

ПАЁМИ ДОНИШГОҲИ ОМӮЗГОРӢ

БАХШИ ИЛМҲОИ ТАБИЙ

*Наширияи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон
ба номи Садриддин Айни*

ВЕСТНИК ПЕДАГОГИЧЕСКОГО УНИВЕРСИТЕТА
СЕРИЯ ЕСТЕСТВЕННЫХ НАУК

*Издание Таджикского государственного педагогического
университета имени Садриддина Айни*

HERALD OF THE PEDAGOGICAL UNIVERSITY
SERIES OF NATURAL SCIENCES

*Publication of the Tajik State Pedagogical University
named after Sadriddin Ainy*

№ 1 (17)

Душанбе – 2023

Маҷалла дар Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 27 январи соли 2022 таҳти № 230/МЧ – 97 аз нав ба қайд гирифта шудааст.

Суроғ: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон, шаҳри Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 121,
ДДОТ ба номи С. Айнӣ;

Тел.: (+992 37) 224-20-12

Факс: (+992 37) 224-13-83

Почтаи электронӣ: vestnik.tgpu@gmail.com

Сомонаи маҷалла: <http://esn.tgpu.tj>

Сармуҳаррир: *Ибодулло Аҳлидин Ибодулло* - доктори илмҳои таърих, профессор, ректори ДДОТ ба номи С. Айнӣ

Муовини сармуҳаррир: *Сангизод Доњиёр Шомаҳмад*-доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, профессор, муовини ректор оид ба корҳои илмии ДДОТ ба номи С. Айнӣ.

Котиби масъул: *Холов С.С.*

Маҷалла шомили пойгоҳи иттилоотии «Намояни иқтибоси илмии Русия» (НИИР) шудааст, ки дар сомонаи Китобхонаи миллии маҷозӣ ҷойгир аст. <http://elibrary.ru>.

ҲАЙАТИ ТАҲРИРИЯ:

Муртазоев Уктам Исматович- доктори илмҳои география, профессор

Муҳаббатов Хонназар Муҳаббатовиҷ - доктори илмҳои география, профессор

Раҳимов Абдуфаттоҳ- доктори илмҳои география, профессор

Абулхаев Владимири Чалолович- доктори илмҳои химия, профессор

Бадалов Абулхайр Бадалович-доктори илмҳои химия, профессор, аъзои корр. АМИТ

Бандав Сироҷиддин Гадоевиҷ- доктори илмҳои химия, профессор, аъзои корр. АМИТ

Бобизода Гуломқодир Муқаммал- доктори илмҳои биологӣ, профессор, аъзои корр. АМИТ

Муродиён Асрор- доктори илмҳои техникӣ, профессор

Раҳимова Мубашираҳон- доктори илмҳои химия, профессор

Раҷабзода Сироҷиддин Икром- доктори илмҳои химия, и.в.профессор

Раҷабов Умаралий- доктори илмҳои химия, профессор

Сафармамадзода Сафармад Муборакиҷо- доктори илмҳои химия, профессор

Ҷураев Тухтасун Ҷураевиҷ- доктори илмҳои химия, профессор

Қосимов Раҷабек- доктори илмҳои биологӣ, профессор

Мирзороҳимов Акобир Каримович- доктори илмҳои биологӣ, профессор

Раҳимов Сафарбек- доктори илмҳои биологӣ, профессор

Сатторов Раҳматулло- доктори илмҳои биологӣ, профессор

Сатторов Тоҳирҷон -доктори илмҳои биологӣ, профессор

Устоев Мирзо- доктори илмҳои биологӣ, профессор

Холбеков Мирзоҳамдам- доктори илмҳои биологӣ, профессор

Журнал зарегистрирован в Министерстве культуры РТ от 27 января 2022 года под №230/ЖР-97.

Адрес: 734003, Республика Таджикистан, г. Душанбе, проспект Рудаки 121, ТГПУ имени С. Айни;

Тел. : (+992 37) 224-20-12

Факс: (+992 37) 224-13-83

Электронная почта: vestnik.tgpu@gmail.com

Сайт журнала: <http://esn.tgpu.tj>

Главный редактор: Ибодулло Ахлидин Ибодулло - доктор исторических наук, профессор, ректор ТГПУ им. С. Айни

Зам. главного редактора: Сангинзод Дониёр Шомахмад - доктор юридических наук, профессор, проректор по научной работе ТГПУ им. С. Айни

Ответственный редактор: Холов С.С.

Журнал включен в «Российский индекс научного цитирования» (РИНЦ), размещенный на платформе Национальной электронной библиотеки. <http://elibrary.ru>

РЕДАКЦИОННАЯ КОЛЛЕГИЯ:

Муртазоев Уктам Исматович - доктор географических наук, профессор

Мухаббатов Холназар Мухаббатович – доктор географических наук, профессор

Рахимов Абдуфаттох – доктор географических наук, профессор

Абулхаев Владимир Джалолович - доктор химических наук, профессор

Бадалов Абулхайр Бадалович - доктор химических наук, профессор, член-корр. НАНТ

Бандаев Сироджиддин Гадоевич - доктор химических наук, профессор, член-корр. НАНТ

Бобизода Гуломкодир Мукаммал–доктор биологических наук, профессор, член-корр. НАНТ

Муродиён Асрор – доктор технических наук, профессор

Рахимова Мубаширахон – доктор химических наук, профессор

Раджабзода Сироджиддин Икром – доктор химических наук, и.о.профессор

Раджабов Умарали – доктор химических наук, профессор

Сафармамадзода Сафармад Муборакио – доктор химических наук, профессор

Джусраев Тухтасун Джусраевич – доктор химических наук, профессор

Косимов Раджабек – доктор биологических наук, профессор

Мирзорахимов Акобир Каримович – доктор биологических наук, профессор

Рахимов Сафарбек – доктор биологических наук, профессор

Саторов Рахматулло – доктор биологических наук, профессор

Сатторов Таирджон – доктор биологических наук, профессор

Устоев Мирзо – доктор биологических наук, профессор

Холбеков Мирзохамадам – доктор биологических наук, профессор

The journal is registered with the Ministry of Culture of the Republic of Tatarstan from January 27, 2022 under No. 230 / JR-97

Adress: Republic of Tajikistan, city Dushanbe, aven Rudaki 121, TSPU named after S. Ayni

Phone: (+992 37) 224-20-12

Fax: (+992 37) 224-13-83

E-mail: vestnik. tgpu@gmail. com

Journal website: <http://esn.tgpu.tj>

Editor-in-chief: *Ibodullozoda Ahliddin Ibodullo* - Doctor of Historical Sciences, Professor, Rector of TSPU named after S. Ayni

Deputy Editor-in-chief: *Sanginzod Doniyor Shomahmad* - Doctor of Law Sciences, Professor, Vice-Rector for Research, TSPU named after S. Ayni

Executive Editor: *Kholov S.S.*

The Journal is included in the database of «Russian Science Citation Index» (RISC), placed on the platform of the National Digital Library. <http://elibrary.ru>

THE EDITORIAL BOARD:

Murtazoev Uktam Ismatovich - Doctor of Geography, Professor

Mukhabbatov Kholnazar Mukhabbatovich - Doctor of Geography, Professor

Rakhimov Abdufattokh - Doctor of Geography, Professor

Abulkhaev Vladimir Jalolovich - Doctor of Chemical Sciences, Professor

Badalov Abulkhair Badalovich - Doctor of Chemical Sciences, Professor, Corresponding Member. NAST

Bandaev Sirozhiddin Gadoevich - Doctor of Chemical Sciences, Professor, Corresponding Member. NAST

Bobizoda Golomgadir Mukammal - Doctor of Biological Sciences, Professor, Corresponding Member. NAST

Murodiyonn Asror - Doctor of Technical Sciences, Professor

Rakhimova Mubashirakhon - Doctor of Chemical Sciences, Professor

Rajabzoda Sirojiddin Ikrom - Doctor of Chemical Sciences, Acting Professor

Rajabov Umarali - Doctor of Chemical Sciences, Professor

Safarmamatzoda Safarmad Muboraksho - Doctor of Chemistry, Professor

Juraev Tukhtasun Juraevich - Doctor of Chemical Sciences, Professor

Kosimov Rajabek - Doctor of Biological Sciences, Professor

Mirzorakhimov Akobir Karimovich - Doctor of Biological Sciences, Professor

Rakhimov Safarbek - Doctor of Biological Sciences, Professor

Satorov Rahmatullo - Doctor of Biological Sciences, Professor

Sattarov Tairjon - Doctor of Biological Sciences, Professor

Ustoev Mirzo - Doctor of Biological Sciences, Professor

Kholbekov Mirzokhamdam - Doctor of Biological Sciences, Professor

МУНДАРИЧА / СОДЕРЖАНИЕ

ИЛМҲОИ ГЕОГРАФӢ / ГЕОГРАФИЧЕСКИЕ НАУКИ

Джураев А., Гуркова О.В., Хакназаров У.Х., Бихишти С.С.

Анализ мировых тенденций развития горного туризма 7

Гадоев Ш.Д.

Роҳҳои такмили механизми идорақунни фаъолияти туризми кологӣ дар ҳудуди мамнӯъгоҳи «Дашти Ҷум» 13

Собиров М.С., Риҷабеков Н.Ч.

Нақши ғорҳои кони намаки хоҷамӯмин дар ташаккулёбии фаъолияти рекреатсионӣ 20

Махмадалии Ш.

Шароитҳои хокҳосилшави вобаста ба иқлими ҷанубу шарқии Ҷумҳурии Тоҷикистон 25

Абдурахимов Б.Х.

Влияние зональности климатических условий водосборов на образование стока рек на примере бассейна реки Зеравшан 29

ХИМИЧЕСКИЕ НАУКИ / ИЛМҲОИ ХИМИЯ

Иброҳимов П.Р.

Кинетика окисления сплава ZN0.5al, легированного марганцем, в твёрдом состоянии 39

Тураева Г.Н., Икрами М.Б., Шарипова М.Б.

Влияние технологических параметров на цветообразование мясных продуктов при использовании природного пищевого красителя 44

ИЛМҲОИ БИОЛОГӢ / БИОЛОГИЧЕСКИЕ НАУКИ

Сатторов Т., Эргашев У.Х.

Герпетогеографические Районирование Таджикистана 47

Сатторов Б.Н., Партоев К.

О новом сорте пшеницы «Бахти Истиклол» 58

Боймамадов Қ., Партоев Қ., Сатторов Б.Н.

Омӯзиши навъҳо ва дурагаҳои картошка дар шароити ноҳияи Ишкошим 63

Раҳимзода Ш.Х., Эргашев А.

Маҳсулнокии биологӣ ва хочагии навъҳои ҷав вобаста ба шароити ғизои хоکӣ 68

Бобозода И.А.

Қобилияти нигоҳдории оби барги растани анцири муқаррарӣ (F. Carica l.) вобаста аз давраҳои рушд 76

Имонов М.Ш.

Развитие второго и третьего поколения колорадского жука на картофельных полях в условиях гиссарской долины Таджикистана 80

Сатторов Т., Эргашев У., Абдиев У., Вахобов А.

Изменение герпетофауны Таджикистана под воздействием антропогенных факторов 86

Салимзода Ш.А.

Рафти мавсимии тағирёбии шумораи курпашшаҳо (culicidae) ва пашишҳои регзор (psychodidae, phlebotominae) дар дараи ромит 92

Наҷмудинов Т.А.

Таҳқиқотҳои герпетологии морҳои Тоҷикистон 97

Шамсудинов Ш.Н. Раҷабова З. К.	
Ташхиси диференсиалии камхунӣ аз рӯйи нишондодҳои анализатори гематологӣ.....	102
Иброҳимов Қ.А.	
Мубодилаи обии навъҳои офтобпараст дар минтақаҳои гуногуни иқлимӣ	109
Холматов Б.Р., Азимов М.Л., Рашидзода Ҷ.М., Норқулов Н.Х.	
Таъсири кислотаи салитсилат ба системаҳои про- ва антиоксидантии растаниҳои картошка зери таъсири стресс <i>in Vitro</i>	115
Зарифи Ҷ.с.	
Хозяйственное значение <i>inula. Macrophylla</i>	121
Абдураҳмонов Ф.Т., Шамсудинов Ш.Н., Ҳафизов Д.Ш.	
Алоқамандии фагоситоз бо нишондоди системаи иммунӣ дар беморони серози чигари HBV	126
Мадалиев А. С., Шамсудинов Ш. Н., Мирзорахимов А. К.	
Муҳофизатии экстракти хушки кавари хордор (<i>capparis spinosa</i>)ҳангоми гепатити шадиди токсикӣ	132
Асозода Б.Ч.	
Хусусияти раванди беморишавии инсон аз таъсири омилҳои экологӣ ва роҳҳои пешгирии онҳо	139
Бобозода И. А.	
Давраҳои фенологии растании анори муқаррарӣ (<i>punica granatum</i> l.) дар шароити Тоҷикистон.....	143
Насруллоева М.Ҳ., Ҳамробоева З.М.	
Таъсири пайвастагиҳои комплексии оҳану кобалт ба таркиби пигментҳои растании гандум.....	148
Иронова С.Ш., Устоев М.Б.	
Влияние тепловой нагрузки на физиологого биохимические показатели у крыс в условиях сольевой диеты	152
Мадаминов А.А., Мирзоев Б., Муродова Н.С., Аламов Т. Н., Азимова Н.	
Хусусияти экологӣ – биологии юғани хӯроки - <i>Prangos pabularia</i> lindl.....	158
Мирзоев О.З., Қурбонов А.Р.	
Таъсири фармакологии растании адаптогении зарринреша ба ҳолати функционалии варзишгар	164
Каримова Ф. Ҳ.	
Ақидаҳои мусир оид ба пайдоиши фарбехӣ	169
Хоҷаев Ҷ. Ф.	
Таъсири экстракти хушки камоли тоҷикон ба системаи лаҳташавии хун	174
Ҳафизов Д.Ш., Шамсудинов Ш.Н., Абдураҳмонов Ф.Т.	
Механизми пайдоиши ассит ва маслиҳатҳои амалӣ оиди пешгирии он	180
Бобораджабов Б.	
Систематическая характеристика мхообразных Памира.....	185
Абдиеv У.Р.	
Материалы к экологии, распространение и охраны линейчатой ящурки (<i>Eremias lineolata</i> – nik.) бешкентской долины	189
Балхова Л.М.	
Биологическая продуктивность и качество семян некоторых видов сафлора, прорастающих в Таджикистане	194
Ҳисайнов Ҷ.Э.	
Хусусиятҳои биоэкологии нахутаки очингмева (<i>astragalus rutilobus</i> bunge.) дар минтақаи Кӯлоб	198
Мирзорачабзода Н.	
Давраҳои парвоз ва ҳаракати мавсимии хомушакҳо дар водии Ҳисор	204

ИЛМҲОИ ГЕОГРАФӢ / ГЕОГРАФИЧЕСКИЕ НАУКИ**АНАЛИЗ МИРОВЫХ ТЕНДЕНЦИЙ РАЗВИТИЯ ГОРНОГО ТУРИЗМА**

*Джусраев А., Гурукова О.В., Хакназаров У.Х.,
Таджикский государственный педагогический университет имени С. Айни*

Горы занимают 24% всей территории суши земного шара. В некоторых странах же доля гор значительно больше, к примеру, в Швейцарии этот показатель составляет около 70%. в России - 53,6% [1, с.516-522].

В горах наиболее рациональным и эффективным способом природопользование является рекреационное природопользование. Доводом в пользу этого тезиса является минимальный характер влияния подобного типа хозяйствования на окружающую среду[2, с.496]. Развитие туристической инфраструктуры и рекреационной деятельности при должном уровне организации способны как можно более полно учитывать комплекс требований по сохранению природной среды.

Однако горные условия предполагают дополнительные природные и социально-экономические сложности. Необходимость устойчивого развития горных регионов актуализирует развитие в них туристических кластеров. Комплексное изучение и планирование развития рекреационных систем в горных условиях являются предметом изучения сразу нескольких научных дисциплин, включая экономическую географию и экономику.

Существует несколько вариаций, которые можно отнести к горному туризму. В первую очередь, это горнолыжный туризм. Этот вид спорта можно причислить к разным видам туризма. Это и экотуризм и рекреационный, а также спортивный и лечебно-оздоровительный туризм. Специфику горнолыжного туризма составляет несколько факторов, в первую очередь его ярко выраженная сезонность. Кроме того, это очень капиталоемкий и трудоемкий вид туризма. Размещение клиентов в рамках горнолыжного туризма предполагается в горных гостиницах вблизи горнолыжных трасс, обязательно наличие подъемников. Кроме того, характерными чертами являются обязательное и достаточно дорогое страхование и комплекс дополнительных услуг (прокат снаряжение, инструктор и т.д.). Несмотря на высокую стоимость, горнолыжный туризм становится все более популярным видом туризма.

Одним из наиболее экстремальных видов туризма является альпинизм. Это своего рода индустрия, для которой также характерен рост популярности.

Сноубординг появился в США во второй половине прошлого столетия. Суть его в скоростном спуске на специальной доске по снежному склону. Считается, что сноубординг был придуман серферами, для того, чтобы спортсмены не застаивались в ожидании лета.

Существуют более экстремальные вариации горнолыжного спорта и сноубординга. Это фрискайинг - скоростной спуск по склонам высокой степени сложности, хелискайинг - фрискайинг с доставкой на вертолете, скайтуриング - подъем в горы на лыжах с использованием специальных приспособлений и лыжный альпинизм.

Еще один вид туризма, хоть и не являющийся строго горным, но по нашему мнению, заслуживающий упоминания - это треккинг. Этот английский термин означает пешеходные туры на пересеченной местности и не предусматривает специальную подготовку туристов, участвующих в туре. Треккинг может занимать разное количество времени от одного дня до достаточно длительных прогулок. Самый распространенный вид треккинга - горный поход на 5-6 дней. Треккинг предоставляет туристу возможность непосредственного участия в процессе познания окружающей среды. Оздоровительный эффект горных прогулок, не требующих специальных навыков, приобретает особенную актуальность ввиду высокого уровня гиподинамии горожан. Треккинг доступен любителям отдыха независимо от возраста и состояния здоровья. Кроме того, важным фактором является гуманитарный эффект треккинга, позволяющего туристам получить новую информацию о культуре и быте жителей туристической дестинации, ее природных характеристиках[3, с.392-394].

Историю горного туризма можно начать в конце XVIIIв., когда начинается освоение альпийских вершин. В 1741 г. Р. Покок и Виндхам обратили внимание на г. Монблан. Швейцарцем О.Б. де Соссюром была обещана значительная награда тому, кто сможет покорить эту вершину. Однако лишь в 1786 г. Ж. Бальма и М. Паккар сумели претворить эту идею в жизнь. Тем самым было положено начало альпинизму и горному туризму[4, с.54-56].

В XIXв. началось покорение вершин Швейцарских Альп. В 1811 году была И. Рудольфом и И. Майером покорена вершина Юнгфрау. В 1812 покорена гора Финстерархорн. В 1863 г. был основан Der Schweizer Alpen- Club (Швейцарский альпийский клуб). В том же году пионер организованного туризма англичанин Томас Кук организует первую поездку в Швейцарию.

В 1802 г. вокруг г. Монблан было зафиксировано уже около трехсот проводников. Естественно, что подобный масштаб предложения был детерминирован возросшим спросом. Для того, чтобы обустроить большое количество туристов в Альпах активизировались стройки дорог, гостиниц, пунктов питания. В 1809 г. Монблан был первый раз покорен женщиной М. Парадиз, а в 1839 г. это случилось второй раз, благодаря А. Анжевиль. Город Шамони по праву считается родиной горного туризма. Неслучайно зимние Олимпийские игры были в 1924 г. проведены именно тут, в знак уважения к колыбели альпинизма.

Рост популярности горного туризма спровоцировал появление нескольких альпийских клубов. Помимо упомянутого выше швейцарского, в 1857 г. появляется английский, 1862 - австрийский, 1869 - немецкий. Первый альпинистский клуб появляется в Лозанне в 1875 году.

В Российской Империи первый альпийский клуб появляется в 1877 г. под названием «Общество любителей естествознания и альпийского кавказского клуба» при Кавказском отделении РГО[5].

С тех пор горный туризм пережил значительную эволюцию, как в плане технического оснащения, так в области экономической.

К примеру, в затронутой выше Швейцарии около 140 центров горнолыжного спорта. Однако помимо этого, эта страна предлагает большое количество разнообразных программ, поездки по озерам, горные железные дороги, прогулки, игра в гольф, солнечные ванны, исторические туры.

В 2013 г. туризм был в Швейцарии шестой отраслью по количеству создаваемых рабочих мест (4,3%). Причем, если в XIXв. туризм был в Швейцарии лишь сезонным, летним явлением, то в настоящий момент низкий сезон составляет лишь несколько недель в год.

В настоящее время, 36% горнолыжных курортов мира находятся в Альпах, 22% в Америке, 18% в Азиатско-Тихоокеанском регионе, 12% в Западной Европе (но не в Альпах), 12% в Восточной Европе и Центральной Азии[6]. При этом, если учитывать только крупные из них, то мы увидим, что 83% находятся в Альпах.

Приведем информацию по некоторым государствам, занимающим наиболее важное место в сфере горного туризма.

Несмотря на то, что Франция является номером 1 в Европе по количеству въезжающих в нее туристов, горный туризм занимает в этом потоке одно из последних мест и как правило рассчитан на граждан этой страны. В сезоне 2012/2013 французские горнолыжные курорты посетили 57 миллионов лыжников, в том числе около 2 миллионов иностранных.

Австрия традиционно занимает высокое место в рейтинге стран с развитым горным туризмом. Туризм в целом является важным источником дохода для Австрии, и составляет около 9% ВВП. При этом наиболее привлекательными для туристов являются горы, лыжный спорт и треккинг. Эта европейская страна в последние 25 лет инвестировала несколько миллиардов евро в реконструкцию и строительство инфраструктуры. В сезоне 2012/2013 курорты Австрии посетили 54,2 миллиона человек. Франции и Австрии значительно уступает Италия, чьи горнолыжные курорты в рассматриваемом сезоне посетили 27 миллионов человек. Тем не менее эти три страны, а также рассматриваемая выше Швейцария, являются европейскими лидерами по горному туризму.

В контексте регионального развития, важным источником дохода являются горы для региона Кхумбу, что в Непале. Находящийся в непосредственной близости от высочайшей точки земного шара - Джомолунгмы, регион Кхумбу, после открытия в 1950 году границ для иностранных туристов, пережил серьезные перемены. Долгое время страна была закрыта для туристов, а с 1950 до 1964 г. открыта только для альпинистов. Открытие границ имело эпохальный характер для жителей региона. Так, в 1993 г. средний доход на душу населения в стране составлял 229 долларов США в год, в то время как в Кхумбу этот показатель был равен 1400 долларов. При этом шерпы, занимающиеся сопровождением на большой высоте, зарабатывали около 7000 долларов, что гораздо выше чем в среднем по стране[7]. Кроме непосредственного заработка в горах, приток туристов дал значительный мультипликативный эффект, позволив заработать местным производителям продукции, хозяевам пунктов торговли и питания, держателям съемного жилья[8, с.410-427].

В данное время мы можем сформулировать 4 проблемы, которые сдерживают развитие комплексов, связанных с горнолыжным спортом.

1. Горнолыжный спорт ориентирован на относительно небольшой процент потенциальных потребителей. Это классические горнолыжники средних лет с доходом выше среднего. Но демографические тенденции развитых стран, основных поставщиков клиентов горнолыжного спорта, таковы, что количество потребителей не растет, а в некоторых странах наблюдается сокращение.

2. Ограничение количества услуг. Большой частью горнолыжных курортов предлагаются услуги, которые связаны лишь с горнолыжным спортом. Это услуги подъемников, прокат лыж и сноубордов, услуги инструкторов. При этом не уделяется внимание иным формам отдыха. Между тем, этого могло бы способствовать привлечению большего числа потенциальных клиентов.

3. Ярко выраженная сезонность горнолыжных комплексов. Как правило, доходными являются около трех месяцев в году, в то время, как расходы на поддержание функциональности комплексов владельцы вынуждены нести на протяжении всего года.

4. Природные условия. Из-за глобального потепления температура на планете Земля с каждым годом увеличивается. Всемирная метеорологическая организация констатирует, что с девяностых годов прошлого века, каждый год теплее предыдущего, что в долгосрочной перспективе является прямой угрозой горнолыжному туризму.

Пути решения данных проблем могут быть различны. Перечислим некоторые из них.

1. Частичная переориентация на другие группы потенциальных потребителей. Помимо классических горнолыжников, существуют и другие группы потенциальных потребителей. Это любители сноуборда, фристайла, лыжные акробаты, фрирайдеры и т.п. Последние годы популярность этих направлений растет. Кроме того, основной целевой сегмент потенциальных клиентов, интересующихся данными направлениями развития лыжного спорта - это молодежь, что позволяет давать положительные прогнозы на будущее. Мировыми лидерами в области горнолыжного туризма открываются специально оборудованные трассы, трамплины, площадки для любителей подобных нетрадиционных видов развлечений.

2. В целях расширения сферы услуг, в настоящее время происходит диверсификация туристических предложений. Это делается для того, чтобы привлечь клиентов из различных возрастных групп, обладающих различными интересами и взглядами на отдых. Расширяются потенциальные виды рекреации, увеличивается ассортимент услуг. В качестве примера можно привести создание специальных зон, в которых можно кататься с детьми, создаются отдельные площадки для детей, пишутся специальные программы, отличающиеся большей доступностью для любителей.

3. На основе горнолыжных курортов создаются комплексы, работающий круглый год. Тут возможны различные способы, от продления зимнего сезона и строительства крытых комплексов, до переориентации на летние виды отдыха в соответствующий сезон.

Известно, что главный ресурс, на котором основан горнолыжный спорт - это снег, от состояния которого зависит состояние курорта. Для того, чтобы продлить сезон, используются различные способы. Это может быть механическое укатывание и уплотнение снега различными средствами. Для этого используются волокуши, снегоуплотнительные

машины (ратраки), подручные средства. Систематическое использование этого метода позволяет продлить сезон на две-три недели за счет консервации холода под уплотненным снегом.

Любопытен опыт канадского курорта Сан-Валли, где консервация сугробового слоя производится экологичным, хотя и затратным методом. Первый снег на этом курорте изначально не задерживается на склонах из-за сильного ветра. Однако механическое уплотнение его с помощью специальной техники оказалось бы негативный эффект на растительность, что противоречит действующим в Канаде законам. Поэтому снег уплотняется силами тысяч волонтеров, которые съезжаются со всей страны и производят этот процесс с помощью лыж.

Для того, чтобы удлинить сроки работы горнолыжных трасс, можно также использовать разного рода химикаты. Как правило, это хлорид натрия и кальция, сульфат аммония и нитрат аммония. Данные химикаты оказывают смягчающее действие на корку льда и дают возможность повторной заморозки мокрого снега. У данного метода есть свои плюсы и минусы. В качества плюса можно назвать высокую эффективность данного метода и как следствие большую его популярность. Негативной стороной являются потенциальные побочные эффекты, приводящие к нарушению ландшафта и ухудшению состояния почвы и растительности. Кроме того, данный способ продления функционального состояния снежного покрова не является безопасным для жизни человека. Подтверждением этого является значительное число травм, получаемых из-за побочных эффектов химического метода. Вследствие этого, необходимо ограничение использования химикатов, строгий контроль и регламентация в случае их использования.

Кроме вышесказанного, продление сезона возможно путем накопления и последующего использования снежной массы. Так, в Дании, по мере потребности снег завозится с помощью барж из соседней Норвегии. Во Франции, вследствие ряда зим с низким количеством снега, был выстроен полуторакилометровый снегопровод для того, чтобы подавать снег с гор. Также распространена практика заготовки снега в специальных снежниках.

На многих горнолыжных курортах, в особенности расположенных относительно низко наблюдается недостаточное количество естественного снега. В таких случаях зачастую используется снег искусственного происхождения. Такой снег производят и распыляют при помощи снегоуборочных пушек - машин, позволяющих создавать снежные склоны от вершины горы до полы.

Так, французский горнолыжный курорт Межев располагает несколькими сотнями снегоуборочных пушек, каждая из которых в час производит 150 кубических метров снега. Популярность данного метода растет. Если в Швейцарии еще 25 лет назад использовался исключительно снег естественного происхождения, то сейчас более 10% используют снегоуборочные пушки. Италия и Австрия в этом плане достигают показателя, равного 40%. Важным фактором в этом процессе является доступность воды, которой требуется большое количество для изготовления искусственного снега.

Есть и другие способы увеличения времени использования горнолыжных курортов. Так, например, в некоторых странах Европы и Америки используются летние лыжи - специальное приспособление в виде гусеницы в раме с роликами из пластмассы. Не являясь полноценной заменой настоящим лыжам, такое устройство позволяет осуществлять тренировки круглый год.

Эксплуатация травяных лыж предполагает особые требования к склонам, свободным от камней и неровностей. Однако в Европе можно насчитать около 40 курортов с возможностью катания на летних лыжах. Это курорты Австрии, Чехии, Японии, Венгрии, Бельгии, Франции и т.д. На Тайване, где снега, как правило, не бывает, насчитывается около 20 подобных курортов. Кроме того, существуют и травяные сани.

В 1993 г. в Японии был открыт первый крытый спортивный комплекс с использованием искусственного снега. Искусственный склон, длиной 490 метров и шириной 100 метров имел возможность принять одновременно 2 тысячи человек. Каждый год данный спортивный комплекс посещают более 900 тысяч любителей горных лыж. Так было положено начало строительству крытых горнолыжных комплексов. Сейчас подобные

центры есть уже и в Европе и Америке. Заметным преимуществом таких крытых комплексов с искусственным снегом является возможность заниматься спортом независимо от климата и рельефа.

Длиннейший спуск в мире (2100 метров) был обустроен на крытом горнолыжном курорте в Германии. Открытый круглый год, данный комплекс является не только спортивным центром, но местом для проведения досуга людей, не являющихся любителями горных лыж. В нем проводятся различные культурные мероприятия, дискотеки, пункты общественного питания, пивной сад, разработаны программы для отдыха.

Одним из способов выхода из критической ситуации для горнолыжных курортов является и распространение специальных программ для детей.

Многие курорты США разрабатывают программы путешествий на велосипедах и пешие походы. Программы содержат также прогулки верхом, рыбную ловлю, рафтинг, речные прогулки, спортивное ориентирование. Разрабатываются площадки для гольфа, бейсбола, строятся аквапарки. Для привлечения клиентов, руководство горнолыжных курортов США разрабатывают комплексы круглогодичных спортивных комплексов в рамках катания на досках, что вписывается в популярную в США систему «скейт-сноу-серфбординга».

В Российской Федерации был проведен социологический опрос, согласно которому 75% опрошенных выразили желание посещать горнолыжные курорты летом. При этом в качестве привлекательных видов отдыха были отмечены велосипедные туры, школы климбинга и альпинизма, культмассовые мероприятия, конные прогулки, дельтапланеризм[9, с.30-33].

ЛИТЕРАТУРА

1. Думец А.Н. О проблемах горно-рекреационного природопользования (на примере Алтая-Саянской горной страны) // Туризм и рекреация: фундаментальные и прикладные исследования: Труды IV Международной научно-практической конференции. МГУ имени М. В. Ломоносова, географический факультет, Москва, 28-29 апреля 2009 г. - М.: Диалог культур, 2009. - С.516 —522.
2. Супруненко Ю.П. На высотных этажах планеты (горное природопользование). / Ю.П.Супруненко - М.: Тровант. 1999.-496 с.
3. Зейналова К.З. Развитие альтернативных видов туризма в Азербайджане. // Туризм и рекреация: фундаментальные и прикладные исследования: Труды VII Международной научно-практической конференции. МГУ имени М. В. Ломоносова, географический факультет, Москва, 27-28 апреля 2012. - СПб.: Д.А.Р.К., 2012. - 548 с.
4. Абрамов В. В. Истоки профессиональной туристской терминологии // Туризм и рекреация: фундаментальные и прикладные исследования: труды II Международной научно-практической конференции. МГУ им. М. В. Ломоносова, географический факультет, Москва, 20 апреля 2007 г. - М.: РИБ «Турист», 2007. - 366 с.
5. Абрамов В. В. Указ. соч,
6. Laurent Vanat. 2014 International Report on Snow & Mountain Tourism.
7. Scott Baldauf, Mt. Everest's quiet conquerors: the Sherpas of Nepal. The Christian Science Monitor. MAY 28, 2003. Электронный источник: <http://www.csmonitor.com/2003/0528/p01s04-wosc.html>. (Дата обращения: (28.05.2016)
8. Stanley F. Stevens. Tourism, Change, and Continuity in the Mount Everest Region, Nepal. Geographical Review, Vol. 83, No. 4. (Oct., 1993), Pp. 410-427.
9. Поморов С.Б., Максименко М.А. Тенденции развития горнолыжных комплексов. // Вестник АлтГТУ им. И.И. Ползунова №1-2. 2012, - С. 30-33.

ТАХЛИЛИ ТАМОИЛХОИ ЧАҲОНӢ ДАР РУШДИ САЙЁХИИ КӮҲИСТОН

Дар ин мақола мушкилоти асосии рушди туризми кӯҳӣ дар ҷаҳон, ки кӯҳҳо 24% тамоми масоҳати қураи заминро ишғол мекунанд ва дар баъзе кишварҳо ҳиссаи кӯҳҳо хеле зиёд аст, масалан, Швейцарияро мисол овардан мумкин аст. ки ин рақам тақрибан 70% ва дар Тоҷикистон зиёда аз 90% кӯҳҳо мебошанд. Дар мақола таваҷҷуҳи маҳсус ба рушди намудҳои экстремалии туризм, аз қабили лижаронӣ ва сноуборд, треккинг дода шудааст. Таърихи туризми кӯҳистонӣ дар охири асри 18, вақте ки он бо азхудкуни қуллаҳои кӯҳӣ оғоз ёфт, инкишоф ёфт.

Калидвожа: ҷалби муштариён, нишебии сунъӣ, барфрезӣ, лижаронӣ, лижаронии варзиши кӯҳӣ.

АНАЛИЗ МИРОВЫХ ТЕНДЕНЦИЙ РАЗВИТИЯ ГОРНОГО ТУРИЗМА

В данной статье анализируются основные проблемы развития горного туризма в мире где горы занимается 24 % всей территории суши земного шара, а в некоторых странах доля гор значительно больше к примеру можно привести Швейцарии где этот показатель составляет около 70 % а в Таджикистане более 90 % составляет горы. Особое внимание в статье уделено развитию экстремальных видов туризма, как горнолыжного спорта и сноубординга, трекинг. История горного туризма началась развивая сконца XVIII в когда началас освоение альпинистских вершин.

Ключевое слово: привлечения клиентов, Искусственный склон, снегоуплотнительные, горнолыжных, горнолыжный спорт.

ANALYSIS OF WORLD TRENDS IN THE DEVELOPMENT OF MOUNTAIN TOURISM

This article analyzes the main problems of the development of mountain tourism in the world where mountains occupy 24% of the entire land area of the globe, and in some countries the share of mountains is much larger, for example, Switzerland can be cited where this figure is about 70% and in Tajikistan more than 90% are mountains. Particular attention in the article is paid to the development of extreme types of tourism, such as skiing and snowboarding, trekking. The history of mountain tourism began to develop at the end of the 18th century, when it began with the development of alpine peaks.

Keywords: customer attraction, artificial slope, snow making, skiing, alpine skiing, sky touring.

Дар бораи муаллифон:

Чураев Алишер, Гурукова Озода Валиевна, Ҳакназаров Умарали Нуралievich- омӯзгорони кафедраи географияи иқтисодӣ ва иҷтимоии факултети географияи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни. Суроғ: 734003 ш. Душанбе хиёбони Рудаки 121, Е-mail: turizm@rambler.ru Тел: (+992) 907728080.

об авторах:

Джураев Алишер, Гурукова Озода Валиевна Ҳакназаров Умарали Нуралievich - преподаватели кафедры экономической и социальной географии географического факультета Таджикского государственного педагогического

университета имени Садриддина Айни. Адрес: 734003 г. Душанбе проспект Рудаки 121, E-mail: turizm@rambler.ru Тел: (+992) 907728080.

About the authors:

Juraev Alisher, Gurukova Ozoda Valievna, Haknazarov Umarali Nuralievich - lecturers of the Department of Economic and Social Geography of the Faculty of Geography of Tajik State Pedagogical University named after Sadriddin Aini. Address: 734003 city Dushanbe even Rudaki 121, E-mail: turizm@rambler.ru Тел: (+992) 907728080.

РОҲҲОИ ТАКМИЛИ МЕХАНИЗМИ ИДОРАКУНИИ ФАҶОЛИЯТИ ТУРИЗМИ ЭКОЛОГӢ ДАР ҲУДУДИ МАМНӮӮГОҲИ «ДАШТИ ҖУМ»

Гадоев Ш.Д.

Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи А. Рӯдакӣ

Дар қаламрави Җумҳурии Тоҷикистон бовуҷуди мавҷудияти захираи бойи сайёҳӣ, механизми идоракуни стратегии соҳа то кунун ба таври мукаммал кор карда баромада нашудааст. Мушкилоти мазкур маҳсусан барои Ҳудудҳои маҳсусмуҳофизатшавандай табиат (ҲТММ) ҳаллу фасли амиқро талаб мекунад[1].

Дар давому солҳои охир (2013-2023) мушкилоти мазкур барои ҳудуди мамнӯӯгоҳи «Дашти Җум» таҳқиқ карда шуд. Чи тавре, ки таҳлили мушкилоти мазкур нишон медиҳад, сабабҳои ҷаззобияти пасти сармоягузорӣ ва сайёҳии ҳудудҳои мамнӯӯгоҳ, набудани стратегияи рушди соҳа, асосноккунии техниқӣ-иқтисодии рушди фаҷолияти сайёҳӣ ва бунёди инфрасоҳтори соҳа, нақшай умумӣ ва аз ҷиҳати қасбият коркардшудаи амалиёт оид ба мамнӯӯ набудани рушди сайёҳии экологӣ мебошанд, ки ба сармоягузорон имконият медоданд ҷаззобият ва таваккали сармояро дар ҳудуди мамнӯӯгоҳи «Дашти Җум» баҳогузорӣ намуда, нақшай стратегии рушди самараноки соҳаро таҳия намоянд[5].

Мақсади асосии коркард ва амалисозии стратегияи рушди сайёҳии экологии ҳудуди мамнӯӯгоҳи «Дашти Җум» дар бунёди натиҷаи экотуризми мусоир, баланд бародоштани самаранокии соҳа ва рақобатпазир намудани он дар бозори байналхалқии сайёҳӣ ифода мейбад.

Банақшагирии стратегии рушди экотуризм дар ҳудуди мамнӯӯгоҳи «Дашти Җум» инчунин зарурати ташкили шароити даҳлдори таъминкунандай ташкили мониторинги муҳити тағйирёбандай бозорро барои қабули қарорҳои даҳлдор оид ба мутобиқкунонии соҳа нисбат ба шароити нав ва имкониятҳои ташкили рушди экотуризм ба миён меорад.

Ташкили фаҷолияти сайёҳии экологии самаранок дар ҳудуди мамнӯӯгоҳи «Дашти Җум» метавонад барои ҳаллу фасли мушкилотҳои иҷтимоии минтақа таъсири қалони мусбӣ расонида, бо ҳамин роҳ ҷойҳои нави корӣ бунёд карда, сатҳи сазовори зиндагии аҳолиро дастгирӣ намояд.

Муташаккил ва дуруст ба роҳ мондани сайёҳии экологӣ метавонад ба рушди таҳсилот таъсири мусбат расонида, барои такмили низоми хизматрасонӣ ва ҷорӣ намудани воситаҳои нави иттилоотӣ мусоидат намояд. Дар зери таъсири фаҷолияти сайёҳии экологӣ ҳокимияти минтақавӣ ва муассисаҳои алоҳида дар ҷорабинҳо оид ба нигоҳдорӣ ва беҳтар намудани муҳити атроф, мероси фарҳангӣ-таъриҳӣ ва ёдгориҳои табиат фаъолона иштирок намоянд[8].

Ташкили самараноки банақшагирии стратегӣ, истифодаи имконияти сарватҳои мамнӯӯгоҳ бо мақсадҳои рушди сайёҳии экологӣ имконият фароҳам месозанд, ки маҳсулоти сайёҳии рақобатпазир ташкил карда шуда фурӯши онҳо дар бозори байнамилалии сайёҳӣ таъмин карда шавад.

Маблағгузории соҳа, ки дар айни замон барои фаҷолияти сайёҳӣ дар марзи мамнӯӯгоҳ карда мешавад, барои ташкили шароити мусоиди рушди соҳа нокифоя мебошад.

Чи тавре, ки таҳлили мушкилот нишон медиҳад, барои ташкили фаҷолияти самараноки сайёҳии экологӣ ба ҳисоб гирифтани омилҳои зерин ниҳоят муҳим мебошад.

1. Омилҳои маркетингӣ. Омили мазкур сатҳи қонеъ будани сайёҳон ва муносибати онҳоро нисбат ба мавзеҳои ҷолиб, обьектҳои тамошобоби мамнӯӯгоҳ ва хизматрасониҳои пешниҳодшаванд; ҷорабинҳои ба ташаккули самаранок ва рушди сайёҳии экологӣ равонагардида; самаранокии ташкил ва гузаронидани намудҳои гуногуни ҷорабинҳои

ташвиқотй -иттилоотй; дарацаи چалбияти сайёхон ба объектҳои гуногуни тамошобоби мамнӯъгоҳ ва ғайраҳоро баҳогузорӣ менамояд [2].

Бо мақсади кам кардани сатҳи номуайянӣ ва хатари сайёҳат ба марзи мамнӯъгоҳ муассисаи сайёҳӣ бояд иттилооти боварибахш, воқеӣ ва саривақтиро дошта бошад. Чунин иттилоотро метавон бо роҳи гузаронидани таҳқиқоти маркетингӣ ба даст овард. Иттилооти боварибахш имконият медиҳад, ки фаъолияти самараноки ҳамаи сегментҳои тиҷорати сайёхии муассисаро бо бозор, истеъмолқунандагон, рақибон ва унсурҳои дигари муҳити фаъолияти он алоқаманд намуда амалӣ созад.

Ҳангоми истифодаи самараноки методҳои илман асоснок ва воситаҳои гузаронидани таҳқиқоти маркетингӣ ширкати сайёҳӣ ҳарчи зудтар ба тағириоти муназзами вазъияти бозор мутобиқ гардида нақшаҳои аниқи стратегии фаъолияти ояндаро таҳия карданашон зарур аст.

Таҳқиқоти коммуникатсияи маркетингӣ, медиатаҳқиқот ва баҳогузории самаранокии ташвиқотҳо, тестгузаронӣ ва арзёбии чорабинихои ҳавасмандгардонии фурӯш, таҳқиқот дар соҳаи алоқа бо чомеа, таҳлили натиҷаҳои иштирок дар дар чорабинихои намоишгоҳӣ-ярмаркавӣ маҳсусан муҳим мебошанд [11].

Таҳқиқоти мо нишон медиҳад, ки дар низоми мамнӯъгоҳи «Дашти Ҷум» мушкилот (асосан молиявӣ) дар коркарди ширкати ташвиқотӣ ва ташкили иштирок дар чорабинихои намоишгоҳӣ-ярмаркавӣ ва инчунин мушкилот оид ба такмили стратегияи фурӯши ширкат ва сиёсати нархии муассиса вучуд доранд[6].

Дар асоси таҳлили гуфтаҳои боло зикргардида, бояд ҳолатҳои зерини такмили механизми идоракуни фаъолияти сайёхии экологӣ то хуносай мантиқӣ расонида шаванд:

а) ба роҳ мондани нашри маводи ташвиқотӣ (тақвимҳои лавҳавӣ ва киссагӣ, магнитҳои объектҳои хусусияти минтақавӣ ва ҳудудӣ дошта, буклетҳо, китобчаҳо, варакаҳо, тухфаҳои гуногун дар шакли футболка, кулоҳ, стакон, блокнот, ручка ва ғайраҳо);

б) гузаронидани ҳар гуна идҳо маҳаллӣ ва аксияҳои экологии ба мисли: «Рӯзҳои ҳифзи ҳайвоноти ваҳшӣ», «Рӯзҳои об», «Рӯзи паррандаҳо», «Тирамоҳ», «Дар боғи мо чӣ рӯидааст?», «Майдони мӯъцизаҳо», «Пистазорро ҳифз мекунем!», «Ба қандани гулҳои нахустин роҳ намедиҳем» ва ғайраҳо. Дар мавзеъҳои ба минтақа ва ҳудуд наздик ташкил кардани парваришгоҳҳои хурди мавсимии мактабӣ, боғҳои табиии миллии мактабӣ, ёдгориҳои табиат, мавзехои намунавии табиӣ ва ғайраҳо зарур мебошанд. Барои иштирок дар ин чорабинихо тарбиятигирандагони боғчаҳои бачагон, мактаббачаҳо, табиатшиносони ҷавон, донишҷӯёни Донишгоҳи давлатии Қӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ, Донишкадаи технология ва менечменти инноватсионӣ дар шаҳри Қӯлоб, сайёҳон, олимон ва дигарон даъват карда шаванд[5].

в) Ташкил кардани ҳамкории ногусастаний бо воситаҳои аҳбори оммаи ноҳиявӣ, шаҳрӣ ва ҷумҳуриявӣ. Муваффақияти ин шакли корҳои экологӣ-маърифатӣ аз саривақтӣ ва пурмазмун будани иттилоот вобаста мебошад. Корҳои фаъолонаи ташвиқотӣ-нашриявӣ барои паҳн намудани маълумот дар бораи мамнӯъгоҳ ва ташаккули муносибатҳои мусбати аҳолӣ нисбат ба мамнӯъгоҳ мусоидат ҳоҳанд кард.

г) Дар матбуоти маҳаллӣ таъмин намудани гӯшаи маҳсус оид ба мамнӯъгоҳ.

ғ) Барои беҳтар намудани корҳои экологӣ-маърифатӣ бо мактаббачагон таҳкил намудани самтҳои зерин муҳим мебошанд:

- ташкил ва гузаронидани бунгоҳҳои бачагонаи мактабӣ дар ҳудуди мамнӯъгоҳ;
- ташкили чорабинихои гуногуни экологии ҷумҳуриявӣ ва байнамилалӣ;
- ташкили экскурсияҳо, маҳфилҳои бачагонаи экологӣ ва табиатшиносони ҷавон, гузаронидани машғулиятҳои мавзӯӣ, озмунҳо, викторинаҳо, инчунин ҷалби мактаббачагон барои иштирок ба идҳо ва аксияҳои экологӣ;

д) Аз тарафи мамнӯъгоҳ ташкил намудани тахтаҳои ороиши иттилоотӣ дар ҷойхое, ки чамъшавии шумораи зиёди одамон, дар стансияҳо вокзалҳо, истоҳҳои автобусҳо, биноҳои маъмурӣ ва гайраҳо).

Амалисозии вазифаҳои вогузоршуда ба мамнӯъгоҳ имконият медиҳад, ки мавқеи бозории худро мустаҳкам намуда фаъолияти хешро тавассути сегментҳои навӣ бозарӣ амалӣ намуда бо ҳамин дар рақобати бозори сайёҳии ҷумҳурияйӣ ва байнамилалӣ афзалият пайдо намояд. Қайд кардан ба маврид аст, ки ҷорӣ намудани чунин механизми фаъолият барои мамнӯъгоҳ имконият медиҳад, ки ҳангоми иҷрои хизматрасониҳои сайёҳӣ ҳатарҳои молиявии худро коҳиш дода, вазъи бозорро ба таври воқеӣ баҳогузорӣ намояд. Ин фаъолият инчунин барои амалисозии стратегияи самаранок мувофиқат карда шуда, самаранокии фаъолиятро баланд мебардорад ва сатҳи боварии истеъмолкунандагони хизматрасониҳои сайёҳиро ҳам дар марзи мамнӯъгоҳ ва ҳам ҳангоми пешниҳоди хизматрасониҳо мусоидат мерасонад.

2. Омилҳои иқтисодӣ. Ба инҳо соҳтори ҳарочоти сайёҳӣ мансуб мебошанд, а ҷумла: таъсири иқтисодии сайёҳӣ ба рушди минтақа, микдори фоидаи иқтисодӣ аз фаъолияти сайёҳӣ барои минтақа, аз ҷумла рушди муассисаҳои сайёҳии маҳаллӣ ва шуғлнокии сокинони маҳаллӣ дар амали намудани фаъолиятҳои сайёҳӣ, ҳалли масоили шуғлнокии аҳолӣ, рушди инфрасоҳтори сайёҳӣ дар минтақа, баланд бардоштани некуаҳволии аҳолӣ, ҳифзи сарватҳои мамнӯъгоҳ ва гайраҳо.

3. Омилҳои экологӣ. Ин омил ҷорабиниҳои аниқ ва саривақтии банақшагирифташударо оид ба ҳалли масъалаҳои дар ҳудуди мамнӯъгоҳ мавҷудбуда дар бар мегиранд. Ба инҳо назорати намудҳои гуногуни ифлосшавии муҳити атроф, нигоҳдории баробарвазни экологӣ дар табиат, ҷораҳо оид ба ҳифзи муҳити атроф дар марзи ҳудуд, баланд бардоштани шуурнокии экологии аҳолӣ, беҳтар намудани ҳолати экологӣ дар ҳудуди мамнӯъгоҳ, ки дар ҳуд ҳам нигоҳдории объектҳои сайёҳии экологӣ ва ҳам иҷрои барномаҳои ҷорабиниҳо оид ба ҳифзи муҳити атроф ва қоидаҳои баҳогузории таъсириот ба онҳоро таҷассум мекунад дохил мешаванд[10].

4. Омилҳои институтионалий. Ҷорабиниҳоро оид ба иҷрои тавсияҳо ва қабули қонунгузорӣ дар соҳаи сайёҳӣ, самаранокии онҳо дар мавриди дарёғти натиҷаҳои дилҳоҳ, дараҷаи иҷрои фармонҳо ва дастурамалҳои қонунгузориро муттаҳид менамоянд. Ба инҳо ҳамчунин масъалаҳои бо амалисозии барномаҳои таҳсилот вобастабуда, омода намудани қадрҳои баландиҳтисоси соҳа, содагардонии расмиёти сайёҳӣ, масъалаҳои хоси якҷоякунӣ ва идоракунии фаъолияти сайёҳии экологӣ дар минтақа, аз ҷумла дар байни баҳшҳои давлатӣ ва хусусӣ алоқаманд дохил мешаванд[11].

Дар ин масъала омӯзиши имкониятҳои рушди бозори дохилии сайёҳии экологӣ, инчунин ҷустуҷӯйи роҳҳои ҳаллу фасли масоили назарияйӣ ва амалии бо стратегияи ҷалби зарфияти сайёҳии экологии минтақа дар раванди иҷтимоӣ-иқтисодии минтақа ва ҷумҳурӣ алоқаманд буда муҳимиияти аввалиндараҷа дорад.

Мавҷудияти зарфияти қалони сайёҳӣ-рекреатсионӣ дар минтақаҳои бо ҲММТ ҳамсарҳад зарурати тавссеаи бузурги низоми муассисаҳои истироҳат ва сайёҳиро муайян намуда, барои ба низоми табиатҳифзкунӣ ҷалб намудани маблағҳои иловагӣ мусоидат мекунад.

Дар солҳои охир, маҳсусан дар давраи соҳибистиқлонии Ҷумҳурии Тоҷикистон ноҳияи Шамсиддини Шоҳин, ки дар ҳудуди он мамнӯъгоҳи «Дашти Ҷум» воқеъ аст, босуръат тараққӣ намуда сармоягузории муассисаи мазкур аз тарафи давлат сол аз сол босуръат афзуда истодааст.

Агар солҳои пеш ноҳия дар як гӯшай дурдати фаромӯшишуда қарор дошта бошад, имрӯзҳо қад-қади ҳудуди он роҳи мошингарди байнамилалии Шоҳроҳи бузурги абрешим соҳта фаъолият дорад. Ба ҳамаи ин устувории сиёсии дар ҷумҳурӣ ташаккулёфта, қонунгузории мусоид ва фазои андозӣ барои сармоягузорон мусоидат карданд.

Барои рушди фаъолияти сайёҳӣ дар минтақа пурзӯр намудани алоқамандии нақлиётӣ минтақа, рушди инфрасоҳтори зарурӣ – меҳмонхонаҳо, толорҳои конфорнҳо, меҳмонхонаҳои берунишаҳрӣ ва хонаҳои истироҳатӣ барои гузаронидани ҷорабиниҳои сайёർ

ва ғайраҳо таъсири муайянкунанда мерасонанд. Дар айни замон маҳдудкунандаҳои асосии рушди сайёхии экологӣ таъминнокии нокифояи минтақа бо меҳмонхонаҳо, объектҳои ҳӯроки умумӣ барои хизматрасонӣ ба гурӯҳҳои сайёҳӣ, сатҳи пасти рушди инфрасоҳтори фарҳангӣ-дилхушӣ, миқёси маҳдуди соҳтан ва фурӯши туҳфаҳо ва ғайраҳо мебошанд. Дар оянда пешбинӣ кардани соҳтмони лоиҳаҳои зерин зарур мебошанд[5]:

- 1) Homestay ва меҳмонхонаҳои категория ва дараҷаҳои гуногун дар деҳаҳои Саричашма, Анҷиркон, Қавоқ, Ёл, Порвор ва Сари гор.
- 2) Ташкили марказҳои савдо ва сайёхии-дилхушӣ дар гирду атрофи деҳаҳои Мазори сиёҳриш, Анҷиркон ва Қавоқ.
- 3) Ташкили марказҳои савдо ваофисҳо дар деҳаҳои Саричашма, Анҷиркон, Қавоқ, Ёл ва Порвор;
- 4) ташкили муассисаи табобатии «категорияи олӣ» барои 150-200 нафар дар ҳудуди мамнӯъгоҳ ва ғайра.

Умуман амалисозии лоиҳаҳои соҳтмони шаҳраки хаймаҳо ва юртаҳо дар ҳудудҳои бо мамнӯъгоҳ наздик имконият медиҳанд, ки намояндагони аҳолии миёнаҳол ва камбизоат ба раванди сайёхии экологӣ ҷалб карда шаванд.

Мақсади стратегии рушди фаъолияти сайёхии экологӣ дар ҳудуди мамнӯъгоҳи «Дашти Ҷум» ва инчунин фаъолияти ҳифзитабии он бо роҳи истифодаи самараноки захираҳои табий-ландаштӣ ва фарҳангӣ-таърихии минтақа дар он ифода мейбад. Ин амал метавонад мавзеи мазкурро ба қатори яке аз беҳтарин минтақаҳои сайёхии экологии на танҳо Ҷумхурии Тоҷикистон, балки Осиёи Миёна мубаддал намояд[3].

Бояд қайд кард, ки муносибгардонии сайёҳӣ дар ин ҳудуд бояд ба рушди афзалиятноки намудҳои он, ки метавонанд сарватҳои мавҷудаи ҳудудро ба таври ҳадди аксар ва комплексӣ истифода намоянд, асос ёбад. Барои иҷрои барномаи мазкур дар айни замон бояд ба пешниҳоди лоиҳаҳои ҳурди барои ташаккул ва рушди сайёхии экологии дар ҳудуди мамнӯъгоҳ равонагардида диққати асосӣ дода шавад. Онҳо бояд самтнокии сайёхии экологӣ дошта, коркарди масирҳои экотуризм, омода намудани кадрҳои баландиҳтисоси соҳа, таҳияи маводи иттилоотӣ-маркетингӣ, васоити таълимӣ оид ба туризми экологӣ, пешравии маҳсулоти туризми экологӣ, соҳтмони объектҳои инфрасоҳтори туризми экологӣ, азnavsозии меҳмонхонаҳои барои сайёҳон хизматрасонанд, муассисаҳои ҳусусии истеҳсолкунандаи туҳфаҳо, ҷорӣ намудани технологияи нави иттилоотӣ ва ғайраҳоро фаро гиранд[13].

Бо назардошти ин қадамҳои мураттаби зерин пешниҳод карданро зарурият мешуморем:

– Қадами аввал бояд муайянкунии имконияти сайёхии ҳудуди мамнӯъгоҳ оғоз гардад. Барои ин гузаронидани таҳлили сарватҳои мавҷудаи сайёхии экологӣ, таркиби сифатии онҳо, миқёс, аҳамиятнокӣ, сатҳи мувофиқати ин ҳудуд ба ташкили фаъолияти сайёҳӣ-рекреатсионӣ, сайёхии фаъол, фарҳангӣ ва экологӣ зарур мебошад. Ба ибораи дигар, муайянсозии самтҳои афзалиятноки фаъолияти сайёхии экологиро дар ҳудуди мамнӯъгоҳ бояд гузаронд, ки дар раванди идоракунии рушди экотуризм қадами аввал мебошад.

– Қадами дуюм раванди таҳлили рушди туризми экологӣ дар ҳудуди мамнӯъгоҳро дар бар мегирад. Дар марҳилаи мазкур имконияти ҳудуди мамнӯъ дар миқёси минтақа, ҷумхурӣ ва байналмилалӣ баррасӣ карда мешавад. Ҳангоми таҳлили ин масъала намои умумие пайдо мешавад, ки ба мо дар бораи ҷой ва мақоми ҳудуди мамнӯъгоҳи «Дашти Ҷум» дар ҳаритаи сайёҳӣ ва инчунин дар ояндаи наздик барои қадом ҷою мақом мубориза бурдани он маълумот медиҳад. Дар марҳилаи мазкур таҳқиқ, барномаҳои таҳсилотӣ, семинарҳо, тренингҳо, лексияҳо ва PR-ҳо нисбатан муассиса мебошанд.

Ҳангоми ташкил ва ҷобаҷоқунии инфрасоҳтори сайёхии экологӣ барои дарёftи самаранокии ҳадди аксар ба зичӣ, бехатарӣ, экологӣ будан, гуногунрангӣ, дараҷаи ороиш ва дизайни объекти мушахҳас бо назардошти ҳусусияти минтақа ва ҳамчунин ҷолибии фарҳангии ҳудуд ва объектҳои он, ки фазои ҷаззобияти ҳудудро барои рушди сайёхии экологӣ ба вуҷуд меоранд бартарӣ дода мешавад[13].

Дар асоси таҳлили мушкилоти мазкур барои амалисозӣ ва такмили фаъолияти сайёҳии экологӣ дар марзи мамнӯгоҳи «Дашти Ҷум» бо пайдарҳамии зерин ба лоиҳа гирифтани инфрасохтори сайёҳӣ унсури зарурӣ маҳсуб меёбад:

– Ташкили инфрасохтори мустаҳками идоравӣ, ки ҳалқаҳои муҳандисӣ, кадрӣ, институционалӣ ва инчунин инфрасохтори соҳаҳои хизматрасонӣ барои сайёҳони экологӣ дар бар мегирад. Ба ин баҳшҳои нақлиёт, тиб, фарҳанг, савдо, кишоварзӣ, соҳтмон ва масолеҳи соҳтмонӣ, бехатарӣ ва ғайраҳо доҳил мешаванд.

– Рушди микдорӣ ва сифатии истеҳсолкунандагон хизматрасониҳои фаъолияти тарафайнро дар бар мегирад, ки ба таъминоти моддӣ-техникии меҳмонхонаҳо, хизматрасониҳои лоиҳакашӣ ва корҳои соҳтмонӣ, ороишӣ, истеҳсоли мавод ва тухфаҳо, дастрас намудани маводи ҳӯрака барои ошхонаҳо, меҳмонхонаҳо, қаҳвахонаҳо, тарабхонаҳо ва ғайраҳо машғул мебошанд.

– Рушди хизматрасониҳои маҳсусгардонидашуда, ки конгресс-хизматрасониҳо, марказҳои дилхушӣ ва фароғатӣ, фурӯши тухфаҳо, хизматрасониҳои экспурсионӣ, санаторӣ, тиббӣ ва ғайраҳо дар бар мегиранд.

Барои ташкили кори самараноки гурӯҳҳои маҳаллӣ дар соҳаи сайёҳӣ масъалаи рушди фаъолияти соҳаро ҳамчун омили рушди гурӯҳ, пеш аз ҳама аз нуқтаи назари тиҷорати сайёҳӣ чун намуди муайянни фаъолияти таҳқиқ намудан лозим аст.

Дар навбати аввал макони гурӯҳи маҳаллиро таҳқиқ карда, коркарди сиёсати самараноки идорақуни худуди марбутаро амалӣ намудан зарур мебошад. Барои ин бояд аломатҳои зерин баҳогузорӣ карда шаванд:

– эҳтиёҷот ва сабабҳои асосии сайёҳони ташрифоварда, ки метавон муайян соҳт, ки сайёҳи ташрифовардаро барои қонеъ гардонидани эҳтиёҷоти сайёҳӣ-рекреатсионӣ чӣ водор кардааст;

– инфрасохтори сайёҳии мавҷудаи худуд: ҳолат ва зарфияти онҳо барои қабул ва амалисозии фаъолияти сайёҳӣ-рекреатсионӣ сайёҳон;

– сарватҳои асосии (маҳсулоти сайёҳӣ, сарватҳои сайёҳӣ ва сарватҳое, ки инсон ба вучуд овардааст) сайёҳии худуд ва хусусияти онҳо;

– имконияти рушди намудҳои дигари фаъолияти сайёҳӣ: афзалиятҳо, таҳдидҳо, тарафҳои қавӣ, суст ва зарфияти иқтидорӣ;

– ҳамкории байниҳамдигарии соҳаи сайёҳӣ бо муассисаҳои ҳифзи муҳити атроф, ниҳодҳои иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва сиёсии минтақа;

– сатҳи таҳсилот ва шуурнокии экологӣ ва сайёҳии аҳолӣ ва роҳбарони ташкилотҳо;

– сатҳи таъмини иттилоотонии мусосири аҳолӣ оид ба нақшаҳои амалиёт ҳангоми ташкили фаъолияти сайёҳӣ;

– ҳолати таҳқиқоти камералӣ ва моддӣ оид ба вазъияти низоми экологиии худуди мамнӯгоҳи «Дашти Ҷум» ва қисматҳои алоҳидаи он, ки гуногуни биологиро дар доираи минтақаи мушахҳаси табии-иқлими муайян мекунад;

– самаранокии амалкарди фаъолияти сайёҳӣ ва ташкили мониторинги рӯзмарраи сарватҳои сайёҳӣ дар худуди мазкур.

Ҳамин тарик, ояндабинии рушди иғтисодӣ-иҷтимоии вилояти Ҳатлон бо рушди устувори комплекси табии мамнӯгоҳи табии-давлатии «Дашти Ҷум», инчунин меросҳои бойи табии, таъриҳӣ ва табииати ба ҳуд хоси мавзеи мазкур вобастагӣ дорад. Дар стратегияи рушди иқтисодӣ-иҷтимоии Ҷумҳурии Тоҷикистон то солҳои 2030, соҳаи сайёҳӣ ҳамчун самти афзалиятноки иқтисодиёт арзёби гардида маҷмӯи маҳсулоти доҳилии он бояд ки 5 маротиба афзоиш ёбад. Аз ин лиҳоз, дар чунин мавзеи ба ҳуд хоси табииати минтақа, ба мисли мавеи мамнӯгоҳи табии-давлатии «Дашти Ҷум», зарурияти тадқиқ намудан ва ба роҳҳмондани самтҳои гуногуни фаъоиляти туризмӣ экологӣ зарурият дорад. Фаъолияти туризми экологӣ ва пешниҳоди маҳсулоти сайёҳӣ бояд дар асоси тамоми талаботҳои ТБС, ки аз тарафи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон эътироф карда шудааст, ба роҳ монда он бояд риштai алоқамандкунандае маҳсуб ёбад, ки барои сайёҳон имконияти даст расонидан ба арзишҳои табииат муҳайё намуда бо ҳамин намунаи боз ҳам мукаммали муносибати байниҳамдигарии инсон ва табииатро таъмин намояд.

АДАБИЁТ

1. Абдуганиев, Ш. К. Факторы и формирование развития управления рынка туристических услуг в Республике Таджикистан / Ш. К. Абдуганиев, А. А. Мирзоалиев // Вестник ТНУ, сер. социально-экономич. и обществ. наук. – Душанбе: Сино. - 2015. - № 2/6 (175) – С.154-157.
2. Ананьев М.А. Экономика и география международного туризма. / М. А. Ананьев. -М.: 1975. -126 с.
3. Архипенко Т.В. Проблемы рекреационного использования особо охраняемых природных территорий/ Т.В.Архипенко, Г.В. Дудко //Проблемы и перспективы развития туризма в странах с переходной экономикой: Сб. науч. тр. Смоленск, 2000. –С.74-76.
4. Баумгартен, Л. В.. Стратегический менеджмент в туризме. Учеб. пособие для студентов /Л. В.Баумгартен. - М.: Аспект Пресс, 2006. - 176 с.
5. Гадоев Ш. Возможности организации экологического туризма на территории заповедника «Дашти Джум» / Ш. Гадоев// Вестник ТНУ, № 2/6. -Душанбе: «Сино», -2017. -С.123-128.
6. Гадоев Ш. Ресурсный потенциал и особенности развития экологического туризма на территории заповедника «Дашти Джум»/ Ш. Гадоев. // Кишоварз (Земледелец), № 4 (68), 2015. -С. 94-96.
7. Дроздов, А.В. Как развивать туризм в национальных парках России. Рекомендации по выявлению, оценке и продвижению на рынок туристских ресурсов и туристского продукта национальных парков / А.В. Дроздов М.: Экоцентр «Заповедники», 2000. -101 с.
8. Курбонов, Ш.М. Особо охраняемые природные территории Республики Таджикистан/Ш.М.Курбонов, И.П. Устян, Р. Муратов, Р. Сатторов -Душанбе – 2009. -154 с.
9. Красная книга Республики Таджикистан: растительный и животный мир-Колл. авторов. - 2- е изд. - Душанбе: Дониш, 2015. -535 с.
10. Каримова, М.Д. История и развитие экологического туризма /М.Д. Каримова //Вестник Таджикского педагогического института в г.Пянджикент, 2019, №1/1. Пенджикент, 2019. -С.341-344.
11. Морозов, М. А. Экономика туризма: учебник /Федеральное агентство по туризму / М.А. Морозов, Н.С. Морозова, Г.А.Карпова, М.- 2014. -82 с.
12. Марциевская, Л.В. Современный этап организации и функционирования ООПТ в староосвоенных районах европейской части России (на примере Белгородской области)/ Л.В. Марциевская Н.С., Кухарук А.А. Шипанова // Матер. Междунар научно-практич. конфер. “Географическая наука Узбекистана и России: общие проблемы, потенциал и перспективы сотрудничества”. Ташкент, 2019. –С.190-193.
13. Мамадризохонов, А.А. Туризм- важный рычаг развития экономики горных регионов А.А.Мамадризохонов//Развитие горных регионов: проблемы и перспективы (материалы семинара). – Душанбе «Ирфон», 2006. –С.43-51.

**РОҲҲОИ ТАКМИЛИ МЕХАНИЗМИ ИДОРАКУНИИ ФАҶОЛИЯТИ ТУРИЗМИ
ЭКОЛОГӢ ДАР ҲУДУДИ МАМНӮҲГОҲИ «ДАШТИ ЧУМ»**

Дар мақолаи пешниҳодшуда дар асоси натиҷаи тадқиқоти бисёрсола, самтҳои афзалиятноки рушди сайёҳии экологӣ дар мисоли марзи мамнӯҳгоҳи “Дашти Чум”, ташкили маҳсулотҳои нави сайёҳӣ, азнавсозии объектҳои мавҷудаи сайёҳӣ, ки қобилияти ба сайёҳон пешниҳод ва омода кардани намудҳои муайяни хизматрасониҳоро доранд, тақозо мекунад. Бо мақсади рушди фаҷолияти сайёҳии экологии илмӣ-асос тавсияҳои судмад дода шудаанд, ки он муносибати эҳтиёткорона ба сарватҳои табиии ҳудуди мамнӯҳоҳ бо роҳи коркарди моҳирона ва ташкили масирҳо ва пайроҳаҳои сайёҳӣ, мусоид соҳтани онҳо, таҳияи барномаҳои сайёҳии экологӣ ва инчунин ташкили назорати қатъӣ аз болои ташрифи сайёҳон ба минтақа ва ташкили сайёҳати устувор дар марзи мамнӯҳоҳ дар бар мегирад. Дар мақолаи мазкур инчунин самтҳои афзалиятноки сайёҳии экологӣ дар марзи мамнӯҳоҳи “Дашти Чум” коркард ва барои истифода пешниҳод карда шуданд.

Калидвожа: ҲММТ, сайёҳӣ, рекреатсия, мамнӯҳоҳ, маркетинг, сармоягузорӣ.

**ПУТИ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ МЕХАНИЗМА
УПРАВЛЕНИЯ ЭКОЛОГИЧЕСКИМ ТУРИЗМОМ НА
ТЕРРИТОРИИ ЗАПОВЕДНИКА «ДАШТИ ДЖУМ»**

В представленной статье по результатам многолетних исследований приоритетные направления развития экологического туризма на примере границы заповедника «Дашти Джум» требуют создания новых туристских продуктов, реконструкции существующих туристических объектов, которые имеют возможность предложить и подготовить определенные виды услуг для туристов. В целях развития научно-обоснованной деятельности по экологическому туризму даны полезные рекомендации, которые включают в себя бережное отношение к природным богатствам территории заповедника путем умелой обработки и организации туристских маршрутов и троп, обеспечения их удобства,

разработки программ экологического туризма, также организация жесткого контроля за приезжими включает в себя туристов в регион и организацию устойчивого туризма на границе заповедника. В данной статье разработаны и представлены к использованию приоритетные направления экологического туризма на границе заповедника «Дашти Джум».

Ключевые слова: туризм, рекреация, заповедник, маркетинг, инвестиции.

WAYS TO IMPROVE THE MECHANISM OF MANAGEMENT OF ECOLOGICAL TOURISM IN TERRITORY OF RESERVE "DASHTI JUM"

In presented article, based on results of many years of research, priority areas for the development of ecological tourism on example of the border of Dashti Jum reserve require the creation of new tourist products, the reconstruction of existing tourist facilities which have the opportunity to offer and prepare certain types of services for tourists. In order to develop evidence-based activities for eco-tourism, useful recommendations are given, which include respect for the natural resources of the reserve through skillful processing and organization of tourist routes and trails, ensuring their convenience, developing eco-tourism programs, and organizing strict control over visitors includes tourists to the region and organization of sustainable tourism on the border of reserve. In this article, priority areas of ecological tourism on the border of Dashti Jum reserve have been developed and presented for use.

Key words: tourism, recreation, reserve, marketing, investment.

Дар бораи муаллиф

Гадоев Шерали Давлатович -
номзади илмҳои география, мудири
кафедраи география ва сайёҳии
Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи А.
Рӯдакӣ. Суроғ: шаҳри Кӯлоб, кучай С.
Сафаров, 16. Тел: (+992) 935146201, Email:
gadoe88@list.ru.

Об авторе:

Гадоев Шерали Давлатович -
кандидат географических наук зав.
кафедрой географии и туризма КГУ имени
Абуабдуллохи Рудаки. Адрес: Республика

Таджикистан, г. Куляб, улица С.
Сафарова, 16. Тел: (+992) 935146201 Email:
gadoe88@list.ru.

About the author:

Gadoev Sherali Davlatovich -
Candidate of Geographical Sciences, Head of
faculty of economics and management in
Department of Geography and Tourism in
Kulob State University named after
Abuabdulloi Rudaki. **Address:** Republic of
Tajikistan, Kulob city, street S.Safarov, 16.
Tell: (+992) 935146201 Email:
gadoe88@list.ru.

УДК:338.48 (575.32)

НАҚШИ ҒОРХОИ КОНИ НАМАКИ ХОЧАМҮМИН ДАР ТАШАККУЛЁБИИ ФАҶОЛИЯТИ РЕКРЕАТСИОНӢ

*Собиров М.С., Риҷабеков Н.Ч.**Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ*

Дар шароити мусир туризми рекреатсионӣ зерсоҳаҳои нав пайдо кардааст, ки бъззе муҳаққиқон шумора ва намудҳои онро то 67 намуд арзёбӣ мекунанд.

Дар аксари кишварҳои ҷаҳон дорои конҳои намак, ғорҳои галитӣ ё камераҳои ба таври сунъӣ сохташуда барои табобати бъззе беморихо, аз қабили беморихои шуш ва бронҳҳо, аллергия, беморихои пӯст (аз чумла равандҳои илтиҳобӣ), ҳолати равонӣ (депрессия, хастагӣ) сохта мешаванд, ва ғайра. такроран истифода бурда мешаванд, ки аз он даромади хуби иқтисодӣ мегиранд.

Албатта, Ҷумҳурии Тоҷикистон аз фароҳам овардани чунин имкониятҳо холӣ нест, вале барои ташкили ин намуди фароғат шароити хос дорад. Бо камоли боварӣ гуфтан мумкин аст, ки кони намаки Хочамӯмини объекти тадқиқоти спелеологҳо, биологҳо, геологҳо ва духтурон мегардад.

Маводҳо ва усуљҳои тадқиқот

Бо мақсади омӯхтан ва тайёр кардани ин мавзӯъ обьектҳои спелеологӣ, аз чумла кони намаки Хочамӯмини Ҷумҳурии Тоҷикистон, махсусан ғорғои он тағлил карда шуданд.

Омӯзиши назариявии ин обьект ва татбиқи амалии имкониятҳои истифодаи ғорҳои кони намаки Хочамӯмин на танҳо ба рушди иқтисоди вилояти Ҳатлон, балки барои бо кор таъмин намудани як қатор мутахассисони ин соҳа мусоидат ҳоҳад кард.

Тӯли солҳои охир туризми рекреатсионӣ ба яке аз намудҳои ҷолиби сайёҳӣ табдил ёфта дар таркиби он намудҳои ҷадиди фаъолиятҳои рекреатсионӣ тавлид меёбанд, ки дар навбати худ ҳаводорони самтҳои мусири туризми рекреатсиониро бештар гардонида ба рушди иқтисодиёти туризми дохилӣ ва берунаи минтақаҳои рекреатсионии кишварҳои ҷаҳон мусоидат менамояд.

Ҷузъҳои табиӣ ва дар қатори онҳо ҷузъҳои таркибии табиӣ-антропогенӣ, иҷтимоӣ-иқтисодӣ, таъриҳӣ-фарҳангие, ки ҳамчун шароит ва захираҳои табииӣ фаъолияти фароғатӣ баромад менамоянд яке аз омилҳои рушди рекреатсия дар муҳити муайян арзёбӣ мегарданд. Аз лиҳози нишонаҳои обьективӣ ба захираҳои табииӣ рекреатсионӣ, ки баҳри солимгардонӣ ва маърифатнокӣ истифода мешаванд захираҳои иқлими, балнеологӣ ва моддаҳои шифобаҳш (обҳои минералии шифобаҳш, гил, озокерит), обӣ (системаҳои дарёҳо, обанборҳои табиӣ, минтақаҳои баҳрӣ), соҳилӣ, релефи маҳал (ҳамвориҳо, пуштаҳо, доманакӯҳҳо, қаторкӯҳҳо, аз чумла ғорҳо), биологӣ (флора ва фауна) ва ландшафтҳои табиӣ дохил мешаванд.

Захираҳои спелеологӣ – баҳусус захираҳои ғорҳои галитӣ ($NaCl$) ва карстӣ бо таҷдид дар аксари кишварҳои ҷаҳон баҳри табобат ва солимгардонӣ истифода бурда мешаванд, ки айни замон таҳминан 30 шумораи осоишгоҳҳои зеризамиинии спелеотабобатӣ фаъолият менамоянд [9].

Чунин камераҳои (ғорҳои) табобатии иқлими дар тамоми ҷаҳон бо номҳои муҳталиф - ғори намак, ғори сунъӣ (грот), камераи спелеоиқлими, камераи спелеологӣ, галокамера, камераи галоиқлими, камераи спелеотерапия, калийхона, намакхона, ҳӯҷраи ҳавои тоза (vital air room) ва ғайра ном мебаранд.

Истифодаи чунин ғорҳо бо мақсади солимгардони дар даврони начандон дур оғоз ёфтааст. Бо мақсади муолиҷа одатан микроиқлими ғорҳои карстӣ ва конҳои намакро истифода мебаранд. Таъсири физиологии он тавассути нафаскашии ҳавои мӯътадили сард, намии доимии нисбӣ, ҳарорат ва фишори атмосферӣ дар камераҳои ғорҳо, микдори аэрозолҳои хлориди натрий (конҳои намак), мавҷуд набудани ифлосиҳои зааровар ва микроорганизмҳои муайян карда мешавад, ки ба мубодилаи оксиген дар шуш ва зиёд шудани талафоти намнокӣ аз сатҳи шуш мусоидат мекунад. Спелеотерапия барои беморони гирифтори бемориҳои музмини шуш, астмаи бронхиалӣ, аллергия тавсия дода мешаванд.

Истифодаи спелеотерапия таърихи кӯҳан - 2500 сола дошта ҳанӯз дар асри IV пеш аз миллод дар ноҳияи Пегамаи Осиёи Хурд ба ифтиҳори худои шифобаҳш Асклепий

ибодатгоҳи зеризамиинии бунёд карда шуда буд, ки аз қисмати дарёфт гардидаи он танҳо ду нақби 50-метра ва толори калон бо сутунҳояш боқӣ мондааст. Оиди хусусияти шифобахши намак Плиний (79-23 пеш аз милод) дар «Таърихи табиат», ки то охир асри XVII ҳамчун манбаи дониш оиди табиат истифода мешуд, қайд намудааст, ки «намаки ғорҳо дарди асаб, китфҳо ва камар, ҳалазанини дарди паҳлӯ, дарди меъдаро рафъ мекунад» [8].

Чумхурии Тоҷикистон баҳусус қисмати чанубии он дорои захираҳои бузурги конҳои ташаккулёftai қабатҳои намак аз ҷумла «Хочамӯъмин», «Хочасартез», «Танобҷӣ» ва «Саманҷӣ» мебошад, ки дар нимаи дуюми эраи мезозой дар охирӣ давраи юра ба амал омадаанд ва дар қаъри онҳо даҳҳо миллиард тонна намак ниҳон аст. Баҳусус оиди миқдори кони намаки Хочамӯъмин ҳанӯз сайёҳи машҳури венетсиягӣ Марко Поло, ки дар асри XIII аз ин мавзее дидан карда буд, навиштааст: «Намак дар ин ҷо саҳт аст, онро бо белҳои калон мешиканад ва он чунон зиёд аст, ки он то охирӣ дунё барои тамоми чаҳон боқӣ мемонад». Ё ҳуд тадқиқотчи рус М.А. Бубнов дар асари ҳуд «Добыча полезных ископаемых в Средней Азии в XV-XIX вв.» ёдовар мешавад, «Дар кӯҳҳои Нуртоғ (ҳангоми баромадан аз дараи Вахш) Кӯҳи Ҳазрати-Имом, ки дар наздикии Кӯлоб воқеъ мебошад, Кӯлоб, Балҷувон ва ҳатто Бадаҳшонро бо намак таъмин мекунад. Аз конҳои Хочасартез намаки хеле ҳосил карда мешавад» [1]

Баландии кӯҳи намаки Хочамӯъмин 1333м. ро ташкил дода, намак дар ҳама рангҳои рангинкамони ҳуд 30 миллиард тоннаро ташкил медиҳад ва аз ҷиҳати захира он пас аз Кӯҳи Намаки Эрон ҷои дуюмро ишғол мекунад. Ин гунбази намакин шакли байзавӣ дошта, дарозиаш ба 8,5 километр мерасад. Кони мазкур якҷоя бо кони Хочасартез, ки дар наздикии он воқеъ гардидааст, на танҳо дар ИДМ, балки дар чаҳон яке аз қалонтарин конҳои намак ба шумор меравад.

Оиди хусусиятҳои шифобахши мавзеи Хочамӯъмин ва оиди манзараҳои зебои он Д.П. Логофет соли 1909 дар очеркҳои ҳуд «В горах и равнинах Бухары» навишта буд, «ин ҷойро муқаддас ва оби ҷӯйҳоро шифобахш медонанд, ки бо шарофати он беморон пайваста бо обҳои шӯр оббозӣ намуда шифо мёбанд. Намакоби гафс, ки дар қаър ва шуҳҳои гирду атроф тақшон мешаванд ҳама ҷоро бо қабати намаки сафеди нуқрагин рӯйпӯш месозад ва кристаллҳои намак, ки дар нурҳои офтоб медураҳшан, ба ин гӯшай дурдаст, шояд аз мавҷудияти даврони қадим ба дарди инсон шифо мебаҳшанд ва як намуди маҳсусан зебои табииро бавучуд меоранд». Аз ин гуфтаҳо бармояд, ки аҳолии таҳҷоии атрофи кони Хоча Муъмин ҳанӯз аз замони қадим аз хусусияти шифобахши намак оғоҳӣ доштаанд.

Пеш аз ҳама горҳои кӯҳи Хоча Муъмин, ки дар натиҷаи шӯсташавӣ (эррозия) бавучуд омадаанд ҳеле ҷолиб мебошанд. Соҳти релефи карстии зеризамиинии Хочамӯъмин гуногун буда обҳои боронӣ аз сатҳи гунбаз равона шуда, дар ковокиҳои карстӣ чамъ мешаванд, баъдан ба воситаи тарқищҳои ҷинсҳои кӯҳӣ вориди масивҳо шуда сипас аз доманаи кӯҳ ба берун ҳаракат мекунанд. Аз горҳои бузургтарин ду тои он маъмул мебошанд, ки дар нишеби ҷанубу шарқии гунбаз, дар саргҳи ҷуйи Чубек воқеъ гардидаанд, ки аҳолии маҳаллӣ онро бо номи Барс ё Паланг ном мебаранд. Дар даруни ғор долонҳои тангу толорҳои барҳавои то 10 метр баландӣ дошта мавҷуданд, ки бо ворид шудан ба дохили онҳо, кас метавонад фазои аз намак сершудаи ҳаворо эҳсос кунад ва дар навбати ҳуд намаки дар таркиби ҳаво буда дар як қабати тунуки дураҳшон дар рӯи либос, ва дар бадани инсон менишинад.

Оиди зуҳуроти ҷолиби дигаре, ки бо ҳаракати ҳаво дар дохили ғори Паланг вобастагӣ дорад, бо «садо ва ё оҳанги ғор» маъмул мебошад. Чунин зуҳуроти табиӣ дар байни аҳолии маҳаллӣ ривоятҳои зиёд ва тарсу ваҳми ҳурофтипарастиро ба вуҷуд овардаанд. Зуҳуроти мазкур «оҳанги эолӣ» (Эол – дар асотири юнониён шоҳӣ бод) - ро яке аз аввалин тадқиқотчиёни ғор А. И. Дзенс-Литовский чунин шаҳр додааст: «Ҳанӯз дар масофаи дур аз даромадгоҳи ғор, дар ҳолати вазидани боди суст садоҳои мусикӣ шунида мешуд. Дар баробари саҳттар вазидани бод садо низ саҳттар мешуд. Ҳангоми шунидани садоҳо мӯайян карда шуд, ки ин оҳанги тембрҳои гуногундошта бо ҳаракати бод вобастагӣ дорад, ки аз даромадгоҳи ғор ба воситаи қубурҳои дарози сталактити намаксанг дохили ғор мевазид. Ин

садоҳои муқарарӣ набуда, балки оҳангҳои тозаи мусиқии «арфаҳои эолӣ» мебошад. Бо шиддатёбии бод садоҳо низ тағиیر меёбанд, баҳусус вақте ки пораҳои сталактитҳои тунук ва нозуқ шикаста, ба фарши ғор меафтиданд» [6,7].

Боз яке аз мӯъчидаҳои дигари кони намаки Хочамӯмин дар он зоҳир мегардад, ки гори дигареро, ки геологҳои тоҷик мавриди қашф ва тадқиқот қарор додаанд дар байни нишебӣ ҷойгир шуда дарозии он зиёда аз 350 (Ғори дарозтарини Тунелний – 380 метр, ки дар кони намак бавучӯд омадааст дар қисмати дипресияи Тоҷикистони Ҷанубӣ ҷойгир шудааст 380 [2]) метр, паҳноиаш 7 метр ва баландии деворҳои он 8 метрро ташкил медиҳанд. Дар қаъри гори мазкур ҷӯйи оби шӯр ҷорӣ мешавад, ки ҳарорати доимии он 12°C – ро ташкил дода ҳатто дар фасли зимистон тағиир намеёбад. Дар пастии рапидҳои маҷро баъзан донаҳои ҳурди намакинро, ки ранги сафеди хокистарӣ доранд ва бо дигар тарз онро «марворидҳои ғорӣ» ном мебаранд воҳӯрдан мумкин аст. Чунин марворидҳо одатан дар натиҷаи консентратсия шудани намак дар атрофи регионаҳои ҳурд бавучӯд меоянд[5].

Тӯли асрҳост, ки дар ҷаҳон ғорҳои намакро баҳри табобати беморон ва ҳатто ҳуҷраҳои сунъии бо намак соҳташударо истифода менамоянд. Ҳавои аз намак сершудаи лабиринтҳои зеризаминӣ қайҳост, ки тибби мусосирро баҳри қасалиҳои гуногуни астматикӣ, ҳамагуна бемориҳои шуш ва бронхҳо, аллергия, бемориҳои пӯст (аз ҷумла равандҳои илтиҳобӣ), шароитҳои равонӣ (депрессия, ҳастагӣ, шиддатнокӣ) ва ғайра ба ҳуд ҷалб намуда дар аксар қишварҳои ҷаҳон дар конҳои намаки истиҳроҷшуда клиникаҳои зеризаминӣ бунёд карда шудаанд.

Дар ҷаҳони мусосири технологӣ ҳавои ғорҳои намакро дар доҳили бино бо ёрии дастгоҳҳои маҳсуси иқлими - галогенераторҳо ба вучӯд меоранд, ки ҳлориди натрийро то андозае майдонанд, ки ба ҷашм ноаён мегарданд. Ин микрозаррачаҳо дар ҳаво пароқанда шуда, фазоero ба вучӯд меоранд, ки ба шароити ғори намакҳои табиӣ ё кони намаки машҳури Величкии Ҷумҳурии Полша ҳамшабоҳат мегарданд [4].

Яке аз самтҳои афзалиятноки Стратегияи рушди сайёҳӣ то соли 2030 туризми табобатӣ ва рекреатсионӣ, сайёҳӣ, сайёҳии таърихию фарҳангӣ, қӯҳнавардӣ, экологӣ ва широр баҳисоб мераванд. Баҳусус метавон гуфт, ки баҳше аз ин манобеъ аз ҷумла шароитҳои рушди туризми табобатии спелотерапия дар минтақаи Осиёи Марказӣ дар Тоҷикистон вучӯд дорад. Яъне бозори сайёҳии ҷумҳурӣ метавонад ба сайёҳон маҳсулотро пешниҳод намояд, ки рақбатнопазир мебошад.

Ҷумҳурии Тоҷикистон нақша дорад, ки то соли 2030 шумораи сайёҳони воридотиро ба 2,5 миллион нафар расонида, саҳми сайёҳӣ дар ММД-и қишивар то 8%, содирот то 15% расонад. Соҳаи хизматрасонии сайёҳӣ аз лиҳози муносибатҳои молиявӣ дар шароити кунуни бояд \$ 1,2 млрдро ташкил дихад [3].

Чуноне, ки дар боло қайд карда шуд ғорҳои кони намаки Хочамӯмин дар ҳолати табииӣ ҳуд аз чунин фазои атмосферӣ ҳолис набуда, балки дорои иқтидорҳои бунёд кардани чунин клиникаҳои табииӣ ҳам дар доҳили ғорҳо ва берун аз он ба тариқи сунъӣ мебошад.

Бо бунёд гардидани клиникаҳои спелеотерапия дар минтақаи кони намаки Хочамӯмин метавон дар навбати аввал туризми рекреатсионии доҳилиро густариш дод, ки он метавонад ба рушди иқтисодиёти минтақа ва шуғли мутахассисони соҳаи табобатӣ бо конҳои намак мусоидат намояд.

Умед аст, ки ғорҳои Хочамӯмин на фақат бо ҳусусиятҳои экзотикии ҳуд диққати сайёҳонро ба ҳуд ҷалб менамояд, балки бо мурури замон онҳо объекти омӯзишӣ ва тадқиқотии на танҳо спелеологҳо ва биологҳо, геологҳо инчунин табибон ҳоҳанд гардид.

Хулоса. Дар баробари таърихи қўҳан доштани фаъолияти табобатй дар ғорҳои карстӣ ва намак, ки бо номи спелеотерапия маъмул мебошад имрӯз дар аксар кишварҳои ҷаҳон онро бо таҷдид истифода мебаранд. Ҷумҳурии Тоҷикистон дар навбати худ иқтидорҳои бавучудории шароитҳои солимгардонии рекреантҳо дар ғорҳои карстӣ ва намакро доро мебошад, ки мутаасифона айни замон онҳо ба таври бояду шояд истифода намешаванд. Аммо умед аст, ки кони намаки Ҳочамӯъмин бо мурури замон ба объекти тадқиқотии на танҳо спелеологҳо ва биологҳо, геологҳо инчунин табибон ҳоҳанд гардид.

АДАБИЁТ

1. Бубнов М.А. *Добыча полезных ископаемых в Средней Азии в XVI-XIX вв.* из. «Наука» Москва 1975.- 225с.
2. Пещеры. Межвузовский сборник научных трудов. Пермь. 1978.- 125с.
3. *asiaplustj.....*
4. <https://www.gdp1podolsk.ru/>
5. www.tdc.tj
6. <https://www.burana.ru/tj/ma>
7. https://zen.yandex.ru/media/stp_russia/po
8. <https://dr-manshina.blogspot.com>
9. <https://dr-manshina.blogspot.com>

НАҚШИ ҒОРҲОИ КОНИ НАМАКИ ҲОЧАМӮЪМИН ДАР ТАШАККУЛЁБИИ ФАҶОЛИЯТИ РЕКРЕАЦИОНӢ

Дар шароити мусир туризми рекреатсионӣ ба яке аз намудҳои ҷолиб ва маъмули сайёҳӣ табдил ёфтааст, ки ҳаводорони бештари ҳудро дар минтақаҳои рекреатсионии кишварҳои мухталифи ҷаҳон пайдо намудааст. Вобаста ба ин рушди туризми рекреатсионӣ дар самти барқарорсозии саломатӣ ва табобатӣ намудҳои мухталифи фаҷолиятиро қасб намудааст.

Ҳадафи мақола: омӯзиши аҳамияти истифодабарии ғорҳои намак баҳусус кони намаки Ҳочамӯъмин дар фаҷолияти рекреатсионӣ-туристӣ.

Натиҷаи тадқиқот: маълум мегардад, ки дар ҳолати бунёд карданни клиникаҳои спелеотерапиявӣ дар ҳудуди манотики Ҳочамумин метавонад ба рушди сайёҳийӣ дохила ва беруна мусоидат намуда ба рушди иқтисодиёти вилоят то як андозае сахмгузор бошад.

Калидвозжаҳо: Фаҷолияти рекреатсионӣ, ғорҳои табобатӣ, солимгардонӣ, кони намаки Ҳочамӯъмин, хусусиятҳои табобатӣ, рушди сайёҳӣ, спелеотрапия.

РОЛЬ ПЕЩЕР ХОДЖА МУМИНСКОЙ СОЛЯНОЙ ШАХТЫ В ФАРМИРОВАНИИ РЕКРЕАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

В современных условиях рекреационный туризм стал одним из самых интересных и популярных видов туризма, нашедшим своих поклонников в рекреационных зонах разных стран мира. В зависимости от этого развития рекреационного туризма в направлении оздоровления и лечения приобрели различные виды деятельности.

Цель статьи: изучить значение использования соляных пещер, особенно Ходжамуминской соляной шахты, в рекреационно-туристской деятельности.

Результат исследования: становится ясно, что в случае организации спелеотерапевтических лечебниц на территории Ходжамумина то оно может способствовать на развитию внутреннего и внешнего туризма и в какой-то степени способствовать развитию экономики региона.

Ключевые слова: Рекреационная деятельность, лечебные пещеры, оздоровление, Ходжа Муминской соляной шахты, лечебные свойства, развитие туризма, спелеотерапия.

THE ROLE OF THE KHOJA CAVES OF THE MUMINSK SALT MINE IN THE FORMATION OF RECREATIONAL ACTIVITIES

In modern conditions, recreational tourism has become one of the most interesting and popular types of tourism, which has found its fans in recreational areas around the world. Depending on this development of recreational tourism in the direction of recovery and treatment, various activities have acquired.

The purpose of the article: to study the importance of using salt caves, especially the Khodjamumin salt mine, in recreational and tourist activities.

The result of the study: it becomes clear that in the case of the organization of speleotherapy clinics on the territory of Khodjamumin, it can contribute to the development of internal and external tourism and to some extent contribute to the development of the region's economy.

Key words: Recreational activity, healing caves, health improvement, Khoja Muminskaya salt mine, medicinal properties, tourism development, speleotherapy.

Дар бораи муаллифон

Собиров

Махмадюнус

Сайдмуровович - номзади илмҳои география, дотсени кафедраи методикаи таълими география ва туризми Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ. Суроғ: 734003 ш. Душанбе хиёбони Рӯдакӣ 121, Тел: (+992) 918111037, Е-mail: rassom71@mail.ru.

Риҷабеков Нозир Чоршанбиеvич- ассистенти кафедраи методикаи таълими география ва туризм, Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ. Суроғ: 734003 ш. Душанбе хиёбони Рӯдакӣ 121, Тел: (+992) 918111037 Е-mail: nozir94.94@mail.ru.

Об авторах

Собиров

Махмадюнус

Сайдмурович – кандидат географических наук, доцент кафедры методики преподавания географии и туризма Таджикского государственного педагогического университета им. Садриддина Аини, Адрес: 734003 г.

Душанбе проспект Рӯдакӣ 121, Тел: (+992) 935799911, Е-mail: rassom71@mail.ru.

Риҷабеков Нозир Чоршанбиеvич – ассистент кафедры методики преподавания географии и туризма Таджикский государственный педагогический университет имени С. Аини. Адрес: 734003 г. Душанбе проспект Рӯдакӣ 121, Тел: (+992) 935319497, Е-mail: nozir94.94@mail.ru.

About the authors

Sobirov

Makhmadyunus

Saidmurodovich –dotsen of the Department of Methods of Teaching Geography and Tourism of the Tajik State Pedagogical University. Sadreddin Aini, Phone: 935799911, E-mail: rassom71@mail.ru.

Rijabekov Nozir Chorshanbieveich –

Assistant of the Department of Methods of Teaching Geography and Tourism Tajik State Pedagogical University named after S. Aini. Address: 734003 city Dushanbe even Rudaki 121, Тел: (+992) 918111037 Е-mail: nozir94.94@mail.ru.

ШАРОИТҲОИ ХОКҲОСИЛШАВИ ВОБАСТА БА ИҶЛИМИ ЧАНУБУ ШАРҚИИ ЧУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

Махмадалии Ш.

Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ

Зухуроти муосири равандҳои эрозия ва дефлятсия дар ҳудуди маҳалҳои баррасишаванда алоқа бо механизмҳои мухталифи ин равандҳо ва таъсир ба рушди минтақа мерасонад, ки омилҳои номунгизамонад ба бор меорад.

Тибқи маълумотҳои ба даст овардашуда (чадвали 1) маълум мешавад, ки вобаста ба шароити муҳити зист нашъунамо ва инкишифии растаниҳои табии ҳангоми обёрии заминҳои нишебиҳо бо роҳи пошидан дар фаъолияти растаниҳо тағйирот ба амал меояд. Захираи биомассаи хушки руйизамини растаниҳои алафи ба дараҷаи эрозии хок вобаста аст.

Бояд гуфт, ки ҳосили қисмҳои руизамини растаниҳо дар ҳамаи заминҳои минтақаи Тоҷикистони Ҷанубу Шарқӣ аз чумла (ноҳияи Ховалинг) пеш аз обёри кам буд ва дар вақти обёрикунонӣ захираи он афзуд [6, с.18].

Микдори аз ҳама зиёди боқимондаҳои решаш дар заминҳои шустаношуда ҷамъ мешавад, ки дар қабати 1 метри он 93т/га ро ташкил медиҳад. Дар вақти обёри бо усули гуногуни обидҳои дар ҳамаи заминҳои тадқиқшуда афзоиши ҷамъоварии пасмондаҳои решаш мушоҳида карда мешавад. Аз сабаби маҳдуд будани заминҳои нав ва зиёд шудани таъсирни антропогенӣ ба хок эрозии заминҳо васеъ паҳн шуда, ба истеҳсолоти қишоварзӣ зарари қалон мерасонад. Бинобарин мушкилоти муҳофизати заминҳо, хусусан заминҳои обӣ актуали мебошад.

Обёрии хокҳои оҳакдори қаҳваранги кӯҳи бо роҳи пошидан об ва қисман барқарор шудани порухоҳ (гумус) бо беҳтар шудани андозаҳои ҷамъшавии порухоҳ (гумус) мусоидат мекунад. Ин ҷорабиниҳо ба зиёд шудани захираи порухоҳ ҳам дар заминҳои шустаношуда ба андозаи гуногун мусоидат мекунад.

Чадвали 1
*Тагирёбии биомассаҳои хушики сатҳи замин дар қабатҳои хоки хокистарангӣ
карбонати кӯҳсор зери таъсирни обёри ва серобашавӣ. (соли 2006)*

Таъсирни хок	1-й алафдаравӣ	2-й алафдаравӣ	оҳирин	ченак	x	Sx	Sx%	v
1. Ҳавзаи оби ношуста, р 40,41,42	2,85 2,45 2,54	1,00 1,03 0,80	0,26 0,30 0,28	4,11 3,78 3,62	3,83	0,144	3,7	6,5
2. Баргардонида шуда Р,5, 7,8	3,15 3,10 2,51	0,35 1,46 1,33	0,94 0,89 1,04	5,44 5,45 4,88	5,26	0,180	3,42	6,01
3. Шусташавии саҳт, ҷанубӣ, Р,10,44,45	0,68 0,74 0,66	0,50 0,45 0,35	0,12 0,26 0,17	1,30 1,45 1,18	1,31	0,090	6,87	12,54
4. Шусташавии саҳт, гарбӣ, Р,6,15,17	0,90 1,40 0,90	0,49 0,60 0,60	0,34 0,20 0,35	1,73 2,20 1,85	1,93	1,140	7,25	19,54
5. Шусташавии саҳт, шарқӣ, Р,3,16,26	1,45 1,30 1,73	0,85 0,64 0,95	0,40 0,20 0,35	2,60 2,20 2,98	2,59	0,23	8,9	15,3
6. Шусташавии саҳт, шимолӣ, р,23,46,47	1,69 1,85 1,68	0,79 0,83 0,85	0,69 0,32 0,33	3,17 2,00 2,86	2,98	0,09	3,20	5,32

*Манба: Гузорииҳои Академияи илмҳои Қишиоварзии Тоҷикистон № 3 (13) 2007-саҳ 19
(Акрамов Ю., Боймуродов Р., Салимов К.)*

Захираҳои қалонтарини фитомасса, порухоҳ ҳангоми обёри ва дар заминҳои шуста ва ношуста ба вучуд меоянд. Дар заминҳои шустаношуда суръати ҷамъшавии порухоҳ суст мешавад. Суръати пайдоиши порухоҳ дар солҳои аввали обёри пурзурттар шуда, бо дароз шудани муҳлати он камтар мешавад.

Равандҳои эрозионӣ вобаста ба омилҳои бартаридоштаи табии ва антропогенӣ ба дараҷаҳои гуногун зоҳир шуда, на танҳо дар минтақаи зироаткории лалмӣ мушоҳида мешаванд, балки дар минтақаҳои обёришаванда ҳам васеъ паҳн шудаанд.

Ҳамин гуна тақсим кардани заминҳои оби на танҳо барои минтақаҳои Ҷанубу Шарқӣ, балки барои тамоми ҳудудҳои Тоҷикистон хос аст. Сарфи назар аз ҷойгиршавии минтақаҳои аҳолинишин, дар атрофи онҳо ҳамаи намудҳои равандҳои динамики – аз эрозияи ҳамвор сар карда то чуйборҳо ва ярҷӯро васеъ паҳн шудаанд. Ин мушкилот аз сабаби васеъ кардан ва истифода бурдани категорияҳои гуногуни заминҳои нишебидор барои кишти зироатҳо боз ҳам тезу тундтар мегарданд.

Ҳамаи маҳалаҳои аҳолнишини минтақаи Ҷанубу Шарқӣ дар шакли релефи ба эрозия тобовар ҷойгир буда, ҳар гуна зухуроти эрозия, ярҷӯро сел дар маҳалҳои поёnob таъсири манғи мерасонад.

Дар минтақаҳои водӣ, маҳсусан дар минтақаҳои заминҳои навкорами минтақаҳои аҳолинишини Ҷанубу Шарқӣ аксар вақт дар қад-қади минтақаи соҳили релефҳои манғии эрозиявии чукур ва дарёҳои муваққати ва ё дар рӯйи террасаҳои дарёҳои пуроб воқеъ гардидаанд.

Обёрии номунтазам ва дар канори террасаҳо сабабгори ба вучуд омадани эрозияи дараҳо ва ярҷӯрои заминҳо мебошад. Аксар вақт ин ду раванд якҷоя ба амал омада, инкишофи равандҳои динамикиро пурзур намуда, боиси вайрон шудани хонаҳо, биноҳои ёрирасон, роҳҳо, ишоотҳои гидротехники, қитъаҳои наздиҳавлигӣ ва киштзорҳо мегардад.

Ба ин ривоҷи интенсивии эрозияи дараҳо, равандҳои ярҷӯро, баланд шудани сатҳи обҳои зеризамини атрофи дехаҳои минтақаи Тоҷикистони Ҷанубу Шарқӣ мисол шуда метавонад. Дар ҳудудҳои кӯҳсor баъзе маҳалҳои аҳолинишини Тоҷикистони Ҷанубу Шарқӣ, дар соҳилҳои чапи дарёи Ваҳш, дар поёни НОБ-и Норак, ноҳияҳои Балҷувон, Ҳовалинг, Муъминобод, Темурмалик ки қад-қади минтақаи соҳил воқеъ гардидаанд, дар террасаҳои дарёҳо, конусҳои алювиалӣ, нишебиҳои қаторкуҳҳо ва ғайра ба назар мерасад.

Ҳар сол ин заминҳо ба эрозия ва равандҳои обхезӣ дучор мешаванд. Инфрасоҳтор, биноҳои истиқомати, объектҳои гуногуни ҳочагии ҳалқ вайрон мешавад. Сабаби асоси дар ноҳияҳои эрозияю ярҷӯро минтақаи обхези соҳтмони ишоотҳои ҳочаги мебошад.

Аз сабаби афзудани аҳолӣ ва набудани заминҳои нисбатан ҳамвор барои соҳтани хонаҳои истиқомати ва дигар биноҳои ёрирасон нишебиҳоро истифода бурда, дар болои он майдонҳои ҳамвор хонаҳо бунёд менамоянд ва дар ин ҳолат ишоотҳои обгузарро истифода бурдан зарур аст.

Заминҳои қӯҳии қаҳваранги карбонати дар гилҳокҳои зардҳокмонанд одатан бо таркиби механикии якхелai нисби дар мактаъи (профили) заминҳо тавсиф меёбад. Бинобарин заминҳои бисёршусташуда аз руи таркиби механикӣ аз ҳокҳои ношусташуда ё ин, ки миёнашусташуда фарқ намекунанд ва ҳамчун гилҳокҳои серчанг зич пешниҳод гардидааст. Ҳачми азҳудкунии ҳокҳои бисёрэрозияшуда дар қабати болоии 0-20 см 11 мг экв/100 г ҳок, дар ғавсии 20 – 123 см 15,6 16,9 мг- экв/ 100 г ташкил медиҳад.

Туршнокии (рН) маҳлули ҳокии заминҳои корам ва қабатҳои зеркорами қӯҳии қаҳваранги эрозияшудаи карбонати нисбат ба заминҳои ношусташуда ҳело баланд (8,0 – 8,2) ба қайд гирифта шудааст [3,саҳ.27].

Миқдори поруҳоҳо (гумус) дар қабатҳои корам ва қабатҳои зеркорами эрозияшуда нисбат ба қабатҳои миёнашусташуда ҳело паст мебошад ва 2 – 4 баробар кам назар ба қабатҳои мувоғики заминҳои ношусташуда мебошад. Бо нитроген низ ҳамин тавр аст: дар заминҳои корам ва қабатҳои зеркорами эрозияшуда 0,079 – 0,067%-ро дар бар мегирад. Яъне ду маротиба камтар нисбат ба қабатҳои ношусташуда. Аммо таносуби C:N боз ҳам танг нисбат ба заминҳои миёнашусташуда мебошад. Ҳусусан дар қабати (20 – 53 сантиметр), ки ба 5:1 баробар аст.

Шусташавии пурраи қабати аслии гумусдор дар ҳокҳои миёна шуста сабаби тағийрёби дар таркиби механикии ҳок шуда метавонад. Аз рӯи гурӯҳбандии Н.А. Качинский ҳокҳои миёнашустаи қаҳваранги карбонати ба гилҳокҳои зичи серчанг доҳил мешавад. Дар қабатҳои болои он назар ба қабатҳои ношусташуда миқдори лой ва гилҳо кам ба қайд гирифта шудааст. Ин вобаста ба он аст, ки дар натиҷаи эрозиони зарраҳои хурди ҳок шуста мешаванд. Дар ин ҳолат дуруштшавии таркиби механикии ҳок ба амал меояд [6, с.12].

Барои тараққиёти минбаъдаи истеҳсолот, аз он ҷумла ҳочагии қишлоқ минтақаҳои кӯҳсor, ки 93 фоизи масоҳати Ҷумҳуриро ишғол мекунанд, аҳамияти маҳсус доранд, ки қисми зиёди онҳоро кишти зироатҳои ҳочагии қишлоқ ташкил медиҳад, майдонҳои алафзор

ва чарогохҳо, ки қариб 3 фоизи ҳудудҳои ҷангалро ишғол мекунанд, истифодаи захираҳо, кор карда баромадани усулҳои нав ва аз ҳудкуни нишебиҳои кӯҳро талаб мекунад [2, с.18].

Дар қабатҳои корам ва хокҳои зеркорами миёнашусташуда назар ба қабатҳои мувофиқи хокҳои ношуста миқдори аз ҳад зиёди гумус (порухон) мавҷуд мебошад. заминҳои ҳадди эрозияшуда хеле кам порухон доранд. (то 0.81%). Дар хокҳои карбонатии кӯҳии миёна эрозияшуда аллакай дар қабатҳои боло ҷамъшавии зиёди карбонатҳо (18%) мушоҳида карда мешавад. Дар профили поёни миқдоран зиёд шуда, дар қабатҳои карбонат ба 32 -35 фоиз мерасад.

Дар натиҷаи эрозия ҳочагии ҳалқ зарари қалон дида, ҳосилхезии замин якбора паст шуда, иқтидори истехсолии онҳо 30-80 фоиз кам мегардад.

Минтақаҳои Тоҷикистон дар маҷмӯъ ҳамчун миёна эрозияшуда ва серҷар муайян карда мешаванд. Зиёда аз 97-и онҳо ба дараҷаи гуногуни таназзул дучор шудаанд. Эрозияи ҷарҳо ва шусташавӣ дар ҳама ҷо ба ғайр аз заминҳои пештар обёришуда ва майдонҳои регии Тоҷикистони Шимолӣ ва Шарқӣ инкишоф ёфтаанд. Дар ин ҷойҳо ҷарҳо мавҷуд нестанд. Гарчанде дар минтақаи обёрий пас аз обдихӣ ҳодисаи шусташавӣ ба вучуд меояд, онро ба осони бо трактор ҳамвор карда мешавад.

Минтақаҳои камсоӣ асосан ба заминҳои обёришаванди водии Ваҳш, Ҳисор, минтақаи наздиқишлии Сирдарӯ, Зарафшон ва инчунин қисмати ҷанубии Тоҷикистон ҳос мебошад. Ба ҷунин минтақаҳо гурӯҳи серсой, манбаҳои сатҳи аввали суфачаи дарёбоди болои дарёҳои бузурги минтақаҳои таҳқиқотӣ дохил мешавад. Масоҳати умумии ҷунин заминҳо тақрибан 15% - ро ташкил медиҳад.

Дар аксари минтақаҳои Тоҷикистон заминҳои миёна ва бисёр эрозияшуда аз 50 то 70%-ро ташкил медиҳанд. Барои ноҳияҳое, ки дар минтақаи водигӣ ҷойгиранд, ин нишондиҳандаҳо ба 30 – 40% мерасад².

1. Гузоришҳои Академияи илмҳои Қишиоварзии Тоҷикистон № 3 (53) 2017-с. 18-19

2. Гузоришҳои Академияи илмҳои Қишиоварзии Тоҷикистон № 3 (53) 2017-с. 18-19

Татқиқотҳо муайян карданд, ки тамоми минтақаҳои кӯҳии миёна ва бисёр эрозияшуда буда, водиҳо бошанд кам ва миёна эрозияшуда мебошад. Заминҳои бодхурдашуда ба минтақаҳои водигӣ ва баландкӯҳҳо ҳос буда масоҳатҳои начандон қалонро ишғол мекунанд ва дар ин ҷо тамоми намудҳои бодхурдашавӣ мушоҳида карда мешавад. Аммо дар баъзе минтақаҳо, дар қисмати шимоли Тоҷикистон, ҳамаи равандҳои эрозиёни мушоҳида карда мешавад. Масалан, дар минтақаҳои домана- қаторкӯҳи Қурамма эрозияи обӣ ва бодхурдашавӣ якхел ва бошиддат инкишоф мейбад. Дар минтақаҳои пастхамиҳо ва миёнакӯҳҳо бодхурдашавии заминҳо рӯҳ намедиҳанд. Аксар ҳолат дар қисмати Тоҷикистонии водии Фарғона, дар водии дарёи панҷ Панҷ, Ваҳш, Мурғоб, Помир, Оқсу ва ғайраҳо мушоҳида мешаванд. Инчунин ин ҳодисаҳо дар атрофи кӯлҳои Қароқул, Рангӯл, Шуркӯл, Зоркӯл ва дигар кӯлҳои баландӣ Помири Шарқӣ рӯҳ медиҳанд.

Дар шароити релефи кӯҳӣ зуҳуроти равандҳои эрозия ҳело васеъ инкишоф ёфтааст. Қариб тамоми заминҳои эрозиянашуда ва суст эрозияшуда дар водиҳо ҷойгиранд. Заминҳои миёна эрозияшуда дар минтақаҳои наонқадар қалон ва заминҳои саҳт эрозияшуда дар минтақаи миёнакӯҳҳо ва баландкӯҳҳо ҷойгир шудаанд.

АДАБИЁТ

1. Аҳмадов Ҳ.М. Деградация земель вокруг населенных пунктов и особенности их развития. / Ҳ.М. Аҳмадов - М.: Наука, 2007.- 26-27 с.
2. Аҳмадов Ҳ.М., Биёбоншавӣ ба дастрасии иштилооти Тоҷикистон || Маводи б բайнамилалӣ настбиишного конгресс, август соли 1999, 152-155
3. Якутилов М.Р., Бурыкин А.М., Садриддинов А.А., Лукин В.Н. Почвы Таджикистана (Эрозия почв и борьба с ней) труды ТНИИ почковедения-Вып 6- Душанбе: Таджикгосиздат, 1963г.
4. Соболев С.С. Пути деградации земель в Республике Таджикистан. / С.С. Соболев - Душанбе: Ирфон, 1986.- 243 с.
5. Акрамов Ю., Боймуродов Р., Салимов К. Трансформация органических веществ в горных коричневых карбонатных почвах. Душанбе: Гузоришҳои Академияи илмҳои қишиоварзии Тоҷикистон № 3 (53) 2017-С. 18-19

ШАРОИТҲОИ ХОКҲОСИЛШАВӢ ВОБАСТА БА ИҶЛИМИ ЧАНУБУ ШАРҚИИ ҶУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

Дар ин мақола муаллиф роҳҳои таназулёбии хокҳои Тоҷикистони Ҷанубу Шарқиро таҳлил намудааст. Дар асоси маводи бисёр муаллифи мақола роҳҳои танназулёбии хокҳои Тоҷикистони Ҷанубу Шарқиро нишон додааст.

Зуҳуроти муосири равандҳои эрозия ва дефляция дар ҳудуди маҳалҳои баррасишванда алоқа бо механизмҳои муҳталифи ин равандҳо ба рушди минтақа таъсир мерасонад, ки омилҳои номунтазам ба бор меорад.

Тибқи маълумотҳои ба даст овардашуда (ҷадвали 1) маълум мешавад, ки вобаста ба шароити муҳити зист нашъунамо ва инкишифӣ растаниҳои табии ҳангоми обёрии заминҳои нишебиҳо бо роҳи пошидан дар фаъолияти растаниҳо тағйирот ба амал меояд. Захираи биомассаи хушки руйизамиинии растаниҳои алафӣ ба дараҷаи эрозии хок вобаста аст.

Калидвожаҳо: хок, роҳҳои танназулёби, Тоҷикистон Ҷанубу шарқӣ, мушкилот, раванд, ноҳия, давра.

УСЛОВИЯ ПОЧВООБРАЗОВАНИЯ В ЗАВИСИМОСТИ ОТ КЛИМАТ А ЮГО-ВОСТОКА РЕСПУБЛИКИ ТАДЖИКИСТАН

В данной статье автор проанализировал пути деградации почв Юго-Восточного Таджикистана. На основе большого количества материалов автор статьи показал пути деградации почв Юго-Восточного Таджикистана.

Современные проявления процессов эрозии и дефляции на рассматриваемых территорий в связи с различными механизмами этих процессов влияют на развитие региона, что обуславливается неравномерными факторами.

По полученным данным (таблица 1) известно, что в зависимости от условий среды, рост и развитие естественных растений при поливе склоновых земель дождеванием изменяет активность растений. Запас надземной сухой биомассы травянистых растений зависит от степени эрозии почвы.

Ключевые слова: почва, пути деградации, Юго-Восточный Таджикистан, проблема, процесс, район, период.

SOIL FORMATION CONDITIONS DEPENDING ON THE CLIMATE OF THE SOUTH-EAST OF THE REPUBLIC OF TAJIKISTAN

The author analyzed the ways of soil degradation in South-Eastern Tajikistan. Based on a large number of materials, the author of the article showed the ways of soil degradation in South-Eastern Tajikistan in this article.

Modern manifestations of the processes of erosion and deflation in the territories under consideration, in connection with the various mechanisms of these processes, affect the development of the region, which is due to uneven factors.

According to the data obtained (Table 1), it is known that, depending on environmental conditions, the growth and development of natural plants during irrigation of sloping lands by sprinkling changes the activity of plants. The stock of aboveground dry biomass of herbaceous plants depends on the degree of soil erosion.

Keywords: soil, degradation ways, South-Eastern Tajikistan, problem, process, region, period.

Дар бораи муаллиф

Маҳмадалии Шамсулло - унвончӯи кафедраи гиоэкологияи факултети географияи Донишгоҳи давлатии омӯзгори Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни Суроға: 734003 ш. Душанбе хиёбони Рӯдакӣ 121, Тел (+992) 918111037

Об авторе:

Маҳмадалии Шамсулло - соискатель кафедры геоэкологии факультета географии Таджикского государственного

педагогического университета имени Садриддина Айни, Адрес: 734003 г. Душанбе проспект Рудаки 121, Тел. (+992) 001100692

About the author:

Mahmadali Shamsullo, - applicant at the Chair of Geoecology of the Faculty of Geography of Tajik State Pedagogical University named after Sadriddin Ayni, Address: 734003 city Dushanbe even Rudaki 121, Tel.: (+992) 001100692

УДК 551.576. 551.521.3(575.3)

ВЛИЯНИЕ ЗОНАЛЬНОСТИ КЛИМАТИЧЕСКИХ УСЛОВИЙ ВОДОСБОРОВ НА ОБРАЗОВАНИЕ СТОКА РЕК (НА ПРИМЕРЕ БАССЕЙНА РЕКИ ЗЕРАВШАН)

Абдурахимов Б.Х.

Комитет по охране окружающей среды при Правительстве Республики Таджикистан

Бассейн реки Зеравшан вытянут с востока на запад и обрамлен высокими горами. Туркестанский хребет с севера, Зеравшанский и Гиссарские хребты с юга надежно экранируют долину от южных и северных ветров, приносящих обильные осадки. На южных склонах Гиссарского хребта в ущелье Варзоб выпадает до 2000 мм осадков в год, а в долине р. Зеравшана выпадает осадков 115-500 мм в год [1]. Осадки в долине распределяются крайне неравномерно, что обуславливает различные ландшафты от альпийских лугов до пустынь. Климат Зеравшанской долины субтропический внутриконтинентальный с жарким летом при умеренно холодной зиме. Основная часть осадков выпадает весной и осенью.

В начале горного ущелья в окружении небольших гор расположен город Пенджикент. В городе преобладают западные, юго-западные и северные ветра. Основные атмосферные осадки приносятся весною и осенью именно этими ветрами.

Особенностью Зеравшанской долины является то, что западные и юго-западные ветры, дующие с Афганистана и Иранского нагорья, приносят осадки в долину с Атлантики. Встречая естественную преграду в виде Гиссарского хребта, эти воздушные потоки достигают бассейн Зеравшана ослабленными, теряя на своем пути изрядную долю влаги (до 2000 мм/год) в Гиссаре в долинах рек Каракадарья, Сурхандарья, Каферниган и Сорбог. Поэтому в Фанах основная масса осадков выпадает на юге (верховья Сарымата, Каракуля) и юго-западе (Арчамайдан). На Алаутдинских и Куликалонских озерах осадков выпадает меньше, а низовья Пасруды, Фондары и Искандары относятся к засушливой зоне.

Слияние рек Зеравшан (Старая Матча) и Фондарья происходит почти под прямым углом. Вход в долину Старая Матча расположен строго на восток, а в Фондарью на юг. Подобный рельеф распределять воздушные потоки в долине. Западные ветра преимущественно направляются в Старую Матчу, а северные потоки преимущественно в Фондарью. В Старом Матче западные ветра являются преимущественными, а Фондарье ветра представляют собой суперпозицию западных, северных и южных ветров.

Вертикальная зональность сказывается в том, что в низовьях ущелий, на отметках 1400-1600 м, зима мягкая, с частыми оттепелями, лето жаркое, но без духоты. Отрицательные температуры наблюдаются в декабре-январе. При подъеме на каждые 100 м температура падает на 0,6-0,7 °C и увеличивается количество осадков [2].

Зеравшанская долина, горные районы Центрального Таджикистана и часть Западного Памира относятся к переходной зоне от долин к высокогорьям (до 2500 м н.у.м.). Летом удерживается малооблачная и сухая погода.

Средние месячные температуры января меняются от -1°C в низовьях Зеравшанской долины до -7°C в горах Центрального Таджикистана. Самым жарким месяцем года является июль, средняя месячная температура которого колеблется от 25°C в Зеравшанской долине до 18°C в горах Центрального Таджикистана. Абсолютный максимум достигает 36-40°C [3].

Реки в засушливых регионах, которые в основном снабжаются осадками и талой водой, особенно чувствительны к изменениям глобального климата [4], поскольку колебания температуры и осадков увеличивают сложность гидрологических процессов рек и водных ресурсов.

В настоящее время усилий мирового сообщества направлены на сдерживание динамики потепления. По имеющимся прогнозам, уровень совокупных выбросов парниковых газов может достигать в 2030 году 55 Гт, в то время как, по подсчетам экспертов ООН, эта максимальная отметка должна составить не более 40 Гт.

Научные данные ясно свидетельствуют о том, что во избежание наихудших последствий изменения климата необходимо сократить выбросы почти вдвое к 2030 году и достичь чистого нулевого уровня выбросов к 2050 году [5]. В докладе МГЭИК «Последствия, адаптация и

язвимость» оцениваются последствия изменения климата для экосистем, биоразнообразия и человеческих обществ на глобальном и региональном уровнях [6].

Осуществление нейтрализации негативных последствий изменения климата можно достичь освобождением от зависимости от ископаемых видов топлива и вкладыванием средств в альтернативные источники энергии, которые являются чистыми, доступными, недорогими, устойчивыми и надежными.

Аккумулирующие гидроэлектростанции очень важны, так как они накапливают энергию и компенсируют различное потребление электроэнергии, главным образом потому, что атомные и тепловые электростанции реагируют на изменения потребляемой электроэнергии в энергосистеме, намного медленнее, чем гидроэлектростанции. [7].

Гидроэнергетический потенциал реки Зеравшан оценен в 33,94 млрд. кВт·ч, при этом технически возможные и экономически целесообразные гидроэнергоресурсы для строительства ГЭС составляют 10,55 млрд. кВт·ч [8].

Для планирования оптимального режима работы гидротехнических сооружений и освоения гидроэнергетического потенциала бассейна реки Зеравшан проведение долгосрочных прогнозов развития водных ресурсов бассейна, которого целиком определяется результатами последовательного и систематического наблюдения метеорологических параметров, является актуальной.

Влажный воздух океанического происхождения может переноситься на большие расстояния и способствовать выпадению осадков в отдаленных регионах. В условиях продолжающегося изменения климата взаимосвязь между источниками и поглотителями водяного пара постоянно меняется и играет важную роль в оценке водного бюджета [9-10].

Следует отметить, что поступление и распространение воздушных масс по террасам высокогорья имеет отличительные черты, обусловленные фактором влияния орографии горной местности. Высокие вершины гор в большинстве случаев становятся преградой в обеспечении удаленных территорий атмосферными осадками. Например, месячные значения атмосферных осадков в западной, центральной и восточной части Памира показывают определенную последовательность в проявлении сезонов с максимальным значением осадков [11].

Определение источников и количества выпавших атмосферных осадков и распределение поступающих воздушных масс на территорию с развитой горной орографией играют важную роль при разработке сценариев развития метеорологических условий и их влияния на формирование стока горных рек. Данная проблема особенно актуальна на аридных и полуаридных территориях Центральной Азии с континентальным климатом, в которой зона формирования и использования водных ресурсов расположена в различных климатических условиях [12].

ОБЪЕКТ И МЕТОДЫ ИССЛЕДОВАНИЯ

Трансграничная река Зеравшан одна из притоков реки Амударья со средним объемом стока около 5,0 км³, среднегодовым расходом воды 158 м³/с и площадью бассейна около 18 тыс.км² при длине 877 км. Река Зеравшан относится к водной артерии со снежно-ледниковым питанием [13-17]. Основной составляющей оледенения бассейна реки Зеравшан является ледник Зеравшан длиной 27,8 км и площадью 132,6 км² [18].

Для оценки влияния климатических зон бассейна реки Зеравшан на формирование стока трансграничной реки Зеравшан было использовано корреляционные и статистические методы обработки данных метеорологических станций климатических зон и расхода воды реки Зеравшан за период 1950-2020 гг. Рассматривались влияние сезонных метеорологических условий каждой из климатических зон бассейна на сток реки Зеравшан.

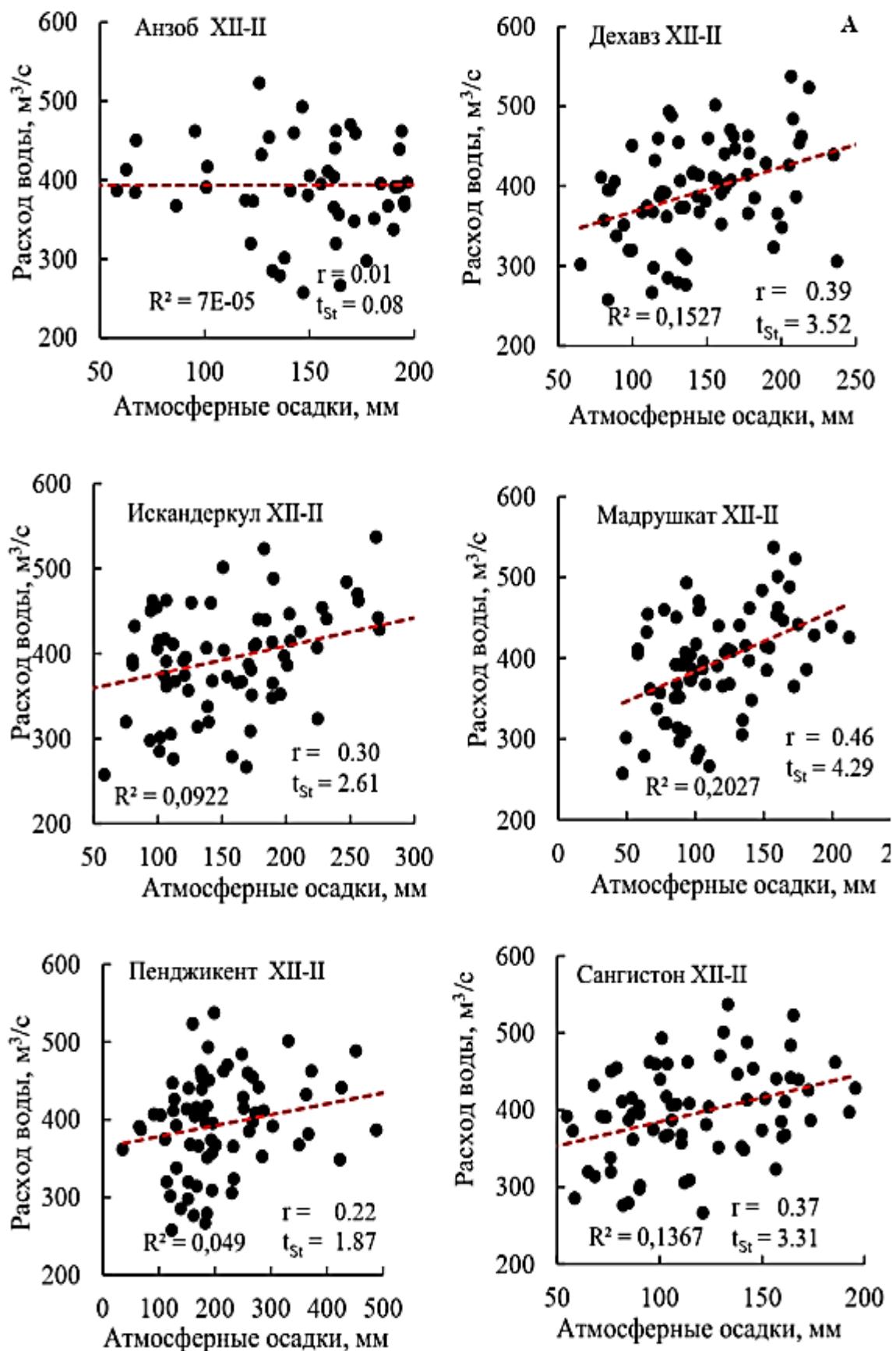
РЕЗУЛЬТАТЫ И ОБСУЖДЕНИЕ

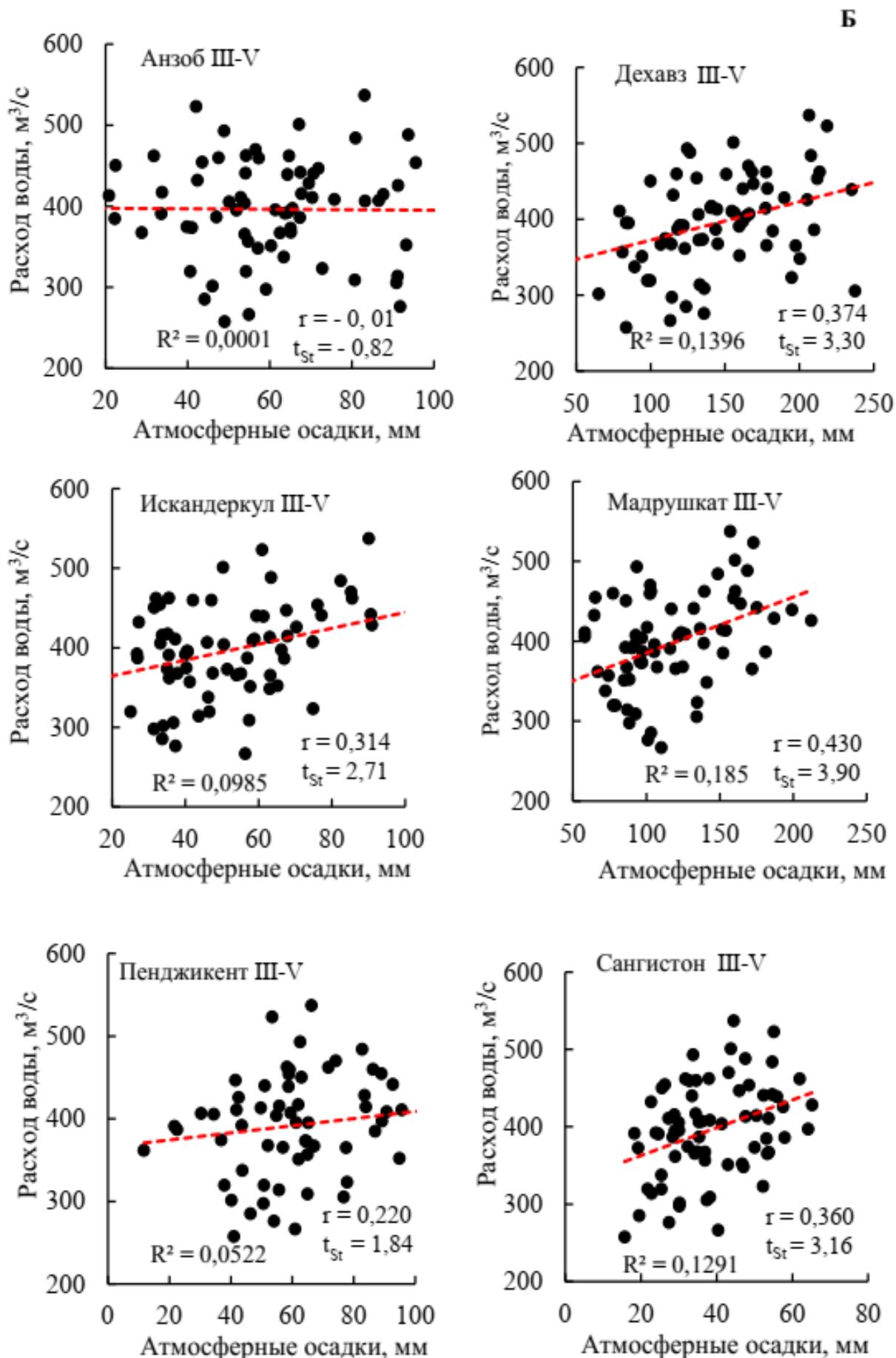
Взаимная корреляция расхода воды реки Зеравшан и атмосферных осадков климатических зон бассейна разнообразна отражающая особенность пространственного распределения проникающей в долину воздушной массы по сезонам года.

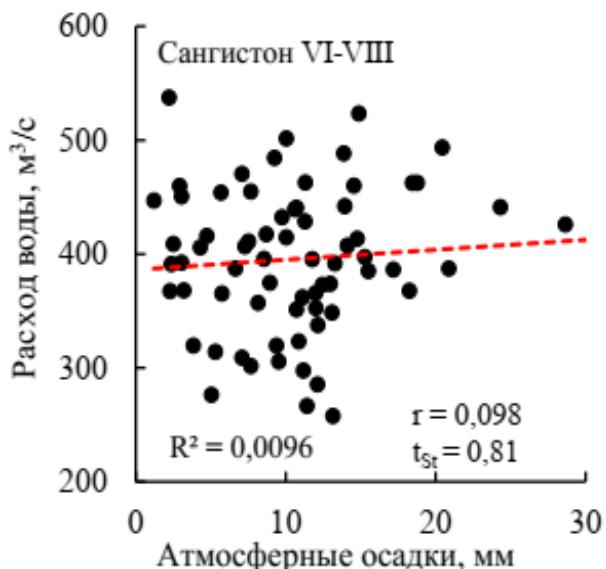
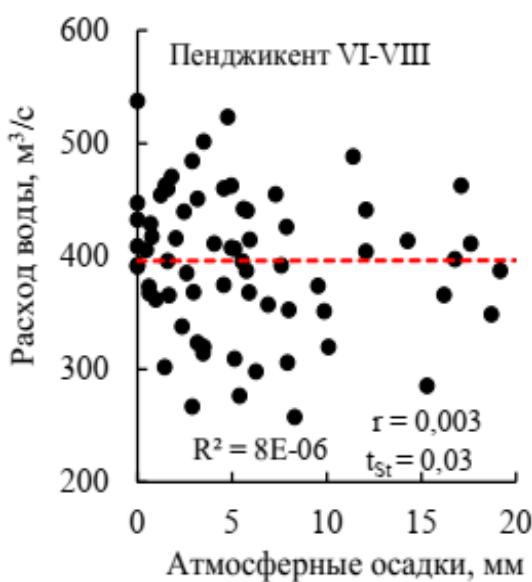
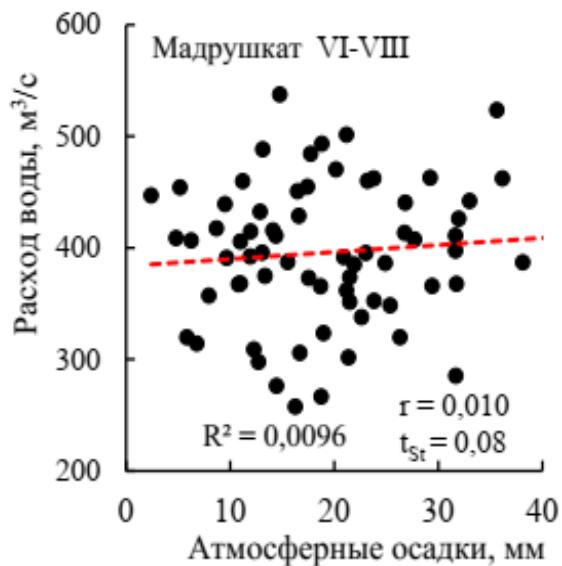
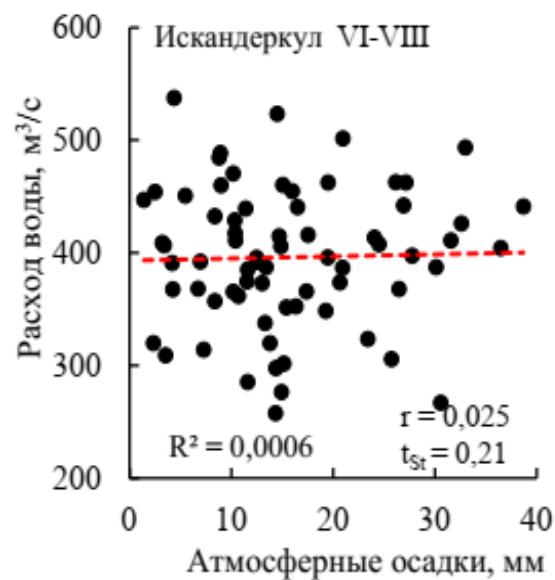
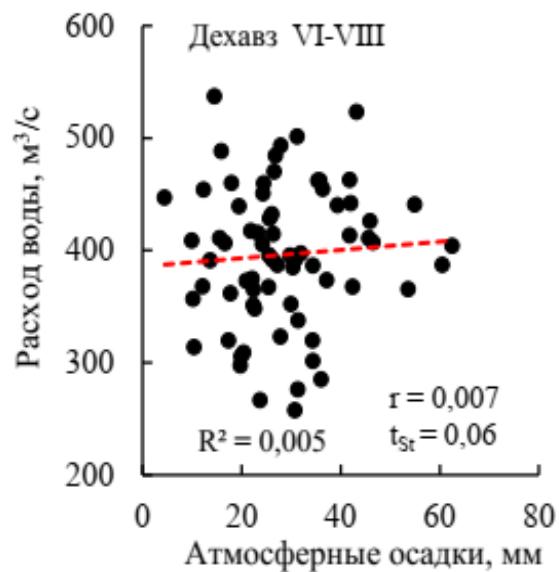
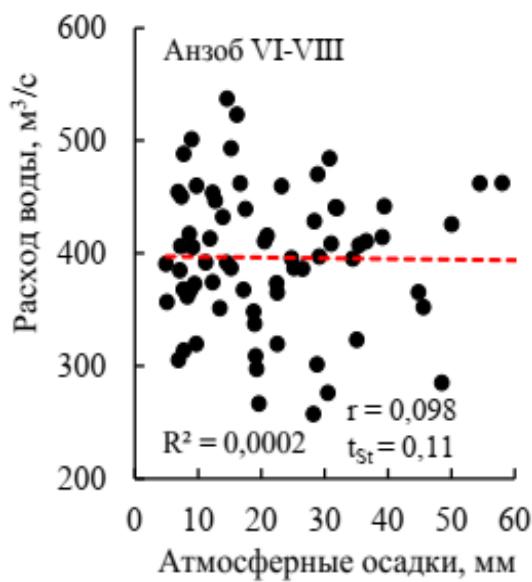
На рис.1, A, B, Г представлены результаты корреляции сезонных значений атмосферных осадков климатических зон бассейна со стоком реки Зеравшан.

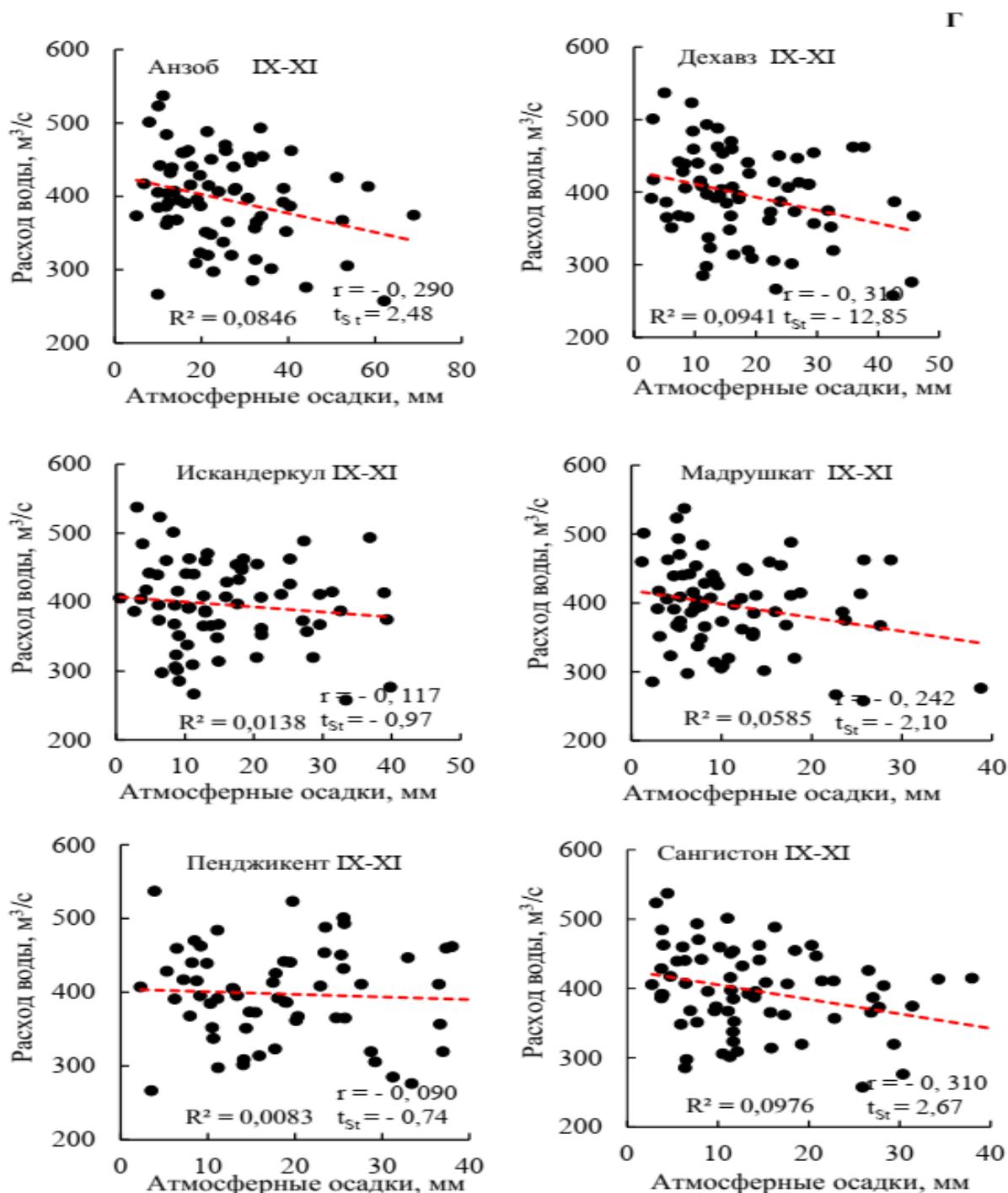
Рисунок 1. Корреляция расхода воды реки Зеравшан со среднегодовыми значениями зимних (A), весенних (B), летних (В) и осенних (Г) атмосферных осадков в географических частях бассейна реки Зеравшан

Figure 1. Correlation of the Zeravshan River water discharge with the average annual values of winter (A), spring (B), summer (B) and autumn (Г) precipitation in the geographical parts of the Zeravshan river basin

B

Корреляция расхода воды реки Зеравшан и осенних осадков (IX-XI) (рис.1, Г) является отрицательным характеризуемой коэффициентом корреляции от 0 до -0.1. Почти незначительная корреляция с нулевым значением коэффициента корреляции наблюдается в корреляции расхода воды с осадками летнего (VI-VIII) сезона (рис.1, В). Проявление такой картины корреляционных зависимостей расхода воды реки Зеравшан с осенним и летним обусловлено тем, что незначительные количества осадков в соответствующих сезонах не в состоянии к формированию стока и его прилива к реке Зеравшан из-за их расхода на увлажнение приповерхностных слоев почвы и подпитки резервуаров подземных вод.

Совершенно иная картина наблюдается в случае взаимосвязи расхода воды реки Зеравшан и атмосферных осадков зимнего (XII-II) и весенних (III-V) сезонов, характеризуемые наличием тесной связи (рис.1, А, Б). Так как, при оценки корреляционных зависимостей принималось расход воды реки Зеравшан в летний сезон за вычетом весенних и осенних составляющих

(период дождей) можно считать, что в формировании летнего стока основной вклад вносят таяние снегов и ледников верховья реки Зеравшан и ее притоков.

Обобщением результатов влияния атмосферных осадков климатических зон бассейна реки Зеравшан на формирование стока реки Зеравшан можно написать выражение для определения объема ледникового стока в виде:

$$\frac{w_{л.с}}{w_0 + w_p^л} = 1 - \frac{w_p^o + w_p^з}{w_0 + w_p^л} \quad (1)$$

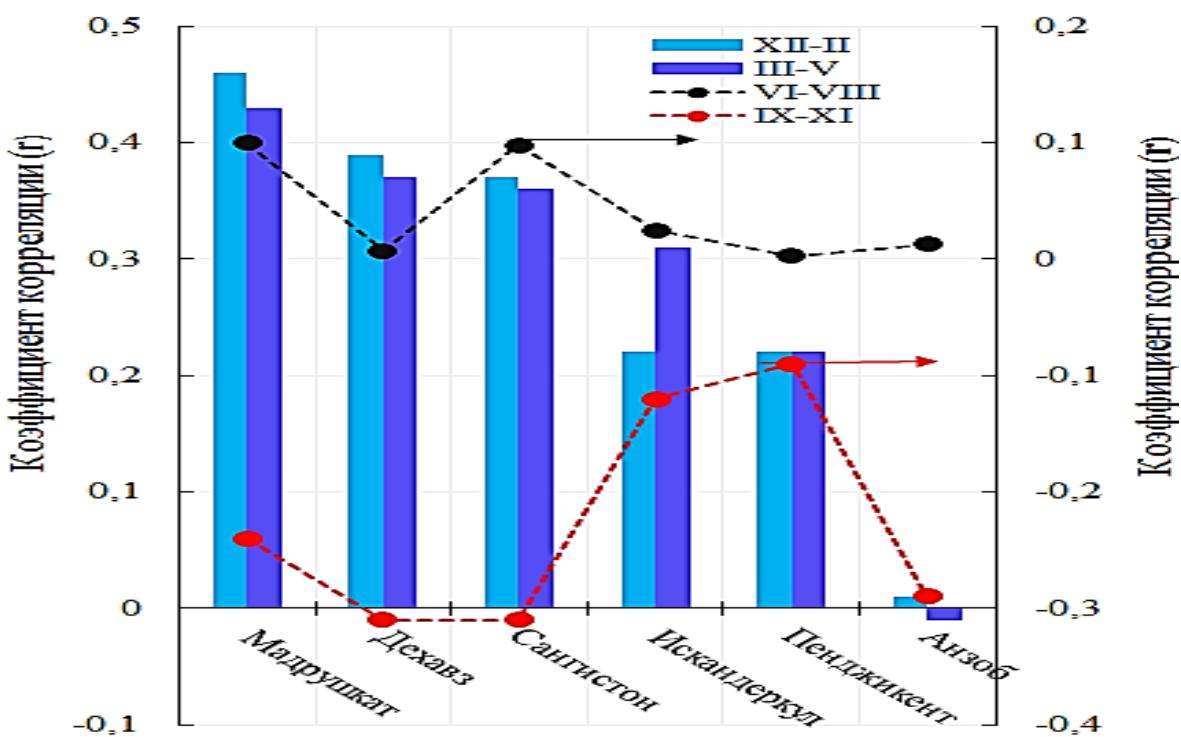
где $w_{л.с}$ – объем воды ледникового стока, w_0 – среднемноголетний сток реки, $w_p^л$ – среднегодовой объем воды летних атмосферных осадков, w_p^o , $w_p^з$ – среднегодовые объемы воды осенних и зимних осадков.

Согласно расчетам, проведенными с использованием (1) ледниковая подпитка реки Зеравшан ныне составляет 1,08 км³, или 21% от общего стока.

Следует отметить, что на рис.1, А, Б, В, Г сток реки Зеравшан почти что не коррелирует с атмосферными осадками на северо-западной части бассейна измеренными на метеорологической станции Анзоб. В более наглядной форме это можно видеть на рис.2, где представлено значений коэффициентов корреляции стока реки Зеравшан с сезонными значениями атмосферных осадков, измеренными на метеорологических станциях бассейна.

Рисунок 2. Коэффициенты корреляции стока реки Зеравшан с сезонными значениями атмосферных осадков на метеорологических станциях бассейна

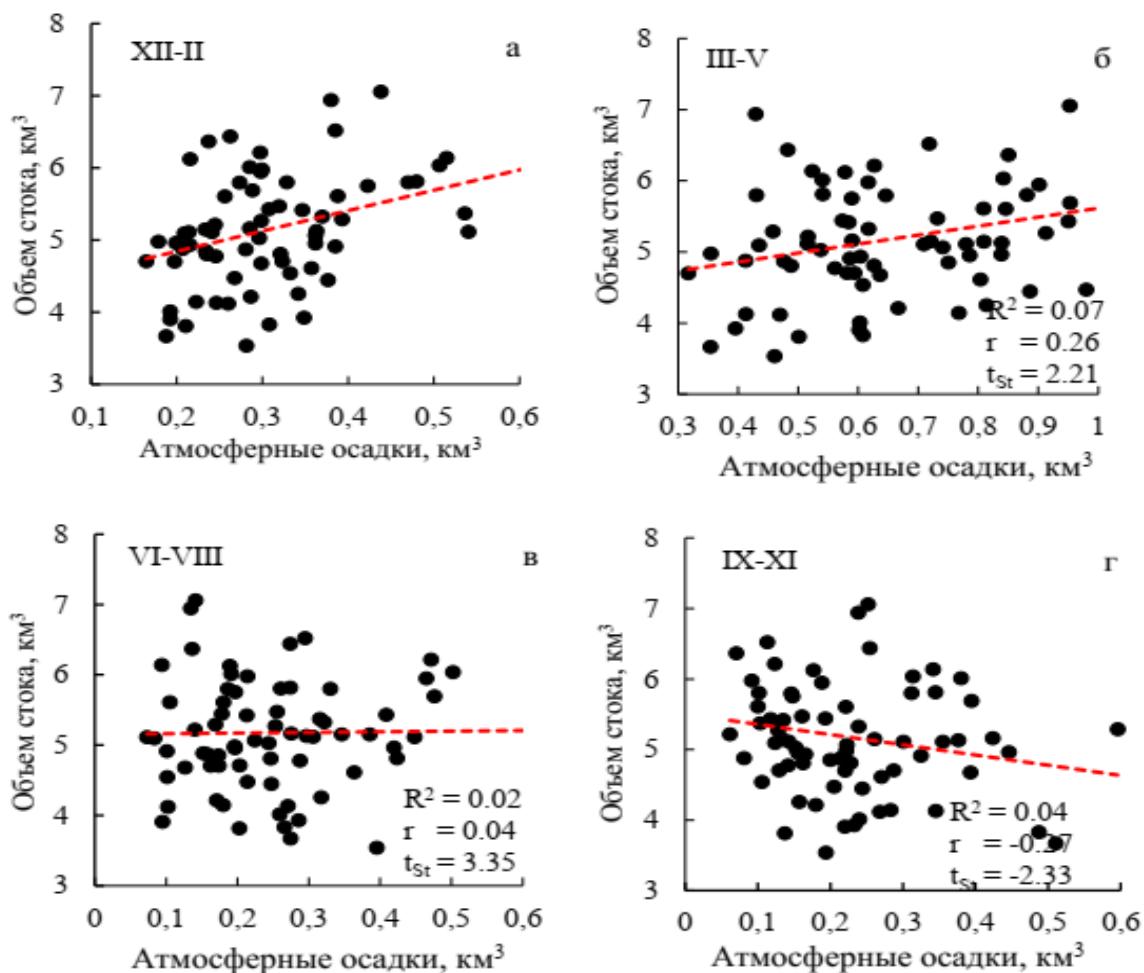
Figure 2. Correlation coefficients of the Zeravshan river runoff with seasonal values of precipitation at the meteorological stations of the basin

В целом, корреляция среднемноголетнего объема воды реки Зеравшан со значениями объема воды формируемого из сезонных осадков по климатическим зонам бассейна реки показывает, что в формировании стока реки Зеравшан, преобладающий вклад вносят зимние и весенние осадки (рис.3).

Рисунок 3. Корреляция среднемноголетнего объема воды реки Зеравшан со значениями объема воды формируемого из сезонных осадков по климатическим зонам бассейна реки

Figure 3. Correlation of the Zeravshan River average annual water volume with the values of the volume of water formed from seasonal precipitation in the climatic zones of the river basin

Заключение. Таким образом, результаты исследований показывают, что в бассейнах горных рек орография местности оказывает существенное влияние на пространственное распределение атмосферных осадков. В бассейне реки Зеравшан среднемноголетние атмосферные осадки по географическим широтам распределяются неравномерно с высоким значением на северо-западной и западной частях бассейна, составляющие более 420 мм, на восточной части более 300 мм и в центральной части 220-240 мм.

Обнаружено что в самый сухой сезон года (VI-VIII) восточная часть бассейна реки Зеравшан (Дехавз) характеризуется достаточным количеством осадков обусловленное проникновением в долину юго-западных воздушных масс со стороны Афганистана и Иранского нагорья. Выявлено, что корреляция расхода воды реки Зеравшан и осенних осадков (IX-XI) является отрицательным характеризуемой коэффициентом корреляции от 0 до -0.1. Почти незначительная корреляция с нулевым значением коэффициента корреляции наблюдается в корреляции расхода воды реки Зеравшан с осадками летнего (VI-VIII) сезона. Проявление такой картины корреляционных зависимостей расхода воды реки Зеравшан с осенним и летними осадками обусловлено тем, что незначительные количества осадков в соответствующих сезонах не в состоянии к формированию стока и его прилива к реке Зеравшан из-за их расхода на увлажнение приповерхностных слоев почвы и подпитки резервуаров подземных вод. Обобщением результатов влияния атмосферных осадков климатических зон бассейна реки Зеравшан на формирование стока реки Зеравшан предложено математическое выражение для определения объема ледникового стока.

ЛИТЕРАТУРА

1. Реки и озера Таджикистана / Главное управление по гидрометеорологии и наблюдениям за природной средой. Министерства охраны природы Республики Таджикистан. – Душанбе: Министерства охраны природы Республики Таджикистан. - 2003. - С. 1-23.
2. Фанские горы / http://www.centralasia-travel.com/ru/countries/tajikistan/sights/fan_mountain. Дата обращения: 06.05.2019.
3. Глазырин, Г.Е. Прогноз изменения оледенения гор Западного Таджикистана / Г.Е. Глазырин, А.Ф.

- Финаев // М-лы гляциологич. исследований. - 2003.- Вып. 95. - С.102-106.
4. Петров, Г.Н. Конфликт интересов водопользователей в регионе Центральной Азии и возможности его разрешения / Г.Н. Петров, И.Ш. Норматов. // Водные ресурсы. – 2010. – Т. 37. - № 1. – С. 113-122. <https://doi.org/10.1134/S0097807810010112>.
 5. UN. Climate action: Renewable energy – powering a safer future. Available at: <http://www.un.org>.
 6. UN75. Shaping our future together. Available at: <http://www.un.org>.
 7. Гидроэнергетике прогнозируют развитие / <https://e-cis.info>. Дата посещения: 02.07. 2021.
 8. Гидроэнергетические ресурсы Таджикистана / www.mewr.tj. Дата посещения: 14.09. 2022.
 9. IPCC Special Report on the Ocean and Cryosphere in a Changing Climate / Eds: H. O. Pörtner, D.C. Roberts, V. Masson-Delmotte, P. Zhai, M. Tignor, E. Poloczanska, K. Mintenbeck, A. Alegría, M. Nicolai, A. Okem, J. Petzold, B. Rama, N.M. Weyer. – 2019. – Р.131-202.
 10. Норматов, И.Ш. Исследование пространственного распределения атмосферных осадков Центрального и Западного Памира с применением стабильных изотопов поверхностных вод / И.Ш. Норматов, А. Хомидов, П.И. Норматов, А.О. Муминов // Гидрометеорологические исследования и прогнозы. - 2022. - № 3 (385). - С. 98-112. doi: <https://doi.org/10.37162/2618-9631-2022-3-98-112>.
 11. Норматов, И.Ш. Сезонные и высотные колебания стабильных изотопов рек Западного и Центрального Памира / И.Ш. Норматов, Г.Т. Фрумин, А.Хомидов // Гидрометеорология и экология. - 2022. - № 67. - С. 230-242. doi: [10.33933/2713-3001-2022-67-230-242](https://doi.org/10.33933/2713-3001-2022-67-230-242).
 12. Normatov, I. Sh. Climate change impact on hydrological characteristics and water availability of the Mountain Pamir Rivers / I. Sh. Normatov, P.I. Normatov // Proc. IAHS. - 2020. - V. 383. - P. 31-41. <https://doi.org/10.5194/piahs-383-31-2020>.
 13. Normatov, P.I. Monitoring of Meteorological, Hydrological Conditions and Water Quality of the Main Tributaries of the Transboundary Amu Darya River / P.I. Normatov, I. Sh. Normatov // In Book: Achievements and Challenges of Integrated River Basin Management. Chapter 9. Ed.: D. Komatina. – 2019. - P. 149-178. doi: [10.5772/intechopen.74958](https://doi.org/10.5772/intechopen.74958)
 14. Normatov, P. Modern State of the Transboundary Amudarya Main Tributaries / P. Normatov, I. Normatov, B. Markaev // Proc. XVI World Water Congress, IWRA, 29 May – 03 June 2017. Cancun, Mexico. – 2017. - P. 385-393.
 15. Olsson, O. Identification of the effective water availability from stream flows in Zeravshan river basin / O. Olsson, M. Gassmann, K. Wegerich, M. Ikramova // Hydrology. - 2010. - V. 390. - P. 190-197.
 16. Tsukatani, T. Baseline Study of Surface Streams of Zeravshan River Basins / T. Tsukatani, Y. Katayama // Discussion Kier Paper 528. Joint Field Survey Expedition. University Kyoto, Japan. – 2001. - P. 68-74.
 17. Норматов, П.И. Мониторинг чрезвычайных водных факторов и исследование антропогенной нагрузки промышленных объектов на качество воды в бассейне реки Зеравшан / П.И. Норматов, Р. Армстронг, И.Ш. Норматов, Н. Нарзуллоев // Метеорология и Гидрология. - 2015. - №5. – С. 89-97.
 18. Норматов, П.И. Изменение гидрологических характеристик р. Зеравшан и ее притоков в зависимости от метеорологических условий / П.И. Норматов, Р. Армстронг, И.Ш. Норматов // Метеорология и Гидрология. - 2016. - №9. – С. 91-96.

ВЛИЯНИЕ ЗОНАЛЬНОСТИ КЛИМАТИЧЕСКИХ УСЛОВИЙ ВОДОСБОРОВ НА ОБРАЗОВАНИЕ СТОКА РЕК НА ПРИМЕРЕ БАССЕЙНА РЕКИ ЗЕРАВШАН

Представлены результаты мониторинга пространственного распределения атмосферных осадков по климатическим зонам бассейна реки Зеравшан и изучению их влияния на формирование стока реки Зеравшан.

Для обработки данных метеорологических станций бассейна реки Зеравшан за период 1950-2020 гг использовались статистические методы. Корреляция стока реки Зеравшан с метеорологическими данными осуществлялись с использованием корреляций Пирсона, Спирмена и Стьюдента. Оценка значимости тренда изменения корреляционных зависимостей проводились соответствующими вычислениями по уравнениям трендов.

Выявлено, что корреляция расхода воды реки Зеравшан и осенних осадков (IX-XI) является отрицательным характеризуемой коэффициентом корреляции от 0 до -0.1. Почти незначительная корреляция с нулевым значением коэффициента корреляции наблюдается при корреляции расхода воды реки Зеравшан с осадками летнего (VI-VIII) сезона. Обобщением результатов влияния атмосферных осадков климатических зон бассейна реки Зеравшан на формирование стока реки Зеравшан предложено математическое выражение для определения объема ледникового стока.

Ключевые слова: Река Зеравшан, осадки, тренд, температура, корреляция

INFLUENCE OF WATERSHEDS CLIMATIC CONDITIONS ZONALITY ON THE FORMATION OF RIVER FLOW ON THE EXAMPLE OF THE ZERAFSHAN RIVER BASIN

The assessment significance of the trend of changes in correlation dependencies carried out by the corresponding calculations using the trend equations. The negative correlation between the Zeravshan River water discharge and autumn precipitation (IX-XI) by a correlation coefficient from zero to -0.1 showed. However, correlation between the Zeravshan River water discharge and summer precipitation almost insignificant by the zero correlation coefficient. Generalizing the results of the influence of atmospheric precipitation from the climatic zones of the Zeravshan River basin on the formation of the runoff of the Zeravshan River, a mathematical expression to determine the volume of glacial runoff is proposed.

Keywords: Zeravshan River, precipitation, trend, temperature, correlation

ТАЪСИРИ МИНТАҚАВИИ ШАРОИТИ ИҶИЛИМИИ ҲАВЗХОИ ОБӢ ДАР ТАШАККУЛИ МАЧРОИ ДАРЁҲО ДАР МИСОЛИ ҲАВЗАИ ДАРЁИ ЗАРАФШОН

Натиҷаҳои мониторинги паҳноии фазоии боришоти атмосферӣ дар минтақаҳои иҶилимии ҳавзай дарёи Зарафшон ва омӯзиши таъсири онҳо ба ташаккули маҷрои дарёи Зарафшон оварда шудааст. Барои коркарди маълумотҳои шабакаҳои метеорологии ҳавзай дарёи Зарафшон барои солҳои 1950-2020 усулҳои оморӣ ва инчунин коррелятсияҳои Пирсон, Спирмен ва Стюдент истифода шудаанд. Муайян карда шуд, ки таносуби сарфи оби дарёи Зарафшон ва боришоти тирамоҳӣ (IX-XI) манғӣ буда, бо коэффициенти коррелятсионӣ аз 0 то -0,1 тавсиф мешавад. Таносуби қарӣ ночиз бо қимати сифрии коэффициенти коррелятсия ҳангоми иртибот доштани оби дарёи Зарафшон бо боришот дар мавсими тобистон (VI-VIII) мушоҳид мешавад. Бо ҷамъбасти натиҷаҳои таъсири боришоти атмосферии минтақаҳои иҶилими ҳавзай дарёи Зарафшон дар ташаккули маҷрои дарёи Зарафшон ифодай математикий барои муайян кардани ҳаҷми оби пиряҳӣ пешниҳод шудааст.

Калидвожаҳо: Дарёи Зарафшон, боришот, тамоюл, ҳарорат, коррелятсия

Дар бораи муаллиф

Абдураҳимов Бозор Ҳабибуллоевич
– ходими пешбари Кумитаи ҳифзи муҳити зисти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, Тел: (+992) 918825504, Е-mail: zar.rakhimov@mail.ru Сурӯға: 734034 ш. Душанбе Шамси 5

Об авторе

Абдураҳимов Бозор Ҳабибуллоевич –
сотрудник Комитета по охране

окружающей среды при Правительстве Республики Таджикистан, Тел: (+992) 918825504, E-mail: zar.rakhimov@mail.ru
Адрес: 734034 г. Душанбе Шамси 5

About the author

Abdurahmonov Bozor Habibulloevich – employee specialist, Committee on Environmental Protection under the Government of the Republic of Tajikistan, Address: 734034 city Dushanbe Shamsi 5, E-mail: zar.rakhimov@mail.ru

ИЛМҲОИ ХИМИЯ / ХИМИЧЕСКИЕ НАУКИ**УДК 669.715****КИНЕТИКА ОКИСЛЕНИЯ СПЛАВА Zn0.5Al, ЛЕГИРОВАННОГО МАРГАНЦЕМ, В ТВЁРДОМ СОСТОЯНИИ****Иброхимов П.Р.***Института технологии и инновационного менеджмента в г. Кулаб,*

Введение. Вопросы взаимодействия металлических сплавов с газообразными и различными агрессивными средами при высоких температурах являются ключевыми в современном материаловедении.

Цинк наиболее часто используется в электрохимических производствах металлопокрытий. Примерно половина производимого от мировых запасов цинка расходуется для защиты металлоконструкций [1, с. 493; 2, с. 146].

Сплавы цинка с алюминием используются как анодные материалы для защиты от коррозии стальных изделий, конструкций и сооружений. Известно, что для защиты стали от коррозии разработано несколько типов Zn-Al протекторов [3, с. 787] и покрытий [4, с. 152; 5, с. 35].

Целью настоящей работы явилось изучение влияния температуры и химического состава на кинетику окисления сплава Zn0.5Al, легированного марганцем, в твёрдом состоянии. Для решения поставленной задачи применяли метод термогравиметрии с непрерывным взвешиванием образцов [6, с. 77].

Материалы и методики исследования

Исходным материалом для синтеза сплавов служили металлический

цинк марки XЧ (гранулированный), алюминий марки А7 и его лигатуры с марганцем (2%). Образцы сплавов для исследования получали в шахтной печи электрического сопротивления типа СШОЛ в интервале температур 650–750°C. Взвешивание шихты производили на аналитических весах АРВ-200 с точностью $0.1 \cdot 10^{-4}$ кг. Перед исследованием образцы очищали от образующегося оксида. Шихтовка сплавов проводилась с учётом угара металлов. Химических состав указанных сплавов контролировался микрорентгеноспектральным анализом на электронном микроскопе SEM серии AIS2100 (Южная Корея).

Результаты и обсуждение

Кинетические кривые процесса высокотемпературного окисления исследуемых сплавов представлены на рис. 1. С повышением температуры наблюдается рост удельной массы образца (g/s) в зависимости от времени (t). Процесс окисления сплавов интенсивно протекает в первые 10-12 минут и носит прямолинейный характер, то есть защитные свойства образующегося тонкой оксидной плёнки на поверхности исследуемых образцы сплавов проявляется в ранних стадиях процесса высокотемпературного окисления. Истинная скорость процесса окисления исследованных сплавов изменяется от 3.91 до $4.00 \cdot 10^4$ $\text{кг} \cdot \text{м}^{-2} \cdot \text{с}^{-1}$, а величины эффективной энергии активации сплавов колеблется в диапазоне $168.4 \div 147.3$ кДж/моль, соответственно при изученной температуре 523 К (табл. 1). Далее в связи с формированием плотного защитного оксидного слоя, состоящего из оксидов цинка, алюминия и марганца, процесс окисления затормаживается и кривые приобретают гиперболический вид, о чём свидетельствуют непрямолинейности квадратичные кривых

зависимостей $(g/s)^2 \cdot t$ (рис. 2) и аналитические зависимости $y = Kt^n$, где $n = 2 \div 4$ (табл. 2), которые указывают, что процесс высокотемпературного окисления исследуемых сплавов не подчиняется параболическим законом роста оксидной плёнки, в выбранном температурном интервале исследования (рис. 1, 2 и табл. 1, 2). С повышением содержания марганца соответственно меняется угол наклона кривых. Максимальной высотой обладают сплавы, содержащие 0.5–1.0 мас.% марганца. Их окисление происходит по механизму тонких пленок, и уже при небольших толщинах начинают проявляться их защитные свойства. Эти свойства обусловлены минимальной концентрацией вакансий в образуемом слое, по которым происходит перенос окислителя (воздух) к поверхности реагирования.

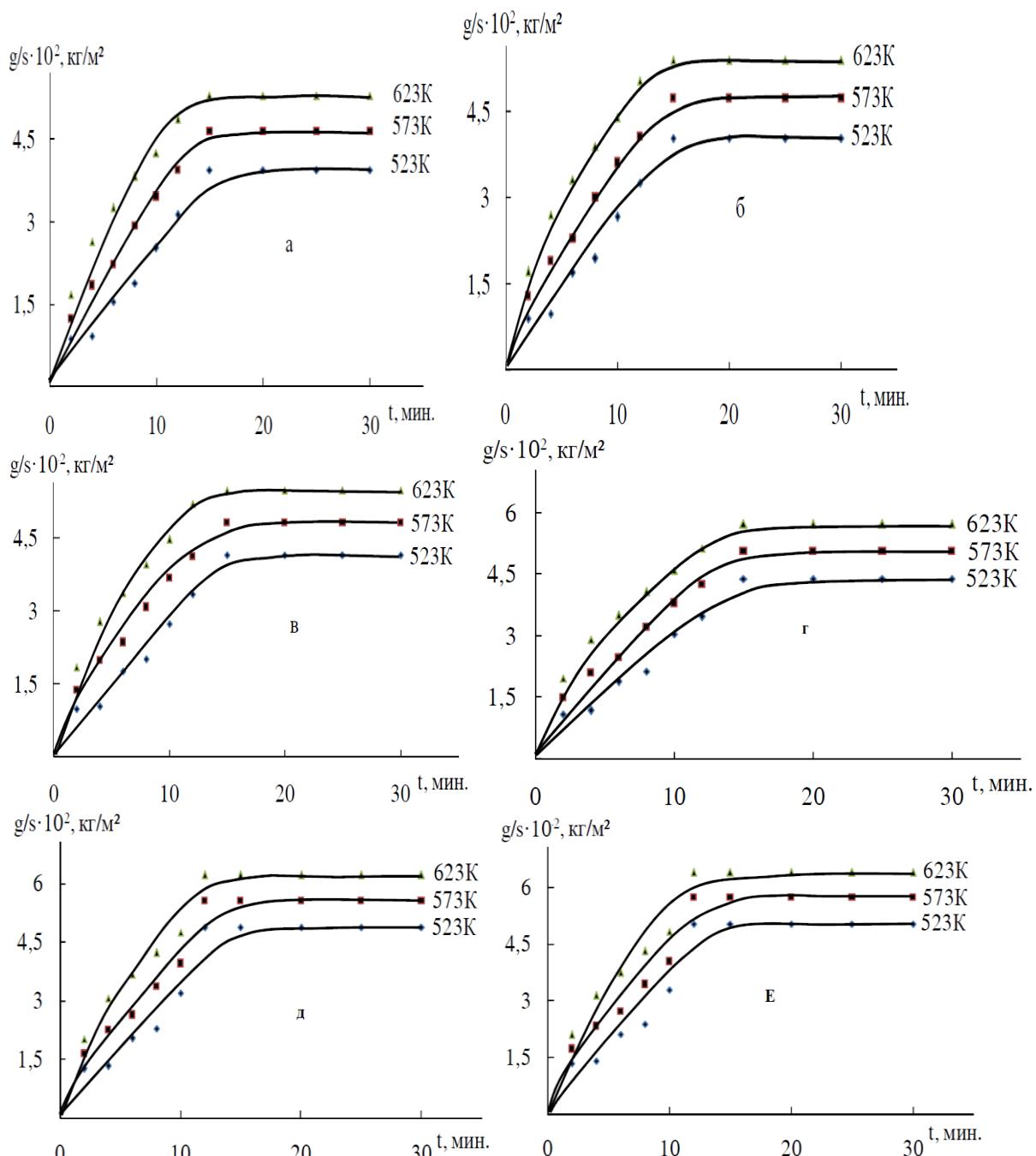

Рис. 1. Кинетические кривые процесса окисления сплава Zn0.5Al (а), легированного марганцем, масс. %: 0.01 (б); 0.05 (в); 0.1 (г); 0.5 (д); 1.0 (е);

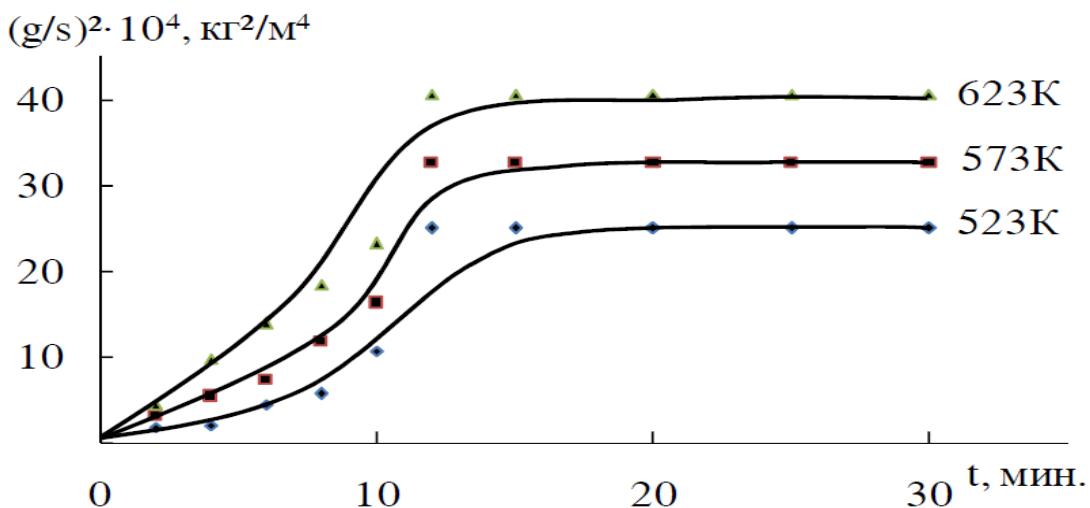

Рис. 2. Квадратичные кривые процесса окисления сплава Zn0.5Al, легированного 1.0 масс. % марганцем.

Кинетические параметры процесса окисления сплавов зависят от структуры оксидной плёнки. Дальнейшее окисление сплавов до 1 часа (в данном случае на кривых процесса окисления показано только 30 минут) не приводит к росту удельной массы. Минимальное значение истинной скорости окисления и максимальные величины эффективной энергии активации процесса соответствуют сплавам, содержащим 0.01 и 0.05 мас. % марганца, которые характеризуются высокой энергией взаимодействия компонентов в твёрдом состоянии (табл. 1).

Таблица 1

Кинетические и энергетические параметры процесса окисления сплава Zn0.5Al, легированного марганцем, в твёрдом состоянии

Содержание Mn в сплаве, мас.%	Температура окисления, К	Истинная скорость окисления $K \cdot 10^4$, $\text{кг} \cdot \text{м}^{-2} \cdot \text{сек}^{-1}$	Кажущаяся энергия активации, кДж/моль
-	523	3.68	168.4
	573	3.91	
	623	4.11	
0.01	523	3.77	161.8
	573	4.00	
	623	4.31	
0.05	523	3.88	159.0
	573	4.07	
	623	4.45	
0.1	523	4.02	154.5
	573	4.28	
	623	4.74	
0.5	523	4.25	150.7
	573	4.57	
	623	5.04	
1.0	523	4.34	147.3
	573	4.66	
	623	5.13	

Таблица 2

Результаты обработки кривых процесса окисления сплава Zn0.5Al, легированного марганцем, в твёрдом состоянии

Содержание марганец в сплаве, мас.%	Температура окисления, К	Полиномы кривых окисления сплавов	Степень достоверности аппроксимации, R ²
-	523	$y = -2E - 06x^4 + 0.000x^3 - 0.010x^2 + 0.176x$	0.987
	573	$y = -7E - 06x^4 + 0.000x^3 - 0.020x^2 + 0.471x$	0.985
	623	$y = -2E - 05x^4 + 0.001x^3 - 0.044x^2 + 0.786x$	0.981
1.0	523	$y = -2E - 06x^4 - 0.022x^3 + 0.258x^2 + 0.265x$	0.989
	573	$y = -3E - 05x^4 - 0.028x^3 - 0.291x^2 + 0.715x$	0.990
	623	$y = -2E - 05x^4 + 0.031x^3 - 0.324x^2 + 0.933x$	0.993

Методом рентгенофазового анализа на приборе ДРОН-2.0 исследованы продукты окисления, образующиеся при окислении указанных сплавов. Штрихдифрактограммы продуктов окисления на примере сплава Zn0.5Al, легированного 1.0 масс.% марганцем (рис. 3) показывает, что продукты окисления сплавов состоят из оксидов ZnO, Al₂O₃, Mn₂O₃.

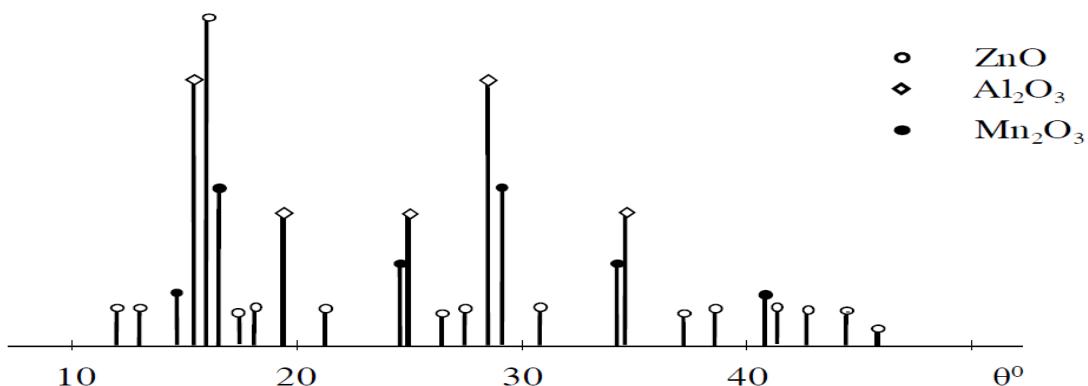

Рис. 3. Штрихдифрактограммы продуктов окисления сплава Zn5Al, содержащего 1.0 масс. % марганцем.

Вывод

В целом, сплав Zn0.5Al, содержащий марганец 0.01-1.0 масс. % обладают наименьшим значением скорости окисления и им соответствуют наибольшая величина эффективной энергии активации, а процесс окисления протекает с диффузионными затруднениями в оксидной плёнке.

ЛИТЕРАТУРА

1. Виткин А.И. Металлические покрытия листовой и полосовой стали. / А.И. Виткин, И.И. Тейндол – М.: Металлургия, 1971, - 493 с.
2. Обидов З.Р. – Теплофизика высоких температур, 2017, т. 55, №1, - С. 146-149.
3. Рахимов Ф.А., Ганиев И.Н., Обидов З.Р. ДАНРТ. 2018. Т. 61. № 9-10. С. 783-787.
4. Обидов З.Р., Иброхимов П.Р., Рахимов Ф.А., Ганиев И.Н. Журнал физической химии. 2021. Т. 95. № 1. С. 152-154.
5. Хакимов И.Б., Рахимов Ф.А., Ганиев И.Н., Обидов З.Р. Известия высших учебных заведений. Серия: Химия и химическая технология. 2021. Т. 64. № 6. С. 35-40.
6. Хакимов И.Б., Ганиев И.Н., Обидов З.Р., Рахимов Ф.А. Известия Национальной академии наук Таджикистана. Отделение физико-математических, химических, геологических и технических наук. 2022. № 2 (187). С. 77-82.

КИНЕТИКА ОКСИДШАВИИ ХЎЛАИ Zn0.5Al, КИ БО МАНГАН ЧАВҲАРОНИДА ШУДААСТ, ДАР ҲОЛАТИ САХТ

Усули термогравиметрӣ барои омӯзиши нишондиҳандаҳои кинетикий ва энергетикии раванди оксидшавии хўлаи Zn0.5Al, бо манганистифода бурда шуд, нишон дода шудааст, ки бо баланд шудани ҳарорат ва концентратсияи мангани то 1.0 % вазнӣ, суръати оксидшавии хўлаҳо меафзояд ва энергияи фаъолишавӣ кам мешавад.

Ҳадафи мақола: омӯзиши кинетикии оксидшавии хўлаи рух-алюминийи Zn0.5Al, бо мангани чавҳаронидашуда, дар ҳолати саҳт.

Натиҷаи тадқиқот: маълум карда шуд, ки дараҷаи суръати ҳақиқии оксидашави хӯлаҳо ба 10^4 $\text{кг}\cdot\text{м}^{-2}\cdot\text{сек}^{-1}$ баробар аст; нишон дода шуд, ки арзишҳои насти энергияи фаъолашавии зоҳирӣ барои хӯлаи рӯҳ-алюминийи Zn0.5Al, 0,5 ва 1,0 % вазни манган хос аст.

Калидвоҷсаҳо: хӯлаи Zn0.5Al, манган, усули термогравиметрӣ, оксидашави хӯлаҳо, суръати оксидашавӣ, энергияи фаъол.

КИНЕТИКА ОКИСЛЕНИЯ СПЛАВА Zn0.5Al, ЛЕГИРОВАННОГО МАРГАНЦЕМ, В ТВЁРДОМ СОСТОЯНИИ

Термогравиметрическим методом исследованы кинетические и энергетические характеристики процесса окисления цинк-алюминиевого сплава Zn0.5Al, с марганцем. Показано, что с повышением температуры и концентрации марганца до 1.0 масс. % скорость окисления сплавов увеличивается, а энергия активации уменьшается.

Цель работы: исследование кинетики окисления цинк-алюминиевого сплава Zn0.5Al легированного марганцем, в твёрдом состоянии.

Результат исследования: выявлено, что истинная скорость окисления сплавов имеет порядок 10^4 $\text{кг}\cdot\text{м}^{-2}\cdot\text{сек}^{-1}$; показано, что низкие значения кажущейся энергии активации характерны для цинк-алюминиевого сплава Zn0.5Al 0,5 и 1,0 масс. % марганца.

Ключевые слова: сплав Zn0.5Al, марганец, термогравиметрический метод, окисление сплавов, скорость окисления, энергия активации.

KINETIC OXIDATION OF Zn0.5Al ALLOY, DOPED WITH MANGANESE, IN THE FIRM CONDITION

The thermogravimetric method was used to study the kinetic and energy characteristics of the oxidation process of zinc-aluminum alloy Zn0.5Al with manganese. It is shown that with an increase in temperature and bismuth concentration to 1.0 mass. %, the rate of oxidation of alloys increases, and the activation energy decreases.

The purpose of the work: to study the kinetics of oxidation of zinc-aluminum alloy Zn0.5Al doped with manganese, in the solid state.

Result of the study: it was found that the true rate of oxidation of alloys is of the order of 10^4 $\text{kg}\cdot\text{m}^{-2}\cdot\text{sec}^{-1}$; it was shown that low values of the apparent activation energy are typical for the zinc-aluminum alloy Zn0.5Al with 0.5 and 1.0 mass % manganese.

Key words: Zn0.5Al alloy, manganese, thermo gravimetrical method, alloys oxidation, speed of oxidation, energy of activation.

Дар бораи муаллиф
Иброҳимов Пайрав Рустамович -
 номзади илмҳои техники, корманди
 Донишкадаи технология ва менеджменти
 инноватсионни дар ш. Кӯлоб, 735360, ш.
 Кӯлоб, к. Борбад, Тел: (+992) 927445556,
 E-mail: payrav5556@mail.ru

об авторе
Иброҳимов Пайрав Рустамович -
 кандидат технических наук, сотрудник
 Института технологии и инновационного

менеджмента в г. Кулаб, 735360, г. Кулаб,
 ул. Борбад, Тел:(+992) 927445556,
 E-mail: payrav5556@mail.ru

About the author

Ibrokhimov Payrav Rustamovich -
 candidate of technical sciences, employee
 Institute of technology and innovative
 management in Kulyab. 735360, Kulyab,
 Borbad Str. Phone: (+992) 927445556, E-
 mail: payrav5556@mail.ru

ВЛИЯНИЕ ТЕХНОЛОГИЧЕСКИХ ПАРАМЕТРОВ НА ЦВЕТООБРАЗОВАНИЕ МЯСНЫХ ПРОДУКТОВ ПРИ ИСПОЛЬЗОВАНИИ ПРИРОДНОГО ПИЩЕВОГО КРАСИТЕЛЯ

Тураева Г.Н., Икрами М.Б., Шарипова М.Б.
Технологический университета Таджикистана

В современных условиях почти вся продукция пищевой промышленности подкрашивается. Качество пищевых продуктов ассоциируется у покупателя с органолептическим свойствами, том числе с цветом. Не составляют исключения и мясные продукты. По установившимся представлениям, качественные мясные продукты должны обладать нежным розово-красным цветом. Однако, естественный цвет сырого мяса изменяется при технологической обработке. Для образования традиционного, привычного розового–красного цвета в состав мясных продуктов добавляется нитрит натрия. Однако превышение его количества, необходимого по технологии, приводит к возникновению токсичности данного продукта. В связи с этим актуальны и важны исследования, направленные на замену токсичного нитрита натрия природными красителями. Известно достаточно много работ в этом направлении [1,7].

Ранее нами было исследовано использование в качестве красителя для мясных продуктов красящих экстрактов, выделенных из некоторых растений, произрастающих в Таджикистане с целью частичной или полной замены нитрита натрия [8]. Было установлено, что для этих целей хорошие результаты дает краситель, выделенный из зверобоя.

Возможности применения исследуемого растительного экстракта для частичной или полной замены нитрита натрия, вводимого в мясные изделия для образования розового цвета, была изучена на модельных системах, представляющих собой фаршевые композиции на мясной основе.

В состав фаршевой композиции помимо мяса входят мука пшеничная 1 сорта, вода, поваренная соль, сахар, нитрит натрия, исследуемый экстракт. Соотношение ингредиентов выбрано в соответствии с приведенной в литературе рецептурой вареных колбас.

Для исследования влияния условий приготовления на цветообразование вареных колбас при применении природного красящего экстракта нами была проведена серия опытов, в которых изучалось влияние на цветообразование количества вносимых экстрактов, присутствие поваренной соли и сахара, времени осадки, и температуры варки колбасы.

В первой серии опытов изучалось влияние количества экстракта, внесенного в колбасный фарш. Количество экстракта в образцах составило 8 г/кг, 10 г/кг и 20 г/кг. Образцы готовились по методике, приведенной в предыдущем разделе. Содержание нитрита натрия уменьшено на половину по сравнению с применяемой нормой. Результаты представлены в табл.1.

Таблица 1

Влияние количества экстракта на цвет колбас

№ Образец	Экстракт	Количество красителя, г/кг	Цвет образцов
1.	из зверобоя	8	Розово-красный
2.	из зверобоя	10	Красно-коричневый
3.	из зверобоя	20	Темно-коричневый

Как видно, оптимальными количеством экстракта для получения необходимого цвета составляет 6-8 г/кг, что соответствует рекомендованным в литературе дозировкам растительных красителей, полученных, например, из свеклы.

Было изучено также на образование цвета содержания соли и сахара в фарше. В этой серии опытов были подготовлены образцы, содержащие одинаковое количество экстракта из зверобоя (8 г/кг), но отличающиеся по содержанию сахара и соли. Проведенными опытами установлено, что в образцы не содержащих соли и сахара, имеют боли темный, коричнево-розовый цвет. Результаты представлены в табл.2.

Таблица 2

Влияние соли и сахара на цвет колбас

№ Образец	Соль г/кг	Сахар г/кг	Цвет
1.	33	0,5	Розово-красный
2.	-	-	Коричнево-розовый

Были проведены опыты по изучению влияния осадки на образование цвета. В этих опытах были подготовлены образцы, содержащие экстракт из зверобоя в количестве 8г/кг. Один из них сразу после формовки варился в течении 90 минут. Другой выдерживался для осадки в течении 2 часов и только затем варился также в течении 90 минут. После охлаждения образцы разрезались и определялся их цвет. Как показали опыты цвет образцов прошедших осадку – нормальный розово-красный, цвет же образцов, сваренных без осадки серо-розовый. Результаты приведены в таблице 3.

Таблица 3.

Влияние осадки на цвет колбас

№	Образец	Цвет
1.	Без осадки	Коричнево – розовый
2.	С осадкой	Розово-красный

Полученные результаты показывают, что на цветообразование вареных колбас оказывают влияние также факторы, как количество экстракта, содержание соли и сахара, осадка изделий.

Эксперименты показали, что цвет образцов колбас, изготовленных с растительным экстрактом и не содержащих соли и сахара, отличается от цвета контрольного образца, цвет более темный. Объяснением этому может быть то, что при ферментативном гидролизе присутствующего сахара появляются продукты гидролиза, обладающие восстановительными свойствами, и они способствуют восстановлению метмиоглобина в миоглобин.

Для прохождения реакции цветообразования с помощью нитрита натрия необходим определенный промежуток времени. Для колбас этот промежуток складывается из времени осадки и времени обжарки. Проведенные нами опыты показали влияние осадки на образование окраски при использовании экстракта из зверобоя. Цвет образцов колбас, сваренных сразу после наполнения оболочек фаршем - серо-коричневый и не соответствует требуемому. Образцы колбас, выдержавшие осадку в течение 2 часов, имели обычную для колбас розово-красную окраску.

На развитие окраски оказывает влияние и температура нагрева при варке колбас. С целью выявления влияния температуры на образование цвета, были изготовлены образцы колбас, содержащие экстракт из зверобоя и половинную норму нитрита натрия, сваренные при температуре 850С и 1000С. Как оказалось, цвет образцов, сваренных при температуре 850С соответствовал норме, а сваренных при температуре 1000С был более темным.

Таким образом, при изготовлении вареных колбас возможна частичная замена нитрита натрия на красящий экстракт, выделенный из зверобоя. Использование этого экстракта позволяет уменьшить дозу нитрита натрия на 50%. Образование необходимой окраски продукта происходит при соблюдении всех предусмотренных технологией операций - добавления вкусовых добавок (соли и сахара), осадки, времени обжарки и температуры.

ЛИТЕРАТУРА

- Гусейнов В.М., Алиев С.А., Асланова В.А., и др. возможности применения красителей растительного происхождения для производства колбасных изделий // Мясная индустрия, 1986.-№ 3. – С. 79.
- А. С. 1261611 СССР, кл. A22C 5/00. Способ цветообразования мясных изделий /В.М. Горбатов, В.М. Чесников (СССР).-№3742305/28-13; Заявлено 23.05.84; опубл. 07.10.86. Бюл. № 37 // Открытия. Изобретения.–1983.-37.-с.77.
- Ефимова И.Е., Белодедова А.С. Использование кармина при производстве мясных изделий // пищевая промышленность, 1003.-№8. –С. 96.
- Семенова А.А., Веретов Л.А., Черемных Е.Г. Новый пищевой краситель для мясных продуктов // Мясная индустрия, 2007.-№ 10. – С. 34-36.
- Касьянов Г.И., Аleshkevich Ю.С. Пути формирования цвета мясных продуктов// Пищевая промышленность, 1999-№4. – С.41.
- А.С. 1011092 СССР, кл. A22C 11/00. Способ цветообразования мясных изделий /И.П. Кривопишин и А.Д. Игнатьев (СССР). - №3363965/28-13; Заявлено 08.12.81; опуб. 15.04.83, Бюл. № 14 // Открытия. Изобретения. – 1970, № 14. – С. 63. (Справочник по производству молочных продуктов)

7. Куликов Ю.И., Дадян Н.К. Новый натуральный краситель для производства вареных колбас. Мясная индустрия Москва.- №10, 2009, с. 26-29
8. Мирзорахимов К.К., Икрами М.Б., Шарипова М.Б., Тураева Г.Н. Применение красящих экстрактов для цветообразования в мясных продуктах Материалы Международной конференции VI Нумановские чтения, Душанбе, 2009, с.55-56

ВЛИЯНИЕ ТЕХНОЛОГИЧЕСКИХ ПАРАМЕТРОВ НА ЦВЕТООБРАЗОВАНИЕ МЯСНЫХ ПРОДУКТОВ ПРИ ИСПОЛЬЗОВАНИИ ПРИРОДНОГО ПИЩЕВОГО КРАСИТЕЛЯ

В статье рассмотрено влияние технологических операций и рецептуры на образование цвета мясных продуктов при применении в качестве красителя экстракта зверобоя. Показано, что применение данного экстракта при изготовлении вареных колбас позволяет уменьшить количество нитрита натрия на 50%. Образование необходимого цвета продукта требует соблюдения всех условий, предусмотренных технологией приготовления указанных мясных продуктов.

Ключевые слова: мясные продукты, нитрит натрия, красящий экстракт, зверобой

INFLUENCE OF TECHNOLOGICAL PARAMETERS ON THE COLOR FORMATION OF MEAT PRODUCTS USING NATURAL FOOD DYE

The article considers the influence of technological operations and recipes on the color formation of meat products when using St. John's wort extract as a dye. It is shown that the use of this extract in the manufacture of boiled sausages can reduce the amount of sodium nitrite by 50%. The formation of the desired color of the product requires compliance with all the conditions provided for by the technology for the preparation of these meat products.

Key words: meat products, sodium nitrite, coloring extract, St. John's wort

Об авторах:

Тураева Гулноз Нормаматовна - к.т.н., и.о.доцент кафедра химии Технологического университета Таджикистана 734061, Адрес: г. Душанбе, ул. Н.Карабаева, 63/3, Е-mail: gul_turaeva@mail.ru тел: +992904255990

Икрами Мухаббат Бобоевна - к.х.н., и.о. профессор кафедра химии Технологического университета Таджикистана (ТУТ), 734061, Адрес: г.Душанбе, ул. Н.Карабаева, 63/3. Е-mail: Ikrami_14121950@mail.ru тел: +992987272207

Шарипова Мавзуна Бахриддиновна - к.х.н., зав. кафедра химии Технологического университета Таджикистана 734061, Адрес: г. Душанбе, ул. Н.Карабаева, 63/3, Е-mail: mavzuna-83@mail.ru тел: +992888980033

Мирзорахимов Курбонали Каримович - к.х.н., и.о. профессор кафедра химии Технологического университета Таджикистана (ТУТ), 734061, Адрес: г.Душанбе, ул. Н.Карабаева, 63/3. Е-mail: nauka@mail.ru

About the authors:

Turaeva Gulnoz Normamatovna - Ph.D., Acting Associate Professor, Department of Chemistry, Technological University of Tajikistan 734061, Address: Dushanbe, st. N. Karabaeva, 63/3, E-mail: gul_turaeva@mail.ru tel: +992904255990

Ikrami Mukhabbat Boboevna - Ph.D., acting Professor, Department of Chemistry, Technological University of Tajikistan (TUT), 734061, Address: Dushanbe, st. N. Karabaeva, 63/3. E-mail: Ikrami_14121950@mail.ru tel: +992987272207

Sharipova Mavzuna Bakhriddinovna - Ph.D., head. Department of Chemistry of the Technological University of Tajikistan 734061, Address: Dushanbe, st. N. Karabaeva, 63/3, E-mail: mavzuna-83@mail.ru tel: +992888980033

Mirzorakhimov Kurbonali Karimovich - Ph.D., acting Professor, Department of Chemistry, Technological University of Tajikistan (TUT), 734061, Address: Dushanbe, st. N. Karabaeva, 63/3. E-mail: nauka@mail.ru

ИЛМҲОИ БИОЛОГИЯ/ БИОЛОГИЧЕСКИЕ НАУКИ

УДК 598 – 1 (470.6)

ГЕРПЕТОГЕОГРАФИЧЕСКИЕ РАЙОНИРОВАНИЕ ТАДЖИКИСТАНА

Сатторов Т., Эргашев У.Х.

Таджикский государственный педагогический университет им. С. Айни

До настоящего времени в литературе отсутствуют специальные работы. Зоогеографическим особенностям герпетофауны региона. В то же время пресмыкающиеся являются весьма удобным объектом зоогеографических исследований. Это обусловлено тем, что Таджикистан, неоднократно привлекал внимание зоогеографов в зоогеографическом изучении других различных классов позвоночных животных. Среди них выделяются работы известных ученых, таких как [9,6,]. Важные зоогеографические выводы содержатся также в работах энтомологов, орнитолога и некоторых других [7,5,1,]. Следовательно, необходимо подчеркнуть, что на основе собственных сведений автором впервые была сделана попытка герпетогеографического районирования северной части республики. Результаты работы были опубликованы в работе «Пресмыкающихся Северного Таджикистана» [8]. Несмотря на это, до сих пор отсутствует в литературе детальное зоогеографическое районирование юго-востока Средней Азии, которое было бы общепринятым, универсальным, основанным на ландшафта - климатическом принципе. Мы полагаем, что наличие глинистой и песчаной пустыни или альпийской зоны высокогорья, предполагает наличие хорошо адаптированных к ним фаунистических комплексов насекомых, пресмыкающихся, птиц и зверей.

Тем не менее, построение такого районаирования выходит за рамки нашего исследования, и мы ограничимся здесь герпетогеографическим делением территории Таджикистана, которое будет увязано, в свою очередь, с зоогеографическим делением Палеарктики. В основу деления Палеарктики нами приняты взгляды ведущих отечественных зоогеографов [2,3,10,].

В соответствии с этим, территория Таджикистана относится к Палеарктической области, Центрально – Азиатской подобласти, которая состоит из Туранской равнинно – пустынной и Горноазиатской провинции.

Центральноазиатская подобласть

Характеризуется наличием пустынных равнин, простирающихся от Каспия на восток до горных хребтов Памиро - Алая и Тянь-Шаня (Туранская равнинно – пустынная провинция) и горных стран (горноазиатская провинция). Туранская равнина на территории нашего исследования – Таджикистан четко делится на четыре самостоятельных района: Ферганский, Кафирниганский, Вахшский и Кулябо-Дарвазский, которые соответственно, распадаются на три зоогеографических участка.

Горноазиатская провинция также состоит из трех самостоятельных районов: Западно-Тяньшанского, расположенного севернее Ферганской долины и состоящего из систем хребтов до высоты 3000 – 3800 м с хорошо выраженным зонами (участками): предгорными, арчевыми и горно-луговыми. Южнее Ферганской долины расположен Гиссаро- Алайский район с четко выраженной вертикальной зональностью (предгорья, арчевники, высокогорья), но отличающихся по видовому составу пресмыкающихся и климатических условий от соответствующих участков Западно- Тяньшанского района. Восточную часть территории от хребта Петра Первого на востоке до хребта Сарыкольского, из-за бедной герпетофауны и суровой физико- географических условий мы объединили условно в один район – Памирский. Ниже приводится более детальная характеристика всех герпетогеографических районов и их участков.

1.Ферганский район

Северо- западная граница этого района начинается от западного Кураминского хребта, охватывая горы Моголтау, проходит через Бустан, пос. Такели Шайдон, Ашт, на восток до территории Узб.Р. по долине.

Юго-западная граница начинается от Бекабада, Хаваста, Фархадского водохранилища Узб.Р. и охватывает Зафаробадский, Науский, Пролетарский районы и приходит по

предгорьям Туркестанского хребта через Лянгар, Истаравшанский, Ганчинский районы, по территории Ляйлякского района Киргизской республики, Канибадаму, пос. Ким, Исфара, Ляккан на востоке до территории Кирг.Р.

Характерными особенностями этого района следует считать глинистые, глинисто-щебнистые и песчаные пустыни и полупустыни, долины р. Сырдарьи, большая территория которой занята культурным ландшафтом, а также предгорными пустыни горы Моголтау, Акбель, адры в предгорьях Туркестанского и Кураминского хребтов. В пределах этого района встречаются более 29 видов рептилий:

Agrionemys horsfieldii Phrurocephalus helioscopus
Teratoscincus scincus Phrynocephalus strauchi
Cyrtopodion caspius Varanus griseus
Mediodactylus russowii Pseudopus apodus
Cyrtopodion fedtschenkoi Eremias velox
Alsophylax loricatus Trapelus sanguinolenta
Paralaudakia Lehmani Coluber ravergeri
Eremias aguta Spalerosophis diadema
Eumeces schneideri Elaphe dione
Ablepharus deserti Psammophis lineolatum
Typhlops vermicularis Naja oxiana
Erix tataricus Macrovipera lebetina
Natrix tasselata Vipera ursine
Lucodon striatus Coluber carelini
Eremias scripta pherganensis

Из перечисленных видов наиболее характерны для данного района сцинковый геккон, панцирный геккончик обыкновенный, такырная круглоголовка ферганская, круглоголовка Штрауха, ящурка песчаная ферганская, пустынnyй гологлаз, восточный удавчик, степная гадюка [4], отсутствующие в других зоogeографических районах региона.

В соответствии с нашими взглядами, Ферганский зоogeографический район делится на три участка: глинисто - пустынный, песчанно-пустынный и адyro-горный.

1.Глинисто - пустынный участок (400-800 м)

Этот зоogeографический участок охватывает небольшую территорию, прилегающую к пос. Бустон, восточную часть Дальверзинской степи, Зафаробадский район, на юге до подножья Туркестанского хребта, часть территории Истаравшанского, Ганчинского, Канибадамского, Исфаринского и на севере Аштского районов. Для этого участка характерно 20 видов:

Agrionemys horsfieldii Eremias aguta
Cyrtopodion caspius Ablepharus deserti
Alsophylax loricatus Eryx tataricus
Paralaudakia Lehmani Coluber carelini
Trapelus sanguinolenta Coluber ravergeri
Phrurocephalus helioscopus Spalerosophis diadema
Phrynocephalus strauchi Elaphe dione
Varanus griseus Psammophis lineolatum
Pseudopus apodus Naja oxiana
Eremias velox Vipera ursine

Для этого участка фоновыми видами являются:
Tenuidactylus caspius Phrynocephalus helioscopus
Alsophylax loricatus Phrynocephalus strauchi

2.Песчанно-пустынный участок (350-500 м)

Этот участок охватывает, в основном, своеобразные правое левобережные долины р. Сырдарьи от Фархадского водохранилища по территории г. Ленинабада, Кайраккума и Аштского района, на востоке доходит по Ферганской долине до территории Уз.Р. К этому участку мы отнесли 12 следующих характерных видов:

Teratoscincus scincus Coluber carelini
Trapelus sanguinolenta Spalerosophis diadema

Eremias velox Psammophis lineolatum

Eremias scripta Naja oxiana

Phrynocephalus strauch Vipera ursini

Eryx tataricus

Фоновыми видами этого участка являются следующие:

Teratoscincus scincus rustamowi

Phrynocephalus strauchi

Eremias scripta pherganensis

3. Адырный и горный участок (600-1500 м).

На севере охватывает склоны и горы Моголтау, подножье Кураминского хребта, небольшое горные гряды Акбель, Акчоп. На юге северного склона Туркестанского хребта, территории Плоетарского, Канибадамского и Исфаринского района.

Для этого участка характерно 19 видов:

Agrionemys horsfieldii Eremias seincideri

Cyrtopodion caspius Ablepharus deserti

Mediodactylus russowii Coluber ravergeri

Trapelus sanguinolenta Elaphe dione

Tenuidactylus fedtchenkoi Typhlops vermicularis

Paralaudakia Lehmani Eryx tataricus

Varanus griseus Lucodon striatus

Pseudopus apodus Psammophis lineolatum

Eremias velox Macrovipera lebetina

Eremias arguta

II. Кафирниганский район

Очень большой и своеобразный район по видовому составу, который охватывает большую часть Юго-Западной части региона.

Западная граница этого района начинается от пос. Айвадж и проходит вдоль хребтов Туяңтау, Бабатаг, которые на севере примыкают к Гиссарскому хребту. На севера граничат с подножьями Гиссарского хребта, а на юге с р. Амударьей.

Восточная граница района проходит по правом берегу р. Вахш, вдоль хребтов Актау, Карагатау, Суркку и доходит до восточного отрога Карагинского хребта. Характерными особенностями этого района являются наличие глинистой пустыни в окр. Шаартузского, Кабадиенского, Яванского района, пос. Гараути и песчаной пустыни и полупустыни, которые расположены в нижнем течение р. Кафирниган, по правому берегу р. Вахш, в окр. Айваджа, Бешкентской долине, Чилучорчашме, и пос. Чирчик. Небольшая территории района занята адырами и горами. Большую территорию занимает культурный ландшафт (сады, поля, богарные культуры и т.д.).

В пределах района обитает более 35 видов:

Agrionemys horsfieldii Eremias nigrocellata

Tenuidactylus scincus Eremias lineolata

Crosobamon evermanni Eumeces scheideri

Alsophylax tadzhikensis Ablepharus panonicus

Cyrtopodion caspius Typhlops vermicularis

Mediodactylus russowii Eryx tataricus

Tenuidactylus fedtsschenkoi Lycodon striatus

Psammophis lineolatum Coluber carelini

Trapelus sanguinolenta Coluber ravergeri

Paralaudakia Lehmani Spalerosophis diadema

Phrurocephalus helioscopus Elaphe dione

Phrurocephalus mystaceus Psammophis lineolatum

Varanus griseus Boiga trigonatum

Pseudopus apodus Naja oxiana

Eremias velox Macrovipera lebetina

Eremias regeli Echis carinatus

Eremias scripta Stach Natrix tessellata

Eremias grammica

Из перечисленный видов сцинковый геккон обыкновенный, таджикский геккончик, серый геккон, круглоголовка сетчатая Боетгера, восточный удавчик (предгорный подвид) являются фоновыми видами, Кафирниганского района. Его мы делили на три участка:

1.Глинисто-пустынный и адырной участок (500-1600 м).

Этот зоогеографический участок охватывает восточные склоны гор Туятау, Бабатаг, южный склон Гиссарского хребта, склоны Ранготау, Актау и небольшую территорию Шаартузского, Кабадианского, Яванского, Гиссарского, Ленинского и Кафирниганского района. Для этого участка характерно 19 видов:

- Agrionemys horsfieldii Eremias velox*
- Tenuidactylus tadjikiensis Eremias regeli*
- Cyrtopodion caspius Eremias nigrocincta*
- Mediodactylus russowii Ablepharus panonicus*
- Tenuidactylus fedtsschenkoi Typhlops vermicularis*
- Trapelus sanguinolenta Coluber carelini*
- Phrurocephalus ret.Boetgeri Spalerosophis diadema*
- Varanus griseus Boiga trigonatum*
- Pseudopus apodus Psammophis lineolatum*
- Naja oxiana*

Из перечисленных видов таджикский геккончик, каспийский геккон, серый геккон, круглоголовка Боетгера, ящурка черноглазчатая являются наиболее фоновыми видами этих участков.

2.Песчанно-пустынный участок (300-450 м).

Этот участок охватывает, в основном, своеобразными правои левобережными долины нижнего течения р.Кафирниган и правобережную долину нижнего течения р.Вахш по территории Шаартузского, Кабадианского и Курган – Тюбинского районов. Этому участку мы отнесли 15 характерных видов:

- Tenuidactylus scincus Eremias grammica*
- Crosobamon eversmanni Eremias lineolata*
- Varanus griseus Eryx tataricus*
- Trapelus sanguinolenta Spalerosophis diadema*
- Phrurocephalus in.sogdianus Psammophis lineolatum*
- Phrurocephalus mystaceus Boiga trigonatum*
- Eremias velox Echis carinaeus*
- Eremias scripta lasdini*

Из вышеупомянутых видов сцинковый геккон, гребнепалый геккон, песчаная и ушастая круглоголовки, ящурки песчаная, лаздина, линейчатая и сетчатая и эфа песчаная являются фоновыми псамофильными видами этого участка.

3.Предгорный и горный участок (1100-2200 м).

Этот участок, в основном, охватывает предгорья и горы Туятау, Бабатаг, Актау, Карагатай и Ранготау. Здесь обитают более 14 видов:

- Agrionemys horsfieldii Eryx tataricus*
- Tenuidactylus fedtsschenkoi Lucodon striatus*
- Paralaudakia Lehmani Coluber ravergeri*
- Pseudopus apodus Elaphe dione*
- Eremias regeli Psammophis lineolatum*
- Ablepharus panonicus Macrovipera lebetina*
- Typhlops vermicularis Natrix tessellata*

К фоновым видам этого участка мы отнесли туркестанского агамаа, восточного удавчика (предгорный подвид), поперечнополосатого волкозуба и узорчатого полоза.

III. Вахшский район

По видовому составу также богатый и весьма интересный в зоогеографическом отношении. Охватывает небольшую территорию юго-западной части региона, южной границей этого района является р. Пяндж, а западной – р. Вахш, которая на севере доходит до Карагинского хребта. На востоке это район отделяют горные хребты Териклитай,

Джилонтау, Вахшский и граница района на севере доходит до восточного отрога Каратегинского хребта.

Характерными особенностями этого района следует считать глинистые и песчаные пустыни и полупустыни долин. Р. Вахш, большая часть территории которой занята культурными ландшафтами, а также адырами и горами Териклитау, Джилантау и Вахшским хребтом. В пределах этого района встречаются 34 вида:

Agrionemys horsfieldii Eremias lineolata
Crosobamon evermanni Eumeces scheideri
Cyrtopodion caspius Ablepharus panonicus
Tenuidactylus fedtsschenkoi Ablepharus graius
Trapelus sanguinolenta Typhlops veruicularis
Paralaudakia Cernovi Eryx tataricus
Paralaudakia Lehmani Natrix tessellata
Phrurocephalus in.sogdianus Lycodon striatus
Phrynocephalus mystaceus Coluber ravergeri
Varanus griseus Coluber carelini
Pseudopus apodus Spalerosophis diadema
Eremias velox Elaphe dione
Eremias regeli Psammophis lineolatum
E. scripta Stauch Boiga trigonatum
Eremias grammica Naja oxiana
Eremias intermedia Macrovipera lebetina
Eremias nigrocellata Echis carinatus

Из перечисленных видов фоновыми видами для данного района являются агама Чернова, ящурка средняя, малый гологлаз, восточный удавчик (пустынный подвид), отсутствующие в других зоogeографических районах. Вахшский зоogeографический район мы данным на три участка: глинисто- песчаный, и адырный, песчано- пустынный, предгорный и горный.

1. Глинисто-пустынный и адырный участок (500-1200 м).

Этот зоogeографический участок охватывает наибольшую территорию, прилегавшую к пос. Дусты, Колхозбад, Вахш, Дангара, и на востоке до подножья горы Териклитау, Сарсарак, Джилантау и Вахшского хребта. Для этого участка характерно более 19 видов:

Agrionemys horsfieldii Eumeces scheideri
Cyrtopodion caspius Ablepharus panonicus
Tenuidactylus fedtsschenkoi Ablepharus graius
Trapelus sanguinolenta Typhlops veruicularis
Varanus griseus Coluber carelini
Pseudopus apodus Coluber ravergeri
Eremias velox Spalerosophis diadema
Eremias nigrocellata Psammophis lineolatum
Eremias regeli Boiga trigonatum
Naja oxiana

Из перечисленных видов каспийский геккон, ящурка черноглазчатая и малый гологлаз являются фоновыми видами и для этого района.

2. Песчано-пустынный участок (3000-4500 м).

Этот участок охватывает, в основном, своеобразные левобережные и частично правобережные долины р. Вахш, от нижнего течения по территории Дусты, Колхозбад, пос. Вахш и окр. Курган- Тюбе. К этому участку мы отнесли следующие 17 характерных видов:

Crosobamon evermanni Eremias lineolata
Trapelus sanguinolenta Eryx tataricus
Phrurocephalus in.sogdianus Coluber carelini
Phrynocephalus mystaceus Spalerosophis diadema
Varanus griseus Psammophis lineolatum
Eremias velox Boiga trigonatum
E.sorita lasdidi Echis carinatus
Eremias grammica Naja oxiana

Eremias intermedia

По характеру своеобразных экологических условий и видом составу этот участок отличается наличием типичных псаммофилных видов, которые отсутствуют в других зоogeографических участках. К ним мы отнесли 9 следующих характерных видов: гребнепалый геккон, песчаная и ушастая круглоголовки, ящурки песчаная, сетчатая и линейчатая, восточный удавчик и песчаная эфа.

3.Предгорный и горный участок (1100-2500 м).

Этот зоogeографический участок охватывает, в основном, северо-западные предгорья и горы Териклитау, Джилантау и Вахшского хребта. По нашим данным, здесь встречаются более 15 видов:

Agrionemys horsfieldii Trapelus sanguinolenta
Tenuidactylus fedtsschenkoi Paralaudakia Cernovi
Paralaudakia Lehmani Natrix tesselata
Pseudopus apodus Lycodon striatus
Eremias regeli Coluber ravergeri
Rumaces schneideri Elaphe dione
Ablepharus panonicus Macrovipera lebetina
Typhlops vermicularis

Здесь наиболее фоновыми видами являются: агама Чернова, туркестанский агама и поперечнополосатый волкозуб.

IV. Кулябо-дарвазский район

Южная граница этого района начинается от пос. Пяндж и проходит вдоль р. Пяндж по территории Пархара, Чубека, Московского района, Куляба, Муминабада, на востоке вдоль хребтов Хазрати Шох, Дарвазский и доходит до хребта Петра Первого. На севере граничат с восточным отрогом Гиссарского хребта.

Характерными особенностями этого района является глинистая пустыня между Пархаром, Дангарой, Восеъ, Московским и Советским районам и песчаным пустынями и полупустынями окрестности пос. Пяндж и Пархар, а также адырами и горами Териклитау, Джилонтау, хребтов Хазрати Шох и Вахшский. Большая территории района занята культурными ландшафтами (сады, поля, богарные культуры). В пределах этого района встречается 25 характерных видов:

Agrionemys horsfieldii Varanus griseus
Cyrtopodion caspius Pseudopus apodus
Paralaudakia Lehmani Eremias velox
Tenuidactylus fedtsschenkoi Eremias regeli
Trapelus sanguinolenta Eumeces scheideri
Stellio caucasicum Ablepharus panonicus
Paralaudakia himayana Typhlops vermicularis
Natrix tesselata Elaphe dione
Lycodon striatus Psammophis lineolatum
Coluber carelini Macrovipera lebetina
Coluber ravergeri Naja oxiana
Coluber rhodorhachis Agkistrodon halus
Coluber ravergeri

К фоновым видам мы отнесли кавказского и гималайского агама и восточного удавчика, которые отсутствуют в других участках.

В соответствии с нашими взглядами, Кулябо - Дарвазский район делится на три зоogeографических участка: глинисто-пустынный и адирный, песчано – пустынный, предгорный и горный.

1.Глинисто-пустынный и адирный участок (500-1600 м).

тот зоogeографический участок на западе охватывает восточные подножья Териклитау, Джилантау, Вахшского хребта и северо-западные подножья хребтов Хазрати Шох и Дарваз. Также территории между Пянджем, Пархаром, Восеъ, Дангарой, Темурмалик, Кулябом, Муминабадом и Ховалингом. На территории этого участка мы отметили 18 характерных видов:

Cyrtopodion caspius Ablepharus panonicus
Tenuidactylus fedtsschenkoi Typhlops veruicularis
Trapelus sanguinolenta Eryx tataricus
Varanus griseus Lycodon striatus
Pseudopus apodus Coluber carelini
Eremias velox Coluber ravergeri
Eremias regeli Psammophis lineolatum
Agrionemys horsfieldii Naja oxiana
Eumeces scheideri Macrovipera lebetina

Для этого участка фоновыми видами являются только каспийский геккон.

2.Песчано-пустынный участок (450-600 м).

Этот участок охватывает небольшие участки песков и песчаные пустыни окр. Пянджа, Тугула, Пахара и Чубека, которые расположены выше и юго-восточные региона. Здесь экологические условия препятствовали распространению многих псаммофильных видов. Поэтому этот участок отличается бедной герпетофауной. К этому участку мы отнесли 7 характерных видов:

Trapelus sanguinolenta Coluber carelini
Eremias velox Psammophis lineolatum
Eryx tataricus Naja oxiana
Varanus griseus

3.Предгорный и горный участок (1200-3200 м).

Этот зоогеографический участок на западе охватывает восточные склоны Териклитау, Джилантау и Вахшского хребта, а на востоке граница участка доходит до высоких хребтов Хазрати Шох и Дарвазский. К нему мы отнесли следующие 19 характерных видов:

Agrionemys horsfieldii Eryx tataricus
Tenuidactylus fedtsschenkoi Natrix tessellata
Stellio caucasicum Lycodon striatus
Trapelus sanguinolenta Coluber rhodorhachis
Paralaudakia himayana Coluber ravergeri
Pseudopus apodus Elaphe dione
Eremias regeli Psammophis lineolatum
Eumeces scheideri Macrovipera lebetina
Ablepharus panonicus Agkistrodon halus
Typhlops veruicularis

По нашим данным, типичными видами участка являются кавказский агама, гималайский агама, краснополосый полоз узорчатый полоз и паласов щитомордник.

V.Западно – тяншанский район

Этот зоогеографический район охватывает всю территорию Кураминского хребта, горы Карамазар и на востоке Чокотальский хребет. Характерным особенностями района являются сравнительно суровые экологические условия и бедная растительность. Поэтому герпетофауна этого района не очень богата. Здесь обитает более 16 характерных видов:

Agrionemys horsfieldii Eremias nikolskii
Tenuidactylus rissowi Natrix tessellata
Tenuidactylus fedtsschenkoi Coluber rhodorhachis
Pseudopus apodus Coluber ravergeri
Eumeces scheideri Elaphe dione
Asymblepharus alaicus Psammophis lineolatum
Ablepharus deserti Macrovipera lebetina
Eremias velox Agkistrodon halus

Из перечисленных видов серый геккон являются типичными видами для этого района. По характеру экологических условий и видового состава этот район мы делили на три зоогеографических участка: предгорный, арчевый и горно- луговой и степной участка.

1.Предгорный участок (800-1600 м).

Северная граница этого участка начинается от западного отрога Кураминского хребта, проходит по территории Куруксай, Адрасман, Ашт, до территории Узб.р. На юге охватывает небольшие территории Бустона, Такели, Консай, Ошоба и на востоке проходит по территории Узбекской республики. Для этого участка характерно 12 видов:

Agrionemys horsfieldii Pseodopus apodus

Tenuidactylus rissowi Eremias velox

Eumeces scheideri Elaphe dione

Coluber ravergeri Psammophis lineolatum

Ablepharus deserti Macrovipera lebetina

Natrix tessellata

Из перечисленных видов серый геккон, желтопузик, пустынныи гологлаз, стрела-змея и туркестанский агама являются фоновыми видами этого участка.

2.Арчевый участок (1600-2500 м.)

Северная граница этого участка начинается от западного отрога Кураминского хребта, проходит по территории Алтынтопкан, Понгаз, Бободархан, Пунук, Оби – Ашт, на востоке проходит по территории Узбекской республики. На юге охватывает небольшую площадь Куруксай, Адрасман, Ошоба, Гудос и переходит на территорию Уз.Р. Для этого участка характерно 9 видов:

Agrionemys horsfieldii Coluber rhodorhachis

Paralaudakia Lehmani Elaphe dione

Asymbalpharus alaicus Macrovipera lebetina

Eremias nikolskii Agkistrodon halys

Natrix tessellata

3. Горно –луговой и горно-степной участок (2500-3000 м.).

Охватывает территорию северной и южной части водораздела Кураминского и Чоткальского хребтов до территории Алтынтопканы, Адрасмана, Понгаза и перевала Бобоиоб. Этот участок отличается более суровыми условиями жизни и очень бедной герпефауной. Здесь характерны только асимблефар алайский и ящурка никольского.

IV.Гиссаро-алайский район

Этот зоогеографический участок охватывает Туркестанский, Зеравшанский, Гиссарский, Алайский и Заалайский хребты. Северная граница района начинается от западного отрога Туркестанского хребта, проходит по территории Шахристан, Ганчи, Истаравшан, Сулюкта, Ворух до территории Уз.Р. и Кирг.Р.

Южная граница района начинается от западного отрога Гиссарского хребта, проходит по территории Варзаба, Оби-Гарма, Комсомолабада, Гарма, Джиргиталя, по южным склонам Заалайского хребта, проходит на территорию Кирг.Р.

Характерными особенностями этого района являются суровые климатические условия жизни и бедная фауна и флора. Здесь встречаются более 21 вида:

Agrionemys horsfieldii Ablepharus deserti

Tenuidactylus fedtsschenkoi Typhlops vermicularis

Tenuidactylus rissowi Eryx tataricus

Paralaudakia Lehmani Natrix tesselata
Paralaudakia himayana Lycodon striatus
Pseudopus apodus Coluber rhodorhachis
Eremias velox Coluber ravergeri
Eumeces scheideri Elaphe dione
Asymblpharus alaicus Naja oxiana
Eremias nikolskii Agkistrodon halys
Ablepharus panonicus

Из перечисленных видов фоновым видами являются серый геккон, гималайский агама и асимблефар алайский.

По характеру условий жизни видового состава этот района мы разделили на 3 зоогеографических участка: предгорный, арчевый и высокогорный.

1.Предгорный участок (800-1500 м).

Этот участок охватывает северный и южный подножья всех перечисленных горных хребтов в пределах района. Более благоприятные экологические условия жизни на этом участке обуславливают распространение многих видов, здесь обитает 16 характерных видов:

Agriornemys horsfieldii Ablepharus panonicus
Tenuidactylus fedtsschenkoi Ablepharus deserti
Mediodactylus russowii Typhlops vermicularis
Paralaudakia Lehmani Eryx tataricus
Pseudopus apodus Lycodon striatus
Eremias velox Coluber ravergeri
Eremias nikolskii Elaphe dione
Eumeces scheideri Macrovipera lebetina

Из перечисленных фоновыми видами для этого участка являются серый геккон, желтопузик, быстрая ящурка, пустынный гологлаз, червеобразная слепозмейка и восточный удавчик.

2.Арчевый участок (1500-2500 м)

Этот участок охватывает территорию арчевников, хребтов, горных систем Гиссаро-Алая. Для этого участка характерно 12 видов:

Tenuidactylus fedtsschenkoi Coluber rhodorhachis
Paralaudakia Lehmani Coluber ravergeri
Eremias nikolskii Elaphe dione
Eumeces scheideri Macrovipera lebetina
Ablepharus panonicus Agkistrodon halys
Natrix tesselata Lycodon striatus

Наиболее фоновыми для этого участка являются туркестанский агама, длинноногий сцинк, азиатский гологлаз, поперечнополосатый волкозуб и паласов щитомордник.

3.Высокогорный участок (3000 и выше).

Охватывает территорию северной и южной части водораздела горных систем Гиссаро-Алия. Этот участок отличается более суровыми условиями жизни и бедной герпетофауной. В пределах этого участка встречается 6 видов:

Paralaudakia himayana Coluber rhodorhachis
Eremias nikolskii Elaphe dione
Asymblpharus alaicus Agkistrodon halys

VII. Памирский район

Этот зоогеографический район с запада отделен хребтами Петра Первого и Дарвазским и р.Пяндж. Северная граница начинается с восточного отрога хребта Заалайского, на востоке примыкает к Сарыкольскому хребту. Южная граница начинается с Ишкашимского района и проходит вдоль р. Пяндж, Памир и Ваханского хребта, на востоке доходит до Сарыкольского хребта.

Характерными особенностями Памирского района являются абсолютная высота, среднегорный рельеф, незначительные осадки, очень низкая температура воздуха и т.д. Эти особенности характеризуют Памир - как своеобразную высокогорную пустыню. Очень суровые экологические условия района препятствует распространению представителей пресмыкающихся. Поэтому Памирский район является одним из бедных герпетогеографических районов Таджикистана. По характеру природно-климатических условий и герпетофауны, этот район мы разделили на два подрайона: Западно-Памирский и Восточно-Памирский.

1.Западно-Памирский подрайон (Бадахшан)

Этот подрайон охватывает всю территорию Ванчского, Язгуломского, Рушанского, Шугнанского, Шахдаринского и Ишкашимского районов. Отличается наиболее мягкими условиями жизни. По нашим и литературными данным (Чернов, 1959; Сайд – Алиев, 1979), здесь встречается более 9 видов:

- Paralaudakia Lehmani Coluber ravergeri
- Paralaudakia himayana Macrovipera lebetina
- Eremias nikolskii Coluber rhodorhachis
- Asymbipharus alaicus Elaphe dione
- Natrix tessellata

2.Восточно-Памирский подрайон

Между заалайским хребтом с востока, Сарикольским, Ваханским хребтом с юго-запада и хребтом Академии наук, восточного Дарваза с запада. Вся территория Памира располагается свыше 3500 м. и здесь фактически отсутствуют представители пресмыкающихся. Единственный вид- асимблефар алайский – встречается на границе Памира с Алайской долиной. Памирский подрайон до настоящего времени в отношении герпетологии остается завершено не изученной территорией. Поэтому не исключено, что при дальнейших специальных исследованиях на территории Памира возможны находки, дополняющие видовой состав герпетофауны подрайона.

В заключении следует отметить, что отдельные виды проникают по интразональным ландшафтам высоко в горы, что делает нечетким «лицо» того или много зоогеографического участка. К числу характерных видов мы отнесли наиболее многочисленные формы, свойственные же только данному зоогеографическому таксону указаны как фоновые.

ЛИТЕРАТУРА

1. Абдусалямов И.А. Фауна Таджикской ССР. / И.А. Абдусалямов - Душанбе: Дониш, 1971. Т. 19, ч. 1. – С. 398.
2. Гептнер В.Г. Зоогеографические особенности фауны пустынь Туркестана и её происхождение / В.Г.Гептнер // Бюлл. МОИП, отд. биол., т. 43, № 5-6, 1938. – С. 239-342.
3. Дементьев Г.П., Карташев Н.Н., Ташиев А.О. Материалы по фауне наземных позвоночных Сев.-Вост. Туркмении: - Тр. Ин-та биол. АН Туркм. ССР, т. 4, 1958. – С. 77-120.
4. Дубинин В.Б. Эколо-фаунистический очерк земноводных и пресмыкающихся Хавастского района Ташкентской области Уз. ССР: Тр. ИЗИП, т. 3, 1954. – С. 159-170.
5. Крыжановского О. Л. Состав и происхождение наземной фауны Средней Азии. Л.-1965. 420 с.
6. Мензбир М. А. 1914. Зоологические участки Туркестанского края и вероятное происхождение фауны последнего. М. 144 с.
7. Назрикулова Н.М. Фауна Таджикской ССР.-т.9, вып1, Душанбе, изд. АН Тадж. ССР, 1962, 272 с.
8. Сатторов Т. С. Пресмыкающиеся Северного Таджикистана. Душанбе : Дониш-1993. 276 с.
9. Северцов Н. А. Вертикальное и горизонтальное распределение туркестанских животных. - Изв. общ. любит. естествознание., антропол. и этногр., 1873, т. 8, вып. 2. – 157 с.
10. Щербак, Н. Н. Основы герпетографического районирования территории СССР / Н. Н. Щербак // Вопросы герпетологии, Автореф. докладов V-ой Всесоюз. Герпет. конф., Л.: Наука, 1981. – С.158.

НОХИЯБАНДИИ ГЕРПЕТОГЕОГРАФИИ ТОЧИКИСТОН

Дар мақола мазкур хусусиятҳои зоогеографии герпетофаунаи минтақа оварда шудааст. Дар баробари ин ҳазандагон маводи хеле хуби таҳқиқоти зоогеографӣ мебошанд. Ин аз он сабаб аст, ки Тоҷикистон борҳо диққати зоогеографҳоро дар таҳқиқи зоогеографии дигар синфҳои гуногуни муҳрадоронро ба ҳуд ҷалб кардааст.

Калидвожаҳо: герпетофауна, ноҳия, ҳазандагон, зоогеография, Помир, Ҷанубу Ӯарб, Шимол, қалтакалос, мор, қаторкӯҳ.

ГЕРПЕТОГЕОГРАФИЧЕСКИЕ РАЙОНИРОВАНИЕ ТАДЖИКИСТАНА

В данной статье приводятся зоогеографические особенности герпетофауны региона. В то же время пресмыкающиеся являются весьма удобным объектом зоогеографических исследований. Это обусловлено тем, что Таджикистан, неоднократно привлекал внимание зоогеографов в зоогеографическом изучении других различных классов позвоночных животных.

Ключевые слова: герпетофауна, район, рептилии, зоогеография, Памир, Юго-запад, Север, ящурка, змей, хребет.

HERPETOGEOGRAPHICAL ZONING OF TAJIKISTAN

This article presents the zoogeographic features of the herpetofauna of the region. At the same time, reptiles are a very convenient object of zoogeographic research. This is due to the fact that Tajikistan has repeatedly attracted the attention of zoogeographers in the zoogeographic study of other different classes of vertebrates.

Key words: herpetofauna, region, reptiles, zoogeography, Pamir, Southwest, North, foot-and-mouth disease, snakes, ridge.

Дар бораи муаллифон

Сатторов Тоҳирҷон – доктори илмҳои биология, профессори кафедраи зоологии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ. (Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш.Душанбе), Е-mail: tohir-47@mail.ru.

Эргашев Усмонали Хушмуродович – номзади илмҳои биологӣ, омӯзгори кафедраи зоологии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ. (Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе), Е-mail: usmonalie@mail.ru.

Сведения о авторах:

Сатторов Тахирҷон – доктор биологических наук, профессор, кафедры зоологии Таджикского государственного педагогического университета имени Садриддина Айни (Республика Таджикистан, г.Душанбе), Е-mail: tohir-47@mail.ru

Эргашев Усмонали Хушмуродович – кандидат биологических наук, старший преподаватель Таджикского государственного педагогического университета им. Садриддина Айни (Республика Таджикистан, г.Душанбе), Е-mail: usmonalie@mail.ru

About the authors:

Sattorov Tohirjon – doctor of biological sciences, Professor of the Department of Zoology, Tajik State Pedagogical University named after Sadriddin Aini (Republic of Tajikistan, Dushanbe), E-mail: tohir-47@mail.ru

Ergashev Usmonali - Candidate of Biological Sciences, Senior Lecturer of Tajik State Pedagogical University named after Sadriddin Aini (Republic of Tajikistan, Dushanbe), E-mail: usmonalie@mail.ru

УДК 633.11 (575.3)**О НОВОМ СОРТЕ ПШЕНИЦЫ «БАХТИ ИСТИКЛОЛ»****Сатторов Б.Н.***Таджикский государственный педагогический университет им. С. Айни***Партоев К.***Институт ботаники, физиологии и генетики растений, НАНТ*

Введение. Следует отметить, что в последнее время мировое сообщество обеспокоено проблемой глобального изменения климата на земном шаре [1, с. 48; 4, 512; 5, с. 7-14; 6, №11]. Изменение климата представляет серьезную угрозу для окружающей среды, значительное снижение темпа развития общества, экономике и жизненных условиях людей. Ожидается, что изменение климата будет иметь широкое последствие, включая воздействие на водные ресурсы, на экосистемы, на утере биоразнообразия и ухудшения здоровья населения [2, с. 50; 3, 515; 9, с.79-85; 10, р.65-75].

В условиях изменения климата повышение температуры вызывает усиление засухи и на протяжении длительного времени может усилить испарение воды с поверхности почвы и привести к иссушению корнеобитаемого слоя почвы и повышению содержания солей в нем. Иссушение почвы и их засоленность могут существенно повлиять на рост, развитие и продуктивность всех сельскохозяйственных культур. Как следует из этого, изменение климата может индуцировать дополнительные стрессовые факторы, которые могут сильно воздействовать на снижение продукционного потенциала сельскохозяйственных культур [7, с. 24; 8, с.93-96].

Исходя из этой сложной ситуации, перед учеными мира состоят задачи искать новые методы и способы повышения адаптационного потенциала сельскохозяйственных культур и создание новых сортов, в особенности пшеницы, картофеля, хлопчатника и других важных сельскохозяйственных культур.

В связи с этим ученые Института ботаники, физиологии и генетики растений в последние годы ведут целенаправленную научную работу по использованию современных методов генетики и селекции для создания новых перспективных сортов пшеницы. В настоящее время ими создан ценный генетический банк пшеницы, составлявший из более ста новых ценных коллекционных образцов этой культуры, которые имеют такие ценные гены, как устойчивость к грибковым болезням, скороспелости, не полегаемость стебля в течение вегетации и высокой продуктивности.

Селекционно-генетические работы с пшеницы проводятся в экспериментальных участках Института, а также в лабораторных условиях. Эти исследования проводится для поиска и синтеза стрессоустойчивых генотипов пшеницы, для возделывания в разных природно-экологических зонах нашей республики в связи с изменением климата. В проводимых нами экспериментах уделяется особое внимание вопросу сочетание таких важных хозяйствственно полезных признаков пшеницы, как высокая урожайность и устойчивость к стрессовым факторам, а также на своевременных способах диагностики стрессоустойчивости новых образцов пшеницы, как основная пищевая культура в условиях Таджикистана.

Основная часть. В результате долгой селекционной работы учеными лаборатории генетики и селекции растений Института ботаники, физиологии и генетики растений Национальной академии наук Таджикистана получен новый сорт пшеницы «Бахти Истиклол». В каталоге Института ботаники, физиологии и генетики растений НАН Таджикистана, сорт зарегистрирован под № 125. Этот новый сорт пшеницы создан посредством использования метода классического семейного отбора среди популяции сорта «Зафар», созданный таджикскими учеными (Каримов З. К., Пулодов М.П.) в Институте земледелия Таджикской академии сельскохозяйственных наук (ТАСХН) еще в 2000 -2010 гг. Нами в 2015 году среди популяции растений, выращенных из оригинальных элитных семян

сорта "Зафар" (*Triticum aestivum* L.), полученных с Института земледелия ТАСХН выделено измененное растение, которое по таким признакам, как по окраске и размеру листьев, высоте растений и окраске зерно отличался от растении исходного сорта «Зафар». В последующие годы исследования показали, что этот новый выделенный образец пшеницы по ряду генетических признаков отличался от материнского сорта «Зафар». По нашему мнению это измененное растение возникло на основе естественного мутагенеза в полевых условиях экспериментальный участок Института ботаники, физиологии и генетики растений Национальной академии наук Таджикистана.

Новый выделенный образец пшеницы был изучен и размножен в течение 2016 – 2021 гг. в различных селекционных питомниках на основе использования методов классической селекции, индивидуальных отборов со стороны сотрудниками лаборатории генетики и селекции растений Института ботаники, физиологии и генетики растений НАН Таджикистана (ИБФГР НАНТ).

Как показали наши исследования по изучению нового образца пшеницы в условиях полевых опытов на экспериментальном участке ИБФГР НАНТ, расположенного в восточной части города Душанбе (на высоте 840 м над уровнем моря). В основном технология выращивания нового образца пшеницы и других коллекционных образцов пшеницы состояла из проведения зяблевой вспашки в течение октября на глубине 23-25 см, проведением посева семян по рядовым сплошным севом, внесение минерального удобрения нитроаммоfosки из расчёта 70 кг/га при посеве. Во время вегетации образцов пшеницы в течение март-июнь была проведена подкормка растений амиачной селитры (расход 70 кг/га) и проведением 3-4 раза вегетационных поливов посевов. Во время вегетации провели фенологические учёты и наблюдения за ростом и развитием образцов пшеницы, а также полевые прочистки от сорных и больных растений. Уборку урожая провели в июле.

Наши исследования по изучению нового образца пшеницы в течение 2016-2021 гг. показали, что новый образец пшеницы имеет более тяжелые полные семена и с большей массы 1000 зёрен, чем исходный сорт пшеницы и на 7-10 см ниже высоты растения , чем сорт «Зафар». В годы исследования нами была дана характеристика нового образца по ряду хозяйствственно-полезных признаков. Биологическая особенность данного нового селекционного образца пшеницы является: белая окраска зерно, низкорослость, скороспелость, более широкие листьев с ярким темно-зеленным цветом, что отличают его от исходного сорта пшеницы «Зафар» и других сортов пшеницы. Новый образец пшеницы также является высокоурожайным и устойчивым к полеганию и грибковым болезням, чем сорт «Зафар».

В 2022 году новый образец пшеницы на основе решения ученого совета Института ботаники, физиологии и генетики растений НАН Таджикистана был назван сортом «Бахти Истиклол» и передан в Государственную комиссию по сортознечению и охране новых сортов Министерства сельского хозяйства Республики Таджикистан.

Как показывают данные таблицы новый образец пшеницы «Бахти Истиклол» существенно превышает исходный сорт пшеницы «Зафар» по таким полигенным признакам, как длина колоса (на 20.76%), масса соломы с листьями (на 13.69%), масса колоса (на 80.75%), число зерен в колосе (на 65.26%), масса зёрен одного колоса (на 23.53%) и масса 1000 зёрен (на 28.05%). Новый сорт «Бахти Истиклол» на 15 дней раньше созревает, чем

Фото. Колос и зерно сортов: «Зафар» (слева)

исходный и по урожайности превышает сорт «Зафар» на 23.53%. Окраска зерно нового сорта пшеницы «Бахти Истиклол» белая, а у исходного сорта красная (фото).

Однако, новый образец пшеницы – «Бахти Истиклол» уступает сорту «Зафар» по таким признакам, как длина колоса с остью (на 16.78%) и масса мякоти (на 29.03%).

Сорт является скороспелым сортом, длина стеблей достигает 55-60 см, многолистный, широколистная, сильно зеленого цвета листа. Основные показатели морфологических признаков нового образца пшеницы «Бахти Истиклол» по сравнению с исходным материалом приведены в таблице.

Таблица – Характеристика некоторых морфологических признаков нового сорта пшеницы «Бахти Истиклол» в сравнении с исходным сортом пшеницы «Зафар» при выращивании их без полива (среднее за 2018-2021 гг.).

Признаки	Сорт «Зафар» (ст.)	Сорт «Бахти Истиклол»	Отклонение от ст.	Отклонение от ст., %
Длина растений, см	67.2±3.1	57.9±1.10	- 9.3	-16.06
Длина колоса, см	7.95±0.02	9.60±0.03	1.65	20.76
Длина колоса с остью, см	15.5±0.86	12.9±0.5	-2.6	-16.78
Масса соломинки с листьями, г	1.68±0.02	1.91±0.01	0.23	13.69
Масса колоса, г	2.13±0.31	3.95±0.10	1.72	80.75
Число зёрен в колосе, шт.	38.0±3.02	62.8±2.06	24.8	65.26
Масса зёрен одного колоса, г	1.7±0.1	2.1±0.1	0.4	23.53
Масса мякоти, г	0.93±0.19	0.66±0.04	- 0.27	-29.03
Масса 1000 зёрен, г	40.6±1.9	51.99±2.1	11.39	28.05
Длина вегетационного периода, дни	150 ± 2.8	135±2.6	-15	-
Урожайность, т/га	5,1± 0.8	6,3±0.5	1.2	23.53
Окраска зерна	Красная	Белая	-	-

О НОВОМ СОРТЕ ПШЕНИЦЫ «БАХТИ ИСТИКЛОЛ»

В результате селекционных работ в течение 2015-2021 гг. в лаборатории генетики и селекции растений Института ботаники, физиологии и генетики растений НАН Таджикистана получен новый сорт пшеницы «Бахти Истиклол». Новый сорт пшеницы создан посредством использования метода классического индивидуального отбора среди популяции растений сорта «Зафар», созданного таджикскими селекционерами в Институте земледелия Таджикской академии сельскохозяйственных наук (ТАСХН) в 2000-2010 гг. В 2015 году среди популяции растений, выращенных из оригинальных элитных семян сорта "Зафар" (*Triticum aestivum L.*), выделено измененное растение, которое по таким признакам, как по окраске и размеру листьев, высоте растений и окраске зерна отличалось от растений исходного сорта «Зафар». В последующие годы установлено, что этот новый выделенный образец пшеницы по ряду генетических признаков отличается от материнского сорта «Зафар» и оно появился среди популяции растений исходного сорта под воздействием естественных мутагенных факторов в естественных полевых условиях. Новый сорт пшеницы «Бахти Истиклол» по таким генетическим признакам, как длина колоса (на 20.76%), масса соломы с листьями (на 13.69%), масса колоса (на 80.75%), число зёрен в колосе (на 65.26%), масса зёрен одного колоса (на 23.53%) и масса 1000 зёрен (на 28.05%), урожайности (на 23.53%) существенно превышает исходный сорт пшеницы «Зафар». Новый сорт пшеницы «Бахти Истиклол» также на 15 дней раньше созревает, чем сорт «Зафар». Таким образом, полученный новый сорт пшеницы «Бахти Истиклол» является ценным генетическим материалом и может быть использован в селекционно-семеноводческих работах в будущем.

ЛИТЕРАТУРА

1. Дилиоди X. Генотипическая изменчивость хозяйствственно – ценных признаков некоторых сортов пшеницы и их диких сородичей. / X.Дилиоди // Автор. кан. дисс. Душанбе, 2023.- 48с.
2. Гайратов М.Х. Влияние огроклиматических условий зоны выращивания на морфофизиологические и биохимические показатели качества зерна пшеницы / М.Х.Гайратов //Диссертация на соискание уч. ст. к. б. н., Душанбе, 2005. 126 с.
3. Гончаров Н.П., Шумный В.К. От сохранения генетических коллекций к созданию национальной системы хранения генофондов растений в вечной мерзлоте// Информ. вест. ВОГиС, 2008, т. 12, №4. -С. 509-523.

4. Рустамов Х.Н. Новые образцы *Triticum compactum* Host. Из Нахчыванской автономной Республики// Вавиловский ж. генет. и селек., 2014, т. 18, №3. - С. 511-516.
5. Каримов Х.Х. Приоритетные направления научных исследований по влиянию изменения климата на биоразнообразие//Известия АН РТ. Отд. биол. и мед. наук. 2008. № 1 (162). - С. 7-14.
6. Макаров М.Р. Исследование мировой коллекции озимой пшеницы, как исходного материала для создания новых сортов // Современные научные исследования и инновации. № 11, 2018. URL: <https://web.sciencedata.ru/issues/2018/11/87797>.
7. Маркелов А.Н. Изучение новых образцов зерновых сортов коллекции ВИР и создание исходного материала для селекции в условиях Поволжья. / А.Н.Маркелов // Автореф. дис. ... канд. наук. Саратов, 2009.- 24 с.
8. Партоев К. Корреляционная связь между морфологическими признаками и агроэкологическими факторами среды/ К. Партоев, Голов М.К.// Ж. Известия Оренбургского аграрного университета. 2018, №3 (71).- С. 93-96.
9. Талыбов Т.Г. Изучение мировой коллекции пшеницы с целью создания новых сортов в условиях Нахичеванской Автономной Республики Азербайджана / Т.Г. Талыбов, П.У.Фатуллаев, Т. Ю. Пашаев// Журнал: Бюллетень науки и практики. 2017, (21).- С.79-85 .
10. Winners and losers from climate change in agriculture: Insights from a case study in the mediterranean basin/ G. R., Dono D., U. Cortignani, P. Dell, L.Deligios, P. Doro, N. Lacetera, L.Mula, M. Pasqui, S. Quaresima, A. Vitali, P. Roggero //Agricultural Systems .2016, 147. - P. 65 – 75.

ОИДИ НАВЬИ НАВИ ГАНДУМИ «БАХТИ ИСТИҚЛОЛ»

Дар натиҷаи корҳои селексионӣ дар давоми солҳои 2015-2021 дар озмоишгоҳи генетика ва селексияи растаниҳои Институти ботаника, физиология ва генетикаи растани АМИ Тоҷикистон навъи нави гандуми «Бахти Истиқлол» ба даст оварда шуд. Ин навъи нави гадум дар натиҷаи истифодаи усули интихоби селексионии фардӣ аз байни популатсияи растаниҳои навъи «Зафар», ки олимони тоҷик дар Институти зироаткории Академияи илмҳои қишоварзии Тоҷикистон (АИҚТ) дар солҳои 2000-2010 ба даст оварда шуда буд, ҷудо намуданд. Дар соли 2015 дар байни популатсияи растаниҳо, ки аз тухмии аслии элитавии навъи «Зафар» (*Triticum aestivum* L.), як растани тағйирёфтае, ки бо чунин нишонаҳояш, ба мисли рангу ҳаҷми баргҳояш, баландии растаний ва ранги донаш аз навъи модарии «Зафар» фарқ менамуд, ҷудо карда шуд. Дар натиҷаи омӯзиш дар солҳои оянда маълум гардид, ки намунаи нави ҷудо гардидаи гандум аз руи як ҷанд аломатҳои генетикиаш аз навъи модарии «Зафар» фарқ дорад ва он дар байни популатсияи растаниҳои навъи модарӣ тавассути таъсири омилҳои табии мутагенӣ дар шароити табии пайдо шудааст. Навъи нави гандуми «Бахти Истиқлол» аз руи чунин аломатҳои генетикиаш, ба монанди дарозии ҳӯша (ба 20.76%), массаи пахол бо баргҳо (ба 13.69%), массаи ҳӯша (ба 80.75%), миқдори донҳо дар ҳӯша (ба 65.26%), массаи донҳои як ҳӯша (ба 23.53%) ва массаи 1000 дон (ба 28.05%), ҳосилнокӣ (на 23.53%) аз навъи модарии гандуми «Зафар» ба кулий фарқ менамояд. Инчунин ҳосили навъи нави гандуми «Бахти Истиқлол» нисбат ба навъи «Зафар» 15 рӯз тезтар мерасад. Ҳамин тавр, навъи нави гандуми «Бахти Истиқлол» чун маводи арзишманди генетикӣ ба шумор рафта, метавонад дар корҳои илмии селексионию тухмипарварӣ дар оянда истифода гардад.

Мақсади мақола: дар асоси гузаронидани корҳои илмии селексионӣ ба даст овардани навъи нави ояндадори гандум ба шумор меравад. Дар натиҷаи корҳои селексионии интихоби фардӣ дар Институти ботаника, физиология ва генетикаи растани АМИ Тоҷикистон аз навъи гандуми «Зафар» навъи нави серҳосил ва тезпази гандуми «Бахти Истиқлол» ба даст оварда шуд, ки вай ба Комиссияи давлатии навъсанҷӣ ва ҳифзи навъҳои нави зироатҳои қишоварзии Вазорати қишоварзии Ҷумҳурии Тоҷикистон супорида шудааст.

Калидвожаҳо: гандум, намуна, навъ, массаи дон, давраи нашъунамо, массаи ҳӯша, ҳосилнокӣ.

ABOUT THE NEW GRADE OF WHEAT «BAKHTI ISTIQLOL»

As a result of selection works within 2015-2021 in laboratory of genetics and selection of plants of Institute of Botany, Plants Physiology and Genetics of NAS of Tajikistan the received is new grade of wheat «Bakhti Istiqlol». The new grade of wheat is created by means of use of a method of classical individual selection, allocated among population of plants of a wheat grade of

"Zafar" created by the Tadjik selectors at Institute of agriculture of the Tadjik academy of agricultural sciences (TAAS) in 2000-2010. In 2015 among population of plants, grown up of original elite seeds of a grade of "Zafar" (*Triticum aestivum L.*), the changed plant is allocated, which to such signs as on coloring and the size of leaves, height of plants and coloring grain differed from a plant of an initial grade of "Zafar".

The next years it is established that this new allocated sample of wheat on a number of genetic signs differs from a parent grade of "Zafar" and it has appeared among population of plants of an initial grade under the influence of natural mutagen factors in natural field conditions. A new grade of wheat «Bakhti Istiqlol» to such genetic signs as length of an ear (on 20.76 %), weight of straw with leaves (on 13.69 %), weight of an ear (on 80.75 %), number of grains in an ear (on 65.26 %), weight of grains of one ear (on 23.53 %) and the weight of 1000 grains (on 28.05 %), productivity (on 23.53 %) essentially exceeds an initial grade of wheat "Zafar". The new grade of wheat «Bakhti Istiqlol» also for 15 days ripens earlier, than a grade of "Zafar". Thus, the received new grade of wheat «Bakhti Istiqlol» is a valuable genetic material and can be used in breeding -seed growing works in the future.

Article purpose: as a result of carrying out of scientifically selection works of reception new perspective wheat grades. As a result breeding works on the basis of individual selection at Institute of Botany, Plant Physiology and Genetics NACS of Tajikistan from a grade of wheat "Zafar" it is received new fruitful and an early ripening variety of wheat «Bakhti Istiqlol» and it is transferred in the State commission on tests and protection of new grades of agricultural crops at Ministry of Agriculture the Republic of Tajikistan.

Keywords: wheat, the sample, a grade, weight of grains, length of vegetation, weight of an ear, productivity.

Дар бораи муаллифон

Сатторов Баҳтовар Норасович- муаллими кафедраи биохимия ва генетикаи Университети давлатии педагогии Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ. Тел.: (+992) 917897777. E-mail: bacca6600@mail.ru

Партоев Курбонали-доктори илмҳои қишоварзӣ, профессор, мудири озмоишгоҳи генетика ва селексияи растаниҳои Институти ботаника, физиология ва генетикаи растани Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон. Тел.: (+992) 918649505. E-mail: pkurbanali@mail.ru

Об авторов

Сатторов Баҳтовар Норасович-старший преподаватель кафедры биохимии и генетики Таджикского государственного педагогического университета имени С. Айни. Тел.: (+992) 917897777. E-mail: bacca6600@mail.ru

Партоев Курбонали-доктор сельскохозяйственных наук, профессор, заведующий лабораторией генетики и селекции растений Института ботаники, физиологии и генетики растений Национальной академии наук Таджикистана. Тел.: (+992) 918649505. E-mail: pkurbanali@mail.ru

About the authors

Sattorov Bakhtovar Norasovich- the senior teacher of chair of biochemistry and genetics of the Tadjik State Pedagogical University of a name of S. Ajni. Tel.: (+992) 917897777. E-mail: bacca6600@mail.ru

Partoev Kurbonali-Doctor of Agricultural Sciences, Professor, Head of the Laboratory of Genetics and Breeding of plants of the Institute of Botany, Plants Physiology and Genetics of the National Academy of Sciences of Tajikistan. Tel.: (+992) 918649505. E-mail: pkurbanali@mail.ru

УДК 635.21 (575.3)

**ОМЎЗИШИ НАВЪХО ВА ДУРАГАҲОИ
КАРТОШКА ДАР ШАРОИТИ НОҲИЯИ ИШКОШИМ**

Сатторов Б.Н.

Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ

Боймамадов Қ.

Институти биологии Помир ба номи академик Х.Юсуфбеков, АМИТ

Партоев Қ.

Институти ботаника, физиология ва генетикаи растани, АМИТ

Сарсухан. Дар минтақаҳои кӯҳии Тоҷикистон, дар баландиҳои 1800-2700 м аз сатҳи баҳр имконияти хуб барои парвариш намудани ҳосили баланди картошкагӣ мавҷуд мебошад [1,с.13; 3, 7; 4, 180; 5,165;], чунки дар давраи нашъу намо ёфтани растани картошкагӣ, дар чунин баландиҳо аз сатҳи баҳр, ҳарорати мӯътадили ҳаво ($18\text{--}23^{\circ}\text{C}$) мавҷуд аст. Аксарияти навъҳои картошкагӣ дар чунин шароити минтақаҳои кӯҳистон маҳсулнокии баландро нишон ва аз гирифткор гаштан ба ҳар гуна қасалиҳо эмин мебошанд [2,с.75; 9, 301]. Аз тарафи дигар дар минтақаҳои кӯҳии Тоҷикистон, аз сабаби баланд будани шидатнокии нурҳои ултрабунавши офтоб, барангезандагони қасалиҳои вирусӣ, занбурӯғӣ ва бактериявии картошкагӣ хело кам ба ҷашм мерасанд, ки ин барои солим мондани тухмии картошкагӣ ва ҳуштаъм гаштани лӯндаҳои ҳӯрокӣ мусоидат менамояд [6, с.210; 7,с.42; 8, с.31;10, с.36].

Аз ин ҷоҳӣ, ки тухмии навъҳои картошкагӣ, ки дар шароити чунин ноҳияҳои кӯҳии қишишварамон, ба монанди Лаҳш, Кӯҳистони Маҷтоҳ, Деваштич, Ишқошим ва ғайраҳо парвариш карда мешавад, аз ҳаргуна қасалиҳо озод буда, нисбатан солим ва сифати баланди тухмиро доро аст. Бинобар ин дар шароити кӯҳистони Тоҷикистон дар баландиҳои бештар аз 1800 м аз сатҳи баҳр омӯзиши намунаҳо, навъу дурагаҳои гуногуни картошкагӣ аҳамияти қалони илмию амалӣ дорад. Аз ин лиҳозе мо таҷрибаҳои илмиро дар шароити ноҳияи Ишқошими Вилояти Муҳтори Кӯҳистони Бадаҳшон дар баландии 2300 м аз сатҳи баҳр доир ба омӯзиши навъҳо ва дурагаҳои гуногуни картошкагӣ ба ҷо овардем.

Қисмати асосӣ. Дар қитъаи замини таҷрибавии Пункти такяѓоҳи илмии Институти биологии Помир ба номи академик Юсуфбеков X., ки дар баландии 2300 м аз сатҳи баҳр дар ноҳияи Ишқошим ҷойгир аст, таҷриабҳои илмӣ доир ба омӯхтани навъу дурагаҳои картошкагӣ дар муддати солҳои 2020-2022 гузаронида шуданд. Дар таҷрибаҳо маводи аввалини илмиро, яъне тухмиҳои элитавии навъҳо ва дурагаҳои картошкагӣ, аз қабили навъҳои Заррина, Тоҷикистон, Бунавша, Осмонӣ, Файзобод, Ред-Скарлед, АИ-1 ва Раҷт, инчунин дурагаҳои картошкагӣ авлоди якум- F_1 (Файзобод×Дӯстӣ), F_1 (Файзобод×Пикассо) ва F_1 (Пикассо×Файзобод), ки дар Институти ботаника, физиология ва генетикаи растаниҳои АМИТ ба даст оварда шуда буданд, истифода намудем. Қишил лӯндаҳои тухмии навъҳо ва дурагаҳои картошкагӣ дар моҳи апрел аз рӯи нақшаш 60 x 25 см, дар ҷуқурии 8-10 см гузаронида шуда, дар вақти қишил ба замин аз рӯи сарфи 50 кг/га нуриҳои нитрогенӣ, фосфорӣ ва калийдор андохта шуд. Дар вақти сабзиши навъҳо ва дурагаҳои картошкагӣ инчунин як маротиба ғизо аз нуриҳои минералӣ (нитроген, фосфор ва калий бо сарфи 50 кг/га) гузаронида шуда, 8-10 маротиба об монда шуда, ба муқобили ҳашаротҳо коркарди кимиёвӣ гузаронида шуд. Мо дар вақти нашуъу намои картошкагӣ, мушоҳидаҳои фенологиро дар давраҳои гуногуни сабзиши ниҳолҳо ба ҷо овардем. Ҳосили навъҳо ва дурагаҳои картошкагӣ дар моҳи сентябр ҷамъоварӣ карда шуд.

Маълумотҳо оиди сабзиши саҳроии навъу дурагаҳои картошкагӣ нишон доданд, ки сабзиши саҳроии дурагаҳои картошкагӣ нисбати навъҳои он дар соли аввал аз сабаби гетерозиси баланд ва нерӯи баланди сабзиши, сабзиши миёнаи дурагаҳо 82,5 % ро ташкил дод, ки ин нисбат ба нишондоди миёнаи навъҳо ба 6,7% зиёд буд (ҷадвали 1).

Дар солҳои минбаъдаи мушоҳидаҳо ин нишондод аз 82,5 то 74,2 кам гашт. Микдори миёнаи сабзиши дурагаҳо ба ҳисоби миёна дар се соли мушоҳида ба 78,4 % баробар буд. Фарқияти мусбӣ нисбати навъи муқараррӣ (Заррина) дурагаи F_1 (Файзобод×Дӯстӣ) ба назар расид. Нерӯи сабзиши дурагаҳои картошкагӣ - F_1 (Файзобод×Пикассо) ва

F₁(Пикассо×Файзобод) ба нишондоди сабзиши навъи муқараррии картошка-Заррина назди буд.

Чадвали 1. Сабзиши сахроии навъҳо ва дурагаҳои картошка, %

№ б/б	Навъҳо ва дурагаҳои картошка	Сабзиши сахроӣ:			Миёна
		2020 с.	2021 с.	2022 с.	
1	Заррина (муқ.)	66,7	58,3	62,5	62,5
2	Тоҷикистон	66,7	75,3	75,0	72,3
3	Бунавша	73,3	65,0	75,0	71,1
4	Осмонӣ	90,0	75,0	62,5	75,8
5	Файзобод	90,0	86,7	87,5	88,1
6	Ред-Скарлед	90,0	88,7	75,0	84,6
7	АИ-1	76,7	66,7	87,5	77,0
8	Рашт	53,3	66,7	62,5	60,8
Миёна аз навъҳо		75,8	72,8	73,4	74,0
1	F ₁ (Файзобод×Дӯстӣ)	96,7	93,3	85,0	91,7
2	F ₁ (Файзобод×Пикассо)	74,5	66,7	75,0	72,1
3	F ₁ (Пикассо×Файзобод)	76,3	75,0	62,5	71,3
Миёна аз дурагаҳо		82,5	78,3	74,2	78,4

Сабзиши сахроии навъҳои картошка дар солҳои алоҳидаи мушоҳидаҳо вобаста ба хусусиятҳои генетикӣ ва омилҳои беруна фарқкунанда мебошад. Сабзиши миёнаи сахроии навъҳои картошка дар солҳои мушоҳида ба 74,0 % баробар буд. Фарқияти миёнаи сабзиши навъҳои картошка нисбати навъи Заррина ба 10-26% баробар буд.

Чи тавре, ки аз маълумотҳои дар ҷадвали 2 нишон дода шуда, баландии пояҳои навъҳои картошкай Тоҷикистон, Бунавша, Осмонӣ ва Раҷт вобаста ба давраҳои физиологӣ нисбати навъи Заррина аз 12,6 то 15,0 см баландар буд. Дарозии пояи навъҳои Файзобод, Ред-Скарлед ва АИ-1 бошад нисбати навъи муқараррии Заррина 3-5 см кӯтоҳтар аст.

Ҷадвали 2. Баландии пояҳои навъҳо ва дурагаҳои картошка, см

№ б/б	Навъҳо ва дурагаҳои картошка	2020 с.	2021 с.	2022 с.	Миёна
1	Заррина (муқ.)	19,4	17,7	20,0	19,0
2	Тоҷикистон	35,1	31,3	31,9	28,5
3	Бунавша	30,2	27,7	29,5	24,5
4	Осмонӣ	28,5	30,0	28,6	24,0
5	Файзобод	20,5	17,7	21,9	15,3
6	Ред-Скарлед	21,7	20,0	21,4	16,3
7	АИ-1	18,4	17,0	21,0	13,9
8	Рашт	32,8	33,3	32,0	27,9
Миёна аз навъҳо		25,8	24,3	25,8	21,2
1	F ₁ (Файзобод×Дӯстӣ)	18,5	15,3	16,5	12,3
2	F ₁ (Файзобод×Пикассо)	26,1	24,0	24,2	20,3
3	F ₁ (Пикассо×Файзобод)	26,4	26,0	23,9	20,8
Миёна аз дурагаҳо		23,7	21,8	21,5	17,8

Баландии миёнаи пояҳои навъҳо нисбати дурагаҳои картошка баландтар буда, ба 21,2 см баробар аст. Баландии миёнаи пояҳо дар дурагаҳои картошка ба 17,8 см баробар аст, ё ин ки фарқият ба 3,4 см баробар аст.

Ҷадвали 3. Микдори пояҳои навъҳо ва дурагаҳои картошка, дона/растани

№ б/б	Навъҳо ва дурагаҳои картошка	2020 с.	2021 с.	2022 с.	Миёна
1	Заррина (муқ.)	3,9	3,4	3,8	3,7
2	Тоҷикистон	4,8	4,7	3,9	4,7
3	Бунавша	3,6	3,4	4,0	3,7
4	Осмонӣ	4,8	4,7	3,8	4,3
5	Файзобод	4,5	4,3	3,8	4,2
6	Ред-Скарлед	4,2	3,7	5,6	4,5
7	АИ-1	3,2	2,7	3,5	3,2
8	Рашт	3,5	3,3	3,9	3,6

Миёна аз навъҳо		4,0	3,8	4,0	4,0
1	F_1 (Файзобод×Дўстӣ)	4,0	3,7	3,6	3,8
2	F_1 (Файзобод×Пикассо)	5,1	4,5	3,8	4,8
3	F_1 (Пикассо×Файзобод)	4,2	4,5	3,0	3,9
Миёна аз дурагаҳо		4,4	4,2	3,5	4,2

Маълумотҳои ҷадвали 3 нишон медиҳанд, ки дар солҳои омӯзиш миқдори пояҳои дурагаи F_1 (Файзобод×Пикассо) нисбати дигар дурагаҳо ва навъҳои картошка зиёд мебошад. Миқдори миёнаи пояҳо дар ин дурагаи картошка дар се соли мушоҳида ба 4,8 дона, растани баробар буд, ки ин нисбат ба навъи Заррина 29,7% зиёд аст. Миқдори миёнаи пояҳои дурагаҳои картошка 4,2 дона/растаниро ташкил медиҳад, ки ин нисбати навъҳои картошка каме зиёд аст.

Хулоса. Дар мақола натиҷаҳои омӯзиши нерӯи сабзиш, баландии поя ва миқдори пояҳо дар давраи сабзиши навъҳо ва дурагаҳои картошка дар шароити баландкӯҳи ноҳияи Ишкошим (2300 м аз сатҳи баҳр) омӯхташуда, пешкаш гардидаанд. Мушоҳидаҳо нишон доданд, ки нишонаҳои фенологӣ ва морфологии навҳо ва дурагаҳои картошка аз қабили нерӯи сабзиш, баландии пояҳо ва миқдори пояҳо растаний дар шароити ноҳияи Ишкошим, асосан аз хусусиятҳои генетикии навъҳо ва дурагаҳои картошка, шароиту иқлими солҳои мушоҳида вобастагӣ дорад.

Нерӯи балнди сабзиш ва миқдори пояҳои дурагаҳои картошка аз сабаби генерозиси баланд дар солҳои аввали мушоҳидаҳо, нисбати навъҳо беҳтар мебошад. Дар солҳои минбаъда ин нишондод бо навъҳои картошка қариб баробар мегардад, ки ин аз паст гаштани неруи гетерозис дар дурагаҳои картошка шабоҳат медиҳад.

Аз рӯи аломатҳои фоидадори ҳоҷагӣ навъҳои картошка, аз қабили: Тоҷикистон, Бунавша, Файзобод, Раҷт, Осмонӣ ва Ред-Скарлед ва дурагаи F_1 (Файзобод×Пикассо) дар шароити ноҳияи баландкӯҳи Ишкошим намунаҳои ояндадор маҳсуб ёфта, барои кишт дар оянда аҳамияти хоса доранд.

АДАБИЁТ

1. Бободжонов Б.В. *Продуктивность сортов картофеля в предгорных и горных районах бассейна реки Зеравшан/ Б.В. Бободжонов //Автореферат дисс...к.с.х.н.-Душанбе, 2009.13 с.*
2. Будин К.З. *Генетические основы селекции картофеля/ К.З. Будин// 1986.80 с.*
3. Джонгиров Д.О. *Биологические особенности диких видов, межвидовых гибридов и сортов картофеля в горных районах Западного Памира /Д.О. Джонгиров // Автореф. дисс. канд. с. - х. наук, Душанбе, 1995.10 с.*
4. Партоев К. *Влияние температуры на продуктивность картофеля. / К.Партоев, М.К.Гулев, И.С.Нижмонов, М.М.Курбонов // Материалы международной конференции «Экологические особенности биологического разнообразия». Худжанд, 3-4 октября 2019 г. Душанбе, 2019.- С. 180.*
5. Партоев К. *Селекция и семеноводство картофеля в условиях Таджикистана. / К.Партоев// Душанбе, 2013.190 с.*
6. Перлова Р.Л. *Поведение видов картофеля в разных районах СССР / Р.П. Перлова// М.: Изд.во АН, СССР, 1958.- 238с.*
7. Симаков Е.А. *Генетические и методологические основы повышения эффективности селекционного процесса картофеля/ Е.А.Симаков// Автореф. док. дисс... д.с.х.н. – М.:, 2010.- С.48.*
8. Стрельцова Т. А. *Экологическая изменчивость признаков картофеля в разных по вертикальной зональности районах Горного Алтая / Т. А. Стрельцова //Автореф. док. дисс. с.х. н. Горно - Алтайск, 2008.- 40с.*
9. Часовских Н.П. *Адаптивные технологии выращивания, уборки, хранения и семеноводства картофеля в Южном Урале/Н.П. Часовских //Оренбург, 2004.-327с.*
10. Шанина Е. П. *Селекция сортов картофеля различного целевого назначения на Среднем Урале / Е.П. Шанина // Автореф. дисс. док.с.х.н.Томск, 2012.- 43с.*

ИЗУЧЕНИЕ СОРТОВ И ГИБРИДОВ КАРТОФЕЛЯ В УСЛОВИЯХ ИШКАШИМСКОГО РАЙОНА

В представленной статьи авторы приводят результаты изучения энергии прорастания, высота растений и количество стеблей во время вегетации сортов и гибридов картофеля в условиях высокогорья Ишкашимского района (на высоте 2300 м от уровнем моря). Наблюдений показали, что такие фенологические и морфологические признаки сортов и гибридов картофеля, как энергия прорастания клубней, высота растений и количество стеблей на растений в условиях Ишкашимского района, в основном связана с генетической особенности сортов и гибридов картофеля и климатическим условиях годы исследования.

Высокая энергия прорастания клубней и количество стеблей у гибридов картофеля в первый год исследования выше, чем у сортов картофеля, что это связана с силой гетерозиса у гибридов по сравнению с сортами картофеля. В последующие годы эти показатели у гибридов сравниваются с показателями сортов картофеля, что свидетельствует о снижение энергии прорастания у гибридов картофеля. Сорта картофеля, как: Таджикистан, Бунавша, Файзабад, Рафт, Осмони и Ред-Скарлед и гибрид F₁(Файзобод×Пикассо) в условиях высокогорного района Ишкашима показали лучшие показатели по хозяйственно полезным признакам и считаются преспективными для возделывания в будущем.

Цель статьи: изучение таких признаков, как энергия прорастания, высота растений и количество стеблей у сортов и гибридов картофеля в условиях Ишкашимского района.

В результате исследований установлено, что такие фенологические и морфологические признаки сортов и гибридов картофеля, как энергия прорастания клубней, высота растений и количество стеблей на растений в условиях Ишкашимского района, в основном связана с генетической особенности сортов и гибридов картофеля и климатических условиях годы исследования.

Ключевые слова: картофель, сорта, гибриды, энергия прорастания, высота растений, количество стеблей.

STUDYING VARIETIES AND HYBRIDS OF POTATOES IN THE CONDITIONS OF THE ISHKASHIM DISTRICT

In the presented article, the authors present the results of studying the germination energy, plant height and the number of stems during the growing season of potato varieties and hybrids in the highlands of the Ishkashim region (at an altitude of 2300 m from sea level). Observations have shown that such phenological and morphological features of potato varieties and hybrids as the energy of germination of tubers, plant height and the number of stems per plant in the conditions of the Ishkashim region are mainly related to the genetic characteristics of potato varieties and hybrids and climatic conditions during the years of study.

The high energy of tuber germination and the number of stems in potato hybrids in the first year of the study are higher than in potato varieties, which is due to the strength of heterosis in hybrids compared to potato varieties. In subsequent years, these indicators in hybrids are compared with those of potato varieties, which indicates a decrease in the germination energy of potato hybrids. Potato varieties such as: Tajikistan, Bunavsha, Fayzabad, Rasht, Osmoni and Red-Scarled and the hybrid F₁ (Fayzobod × Picasso) in the highland region of Ishkashim showed the best performance in terms of economically useful traits and are considered promising for cultivation in the future.

The purpose of the article: is to study such traits as germination energy, plant height and the number of stems in potato varieties and hybrids in the conditions of the Ishkashim region. As a result of the research, it was found that such phenological and morphological characteristics of potato varieties and hybrids, as the energy of germination of tubers, plant height and the number of stems per plant in the conditions of the Ishkashim region, are mainly associated with the genetic characteristics of potato varieties and hybrids and climatic conditions during the years of study.

Key words: potato, varieties, hybrids, germination energy, plant height, number of stems.

Дар бораш муаллифон

Боймамадов Қаноатшо - ходими илмии Пункти такягохи илмии Ишкошими Институти биологии Помир ба номи академик Юсуфбеков Х.Ю. Тел.: (+992) 900818834. E-mail: qanoat9191@gmail.com

Сатторов Бахтовар Норасович - муаллими калони кафедраи биохимия ва генетикаи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ. Тел.: (+992) 917897777. E-mail: bacca660@mail.ru

Партоев Қурбонали - доктори илмҳои қишоварзӣ, профессор, мудири озмоишгоҳи генетика ва селексияи растаниҳои Институти ботаника, физиология ва генетикаи растанини Академияи миллӣ илмҳои Тоҷикистон. Тел.: (+992) 918649505. E-mail: pkurbanali@mail.ru

Сведения об авторах

Боймамадов Қаноатшо, научный сотрудник Ишкашимского опорного пункта Памирского биологического института им. академика Юсуфбекова Х.Ю. Тел.: (+992) 900-818-834. E-mail: qanoat9191@gmail.com

Сатторов Бахтовар Норасович - старший преподаватель кафедры

биохимии и генетики Таджикского государственного педагогического университета имени С. Айни. Тел.: (+992) 917897777. E-mail: bacca660@mail.ru

Партоев Курбонали, доктор сельскохозяйственных наук, профессор, заведующий лабораторией генетики и селекции Института ботаники, физиологии и генетики растений Национальной академии наук Таджикистана. Тел.: (+992) 918649505. E-mail: pkurbanali@mail.ru

About the authors

Boymamadov Kanoatsho, researcher of the Ishkashim base station of the Pamir Biological Institute named after academician Yusufbekov H.Yu.Tel.: (+992) 900818834. E-mail: qanoat9191@gmail.com

Sattorov Bakhtovar Norasovich, the senior teacher of chair of biochemistry and genetics of the Tadjik State Pedagogical University of a name of S. Ajni. Tel.: (+992) 917897777. E-mail: bacca660@mail.ru

Partoev Kurbonali, Doctor of Agricultural Sciences, Professor, Head of the Laboratory of Genetics and Breeding of the Institute of Botany, Plants Physiology and Genetics of the National Academy of Sciences of Tajikistan. Tel.: (+992) 918649505. E-mail: pkurbanali@mail.ru

ТДУ 581.132:633.13

**МАҲСУЛНОКИИ БИОЛОГӢ ВА ХОЧАГИИ НАВӮХОИ
ЧАВ ВОБАСТА БА ШАРООТИ ҒИЗОИ ХОҚӢ**

Раҳимзода Ш.Ҳ., Эргашев А.

Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ

Мақсади омӯзиши маҳсулнокии биологӣ ва хочагии навӯҳои ояндадори чав, ки ҳосилнокии баланди донро дар шароити гуногуни парвариш доранд ва дар асоси истифодай меъёрҳои оптимальии ғизои нурии маъданӣ (NPK) ва органикӣ (биокомпост) ба даст овардани ҳосили баланди дони ҷави аз ҷиҳати иқтисодӣ арzon ва аз ҷиҳати экологӣ тоза мебошад.

Яке аз омилҳои асосии муайянкунандаи дараҷаи ҳосилнокӣ ва сифати маҳсулоти зироатҳои қишоварзӣ ин речай ғизогирии хоқӣ мебошад. Манбаи ғизогирии растаниҳо асосан элементҳои таркиби нуриҳои маъданию органикӣ хоқ мебошанд [8, с.17-21].

Дар алоқаманди бо ин интихоби намудҳои нурӣ, меъёр ва давраҳои истифодабарии онҳо вобаста аз намудҳои хоқ ва навъи зироатҳо, аҳамияти аввалиндарачаи илмӣ-амалӣ дорад.

Омӯзиши асосҳои физиологии ташаккули ҳосилнокии растаниҳо, вобаста ба варианҷҳои ғизогирии хоқӣ, вазифаи таъхироназир бοқӣ мемонад. Аз ин рӯ, нишондиҳандаҳои муқоисавии морффизиологии навӯҳои серҳосили ҷав дар замини шароити гуногуни ғизогирии хоқӣ яке аз механизмҳои идоракуни равандҳои ҳосилнокии зироатҳо, аз он ҷумла ҷав мебошад [4, с. 222].

Дар баробари ин, омӯхтани масъалаҳои таъсири сатҳи ҳосилхезии хоқ намудҳои нуриҳои маъданӣ ва органикӣ, таркиби гумус ба равандҳои физиологӣ - биокимиёии растаниҳо дар давраи нашъунамо низ таваҷҷӯҳи хоса дорад. Дар робита ба ин, омӯзиши муқоисавии биокомпост бо микрори зиёди гумус 10% хеле муҳим аст [5, с. 120, 6 с.11].

Дар ин ҷода истифодай биокомпост ҳамчун нурии органикӣ ниҳоят муҳим мебошад, чунки ин аҳамияти экологӣ ва иқтисодӣ низ дорад.

Истифодай биокомпост дар таҷрибаи зироаткории дигар давлатҳо сол ба сол васеътар мегардад. Самаранокии он хусусан (асосан) дар мисоли парвариши зироатҳои ғалладонагӣ, зироатҳои техникӣ, дар боғдорӣ, токпарварӣ ва дигар соҳаҳои растанипарварӣ исбот карда шудааст, [3, с.38].

Бинобарин омӯзиш ва парвариши навӯҳои ҷав, вобаста аз истифодай нуриҳои маъданӣ ва органикӣ (биокомпост) аҳамияти илмию истехсолӣ дорад.

Дар Тоҷикистон ҳосилнокии миёнаи дони ҷав дар даҳсолаи охир аз 9,9 то 15,1 с/га баланд шудааст. Ҷав аз боришоти давраи тирамоҳу зимистон ва аввали баҳор самаранок истифода мебарад. Аз ин ҳисоб ҳосилнокии ҷави тирамоҳӣ дар шароити мусоид нисбат ба ҷави баҳорӣ 1,5-2,0 маротиба зиёд мебошад[1, с.28 - 30].

Яке аз омилҳои сатҳи маҳсулнокӣ ва сифати маҳсулоти растаниҳои қишоварзиро муайянкунанда речай ғизои хоқӣ мебошад. Сарчашмаҳои ғизо метавонанд ҷузъҳои нуриҳои маъданӣ ва органикӣ ва худи таркиби хоқ бошанд. Вобаста ба ин, интихоби намудҳои нуриҳо, меъёрҳо ва мӯҳлатҳои истифодабарии онҳо вобаста ба фарқияти хоқӣ ва намуди зироат аҳамияти илмӣ-амалии муҳим дорад [9, с. 64].

Ба ҳамин муносибат истифодабарии биокомпостҳо хеле мувофиқи матлаб мебошад, чунки ин самари баланди экологӣ ва иқтисодӣ дорад. Истифодабарии биокомпостҳо дар амалии зироатпаварии бисёр қишварҳо сол аз сол васеъ мешавад[10, с. 5-7].

Дар асоси ин аз ҷониби мо мақсади омӯзиши таъсири биокомпост дар муқоиса бо нурии маъданӣ NPK ва бо варианти бе додани нуриҳо дар равандҳои физиологӣ-биокимиёии навӯҳои серҳосили ҷави тирамоҳӣ дар шароити хоқӣ-иқлими водии Ҳисори Тоҷикистон гузашта шуд.

Яке аз омилҳои асосии муайянкунандаи дараҷаи ҳосилнокӣ ва сифати маҳсулоти зироатҳои қишоварзӣ ин речай ғизогирии хоқӣ мебошад.

Манбаи ғизогирии растаниҳо асосан элементҳои таркиби нуриҳои маъданию органикӣ ва хоқ мебошанд [7 с. 30 - 32].

Дар алоқаманди бо ин интихоби намудҳои нурӣ, меъёр ва давраҳои истифодабарии онҳо вобаста аз намудҳои хоқ ва навъи зироатҳо, аҳамияти аввалиндарачаи илмӣ-амалӣ дорад [6].

Истифодай биокомпост дар таҷрибаи зироаткории дигар давлатҳо сол ба сол васеътар мегардад. Самаранокии он хусусан (асосан) дар мисоли парвариши зироатҳои ғалладонагӣ,

зироатҳои техникий, дар боғдорӣ, токпарварӣ ва дигар соҳаҳои растанипарварӣ исбот карда шудааст.

Объект ва усулҳои таҳқиқот. Объектҳои таҳқиқот навъҳои ҷави селексияи ватаний: Вахш-34, Баракат ва Пӯлодӣ мебошанд, ки дар Пажӯшишгоҳи илмӣ-таҳқиқотии зироаткории Академии илмҳои қишоварзии Тоҷикистон ба даст оварда шудааст. Таҷрибаҳои саҳроӣ дар қитъаи таҳқиқотии шаҳраки донишҷӯёни Доғишгоҳи миллии Тоҷикстон аз рӯйи усули Б.А. Доспехов (1985) гузаронида шуданд. Андозаи қитъаи майдони қишифт 10 м², бо се тақрорӣ, қишити дастӣ, бо меъёри 3,5-4,0 млн дона дар 1 га дар фасли тирамоҳ гузаронида шудаанд. Нуриҳо то қишити зироат ва дар давраи найчабандӣ вобаста ба меъёрҳои муайянкардашуда N₉₀ P₉₀ K₆₀ кг/га ва биокомпост – 10 т/га истифода бурда шудаанд [2, с. 115].

Маълумоти ҷадвали 1. нишон медиҳанд, ки додани N₉₀ P₉₀K₆₀ ва биокомпост (10т/га) раванди сабзиш ва инкишофи растаниҳоро ҷашнрас фаъол мекунад. Ҳамин тариқ, дар давраи ҳӯшабандии барвақт дар варианти назоратӣ ҳиссаи растаниҳо бо ҳӯшашо 6,2 - 8,8%, ҳангоми додани N₉₀P₉₀K₆₀ - 8,1- 9,3%, дар заминаи додани нурии органикӣ – 9,1-10,3%-ро ташкил медиҳад.

Дар ин ҳангом ишора кардан мумкин аст, ки навъи Вахш-34 ҳамчун навъи тезпазак дар ҳамаи вариантҳои таҷриба дар суръати ҳӯшабандӣ дар муқоиса бо навъҳои Баракат ва Пӯлодӣ бартарӣ дошт.

Баъдан суръати ҳӯшабандӣ дар растаниҳои варианти назоратӣ ба 26-28%, дар заминаи N₉₀P₉₀K₆₀ ба 40-45% ва дар заминаи нурии органикӣ ба 38-40% расид. Тавре дида мешавад суръати ҳӯшабандӣ дар навъи Пӯлодӣ дар муқоиса бо навъҳои дигар аз ҳама баланд мебошад.

Баъди сипарӣ шудани 5 рӯз адади растаниҳои ҳӯшадор дар варианти назоратӣ ба 58-64%, дар N₉₀P₉₀K₆₀ ба 70-78% ва дар заминаи додани нуриҳои органикӣ ба 72-73%, расид ва дар ин давра навъи Пӯлодӣ тибқи миқдори растаниҳои ҳӯшадор бо додани нуриҳои маъданӣ ва органикӣ бартарӣ дошт ва дар навъи Баракат андаке дермонӣ мушоҳида шуд.

Ҷадвали 1. - Таъсири шароити гуногуни ғизои хокӣ ба суръати ҳӯшабандии растаниҳои навъҳои ҷав

Навъҳо	Адади умумии растаниҳо / 10м ²	Растаниҳо бо ҳӯшашо / 10м ²							
		20. 03		25.03		30. 03		05. 04	
		адади растаниӣ	%	адади растаниӣ	%	адади растаниӣ	%	адади растаниӣ	%
Назоратӣ, бе нурӣ									
Вахш - 34	405	36	8,8	106	26,2	258	63,7	389	96,0
Баракат	409	29	7,0	106	25,9	236	67,7	382	93,3
Пӯлодӣ	386	24	6,2	108	27,9	245	63,4	376	97,4
N₉₀P₉₀K₆₀									
Вахш - 34	376	35	9,3	161	40,1	269	71,5	376	100
Баракат	391	32	8,2	155	39,6	276	70,5	391	100
Пӯлодӣ	382	31	8,1	173	45,3	298	78,0	382	100
Биокомпост									
Вахш - 34	395	36	9,1	158	40,0	277	72,1	395	100
Баракат	384	36	9,3	146	38,0	282	71,8	384	100
Пӯлодӣ	377	39	10,3	150	39,8	276	73,2	377	100

Дар аввали апрел (05. 04) дар варианти бе нуриҳо (варианти назоратӣ) ҳӯшабандӣ ба 93-97 % расид ва дар вариантҳо бо додани нуриҳо ҳӯшабандии 100 %-а, яъне шиддатёбии аниқи суръати инкишоф мушоҳида шуд.

Дар ҷадвали 2. маълумоти таъсири шароити парвариш ба ҷараёни қадкашии сабзиши растаниҳои навъҳои омӯхташудаи ҷав оварда шудаанд.

Тавре дида мешавад, дар ҳамаи давраҳои сабзиши инкишофи растаниҳои навъҳои ҷав дар заминаи додани N₉₀P₉₀K₆₀ ва нурии органикӣ (биокомпост 10т/га) дар муқоиса бо варианти назоратӣ аҳамиятнок зиёд буд. Навъи Пӯлодӣ нисбати навъҳои Вахш-34 ва Баракат бештар қадбаланд буданд. Сабзиши максималии поя дар навъи Пӯлодӣ дар даври пухтани ширӣ ба 82,6 см расид. Шароити парвариш ба раванди самаранокӣ ва умуман ба маҳсулнокии ниҳоии растаниҳо таъсири зиёд мерасонад.

Чадвали 2. - Таъсири шароити ғизои хокӣ ба ҷараёни қадкашии пои навъҳои ҷав дар давоми вегетатсия (дарозӣ, см) (то 50 растани дар назар аст)

Навъҳо	Давраи панҷазани	Давраи қад кашидан	Давраи хӯшабандӣ	Давраи шира- бандию пухтарасӣ
Назоратӣ, бе нурӣ				
Вахш - 34	14,5 ± 1,4	46,1 ± 2,6	55,1 ± 1,8	70,3 ± 2,0
Баракат	14,8 ± 1,0	48,0 ± 3,4	58,3 ± 2,2	72,5 ± 2,0
Пӯлодӣ	14,9 ± 1,2	58,4 ± 3,0	65,2 ± 2,6	79,9 ± 2,2
N₉₀P₉₀K₆₀				
Вахш - 34	16,3 ± 1,8	55,1 ± 2,2	59,4 ± 2,5	73,6 ± 1,6
Баракат	16,2 ± 1,5	57,7 ± 2,4	62,5 ± 2,1	78,3 ± 2,5
Пӯлодӣ	17,8 ± 1,3	59,6 ± 2,1	65,9 ± 2,4	80,8 ± 2,2
Биокомпост				
Вахш 34	17,5 ± 1,4	57,3 ± 1,6	60,9 ± 2,0	75,5 ± 2,3
Баракат	18,7 ± 1,6	59,2 ± 1,4	64,6 ± 2,3	79,4 ± 2,1
Пӯлодӣ	19,2 ± 1,5	61,4 ± 1,6	70,3 ± 2,2	82,6 ± 3,0

M% =2,3; НСР-0,05 0,8 1,5 1,8 2,1

Маълумоти ҷадвали 3. нишон медиҳанд, ки вазни хушки умумии як растани дарозии хӯша дар ҳамаи навъҳо дар варианти назоратӣ (бе нуриҳо) қариб якхела буданд. Аммо вазни хӯша дар навъи Вахш - 34 нисбати навъҳои Баракат ва Пӯлодӣ назаррас кам мебошад. Тибқи адади донаҳо дар хӯша ва вазни мутлақи 1000 тухмӣ навъи Баракат ва Пӯлодӣ нишондоди нисбатан баланд доштанд ва дар навъи Вахш - 34 адади донаҳо ва вазни мутлақи 1000 тухмӣ кам буд. Дар заминаи додани нуриҳои маъданӣ (N₉₀P₉₀K₆₀) вазни хушки умумӣ дар ҳамаи навъҳо (ба 14,5%) зиёд шуд. Дарозии хӯша дар ҳамаи навъҳо ҳангоми додани нуриҳои маъданӣ амалан ба андозаи якхела (7,3%) афзун шуданд. Ҳангоми додани N₉₀P₉₀K₆₀ ба навъҳои омӯхташуда адади донаҳо дар як хӯша ва вазни мутлақи 1000 тухмӣ дар муқоиса бо варианти назоратӣ зиёд буданд.

Натиҷаҳои таҳқиқоти мо нишон доданд, ки дар шароити гуногуни ғизои решагӣ нишондиҳандаҳои маҳсулнокии навъҳои омӯхташуда баъзе хосиятҳои фарқунанда доштанд. Навъи тезпазаки Вахш-34 аз навъҳои Баракат ва Пӯлодӣ ҳам бо баландии пои асосӣ ва ҳам тибқи дигар нишондиҳандаҳои маҳсулнокӣ паст буд.

Баландии пои асосӣ дар заминаи додани нуриҳои органикӣ дар ҳамаи навъҳои омӯхташуда дар муқоиса бо варианти назоратӣ зиёд буд. Тибқи адади хӯшҳои як бутта ва вазни як хӯша низ чунин фарқият мушоҳида шуд.

Дар ҷамъшавии биомассаи умумии хушк варианти N₉₀P₉₀K₆₀ бештар босамар буданд. Аз назари мо ин чунин фаҳмонида мешавад, ки ҷузъҳои ғизоии нуриҳои маъданӣ нисбати ҷузъҳои ғизоии нуриҳои органикӣ барои растаниҳо дар муҳити хокӣ, хусусан дар давраҳои барвактии сабзиш ва инкишоф, бештар серҳаракат ва осон дастрас мебошанд.

Натиҷаҳои озмоишҳои саҳроии гузаронидашуда нишон доданд, ки навъҳои ҷавҳои серхосили омӯхташуда ба заминаи ғизо хеле ҳассос буданд (ҷадвали 3.). Вазни хушки умумии як растани дарозии хӯша дар ҳамаи навъҳо дар варианти назоратӣ (бе нурӣ) қариб якхела буданд. Аммо вазни хӯша дар навъи Вахш - 34 нисбати навъҳои Баракат ва Пӯлодӣ назаррас кам мебошад. Тибқи адади донаҳо дар хӯша ва вазни мутлақи 1000 тухмӣ навъҳои Баракат ва Пӯлодӣ нишондоди нисбатан баланд доштанд ва дар навъи Вахш - 34 адади донаҳо ва вазни мутлақи 1000 тухмӣ кам буд.

Ҳамин тарик, ҳулоса кардан мумкин аст, ки истифодабарии биокомпост 10т/га ҳамчун яке аз намуди нуриҳои органикӣ ва ҳамчун сарҷашмаи арзони манбаи ғизоӣ барои растаниҳо, тибқи босамарии худ амалан аз нурии маъдании истехсолоти саноатӣ кам намебошад.

Дар заминаи додани нуриҳои маъданӣ (NPK) вазни хушки умумӣ дар ҳамаи навъҳо (ба 14,5%) зиёд шуд ва вазни хӯша дар навъи Вахш - 34 хеле зиёд шудааст. Дарозии хӯша дар ҳамаи навъҳо ҳангоми додани нуриҳои маъданӣ амалан ба андозаи якхела (7,3 %) афзун шуд. Ҳангоми додани NPK ба навъҳои омӯхташуда адади донаҳо дар як хӯша ва вазни мутлақи 1000 дони тухмӣ дар муқоиса бо варианти назоратӣ назаррас зиёд буданд.

Дар заминаи додани нуриҳои органикӣ (биокомпост 10т/га) ҳама нишондодҳои маҳсулнокии растаниҳо, аз ҷумла хӯша, дар муқоиса бо варианти назоратӣ зиёд, аммо дар муқоиса бо нурии маъданӣ як андоза паст буд. Хусусан ин дар адади донаҳо дар як хӯша ва вазни 1000 тухмӣ аён аст. Умуман, таҳлили муқоисавии маълумоти бадастомада нишон

медиҳад, ки навъи Баракат ба додани ҳам нуриҳои маъданӣ ва ҳам органикӣ бештар ҳассос мебошад.

Ҷадвали 3. - Таъсири вариантҳои гуногуни ғизои хокӣ ба байзе нишондиҳандаҳои ҳосилнокии навъҳои ҷав

Вариантҳо	Баландии қади танаи асосии растаниӣ, см	Микдори ҳӯшаҳо дар як растаниӣ, дона	Вазни ҳӯша, г.	Вазни умумии биомассаи ҳушк, г/растаниӣ
Навъи Вахш -34				
Назоратӣ, бе нурӣ	$72,7 \pm 1,6$	1,3	1,7	3,5
$N_{90}P_{90}K_{60}$	$79,8 \pm 2,6$	1,5	3,1	4,8
Биокомпост, 10т/ га	$84,2 \pm 3,1$	1,5	2,2	4,0
Навъи Баракат				
Назоратӣ, бе нурӣ	$78,3 \pm 2,2$	1,3	3,0	3,6
$N_{90}P_{90}K_{60}$	$84,4 \pm 2,7$	1,5	3,4	5,6
Биокомпост, 10т/га	$86,5 \pm 1,8$	1,6	3,2	5,2
Навъи Пӯлодӣ				
Назоратӣ, бе нурӣ	$79,2 \pm 2,4$	1,3	3,0	3,6
$N_{90}P_{90}K_{60}$	$86,6 \pm 2,5$	1,4	3,3	5,3
Биокомпост, 10т/га	$88,4 \pm 2,1$	1,6	3,2	4,9

Тавре дида мешавад, навъи Баракат ҳангоми додани микдори мувофики $N_{90}P_{90}K_{60}$ тибқи ҳама нишондодҳои маҳсулнокӣ аз навъи Пӯлодӣ ва хусусан навъи Вахш-34 бартарӣ дошт. Ин дар вазни 1000 тухмӣ ва адади тухмиҳо дар як ҳӯша (давраи ширабандию- пухтарасӣ-нимдунбул) намоён аст. Ҳангоми дар воҳиди майдон ($31,5\text{-}34,0$ дн/м²) таҳминан якхела ҷафс истодани растаниҳо баландии пояи асосӣ дар навъҳои омӯҳташудаи ҷав ҳангоми шароити гуногуни ғизои хок гуногун буданд.

Таҳлилҳо нишон доданд, ки қади баландтаринро навъи Пӯлодӣ ва баландии камтарин дар навъи Вахш-34 зоҳир мешавад, навъи Баракат вазъи фосилавӣ дорад. Дар ин ҳангом қайд кардан даркор аст, ки баландии қиёсан зиёди поя дар варианти додани биокомпост (107-110 см) ва камтарин – бе додани нуриҳо (86,6-99,0 см) зоҳир мешавад. Ҳангоми додани NPK баландии поя дар сатҳи 103-108 см буд.

Маълумотҳои ҷадвали 4. нишон медиҳанд, ки тибқи нишондодҳои маҳсулнокӣ, табиятан фарқиятҳои навъӣ мавҷуданд ва шароити ғизои хок ба ташаккулёбии ҳосили ниҳоии навъҳои омӯҳташудаи ҷав таъсири аҳамиятнок мерасонад. Ин нишондиҳандаҳо метавонанд ҳамчун нишондиҳандаҳои баҳодиҳии маҳсулнокии имконпазири навъҳо дар шароити аниқи парвариши хокӣ-иқлими хизмат қунанд.

Дар заминаи додани нуриҳои органикӣ – биокомпост ҳама нишондодҳои маҳсулнокии растаниҳо, аз ҷумла ҳӯша, дар муқоиса бо варианти назоратӣ зиёд, аммо дар муқоиса бо нурии маъданӣ як андоза паст буд. Хусусан ин дар адади донаҳо дар як ҳӯша ва вазни 1000 тухмӣ намоён аст.

Ҷадвали 4. - Нишондиҳандаҳои маҳсулнокии навъҳои ҷав вобаста ба шароити ғизои хокӣ

Вариантҳо	Зиччи растаниҳо, дн/м ²	Баландии пояи асосӣ, см	Микдори ҳӯшаҳо, дн/м ²	Биомассаи ҳушки умумӣ, кг/м ²
Назоратӣ, бе нурӣ				
Вахш-34	$31,5 \pm 1,4$	$86,6 \pm 1,2$	$31,0 \pm 0,65$	$2,7 \pm 0,6$
Баракат	$32,0 \pm 1,2$	$95,3 \pm 1,1$	$31,6 \pm 0,52$	$3,1 \pm 0,8$
Пӯлодӣ	$32,8 \pm 1,5$	$99,0 \pm 1,4$	$32,2 \pm 0,66$	$3,5 \pm 1,0$
$N_{90}P_{90}K_{60}$				
Вахш-34	$32,6 \pm 1,6$	$103,2 \pm 0,8$	$32,0 \pm 0,48$	$3,2 \pm 0,9$
Баракат	$33,0 \pm 1,5$	$105,5 \pm 1,0$	$32,6 \pm 0,56$	$3,7 \pm 1,0$
Пӯлодӣ	$33,9 \pm 1,9$	$108,4 \pm 1,3$	$33,4 \pm 0,61$	$3,9 \pm 1,2$

Биокомпост, 10т/га				
Вахш-34	32,8±1,5	106,8±1,0	32,0±0,45	3,5±1,0
Баракат	33,2±1,8	110,3±1,1	32,8±0,64	4,1±1,2
Пўлодй	34,0±2,0	113,5±1,8	33,6±0,68	4,3±1,5

HCP05: = 0,06 M% = 2,3; 1,1 2,0 1,2 0,3

Умуман таҳлили муқоисавии аз маълумотҳои бадастомада нишон медиҳад, ки чави навъи Баракат ба додани ҳам нуриҳои маъданӣ ва ҳам нуриҳои органикӣ (биокомпост, 10т/га) нисбатан ҳассос мебошад.

Маълумоти ҷадвали 5. нишон медиҳанд, ки баромади биомассаи хушки умумии навъҳои ҷав ба воҳиди майдон вобаста ба речрои ғизо якхела набудааст. Биомассаи умумии навъҳо дар заминаи додани нуриҳои маъданӣ ва органикӣ – биокомпост дар муқоиса бо варианти назоратӣ то ба 50,5 % зиёд шудааст.

Биомассаи навъи Баракат дар заминаи додани нуриҳои маъданӣ ва органикӣ мувофиқан ба 54,0% афзун шуд. Ҳосили биомассаи хушки навъҳои Пўлодй ва Баракат инчунин дар вариантҳои истифодаи нуриҳо тариқи кофӣ баланд мебошад.

Ҷадвали 5. - Биомассаи навъҳои ҷав вобаста ба намудҳои ғизои хокӣ (т/га)

Навъҳо	Назоратӣ (бе нурӣ)	Нурии маъданӣ (N ₉₀ P ₉₀ K ₆₀)	% зиёдшавӣ (аз наз.)	Нурии органикӣ, (биокомпост) (10т/га)	% зиёдшавӣ (аз наз.)
Вахш.-34	1,7±0,2	2,6±0,3	58	2,2±0,2	29
Баракат	2,5±0,2	4,4±0,2	76	3,7±0,3	48
Пўлодй	2,5±0,3	4,0±0,4	60	3,6±0,3	32

M% = 1,6; HCP_{0,05} = 0,26; 0,21; 0,28

Чунин қонуният дар навъи Вахш – 34 низ зоҳир мешавад, танҳо бо ҳамон фарқият, ки ин навъ маҳсулнокии умумии нисбатан паст дорад.

Тавре аз маълумоти ҷадвали 6. дида мешавад, дар заминаи додани нуриҳои органикӣ ҳама нишондодҳои маҳсулнокии растаниҳо аз ҷумла ҳӯша, дар муқоиса бо варианти назоратӣ зиёд, аммо дар муқоиса бо нурии маъданӣ як андоза паст буд. Ҳусусан ин дар адади донаҳо дар як ҳӯша ва вазни 1000 тухмӣ аён аст.

Умуман, таҳлили муқоисавии аз маълумотҳои бадастомада нишон медиҳад, ки чави навъи Баракат ба додани ҳам нуриҳои маъданӣ ва ҳам нуриҳои органикӣ (биокомпост, 10т/га) нисбатан ҳассос мебошад. Тавре дида мешавад, навъи Баракат ҳангоми додани миқдори мувофиқи N₉₀P₉₀K₆₀ тибқи ҳама нишондодҳои маҳсулнокӣ аз навъи Пўлодй ва ҳусусан аз навъи Вахш-34 бартарӣ дошт.

Ҷадвали 6. - Маҳсулнокии навъҳои ҷав вобаста ба шароити ғизои хокӣ (давраи пухта расидани дон)

Навъ	Вариантҳо	Вазни хушки умумӣ, г/растаниӣ	Адади донаҳо дар як ҳӯша	Дарозии ҳӯша, см	Вазни ҳӯша, г	Вазни 1000 дона, г
Вахш-34	Назоратӣ, бе нурӣ	3,5	41	7,6	1,7	36,3
	N ₉₀ P ₉₀ K ₆₀	4,8	53	10,0	3,1	40,0
	Биокомпост, 10т/га	4,0	50	9,0	2,2	37,3
Баракат	Назоратӣ, бе нурӣ	3,6	50	8,0	3,0	46,1
	N ₉₀ P ₉₀ K ₆₀	5,6	62	10,6	3,4	52,2
	Биокомпост, 10т/га	5,2	57	9,4	3,2	48,3
Пўлодй	Назоратӣ, бе нурӣ	3,6	43	8,0	3,0	45,0
	N ₉₀ P ₉₀ K ₆₀	5,3	56	9,4	3,3	51,6
	Биокомпост, 10т/га	4,8	49	8,9	3,2	46,8

M% = 1,8; HCP_{0,05} 0,08 0,55 0,07 0,06 0,43

Тавре аз چадвали 7. дида мешавад, ҳосили дони навъҳои омӯхташуда ҳангоми додани нуриҳои маъданӣ ва органикӣ – биокомпост назаррас афзоиш ёфт, ва дар навъи Баракат ин 2,6 т/га ва дар навъи Пӯлодӣ 2,2 т/га-ро ташкил намуд. Ҳосилнокии дони навъи Вахш – 34 дар ҳарду заминай нуриҳо дар мукоиса бо навъҳои Баракат ва Пӯлодӣ хеле паст (ба 20-25 %) буд.

Чадвали 7. - Ҳосили донаи навъҳои ҷав вобаста ба намудҳои ғизои хокӣ, с/га

Навъҳо	Назоратӣ, бе нурӣ	Нурии маъданӣ (N ₉₀ P ₉₀ K ₆₀)	Биокомпост, 10т/га
Вахш - 34	9,2±0,8	18,0±1,3	15,6±1,2
Баракат	17,0±1,3	28,4±1,5	26,6±1,5
Пӯлодӣ	16,6±1,4	27,6±1,4	25,1±1,6

$$M\% = 1,3; HCP05 = 0,4 \quad 0,8 \quad 0,7$$

Хулоса. Натиҷаҳои ба даст овардашуда нишон медиҳад, ки истифодаи нуриҳои маъданӣ ва органикӣ дар навъҳои ҷави омӯхташуда вобаста аз давраҳои сабзиш ва инкишиф, дар нишондиҳандаҳои маҳсулноки дар шароитҳои гуногуни ғизои хокӣ ва ҳам дар давраи вегетатсионӣ ҷашмрас мебошад. Маълумотҳои бадастомада нишон медиҳанд, ки шароити ғизои хок, дар баробари дигар омилҳо, ба самаранокӣ ва умуман намудҳои ниҳоии маҳсулнокии растаниҳо таъсири аҳамиятноки калони худро мерасонад, ки дар натиҷа барои рӯёнидани ҳосили фаровон аз навъҳои ҷави Баракат ва Пӯлодӣ истифодаи нуриҳои маъданӣ ва органикӣ (биокомпост) аз ҷиҳати иқтисодӣ манфиатовар мебошад.

Таҳқиқотҳо нишон дод, ки навъҳои ҷави Баракат ва Пӯлодӣ нисбат ба навъи Вахш- 34 дар ҳама ҳолатҳои ғизои хокӣ маҳсулнокии баландро нишон додаанд.

АДАБИЁТ

1. Ҷуманкулов, Ҳ.Д. Оптимизация условий минерального питания хлопчатника. / Ҳ.Д. Ҷуманкулов // Науч. доклад. - Омск.-1990. -32 с.
2. Доспехов, Б. А. Методика полевого опыта / Б. А. Доспехов. -М.: Агропромиздат, 1985. - 351с.
3. Демчук, А. В. Влияние различных способов внесения азотных удобрений на урожайность ячменя озимого по предшественнику пшеница озимая. Вестник аграрной науки Издательство: Федеральное государственное бюджетное учреждение науки "Научно-исследовательский институт сельского хозяйства Крыма" (Симферополь).-2015.-№1 (3).-С.34-41.
4. Рахимов, Ш.Х. Продуктивность сортов ячменя в зависимости от видов корневого питания / Ш.Х. Рахимов, А.Эргашев // Вестник Таджикского национального Университета, научный журнал. Серия «Естественных наук». - 2016. -№1/3 (200). – С. 221-223. - ISSN 2413-452.
5. Раҳимзода Ш.Х. Ҳусусиятҳои физиологӣ ва маҳсулнокии навъҳои ояндадори ҷав дар шароитҳои гуногуни ғизогирӣ хокӣ / Ш.Х. Раҳимзода. дисс... н.и.б., Душанбе, 2021. - 120 с.
6. Салимов, Қ.Ҳ. Тавсиянома. Усулҳои тайёр намудан ва меъёрҳои истифодабарии нуриҳои органикӣ (биокомпост) барои зироатҳои кишоварзӣ ва драхтони мевагӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон / Қ. Ҳ. Салимов, Б. Н. Холов. - Душанбе: Андалеб-Р, 2015.-С.13.
7. Сангинов, С. Р. Применение органических удобрений под с-х. культуры: Обзор. информ. Таджик.НИИНТИ / С. Р. Сангинов, И. Э. Эшонов.-Душанбе, 1988.-40с.
8. Филонов В.В. К вопросу о влиянии внешних факторов на некоторые биохимические показатели зерна злаковых. Бюл. Кирг. н.- и. института земледелия. – Фрунзе. – 1963. - №7. – С. 17 – 21.
9. Қосимов Ҷ.Қ. Растворпарварӣ бо асосҳои тухмишиносӣ [Матн] / Ҷ.Қ. Қосимов, Т.Н. Набиев, У. М. Маҳмадеров//Душанбе: «Маориф ва фарҳанг», 2011. – 70с.
10. Ҳатамов, М.Т. Биокомпост и его использование в земледелии /М.Т. Ҳатамов // «Кишоварз» ТАУ, 2013 г. №2 (46) - С. 5-7.

МАҲСУЛНОКИИ БИОЛОГӢ ВА ХОЧАГИИ НАВӮҲОИ ҶАВ ВОБАСТА БА ШАРОИТИ ҒИЗОИ ХОҚӢ

Дар мақола равандҳои маҳсулнокии биологӣ ва хоҷагии навӯҳои ҷав вобаста аз шароитҳои гуногуни ғизоӣ дар давраи нашъунамои растаниҳо нишондиҳандаҳои маҳсулнокии онҳо таҳқиқ карда шуданд.

Омузиши маҳсулнокии биологӣ ва хоҷагии навӯҳои ҷав вобаста аз шароитҳои гуногуни ғизоӣ хоқӣ.

Натиҷаҳои ба даст омада нишон медиҳанд, ки шароити ғизоӣ хоқӣ, дар баробари дигар омилҳо, дар навӯҳои омӯхташуда вобаста ба давраҳои инкишоф ва истифодаи нуриҳо самаранокӣ маҳсулнокии растаниҳо таъсир мерасонад, ки дар натиҷа сифати биокимиёни маҳсулот низ ба тафйирот дучор мешавад.

Биомассаи навъи Баракат дар заминаи доддани нуриҳои маъданӣ ва органикӣ афзун шуда, ҳосили биомассаи хушки навӯҳои Пӯлодӣ ва Баракат инчунин дар вариантҳои истифодаи нуриҳо баланд мебошад. Чунин фарқият, дар навъи Вахш – 34 низ мушоҳида мешавад, ки маҳсулнокии нисбатан пасти навъро нишон медиҳад.

Калидвожаҳо: ҷав, маҳсулнокии биологӣ ва хоҷаги, нуриҳои маъданӣ, биокомпост, ғизоӣ хоқӣ.

БИОЛОГИЧЕСКАЯ И ХОЗЯЙСТВЕННАЯ ПРОДУКТИВНОСТЬ СОРТОВ ЯЧМЕНЯ В РАЗЛИЧНЫХ УСЛОВИЯХ ПОЧВЕННОГО ПИТАНИЯ

В статье исследованы процессы биологической и сельскохозяйственной продуктивности сортов ячменя в зависимости от различных условий питания при выращивании растений и показатели их продуктивности.

Изучение биологической и сельскохозяйственной продуктивности сортов ячменя в зависимости от различных условий почвенного питания.

Полученные результаты показывают, что условия почвенного питания наряду с другими факторами влияют на продуктивность растений изучаемых сортов в зависимости от сроков развития и применения удобрений, в результате чего биохимическое качество продукции зависит к изменениям.

Биомасса сорта Баракат увеличивается на основе минеральных и органических удобрений, также повышается выход сухой биомассы сортов Пулоди и Баракат при внесении удобрений. Такая разница наблюдается и у сорта Вахш-34, что свидетельствует об относительно низкой продуктивности сорта.

Ключевые слова: ячмень, биологическая и сельскохозяйственная продуктивность, минеральные удобрения, биокомпост, почвенное питание.

BIOLOGICAL AND ECONOMIC PRODUCTIVITY OF BARLEY VARIETIES UNDER DIFFERENT SOIL NUTRITION CONDITIONS

The article studies the processes of biological and agricultural productivity of barley varieties depending on various nutritional conditions during plant cultivation and indicators of their productivity. Study of the biological and agricultural productivity of barley varieties depending on various conditions of soil nutrition.

The results obtained show that soil nutrition conditions, along with other factors, affect the productivity of plants of the studied varieties, depending on the timing of development and the use of fertilizers, as a result of which the biochemical quality of products depends on changes.

The biomass of the Barakat variety is increased on the basis of mineral and organic fertilizers, and the yield of dry biomass of the Pulodi and Barakat varieties is also high when fertilizing. Such a difference is also observed in the Vakhsh-34 variety, which indicates a relatively low productivity of the variety.

Key words: barley, biological and agricultural productivity, mineral fertilizers, biocompost, soil nutrition.

Дар бораи муаллифон

Рахимзода Шерали Ҳасан – номзади илмҳои биология, дотсенти кафедраи биохимия ва генетикаи факултети биологии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ. Суроғ: 734003 ҶТ ш. Душанбе хиёбони Рӯдакӣ 121, Е-mail: rakhimzoda sherali@mail.ru Тел: (+992) 100005050

Эргашев Абдуллоҷон – доктори илмҳои биология, профессори кафедраи физиологии растани Донишгоҳи Милли Тоҷикистон. Тел: (+992) 988311408

Об авторах:

Рахимзода Шерали Ҳасан – кандидат биологических наук, доцент кафедры биохимии и генетики биологического факультета Таджикского государственного педагогического университета имени Садриддина Айни. Адрес: РТ г. Душанбе

проспект Рудаки Е-mail: rakhimzoda sherali@mail.ru Тел: (+992) 100005050

Эргашев Абдуллоҷан – доктор биологических наук, профессор кафедры физиологии растений Таджикского национального университета Тел: (+992) 988311408

About the authors:

Rakhimzoda SherAli Hasan – Candidate Biological Sciences, Associate Professor of the Department of Biochemistry and Genetics of the Faculty of Biology of the Tajik state pedagogical university named after Sadriddin Aini. E-mail: rakhimzoda sherali@mail.ru Phone: (+992) 100005050

Ergashev Abdullojan - Doctor of Biological Sciences, Professor of the Department of Plant Physiology of the Tajik national university Phone: (+992) 988311408

ҚОБИЛИЯТИ НИГОҲДОРИИ ОБИ БАРГИ РАСТАНИИ АНЦИРИ МУҚАРРАРӢ

(F. CARICA L.) ВОБАСТА АЗ ДАВРАҲОИ РУШД

Бобозода И.А.

Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ

Анцир чинси *Ficus* ба оилаи тутиҳо (Moraceae), чинси тутанцир мансуб аст, ки беш аз 600 намудро дарбар мегирад. Дар шароити Тоҷикистон дараҳти анцир начандон калони ҳазонрез мебошад, ки то 100 сол умр мебинад. Гоҳо ба мисли бутта низ мешавад. Барги он панчашакли аз 3 то 7 парра аст. Гардолудшавии гули анцир тавассути ҳашароти хеле майда - бластофаг сурат мегирад.

Тадқиқоти саҳрой доир ба қобилияти нигоҳдории оби барги растании анцири муқаррарӣ дар се муҳити гуногуни экологӣ, ҳочагии ҷангали н. Панҷ, Боғи ботаникӣ марказии ш. Душанбе ва Парваришгоҳи наботови қӯҳии Варзоб гузаронида шудааст.

Қобилияти нигоҳдории оби барги растаниҳои тадқиқотшуда тибқи усули А.А. Ничипорович (1926) аз рӯи вазнбаркашӣ муайян карда шуд.

Маълумотҳои гирифташуда бо усули статистикий кор карда шуда, вариантҳои такрорӣ, назоратӣ дар асоси усулҳои китоби Б.А.Доспехов (1985) гузаронида шудааст.

Вобастагии мусбӣ байни дараҷаи устувории растаниҳо бар зидди ҳушкшавӣ ва муқовимати растаниҳо ба шароити ҳушк вучуд дорад. Вале қобилияти нигоҳдории об дар баргҳо на ҳама вақт бо ҳушкитобоварӣ мутобиқ мебошад (Гусев, 1975; Кушниренко, 1967 ва дигарҳо).

Муайян карда шудааст, ки мутобиқшавии организми растаний ба шароити номусоиди муҳити атроф ва пайдо шудани устуворӣ дар натиҷаи баланд шудани қувваи обнигоҳдорӣ дар бофтаҳо ба амал меояд (Рахманина, 1981; А.Э. Махкамов, С.М. Гулов, 2021).

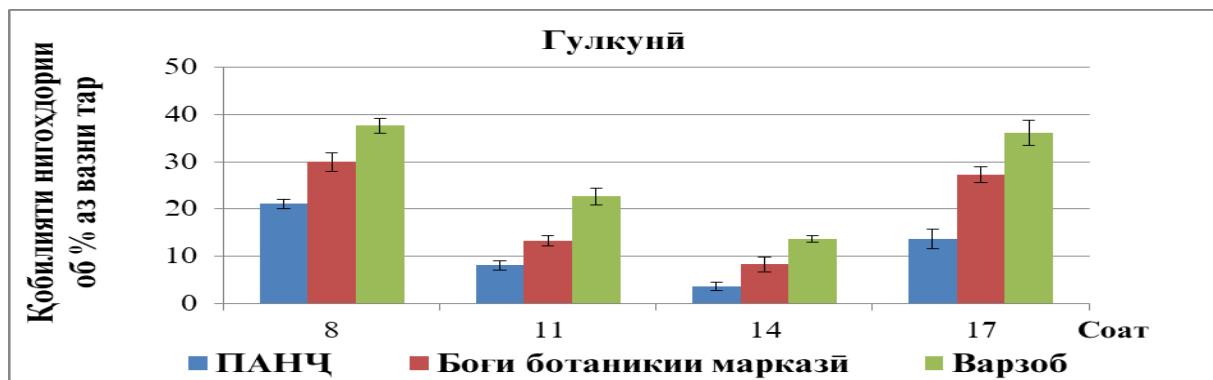
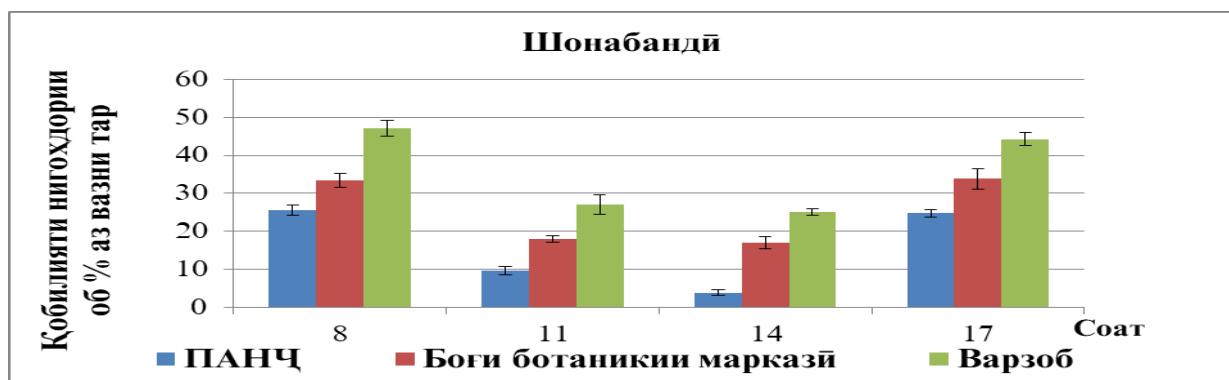
Грененко В.В., Бондарева Ю.С. (1968) қайд намудаанд, ки қобилияти нигоҳ доштани миқдори зиёди об дар бофтаи растаний, таасури ҳамаҷонибаи организм, ба норасогии намӣ дар хок мебошад.

Ҳамин тариқ пайдо шудани нишонаҳои берунаи таъсири намудҳои гуногуни омилҳо, ки чӣ ба вусъат гирифтани обгардонӣ ва муқовимати он равона шудаанд, қобилияти обнигоҳдории бофтаҳо ҳисобида мешаванд (Козловский, 1969; Горишина, 1979). Бо ибораи дигар муқовимати онҳо бо беобщавии иҷборӣ, ки ҳамчун таносубии қисматҳои гуногуни об ҳисобида мешавад, ба ҳисоб меравад (А.Э. Махкамов, С.М. Гулов, 2021).

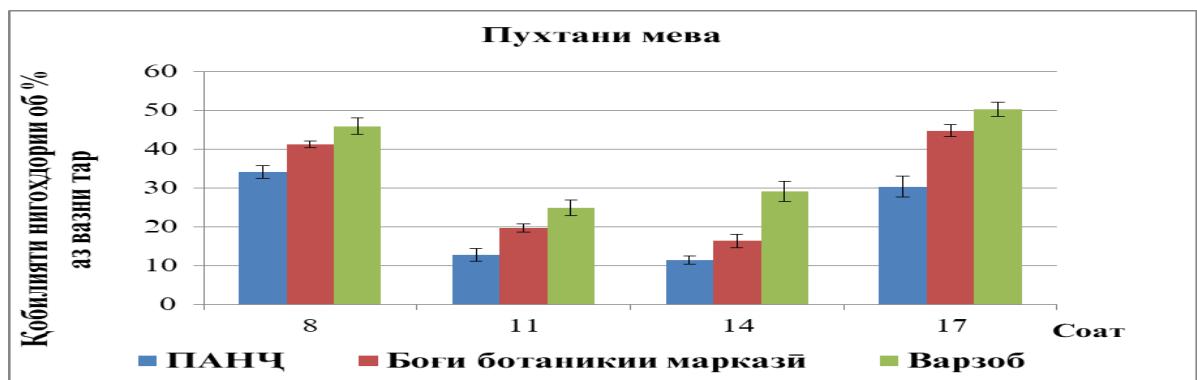
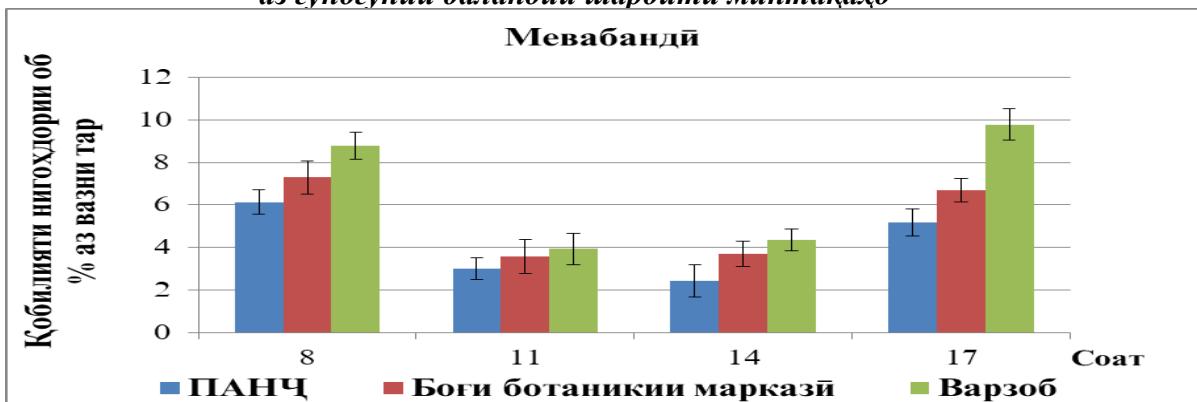
Маълумотҳои дар расми 1-2 овардашуда, нишон медиҳанд, ки аҳамияти максималии қобилияти нигоҳдории оби барги растании анцири муқаррарӣ, дар давраи пухтани мева ба қайд гирифта шуда аст. Дар парваришгоҳи наботови қӯҳии Варзоб -50.35 %, дар боғи ботаникӣ марказӣ -44.8 % ва дар ҳочагии ҷангали ноҳияи Панҷ -34.13 %-ро ташкил медиҳад.

Миқдори камтарини қобилияти нигоҳдории оби барги растании анцири муқаррарӣ, дар давраи мевабанд, ба қайд гирифта шуда, дар парваришгоҳи наботови қӯҳии Варзоб -3.93%, дар боғи ботаникӣ марказии ш. Душанбе -3.56 % ва дар ҳочагии ҷангали ноҳияи Панҷ -2.44 % -ро ташкил менамояд.

Фарқи байни миқдори баландтарин ва камтарини қобилияти нигоҳдории оби барги растании анцири муқаррарӣ, дар парваришгоҳи наботови қӯҳии Варзоб -46.42 %, дар боғи ботаникӣ марказии ш. Душанбе -41.24 % ва дар ҳочагии ҷангали ноҳияи Панҷ -31.69 % мебошад.

*Расми 1. Кобилияти нигоҳдории оби барги анцири муқаррарӣ (*F. carica L.*) вобаста аз гуногуни баландии шароити минтақаҳо*

*Расми 2. Кобилияти нигоҳдории оби барги анцири муқаррарӣ (*F. carica L.*) вобаста аз гуногуни баландии шароити минтақаҳо*

Муайян карда шудааст, ки микдори баландтарини нигоҳдории оби барги растаний анцири муқаррарӣ, дар давраи пухтани мева, дар шароити парваришгоҳи набототи қӯҳии Варзоб -50.35 %, буда, микдори камтарини он, дар давраи мевабандӣ дар шароити гармӣ хочагии чангали нохияи Панҷ -2.44 %, мебошад.

Натицаи тадқиқотҳои илмӣ нишон медиҳад, ки сабзиши растаниҳо, хусусиятҳои мутобиқшавии онҳо дар давраҳои нашъунамо, ҳарорати оптималӣ барои протсесҳои гуногуни физиологӣ дар шароитҳои экологӣ-чуғрофӣ гуногун мебошанд.

Муайян карда шудааст, ки вобаста аз ҷой ва шароити сабзиши растаниҳо, нишондодҳои қобилияти нигоҳдории оби барги растаний ва бухоршавии оби барги ин растаниҳо бо ҳамдигар муқобиланд, яъне дар шароити парваришгоҳи набототи кӯҳии Варзоб зиёд будани қобилияти нигоҳдории оби барги растаний ва кам будани бухоршавии оби барги растаниҳои тадқиқшуда ба назар мерасад И.А. Бобозода, М. Гайратзода (2020).

Маълумотҳои илмӣ нишон медиҳанд, ки нисбат ба шароити хочагии ҷангули ноҳияи Панҷ ва боғи ботаникӣ марказӣ, дар шароити парваришгоҳи набототи кӯҳии Варзоб, зиёд будани қобилияти нигоҳдории оби барги растаниҳои тадқиқотӣ, дар ҳама соатҳо мушоҳида карда мешавад. Ба ҳамин тарик, муайян карда шудааст, ки аз ҳама зиёд қобилияти нигоҳдории оби барги растаниҳои тадқиқотӣ, вобаста аз давраҳои тараққиёт ва нуқтаи сабзиши растаниҳо, дар давраи пухтани мева назаррас мебошад И.А. Бобоев (2014).

АДАБИЁТ

1. Бобоев И.А. *Биоэкологические и физиологические особенности *Rupicag ranatum* L. и *Diospyros lotus* L. в условиях Таджикистана*. Дисс... к.н. /Бобоев И.А. - Душанбе, 2014, - 124 с.
2. Бобозода И.А. *Водоудерживающая способность листьев граната обыкновенного (*Rupica granatum* L.) и хурмы кавказской (*Diospyros lotus* L.) в разных условиях Таджикистана* // Бобозода И.А., Гайратзода М.Х., Мирзоев Б.Б. / - Вестник педагогического университета. Душанбе - 2020, №1-2 (5-6), С.164-169.
3. Махкамов А.Э. *Қобилияти обнигоҳдорӣ ва норасогии оби барғҳои хурмои шарқӣ* /А.Э. Махкамов, С.М. Гулӯз // Конференсияи II –юми илмии ҷумхурияй «Мутобиқшавии организмҳои зинда ба шароити тағйирёбанди муҳити зист» Дониш, Душанбе – 2021, - С.113-116.
4. Рахманова К.П. *Водный режим растений основных типов растительности Западного Памира - Алая: - Автореф. дисс... д.б.н. / К.П. Рахманова - Свердловск, 1981, - 48 с.*
5. Кушниренко Н.Д. *Водный режим и засухоустойчивость плодовых растений* / Н.Д. Кушниренко - Кишинев, 1967, - 239 с.
6. Гусев Н.А. *Некоторые закономерности водного режима растений* / Н.А. Гусев - М.: Изд. АН СССР, 1975, - 158 с.
7. Гриненко В.В. *Водоудерживающая способность тканей растений в зависимости от водобез обеспеченности. Водный режим растений и их продуктивность*/В.В. Гриненко, Ю.С. Бондарева - М.: Наука, 1968, - С. 261-265.
8. Козловский Т.Т. *Водный обмен растений* (пер. с англ.) / Т.Т. Козловский - М., Колос, 1969, - 247 с.
9. Горышна Т.К. *Экология растений* / Т.К. Горышна - М.: Высшая школа, 1979, - 36 с.
10. Ничипорович А.А. *О потере воды срезанными растениями в процессе завязывания* / А.А. Ничипорович // - Журн. опытной агрономии Юго-Востока. 1926, т. 3, вып. 1, - С. 76-78.
11. Доспехов Б.А. *Методика полевого опыта* / Б.А. Доспехов - М.: Агропромиздат, 1985, - 351 с.

ҚОБИЛИЯТИ НИГОҲДОРИИ ОБИ БАРГИ РАСТАНИИ АНЦИРИ МУҶАРРАРӢ (*F. CARICA* L.) ВОБАСТА АЗ ДАВРАҲОИ РУШД

Дар мақолаи мазкур маълумотҳои илмӣ доир ба қобилияти нигоҳдории оби барги растании анцири муҷаррапӣ (*Ficus carica* L.) вобаста ба баландии минтақаҳо ва давраҳои рушб оварда шудааст. Маълумотҳои илмӣ нишон медиҳанд, ки нисбат ба шароити хочагии ҷангули ноҳияи Панҷ ва боғи ботаникӣ марказии шаҳри Душанбе, дар шароити парваришгоҳи набототи кӯҳии Варзоб, зиёд будани қобилияти нигоҳдории оби барги растаниҳои тадқиқотӣ, дар ҳама соатҳо мушоҳида карда мешавад. Ба ҳамин тарик, муайян карда шудааст, ки аз ҳама зиёд қобилияти нигоҳдории оби барги растаниҳои тадқиқотӣ, вобаста аз давраҳои тараққиёт ва нуқтаи сабзиши растаниҳо, дар давраи пухтани мева назаррас буда, ба – 50.35 % мерасад.

Калидвожаҳо: анцир, биология, қобилияти нигоҳдории об, барг, н. Панҷ, парваришгоҳи Варзоб, ш.Душанбе, давраҳо.

ВОДОУДЕРЖИВАЮЩАЯ СПОСОБНОСТЬ ЛИСТЬЕВ ИНЖИР ОБЫКНОВЕННОГО (F. CARICA L.) В РАЗНЫХ УСЛОВИЯХ ТАДЖИКИСТАНА

В этой статьи приведены научные данные водоудерживающая способность листьев инжира обыкновенного (*Ficus carica L.*) в разных условиях Таджикистана. Научные данные показывают, что по сравнению с условиями Пянджского района и Центрального ботанического сада г. Душанбе, в условиях Варзобской горно-ботанической станции максимальные значения водоудерживающая способность листьев исследуемых растений наблюдается во все часы. Таким образом, установлено, что максимальная значения водоудерживающая способность листьев изучаемых растений в зависимости от фазы развития и место прорастания растений значительна в фазе созревания плодов и составляют – 50.35 %.

Ключевые слова: инжир, биология, емкость для хранения воды, лист, р. Пяндж, Варзобский питомник, г. Душанбе, периоды.

WATER-RETAINING ABILITY OF LEAVES OF FICUS OF THE ORDINARY (F. CARICA L.) IN DIFFERENT CONDITIONS OF TAJIKISTAN

The article presents scientific data on the water-retaining capacity of common fig leaves (*Ficus carica L.*) under various conditions in Tajikistan. Scientific data show that in comparison with the conditions of the Pyanj region and the Central Botanical Village. Dushanbe, under the conditions of the Varzob mountain botanical station, the maximum values of the water-retaining capacity of the leaves of the studied plants are observed at all times. Thus, it was found that the maximum value of the water-retaining capacity of the leaves of the studied plants, depending on the phase of development and the place of germination of plants, is significant in the phase of fruit ripening and is -50.35 %.

Keywords: fig, biology, water storage tank, leaf, r. Panj, Varzob nursery, Dushanbe, periods.

Дар бораи муаллиф:

Бобозода Илҳомҷон Абдушукур –
номзади илмҳои биологӣ мудири кафедраи
ботаника, факултети биологии
Донишгоҳи давлатии омӯзгории
Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ.
Суроға: 734003 ш. Душанбе хиёбони
Рӯдакӣ 121, Тел: (+992) 555559205. E-mail:
ilhomjon.77@mail.ru

Об авторе:

Бобозода Илҳомҷон Абдушукур,
кандидат биологических наук, заведующий
кафедры ботаника биологического факультета

Таджикского государственного
педагогического университета им. С.Айни,
Адрес: 734003 г. Душанбе проспект Рӯдакӣ
121, Тел: (+992) 555559205., Е-
[mail.ilhomjon.77@mail.ru](mailto:ilhomjon.77@mail.ru)

About the author:

Bobozoda Ilhomjon Abduschukur,
Candidate of biological, Head of the
Department of Botany in the biology Department,
Tajik state pedagogical university named after
Sadreddin Ayni, Phone: (+992) (+992)
555559205., [E-mail.ilhomjon.77@mail.ru;](mailto:ilhomjon.77@mail.ru)

УДК 592.95(575.3)

**РАЗВИТИЕ ВТОРОГО И ТРЕТЬЕГО ПОКОЛЕНИЯ КОЛОРАДСКОГО
ЖУКА НА КАРТОФЕЛЬНЫХ ПОЛЯХ В УСЛОВИЯХ ГИССАРСКОЙ
ДОЛИНЫ ТАДЖИКИСТАНА**

Имонов М.Ш.

Таджикского государственного педагогического университета им. С.Айни

Данный вопрос в условиях Гиссарской долины Таджикистана был нами исследован впервые. По литературным данным, развитие второго поколения колорадского жука в разных географических зонах происходит по - разному. По данным Чилдебаева М.К. Златанова В.В. [4, с. 3-8] выяснилось, что в южных районах Алма-Атинской области Казахстана жук дает 2-3 генерации. Также Хамбазаров А.К. указывает, что в условиях Кабардино-Балкарии вредитель развивается в двух генерациях [5, с. 3-26]. По данным Ушатинской Р.С, Козаржевской Э.Ф, Йирковского Г. Г. Ушатинской Р.С. [3, с.66-74], на Украине в Закарпатской зоне колорадский жук развивается в двух полных генерациях. Для восточных районов Франции исследователи Feutaud J. Grison P. [9, с. 55] указывают, что развитие колорадского жука проходит в двух генерациях. По данным Wahlen F, Watzl [12, с.267-269], в Швейцарии и Австрии в равнинных районах жук дает два поколения. В условиях Венгрии колорадский жук имеет две полные генерации. По данным Winning, E. [13, с.91-94], вредитель дает одну полную генерацию и вторую, не достигающую зимующей стадии. Кахаров К.Х. считает, что в северных районах Таджикистана колорадский жук развивается в двух полных генерациях. Изучая вредителя в Гиссарской долине, он пишет, что колорадский жук заселяет картофельных поля в трех зонах Таджикистана, а именно, Гиссарской, Раштской и Пенджикенской, одинаково в мае месяце, что, по нашим данным они различаются [6, с.3-25].

По биологическим особенностям картофель-это растение умеренного и влажного климата и во время начала вегетации требует невысоких температур- +13-15⁰C, а также незначительной влажности. Для картофеля необходим сравнительно длинный световой день, примерно 12-15 часов. Как видно, многие авторы перечисляют число поколений вредителя, однако для конкретных районов нет данных по началу периода интенсивности и концу развития каждого поколения вредителя. Развитие второго поколения колорадского жука проходит при более высокой температуре и низкой относительной влажности. Эмбриональное развитие второго поколения, по сравнению с первым, происходит иначе. Прямое воздействие солнечных лучей и высокая дневная температура ускоряют развитие яиц. В среднем оно продолжается 4-5 суток. Высокие температуры ведут, с одной стороны, к иссушению почвы, с другой-действуют на насекомых непосредственно.

В условиях Гиссарской долины Таджикистана сбор первого урожая картофеля начинают с конца мая и первой половины июня. Начало появления молодых жуков первого поколения в условиях Гиссарской долины в основном проходит во второй декаде мая. В конце мая или начале июня из отложенных яиц жуки первого поколения через 5-6 дней выводят потомство второго поколения. Личинки их в течение двух недель питаются, а потом во второй половине июня уходят в почву для окуклиивания. Появление жуков из первых яйцекладок второго поколения проходит в верхних слоях почвы в начале июля. Имонов М. Мухитдинов С. Махмадзиёев А. [1, с. 78-80].

Как известно из литературных источников для нормального развития каждого поколения колорадского жука важное значение имеет продолжительность вегетационного периода растений. Это обусловлено тем, что начало массовой уборки ранних сортов проходит в то время, когда в составе популяции вредителя преобладают не закончившие развитие личинки и неподготовленные затем к уходу в почву на окукливание. Естественно, в таких случаях многие особи этой генерации погибают от недостатка корма. Это обстоятельство может влиять на уровень численности в будущем вредителя, а этот фактор может служить регулятором плотности популяций следующих поколений колорадского жука. В большинстве плантаций на листьях растений находятся многочисленные отложения яиц второго поколения. Личинки в массе погибают, так как не способны к существенным

миграциям в поисках пищи. Следует подчеркнуть, что на некоторых участках поля это отрицательно сказывается и на численности второй генерации вредителя. В период массового появления разных возрастов личинок большинство особей второго поколения при сборе урожая из-за отсутствия кормовой базы на ближайших полях погибают. Яйца высыхают, а жуки мигрируют на ближайшие пасленовые культуры. Миграция колорадского жука отмечается в каждом поколении, и это подтверждается проведением учета численности вредителя, и даже жуки при таких ситуациях не мигрируют на посевы томата.

По вопросам миграции колорадского жука в литературе исследователи выдвигают различные мнения. Изучая направление миграции колорадского жука, большинство исследователей приходят к единому мнению, что направление распространения жуков совпадает с направлением ветра. Миграцию жуков с места резервации многие авторы связывают с различными факторами. По данным Мюллера К. жуки начинают летать при температуре выше $+20^{\circ}\text{C}$, а по Feytaud J., и Trouvelot B. [8, с.139-146], лёт жуков начинается только при температуре $+23^{\circ}\text{C}$. По мнению Feytaud J. [9, с.43] лёт жуков обусловливается не отсутствием пищи, а состоянием насекомого и атмосферными явлениями. Trouvelot B. [11] указывают, что даже при наличии достаточного количества излюбленного корма большое количество жуков улетает как только наступает благоприятная погода.

Нами было установлено, что лёт жуков действительно зависит от температуры окружающей среды и солнечной радиации. После взлета в воздух лёт жуков продолжается в направлении ветра. Однако, кроме этого, во многих случаях после сбора картофеля жуки постепенно в течение нескольких часов (5-8), совершают перелеты на другие поля пасленовых культур, чтобы найти корм, в том числе на баклажаны. Известно, что изучение расселения играет важную роль в изучении динамики численности. По нашим наблюдениям, если у вредителя кормовой базы, в частности, картофеля достаточно, а поле находится в хорошем состоянии, то они меньше мигрируют и продолжают развитие до старения листьев картофеля. По нашим исследованиям, перелет и миграция жуков происходит, когда молодые жуки появляются из куколки на поверхности почвы, но подходящая кормовая база отсутствует. Вначале перелет жуков происходит на ближайшие участки картофеля, которые находятся на расстоянии 5-20 метров. Имаго каждого поколения, по нашим наблюдениям, улетают при отсутствии пищи на расстояние от 50 до 500 метров. Как стало нам известно, развитие и размножение второго поколения проходит после уборки ранних посевов картофеля в июне на поздние посевы вегетирующих картофельных растений и баклажановых. На опытном поле картофеля, где находились и томатные посевы, томаты вредители не повреждали, хотя грядки их находились рядом. Полностью защитить урожай картофеля от вредителя можно, если проводить обработки в точно установленные сроки для каждого поколения в период массовой яйцекладки и интенсивного появления личинок младших I-II возрастов. Наиболее высокая численность вредителя отмечается в начале июля. В этот период на каждую ботву картофеля приходилось меньше одного экземпляра жуков, больше 2 шт. личинок и 8 шт. яиц. При наблюдении во второй декаде месяца количество яйцекладок в некоторых полях уменьшалось на половину. Одной из причин снижения плодовитости имаго этой генерации на некоторых полях, вероятно, является, прежде всего, раннее прекращение их активной жизнедеятельности в результате ухудшения кормовой базы, в частности, вялыми становятся листовые пластинки для питания. Причина уменьшения плодовитости самок летних поколений колорадского жука связана с воздействием одного из экологических факторов – снижением пищевой ценности корма. Это, в основном, связано со старением листьев растений. Что касается личинок и жуков на этих оставшихся полях позднего посева весной, то их численность сразу же снижалась почти на 50%. Очевидно, это было связано с тем, что на полях применяли химические меры борьбы. Несмотря на это, учеты которые проводились в первой декаде июля показали следующие результаты: количество жуков составляло 68 шт, личинок - 180, а число яиц 1600 на 100 растений. Значит, в этот период в массе преобладали яйцекладки и появление личинок популяции второго поколения от жуков первой генерации. В общем на каждом растении в первой декаде июля количество яиц достигало 15,6 шт, личинок - 2,0 и меньше 1-го жука. Наблюдения, которые нами проводились на других участках картофельного поля района Рудаки показали, что численность вредителя оказалась следующей: В июне на картофельном

поле этого района, где был использован пестицид, при учетах на 100 растений было найдено 53 жука, 540 личинок и 1022 яиц вредителя На опытном поле, где проводился учет, в середине июля численность личинок колорадского жука была невысокая. Картофельная ботва в этих полях почти на 65% была угнетена от старения. Листья ботвы были пожелтевшие и очень редко встречались зеленые. Значит, при опережении развития и старения вегетативных органов растений имаго вредителя мигрируют на те поля, где состояние ботвы картофеля находится в хорошем физиологическом состоянии. На сорных растениях, которые находились внутри или вблизи поля картофеля, тоже иногда были обнаружены яйцекладки вредителя. На поврежденных листьях сорняков личинки или жуки не были обнаружены. Также популяции погибают от влияния неподходящего корма, что может быть факторами, регулирующими численность вредителя. В июле месяце на листьях картофеля наблюдается высыхание яйцекладок. Имонов М. Мухитдинов С. Махмадзийев А. [2, с. 47-49.]

Если их половина зависела от состояния высыхания листьев растения, то другим фактором, наверное, считается повышение температуры окружающей среды, которая в этот период достигает на открытых местах более +39⁰С.

На картофельных полях в первой декаде июля количество личинок и яйцекладок было больше. Большинство личинок находились в стадии развития 3-4 возрастов. В этот период на каждой ботве находилось от 12 до 16 личинок разного возраста. Численность колорадского жука в первой половине июля на полях была меньше одного экземпляра на 100 растений. Во второй половине июля количество жуков второго поколения было от 1,1 экз. до 3,1 экз. на 100 растений.

Учёт проводился на картофельном поле, и результаты получены следующее: В первой поле второй декаде июля число вредителей по декадам было 9,2 яиц, 9,6 личинок на одном растении. Количество жуков составляло 45 шт. на сто растений. В третьей декаде июля, на другом участке обнаружено 8,6 яиц, 12,4 личинок на одном, и 200 жука на сто растений.

Надо отметить, что в начале июля, когда на картофельные полях появляются молодые жуки второго поколения, в ботве ещё могут находиться поздние личинки второго поколения, которые вскоре уходят в почву на окукление. Этот двухнедельный период для картофельных, баклажановых полей можно считать критическим, потому, что в отдельных участках на ботве картофеля может быть более ста личинок разного возраста. В июле на отдельных участках происходит высыхание вегетативных органов растений, и уменьшается сбор урожая с картофельных полей, который продолжается до конца июля.

Как видно из рисунок 1., в течение наблюдений 2021 год самая высокая плотность яйцекладок и личинок наблюдалась в первой половине июля и потом постепенно уменьшалась. По результатам проведенных исследований 2021 год на разных сортах картофеля количество яиц на одном растении в среднем составляло 2,4 шт., а личинок -1,6 особей.

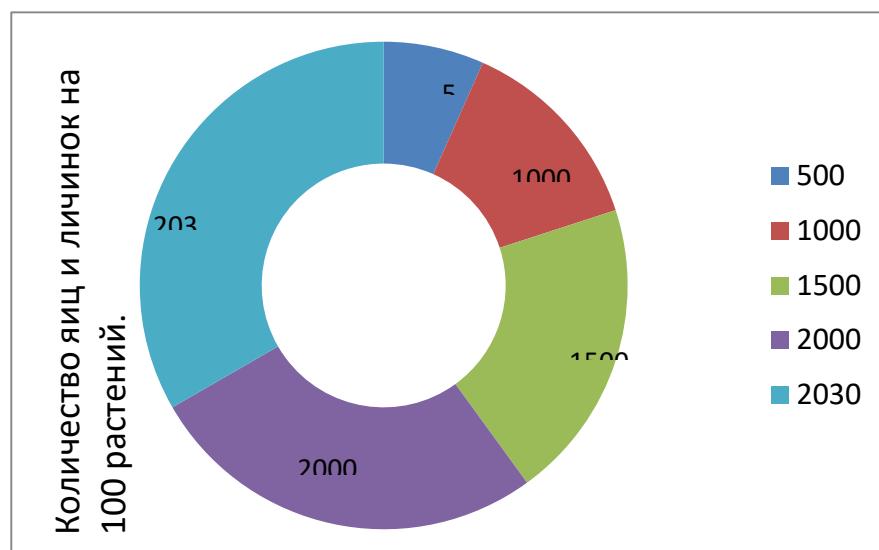

Рисунок 1. Динамика численности яиц и личинок второго поколения колорадского жука на посадках картофеля

По нашим исследованиям, здесь наибольшее число жуков наблюдалось во второй половине июля. Численность их возросла больше, чем до 2-3 особей на каждом кусте. Это количество жуков отмечалось на тех полях, где площадь составляла меньше 0,1-0,2 га. При наблюдении отмечались отдельные участки, на которых весной посев проводился позже, т.е. в конце апреля, и вегетация их растений продолжалась почти до конца августа. На таких полях питание молодых жуков второго поколения продолжается. Такие картофельные поля тоже считаются очагами зимовки вредителя следующего года, что подтверждено нами при раскопке в осенний период.

Развитие и размножение третьего поколения колорадского жука в основном проходит на втором посеве картофеля и баклажанных полях. По литературным данным, поколение вредителя в разных регионах развивается по-разному. По литературным данным М.К. Чидебаева, Б.В. Златанова [4, с. 3-8], в условиях Казахстана колорадский жук в южных районах дает 2-3 поколения. Della Beffa G, [7, с. 8] указывает, что на юге Албании, Италии, в некоторых районах Испании вредитель развивается в трех генерациях. В благоприятные условия года частичная третья генерация наблюдается на юге Молдавии, в Краснодарском крае, Ростовской области и в Крыму Stani A. [11, с.61-77] указывает, что в некоторых географических зонах с более теплым климатом, например, в Албании или на юге США, оказывается возможным развитие трёх полных генераций. В условиях Гиссарской долины впервые изучали размножение и развитие третьего поколения колорадского жука и установили, что это происходит в августе и сентябре.

По данным наших исследований в 2021 год, в августе численность вредителя в период развития третьего поколения была следующей:

В первой декаде августа на картофельных полях количество яйцекладок и личинок было разное. Постепенно из отложенных яиц вышли личинки, и во второй декаде августа количество их возросло до 12-16 шт. на одном растении. На опытных участках при учете обнаружено больше 1,2 экз. жуков, 12,2 личинок и 3,5 яиц на одном растении. Уменьшение жуков третьего поколения на этих полях, видимо, связано со сроками вегетации растений. В связи со старением вегетативных органов картофеля в августе начинается уход жуков второго поколения в почву. Вероятно, до середины августа последние личинки второго поколения, которые ушли в почву на окукливание, становятся жуками и выходят на поверхность почвы. На отдельных участках у картофеля высыхают вегетативные органы растения; листья становятся непригодными для питания. Поэтому личинки 1-3 возрастов погибают от голода. Личинки четвертого возраста, которые питались больше 10-14 дней, уходят на окукливание в почву, и после окукливания молодые жуки появляются на поверхности почвы в третьей декаде августа или первой декаде сентября. Таким образом, нами установлено состояние колорадского жука во втором посеве картофеля.

При учете в сентябре количество яйцекладок было очень низкое; что касается личинок, то на одной ботве растения они достигали 1,2 экз. Количество жуков на полях второго посева тоже было невысокое - в связи с уходом в почву жуков в диапаузу. В третьей декаде сентября на поле № 3 количество жуков возросло, потому что большинство личинок 4 возраста, которые уходили раньше в почву на окукливание в первой декаде сентября, вышли на поверхность почвы.

При таком количестве личинок и жуков на картофельных полях в течение сентября месяца применять химические мероприятия не целесообразно и не рационально. Действительно, количество яйцекладок вредителя в сентябре на втором посеве картофеля уменьшалось на 90%. Только на отдельных кустах в этом месяце можно обнаружить кучу яйцекладки. Массовый уход жуков третьего поколения в сентябре в почву наблюдался в третьей декаде этого месяца. В этот период в почву ушли почти 80% их популяции. Оплодотворение жуков почти не происходило, хотя температура окружающей среды днем была как в летний период - больше +25°C.

В сентябре яйцекладки почти прекращаются, личинок тоже становится меньше, и вред растениям в основном наносят не закончившие питание жуки 3-го поколения. При наблюдениях на двух опытных участках картофельного поля на одном растении было

меньше одного экземпляра жука и отдельных особей личинок и яйцекладок. При благоприятных условиях температуры (больше + 25°C) в сентябре эмбриональное развитие яиц тоже продолжалось как в предыдущие месяцы, 6-7 дней. Можно предполагать, что в сентябре картофельные поля в основном повреждают молодые жуки третьего поколения. Отдельные личинки разного возраста, которые находятся на картофельных и баклажанных полях, не наносят сильного повреждения этим культурам. Химические меры борьбы против жуков третьего поколения в очагах полей, которые сильно повреждаются, надо использовать во второй половине этого месяца. Выход жуков 3- го поколения постепенно из почвы отмечается в первой и второй декаде сентября, а массовое появление молодых жуков происходит во второй половине этого месяца. Этот период считается критическим моментом вредоносности для осеннего картофеля и растений баклажана на местах резерваций.

В первой декаде октября на двух полях района Рудаки на каждом растении находилось больше 1экз. личинок. Что касается жуков, их было намного меньше. Такое количество личинок и жуков не причиняет ущерба картофелю. Действительно, в этот период на всех посевах картофеля количество жуков, личинок и яиц бывает различное, но очень низкое по сравнению с предыдущими месяцами. Причина такой низкой численности вредителя заключается в том, что фермеры и дехканские хозяйства используют ядохимикаты в августе и сентябре. С другой стороны, малочисленность жуков в осенний период в отдельных полях картофеля связана с тем, что после сбора весеннего урожая большинство жуков переходят на баклажановые поля. Это связана с тем, что состояние этих растений хорошее, что и привлекает для размножения большинство жуков 3-го поколения. Самки вредителя на листьях баклажана откладывают яйца. Хотя идёт яйцекладка на баклажанах, однако, численность популяции очень низкая. Поэтому в осенний период в сентябре или октябре не нужно применять ядохимикаты на этих полях. На приусадебных участках, на небольших площадях, занимаемых картофелем, лучше применять механический сбор жуков и яйцекладок их вручную. При учетах в октябре 2021 года на нескольких опытных полях нами не отмечалось яйцекладок. Количество их в сентябре постепенно уменьшалось. Личинки встречались только на одном поле, а небольшое число жуков на всех других полях. Небольшое число личинок, которые находятся на полях картофеля,- это поздние особи потомства от 3-го поколения которые в большинстве своем погибают в почве во время окукливания. Жуки третьего поколения постепенно, начиная с сентября, уходят на зимовку. Жуки, находившиеся на втором посеве картофеля, здесь же уходят на зимовку в почву. Если в этот период на полях встречаются молодые жуки, которые появились на днях, и в связи с тем, что полноценный корм в этот период года на полях не отмечается, большинство из них во время зимовки погибают. В 2021 году на картофельных полях были обнаружены жуки, которые позже появились в октябре, и последние личинки 3-ой генерации, которые до середины и конца октября уходили в почву. Температура воздуха в октябре днем составляла +20-22° С. Несмотря на это, было отмечено, что личинки, которые уходили в почву на окукливание после первой половины октября, погибали. Жуки, которые не закончили питание полностью, тоже погибали. Причиной является понижение температуры в почве, меньшее накопление жировых тел в организме.

ЛИТЕРАТУРА

- Имонов М.Ш. О колорадском жуке (*Leptinotarsa desemlineata* Sey) в Таджикистан. Актуальные проблемы агропромышленного комплекса республики Таджикистан. / М.Ш.Имонов С.М.Мухитдинов А.М.Махмадзиёев - Душанбе -2004. 197с.
- Имонов М. Мухитдинов С. Махмадзиёев А. «Биология первого поколения колорадского жука в условиях Гиссарской долины» Материалы республиканской научной конференции посвященной 60 летию образования Таджикского национального университета (биологического факультета). - Душанбе, 19-20 декабря 2008. 101с.
- Ушатинская Р. С. Диапауза и зимовка колорадского жука (*Leptinotarsa desemlineata* Sey.) первой генерации в почвах разного типа / Р. С. Ушатинская Э. Ф. Козаржевская // Э. Ф. Зоол. Журн.-1962.-Вып. 8.- С. 1166-1174.
- Чилебаев М.К. Колорадский жук . М.К. Чилебаев, Б.В. Златанов. Алма-Ата Кайнар - 1991. 47с.
- Хамбазаров А.К. Основные болезни и вредители картофеля в условиях Кабардино-Балкарии и меры борьбы с ними/ А.К. Хамбазаров // Нальчик. - Эльбрус.- 1975. 52с.
- Кахаров К.Х. Биоэкологические особенности колорадского жука и меры борьбы в условиях Таджикистана К.Х. Кахаров // Автореферат дис. к. с/х. н. - СПб.- 2008. 25 с.

7. Della Beffa, G. La Infestazione doriforica in Piemonte nel 1946.-Ann. Acad Agr. Toeine, 1947, vol. 89, P. 8.
8. Mulltr K. 1941. Das Erscheinen der überwintereten Kartoffelkäfer in Frühjahr in seltenen Beziehungen zur Bodentemperatur. Z. Pfl. Krankh., 51, 139-146.
9. Feutaund J. 1961. Le Doryphore a la conquête I Europe.-In: Proc. VIII Intern. Con. Entomol., Stockholm, 1950, P. 643.
10. Stani A. Mbi biolgjine e bubufecit te papates dhe masat e luftimit ne kushtet erretmit te Tiranes-Bul. I Shkencave Bujqesore, 1967, t.6 N 4, s. 61-77.
11. Trouvelot B. 1923. Le Doryphore [Leptino Partarsa decemlinata Say] Rev. Hist. Nat. Appl., 4. 2. Paris, 51-57, 9 Fig. Fev.
12. Wahlen F. 1938. Suisse Situation doryphorique en 1938. Mon. Int. Prot. Plantes, 12, 267M-269M.
13. Winning E. 1930. Stand der Kartoffelkäferfrage in Frankreich zu Beginn des Sommers 1930. Nachr. Bl. Dtsch. Pfl. Sch. Dienst, 10, 11, S 91-94. 1 ch. Berlin, Now.

ИНКИШОФИ НАСЛИ ДУЮМ ВА СЕЮМИ ГАМБУСКИ КОЛОРАДЙ ДАР ШАРОИТИ ВОДИИ ҲИСОРИ ТОЧИКИСТОН

Дар мақола сухан дар бораи инкишофи насли дуюм ва сеюми гамбуски колорадӣ мераавад. Пайдо шудани гамбусони аввали насли дуюми дар нимаи дуюми моҳи май ва насли сеюм дар моҳи август ба амал меояд. Ба муқобили гамбуски колорадӣ усулҳои гуногуни мубориза, бояд сари вакът гузаронида шавад.

Калидвожаҳо: гамбуски колорадӣ, даври инкишоф, роҳи мубориза, зоча, тухмгузорӣ, зараррасонӣ.

РАЗВИТИЕ ВТОРОГО И ТРЕТЬЕГО ПОКОЛЕНИЯ КОЛОРАДСКОГО ЖУКА НА КАРТОФЕЛЬНЫХ ПОЛЯХ В УСЛОВИЯХ ГИССАРСКОЙ ДОЛИНЫ ТАДЖИКИСТАНА

В статье речь идет о развитие второго и третьего поколения колорадского жука на картофельных полях. Начало появления первого жуков второго поколения происходит во второй декаде мая, а третьей поколения в августе. Против колорадского жука применяют различные методы борьбы, которые должны проводиться своевременно.

Ключевые слова: колорадский жук, фазы развития, меры борьбы, окукление, яйцекладка, вредоносность.

THE DEVELOPMENT OF THE SECOND AND THIRD GENERATION OF THE COLORADO BEETLE IN POTATO FIELDS IN THE CONDITIONS OF THE GISSAR VALLEY OF TAJIKISTAN

The article deals with the development of the second and third generation of the Colorado potato beetle in potato fields. The beginning of the appearance of the first beetles of the second generation occurs in the second decade of May, and the third generation in August. Various control methods are used against the Colorado potato beetle, which must be carried out in a timely manner.

Key words: Colorado potato beetle, development phases, control measures, pupation, oviposition, harmfulness.

Дар бораи муаллиф

Имонов Мирмаҳмад Шоробович –
номзади илмҳои биология, мудири
кафедраи зоологии Донишгоҳи давлатии
омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин
Айнӣ Суроға 734003, Ҷумҳурии
Тоҷикистон ш. Душанбе, хиёбони Рӯдаки
121. Тел: (+992) 938600686. E-mail:
m.imonov@mail.ru

Об авторе:

Имонов Мирмаҳмад Шоробович –
к.б.н., заведующей кафедры зоологии,
Таджикского государственного

педагогического университета имени С. Айни, 734003, Республика Таджикистан,
г.Душанбе, пр. Рудаки, 121. Тел: (+992)
938600686. E-mail: m.imonov@mail.ru

About the author:

Imonov Mirmahmad Shorobovich –
Candidate of Biological Sciences, Head of the
Department of Zoology Tajik State
Pedagogical University named after Sadriddin
Aini. Address 734003, Republic of Tajikistan,
Dushanbe, Rudaki Ave., 121. Tel: (+992)
938600686. m.imonov@mail

УДК 596 (575.3)

ИЗМЕНЕНИЕ ГЕРПЕТОФАУНЫ ТАДЖИКИСТАНА ПОД ВОЗДЕЙСТВИЕМ АНТРОПОГЕННЫХ ФАКТОРОВ

Сатторов Т., Эргашев У., Абдиев У., Вахобов А.
Таджикский государственный педагогический университет им. С. Айни

Природные ландшафты Центральной Азии из давних времен находятся под воздействием хозяйственной деятельности человека, которая закономерно оказывает негативное последствие на экосистему. Особенно резко усилилось влияние антропогенных факторов на окружающую среду за последние десятилетия с ускорением научно-технического прогресса, когда в сравнительно короткие сроки происходят коренные изменения во флоре и фауне отдельных ландшафтных зон. Тенденция преобразования природной среды в связи с растущим вмешательством человека носит глобальный характер, а многие последствия этого явления закономерны и сходны в самых различных регионах.

Сведения о влиянии антропогенных факторов на герпетофауну Центральной Азии имеются в работах Д.Н.Кашгарова; О.П.Богданова; Г.С.Султанова; Н.А.Гладкова и А.К.Рустамова; Т. Сатторова и др [3,1,4,2,5].

На юго-востоке Центральный Азии из – за орографических сложностей горных ландшафтов и ограниченности земельных ресурсов антропогенному воздействию в значительной степени подвержены равнинные и предгорные пустыни. В горных ландшафтах действие антропогенного фактора слабо отражается на герпетофауне.

Однако за последние годы в регионе наметилась тенденция обратного процесса демографической проблемы, то есть население активно заселяется предгорья и горы, поэтому возрождаются новые кишлаки, сады и посевные земли и развивается скотоводство. Эти преобразования также активно влияют на герпетофаuna гор в негативном отношении и приводят к формированию новых ценозов в антропогенном ландшафте.

Очень важно отметить, что за последние годы сильно изменилась природная и демографическая обстановка на огромных территориях Вахской, Яванской, Ферганской, Бешкентской долины, Сомгарского, Гравутинского массивов, Дальверзинской и Дангаринской степи и долины Зеравшана и развитие земледелия привело к исчезновению воды и отмиранию водоемов и их обитателей в низовьях р. Зеравшан. огромные территории Ферганской долины, окультуренные издавна под хлопчатник, сады, виноградники и др., орошаемые из Сырдарьи, стали причиной маловодия реки и резкого ухудшение режима водоснабжения Аральского моря и условий существование фаунистических комплексов Приаралья. Вследствие этого заседания, строительства поселков, промышленных объектов, прямого или косвенного влияние поливной культурны земель с естественным песчаным покровом в Ферганской, Вахской, Гиссарской и других долинах юго-востока Центральной Азии осталось очень мало и только, там где по тем или иным причинам сохранился ландшафт, не тронутый человеком. Естественно, что с преобразованием ландшафтов претерпели значительные изменения ареала, состав и экологическая структура фауны пресмыкающихся равнин и предгорных районов. Так, широкомасштабные освоения Ферганской, Вахской, Гиссарской и Зеравшанской долин не могли резко не изменить состава фаунистических комплексов и экологической структуры пресмыкающихся. В самом деле, в последние годы произошло существенное сокращение видового состава и численности ряда видов пресмыкающихся упомянутых долин. В связи с этим познание закономерностей изменения фаунистических комплексов пресмыкающихся, происходящих в результате хозяйственной деятельности человека в изученном регионе имеет важное научно-практическое значение, особенно для экономического обоснования стратегии борьбы с насекомыми вредителями сельхоз культур.

Следует отметить, что до настоящего времени отсутствуют публикации, посвященные влиянию антропогенного фактора на состав и структуру фаунистического комплекса пресмыкающихся региона. Предлагаемые материалы в данной работе могут в известной мере восполнить имеющиеся проблемы, происходящие процессов сукцессионных изменений фауны, прогнозирования её количественных аспектов, экологической структуры, а также в оценке потенциальной роли пресмыкающихся как компонента состава пищи полезных животных, энтомофагов и переносчиков инфекционный заболеваний в антропогенных ландшафтах.

С целью выяснения основных этапов и направлений смен биоценозов на разных стадиях сукцессионных изменений в течение ряда лет (1965-2020) нами изучался видовой состав и

структурой пресмыкающихся естественных и антропогенных ценозов в условиях Бешкентской и Ферганской долины. В этих вновь освоенных районах фаунистические сборы и учета численности пресмыкающихся проводились до освоения и подряд в течение 5-10 лет после освоения и за последние 25-30 лет. Сведений по видовому составу и численности пресмыкающихся региона до освоения было мало, мы пользовались также литературными данными С.А.Чернов; И.Д.Яковлева; Г.С.Султанов; С.А.Сайд-Алиев; Т. Сатторов [8,9,4,7,5].

Проведенные исследования позволили выявить весьма важный аспект проблемы, а именно: наряду с направленным преобразованием под воздействием конкретного вида хозяйственного освоения комплексы рептилий также испытывают изменения, происходящие в окружающей среде в качестве радиального фактора хозяйственного воздействия, изучались две противоположные стороны антропогенного воздействия на природу. Первая – это влияние оросительного мелиорации и последующего освоения под посевы хлопчатника, люцерны, виноградники и др. сельскохозяйственных культур. В условиях упомянутых долин. Чтобы получить ясное представление о происходящих сукцессионных перестройках в пределах границ этих территорий, необходимо вкратце остановиться на истории освоения этих долин.

Бешкентская долина представляет собой крупнейшую межгорную равнинную пустыню в низовьях Кафирнигана Южно-Таджикской депрессии. Общая площадь 10 тыс. га, длиной 70 км шириной 5 км и на юге примыкает к р. Пяндж. До освоения это был типичный пустынный ландшафт со своеобразной фауной и флорой. В центральной части долины с давних времен располагались уникальные озеленения (чинары, ивы, тополя) и водная артерия – родник Чилучорчашма, которая пользуется для поливного земледелия Шаартузского района. Поливные арыки, берущие начало от родников, по выходу в среднюю часть долины разливались в песчано-солончаковые почвы, образовывая при этом большие площади заболоченностей и мелкие водоемы с гребенщиками зарослями, где это обуславливает разведение различных насекомых. На северо-восточной части долины находилась типичная песчаная пустыня, которая подвергалась освоению с 1970 года. Необходимо отметить, что до освоения в Бешкентской долине имелись оптимальные условия для существования первичные ценозов, в том числе фаунистических рептилий [8,7,5].

По литературным данным [8,7] до освоения (1965-1975) в Бешкентской долине были установлены более 27 видов пресмыкающихся (табл.1). Особенно, по наибольшей численности, выделялись: среднеазиатская черепаха (15 экз. за час), сцинковый, гребнепалый и каспийские гекконы (6-10 экз.), песчаная круглоголовка (17 экз.), круглоголовка Боетгера (13 экз.), черноглазчатая, линейчатая и полосатая ящурки (9-15 экз.) и др. виды.

В начале 70-х годов началось освоение Бешкентской долины. Постепенно разрушались поливные арыки, иссушались заболоченные территории и уничтожалась естественная дерево-кустарниковая растительность побережий родникового канала и орошаемых пастбищ. С помощью тяжелой техники выравнены песчаные барханы и предгорные долины. По долинам сооружены мелиоративные каналы и созданы жилищные постройки и т. д. В общем, в течение 10-15 лет здесь было организовано 4 крупнейших хлопкосеющих совхоза и планируется создание еще 2-3 хозяйств. Предгорий Туюнтау и Арыктау используется для пастбища скота. В результате этих преобразований на месте былой пустыне во всём контрасте возродился настоящий оазис. Распашка земель, их полив из бетонированных бетонных сетей, ежегодные пестицидные обработки хлопчатника против вредителей и проведение дефолиации растений привели к резкому сокращению численности пресмыкающихся и исчезновению некоторых видов. Как показали наши исследования, в этой долине спустя 15 лет после освоения (табл.7 %) из зарегистрированных ранее видов сохранились 20 (74%) герпетофауны долины. Сформировавшиеся новыми природные условия и освоение песков сильно отразились на численности и видовом составе герпетофауны региона, особенно на псаммофильных видах.

С освоением песков исчезли песчаные и ушастые круглоголовки, сетчатая ящурка, ящурка средняя, бойга, песчаная эфа и др. виды.

Многие псаммофильные виды, такие как сцинковые и гребнепалый гекконы, стали малочисленными; они сохранились, в основном, на песчаных буграх вдоль дорог и между лессовыми холмами. Многие виды ящериц и змей также стали малочисленными. Представители пресмыкающихся сохранились, в основном, в окрестностях оазисов, вдоль дорог, каналов, предгорьях и неосвоенных участках между лессовыми холмами. Поэтому оставшиеся живые виды рептилий сконцентрировались в упомянутых биотопах антропогенного ландшафта.

Таким образом, на месте бывшего пустынного ценоза, сформировался новый, адаптированных к условиям оазисов вариант вторичного ценоза. Сукцессионные изменения такого характера всегда сопровождаются значительным уменьшением состава и численности пресмыкающихся.

Ферганской долина – крупнейшая межгорная впадина в системе Тянь-Шаня, которая окружена Алайским, Туркестанским, Кураминским, Чоткальским и Ферганским горными хребтами. В пределах республики Узбекистана находится 75% территории долины, остальная её часть относится к Таджикистану и Киргизии. Долина занимается площадь свыше 22 тыс. км², её длина достигает почти 300 км, наибольшая ширина – 170 км. Окаймленные горные хребты препятствуют проникновению холодных масс воздуха в долину, формируя своеобразные экологические условия. Нижняя часть склонов гор занята адырами. В предгорьях расположены глинисто- щебнистые равнины. Основную водную артерию долины составляет Сырдарья, которая берет начало от рек Норын и Карадарья. В пойме Сырдарьи образовался тугайный комплекс.

**Таблица №1.
ВИДОВОЙ СОСТАВ И ЧИСЛЕННОСТЬ ГЕРПЕТОФАУНЫ БЕШКЕНТСКОЙ
ДОЛИНЫ ДО И ПОСЛЕ ЕЁ ОСВОЕНИЯ (ПО ДАННЫМ 1965-2020 гг.)**

До освоения (1965-1975)	Сред. числ. за 1 час учета	Сред. числ. за 1 ч. учета После освоения (1976-1991)	Сред. числ. за 1 ч. учета После освоения (1991-2020)
Среднеазиатская черепаха	15	4	-
Сцинковый геккон	10	3	1
Гербнепалый геккон	10	2	2
Каспийский геккон	6	2	1
Серый геккон	4	-	2
Степная агама	10	5	4
Круглоголовка Боетгера	13	17	5
Песчаная круглоголовка	17	-	5
Ушастая круглоголовка	4	-	2
Серый варан	3	0,2	0,1
Желтопузик	7	2	1
Ящурка быстрая	15	20	5
Ящурка черноглазчатая	15	25	3
Ящурка линейчатая	8	4	2
Ящурка полосатая	9	6	2
Ящурка сетчатая	7	-	-
Ящурка средняя	3	-	-
Восточный удавчик	2	0,5	1
Поперечнополосатый полоз	3	0,5	0,1
Разноцветные полоз	3	1	1
Пятнистые полоз	2	1	0,5
Узорчатые полоз	3	1	1
Стрела - змея	4	4	1
Бойга	0,2	-	-
Среднеазиатская кобра	3	0,2	0,1
Среднеазиатская гюрза	2	0,5	1
Песчаная эфа	1	-	-

За счет аллювиальных осадков, при размывание по правобережью и левобережью Сырдарьи, образовались песчаные барханы (пустыни). Наиболее характерные песчаные пустыни расположены на левобережье Сырдарьи в центральной части долины (Каракалпакская и Язъянская степь) на западе долины песчаные массивы расположены в окрестностях Бешараыка, Канибадама, Кайраккумского водохранилища. Все это создает благоприятные экологические условия для животных, в том числе и пресмыкающихся.

По литературам данным [1,4,7,5] в Ферганской долине до освоения (1965-1975 гг) зарегистрированы 23 вида пресмыкающихся, из которых 20 встречается в равнинной и предгорной пустыне (табл.2).

Судя по данным, приведенным в таблице; можно сказать, что в долине в естественных ландшафтах численность большинства видов пресмыкающихся была довольно высокая.

Ферганской долина- один из деревнях очагов развития культурного ландшафта, обладает всеми основными чертами, свойственными оазисам Центральной Азии. Освоение Ферганского оазиса началось давно, в конце XIX века.

Таблица №2

ВИДОВОЙ СОСТАВ И ЧИСЛЕННОСТЬ ГЕРПЕТОФАУНЫ ФЕРГАНСКОЙ ДОЛИНЫ ДО И ПОСЛЕ ЕЁ ОВОЕНИЯ (ПО ДАННЫМ 1965-2020)

ВИД	Средняя численность за 1 час учета		
	До освоения (1965-1975)	После освоения (1976-1991)	После освоения (1991-2020)
Среднеазиатская черепаха	10	2	-
Серый геккон	18	6	3
Сцинковый геккон	7	17	4
Панцирный геккончик	4	-	-
Степная агама	9	6	4
Такырная круглоголовка	11	7	3
Круглоголовка Штрауха	10	12	4
Серый варан	2	0,2	0,1
Желтопузик	5	2	1
Ящурка быстрая	18	27	6
Ящурка разноцветная	7	9	4
Ящурка полосатая	12	37	8
Пустынный гологлаз	7	9	4
Восточный удавчик	3	1	1
Поперечнополосатый полоз	2	0,3	0,1
Разноцветный полоз	3	0,5	0,2
Узорчатый полоз	2	0,5	0,3
Пятнистый полоз	2	0,2	0,1
Стрела - змея	4	2	0,1
Степная гадюка	-	-	-

Однако в начале 70-х годов началось интенсивное освоение пустынь долины Сырдарьи и предгорных равнин горных хребтов, окружающих долину. Созданы Кайраккумское и Фархадское водохранилища, по долине для орошения пустынь проведен Большой Ферганский канал. За последние годы почти все песчаные массивы: Каракалпакская, Язъянская степи, песчаные пустыни Аштикалон, Сомгар, окрестности Бешарик, Канибадама выравнены, распаханы и используются под хлопчатник, люцерну, кукурузу и другие сельхозугодия. Также для орошения используются предгорные равнинны Туркестанского и Кураминского хребтов. За последние годы 84% равнин долин заняты посевами различных сельскохозяйственных культур. В результате вышеуказанных преобразований на месте песчаной и предгорный пустыни образовался настоящий широкий Ферганский оазис.

Распашка земель и орошение привело к сокрушению численности, изменению биотопов многих видов и исчезновению некоторых видов пресмыкающихся Ферганской долины. Наши исследования в этой долине свидетельствуют о том, что спустя 15 лет после освоения в герпетофауне региона произошло существенное изменение. Из зарегистрированных ранее видов сохранились 18 видов или 90% герпетофауны (табл.2). Следует отметить, что из-за антропогенного пресса сократились численность многих пустынных видов, особенно змей. Псаммофильные виды сконцентрировались на ещё не освоенных песках, поэтому на этих биотопах их численность очень высокая. Сцинковый геккон полосатая ящурка, круглоголовка штрауха на песках местами встречается по 20-25 экземпляров за час экскурсии. Влияние антропогенного фактора более четко отражается в экологии змей. Почти все виды змей в долине стали малочисленными. Очень редко встречается пятнистый и поперечнополосатый полозы. Исчезла степная гадюка, которая ранее была известна по данным И.Д.Яковлевой [9].

Панцирный геккончик и пустынныи гологлаз вытеснены из естественного биотопа, они приспособились к культурному ландшафту. Панцирный геккончик встречается только в старых жилых домах, по всей Ферганской долине встречается 6-8 экз. на 150 метров. Пустынныи гологлаз обитает в окрестностях орошаемых земель, придворных участков. Численность высокая, местами встречаются до 25 экземпляров на расстоянии 150 м. Однако панцирный геккончик и пустынныи гологлаз за последние годы почти исчезли из культурного ландшафта и придворных участком[6].

Многие пустынные виды серый геккон, быстрая, разноцветная ящурка, такырная и круглоголовка штрауха и другие виды переместились в предгорья на высоту 600-1200 м также очень важно подчеркнуть, что экологические условия в антропогенном ландшафте благоприятствуют многим видам ящериц и змей. Численность поперечнополосатого, разноцветного и узорчатого полозов сравнительно высокая в жилых постройках.

Наши наблюдения показали, что Ферганской долине на полях, занятых посевами ячменя, пшеницы, хлопчатника, пресмыкающиеся полностью исчезают, в окраинах этих полей встречаются быстрые и разноцветные ящурки, пустынныи гологлаз и другие виды.

Таким образом, можно сделать вывод, что с орошением земель видовой состав пресмыкающихся заметно меняется. Количество всех видов уменьшается. Некоторые экологически пластичные виды приспособливаются в нижнем поясе предгорий и в культурном биоценозе. В заключение можно подчеркнуть, что почти все полупустынные и пустынные виды после освоения не исключено полностью исчезнут из природы республики.

ЛИТЕРАТУРЫ:

1. Богданов О.П. О питании такырной круглоголовки в Таджикистане. - Мат. по фауне и экологии наземных позвоночных Таджикистана, Тр. АН Тадж. ССР, 1962а, т. 22. – С. 109-117.
2. Гладков Н.А., Рустамов А.К. Животные культурных ландшафтов. – М.: Мысль, 1975. – С. 3-24.
3. Каширин Д.Н. Животные Туркестана. – Ташкент: Учпедгиз, 1932. – С. 44-80.
4. Султанов Г.С. Культурные ландшафты: Сб. Позвоночные животные Ферганской долины. - Ташкент: Фан, 1974. – С. 15-42.
5. Сатторов Т. Пресмыкающиеся Северного Таджикистана. - Душанбе: «Дониш», 1993. – 276 с.
6. Сатторов Т. Особенности экологии, распространение и меры охраны герпетофауны Таджикистана. Материалы седьмой Международной научной конференции «Экологические особенности биологического разнообразия» Курган-Тюбе-2017.- С. 79-80.
7. Сайд-Алиев С.А. Земноводные и пресмыкающиеся Таджикистана. - Душанбе: Дониш, 1979. – 145 с.
8. Чернов С.А. Фауна Тадж. ССР. Пресмыкающиеся. – Тр. ИЗИП АН Тадж. ССР, т. 48, Сталинабад, 1959. – 203 с.
9. Яковлева И.Д. Пресмыкающиеся Киргизии. - Фрунзе: Изд. АН Кирг. ССР, 1964. – 272 с.

ТАГИРИШИ ГЕРПЕТАФАУНАИ ТОЧИКИСТОН АЗ ТАЪСИРИ ОМИЛҲОИ АНТРОПОГЕНӢ.

Дар ин мақола натиҷаҳои таҳқиқоти чандинсолаи мо оид ба тагириёбии герпетофаунаи Тоҷикистон дар зери таъсири омилҳои антропогенӣ оварда шудааст. Марҳилаҳо ва самтҳои асосии тагириёбии биосенозҳо дар марҳилаҳои гуногуни тагириоти суксионӣ дар тӯли якчанд сол (1965-2020) омӯхта шудаанд. Мо дар шароити водиҳои Бешкент ва Фарғона таркиби намуд, фаровонӣ, танг шудани майдони зист ва соҳтори ҳазандагони ландшафтҳои табиию антропогениро муайян кардем.

Калидвоҷаҳо: герпетофауна, коллексияҳо, биоценозҳо, синонимҳо, экспедицияҳо, тавсифҳо, манзараҳо.

ИЗМЕНЕНИЕ ГЕРПЕТОФАУНЫ ТАДЖИКИСТАНА ПОД ВОЗДЕЙСТВИЕМ АНТРОПОГЕННЫХ ФАКТОРОВ

В данной статье приводятся результаты наших многолетних исследований изменения герпетофауны Таджикистана под влиянием антропогенных факторов. Изучены основных этапов и направлений смен биоценозов на разных стадиях сукцессионных изменений в течение ряда лет (1965-2020). Нами выявлены видовой состав, численность, сужение ареалов и структура пресмыкающихся естественных и антропогенных ценозов в условиях Бешкентской и Ферганской долины.

Ключевые слова: герпетофауна, сборы, биоценоз, синонимы, экспедиции, описания, ландшафты.

CHANGES IN THE HERPETOFAUNA OF TAJIKISTAN UNDER THE IMPACT OF ANTHROPOGENIC FACTORS

This article presents the results of our long-term research on the change in the herpetofauna of Tajikistan under the influence of anthropogenic factors. The main stages and directions of changes in biocenoses at different stages of successional changes over a number of years (1965-2020) have been studied. We have identified the species composition, abundance, narrowing of ranges and structure of reptiles of natural and anthropogenic qualifications in the conditions of the Beshkent and Fergana valleys.

Key words: herpetofauna, collections, biocenosis, synonyms, expeditions, descriptions, landscapes.

Дар ба муаллифон

Сатторов Тоҳирҷон – профессори кафедраи зоологии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ. (Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш.Душанбе), E-mail: tohir-47@mail.ru.

Эргашев Усмонали Ҳушмуродович – номзади илмҳои биологӣ, омӯзгори калони кафедраи зоологии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ. (Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш.Душанбе), e-mail: usmonaliev@mail.ru.

Абдиев Умедҷон Раҳимилоевич – асистенти кафедраи зоологии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ (Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш.Душанбе), e-mail: umed.abdiev@mail.ru.

Вахобов Алиҷон Аҳтамовиҷ – номзади илмҳои биологӣ, дотсенти кафедраи анатомия ва физиологии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ. (Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе), тел: (+992) 919199304.

Об авторах

Сатторов Тахирҷон - профессор, кафедры зоологии Таджикского государственного педагогического университета имени Садриддина Айни (Республика Таджикистан, г.Душанбе), e-mail: tohir-47@mail.ru

Эргашев Усмонали Ҳушмуродович – кандидат биологических наук, старший преподаватель Таджикского государственного педагогического университета им. Садриддина Айни (Республика Таджикистан, г.Душанбе), E-mail:usmonaliev@mail.ru

Абдиев Умедҷон Раҳимилоевич - асистент кафедры зоологии Таджикского государственного педагогического университета имени Садриддина Айни(Республика Таджикистан, г.Душанбе), E-mail: umed.abdiev@mail.ru

Вахобов Алиҷон Аҳтамовиҷ - кандидат биологических наук, доцент кафедры анатомии и физиологии Таджикского государственного педагогического университета имени Садриддина Айни (Республика Таджикистан, г.Душанбе), тел: (+992) 919199304

About the authors:

Sattorov Takhirjon – Professor of the Department of Zoology, Tajik State Pedagogical University named after Sadriddin Aini (Republic of Tajikistan, Dushanbe), E-mail: tohir-47@mail.ru

Ergashev Usmonali - Candidate of Biological Sciences, Senior Lecturer of Tajik State Pedagogical University named after. Sadriddin Aini (Republic of Tajikistan, Dushanbe), e-mail: usmonaliev@mail.ru

Abdiev Umedjon Rahimiloevich - Assistant of the Department of Zoology of the Tajik State Pedagogical University named after Sadriddin Aini (Republic of Tajikistan, Dushanbe), e-mail: umed.abdiev@mail.ru

Vakhobov Alijon Akhtamovich - Candidate of Biological Sciences, Associate Professor of the Department of Anatomy and Physiology of the Tajik State Pedagogical University named after Sadriddin Aini (Republic of Tajikistan, Dushanbe), tel: 919199304

УДК 595-771

**ТАҒИРЁБИИ РАФТИ МАВСИМИИ ШУМОРАИ КУРПАШШАҲО (*CULISIDAE*)
ВА ПАШШАҲОИ РЕГЗОР (*PSYCHODIDAE*,
RHLEBOTOMINAE) ДАР ДАРАИ РОМИТ**

Салимзода Ш.А.*Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ*

Дараи Ромит дар нишебиҳои ҷанубии қаторкӯҳҳои Ҳисор воқеъ буда, ба сарҳади шарқии ш. Душанбе ҳамроҳ шуда, дар он марказҳои сершумори сайёҳӣ, минтақаҳои истироҳатӣ, сарчашмаҳои минералӣ ва азотӣ ҷойгир шудаанд. Тибқи маълумоти мавҷуд буда, дараи Ромит ҳудуди 16 200 га фаро гирифта, ба ҳайати «Мамнуъгоҳи давлатии табии Ромит» дохил мешавад ва дарозии 50 км -ро дар бар мегирад. Ин дара дар шарқ бо шаҳраки Оби Гарм, тавассути дараи Канаск то дараи Камароби н. Рашт, дар ғарб тавассути мазеъи Роҳатӣ ва теппай Самарқандӣ то дараи Варзоб, аз тарафи дигар то Регар бо Узбекистон, дар шимол то ноҳияҳои Айнӣ ва Маҷтоҳи вилояти Суғди Тоҷикистон ҳамсарҳад мебошад.

Тибқи маълумоти як қатор муаллифони корҳои монографӣ ва мақолаҳои курпашишҳои хунмаки Тоҷикистон ба 30 намуд ва 7 қатор - *Anopheles*, *Uranotaenia*, *Culiseta*, *Coquillettidiae*, *Aedes*, *Ochlerotatus*, *Culex* (Наумов, 1936; Брегетова, 1940; Кешишъян, 1941; Павловский, 1947, Казанцев, 1949; Гуцевич ва ғ., 1970; Занина, 1958; Булычев, 1978; Кадамов, Хабиров, 2009; Кадамов 2010; Хабиров, Кадамов, Искандаров ва ғ. 2013) [1;2;3]., мансуб мебошанд.

Пашшиҳои регзори Тоҷикистон 20 намудро, ки ба 3 қатор - *Phlebotomus*, *Sergentomyia* и *Grassomyia* (Перфильев, 1929; Петрищева, 1936; Латышев, 1937; Брегетов, 1940; Щуренкова, 1941; Артемьев, Неронов, 1984; Волкова, 1995; Баранец, Понировский, Кадамов, 2015) [4;5;6] дохил мешаванд дар бар мегирад.

Бо қушиши қаблии аксар муҳаққиқон оид ба намудҳои алоҳидай дуболони хунмаки дараи Ромит баъзе маълумот ба даст оварда шуд [2;3;7]. Дар натиҷаи ҷамъоварии ҳатсайрӣ ва мушоҳидаҳои дар соли 2022, ки дар нуқтаҳои аҳолинишини Қипчок, Ҷашма, Назиробод, Тангаи, ҷ/д Чуянгарон, Чорбӯғ, Бонғураи боло, Гулзор, Амоншайҳи, Хордараи поён, Личак, ҷ/д Ромит, Явроз ва дараи Ромит аз ҷониби мо гузаронида шуд 6 намуди курпашишҳои хунмак (оилаи *Culicidae*), ки ба авлоди *Anopheles*, *Culiseta*, *Aedes* (*Ochlerotatus*), *Culex* ва 4 намуди пашшиҳои регзор (оилаи *Psychodidae* зерилаи *Phlebotominae*), ки ба авлоди *Phlebotomus* ва *Sergentomyia* мансуб мебошанд дарёфт гардианд.

Дар зер рафти мавсими тағириёбии шумораи курпашишҳои хунмак ва пашшиҳои регзор вобаста ба нуқтаҳои мушоҳидаҳои гузаронидаи мо баррасӣ карда мешавад. Пештар дар табиат курпашишҳои дар марҳилаи болифӣ зимистонгузаронанда пайдо мешаванд. Ҳамин тавр на ҳама намуди курпашишҳо зимистонро ба таври мусоид мегузаронанд, бинобар ин баҳор ва дар аввали тобистон онҳо нисбатан камшумор мебошанд. Шумора тадриҷан вобаста ба инкишофи насли якум ва навбатӣ афзоиш меёбад ва шумораи максималии модинаҳои ҳамлакунанда ба таври муқаррарӣ дар моҳҳои июл ва август мушоҳида мегардад.

Anopheles claviger – Ин намуд экзофил ба шумор рафта, ҳамин тавр дарёфт намудани онҳо дар дохили иншоотҳо имконпазир мебошад. Дар охири апрел ва аввали моҳи май шумораи на онқадар зиёди курпашишҳо дар оғилхона мушоҳида гардида, то аввали (июн) мавсими тобистон ин курпашишҳо нобуд мешаванд. Аз охири август ва аввали тирамоҳ (сентябр) шумораи онҳо аз нав афзоиш меёбад. Дар иншоотҳои барои чорво таъин шуда шумораи муайяни хомушакҳои ин намудро дар моҳи октябр мушоҳида кардан мумкин аст.

An. claviger хомушаки сардидӯст буда, рафти мавсими шумораи он ба авчи баҳорӣ ва тирамҳӣ хос мебошад. Тобистон аз ҳарорати баланди ҳаво ин намуд фаъол нест. Ҳангоми ҷамъоварӣ аз нуқтаҳои аҳолинишин дарёфт карда шудааст.

An. superpictus – Макони муносibi тухмгузории ин намуд кулмакҳои хурди аз региборат будаи рудхонаи дарёҳои кӯҳии норавон ва ё маҷрои обашон суст ва қитъаҳои сангини соҳили дарёҳо ба шумор мераванд. Дар рафти таҳқиқот муайян гардид, ки шумораи *An. superpictus* зиёд мебошад. Дар айни замон ин намуд ба таври васеъ паҳн гардидааст. Дар Тоҷикистон то баландии 2800 м аз сатҳи баҳр парвоз мекунад. Инчунин дар заминҳои шолипарварӣ тухм мегузорад. Гармидӯст буда ҳарорати муносиб барои инкишофёбии кирмина $+30\dots+35^{\circ}\text{C}$ – ро ташкил мекунад. Кӯрпашишаҳо ба одамон бештар дар доҳили биноҳо ҳамла мекунанд. Ба таври муқаррарӣ дар биноҳои гарм зимистонро мегузаронанд. Модинаҳои зимистонро аз саргузаронида дар водии дарёчаҳо ва мавзеъоҳи ҳавзӣ дар охири март ба парвоз шурӯъ мекунанд. Авчи шумора дар моҳҳои июн-август ҳангоми пайдоиши шароити муносиб барои тухмгузорӣ ба амал меояд. *An. superpictus* барангезандай асосии бемории вараҷа дар Тоҷикистон ба шумор меравад.

Culex pipiens – Дар баландиҳои 1600 – 2000 метр аз сатҳи барҳ дучор меояд. Дар айни замон ин курпашиша яке аз компонентҳои оммавии гнус ба шумор рафта, дар шаҳрҳо ба одамон ҳучум мекунанд. Дар ҷамоатҳои дехаҳои аҳолинишин *Cx. pipiens* махсусан ба ҷорвои ҳонагӣ ҳучум мекунад. Ҳучуми оммавӣ бо оғози давраи торикии рӯзона, бегоҳии дер ҳам дар ҳавои кушод ва ҳам доҳили биноҳо рост меояд.

Дар намунаҳои гирдовардашудаи мо бо таври инфириодӣ нигоҳдорӣ мешавад. Дар охири моҳи сентябр шумораи курпашиҳои ин намуд тадриҷан кам мешавад [2].

Cx. hortensis – Намуд дар рудҳои кӯҳӣ ва мавзеҳои дарагӣ нисбатан сершумор мебошад. Мутобики маълумоти М.Н. Қешишъян (1941), ин намуд дар ноҳияҳои пастхамӣ ва кӯҳии Тоҷикистон паҳн гардидааст. [8]. Кирминаҳо дар обанборҳои аз оби соғ қифоя, аз обсабзаҳо ва растаниҳои сабз, ғанӣ, инчунин дар зарфҳо, тағораҳо ва ҳавзҳои бетонӣ маскан мегиранд.

Модинаҳо баъзан ба одамон ва ҳайвоноти ҳонагӣ ҳамла мекунанд. Бегоҳӣ ва шабона нисбатан фаъол мебошанд. Ҳамлаҳои инфириодии онҳо аз даҳаи 1 – уми моҳи май то охири октябр ба қайд гирифта мешавад.

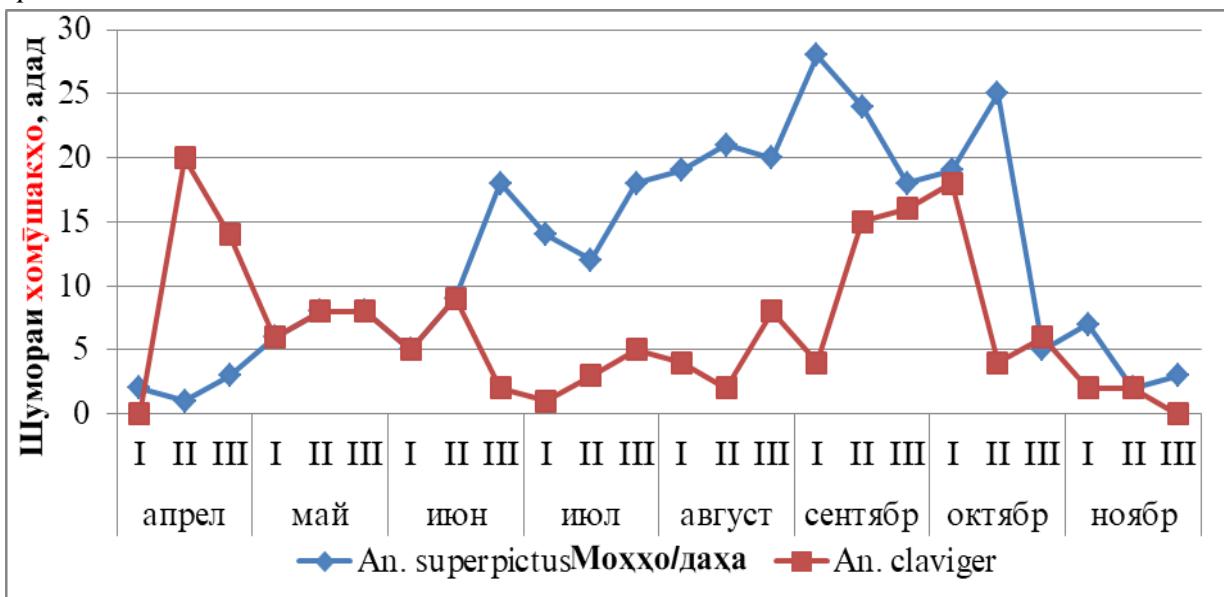
Ochlerotatus caspius – Курпашиҳои *Oc. caspius* бештар дар ҷойҳои кушод ҳучум мекунанд. Ҳангоми пайдоиши оммавӣ онҳо ба биноҳои истиқоматӣ парвоз мекунанд ва ба одамон ҳучум мекунанд. Фаъолнокии курпашиҳо чун дигар курпашиҳо аз ҳарорат, равшаний ва ба андозаи нисбатан кам аз намнокии ҳаво вобаста мебошад.

Дараҳаи фаъолнокии паст – тақрибан $+10^{\circ}\text{C}$ баробар аст. Дар ҳарорати $10^{\circ}\text{C} \dots +16^{\circ}\text{C}$ ин курпашиҳо камфаъол мешаванд. Ҳарорати мұтадил барои ин намуди курпашиҳо дар шароити Тоҷикистон $+17\dots+31^{\circ}\text{C}$ ба шумор меравад [1].

Фаъолнокии нисбатан зиёди курпашиҳо дар лаҳзаҳои бегоҳирӯзӣ ва пагоҳирӯзӣ зоҳир мегардад. Дар лаҳзаҳои рӯзона ҳучуми онҳо ноаён аст. Дар рафти шумораи мавсимий қалавиши шумора, ки аз зичи мувакқатӣ ва доимии обанбор вобаста аст – макони оммавии тухмгузорӣ мушоҳида мегардад. Мавҷудияти *Oc. caspius* бо шумораи кам аз ҷониби мо дар адирҳои миёнакӯҳ ва дарёчаҳои кӯҳии дараи Ромит ба қайд гирифта мешавад.

Culiseta subochrea - аз тухм инкишофёбии кирминаҳо дар обанборҳои ботлокӣ растаниҳои ғешагӣ, қад-қади дарёҳо, обанборҳои системai обтақсимкунак, ҷоҳҳо, кулҳои табиӣ ва ғ ба амал меояд. Ҳарорати мұтадили барои фардҳои болиг дар давраи тобистон $+20\dots+25^{\circ}\text{C}$ мебошад, ки дар лаҳзаи дери рӯз ва соатҳои шаб ба қайд гирифта мешавад.

Дар поён (расми 1) динамикаи тағиyrёбии шумораи курпашшаҳоро дар шароити дараи Ромит, ки дар мисоли ду намуди доминантӣ гузаронида шудааст *Anopheles claviger* ва *An. superpictus* пешниҳод менамоем.

Расми 1. Динамикаи тағиyrёбии мавсими *Anopheles claviger* ва *An. superpictus*.

Дар муқоиса аз кўрпашибашаҳо даври инкишофи пашшаҳои регзор ба мавзеъҳои обӣ вобастаги надорад. Кирминаҳо дар бокимондаҳои намнок органики инкишоф меёбанд. Дар табиат макони инкишофи пашшаҳои регзор сурохии пои дараҳтон ҷариҳо, лонаи сангпуштҳо, хояндаҳо, рубоҳ, сугур ва дар нуқтаҳои аҳолинишин таҳҳонаҳо, ҷойи партовгоҳӣ ва қитаъҳои ҷорвонигаҳдорӣ ба шумор мераванд. Давомнокии инкишофи як насли пашшаҳои регзор аз мутобиқати экологии намудҳои мушахас вобаста мебошад.

Phlebotomus sergenti – Дар намунаҳои гирдовардашудаи мо танҳо пашшаҳои даштие, ки тавасути домҳои барқи ва қоғазҳои ширешдор ки дар ҳудуди таҳқиқот истифода гардидаанд нигоҳдорӣ карда мешаванд.

Макони сукунати муносиб барои намуд тегаҳои кӯҳ ба шумор мераванд. Паноҳгоҳ барои ин намуд тарқиши ҳарсангҳо, ҷариҳо, оғилҳо, манзилҳои истиқоматӣ ба ҳисоб меравад. Давр ноҳияҳои доманакӯҳӣ дар лонаҳои мушҳои регзор дучор меояд. Дар Осиёи Маркази дар мавсими инкишоф 2-3 ва дар Кобул то 3 маротиба насл мегузорад. Дар охири тобистон ва аввали тирамоҳ авчи шумора мушоҳид мегардад. (Артемьев, Неронов, 1984) [4].

Дар муносибат ба инсон шидатнок буда бегоҳи ва шабона ҳучум мукунад. Барангезандай асосии лейшманиози антропонозии пустӣ (*L. tropica*) дар аксар ноҳияҳои Барҳимиёназаминӣ, Шарқи Наздик ва Миёна, Паси Кавказ, Осиёи Маркази ва Ҳиндустон ба шумор меравад.

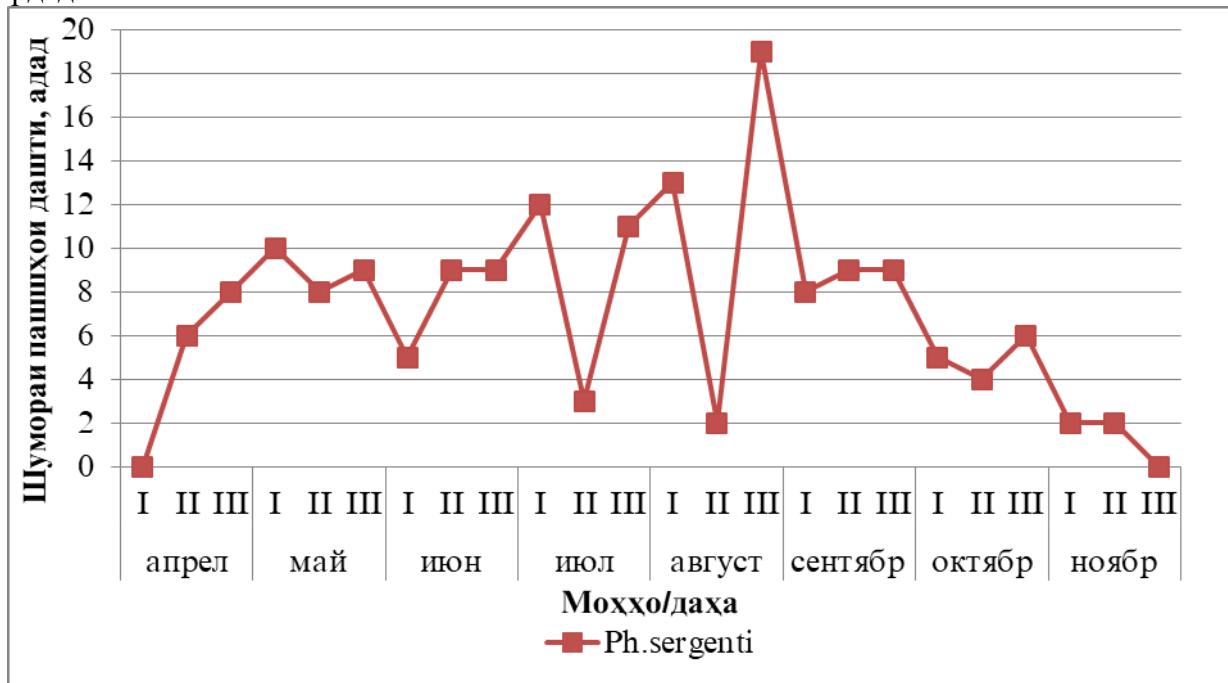
Ph. alexandri - Қисман дар кӯҳҳо, маҳсусан дар пасткӯҳҳо дучор омада, дар хиёбонҳо ва ҳамвориҳои обӣ дучор меояд. Дар намунаҳои гирдовардашудаи мо ягона намуна нигоҳдорӣ карда мешавад. Аҳён-аҳён дар баъзе мавзеъҳо намуди доминантӣ ба шумор меравад. Инкишофи кирминаҳо дар муқоиса ба дигар намудҳои *Phlebotomus* ба зудӣ мегузарад. Модинаҳо беист аз хуни одам, ширхӯрон ва парандагон ғизо мегиранд.

Sergentomyia sumbarica - дар намунаҳои гирдовардаи мо танҳо як фарди он, ки аз нуқтаи аҳолинишини ҷамоати Ромит дарёфт шудааст нигоҳдорӣ карда мешавад

Ser. grecovi - маводи аз се нуқтаи аҳолинишини Қипчок, Гулзор ва Хордараи поён гирдовардашудааст. Мувофиқи маълумоти П.А. Петрищева (1936), дар тамоми Тоҷикистони

чанубй дучор меояд. Н.Г. Брегетов оид ба паҳншавии ин намуд дар Ҳисору Дарвоз ва Помири Гарбӣ маълумот овардааст [2].

Динамикаи тағиیرёбии шумораи пашишои регзор (расми 2) дар шароити дараи Ромит, ки дар мисоли як намуди доминантӣ *Phlebotomus sergenti* гузаронида шудааст пешкаш мегардад.

Расми 2. Динамикаи тағиирёбии мавсимии *Phlebotomus sergenti*.

Хулоҳа: Парвози фаъоли мавсимии курпашишо ва пашишои регзор бо системаи мураккаби омилҳои абиотикӣ (иқлими) ва биотикӣ (дарандагон ва қасалиҳо) муайян карда мешаванд. Рафти шумораи мавсимии курпашишо ва пашишои регзор асосан ба шароити тағиирёбии ҳарорат дар давоми мушаххаси сол вобаста мебошад. Ба вай ҳамҷунин қалавиши майдон маҳсулнокии кирминагии биотопҳо, ҳарорати оби мавзеъи инкишоф ва дигар омилҳо таъсир мерасонанд.

ЛИТЕРАТУРА

- Кадамов, Д.С. Кровососущие комары (Culicidae) Гиссарской долины Таджикистана. / Д.С. Кадамов // Автореф. дис. ... канд. биол. наук. - Москва, 2010. - 24 с.
- Хабиров З. Монография «Кровососущие двукрылые Таджикистана». / З.Хабиров, Д.С. Кадамов, Ф.М. Искандаров, С.Р. Комилова, Ш.Д.Назарова Душанбе, 2013, - 288 с.
- Искандаров Ф.М. Кровососущие двукрылые (Diptera: Ceratopogonidae, Culicidae, Psychodidae, Tabanidae) - компоненты гнуса санаторно - курортных зон Центрального Таджикистана: / Ф.М. Искандаров // Автореф. дис. ... к.б.н. - Душанбе, 2017, 25 с.
- Артемьев М.М., Неронов В.М. Распространение и экология москитов Старого Света (род. *Phlebotomus*). / М.М.Артемьев, В.М. Неронов - М. 1984. – 208 с.
- Баранец М.С., Понировский Е.Н., Кадамов Д.С. Видовой состав и распространение москитов (Diptera: Psychodidae, Phlebotominae) Центральной Азии. «Медицинская паразитология и паразитарные болезни». / М.С.Баранец, Е.Н. Понировский, Д.С.Кадамов - М. 2015, №4, - С. 10-18.
- Волкова Т.В. Москиты Таджикистана и их роль в передаче возбудителей москитных лихорадок. / Т.В.Волкова // автореф. дис. ... канд. биол. наук. М. 1995. - 23 с.
- Искандаров, Ф.М. Хабиров З. Фенология и сезонная динамика численности кровососущих двукрылых южного склона Гиссарского хребта. Известия вузов Кыргызстана. Раздел «Экологическая наука» № 10, 2015. - С. 25-27.
- Кешишьян, М.Н. Culicidae Таджикистана. Мед. паразитол. и паразит. болезни. 1941, Т.10. №1. - С. 77-80.

**ТАҒИРЁБИИ РАФТИ МАВСИМИИ ШУМОРАИ КУРПАШШАҲО (CULISIDAE)
ВА ПАШШАҲОИ РЕГЗОР (PSYCHODIDAE,
PHLEBOTOMINAE) ДАР ДАРАИ РОМИТ**

Дар мақола оид ба рафти мавсими тағирёбии шумораи дублони хунмаки (Diptera) оилаи курпашшаҳо (Culicidae) ва пашшаҳои регзор (Psychodidae, Plebotominae) дар дараи Ромити Тоҷикистон маълумот оварда шудааст.

Калимаҳои калидӣ: - курпашшаҳо, пашшаҳои регзор, шумораи тағирёбии мавсими, дараи Ромит.

**СЕЗОННАЯ ХОД ЧИСЛЕННОСТИ КОМАРОВ (CULISIDAE) И МОСКИТОВ
(PSYCHODIDAE, PHLEBOTOMINAE) РАМИТСКОГО УЩЕЛЬЯ**

В статье приводятся данные о сезонная ход численности двукрылых кровососов (Diptera) семейство комаров (Culicidae) и москитов (Psychodidae, Plebotominae) в Рамитском ущелья Таджикистана.

Ключевые слова: - комары, москиты, сезонная ход численности, Рамитское ущелье.

**SEASONAL COURSE OF THE NUMBER OF MOSQUITOES (CULISIDAE) AND
SANDFLIES (PSYCHODIDAE, PHLEBOTOMINAE) IN THE RAMIT S GORGE**

The article provides data on the seasonal course of the numbers of two winged bloodsuckers (Diptera) of mosquito (Culicidae) family and sandflies (Psychodidae, Plebotominae) in the Ramit gorge of the Tajikistan.

Key words: - mosquitoes, sandflies. seasonal course of population, Ramit gorge.

Дар бораи муаллиф

Салимзода Шаҳноза Ашуралӣ -
Ассистенти кафедраи биохимия ва
генетикаи Дошишгоҳи давлатии омӯзгории
Тоҷикистон ба номи Саддридин Айни,
Сурога; ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 121,
Тел: (+992) 558999696

Об авторе

Салимзода Шаҳноза Ашурали -
Ассистент кафедры биохимии и
генетики Таджикского государственного

педагогического университета им. С.Айни.
Адрес: 734003, Республика Таджикистан,
г. Душанбе, проспект Рӯдакӣ 121. Тел:
(+992) 558999696

About the author

Salimzoda Shahnoza Ashurali -
Assistant of the department of Biochemistry
and Cenetics Tajik State Pedagogical
University named after S.Ainy. Adres:
734003, Republic of Tajikistan, city
Dushanbe, avenue Rudaki 121. Phone:
(+992) 558999696

ТДУ 59.08

ТАҲҚИҚОТҲОИ ГЕРПЕТОЛОГИИ МОРҲОИ ТОЧИКИСТОН**Наҷмудинов Т.А.***Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ*

Таҳқиқотҳои герпетологи дар Тоҷикистон аз солҳои 70-уми асри XIX оғоз гардидаанд. Аввалин маълумотҳо дар бораи ҳазандагони Тоҷикистон, аз чумла морҳо, пас аз сафари А.П.Федченко дар соли 1869 пайдо шуданд. Дар сафари кӯтоҳмуддати дар водии Зарафшон буданаш Федченко мори гуногуннақш ва мори обиро пайдо намуд. Соли 1870 А.П.Федченко бори дигар ба Шимолӣ Тоҷикистон сафар карда, дар дараи Могиён танҳо луччашмаки осиёро дарёфт намуд. Соли 1871 ба нохияи Исфара сафар намуд. Коллексияҳои ҷамъовардаи худро А.П.Федченко ба музеи зоологии Москва супорида буд. Калексияҳо аз тарафи зоологи олимони А. Штраух (1877) ва А.М.Никольский (1899) муаян карда шуданд.

Омузиши герпетофаунаи Тоҷикистон, ки дар солҳои 1870—1878 дар наздикии Ҳучанд ва Моголтау гузаронда шуда буданд, дар асарҳои А.А.Кушакевич хело хуб дарҷ гардида ва аҳамияти қалон доранд. Дар маҷмӯъ, ў 11 намуди ҳазандагонро ба даст овард, ки бъядан аз ҷониби А.А.Штраух омӯхта шуданд. Дар солҳои 70-уми асри XIX коллексияи герпетологӣ дар қаламрави Тоҷикистон аз ҷониби сайёҳ ва зоологи машҳур Н.А.Северцов ҷамъоварда шуда буд.

Пас аз таҳқиқотҳои А.А.Кушакевич ва Н.А.Северцов то солҳои 30-уми асри гузашта дар шимоли Тоҷикистон таҳқиқотҳои герперологи гузаронида нашуда буд.

Дар соли 1878 консерватори музеи зоологии Академияи фанҳои Россия В.Ф.Руссов дар атрофи Искандаркул саёҳати зоологи гузаронид, ки мори сипарсари Палассовро дарёфт намуд.

Аз соли 1880 омухтани герпетофаунаи қисми Ҷанубу-Ғарбии Тоҷикистон оғоз ёфт. Аввалин коллексияҳои герпетологиро сайёҳ-ботаник (духтур) А.Е. Регел анҷом додааст. Вай дар солҳои 1881-1884 ба як қатор нохияҳои Тоҷикистонро сафар намуд. Аз тарафи Ӯ агамаи ҳимолои, мори чипори гуногунақш ва мори оби дарёфт шудааст. Дар соли 1885 ба Ҷанубу-Ғарбии Тоҷикистон ва Шимолу-Ғарбии Помир Г. К. Грум-Гржимайло сафарҳои экспедитсиониро анҷом дод. Вай дар бораи 13 намуди ҳазандагон маводҳои коллекциониро ҷамъоварӣ намудааст. Намунаҳои коллексиони ў дар Осорхонаи ҳайвоноти Академияи илмҳои Россия нигоҳ дошта шуда ва аз ҷониби А.М.Никольский муайян гардидаанд.

Соли 1892 Д.К.Глазунов ва В.Л.Комаров ба водии дарёҳои Зарафшон ва Яғnob сафар кардан. Аз тарафи онҳо мори сипарсари Палласов дарёфт карда шуд.

Дар соли 1896 В. И. Липский ба қаторкуҳҳои Ҳисор ва Л. С. Борщевский соҳилҳои дарёи Вахш сафар намуданд. Маводи герпетологии ҷамъовардаи онҳо ба осорхонаи зоологияи АИ Русия интиқол дода шуда, онҳоро А.М.Никольский (1899) муайян кардааст.

Экспедитсияи Ҷамъияти географии рус, ки соли 1897 таҳти роҳбарии С.И.Коржинский ва А. Н. Казнаков ташкил шуда буд, дар омузиши герпетофаунаи Тоҷикистон саҳми қалон гузошт. Аъзоёни экспедитсия ба нохияҳои Шӯғлон ва Рушон сафар намуданд, ки дар рафти он коллексиони 21 намуди ҳазандагонро ҷамъовари кардан.

Соли 1898 аъзои экспедитсияи Ҷамъияти дустдорони антропологи ва этнографи таҳти роҳбарии Н. В. Богоявленский дар наздикии нохияҳои Ванҷ ва Қалъаиҳумб коллексияи ҳазандагон ҷамъовари гардидаанд. Маводҳо ба фонди коллекционии Университети давлатии Москва супурда шуданд.

Соли 1901 дар Тоҷикистон экспедицияи Ҷамъияти географии рус бо сардории Б. А. Федченко ба кор шуруъ кард. Аъзоёни Ҷамъият ба водии Фарғона, қаторкуҳҳои Олой ва Бадаҳшон сафар намуданд. Маводҳои ҷамъоварда шуда ба ихтиёри А. М. Никольский супурда шуд.

Дар соли 1906 А.С.Берг дар соҳили дарёи Андарек (Ҷумҳурии Қирғизистон), дар гирду атрофи Ҳудчанд ва дар болооби дарёи Исфара ба ҷамъоварии ҳазандагон шуруъ кард.

Соли 1910 дар қисмати Ҷанубу-Ғарбии Тоҷикистон олими машҳури Осиёи Миёна Н.А. Зарудний таҳқиқот гузаронд. Маводҳои ҷамъовардаи шудаи хазандагон ба Осорхонаи зоологии Академияи фанҳои Руссия супурда шуд.

Дар солҳои 1914—1916. Н.А.Бобринский ва В.А.Лаздинро ба қисмати Ҷанубу-Ғарбии Тоҷикистон сафар намуданд. Маводҳои герпетологии ин муҳаққиқон дар Осорхонаи зоологии Академияи илмҳои Руссия маҳфузанд.

Дар соли 1932 бо роҳбарии академик Е.Н.Павловский ба ноҳияҳои гуногуни Ҷанубу-Ғарби Тоҷикистон ва Помир сафарҳои таҳқиқоти гузаронида шуданд. Дар рафти сафар маълумотҳои дақиқ дар бораи хазандагон ҷамъовари карда шуданд, ки онҳо дар «Маводҳо дар маҷмаи Тоҷикистонии Академияи Фанҳои СССР барои (1935) инъикос ёфтаанд. Маводҳои ин таҳқиқот ба Осорхонаи зоологии Академияи илмҳои Руссия интиқол дода шуданд.

Соли 1934 В.М.Антипин ва С.А.Чернов дар водии Ҳисор ва ҷануби Тоҷикистон ҷамъоварии назарраси маводҳои герпетологиро гузарониданд.

Соли 1935 бо роҳбарии С. К. Дал дар қаторкуҳҳои Зарафшон ва Туркистон таҳқиқотҳои герпетологи гузаронида шуд. Натиҷаҳои он дар асари С.К.Дал « К изучению фауны наземных позвоночных систем Зеравшанского и Туркестанского хребтов» (1936) чоп шудаанд, ки дар бораи 12 намуди хазандагон маълумот медиҳад.

Дар солҳои 1938—1948. дар водии Зарафшон аз тарафи М. В. Калужин таҳқиқоти герпетологӣ гузаронида шуд, ки натиҷаи ин таҳқиқотҳо соли 1952 дар асари дуюми М. В. Калужин «О биологии гюрзы в Зеравшанской долине» аз чоп баромад.

Дар солҳои 1949—1951. Х.С.Салихбоев дар водии Фарғона таҳқиқот гузаронидааст, ки натиҷаи онҳо дар асари «Позвоночные животные лесных защитных насаждений Узбекистана» (Салихбаев,1956). ба табъ расид.

Дар соли 1950 ҳулосаи монографии академик Е.Н.Павловский «Ядовитые животные Средней Азии» аз чоп баромад. Дар ин асар дар баробари дигар ҳайвоноти заҳрноки бесутунмӯҳра (каждум, тортанакҳо, канҳо ва ҳашаротҳо) дар бораи 5 намуди морҳои заҳрноки Осиёи Марказӣ - кобраи осиёимиёнагӣ, мори афъии даштӣ, гурзай осиёимиёнагӣ, афъии реги ва сипарсари Палласов маълумоти мухтасар оварда шудааст. Барои ҳар як намуд тавсифи морфологӣ, маълумот дар бораи паҳншавӣ, макони зист, фаъолият дар табиат, ғизо ва афзоишашон дода шудааст. Дар ин асар дар бораи таносуби миқдори морҳои заҳрнок, дар ташхисгоҳ гирифташуда (дар мисоли Боғи ҳайвоноти Узбекистон), хосиятҳои фармакологии заҳри морҳо, омори ҳодисаҳои газидани морҳои заҳрнок, тавсияҳо оид ба муолиҷа ҳангоми газидани мори заҳрнок ва ғайра маълумотҳои ҷолиб оварда шудаанд. Маълумотҳое, ки дар асар оварда шудааст, бешубҳа, муҳим ва аҳамияти қалони амали доранд.

Дар соли 1954 мақолаи В.Б.Дубинин «Эколого-фаунистический очерк земноводных и пресмыкающихся Ховастского района Ташкентской области» чоп шуда буд, ки дар он дар бораи 26 намуди хазандагони ноҳияҳои ҳамсарҳади Тоҷикистон маълумот дода шудааст.

Маълумотҳои муфассалтарин дар бораи хазандагони Тоҷикистон дар асарҳои С.А.Чернов инъикос ёфтааст. Соли 1945 С.А.Чернов асари «Эколого-фаунистический очерк пресмыкающихся и земноводных Гиссарской долины»-ро нашр кард.

Соли 1959 дар асари С.А. Чернов «Фаунаи РСС Тоҷикистон» томи 18 маълумот дар бораи таснифот, экология ва паҳншавии 29 намуди қалтакалосҳо ва 16 намуди морҳо нашр гардидааст.

Аз Соли 1954 С. А. Сайд-Алиев дар ноҳияҳои Марказӣ, Ҷанубу-Ғарби ва қисмати Шимоли Тоҷикистон таҳқиқотҳои герпетологи гузаронд. Соли 1963 мақолаи «Материалы к фауне пресмыкающихся и земноводных Северного Таджикистана»-ро чоп кардааст, ки дар он дар бораи паҳншавии 17 намуди қалтакалос ва 11 намуди мор маълумот дода мешавад.

Соли 1960 монографияи О.П.Богданов «Фауна Узбекской ССР», ч. Том 1 «Земноводные и пресмыкающиеся», аз чоп баромад, ки дар он доир ба экология ва ҳусусиятҳои фаунаи ду намуди амфибияҳо ва 56 намуди хазандагон дар Узбекистон маълумот медиҳад.

Дар асари С.Перешкольник (1968) «Заметки по герпетофауне Северного Таджикистана» 17 намуди хазандагони атрофи Кирккудук ва дехаи Шаҳристони вилояти Суғд зикр гардааст.

Дар мақолаи Т.Ядгоров «О распространении пятнистого полоза в Ферганской долине» (1972) бозёфтҳои нав дар бораи саршумор ва паҳншавии ин намуд маълумотҳо оварда шудааст.

Соли 1974 асари Ф.С.Султонов таҳти таҳрири «Позвоночные животные Ферганской долины» ба табъ расид, ки дар он оид ба паҳншавӣ ва биологии 22 намуди хазандагон дар қисми узбекистонии водии Фаргона маълумот дода мешавад.

Соли 1976 таҳқиқотҳои герпетологии Институти зоологии Академияи фанҳои РСС Украина бо роҳбарии профессор Н.Н. Щербак гузаронида шуд. Натиҷаҳои таҳқиқот дар шакли мақола «Новые находки ящериц и змей на территории Средней Азии» (Щербак, 1978) чоп шудаанд. Муаллиф дар бораи бозёфтҳои бойгай сиёҳсар ва гурзаи осиёимиёнагӣ маълумотҳои нав пешкаш меқунад.

Соли 1979 асари С.А. Сайд-Алиев «Земноводные и пресмыкающиеся Таджикистана» аз чоп баромад, ки дар он маълумот дар бораи фаунаи экологии 44 намуди хазандагон ва 2 намуди обҳокиҳо тавсиф карда шудааст.

Солҳои 1980—85. дар қисмати Ҷанубу-Ғарбии Тоҷикистон В.Т.Ржепатковский, А.И.Симаков ва А.Г.Баутин корҳои илмии таҳқиқоти оиди хазандагон гузарониданд.

Аз соли 1976 то инҷониб аз тарафи Т. Сатторов дар қисматҳои гуногуни Тоҷикистон таҳқиқотҳои илми оид ба хазандагон гузаронида шудааст.

Натиҷаҳои таҳқиқот дар асарҳои зерин ба табъ расидаанд: «О новых находках некоторых пресмыкающихся Северного Таджикистана» (1976), «Пресмыкающиеся антропогенного ландшафта Северного Таджикистана» (1977), «Гепертофауна Бешкентской долины» (1987), «Эколого-фаунистические особенности пресмыкающихся Таджикистана» (1989), «Пресмыкающиеся Северного Таджикистана» (1993), «Пресмыкающиеся Таджикистана» (1994) ва ф. Соли 1987 И.А.Абдусаламов ва С.И.Исоқов асари «Морҳои Тоҷикистон»-ро (ба забони тоҷикӣ) ба табъ расониданд, ки дар бораи 15 намуди морҳои Тоҷикистон маълумот медиҳад.

Бояд қайд намуд, ки бо нашри асари С.А.Сайд-Алиев “Земноводных и пресмыкающихся Таджикистана” (1979) марҳилаи якуми омузиши герпетофаунаи ҳозираи Тоҷикистон, яъне баҳисобирии таркиби намудии хазандагони Тоҷикистон ба охир мерасад.

Соли 1981 мақолаи В.А.Черлин «Новый вид эфи, *Echis multisquamatus*. sp nov из Передней и Средней Азии фауна и экология амфибии и рептилии Палеарктической Азии ба нашр расид.

Дар соли 1992 мақолаи Ю.А.Чикин ва Н.Н.Щербак новый подвид гюрзы – *Vipera lebetina chernovi* ssp. и из Средней Азии нашр шуд.

Соли 1993 асари Т. Сатторов «Пресмыкающиеся Северного Таджикистана» аз чоп баромад, ки баробари қалтакалосҳо ва сангушти дашти дар бораи 3 намуди морҳои заҳрноки Шимоли Тоҷикистон маълумот медиҳад.

Дар давраи солҳои охир мо ҷамъоварии мунтазами маводҳо ва муҳоҳидаҳои илми оиди морҳо дар Тоҷикистон гузарондем. Дар натиҷаҳои таҳқиқотҳо як қатор мақолаҳо ба табъ расидаанд: «Влияние антропогенного фактора на герпетофауну Таджикистана» (Наджмудинов, 1997), «Современное состояние гепертофауны Таджикистана» (Наджмудинов, 1997), «Зоогеографические особенности герпетофауны Таджикистана» (Наджмудинов, 1998), «Современные проблемы, экологии охраны и рациональное использование пресмыкающихся Юго-Западного Таджикистана» (Наджмудинов, 2000), «Экология, биология и охрана пресмыкающихся горного Таджикистана» (Наджмудинов, 2001), «Редкие и исчезающие змеи Таджикистана и меры их охраны» (Наджмудинов, 2004).

Дар асарҳои чопшууда ҳусусиятҳои паҳншавӣ, экология, муҳофизат ва таъсиротҳои антропогенӣ ба популясиия морҳои заҳрноки Тоҷикистон маълумотҳо оварда шудаанд.

АДАБИЁТ

1. Абдусаламов И.А. Морҳои Тоҷикистон. / И.А.Абдусаламов, С. И. Исоқов. - Душанбе. Ирфон.1987.
2. Берг А.С. Поездки на ледники верховьев Исфары (Турк. Хребет бас. Сырдаръи). / А.С. Берг Изд. Туре. Отд. Географ. Общества. УП. 1907. С. 1-21.

3. Бобринский Н. Определитель змей Туркестанского края (Русск. Туркестана с семерический обл. Хивы, Бухары и Закаспийской обл.) / Н.Бобринский - Ташкент 1923.
4. Богданов О.П. Фауна Узбекской ССР, ч. 1. Земноводные и пресмыкающиеся. / О.П. Богданов- Ташкент,: Изд. АН УзССР, 1960, 254 с.
5. Глазунов Д. 1893. Сообщение о путешествии в Туркестан с зоологической целью. Вестник естествозн., № 3-4.
6. Давыдов Г.С. и Соколов А.И История исследования млекопитающих Таджикистана. Зоол. Сбор. Из и П им. Е.Н. Павловского, АН Тадж. ССР, ч. 1. Изд. Дониш, 1957, с. 11-47. Даль С.К. К Изучению фауны наземных позвоночных систем Зеравшанского и Туркестанского хребтов. – Тр. Уз. ГУ, т. 7, / Г.С.Давыдов и А.И.Соколов - Самарканد, 1936 а, С. - 85-133.
7. Даль С.К. К Изучению фауны наземных позвоночных систем Зеравшанского и Туркестанского хребтов. – Тр. Уз. ГУ, т. 7, / С.К.Даль Самарканд, 1936 а, с. 85-133.
8. Дубнин В.Б. Эколога – фаунистический очерк пресмыкающихся и земноводных Хавастского района Таи. Области Уз. ССР. – Тр. Ин – та зоол. И паразит., т. 3, Ташкент. Изд. АН Уз. ССР, 1954, с. 159 – 170.
9. Зарудный Н.А. Краткий предварительный отчет Н. Зарудного о поездке по Бухарскому ханству в 1910 г. Отчет геогр. Об- ва за 1910г. Спб., 1911.
10. Липский В.И. 1897. Гиссарская экспедиция Предварительный отчет,» изв. РГО »т.23№2.
11. Лаздин В. Маршрут поездки с зоологической целью в восточную Бухару и Западные / В.Лаздин - Памире.1915.г. Ежег. зоол. музея. АН,XX(1915), 1916;LIV- VL111.
12. Никольский А.М. Пресмыкающиеся и амфибии Туркестанского генерал – губернаторства. Изв. Общ. Любим. Естествозн. ХС 1У, 1899, с 1-18.
13. Никольский А.М. Пресмыкающиеся и земноводные Российской империи (HerpetologyRussia) Зап. Имп. АН, 1905, №8.Штраух А.О. Ядовитые змеи водяющихся в России. Тр. 1-го съезда русс. Естество испит. По отд. зоол. СПб 1868.
14. Павловский Е.Н. Ядовитые животные Средней Азии и Ирина, Ташкент. Госиздат 1942.
15. Перешильник С.П. Заметки по герпетофауне Северного Таджикистана. В.кн.: Герпетология Средней Азии, / С.П. Перешильник Ташкент: Фан,1968, - С.15-21.
16. Руссов В.Ф. Экспедиция консерватора музея Академии наук В.Ф.Руссова Изв.РПО.т.XVC пб.1879.
17. Сайд-Алиев С.А. Материалы к фауне пресмыкающихся и земноводных Северного Таджикистана. Изв. АН Тадж. ССР.1963,отд.биол.наук.3(4),с.81-94.
18. Сайд-Алиев С.А. Земноводных и пресмыкающихся Таджикистана. / С.А.Сайд-Алиев - Душанбе : Дониш,1979,-145с.
19. Салихбаев Х.С. Позвоночные животные защитных лесных насаждений Узбекистана. -Тр. ИЗИП АН Уз ССР,1956,вып.8,с.131-150.
20. Сатторов Т.С. Пресмыкающихся Северного Таджикистана.-Автореф. На соиск. Уч. степ.канд.биол.наук,Киев,1981.с1-28.
21. Северцов Н.А. Вертикальное и горизонтальное распределение туркестанских животных. –Изв. Общ. Любим. Естествен. ,антропом. И этнограф.,1973,т.8,вып.2,157с.
22. Султанов Г.С. Культурные ландшафты. В кн: Позвоночные животные Ферганской долины. Ташкент :Фан,1974,с.15-42.
23. Т.Ядгоров «О распространении пятнистого полоза в Ферганской долине» (1972)
24. Федченко А.П. Отчет Туркестанской ученой экспедиции Общества с 16 апреля 1869 по 15 апреля 1870г. Изв. Общ . любит. естеств. Антропол и этногр. Т. XI.вып.7,1875,с.138-162.
25. Чернов С.А. Ящерицы (Sauria) Таджикистана. Тр. Тадж. Базы АН ССР,1935а,№5,с.469-478.
26. Чернов С.А. Эколого-фаунистический очерк пресмыкающихся и земноводных Гиссарской долины. Тр. Тадж. Фан СССР,т.1945,с.53-69.
27. Чернов С.А. Фауна Тадж. ССР. Пресмыкающихся. Тр. ИЗиП АН ТаджССР,т.48, Сталлинабад,1959. 203с.
28. Черлин В.А.Новый вид эфы, *Echismultisquamatus* sp. Nov из передней и средней Азии. тр. Зоол. Инс-та АН СССР.том101. Фауна и экология амфибий и рептилий палеарктической Ленинград,1981, - С.92-95.
29. Чикин Ю.А. Щербак Н.Н. Новый подвид гюрзы *VeperalebetinaGernovi* SSP.n(Reptilia, Vepridae) из Средней Азии. Вестник зоологии,1992.стр.45-49.
30. Щербак Н.Н. Новые находки ящериц и змей на территории Средней Азии.-Вестн.зоол.,1978,№1, - С.48-70

ГЕРПЕТОЛОГИЧЕСКИЕ ИССЛЕДОВАНИЯ ЗМЕЙ ТАДЖИКИСТАНЕ

Герпетологические исследования в Таджикистане берут начало с 70-х гг. XIX века. Первые сведения о пресмыкающихся Таджикистана, в том числе змей появились после поездки А. П. Федченко в 1869 г. Во время его кратковременного пребывания в Зеравшанской долине были добыты разноцветный полоз, водяной уж и желтопузик. В 1870 г.

А. П. Федченко повторно посетил Северный Таджикистан и им был найден только азиатский гологлаз в Магианском ущелье. В 1871 г. он посетил район Исфары. Сборы А. П. Федченко были обработаны А.А. Штраухом (1877) и А.М.Никольским (1899).

Ключевые слова: Герпетологические исследования, сведения, пресмыкающихся, кратковременного пребывания разноцветный полоз, водяной уж, желтопузик, азиатский гологлаз, ущелье, сборы, обработаны.

HERPETOLOGICAL STUDIES OF SNAKES IN TAJIKISTAN

Herpetological research in Tajikistan dates back to the 70s of the XIX century. The first information about the reptiles of Tajikistan, including snakes, appeared after A. P. Fedchenko's trip in 1869. During his short stay in the Zeravshan Valley, a multi-colored poloz, a water snake and a yellow-bellied were extracted. In 1870, A. P. Fedchenko visited Northern Tajikistan again and he found only an Asian gologlaz in the Magian Gorge. In 1871 he visited the area of Isfara. A. P. Fedchenko's fees were processed by A.A. Strauch (1877) and A.M.Nikolsky (1899).

Key words: Herpetological studies, information, reptiles, short-term stay multicolored skidder, water snake, yellow-bellied, Asian gologlaz, gorge, fees, processed.

Дар бораи муаллиф:

Наҷмудинов Тоҷиддин Абдуллоевиҷ

— муаллимаи қалони кафераи зоология факултаи биологиии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни, Суроға 734003 Еш. Душанбе хиёбони Рӯдакӣ 121, E-mail: tojiddin.65@gmail.ru тел: (+992) 918669048

Об автора

Наджмудинов

Тоджиддин

Абдуллоевич — старший преподаватель кафедры зоологии биологического

факултета Таджикского государственного педагогического университета им. Садриддина Айни. Адрес: 734003 г. Душанбе хиёбони Рӯдакӣ 121, E-mail: tojiddin.65@gmail.ru тел: (+992) 918669048

About the authors

Najmudinov Tojiddin Abdulloevich - is a senior lecturer at the Zoology Department of the Biological Faculty of the Tajik State Pedagogical University. Sadriddin Aini.. E-mail: tojiddin.65@gmail.ru phone (+992) 918669048

УДК 538.8.37+031

ТАШХИСИ ДИФФЕРЕНСИАЛИИ КАМХУНЙ АЗ РҮЙИ НИШОНДОДХОИ АНАЛИЗATORИ ГЕМАТОЛОГИЙ

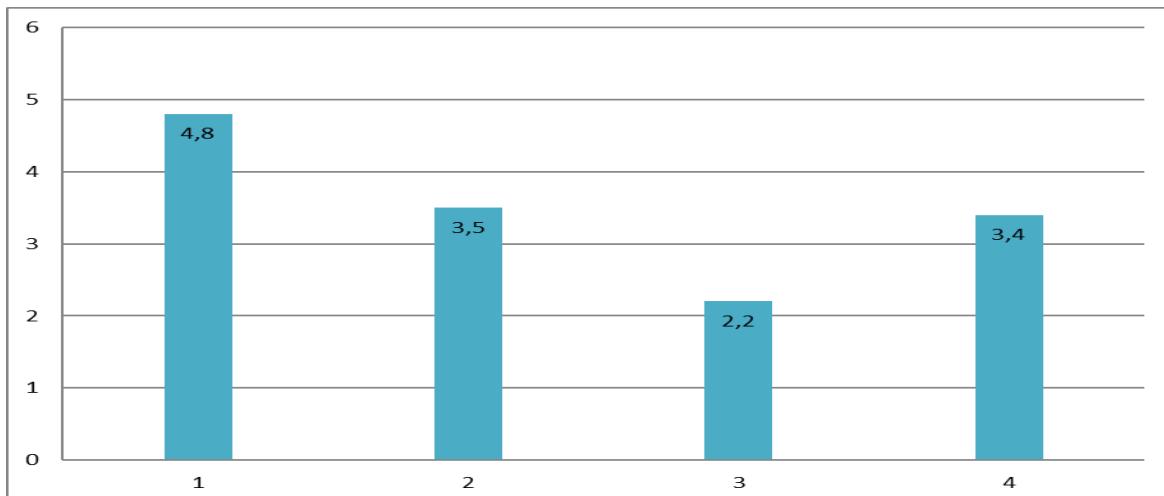
Шамсудинов Ш.Н. Раҷабова З. Қ.

Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ

Дар солҳои охир дастовардҳои технологияи мусир ҳарчи бештар дар ҳоҷагии ҳалқ васеъ истифода бурда мешавад. Аз ҷумла, дар соҳаи тиб, ҳусусан, дар фаъолияти озмоишгоҳӣ таҷҳизоти ба системаи компьютерӣ пайвасткардашудаи ҳудкор имконият медиҳанд, ки бо сифати баланд, таҳлилҳои гематологӣ, биохимиявӣ, вирусологӣ ва морфологӣ гузаронида шаванд. Ба ин гуна таҷҳизот анализатори гематологӣ низ талуқ дорад. Бартарии анализаторҳои гематологӣ дараҷаи мураккабияш ба синфи ҷорум мувоғӣ аз он иборат аст, ки дар як муддати кӯтоҳ зиёда аз 100-120 таҳлил гузаронида миқдори, маводи биологӣ бошад ҳамагӣ аз 20 то 150 мкл/хунро ташкил намуд. Барои таҳлил зиёда аз 10 ҳазор ҳӯҷайраҳоро аз санҷиш гузаронида дараҷаи баланди дақиқӣ, такрористехсolkунӣ ва тавассути нишондодҳои иловагӣ маълумоти нави ташхисиро бо 30 нишондод, инчунин, дар шакли диаграмма нишон додани натиҷаҳои таҳлил ба ҳисоб меравад.

То ҳоло на ҳамаи моҳияти ташхисии нишондоди анализатори гематологӣ барои табибони табобатӣ пурра маълум мебошанд. Бинобарин, дар солҳои аввалий дар Ҷумҳурии Тоҷикистон истифода бурдани анализатори гематологӣ аз тарафи табибон дастгирии пурра наёфт. Ҳоло бошад, қариб 90%-и тамоми озмоишгоҳҳои ҷумҳурӣ пурра бо анализатори гематологиии сатҳи мураккабияшон гуногун мӯҷаҳӯз мебошанд. Мақсади асосии ин тақиқот тавассути нишондодҳои анализатори гематологӣ гузаронидани ташхиси дифференсиалии камхуни аз норасоии оҳан, витамини В12 ва нормоситарӣ ба ҳисоб меравад. Барои асоснок карданӣ моҳияти ташхисии нишондодҳои анализатори гематологӣ мо дар пеши ҳуд мақсад гузоштем, ки тавассути таҳлили нишондодҳои ҳӯҷайраҳои сурҳи хун ташхиси дифференсиалии намудҳои гуногуни камхуниро зери санҷиши ҳуд қарор дихем. Барои гузаронидани ин тақиқот мо 50 нафар одамони солим ва 150 нафар беморони дучори камхунии сабабашон гуногунро аз таҳлили гематологӣ тавассути таҷҳизоти мусир гузаронидем.

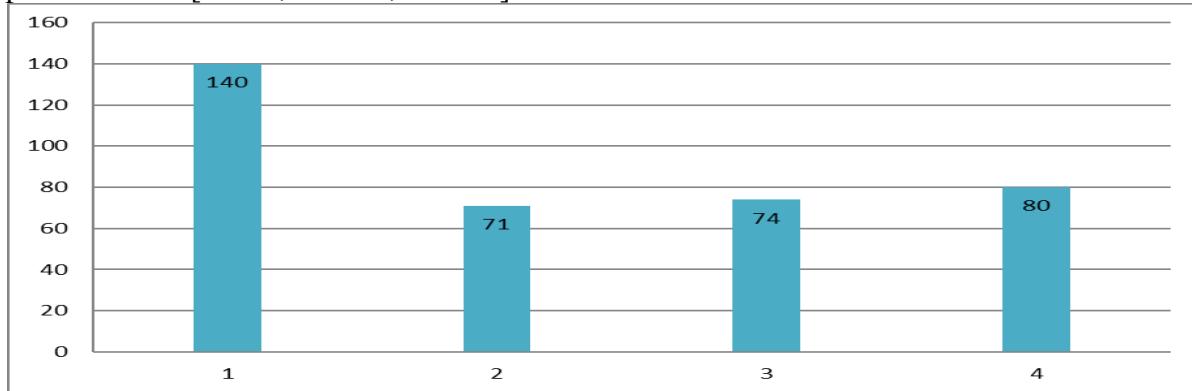
Аз рӯйи маълумоти Ташкилти Байналхалқии Тандурустӣ қариб 4 млрд аҳолиии замин дучори дараҷаи гуногуни камхунӣ мебошанд, ки 50%-и аҳолиро ташкил медиҳад [1 с.53, 2 с.263, 3 с.63]. Аз ин миқдор зиёда аз 2 млрд одамон ба камхунӣ аз норасоии оҳан ва бокимондаи онҳо бошад ба камхуниҳои сабабашон гуногун дучор мебошад [4 с.14, 5 с.131, 6 с.62].

Расми 1. Миқдори эритроситҳои таркиби хуни одам. 1) одамони солим, 2) беморони дучори камхунӣ аз норасоии оҳан; 3) беморони дучори камхунӣ аз норасоии витамини В12, 4) беморони дучори камхунии нормоситарӣ.

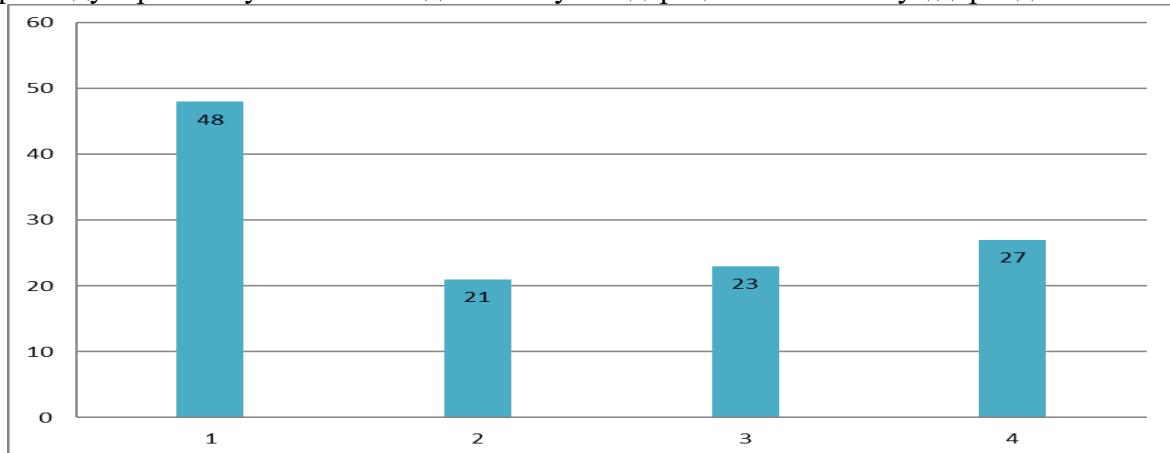
Дар расми 1 миқдори эритроситҳои одамони солим ва беморони дучори камхунии сабабашон гуногун дарҷ гардидааст. Чи тавре, ки аз натиҷаҳои бадастомада маълум гардид, миқдори эритроситҳо дар таркиби хуни беморони дучори камхунӣ аз норасоии оҳан ба ҳисоби миёна $3,5 \pm 0,2 \times 10^{12}/\text{л}$ -ро ташкил намуд. Дар беморони дучори камхунӣ аз норасоии

витамини В12 бошад, миқдори эритроситҳо ба ҳисоби миёна $2,2 \pm 0,20 \times 10^{12}/\text{л}$ -ро ташкил медиҳанд. Миқдори эритроситҳо дар таркиби хуни беморони дучори камхунии баъди хунравӣ, ё ин ки камхунии гипопластикӣ ба ҳисоби миёна $3,4 \pm 0,3 \times 10^{12}/\text{л}$ -ро баробар мебошад. Аз натиҷаҳои нишондод маълум гашт, ки ҳангоми камхунӣ аз норасои оҳан миқдори эритроситҳо на он қадар кам гардида, вале андозаашон хурд гардидааст. Бо суръат камшавии миқдори эритроситҳо ҳарчи бештар дар таркиби хуни он бемороне, ки дучори камхунӣ аз норасои витамини В12 мебошанд ба мушоҳида расид, ки ин ба натиҷаҳои дигар олимон мувофиқ мебошад [7 с.28, 8 с.455, 3 с.358].

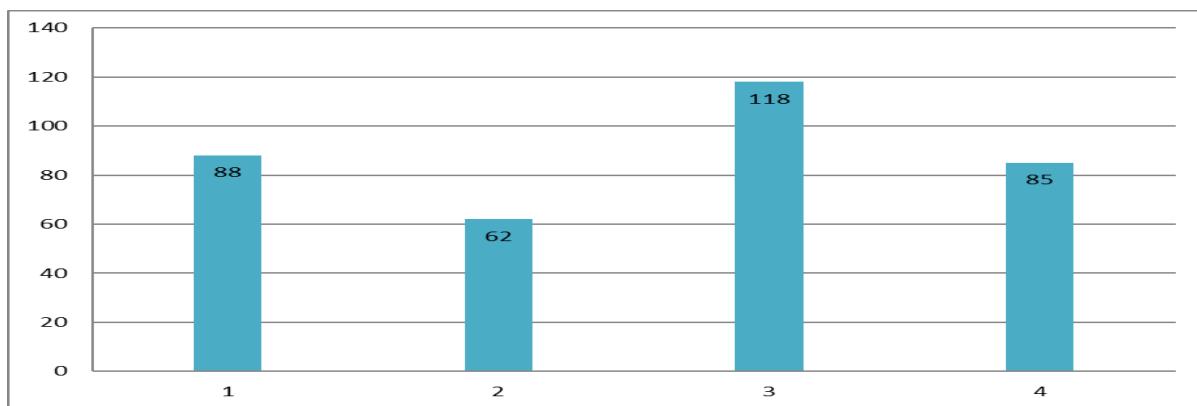
Расми 2. Концентратсияи гемоглобин дар таркиби хуни одам. 1) одамони солим, 2) беморони дучори камхунӣ аз норасои оҳан, 3) беморони дучори камхунӣ аз норасои витамини В12, 4) беморони дучори камхунии нормоситарӣ.

Дар расми 2 концентратсияи гемоглобини одамони солим ва беморони дучори камхунии сабабшон гуногун дарҷ гардидааст. Чи тавре, ки аз натиҷаҳои таҳқиқот бармеояд, қариб концентратсияи гемоглобин дар таркиби ҳамаи беморони дучори камхунӣ ба якдигар баробар мебошанд. Миқдори гемоглобин дар таркиби хуни беморони дучори камхунӣ аз норасогии оҳан ба ҳисоби миёна $72 \pm 3,0$, камхунӣ аз норасои витамини В12 $70 \pm 3,0$, камхунӣ баъд хунрави бошад $80 \pm 4,0$, ки нисбат ба одамони солим 2 баробар кам гардидани миқдори гемоглобин мушоҳида мешавад. Аз рӯйи концентратсияи гемоглобин ҳар се гурӯҳи беморони дучори камхунӣ мебошанд ба камхунии дараҷаи миёна таълук доранд.

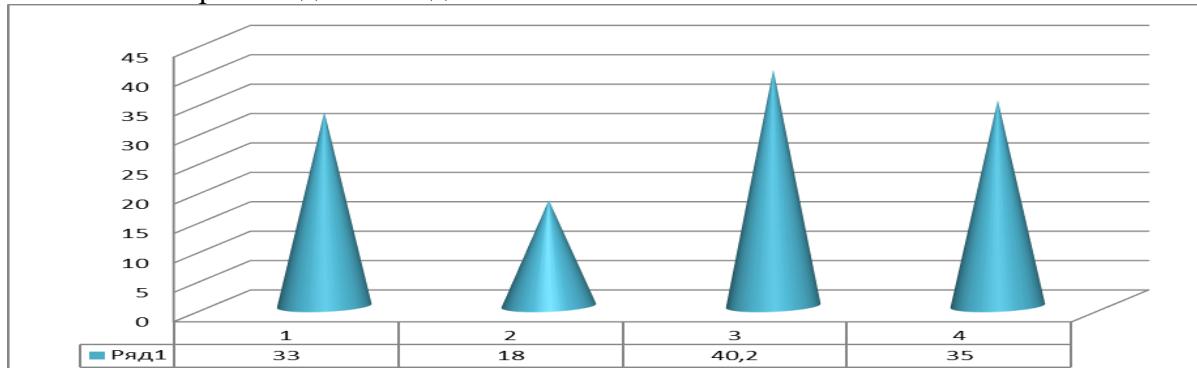
Расми 3. Нишондоди гематокрит дар таркиби хуни одам. 1) одамони солим, 2) беморони дучори камхунӣ аз норасои оҳан, 3) беморони дучори камхунӣ аз норасои витамини В12, 4) беморони дучори камхунии нормоситарӣ.

Дар расми 3 нишондоди гематокрит дарҷ гардидааст. Ин нишондод дар беморони дучори камхунӣ аз норасои оҳан ба ҳисоби миёна $23 \pm 2\%$, беморони дучори камхунӣ аз витамини В12 бошад $21 \pm 2\%$, дар беморони дучори камхунии нормоситарӣ $27 \pm 2,5\%$, дар одамони солим бошад нишондоди гематокрит $48 \pm 3\%-ро$ ташкил медиҳад. Ҳангоми муқоисаи гематокрити ҳар се гурӯҳи камхунӣ фарқияти боваринокро мо мушоҳида намекунем. Каме баландшавии нишондоди гематокрите дар беморони дучори камхунии нормоситарӣ ба назар мерасад, ки ҳамагӣ аз 20 то 22%-ро ташкил медиҳад.

Расми 4. Ҳаҷми миёнаи эритроситҳо дар таркиби хуни одам. 1) одамони солим, 2) bemoroni duchori kamxunij az norasoii ohan, 3) bemoroni duchori kamxunij az norasoii vitamini B12, 4) bemoroni duchori kamxunii normositarij.

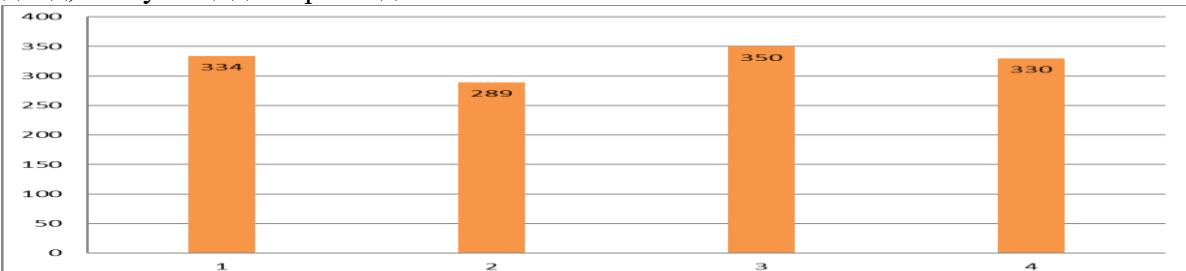
Дар расми 4 ҳаҷми миёнаи эритроситҳо дарҷ гардидааст. Ин нишондодро тавассути тақсим кардани гематокрит ба миқдори эритроситҳо муайян соҳта бо фентолитр (фл) ишора мекунанд. Ҳаҷми миёнаи эритроситҳоро анализатори гематологӣ ба таври автоматӣ чен намуда дар шакли MCV пешниҳод мекунад. Аз натиҷаҳои бадастомада маълум мегардад, ки ҳаҷми миёнаи эритроситҳо ба таври боварибахш дар ҳар се гурӯҳи дучори камхунӣ дида мешавад. Дар таркиби хуни одамони солим MCV ба ҳисоби миёна 88 ± 5 фл, дар гурӯҳи bemoroni duchori kamxunij az norasoii ohan boшад 62 ± 3 фл, ки нисбат ба одамони солим 30% камтар гардидааст. Аз ин нишондод маълум мегардад, ки ҳангоми norasoii ohan ҳаҷми эритроситҳо хурд мегардад ва камхунӣ табиати микроситариро мегирад [10 с.1006, 11 с.48, 12 с.70]. Дар таркиби хуни bemorone, ки дучори камхунӣ аз norasoii vitamini B12 boшад нишондоди MCV ба 118 ± 5 фл баробар мебошад, ки нисбат ба ин нишондод дар одамони солим 25% нисбат ба bemoroni duchori kamxunii ohan boшад 47% калонтар гардидааст. Муқоисаи MCV-и ҳар чор гурӯҳи bemoroni duchori kamxunii ohan собит соҳт, ки ҳангоми norasoii vitamini B12 ҳаҷми миёнаи эритросит ба таври bоварибахш калон мегардад, минтақаи равшан дар дохили эритросит аз байн рафта дараҷаи сершавии ин ҳуҷайра бо гемоглобин аз меъёр баланд мебошад.

Расми 5. Миқдори миёнаи гемоглобин дар эритросит (MCH) пг. 1) одамони солим, 2) bemoroni duchori kamxunij az norasoii ohan, 3) bemoroni duchori kamxunij az norasoii vitamini B12, 4) bemoroni duchori kamxunii normositarij.

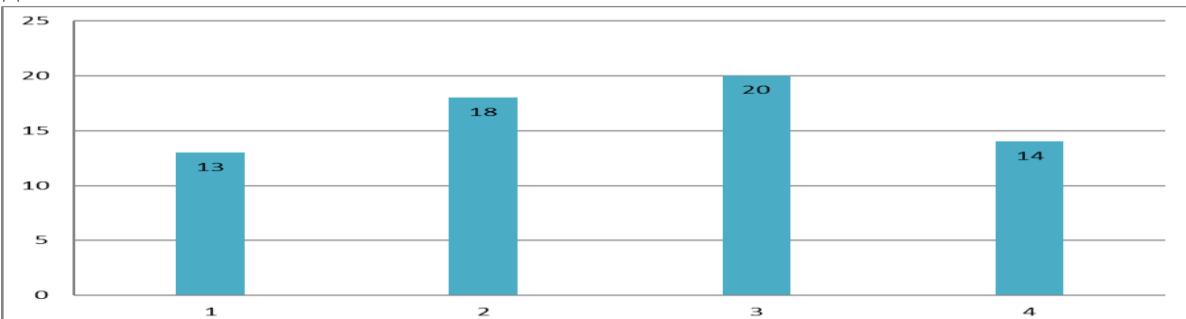
Дар расми 5 миқдори миёнаи гемоглобин дар эритроситҳо чудогона бо пикограмм (пг) дарҷ гардидааст. Ин нишондодро анализатори гематологӣ тавассути тақсим кардани концентратсияи гемоглобинро ба миқдори эритроситҳо ба таври автоматӣ муайян месозад ва бо пг ишора карда мешавад. Ин нишондод дараҷаи сершавии эритроситро бо гемоглобин нишон медиҳад. Аз натиҷаҳои бадастомада маълум гардид, ки тавассути MCH ҳар се гурӯҳи камхунӣ ба таври bоварибахш аз якдигар фарқ мекунанд ва мо метавонем ин нишондодро барои диференсатсияи камхунӣ истифода намоем. Нишондоди MCH дар таркиби одамони солим ба $33 \pm 3,0$ пг дар таркиби хуни bemoroni duchori kamxunij az norasoii ohan $18 \pm 2,0$ пг, ки нисбат ба одамони солим 45% паст гардидааст. Дар таркиби хуни kamxunii normositarij

$35\pm5,0$ пг, ки каме зиёдшавии сершавии эритроситҳоро бо гемоглобин мушоҳид мекунем. Нишондоди МСН дар таркиби хуни беморони дучори камхунӣ аз норасои витамини В12 ба ҳисоби миёна $40,2\pm3,0$ пг ташкил медиҳад, ки нисбат ба ин нишондод дар таркиби хуни одамони солим 18% нисбат ба беморони дучори камхунӣ аз норасои оҳан 55% баланд мебошад. Пастшавии нишондоди МСН, одатан, барои камхунии гипохромӣ, микроситарӣ, хусусан, ҳангоми норасои оҳан ва як қатор бемориҳои музмине, ки сабаби камхунӣ мегарданд, ба мушоҳид мерасанд.

Расми 6. Концентратсияи миёнаи гемоглобин дар эритросит (МСНС) г/л. 1) одамони солим; 2) беморони дучори камхунӣ аз норасои оҳан; 3) беморони дучори камхунӣ аз норасои витамини B12, 4) беморони дучори камхунии нормоситарӣ.

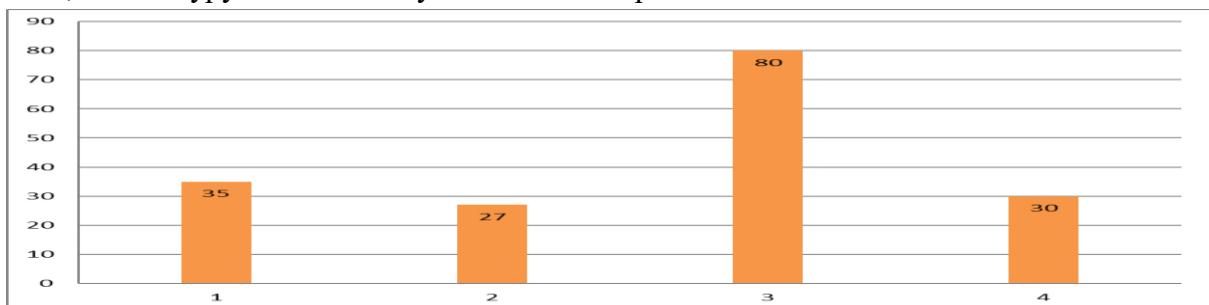
Дар расми 6 концентратсияи миёнаи гемоглобин дар эритроситҳо МСНС дарҷ гардидааст. Ин нишондод миқдори гемоглобинро бо грамм дар 1 литр хун нишон медиҳад. Нишондоди МСНС анализатори гемотологӣ тавассути тақсим намуданӣ концентратсияи гемоглобин дар 1 л хун ба нишондоди гематокрит ба таври автоматӣ ҳисоб карда мебарояд. МСНС яке аз нишондодҳои устувор буда, дараҷаи сершавии эритроситҳоро бо гемоглобин нишон медиҳад. Ин нишондодро мо аз як тараф метавонем барои ба фаъолияти таҷҳизот баҳо додан, аз тарафи дигар бошад барои диференсатсияи дифференсиалии камхунӣ истифода намоем. Дар таркиби хуни одамони солим нишондоди МСНС ба ҳисоби миёна 334 ± 10 г/л, дар таркиби хуни беморони дучори камхунӣ аз норасои оҳан 289 ± 9 г/л, дар таркиби хуни беморони дучори камхунӣ аз норасои витамини B12- 350 ± 10 г/л, дар таркиби хуни беморони дучори камхунии нормоситарӣ 330 ± 10 г/л баробар мебошад. Аз натиҷаҳои бадастомада бармеояд, ки камшавии бовариноки МСНС-ро дар гурӯҳӣ беморони дучори камхунӣ аз норасои оҳан ва баландшавии онро мо дар гурӯҳи беморони дучори камхунӣ аз норасои витамини B12 мушоҳид намудем. Дар гурӯҳи бемороне, ки дучори камхунии нормоситарӣ мебошанд, қариб тағйирёбии нишондоди МСНС-ро мушоҳид накардем.

Расми 7. Коэффициенти тақсимшавии эритроситҳо вобаста ба ҳаҷмашон RDV-SV бо %. 1) одамони солим; 2) беморони дучори камхунӣ аз норасои оҳан; 3) беморони дучори камхунӣ аз норасои витамини B12; 4) беморони дучори камхунии нормоситарӣ.

Дар расми 7 коэффициенти тақсимшавии эритроситҳо вобаста ба ҳаҷмашон (RDV-SV) бо % дарҷ гардидааст. Ин нишондод ҳам тавассути чен намудани ҳаҷми эритроситҳо муайян карда мешавад. Ба ибораи дигар ин нишондодро аниzasитоз меноманд. Дар таркиби хуни одамони солим нишондоди RDV-SV ба ҳисоби миёна $13\pm2\%$, дар таркиби хуни беморони дучори камхунӣ аз норасои оҳан $18\pm3\%$, дар таркиби хуни беморони дучори камхунӣ аз норасои витамини B12 $20\pm3\%-ро$ ташкил медиҳад. Чи хеле, ки ба ҳамагон маълум аст дар

таркиби хуни одамони солим зиёда аз 70%-и эритроситҳо нормоситҳо, ки андозаашон 7,5-8 мкм, аст ташкил медиҳанд. Пайдо шудани эритроситҳои ҳачмашон гуногуно анизоситоз меноманд, ки ин шуруъшавии камхунӣ ба ҳисоб меравад.

Расми 8. Коэффиценты тақсимшавии эритроситҳо вобаста ба шаклашон RDV-SD бо фл
1) одамони солим; 2) беморони дучори камхунӣ аз норасоии оҳан; 3) беморони дучори камхунӣ аз норасоии витамины B12; 4) беморони дучори камхунии нормоситарӣ.

Дар расми 8 коэффиценты тақсимшавии эритроситҳо вобаста ба шаклашон (RDV-SD) бо фемто литр (фл) дарҷ гардидааст. Ин нишондод ҳам тавассути чен намудани ҳачми эритроситҳо муайян карда мешавад. Ба ибораи дигар ин нишондодро пойкилоситоз меноманд. Дар таркиби хуни одамони солим нишондоди RDV-SD ба ҳисоби миёна 35 ± 4 фл, дар таркиби хуни беморони дучори камхунӣ аз норасоии оҳан 18 ± 2 фл, дар таркиби хуни беморони дучори камхунӣ аз норасоии витамины B12 80 ± 4 фл-ро ташкил медиҳад. Аз муқоисаи RDV-SD маълум гашт, ки мо бо осонӣ камхунӣ аз норасоии оҳанро нисбат ба камхунӣ аз норасоии витамины B12 бо осонӣ ҷудо менамоем. Зоро ин ду нишондод аз ҳамдигар 4,4 маротиба фарқ меқунанд (расми 8). Чи тавреҳи, ки ба ҳамагон маълум аст пойкилоситз ин дараҷаи вазнинии беморӣ ва тағироти морфологии аксарияти эритроситҳоро дар таркиби хуни канорӣ нишон медиҳад.

Хулоса, ҳамин тариқ аз таҳқиқоти гузаронидашуда маълум гардид, ки тавассути нишондодҳои анализаторӣ гемотологӣ бе ҳароҷоти зиёдатӣ дар 1 муддати кӯтоҳ ташхиси тафриқавии камхунӣ аз норасоии оҳан, камхни аз норасоии витамины B12 ва камхунии нормоситарӣ гузошта мешавад. Барои камхунӣ аз норасоии оҳан хурд шудани ҳачми эритроситҳо, паст шудани сершавии ин ҳуҷайраҳо бо гемоглобин мушоҳида мешавад. Ҳангоми ин намуди камхунӣ камшавии миқдори эритроситҳо камтар ба назар мерасад. Барои камхунӣ аз норасоии витамины B12 бошад бо суръат камшавии миқдори эритроситҳо ба амал омада, баракс ҳуҷайраҳои мавҷуда андозаи калон дошта, ба таври максималӣ сершавии эритроситҳо бо гемоглобин ба ҷашм мерасад.

АДАБИЁТ

1. Андреев Н.А. Анемия хронических заболеваний //Российский медицинский журнал. – 2014. – Т.20. – №.4. – С. 50-55.
2. Андреев Н.А. Дифференциальная диагностика анемий, не связанных с обменом железа // Российский медицинский журнал. – 2016. – Т.22(5). – С. 259-266.
3. Андреичев, Н.А. Железодефицитные состояния и железодефицитная анемия // Вестник современной клинической медицины. – 2009. – Т.2, – В.3. – С. 60-65.
4. Аргунова, Е.Ф. Мегалобластные анемии у детей // Вестник Северо-Восточного федерального университета им. М.К. Аммосова. Серия: Медицинские науки. – 2018. – №3(12). – С. 12-16.
5. Барановская, И.Б. Гемоглобин ретикулоцитов в дифференциальной диагностике анемий. // Вестник Оренбургского государственного университета. – 2008. – Т.2(81). – С. 129-134.
6. Батырханова, Г.Г. Дифференцированный подход к анемическому синдрому в клинической // Наука и здравоохранение. – 2014. – №.1. – С. 61-64.

7. Левина, А.А. Дифференциальная диагностика анемий // Клиническая лабораторная диагностика. – 2015. – №12. – С. 26-30.
8. Литвицкий, П.Ф. Патология системы эритроцитов / П.Ф. Литвицкий // Вопросы современной педиатрии. – 2015. – Т.14. – №4. – С. 450-460.
9. Лукина, Е.А. Метаболизм железа в норме и при патологии Е // Клиническая онкогематология. Фундаментальные исследования и клиническая практика. – 2015. – Т.8. – №.4. – С. 355-361.
10. Макаров, Д. А. Определение уровня растворимых рецепторов трансферина в дифференциальной диагностике железодефицитной анемии/ Актуальные вопросы современной медицинской науки и здравоохранения. – 2017. – С. 1005-1008.
11. Мещерякова, Л.М. Лабораторные возможности дифференциальной диагностики анемий [Текст] / Л.М. Мещерякова, А.А. Левина, М.М. Цыбульская, Т.В. Соколова // Онкогематология. – 2015. – Т.10. – С. 46-50.
12. Мещерякова, Л.М. Основные механизмы регуляции обмена железа и их клиническое значение. – 2014. – Т.3. – С.67- 71

ТАШХИСИ ДИФФЕРЕНСИАЛИИ КАМХУНЙ АЗ РҮЙИ НИШОНДОДХОИ АНАЛИЗATORИ ГЕМАТОЛОГИЙ

Камхунй яке аз мубрамтарин масъалаҳои соҳаи тандурустӣ, хусусан, он мамлакатҳое, ки аз ҷиҳати иқтисодӣ қафомонда ва рӯ ба тарақиёт қарор дошта ба ҳисоб меравад. Аз рӯйи маълумотҳои Ташиклии Байналхалқии Тандурустӣ қариб 3 млрд аҳолии замин дучори дараҷаи гуногуни камхунй мебошанд, ки 33%-и аҳолиро ташкил медиҳад. Аз ин миқдор зиёда аз 2 млрд одамон ба камхунй аз норасоии оҳан ва боқимондаи онҳо бошад ба камхуниҳои сабабаишон гуногун дучор мебошад. Хусусан камхунй дар байни занони ҳомила, кӯдакони дар синни мактабӣ қарордошта ва тиронсолон васеъ паҳн гардидааст. Дар замони ҳозира барои ташхиси дифференсиалии камхунй усулҳои зиёдеро истифода мебаранд, ки вақти тӯлонӣ ва ҳароҷоти зиёдеро дар бар мегирад. Бо истифода аз таҷҳизоти муосир, хусусан, анализатори гематологӣ имконият пайдо мегардад, ки дар як муддати кӯтоҳ ва бо ҳароҷоти камтарин, инчунин, бо сифати баланд таҳлили умумии хун гузаронида шуда, тавассути диаграмма ва нишондодҳои ҳуҷайраҳои сурхи хун ташхиси тафриқавии камхуниро гузоштан мумкин аст.

Калидвоожаҳо: эритросит, гемоглобин, камхунй аз норасоии оҳан, камхунй аз норасоии витамины B12, камхунии нормоситарӣ, гематокрит, анизоситоз, пойкилоситоз, анализаторӣ гематологӣ, ташхиси дифференсиалиӣ.

ДИФФЕРЕНЦИАЛЬНАЯ ДИАГНОСТИКА АНЕМИИ С ПОМОШЬЮ ПОКАЗАТЕЛЕЙ ГЕМАТОЛОГИЧЕСКОГО АНАЛИЗАТОР

Анемия считается одной из важнейших проблем в сфере здравоохранения, особенно в тех странах, которые являются экономически отсталых и находятся в процессе развития. По информации Всемирная организация здравоохранения, около 3 миллиардов человека на земле страдают анемией различной степени, что составляет 33% населения. Из этого числа более 2 млрд человек страдают железодефицитной анемией, остальные страдают анемией различных причин.

Анемия особенно распространена среди беременных женщин, детей школьного возраста и пожилых людей. В настоящее время для дифференциальной диагностики анемии используется множество методов, что требует длительного времени и больших затрат. При использовании современного оборудования, особенно гематологического анализатора, можно качественно провести общий анализ крови в короткие сроки и с наименьшими

затратами, а по диаграмме и показателям красной клетки крови провести дифференциальную диагностику различных типов анемии.

Ключевые слова: эритроциты, гемоглобин, железодефицитная анемия, витамин B12-дефицитная анемия, нормоцитарная анемия, гематокрит, анизоцитоз, пойкилоцитоз, гематологический анализатор, дифференциальный диагноз.

DIFFERENTIAL DIAGNOSIS OF ANEMIA USING INDICATORS OF A HEMATOLOGICAL ANALYZER

Anemia is considered one of the most important health problems, especially in those countries that are economically backward and are in the process of development. According to the International Health Organization, about 3 billion people on earth suffer from anemia of varying degrees, which is 33% of the population. Of this number, more than 2 billion people suffer from iron deficiency anemia, the rest suffer from anemia of various causes.

Anemia is especially common among pregnant women, school-age children, and the elderly. Currently, for the differential diagnosis of anemia, many methods are used, which requires a long time and high costs. With the use of modern equipment, especially a hematological analyzer, it is possible to carry out a high-quality general blood test in a short time and at the lowest cost, and, according to the diagram and indicators of the red blood cell, to conduct a differential diagnosis of various types of anemia.

Keywords: erythrocytes, hemoglobin, iron deficiency anemia, vitamin B12 deficiency anemia, normocytic anemia, hematocrit, anisocytosis, poikilocytosis, hematology analyzer, differential diagnosis.

Дар бораи муаллифон

Шамсудинов Шабон Нажмудинович-
номзади илмҳои биологӣ дотсенти
кафедраи анатомия ва физиологиии
Донишгоҳи давлатии омӯзгории
Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ. Суроға
734003, Тоҷикистон, ш. Душанбе, хиёбони
Рӯдакӣ, 121. E-mail: Mexruboni@mail.ru.
Тел: (+992) 935085614

Раҷабова Зебонисо Камоловна-
табиби маркази саломатии шаҳрии №13
Суроға 734003, Тоҷикистон, ш. Душанбе,
н. Шоҳмансур. Тел: (+992)935040650

Об авторах

Шамсудинов Шабон Нажмудинович-
кандидат биологических наук, доцент
кафедры анатомии и физиологии
Таджикского государственного
педагогического университета имени С.
Айни. Адрес 734003, Таджикистан,

г.Душанбе, пр. Рӯдакӣ, 121. E-mail:
Mexruboni@mail.ru. Тел:935085614

Раджабова Зебонисо Камоловна-
врач-лаборант городской поликлиники
№13. Адрес. 734003, Таджикистан, г.
Душанбе. р. Шохмансур. Тел: (+992)
935040650

About the authors:

Shamsudinov Shabon Nazhmudinovich-
Candidate of Biological Sciences, dotsent
department of Anatomy and Physiology, Tajik
State Pedagogical University named after S.
Aini. Address 734003 Tajikistan, c.
Dushanbe, Rudaki st. 121. E-mail:
Mexruboni@mail.ru. Phone: (+992)
935085614

Radjabova Zeboniso Kamolovna-
Laboratory doctor of the city polyclinic No.
13 Address. 734003, Tajikistan, Dushanbe, St.
Shohmansur, Phone: (+992) 935040650

УДК 576.2 631.559

**МУБОДИЛАИ ОБИИ НАВЪҲОИ ОФТОБПАРАСТ ДАР
МИНТАҚАҲОИ ГУНОГУНИ ИҶЛИМИЙ**

Иброҳимов Қ.А.

Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ

Ба мубодилаи оби растаниҳо чунин омилҳои асосии муҳити зист, ба монанди речай рӯшной, ҳарорат ва намии нисбии ҳаво, дараҷаи бо об таъмин будани муҳити хокӣ таъсири калон мерасонад. Сарфи назар аз он, ки офтобпараст дорои аломатҳои ксероморӣ мебошад. (мавҷудияти мӯйякҳо, дар пояҳои нисбатан саҳт ва баргҳо), мавҷудияти намии кофӣ дар минтақаи решা хеле серталаб аст [1].

Илова бар ин, офтобпараст зироати гармидӯст буда, марҳилаҳои асосии нашъунамои он дар давраи нисбатан баланди ҳарорати ҳаво ва хок сурат мегирад [2]. Дар ин бобат Тоҷикистон низ истисно нест, зоро дар тамоми минтақаҳои иҶлимий, ки дар он ҷо офтобпараст парвариш карда мешавад, ҳарорати ҳаво аксар вақт ба 40°C ва баландтар аз он мерасад [3].

Мақсади асосӣ. Мақсади таҳқиқоти мо омӯзиши муқоисавии баъзе нишондиҳандаҳои мубодилаи оби офтобпараст дар минтақаҳои гуногуни иҶлимиюи Тоҷикистон таваҷҷӯҳи хоса дорад. Вазифаи таҳқиқоти мо омӯзиши ҷараёни шабонарӯзии мубодилаи об, қобилияти обгузаронӣ, ғилзати шираи ҳуҷайра (FISH) ва фишори осмотикии шираи ҳуҷайра дар навъҳои растани офтобпараст дар шароити гуногуни иҶлими буданд.

Мавод ва усулҳои таҳқиқот

Объекти тадқиқот навъҳои офтобпараст (ВНИИМК-8883, Саратови-85 ва Донскии калондона) буданд, ки аз рӯи баъзе ҳусусиятҳои морфологӣ (андозаи барг, диаметр ва баландии пояи асосӣ, андозаи сабад ва ғайра) фарқ мекунанд. Таҷрибаҳои саҳроӣ дар се минтақаи иҶлимиюи ҷануби Тоҷикистон (водиҳои Вахшу Ҳисор ва минтақаи кухии Кулоб – ноҳияи Муминобод) гузаронда шуданд.

Микдори умумии об дар баргҳо (микдори об) бо роҳи ҳушк кардани намунаи барг дар термостат то вазни доимӣ дар ҳарорати $+100+105^{\circ}\text{C}$, Оби озод ва пайваст шиддати транспирация мувоғики усул [4-5] муайян карда шуд. Норасоии воқеии оби баргҳо бо усули [6] дар ҳолати тағиyrёбанда [7] муайян карда шудааст. Қобилияти обнигоҳдории барг бо усули гравиметрӣ мувоғики усули [8] муайян карда шудааст. Ғилзати шираи ҳуҷайра (FISH) ва фишори осмотикий дар шароити лабораторӣ бо истифода аз рефрактометри РПЛ-1 [9] муайян карда шуд.

Натиҷаҳои тадқиқот

Тавре маълум аст, муҳити экологӣ ба ҷараёни ҳаррӯза ва мавсимий ба нишондиҳандаҳои мубодилаи оби растани таъсири калон мерасонад [10].

Обнокии бофтаҳои барги навъҳои офтобпараст вобаста ба шароити муҳити зист ва марҳилаи рушд дар ҳудуди 75,2-79,9 фоизро ташкил дод. Дар баробари ин дода мешавад, ки микдори об дар шароити водии Вахш 75,2-78,9 фоиз, дар шароити водии Ҳисор 76,4-79,6 фоиз, дар минтақаи кухори Кулоб 76,8-79,9 фоизро ташкил дод. Ғайр аз ин, дар навъҳои таҳқиқшуда микдори баландтарини об дар давраи шукуфтан 77,1-79,9 фоиз ва дар давраи гулкунӣ андаке кам шудани об 75,2-77,5 фоиз мушоҳида карда мешавад.

Таҳлили таркиби функционалии об нишон дод, ки дар ҳамаи минтақаҳои нашъунамо оби озод 31,1-35,6 фоизи ҳаҷми умумии обро ташкил медиҳад, Фоизи об вобаста ба минтақаҳо

чунин аст: дар водии Вахш -31,1-34,3 ва 43,2-46,3%; водии Ҳисор - 31,8-35,2 ва 44,4-46,1 фоиз; минтақаи күхсори Кулоб -32,5-35,6 ва 43,2-45,3 фоизро ташкил медиҳад.

Маълумоти ҷадвали 1 нишон медиҳад, ки таносуби оби пайваст ба оби озоди навъҳои омӯхташуда дар тамоми минтақаҳои парвариши офтобпараст дар ҳудуди 1.29-1.44% мебошад. Мушоҳида кардан мумкин аст, ки нисбат ба давраи шонабандӣ дар давраи гулкунии офтобпараст таносуби номбаршуда хусусияти зиёдшавиро дорад (0.01-0.12%).

Қобилияти обнокии камтарини барг дар навъи ВНИИМК-8883 – 75.2-78.2%, дар навъи Саратови-85 – 75.4-79.2% ва дар навъи Донскии донакалон бошад – 75.8-79.9%-ро ташкил кардааст.

Ҷадвали 1.

Миқдори об дар таркиби барги навъҳои офтобпараст

Навъ	Давраи нашъунамо	Миқдори об, бо ҳисоби % -и маводи хушк			
		Умумӣ	Озод	Пайваст	Таносуби обҳои пайваст/озод
Водии Вахш (ноҳияи А.Чомӣ қитъаи Мушкурут)					
ВНИИМК-8883	Шонабандӣ	77.1	33.0	44.1	1.34
	Гулкунӣ	75.2	32.0	43.2	1.35
Саратови-85	Шонабандӣ	78.5	34.3	44.2	1.29
	Гулкунӣ	75.4	32.2	43.2	1.34
Донскии калондона	Шонабандӣ	78.9	32.6	46.3	1.42
	Гулкунӣ	75.8	31.1	44.7	1.44
Водии Ҳисор (қитъаи илмӣ-таҷрибавии ИБФ ва ГР)*					
ВНИИМК-8883	Шонабандӣ	78.8	34.2	44.6	1.30
	Гулкунӣ	77.9	33.5	44.4	1.32
Саратови-85	Шонабандӣ	79.8	35.2	44.6	1.27
	Гулкунӣ	77.5	32.4	45.1	1.39
Донскии калондона	Шонабандӣ	79.6	33.5	46.1	1.28
	Гулкунӣ	76.4	31.8	44.6	1.40
Минтақаи кӯҳсори Кулоб (ноҳияи Муъминобод, қитъаи Оқҷар)					
ВНИИМК-8883	Шонабандӣ	78.2	34.1	44.1	1.29
	Гулкунӣ	78.0	33.2	44.8	1.35
Саратови-85	Шонабандӣ	79.2	33.9	45.3	1.34
	Гулкунӣ	76.8	32.6	44.2	1.35
Донскии калондона	Шонабандӣ	79.9	34.6	45.3	1.31
	Гулкунӣ	76.8	32.5	44.3	1.36

Чи тавре ки аз рӯи маълумоти ҷадвали 2 аён аст, суръати оббуҳорқунии баргҳои навъҳои омӯхташудаи офтобпараст ниҳоят баланд буд (аз 0.60 то 3.12 г/г вазни тар-соат). Чунин фарқияти калон аз рӯи хусусияти иқлими минтақаи парвариш муайян карда мешавад. Дар шароити иқлими гарми водии Вахш дар ҳама давраҳои муайянкунӣ суръати оббуҳорқунӣ нисбатан баланд буд. Дар минтақаи нисбатан мӯътадил (ноҳияи Муъминобод) суръати оббуҳорқунии баргҳо то андозае паст буд ва ин суръати паст хусусан ҳангоми нисфириӯзӣ ва баъд аз нисфириӯзӣ ба назар мерасанд. Суръати оббуҳорқунии баргҳо дар шароити водии Ҳисор нисбат ба водии Вахш ҳангоми субҳоҳон дорои фарқияти ноҷиз буда, аммо баъд аз нисфириӯзӣ (соати 14⁰⁰) ин қимат дар шароити водии Ҳисор ва минтақаи кӯҳсори Кулоб нисбатан паст шудааст. Дар баробари ин, суръати оббуҳорқунии навъҳои офтобпараст дар ҳама минтақаҳои парвариш баъзе фарқиятҳои байни навъҳо ба назар мерасанд. Навъи ВНИИМК-8883 дар тамоми минтақаҳои парвариш дорои суръати баланди оббуҳорқунӣ буд,

аммо навъи Донскии калондона баръакс шиддатнокии пасти оббухоркуй дошт. Навъи Саратови-85 ҳолати мобайниро ишғол менамояд.

Чадвали 2.

Чараёни рӯзонаи суръати оббухоркуни барги навъҳои офтобпараст дар минтақаҳои гуногун дар давраи шонабандии растаниҳо (г/г вазни тарҷоат)

Навъ	Вақти мушоҳидаҳо					
	8 ⁰⁰	10 ⁰⁰	12 ⁰⁰	14 ⁰ 0	16 ⁰⁰	Қимати миёнаи рӯзона
Водии Вахш (ноҳияи А. Ҷомӣ қитъаи Мушкурут)						
ВНИИМК-8883	0.86	2.92	3.12	3.10	2.82	2.56
Саратови-85	0.78	2.81	2.71	2.63	2.38	2.26
Донскии калондона	0.84	2.50	2.56	2.41	2.34	2.13
Водии Ҳисор (қитъаи илмӣ-таҷрибавии ИБФ ва ГР)*						
ВНИИМК-8883	0.88	2.46	3.11	2.35	2.41	2.24
Саратови-85	0.78	2.21	2.42	2.08	2.23	1.94
Донскии калондона	0.76	2.16	2.40	1.92	2.22	1.89
Минтақаи кӯҳсари Кулоб (ноҳияи Муъминобод, қитъаи Оқчар)						
ВНИИМК-8883	0.87	1.41	1.79	1.58	1.04	1.34
Саратови-85	0.55	0.83	1.63	1.42	0.83	1.05
Донскии калондона	0.60	1.15	1.45	1.23	0.85	1.06
M% = 2,5; HCP ₀₅ (ФМН ₀₅) = 0,06						

Натиҷаҳои омӯзиши чараёни рӯзонаи танқисии ҳақиқии обӣ дар барги офтобпараст дар давраи шонабандии растани (чадвали 3) нишон дод, ки хусусиятҳои иқлими минтақаи парвариш ба равиши нишондиҳандаҳои мубодилаи об таъсири назаррас мерасонад. Аз рӯи маълумот дар шароити водии Вахш дараҷаи танқисии об дар ҳудуди 10-20%, водии Ҳисор – 9-19% ва дар ноҳияи Муъминобод 9-18%-ро ташкил намудааст.

Дар баробари он қайд намудан зарур аст, ки дар ҳар як минтақаи парвариш баъзе хусусиятҳои хоси растани зоҳир шуд. Дар шароити водии Вахш танқисии аз ҳама бештари об дар барги навъи Донскии калондона (12.0-20.6%) ошкор шудааст. Дар тамоми минтақаҳои иқлими омӯхташуда қонунияти умумӣ – дараҷаи пасти танқисии об ҳангоми субҳ (9.1-12.0%) ва дараҷаи баланди ҳадди аксари он (17.7-20.6%) баъд аз нисфирӯзӣ мушоҳида карда шудааст. Аммо нисбат ба шароити иқлими водиҳои Вахшу Ҳисор дар минтақаҳои кӯҳсари Кӯлоб дараҷаи танқисии об дар барг нисбатан паст буд.

Қобилияти обнигоҳдории баргҳо яке аз нишондиҳандаҳои муҳими тавсифкунандай дараҷаи мутобиқшавии растани ба стресси ҳарорат (гармӣ) ва обӣ (хушкӣ) ба шумор меравад. Дар баробари он қобилияти обнигоҳдорӣ аз таносуби обҳои озоду пайвасти таркиби барг ва миқдори унсурҳои химиявии ситоплазма дар шираи ҳуҷайра вобастагӣ дорад (Жолкевич, Гусев, Капля, 1989).

Мувофиқи тадқиқоти мо қобилияти обнигоҳдории барги навъҳои офтобпараст вобаста аз минтақаи иқлими парвариш низ муҳталиф буданд (чадвали 11). Суръати ҳарочоти об дар воҳиди вақт дар навъҳои омӯхташудаи офтобпараст дар шароити водии Вахш нисбат ба дигар минтақаҳо зиёдтар буда, 72-80%-ро ташкил намудааст.

Чадвали 3.

Чараёни рўзонаи танқисии ҳақиқии оби барги навъҳои офтобпараст дар шароити гуногуни парвариш дар давраи шонабандии растанихо (бо ҳисоби %)

Навъ	Вақти мушохдаҳо				
	8 ⁰⁰	12 ⁰⁰	16 ⁰⁰	Қимати миёнаи рўзона	
Водии Вахш (ноҳияи А. Ҷомӣ қитъаи Мушқурут)					
ВНИИМК-8883	10.0	13.4	19.9		14.3
Саратови-85	11.5	14.7	19.0		15.1
Донский калондона	12.0	16.5	20.6		16.4
Водии Ҳисор (қитъаи илмӣ-таҷрибавии ИБФ ва ГР)*					
ВНИИМК-8883	9.3	11.8	15.8		12.3
Саратови-85	9.8	13.0	18.4		13.7
Донский калондона	10.5	14.7	19.5		14.9
Минтақаи кӯҳсори Кулоб (ноҳияи Мӯъминобод, қитъаи Оқчар)					
ВНИИМК-8883	9.1	11.2	15.1		11.8
Саратови-85	9.3	12.0	15.8		12.4
Донский калондона	10.2	13.2	17.7		13.7
HCP05 (FMH _{0.5})= 0.34; M% = 1.8	0,31	0,35	0,41		0,32

Мувоғиқи тадқиқоти мо қобилияти обнигоҳдории барги навъҳои офтобпараст вобаста аз минтақаи иқлими парвариш низ муҳталиф буданд (ҷадвали 4). Суръати ҳарочоти об дар воҳиди вақт дар навъҳои омӯхташудаи офтобпараст дар шароити водии Вахш нисбат ба дигар минтақаҳо зиёдтар буда, 72-80%-ро ташкил намудааст. Ҳамаи ин фарқиятҳо аз рӯи минтақа асосан аз таъсири омилҳои экологӣ, яъне дар навбати аввал, ҳарорат ва намнокии ҳаво ба амал меоянд. Ба ҳамаи ин нигоҳ накарда фарқияти байни навъҳо дар тамоми минтақаҳои парвариш ноҷиз буда, 1.5-2.5%-ро ташкил менамояд.

Ҷадвали 4.

Чараёни рўзонаи қобилияти обнигоҳдории барги навъҳои офтобпараст дар минтақаҳои гуногуни иқлими дар давраи шонабандии растанӣ (бо ҳисоби %-и ҳарочоти об дар муддати 1 соат)

Навъ	Вақти мушохда					Қимати миёнаи рўзона
	8 ⁰⁰	10 ⁰⁰	12 ⁰⁰	14 ⁰⁰	16 ⁰⁰	
Водии Вахш (ноҳияи А. Ҷомӣ қитъаи Мушқурут)						
ВНИИМК-8883	72.4	80.3	76.7	76.0	77.3	76.5
Саратови-85	72.7	78.1	75.1	74.4	74.2	74.9
Донский калондона	72.1	78.5	79.1	75.5	74.6	76.0
Водии Ҳисор (қитъаи илмӣ-таҷрибавии ИБФ ва ГР)*						
ВНИИМК-8883	47.7	67.3	63.4	60.0	55.3	58.7
Саратови-85	46.6	63.0	63.3	59.1	51.7	56.7
Донский калондона	48.5	64.8	65.9	60.3	54.9	58.9
Минтақаи кӯҳсори Кулоб (ноҳияи Мӯъминобод, қитъаи Оқчар)						
ВНИИМК-8883	43.7	51.5	52.8	54.7	52.4	51.0
Саратови-85	42.8	51.7	52.5	55.7	49.4	50.4
Донский калондона	46.4	52.6	54.5	54.6	50.9	51.8
HCP05 (FMH _{0.5})=1,75; M% =2,6;						

Аз рӯи натиҷаҳои тадқиқоти мо дар давраи шонабандии растанӣ гилзати шираи ҳуҷайраи (FШХ) барги навъҳои офтобпараст дар ҳудуди 10.2-11.2%, фишори осмотикӣ – 8.8-9.2 атмосфера ҷойгир шудааст, аммо дар давраи гулкунӣ бошад то 11.0-11.8% ва 9.2-9.9 атмосфера расидааст (ҷадвали 5).

Ҷадвали 5.

**Гилзати шираи ҳучайра ва фишори осмотикии он дар навъҳои офтобпараст дар
шароити гуногуни парвариш**

Навъ	Давраи шонабандӣ		Давраи гулқунӣ	
	FШХ, %	фишори осмотики шираи ҳучайра, атм.	FШХ, %	фишори осмотики шираи ҳучайра, атм.
Водии Вахш (ноҳияи А.Чомӣ қитъаи Мушкурут)				
ВНИИМК-8883	11.2	9.2	10.1	9.9
Саратови-85	10.2	8.4	9.3	9.2
Донскии калондона	10.5	8.6	9.5	9.4
Водии Ҳисор (қитъаи илмӣ-таҷрибавии ИБФ ва ГР)*				
ВНИИМК-8883	9.5	7.8	11.3	9.4
Саратови-85	8.6	6.8	10.6	8.6
Донскии калондона	9.1	7.5	8.5	8.8
Минтақаи қӯҳсари Кӯлоб (ноҳияи Муъминобод, қитъаи Оқчар)				
ВНИИМК-8883	8.2	6.3	7.8	9.0
Саратови-85	6.3	4.1	6.3	8.4
Донскии калондона	6.8	4.8	6.7	8.6
ФМН _{0.5}	0.6	0.4	0.7	0.5
M% = 1.6				

Натиҷаҳои тадқиқот нишон дод, ки дар шароити водии Ҳисор ва минтақаҳои қӯҳсари Кӯлоб FШХ ва фишори осмотикий дар давраи шонабандии растаний нисбат ба шароити водии Вахш пасттар буд. Бинобар ин мушоҳида намудан мумкин аст, ки дар ҳама минтақаҳои парвариш ва давраҳои нашъунамои растаний FШХ ва фишори осмотикии навъҳои ВНИИМК-8883 назар ба дигар навъҳои омӯхташуда баландтар буд.

Ҳамин тарик, ҳангоми парвариши навъҳои офтобпараст дар минтақаҳои ҳарораташон бештар зиёд (водии Вахш), қимати суръати оббуҳоркуни (транспиратсия)-и барг нисбат ба минтақаи шароити иқлимиаш нисбатан муътадил (ноҳияи Муъминобод) баландтар буд.

АДАБИЁТ

1. Васильев Д.С. Подсолнечник. /Д.С. Васильев - М.: Агропромиздат, 1990. - 174 с.
2. Мельник Ю.С. Климат и произрастание подсолнечника. /Ю.С.Мельник - Л.: Гидрометиздат, 1972.-125с.
3. Норов М.С., Нарзуллаев Т.С., Бобоев А. Подсолнечник – ценная масличная и кормовая культура. Материалы межд. Научно-прак. конф. Душанбе, 2012 - С.373-378.
4. Окунцова М.М., Левцова О.П. Влияние меди на водный режим и засухоустойчивость растений. / М.М. Окунцова, О.П.Левцова - ДАН СССР, 1952, т.82, №4, - С. 649-651.
5. Иванов Л.А., Силина А.А., Цельникер Ю.Л.- Ботан. ж., 1950, т.35, №2, - С. 585-590.
6. Chatsky L., Slavik. Biol. Plantarum, 1960 v.2, pp. 76-78.
7. Горышина Т.К., Самсонова А.И.- Ботан. ж., 1966, т. 51, №5, с. 670-677.
8. Ничипорович А.А. О патере воды срезанными растениями в процессе завядания. Журн. Опытной агрономии Юго-Востока (Россия), 1926, вып.1, - С. 76-78.
9. Гусев Н.А. Некоторые методы исследования водного режима растений. / Н.А.Гусев – Л.:Изд-во Всесоюз. ботан. общ-ва, 1969, - 38с.
10. Рахманова К.П. Некоторые аспекты физиологической адаптации растений Западного Памиро-Алая. В. сб.: Экологическая физиология растений Таджикистана. / К.П.Рахманова - Душанбе: Дониш, 1999, - С. 83-99

МУБОДИЛАИ ОБИИ НАВЪХОИ ОФТОБПАРАСТ ДАР МИНТАҚАҲОИ ГУНОГУНИ ИҶЛМИЙ

Нишондиҳандаҳои асосии мубодилаи обии баргҳои навъҳои равғандиҳандаи офтобпараст (ВНИИМК-8883, Саратови-85, Донскии калондона) омӯхта шудаанд. Дар шароити водиҳои Вахш, Ҳисор ва минтақаи қӯҳии Кӯлоб (ноҳияи Мӯъминобод), нишон додаанд, ки ба бузургиҳои мубодилаи оби офтобпараст шароитҳои иҷлимии минтақаи парвариш таъсири назаррас мерасонад. Дараваи баланди масрафи об дар навъи ВНИИМК-8883 дар тамоми минтақаҳои иҷлими мушоҳида карда шудаанд. Нисбатан суръати баланди обазхудкунӣ дар навъҳои таҳқиқшуда дар шароити водии Вахш дида шудааст. Бо вучуди ин концентратсияи шираи ҳаҷайра ва фишори осмотимкии он дар сатҳи баландтар мебошад. (8.4-9.9 атм ва 9.3-11.2 % маводи хушк).

Калимаҳои қалидӣ: оббуҳоркунӣ-офтобпараст-иҷлим-давраи инкишофёбӣ.

ВОДООБМЕН СОРТОВ ПОДСОЛНЕЧНИКА В РАЗЛИЧНЫХ КЛИМАТИЧЕСКИХ ЗОНАХ ВЫРАЩИВАНИЯ

Изучено основные показатели водного обмена листьев масличных сортов подсолнечника (ВНИИМК-8883, Саратовский-85, Донской крупноплодный) в условиях Вахшской и Гиссарской долин и Кулябской горной зоны (Муминабадский район). Показано, что на параметры водообмена растений оказывает существенное влияние климатические условия зоны выращивания. Более высокий уровень расхода воды на транспирацию наблюдалась у сорта ВНИИМК-8883 во всех зонах возделывания. Относительно высокой скорость водоотдачи обнаружено у всех изученных сортов в условиях Вахшской долины. При этом концентрация клеточного сока (ККС) и осмотическое давление также оказались более высокими (8.4-9.9 атм и 9.3-11.2 % ККС).

Ключевые слова: водный обмен-подсолнечник-климат-фаза развития.

WATER EXCHANGE OF SUNFLOWER VARIETIES IN DIFFERENT CLIMATIC ZONES OF CULTIVATION

Stady about the key indicators of water exchange leaves oil sunflower varieties (VNIIMK-8883, Saratov-85, Don macrocarpa) in the Vakhsh and Hissar mountain valleys and Kulob zone (Muminabod district). It is shown that the parameters of plant water exchange have a significant influence climate growing zones. Higher levels of water consumption by transpiration occurred in VNIIMK-8883 in all areas of cultivation. The relatively high rate of water deficit was detected in all the studied varieties in the Vakhsh valley. The concentration of the cell sap (CCS) and the osmotic pressure also were higher (8.4-9.9 atm 9.3-11.2% CCS).

Key words: water exchange sunflower-climate-development phase.

Дар бораи муаллиф

Иброҳимов

Қобилҷон

Абдукаримович - омӯзгори калони кафедраи геоэкологияи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ, Суроға: 734003 ҶТ ш. Душанбе хиебони Рӯдакӣ 121, Е-mai:l ibroimzoda80@mail.ru, Тел: (+992) 918797304

Об авторе

Иброҳимов

Қобилҷон

Абдукаримович - Старший преподаватель кафедры геоэкологии Таджикского

государственного педагогического университета имени Садриддина Айни
Адрес: 734003 г. Душанбе проспек Рӯдакӣ 121, Е-mai:l ibroimzoda80@mail Tel: (+992) 918797304

About the author

Ibrohimov Kobiljon Abdulkarimovich - Senior Lecturer teacher of the Department of Geoecology of Tajik State Pedagogical University named after Sadriddin Aini Address: 734003 Dushanbe 121 Rudak Avenue, E-mai:l ibroimzoda80@mail Tel: (+992) 918797304

УДК 633.11.581.132

**ТАЪСИРИ КИСЛОТАИ САЛИТСИЛАТ БА СИСТЕМАХОИ
ПРО- ВА АНТИОКСИДАНТИИ РАСТАНИҲОИ КАРТОШКА
ЗЕРИ ТАЪСИРИ СТРЕСС IN VITRO**

Холматов Б.Р., Азимов М.Л.

Донишгоҳи миллии Тоҷикистон,

Рашидзода Ҷ.М., Норқулов Н.Х.

Институти ботаника, физиология ва генетикаи растанини

Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон

Кислотай салитсилат (КС), яке танзимгари афзоиши эндогении растаниҳо мебошад, ки табииати фенолӣ дорад. Маълум аст, ки КС системаи муқовиматии растаниҳоро баланд бардошта [1] ба афзоиш ва рушди растаниҳо таъсир мерасонад [2-4].

Дар рафти таҳқиқотҳо олимон нишон додаад, ки коркарди экзогении кислотай салитсилат ба синтези ферментҳои антиоксидантни таъсир расонида [5] ва ҳам чун миёнаравҳои хабардиҳандай синтези шаклҳои фаъоли оксиген (ШФО) мебошад [6]. Аммо, дар як қатор таҳқиқотҳо нишон дода шудааст, ки КС ба ҷараёнҳои энергиягузаронадагии растаниҳо низ таъсир мерасонад.

Инчунин муайян карда шудааст, ки коркарди растаниҳо бо КС боиси паст шудани суръати фотосинтез ва сатҳи RUBISCO мегардад [2] ва инчунин индуктори оксидаҳои алтернативӣ мебошад [7]. Бо вучуди ин, дар кори Г.Саху гуфта шудааст, ки танҳо концентратсияи баланди КС ба паст шудани фаъолияти системаи фотосинтетикӣ мусоидат намуда концентратсияи пасти он бошад ба системаи фотосинтетикии растаниҳо хеле хуб таъсир мерасонад [8].

Бо вучуди ин, маълумотҳо оид ба иштироки ин фитогормон (КС) дар танзими системаи про-ва антиоксидантни дар растаниҳои картошкай зери таъсири стресс мавҷуд нест.

Дар мақола таъсири кислотай салитсилати экзогениро ба системаи про- ва антиоксидантни растаниҳои картошкай ҳангоми таъсири стресс дар шароити *in vitro* омӯҳтем.

Маводҳо ва усулҳои таҳқиқот

Ба сифати маводи таҳқиқоти растаний-рекенерантҳои картошкай (*Solanum tuberosum* L.) навъи Пикассо, ки дар шароити *in vitro* парвариш карда мешуданд, истифода гардианд, сипас растаниҳо дар давоми 5 рӯз ба маҳлули обӣ гузаронида шуда дар ҳӯҷраи рӯшноидиҳандава ҳарорати 23-25°C ва фотопериоди 16-соата парвариш карда шуданд. Пас аз он растаниҳо ба зарфҳои дорои маҳлули 1% NaCl интиқол дода шуда бо концентратсияҳои гуногуни кислотай салитсилат (КС) аз 30-450 мкмоль коркард карда шуданд. Ба сифати маводи назоратӣ растаниҳое истифода гардианд, ки бо КС коркард карда нашуда буданд. Пас аз 24 соати дучоршавӣ ба стресс дар баргҳои растаниҳои картошкай миқдори H₂O₂ мувофиқи [9] муайян карда шуд. Барои муайянкунии фаъолиятнокии ферменти супероксиддисмутаза (СОД) аз усули [10] истифода бурда шуд. Сатҳи окисдшавии пероксидии ҷарбҳо (ОПЧ) аз рӯи миқдори диалдегиди малонӣ (DMA) муайян гардид. Миқдори DMA аз рӯи сатҳи ҷамъшавии маҳсули реаксия бо кислотай тиобарбитурат баҳо дода шуд. Миқдори DMA дар спектрофотометри LKB Ultrospec – II (Швейцария) дар дарозии мавҷи 532-600 нм мувофиқи [11] муайян карда шуд. Барои ҳисоб кардани миқдори DMA қоэффициенти экстинсияи $e = 155 \text{ mM}^{-1}\text{cm}^{-1}$ истифода гардид. Фаъолиятнокии ферменти аскорбатпероксидаза дар якчанд (на камтар аз се) такрорёбии биологӣ ва аналитикӣ мувофиқи усули [12] чен карда шудааст.

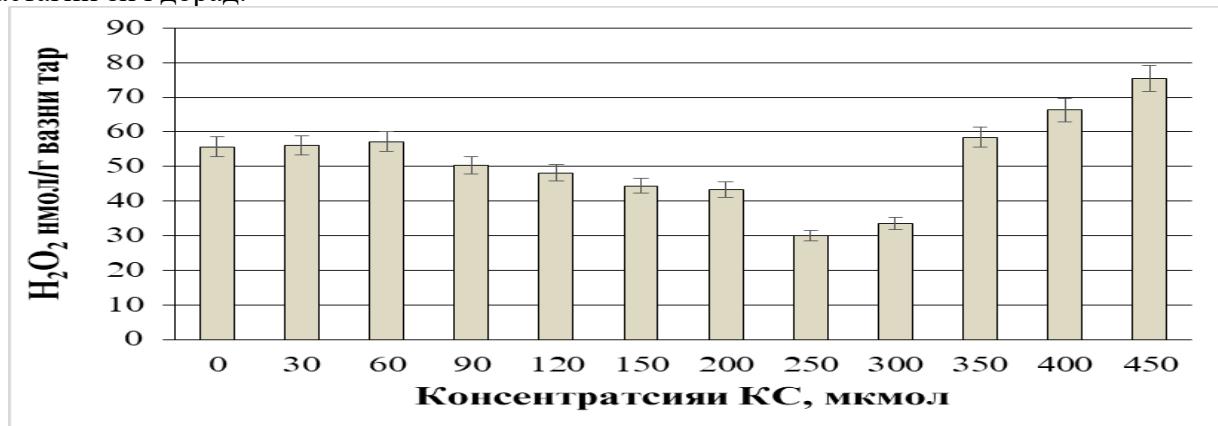
Ҳамаи таҷрибаҳо дар такрорёбии секаратай биологӣ ва аналитикӣ гузаронида шудаанд. Коркарди омории ва натиҷаҳо бадастомадашуда бо истифодабарии барномаи стандартии *Microsoft Excel 2010* ҳисоб карда шудааст. Фарқият дар $P < 0.05$ назаррас ҳисобида шуд. Арзишҳои миёна ва ҳатогиҳои онҳо дар расмҳо нишон дода шудаанд.

Натиҷаҳои таҳқиқот ва таҳлили онҳо

Натиҷаҳои таҳқиқотҳо нишон доданд, ки ҳангоми коркарди растаниҳои картошкай навъи Пикассо бо концентратсияҳои аз 90 то 250-300 мкмоль КС кам ҳосилшавии миқдори H₂O₂ то

ба 30,1 нмол/г вазни тар дар барги растаниҳои картошка зери таъсири стресс мушоҳида гардид (расми 1), ки назар ба варианти назоратӣ 45,96% камтар аст. Чунин таъғирёбии миқдори H_2O_2 пеш аз ҳама аз фаъолшавии ферментҳои антиоксидантни шаҳодат медиҳад. Дар растаниҳое, ки коркарди концентратсияи кислотаи салитсилат аз 300 мкмоль зиёд буд баландшавии миқдори H_2O_2 (58,4-75,5 нмол/г вазни тар) дар барги растаниҳои картошка мушоҳида карда гардид.

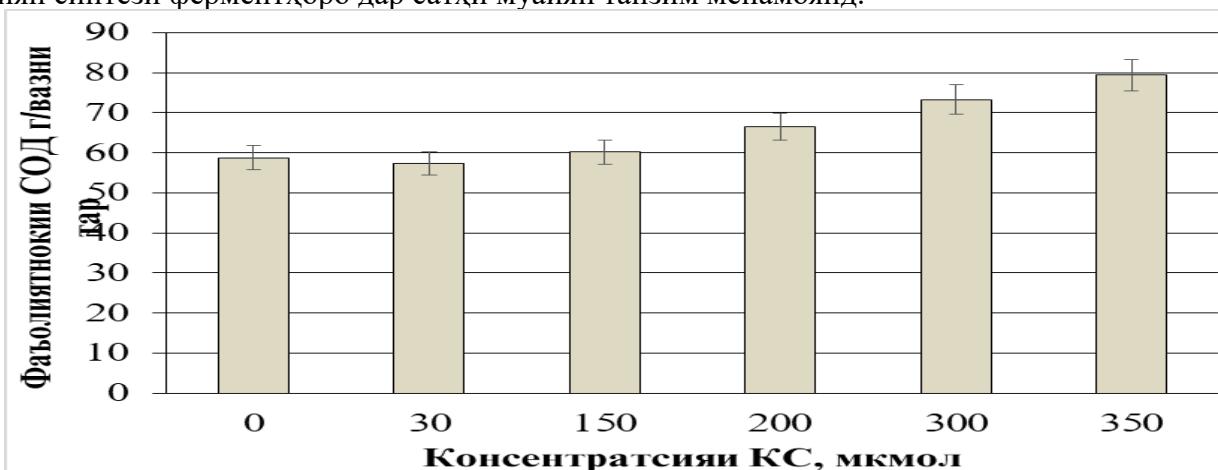
Қайд кардан зарур аст, ки ҳосилшавии H_2O_2 аз миқдори шаклҳои фаъоли оксиген ва фаъолиятнокии ферментҳои антиоксидантни супероксиддисмутаза ва аскорбатпероксидаза вобастагии зич дорад.

Расми 1. Миқдори пероксида гидроген дар баргҳои растаниҳои картошка дар шароити стресс *in vitro*.

Муайянқунии фаъолиятнокии ферменти супероксиддисмутаза (СОД) дар баргҳои растаниҳои картошка (расми 2) зери таъсири стресси шӯри ва пас аз таъсири 24 соатаи кислотаи салитсилат нишон дод, ки ҳангоми коркарди растаниҳо бо концентратсияи 30 мкмоль пастшавии миқдори фаъолиятнокии фермент назар ба варианти назоратӣ мушоҳида карда мешавад. Яъне концентратсияи пасти экзогении КС ба фаъолиятнокии фермент таъсири манфии худро мерасонад. Баландшавии миқдори фаъолиятнокии ферменти СОД дар баргҳои растаниҳои картошка, варианти таҷрибави, ки бо концентратсияи 150-350 мкмоль кислотаи салитсилат коркард карда шуда буданд, мушоҳида карда шуд, ки фаъолиятнокии он ба 60,2-79,4 г/вазни тар баробар буд, ва назар ба растаниҳои варианти назоратӣ 35% зери таъсири стресс *in vitro* баландтар аст.

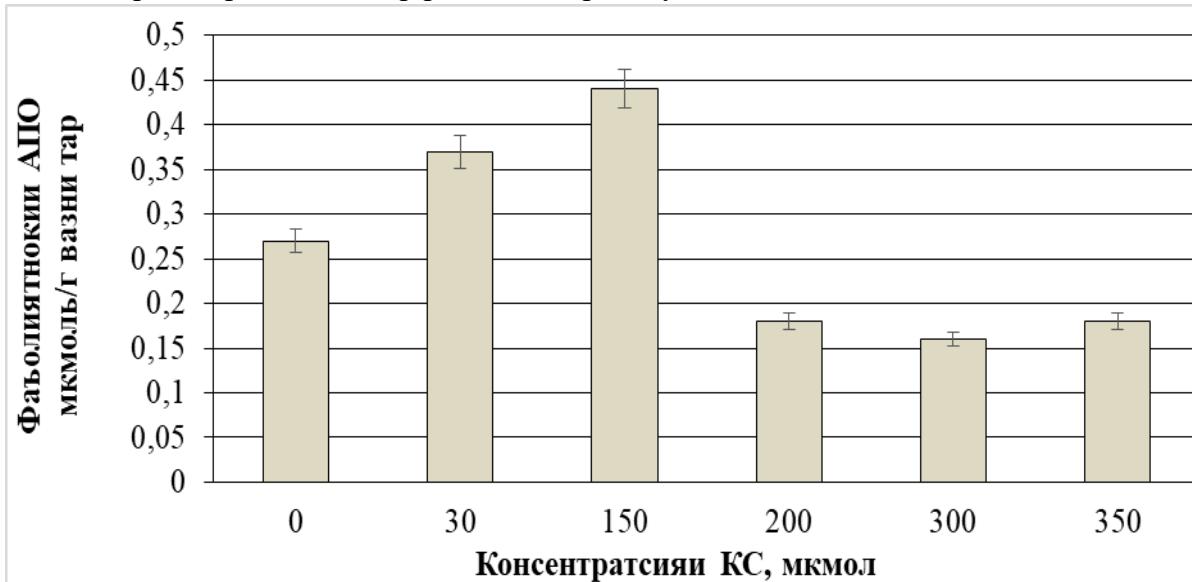
Ҳамин тавр қайд кардан зарур аст, ки чунин тарз таъғирёбии фермент аз таъсири мусбии кислотаи салитсилат шаҳодат медиҳад. Яъне кислотаи салитсилат дар концентратсияҳои муайян синтези ферментҳоро дар сатҳи муайян танзим менамоянд.

Расми 2. Фаъолиятнокии ферменти супероксиддисмутаза дар баргҳои растаниҳои картошка зери таъсири КС ва стресс.

Ферменти дигаре, ки дар рафти таҷрибаҳо омӯхта шуд ин ферменти антиоксидантни аскорбатпероксидаза (АПО) мебошад (расми 3). Қайд кардан зарур аст, ки ферменти

антиоксидантии АПО дар бартарафкунни таъсири манфии H_2O_2 иштирок намуда онро то ба H_2O ва O_2 таҷзия менамояд. Ферменти АПО дар реаксияҳо кислотаи аскорбинатро ҳамчун донори электрон дар таҷзияи H_2O_2 истифода намуда ба монодегидроаскорбат табдил медиҳад. Ферменти аскорбатпероксидаза дар хлоропласт, митахондря, пероксисома ва ситозоли ҳуҷайраи растаниҳо мавҷуд мебошад. Маълумотҳо оид ба фаъолиятнокии ферменти аскорбатпероксидаза дар расми 3 оварда шудааст.

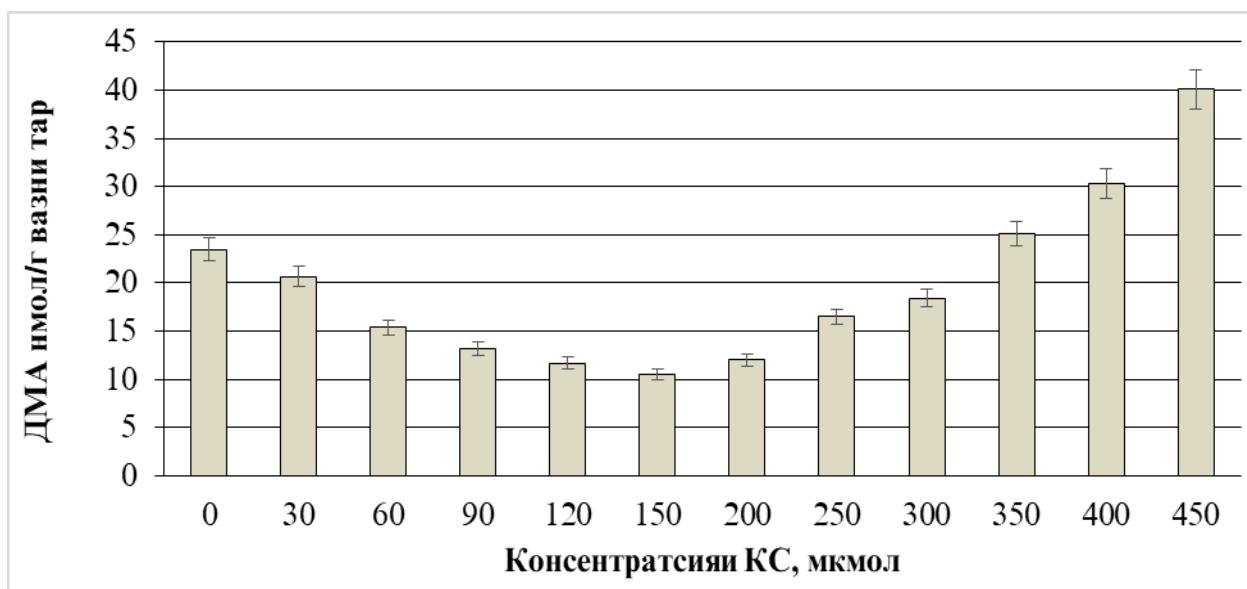

Расми 3. Миқдори фаъолиятнокии ферменти аскорбатпероксидаза дар баргҳои растаниҳои картошка зери таъсири стресс *in vitro*.

Чи тавре, ки аз маълумотҳои расми 3 дида мешавад, фаъолиятнокии ферменти аскорбатпероксидаза дар растаниҳои картошка пас аз коркард бо концентратсияҳои гуногуни КС (30-350 мкмоль) зери таъсири стресс *in vitro* гуногун буд. Фаъолиятнокии баланди ферменти АПО дар растаниҳое, ки бо концентратсияҳо 30-150 мкмоль КС коркард карда шуда буданд мушоҳида карда шуд, ки фаъолиятнокии ферменти АПО назар ба растаниҳои варианти назоратӣ 37-63% баланд буд. Бо баландшавии концентратсияи КС (аз 200 то 350 мкмоль) пастшавии фаъолиятнокии фермент дар растаниҳои картошка зери таъсири стресс мушоҳида карда шуд.

Ҳамин тариқ, дар асоси маълумотҳои бадастомада метавон таҳмин кард, ки КС ба системаҳои антиоксидантии ҳуҷайраҳои растани таъсири гуногун дорад. Таъсири он аз бисёр омилҳои вобастаги дорад, ки раванди транскрипционӣ-транслятсионии фаъолияти генҳои СОД, АПО ва каталазаро танзим мекунад.

Аз меъёд ҳосилшавии шаклҳои фаъоли оксиген ва пероксиди ба оксидшавии пероксидии чарбҳо оварда мерасонанд, ки сатҳи онро тавассути ҷамъшавии диалдегиди малонӣ (DMA) арзёбӣ кардан мумкин аст. Натиҷаҳои муайянкунини DMA дар барги растаниҳои картошка зери таъсири стресси шӯри дар расми 4 нишон дода шудааст.

Расми 4. Микдори ДМА дар растаниҳои картошка пас аз таъсири КС ва стресс *in vitro*.

Омӯзиши таъсири кислотаи салитсилат ба чамшавии микдори диальдегиди малонӣ дар растаниҳои картошка, нишон дод, ки бо зиёд шудани концентратсияи КС аз 30 то 300 мкмоль пастишавии микдори DMA дар барги растаниҳои картошка (10,5-20,7 нмоль/г вазни тар) мушоҳида карда мешавад. Афзоиши концентратсияи КС аз 300 мкмоль зиёд, якбора ба фаъолшавии оксидшавии пероксидии чарбҳои ҳуҷайраҳои растаниҳои картошка (микдори DMA 25,1-40,1 нмоль / г вазни тар) оварда расонид.

Натиҷаҳои бадастомада нишон медиҳанд, ки концентратсияи пасти КС метавонад таъсири зааровари намакро коҳиш диҳад, ки дар ин вақт камшавии микдори DMA мушоҳида мегардад ва концентратсияи баланди он бошад, таъсири манғии худро ба растаниҳо расонида ба зиёшавии микдори DMA ва фаъолшавии оксидшавии пероксидии чарбҳои растаниҳо оварда мерасонад. Эҳтимол, яке аз сабабҳои чунин таъсири норавшани КС ба растаниҳои картошка ин фаъолшавии ферментҳои антиоксидантӣ буда метавонад.

Ҳамин тариқ, дар асоси маълумотҳои бадастомада таҳмин кардан мумкин аст, ки дар концентратсияҳои муайян КС фаъолияти генҳои ба стрессҳо ҷаввобӯғуро тезонида ба ҷамъшавии ферментҳои системаи антиоксидантӣ оварда мерасонад ва яке аз танзимгарони доҳилихӯҷайравии дорои ҳусусияти фенолӣ буда, метавонад таъсири заҳрнокии намак ва дигар стрессҳоро коҳиш диҳад.

АДАБИЁТ

1. Yalpini N., Shulaev V., Raskin I. Endogenous salicylic acid levels correlate with accumulation of pathogenesis-related proteins and virus resistance in tobacco // *Phytopathology*. 1993. V.83. P.702-708.
2. Pancheva T.V., Popova L.P., Uzunova A.N. Effects of salicylic acid on growth and photosynthesis in barley plants // *J. Plant Physiol.* 1996. V.149. P.57-63.
3. Shakirova F.M., Sakhabutdinova A.R., Bezrukova M.V., Fatkhutdinova R.A., Fatkhutdinova D.R. Changes in the hormonal status of wheat seedlings induced by salicylic acid and salinity // *Plant Science*. 2003. V.164. P.317-322.
4. Schettel N.L., Balke N.E. Plant growth response to several allelopathic chemicals // *Weed Sci.* 1983. V.31. P.293-298.
5. Chen Z., Ricigliano J.W., Klessig D.F. Purification and characterization of a soluble salicylic acid – binding protein from tobacco // *Proc. Nat. Acad. Sci. USA*. 1993a. V.90. P.9533-9537.
6. Норкулов Н.Х., Даълятназарова З.Б., Азимов М.Л., Алиев У.К., Файзиева С.А., Киёмова З., Алиев К. Роль антиоксидантных ферментов в развитии устойчивости растений к стрессорному воздействию / Вестник Таджикского национального университета. Серия естественных наук. – 2014. - № 1-2 (130). – С. 167-173.
7. Meeuse B.J.D. Thermogenic respiration in aroids // *Annu. Rev. Plant. Physiol.* 1975. V.26. P.117-126.
8. Sahu G.K., Kar M., Sabat S.C. Electron transport activities of isolated thylakoids from wheat plants grown in salicylic acid // *Plant Biology*. 2002. V.4. P.321-328.
9. Bellincampi D., Dipierro N., Salvi G., Cervone F., De Lorenzo G. Extracellular H₂O₂ induced by oligogalacturonides is not involved in the inhibition of the auxin-regulated rolB gene expression in tobacco leaf explants // *Plant Physiology*. 2000. Vol. 122. P. 1379-1385.

10. Giannopolitis C.N., Ries S.K. Superoxide dismutase I. Occurrence in higher plants // Plant Physiol. - 1972. - V. 59. - P. 309-314.
11. Kumar G.N.M., Knowles N.R. Changes in lipid peroxidation and lipolytic and free radical scavenging enzyme activities during aging and sprouting of potato (*Solanum tuberosum*) seed-tubers // Plant. Physiol. – 1993. – V. 102. – P. 115-124.
12. Nakano Y., Asada K. Hydrogen peroxide is scavenged by ascorbate – peroxidase in spinach chloroplasts / Plant all physiol. – 1981. Vol. 22. – P. 867 – 880.

ТАЬСИРИ КИСЛОТАИ САЛИТСИЛАТ БА СИСТЕМАХОИ ПРО- ВА АНТИОКСИДАНТИИ РАСТАНИХОИ КАРТОШКА ЗЕРИ ТАЬСИРИ СТРЕСС IN VITRO

Омӯзиши таъсири кислотай салитсилат ба системаи про-ва антиоксидантии растаниҳои картошка зери таъсири стресси шӯри *in vitro* гузаронида шуд. Муайян гардид, ки кислотай салитсилат (КС) дар концентратсияҳои 30-300 мкмоль зери таъсири стресс боиси паст шудани миқдори H_2O_2 ва диалдегиди малонӣ (DMA) мегардад. Концентратсияҳои нисбатан баланди он бошад (350-450 мкмоль) дар растаниҳои картошка зери таъсири стресс баръакс ба баландшавии миқдори H_2O_2 ва DMA мусоидат менамояд. Инчунин муайян гардид, ки бо баландшавии концентратсияи КС аз 30 то 350 мкмоль баландшавии фаъолиятнокии ферменти антиоксидантии супероксиддисмутаза мушоҳида карда мешавад. Баландшавии фаъолиятнокии ферменти аскорбатпероксидаза бошад, дар концентратсияҳои 30-150 мкмоль ба назар расид ва концентратсияҳои аз 200 то 300 мкмоль КС ба пастшавии фаъолиятнокии он оварда расонд.

Калимаҳои калидӣ: кислотай салитсилат, картошка, стресс, антиоксидантҳо, фермент, оксидшавии пероксидии чарбҳо, диальдегиди малонӣ, пероксиди гидроген.

ВЛИЯНИЕ САЛИЦИЛОВОЙ КИСЛОТЫ НА ПРО- И АНТИОКСИДАНТНЫЕ СИСТЕМЫ РАСТЕНИЙ КАРТОФЕЛЯ ПРИ ВОЗДЕЙСТВИИ СТРЕССА IN VITRO

Было изучено влияния салициловой кислоты на про- и антиоксидантную систему растений картофеля в условиях солевого стресса *in vitro*. Установлено, что салициловая кислота (СК) в концентрациях 30-300 мкмоль под влиянием стресса вызывает снижение количества H_2O_2 и малонового диальдегида (DMA). Относительно высокие его концентрации (350-450 мкмоль) в растениях картофеля под влиянием стресса, наоборот, способствуют увеличению количества H_2O_2 и DMA. Также было определено, что при повышении концентрации ХС от 30 до 350 мкмоль наблюдается повышение активности антиоксидантного фермента супероксиддисмутазы. Повышение активности фермента аскорбатпероксидазы наблюдали при концентрациях 30-150 мкмоль, а концентрации от 200 до 300 мкмоль ХС приводили к снижению его активности.

Ключевые слова: салициловая кислота, картошка, стресс, антиоксиданты, фермент, перекисное окисление липидов, малоновый диальдегид, перекись водорода.

EFFECT OF SALICYLIC ACID ON PRO- AND ANTIOXIDANT SYSTEMS OF POTATO PLANTS UNDER THE INFLUENCE OF STRESS IN VITRO

The effect of salicylic acid on the pro- and antioxidant system of potato plants under salt stress *in vitro* was studied. It has been established that salicylic acid (SA) at concentrations of 30-300 μmol under the influence of stress causes a decrease in the amount of H_2O_2 and malondialdehyde (DMA). Relatively high concentrations (350-450 μmol) in potato plants under the influence of stress, on the contrary, contribute to an increase in the amount of H_2O_2 and DMA. It was also

determined that with an increase in the concentration of cholesterol from 30 to 350 μmol , an increase in the activity of the antioxidant enzyme superoxide dismutase is observed. An increase in the activity of the enzyme ascorbate peroxidase was observed at concentrations of 30–150 μmol , and concentrations from 200 to 300 μmol of cholesterol led to a decrease in its activity.

Key words: salicylic acid, potato, stress – antioxidants, enzyme, lipid peroxidation, malondialdehyde, hydrogen peroxide.

Дар бораи муаллифон

Холматов Бобоҷон Раҷабовиҷ -

Магистри Доњишгоҳи миллӣ Тоҷикистон, Суроға: Адрес: 734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 17, Тел: (+992) 003221515.

Азимов Мурод Лакаевиҷ - номзиди илмҳои биологӣ, дотсенти кафедраи экалогияи факултети биологии Доњишгоҳи миллӣ Тоҷикистон, Суроға: 734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 17, Тел: (+992) 919049273.

Рашидзода Ҷаҳонбек Муродбег - Магистри Институти ботаника, физиология ва генетикаи растани Академияи миллӣ илмҳои Тоҷикистон, Суроға: 734017, ш. Душанбе, кӯч. Карамов 27, Тел.: (+992) 918258085; E-mail: rashidzoda.22@mail.ru

Норкулов Насим Холтураевиҷ - Номзади илмҳои биологӣ, ходими пешбари илмии Озмоишгоҳи биологии молекулавӣ ва биотехнологияи растаниҳои Институти ботаника, физиология ва генетикаи растани Академияи миллӣ илмҳои Тоҷикистон, Суроға: 734017, ш. Душанбе, кӯч. Карамов 27, Тел.: (992) 907887701; E-mail: n-nasim.tj@mail.ru

Об авторах

Холматов Бобоҷон Раджабовиҷ - Магистр Таджикского национального Университета, Адрес: 734025, г. Душанбе, проспект Рудаки 17, Тел: (+992) 003221515.

Азимов Мурод Лакаевиҷ - Кандидат биологических наук, доцент кафедры экологии факультета биологии Таджикского национального Университета, Адрес: 734025, г. Душанбе, проспект Рудаки 17, Тел: (+992) 919049273.

Рашидзода Ҷаҳонбек Муродбег - Магистр Института ботаника, физиологии

и генетики растений Национальной академии наук Таджикистана, Адрес: 734017, г. Душанбе, улица. Карамова 27, Тел.: (+992) 918258085; E-mail: rashidzoda.22@mail.ru

Норкулов Насим Холтураевиҷ - Кандидат биологических наук, ведущий научный сотрудник лаборатории молекулярной биологии и биотехнологии растений Института ботаники, физиологии и генетики растений Национальной академии наук Таджикистана, Адрес: 734017, г. Душанбе, улица. Карамова 27, Тел.: (992) 907887701; E-mail: n-nasim.tj@mail.ru

About the author

Kholmatov Bobojon Rajabovich - Master of the Tajik National University, Address: 734025, Dushanbe, Rudaki avenue 17, Phone: (+992) 003221515.

Azimov Murod Lakaevich - Candidate of biological sciences, associate professor of the Department of Ecology, faculty of biology, Tajik National University, Address: 734025, Dushanbe, Rudaki avenue 17, Phone: (+992) 919049273.

Rashidzoda Jahonbek Murodbeg - Master of the Institute of Botany, physiology and genetics of plants of the National Academy of Sciences of Tajikistan, Address: 734017, Dushanbe, st. Karamova 27, Phone: (+992) 918258085; E-mail: rashidzoda.22@mail.ru

Norkulov Nasim Kholturaevich - Candidate of biological sciences, leading researcher of the laboratory of molecular biology and plant biotechnology of the Institute of Plant Botany, Physiology and Genetics of the National Academy of Sciences of Tajikistan, Address:Address: 734017, Dushanbe, st. Karamova 27, Phone: (992) 907887701; E-mail: n-nasim.tj@mail.ru

УДК 581.4.5

ХОЗЯЙСТВЕННОЕ ЗНАЧЕНИЕ *INULA. MACROPHYLLA*

Зарифи Дж.

Таджикский государственный педагогический университет им. С. Айни

I. macrophylla – многолетнее, каудексообразующие поликарпическое растение, развивающиеся по симподиальной полурозеточной модели побегообразования (рисунок № 1). Вид принадлежит к роду *Inula* (девясила) семейству *Asteraceae* (сложноцветные). В настоящее время род насчитывает более 100 таксонов разного ранга, распространенных

I. macrophylla – широко распространенный вид с центральноазиатским типом ареала (Таджикское название – забони, говак, чокла). В границах бывшего СССР ареал вида простирается в пределах Средней Азии, охватывая Джунгаро - Тарбагатайский и Сыр - Дарынской р-ны, достигая горные области Памиро - Алая и Тянь - Шаня.

В Таджикистане *I. macrophylla* произрастает на хребтах широтного направления, не проникая на восток страны, где высокие горы Дарваза и Западного Памира препятствуют его распространению. На севере ареал вида ограничен Кураминским хребтом, на юге – хребтами Терекли - Тау и Кара-Тау.

Особи *I. macrophylla* высокое растение от 0,5 до 2 м высоты с цилиндрическим и разветвленным корнем. У растений развиваются прямостоячие стебли, бороздчатые, вверху ветвистые, покрыты рассеянно-коротковолосистым опушением. Листья кожистые, по краю зубчато-пыльчатые, блестящие, сверху голые, снизу с точечными железками, по жилкам покрыты белыми многоклеточными волосками. Розеточные листья на черешках, длиной 10–20 см, листовая пластинка длиной 30–80 см, шириной 20–30 см, широкоэллиптические, островатые, низбегающие.

Рисунок 1. – Взрослая особь *I. macrophylla* в разнотравно-девясиливо-боярковом сообществе во время цветения (уроч. Карагат, 2020 г.).

Стеблевые листья сидячие, полустеблеобъемлющие длиной 20–35 см, шириной 10–13 см, продолговатоэллиптической формы. Верхние листья флоральной зоны ланцетные, длиной 3,5–9 см, шириной 1–4 см. Корзинки диаметром 4,5 см, многочисленные, на цветоносах длиной 5–15 см, в пазухах прицветных листьев, собраны в редкие щитки. Обертка диаметром 2–3,5 см, многорядная; листочки обертки черепитчато-налегающие, по краю реснитчатые; наружные, длиной около 1 см, шириной до 2,5 мм, яйцевидно-ланцетные, заостренные, вверху красноватые или темно-бурые, густо железистые, средние и внутренние превышают наружные, узколинейные, остроконечные. Язычковые цветки длиной 3 см; язычок линейный, острозубчатый, с 3–6 жилками; трубка длиной 8–9 мм. Трубчатые цветки длиной 1–1,2 см, зубцы длинные, до 8 мм, снаружи покрыты рассеянными железками. Столбик длиной с рыльцами 1,2 мм. Семянки длиной 3–4 мм, цилиндрические, у основания чуть булавовидно

расширенные, с продольными тонкими ребрами, бурые, голые. Хохолок длиной до 11 мм, у язычковых цветков почти равен трубке венчика, у трубчатых – короче венчика.

Представители рода *Inula* относятся к древним лекарственным растениям, их полезные свойства известны со времен Гиппократа, Диоскорида, Плиния. Растения этой группы использовал в своей практике Авиценна и они давно вошли в культурную флору [1, с.]. Наиболее распространенным видом в культурной флоре является *I. helenium*, также достаточно давно выращиваются в качестве декоративных – *I. ensifolia* L., *I. grandiflora* Willd., *I. hirta* L. *I. royleana* DC. Растения испокон веков были очень популярными народными средствами, о чем говорит само название: девясила – «девятаисил» [2, с. 272–274]. Помимо декоративности, ряд видов обладает другими полезным свойствами – среди них встречаются лекарственные, кормовые, красильные, инсектицидные [3, с.42-44;4, с.10-12], а также медоносные растения, нередко используется в пищевой промышленности для изготовления конфет и ликерно-водочных изделий. Поскольку некоторые *Inula* содержат пигменты, то их используют для окрашивания тканей.

Корни девясила заготавливали еще в Древней Греции, Древнем Риме, Китае, Европе. Так в традиционной китайской медицине применяется *I. britannica* в форме настоя надземной части или цветков как отхаркивающее средство.

Рисунок 2. Корни девясила

В монгольской медицине он применяется как тонизирующее, общеукрепляющие, повышающее сопротивляемость организма и стимулирующее обмен веществ, средство при головной боли, симптомах нарушения мозгового кровообращения, сильном переутомлении, злокачественных опухолях, а также при сухом кашле, ревматизме, тахикардии [5, с.410-412; 6, с.152-153]. В Европе принимается в виде отваров, холодного настоя, тинктуры, порошка при легочных заболеваниях и как противоглистное средство.

В народной медицине, в целом, отмечено, что виды рода *Inula* показывает следующими полезными свойствами: антисептическими, бактерицидными, противогрибковыми, спазмолитическими, успокаивающими, противовоспалительными, кровоостанавливающими, противоаллергическими, вяжущими, отхаркивающими, желчегонными, мочегонным, потогонными, противоглистными. Представители рода, в том числе *I. macrophylla* находят применение для лечения заболеваний кожи в качестве ранозаживляющего средства, а также удаления бородавок. В качестве припарок трава используется для лечения сыпи, язв, свищей и фурункулов. Имеются данные об использовании девясила в народной медицине при заболеваниях печени в качестве желчегонного средства, и при лечении венерических заболеваний.

Население Таджикистана использует подземную часть растения как отхаркивающие средство, при хроническом бронхите и ревматизме. Генеративные побеги взрослых растений, находящиеся в фазе бутонизации, весной используют как овощное растение [8, с.8-9]. На основе природных соединений, выделенных из корней *Inula*, создан препарат «Аллантон» для лечения язвенной болезни желудка и двенадцатиперстной кишки.

Виды рода *Inula*, известны, прежде всего, как растения, содержащие терпеноиды, фенольные соединения и инулин. В корнях *Inula* в 1804 году немецким исследователем Rose был открыт инулин как химическое вещество [9, с.44-45]. Эфирное масло выделяется как из подземной, так и из надземной частей. Особенностью эфирного масла растений, в том числе и *I. macrophylla*, является наличие в их составе специфических сесквитерпеновых лактонов – алантонина, изоалантолактона, которые обнаружены в его подземной части.

Для подземных органов растения рода характерно наличие полисахаридов, производных фруктозанов, в том числе и инулина. У представителей рода инулин обнаружен в корневищах с корнями и его содержание достигает до 52%. Наряду с тритерпеноидами и инулином у девясила обнаружено значительное количество фенольных соединений. Фенольные соединения представлены окси коричными кислотами, флавон идами, дубильными веществами, кумаринами. Характерной отличительной чертой рода *Inula* является наличие флавонового гидроксилирования по Р-кольцу. Так, в цветках *Inula salicina* L. был найден апигенин, а из гликозидов флавоноидов идентифицирован гиперозид. При определении количественного содержания гиперозида установлено, что в цветках *I. salicina* он накапливается в минимальных количествах. Среди оксикоричных кислот цветков венгерские ученые идентифицировали кофейную и хлорогеновую кислоты [10, с.270-271]. При количественном определении оксикоричных кислот ими показано, что в цветках девясила содержится максимальное количество хлорогеновой кислоты. Присутствие дубильных веществ установлено только качественно и только в надземной части растения, но отсутствуют какие-либо данные об их природе и структуре. В литературе также имеются данные о наличии кумаринов в надземной части растения и ацетиленовые соединения в корнях. Среди других классов соединений в девясиле содержатся алкалоиды, которые были обнаружены как в надземной, так и в подземной части.

В Таджикистане уделяется внимание к изучению содержания природных химических соединений представителей *Inula*. Как справедливо отмечает Дж. С. Боймуродов [7, с.39-40] в последнее время виды рода изучаются как источник антиоксидантов – веществ для выведения из организма соединений со свободными радикалами. Автором проведен анализ содержания полифенолов у особей *I. macrophylla*, произрастающих на склонах Гиссарского хребта, в разных фазах развития растений. Было установлено, что содержание полифенола в надземной части увеличивается от начала развития до цветения, максимальное содержания вещества отмечается в фазу бутанизации. Также приводится сравнительный анализ представителей *Inula* местной флоры по физико-химическим и фитохимическим показателям сырья. Установлено, что наибольший выход экстрактивных веществ у особей *I. macrophylla* наблюдается при использовании в качестве экстрагента этиловый спирт, а содержание эфирных масел в корневищах с корнями колеблется в пределах 0,7–1,2 %. С помощью стандартных фармакопейных образцов было установлено наличие в сырье алантолактона и изоалантолактона. Методом обратной алкалиметрии было установлено количественное содержание сесквитерпеновых лактонов, содержание которых в корневищах с корнями девясила крупнолистного составляет от 1,2 % до 1,55 %.

Помимо лекарственных свойств в Таджикистане *I. macrophylla* используются как кормовое и сенокосное. Из-за того, что в надземной части растений содержатся инулин и эфирные масла, этот вид слабо поедается скотом, однако, в сухом виде он используется как зимний корм. Также отвары корневища оказывают противовирусное действие у животных при поносе не дизентерийной природы.

Все вышеизложенное свидетельствует о том, что *I. macrophylla* вызывает определенное внимание в медицинской практике, перспективен в качестве источника получения новых фитопрепаратов и интересен в качестве источника сырья в промышленном и сельском хозяйстве.

Таким образом, *I. macrophylla* в южном Таджикистане весьма характерен в его центральной части и распространен в основном на Газималикском, Сарсаракском и Вахшском хребтах, в пределах 1200—1600 м над ур. моря и играет важную роль в сложении растительного покрова этого обширного региона. Особи *I. macrophylla* часто образуют монодоминантные и или двудоминантные сообщества с *Prangos pabularia* или *Crambe kotschiana*. Такие сообщества занимают значительные территории и встречаются в областях проходных и летних пастбищ (например, по южным склонам Гиссарского и Вахшского хребтов). Вид широко распространен в эфемероидных сообществах с *Ferula tadshikorum* и *Hordeum bulbosum*. Монодоминантные сообщества *I. macrophylla* образует в предгорьях и низкогорьях (адыры, шибляк), где участия в сообществах *Prangos pabularia* в силу сухости поясов снижается. Нами также отмечено, что в границах Гиссаро-Дарваза *I. macrophylla* встречается в составе сообществ, которые могут доходить до зоны чернолесья.

Литература

1. Адекенов, С. М. Запасы сырья *Inula helenium L.* на хребтах Кальбинский и Нарын / С. М. Адекенов, И. О. Байтулин, А. Б. Мырзагалиева // Доклады НАН. – 2013. – № 4. – С. 80–84.
2. Бутко, А.Ю. Фармакотерапевтические аспекты применения растительного сырья девясила высокого и девясила британского в официальной и народной медицине / А.Ю. Бутко // Научные ведомости. – 2013. – №11(154). – С. 272–277.
3. Буланов, П. А. Бактерицидные и лечебные свойства препаратов из *Inula helenium L.* // П. А. Буланов / Изв. АН Каз.ССР, сер. Микробиологическая. –1949. – вып. I. – с.40–46.
4. Войков, Л. Некоторые вопросы фармакологии лекарственного растения девясила / Л. П. Войков // Здравоохранение Казахстана. – 1949. – № 7. – 17 с.
5. Землинский, С.Е. Лекарственные растения СССР /С.Е. Землинский. – М.: Медгиз, 1958. – 610 с.
6. Лесовая, Ж.С. Научные ведомости Белгородского государственного университета / Ж.С. Лесовая, Д.И. Писарев, О.О. Новиков // Медицина и фармация. – 2010. – №12(2). – С. 150–154.
7. Боймуродов, Дж.С. Изменение содержания полифенолов у *Inula macrophylla L.*, произрастающей на юном склоне Гиссарского хребта в зависимости от фазы развития растений // Дж. С. Боймуродов / Изв. АН Республики Таджикистан. Отд-ние биол. и мед. наук. – 2018. – № 1 (200). – С. 115.
8. Рахимов, С. Девясиловые пастбища и сенокосы в Таджикистане / С. Рахимов, Дж. Зарифи // Известия Академии Наук Республики Таджикистан. (Отделение биологических и медицинских наук). 2020. – Душанбе. – № 2 (209). – С. 7–13.
9. Boeckner, L. S. Inulin: review of nutrition and health consequences / L.S. Boeckner, M.I. Schnepf et al. // Advances of YAP Food and Nutrition Research. – 2001. – Vol. 43. –P. 1–63.
10. Mabry, T.J. The systematic identification of flavonoids / T.J. Mabry, M.R. Markham, M.B. – Thomas-Berlin: – Springer., N.Y (Springer-Verlag 1970), 2012. – 354 p.

ХОЗЯЙСТВЕННОЕ ЗНАЧЕНИЕ INULA. MACROPHYLLA

Виды рода *Inula* в народной медицине, обладают следующими полезными свойствами: антисептическими, бактерицидными, против грибковыми, спазмолитическими, успокаивающими, против воспалительными, кровоостанавливающими, против

аллергическими, вяжущими, от харкивающими, желчегонными, мочегонным, потогонными, против глистными. Представители рода, в том числе *I. macrophylla* находят применение для лечения заболеваний кожи в качестве ранозаживляющего средства, а также удаления бородавок. В качестве припарок трава используется для лечения сыпи, язв, свищей и фурункулов. Имеются данные об использовании девясила в народной медицине при заболеваниях печени в качестве желчегонного средства, и при лечении венерических заболеваний.

Ключевые слова: хозяйство, значение, *Inula macrophylla*.

АҲАМИЯТИ ХОҶАГИИ INULA. MACROPHYLLA

Дар тибби халқӣ, дар маҷмуъ, қайд карда мешавад, ки намудҳои авлоди *Inula* L. дорои хосиятҳои фоиданоки зерин мебошанд: антисептикӣ, бактеритсидӣ, зиддимикробӣ, спазмолитикӣ, оромбахшӣ, зидди илтиҳобӣ, гемостатикӣ, зидди аллергия, балғарони, талхарони, араковар, диуретикӣ, нест намудани муфтаҳӯрони дарунӣ истифода мешавад. Намояндагони авлод, аз чумла *I. macrophylla*, барои муолиҷаи бемориҳои пӯст ҳамчун маводи шифобахши заҳм, инчунин барои нест кардани озҳо истифода мешаванд. Ҳамчун хока онро барои табобати доғҳо, заҳмҳо, наракҳо (фурункула) ва варамҳо истифода мебаранд. Далелҳои истифодаи ҷоқла дар тибби халқӣ барои бемориҳои ҷигар ҳамчун агенти талхарон ва барои табобати бемориҳои узвҳои ҷинсӣ истифода мебаранд.

Калидвоҷсаҳо: Аҳамият, хоҷаги, *Inula macrophylla*

ECONOMIC SIGNIFICANCE OF INULA. MACROPHYLLA

Species of the genus *Inula* in folk medicine have the following useful properties: antiseptic, bactericidal, antifungal, antispasmodic, sedative, anti-inflammatory, hemostatic, anti-allergic, astringent, expectorant, choleric, diuretic, diaphoretic, antihelminthic. Representatives of the genus, including *I. macrophylla*, are used to treat skin diseases as a wound healing agent, as well as to remove warts. As a poultice, the herb is used to treat rashes, ulcers, fistulas, and boils. There is evidence of the use of elecampane in folk medicine for liver diseases as a choleric agent, and in the treatment of sexually transmitted diseases.

Key words: economy, meaning, *Inula macrophylla*.

Дар бораи муаллиф

Ҷумъабой Зарифӣ – асистенти кафедраи ботаника, факултети биологиии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айни. Сурӯга 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 121 Тел: (+992) 917000661

Об авторе

Джумабой Зарифи – асистенти кафедраи ботаника, факултети биологиии

Таджикский государственный педагогический университет им. С. Айни. Адрес: 734003, Таджикистан, г. Душанбе, проспект Рудаки, 121. Тел: (+992) 917000661

About the authors

Jumaboy Zarifi - Tajik State Pedagogical University named after Sadriddin Ayni, Address: 734003, Republic of Tajikistan, city Dushanbe, Rudaki Avenue 121. Phone: (+992)917000661.

УДК 616.37.001+616-022.6

**АЛОҚАМАНДИЙ ФАГОСИТОЗ БО НИШОНДОДИ СИСТЕМАИ
ИММУНИЙ ДАР БЕМОРОНИ СЕРРОЗИ ЧИГАРИ НВ**

Абдураҳмонов Ф.Т., Шамсудинов Ш.Н., Ҳафизов Д.Ш.
Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ

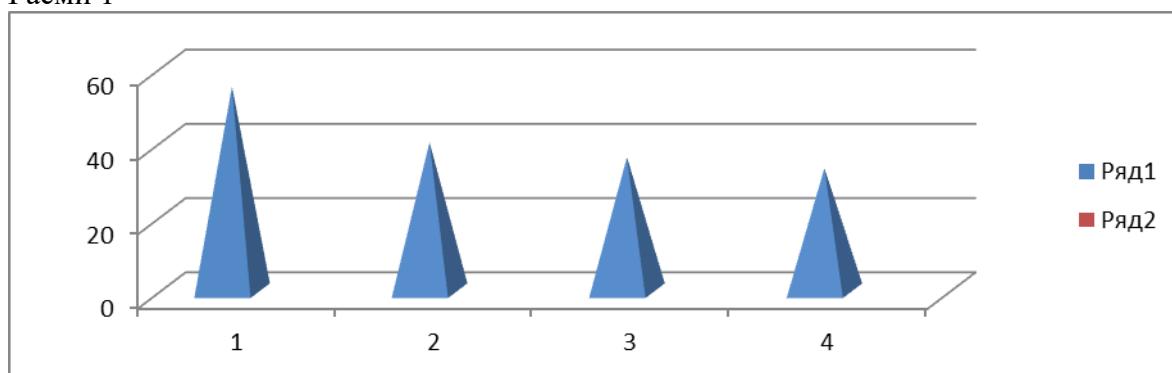
Дар организми одам ва ҳайвонҳо ширхӯр нақши асосии муҳофизатиро системаи иммунӣ иҷро мекунад, дар баробари он роҳҳои ғайри маҳсуси муҳофизатӣ фаъолият менамояд, ки нисбатан дар зинаҳои бармаҳали ҳаёт пайдо шудааст. Дар ин роҳҳои муҳофизатӣ якчанд гурӯҳи ҳучайраҳо иштирок мекунанд, ки дар байни онҳо ҷои аввалро нейтрофилҳо ишғол менамоянд. Дар байни лейкоситҳои донаҷадор нейтрофилҳо аз ҳама зиётар буда, аз 45-70% ҳаҷми умумии лейкоситҳоро ташкил медиҳанд [8, с.155-157]. Механизми асосии муҳофизати нейтрофилҳо тавассути фагоситоз ба амал бароварда мешаванд. Бинобари ин, дар аксарияти ҳайвонҳои дараҷаи паст фагоситоз роҳи ягона ва муҳимтарини муҳофизати организмҳо ба ҳисоб меравад.

Нейтрофилҳо соҳтори мураккаби ҳучайравӣ дошта, дар болои менбранаи худ миқдори зиёди ретсепторҳо ҷойгир мебошанд. Ретсепторҳо табиати сафедавӣ дошта, тавассути онҳо ҳабар оиди ба организм ворид шудани ҳама гуна микроорганизмҳо, ки табиати бегонаӣ доранд, қабул мекунанд. Ба ғайр аз ин тавассути ретсепторҳои болои худ нейтрофилҳо байни якдигар ва дигар ҳучайраҳои системаи иммунӣ алоқаи зиҷро барпо мекунанд. Пурсамар нобут соҳтани микроорганизмҳо тавассути нейтрофилҳо аз миқдори донаҷаҳои дар доҳили ин ҳучайр ҷоигир буда вобаста мебошад. Чи тавре, ки ба ҳамагон маълум аст, дар доҳили нейтрофилҳо ду гурӯҳи донаҷаҳо аз ҳамдигар фарқ мекунанд, гуруҳӣ донаҷаҳои аввал дар зинаи промелосит ҳосил мегарданд. [6, с.15-22]. Гуруҳӣ дуюми донаҷаҳо бошанд дар зинаи мелосит ҳосил мегарданд, онҳоро донаҷаҳои маҳсуси нейтрофили меноманд.

Дар доҳили ҳарду гурӯҳи донаҷаҳо бо миқдори зиёд модаҳои фаъоли биологӣ, ки табиати ферментативӣ доранд ҷоигир буда барои ҳал кардани ҷилди ҳучайраи бактерияӣ истифода бурда мешаванд. Аввалин маротиба таълимоти мукаммалро оиди ҳусусияти муҳофизати нейтрофилҳо И.И. Мечников пешниҳод намуда, онро фагоситоз номид.

Нейтрофилҳои дар ҷараёни фаготситоз иштироккунандо бо %

Расми 1

Одамони солим

Гепатити HBV дараҷаи сабук

Гепатити HBV дараҷаи миёна

Гепатити HBV дараҷаи вазнин

Фагоситоз ҷараёни мураккаби физиологӣ буда, аз рӯи таълимоти И.И. Мечников ба ҷунин зинаҳо чудо мегарданд: ҳемотаксис, аттраксия, фурӯбарӣ ва ҳазмкуни микроорганизмҳо. Як ҳусусияти ҳоси нейтрофил аз он иборат аст, ки онҳо тавассути ҳоси лкардани пойҳои қалбакӣ фаъолона аз доҳили рагҳои хунгард берун баромада, ба бофтаҳо ва узвҳои бадан кӯҷ мебанданд. [1, с. 33-36]. Ҳаракати нейтрофилҳор ба минтақаи бактерияҳои доҳилшуда ҳемотаксис меноманд. Ин амали нейтрофилҳо тавассути ретсепторҳои болои худ интиҳобан ба ҷои илтиҳоб ҳаракат мекунанд.

Мақсади асосии ин тадқиқот омӯзиши алоқамандӣ фаъолияти фаготситари нетрафиҳӣ бо системаи иммунӣ дар беморони дучори гепатити музмини вируси HBV ба ҳисоб меравад. Барои омӯхтани фаъолияти фаготситари нейтрофилҳо 10 нафар одами солим ва 50 нафар бемороне, ки дар беморхонаи МД Пажӯҳишгоҳи Гастроэнтерология бистарӣ буданд, зери санчиш қарор додем. Ташхиси беморон дар асоси таҳлилҳои биохимияӣ вирусолоғӣ ва

инструментарий гузаронида шуд. Беморонро вобаста ба аломатҳои клиникӣ ва биохимиявиашон ба З дараҷа чудо намудем. Барои омӯхтани фаъолияти фагоситари нейтрофилҳо ҳиссачаҳои латексро истифода намудем. Натиҷаҳои таҳқиқот дар ҷадвал дарҷ гардидааст.

Фаъолияти фагоситари лекоситҳои ядроашон полиморфи дар bemoroni гепатити музмини вируси В

Ҷадвали 1

Ташхис	Ҳисоби миёнаи ҳиссачаҳои латекс, ки ба як ҳуҷаираи фагоситоз қунанда	Микдори лекоситҳо дар 1мм ³ хун	Микдори нейтрофилҳо 1мм ³ хун дар хун	Микдори нейтрофилҳо 1мм ³ хун	Микдори нейтрофилҳо 1мм ³ хун	Микдори латексҳои фурӯбурда шуда 1мм ³ хун
1.Назорати	9,6±1,5	6500±160	58	3770±150	1885±180	16965±260
2.Гпатити музминӣ дараҷаи сабук XAG HBV	6,8±1,3 0,01	4600±140 0,01	51	2346±110 0,01	938,4±93 0,001	6381,1±160 0,001
3.XAG HBV Гпатити музмини дараҷаи миёна	6,0±1,2 0,01	4100±1200 0,01	50	2050±160 0,01	738,0±74 0,001	4428±160 0,001
4. XAG HBV Гпатити музмини дараҷаи вазнин	5,1±1,1 0,01	3200 0,001	46	1886±103 0,01	622,3±64 0,001	3174,1±130 0,001

Эзоҳ: Моҳияти Р нисбати гурӯҳ назорати ҳисобкардашуда

Яке аз нишондоҳои муҳимтарини ҷараёни фагоситоз муайян намудани Микдори ҳиссачаҳои латекс, ки дар 1мм³ аз ҳисоби нейтрофилҳо фурӯ бурда шуданд. Чи тавре, ки аз натиҷаҳои ба даст омада бар меояд, дар 1мм³ хуни одамони солим аз ҳисоби нейтрофилҳо 16,26 ҳазор ҳиссачаи латекс фурӯ бурда шудааст. Дар таркиби хунини bemoroni дучори гипатити музмини В дараҷааш сабук 8,63 дараҷаи миёна 5,71 дараҷаи вазнин 3,23 ҳазор ҳиссача латект фурӯ бурда шудааст. Аз муқоисаи натиҷаҳо бар меояд, ки вобаста ба дараҷаи bemorии ҳиссачаҳои фурӯбурдашудаи латекс бо таври бовари бахш кам гардидаанд, агар дар bemoroni сабук ҳиссачаҳои латекс, ки нейтрофилҳо фуру бурданд, ду мароти ба кам гардида бошанд, дар bemoroni дараҷаи миёна ин нишондод 3 маротиба ва дар bemoroni дараҷаи вазнин ин нишондод 5 маротиба кам гардидааст.

Чи тавре, ки ба ҳамагон маълум аст, нейтрофилҳои полиморфи қувваи пешсафи организм буда, ҳангоми ба он ворид гардидани ҳама гуна ҷисмҳои бегона муборизаро ба онҳо шурӯъ мекунанд, ки ин шакли мубориза дар ҷараёни таҳавулот дар зинаҳои дараҷаи пасти ҳаёт ба вучуд омадааст. Ҳар як нейтрофили организми солим имконият дорад, ки аз 9 то 12 бактерияро фурӯ бурда, онҳоро несту нобуд созад. Бо мурури мураккабшавӣ дар организмҳои зинда роҳҳои махсуси муҳофизатӣ пайдо гардидаанд, ки асоси онҳоро линфаситҳо ташкил намуда ба иммунитети ҳуҷайравӣ ва гуморали чудо мегардад. Новобаста аз системаи пурӯзввати муҳофизатӣ дар ҳаайвонҳои ширхор ва одамон нақши нейтрофилҳо паст нагардида, ҳамчун роҳи ғайри махсуси муҳофизатӣ боки мондааст [9, с.36-39]. Ба ғайр аз он бояд қайд намоем, ки ҷавоби пурраи имунӣ бар зидди ҳама гуна антигенҳои пурӯзввати сирояти аз фаъолияти пурсамари нейтрофилҳо ва ба ин раванд ҳамроҳ намудани системай иммуни вобастагӣ дорад.

Микдори T-линфоситҳо дар таркиби хун

Расми 2

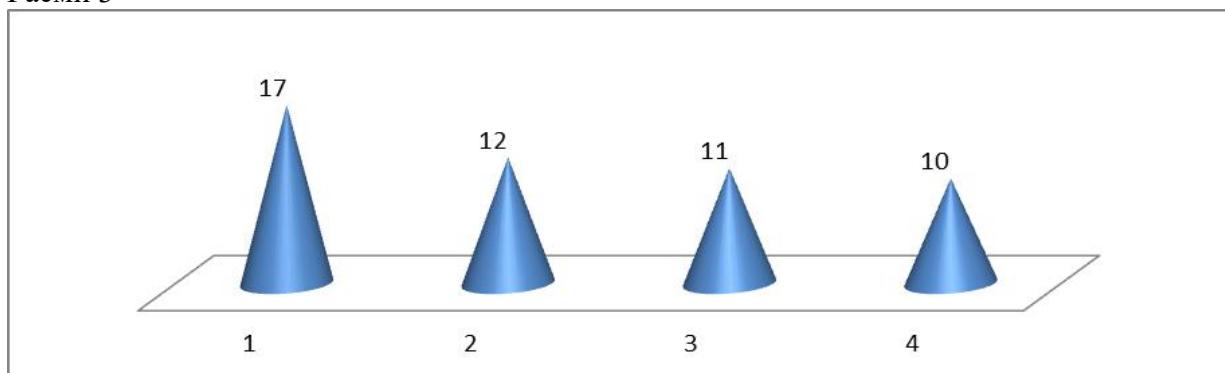
.

- 1-Одамони солим
- 2-Гепатити HBV дараачаи сабук
- 3-Гепатити HBV дараачаи миёна
- 4-Гепатити HBV дараачаи вазнин

Бинобари ин мо мақсад гузаштэм, ки алоқамандии фагоситозро бо иммунитети хучайравии гипатити музмини HBV зери таҳқиқоти худ қарор дихем, зеро нейтрофилҳо дар пешкаш кардани антигенро балинфоситҳо ба анҷом мерасонад. Дар расми 2 миқдори Т-линфоситҳо дарҷ гардидааст. Аз натиҷаҳои ба даст омада маълум гардид, ки дар таркиби хуни одамони солим Т-линфоситҳо ба ҳисоби миёна $53+2,5\%$ -ро ташкил менамоянд, миқдори ин хучайра нвв дараачаи сабук $40+2,2\%$ дараачаи миёна $39+2,0\%$, дараачаи вазнин бошад $38+2\%$ -ро ташкил намуд, ки нисбати одамони солим 28,3% пасттар мебошанд. Аз натиҷаҳои ба даст омада маълум мегардад, ки дар беморони дӯкори гепатити музмини нвв дар баробари кам шудани нишондодҳои фагоситари нейтрофилҳо мутаносибан камшавӣ миқдори Т-линфоситҳо низ ба амал омадааст.

Миқдори В-линфоситҳо дар таркиби хун

Расми 3

- 1-Одамони солим
- 2-Гепатити HBV дараачаи сабук
- 3-Гепатити HBV дараачаи миёна
- 4-Гепатити HBV дараачаи вазнин

Дар Расми 3 миқдори В-линфоситҳо дарҷ ёфтааст. Дар таркиби хуни одамони солим В-линфоситҳо $17+1,5\%$ -ро ташкил медиҳад, миқдори В-линфоситҳо дар таркиби хуни беморони HBV дараачаи сабук ба ҳисоби миёна $12+1,2\%$ дараачаи миёна $11+1,1\%$, дараачаи вазни $10+1\%$ -ро ташкил медиҳанд, ки нисбати В-линфоситҳои одамони солим аз 30 то 41,2% камтар гардидаанд. Ба монанди Т-линфоситҳо низ вобаста ба дараачаи вазнини бемори кам мегарданд.

Дар ин раванд сафедаҳое, ки дар қисмати дохили менбранаи ситоплазматикӣ ҷойгир буда қобилияти ҳосил кардани нахҳоро доранд, иштирок мекунанд. Ин сафедаҳо асоси микрофлементҳоро ташкил карда, қобилияти фаъолона ҳаракат кардани ин хучайраҳоро таъмин менамоянд. Одатан нейтрофилҳо дар дохили рагҳои хунгард дар ҳар ҳолат ҷойгир мешаванд. 1. Нейтрофилҳо, ки дар дохили рагҳои хунгард ҳаракат мекунанд. 2. Нейтрофилҳои дар назди девори рагҳои хунгард ҷойгирбуда фаъолияташон сусттар мебошанд, вобаста ба таъсири омилҳои дарунӣ ва берунӣ ҳама вақт ҷойивазкуни ин ду гуруҳи нейтрофилҳо ба амал меояд. Одатан дар одамони солим нейтрофилҳо 2-3 маротиба зиётар мебошанд. Аз мушоҳида ва таҷрибаи гузаронида мӯайян гардид, ки чунин омилҳо ба пастшавии хусусияти нейтрофилҳо таъсири пурӯзвати худро мерасонанд.

Стресс ва эҳсосоти манғӣ ҳама вақт гузариши лейқаситҳои дар дохили рагҳои хунгард ҳаракаткунандаро ба лейқаситҳои наздӣ девори метезонанд. Дар ин раванд нақши гормонҳои дар ҷараёни стресс иштироккунанда ба монанди картизол, адреналин, норадреналин ва гармонҳои сероиди калон мебошад. Аз мушоҳидаҳои гузаронида бармеояд, ки аксари шахсони доимо дар зери истироби рӯҳӣ қарор дошта теззез ба бемориҳои сироятӣ гирифтор мешаванд, ба ин омилҳо инчунин ғазаб, тарс, изтироб, рашк, пушаймонӣ, ноумедӣ ва ғайра дохил мешаванд.

Омили дигаре, ки ба сустшавии механизмҳои муҳофизатӣ оварда мерасонад, норасоии доимии хоб буда, боиси кам шудани шумораи лейқоситҳо ва линфоситҳо, ки асоси муҳофизати зидди вируиро ташкил медиҳанд. Чи тавре, ки ба ҳамагон маълум аст ҳангоми бехобӣ дар баробари мондашавии мушакҳо пеш аз ҳама мондашавии хучайраҳои системаи асаб ба мал меояд, ки дар ин замина неро пептидҳое, ки дар қисмати нуғи нейронҳо ҳосил

мешаванд ва эҳсосоти қаноатмандиро ба амал меоранд, миқдоран кам гардида, дар ин ҳолат беморон худро хаста ва бемадор ҳис мекунанд. [4, с.110-118.]

Дар замони имрӯза омилҳои муҳити зист дар раванди солим нигоҳ доштани организм бениҳоят калон мебошад. Революцияни илми техникий, босуръат зиёдшавии аҳолии кураи замин, ҳарчи зиёд соҳтани корхонаҳои саноатӣ боиси ифлосшавии муҳити зист гардида, сабаби ба амаломаданд бемориҳои гуногуни сирояти мегарданд. Имрӯз мо ба бемориҳое вомехурен, ки дар солҳои пеш вучуд надоштанд ва дар заминай таъсири моддаҳои гуногуни зарарнок (радионуклоидӣ, химиявӣ, физикавӣ ва гайра) гирифтор шудаанд. Ин омилҳои номусоиди муҳити зист пеш аз ҳама системаи иммуниро паст мекунад. Дар ин замина, ҳусусан бемориҳои вирусӣ ва саратон бошад ру ба паҳншавӣ ниҳодаанд.

Одатҳои бад, машруботи спиртӣ, нурҳои ултрабунафш, ки дар нури офтоб бо таъсири тӯлонӣ дар пӯст ҷойгиранд, боиси нобудшавии ҳуҷайраҳои иммуни пӯст мешаванд. Фаъолияти ҷисмонӣ (варзиш, кор), ки боиси корҳои зиёдатӣ мегардад, боиси паст шудани масуният мегардад. Тасодуғӣ нест, ки қариб ҳамаи ҳалқҳо дар як ҳафта камаш як руз истироҳат мекунанд. Варзишгароне, ки дар мусобиқаҳо дар сатҳи олий иштирок мекунанд, ки ҳангоми машқ бо сарбории назаррас ҳамроҳ мешаванд, барои беҳтар кардани саломатии худ кӯшиши бештар талаб мекунанд. Сарбориҳои ҳарорати (аз ҳад зиёд гарми, гипотермия), ки боиси корҳои зиёд мегарданд, ба масуният низ таъсири манфи мерасонанд [2, с. 89-90]. Ғизо омили асосиест, ки ба системаи масуният таъсири мерасонад. Набудани ғизо имкон намедиҳад, ки вай вазифаҳои муҳофизатии худро иҷро кунад. Дар натиҷа, организм қурбонии сироятҳои гуногун мегардад. Барои тавлиди ҳуҷайраҳои иммунӣ организм ба миқдори зиёди витаминҳои А, С, Е ва В, инчунин микроэлементҳо (синк, селен, оҳан) лозим аст.

АДАБИЁТ

1. Алиева, А. А. *Ферментативная активность нейтрофилов крови у больных хроническим вирусным гепатитом С в зависимости от гендерных особенностей / А. А. Алиева // Клиническая лабораторная диагностика.* — 2015. — Т. 60. — № 2. — 287 с.
2. Демина, Е. Н. *Субклеточные изменения лимфоцитов при использовании комплексной терапии после хирургических вмешательств на перегородке носа у пациентов с дизосмиями / Е. Н. Демина, И. В. Каstryро, В. И. Попадюк // Медицинский совет.* - 2015. - № 15. – 314 с.
3. Егорова, Е. А. *Ферментативные изменения в нейтрофилах крови у больных лакунарной ангиной, осложненной паратонзиллярным абсцессом на фоне комплексной терапии / Е. А. Егорова, Х. М. Галимзянов, Р. С. Аракелян // Universum: Медицина и фармакология.* - 2014. - 2014. - № 2 (3). – 118 с.
4. *Исторические аспекты изучения фагоцитоза. современные представления о филактифагоцитарном процессе. Климова Е.М.1, Иваненко М.О.2 Том 24 (63). 2011. № 4.-90 с.*
5. Кузьменко О.В. *Фагоцитарная активность нейтрофилов периферической крови крыс с различной реакцией на стресс / О.В Кузьменко, Н.А. Никифорова, М.О. Иваненко // Вестник ХНУ им. В.Н. Каразина. Серия: биология.* - 2010. - Вып. 11 – 383 с.
6. Мансуров Х.Х., Мироджсов Г.К., Мансурова Ф.Х., Мутихова Ф.Х. *динамика показателей процесса перекисного окисления липидов и антиперекисной защиты у больных HCV– хроническим вирусном гепатитом на фоне терапии противовирусными препаратами.* //пробл. ГАЭЛ -2005-№1-2 (28). – 298 с.
7. Попов Н.Н., Колотова Т. Я.Ю. *научные идеи мечникова современность ГУ «Институт микробиологии и иммунологии им. И. И. Мечникова НАМН Украины» р. 75 annals of technikov institute, n 3, 2015 – 412 с.*
8. Ходжаева Н.Н. *Состояние клеточного, гуморального иммунитета и фагоцитарной активности нейтрофилов у детей с ЖДА / Н.Н. Ходжаева, К.И. Исмаилов, Н.М. Содиков // Вклад ТГМУ в подготовку кадров, медицинскую науку и улучшение здоровья общества; 57-я науч. практик. конф. - Душанбе, ТГМУ, 2009.- 255 с.*
9. Ходжаева Н.Н. *Клинико-иммунологические особенности течения железо дефицитных анемий у детей / Н.Н. Ходжаева, К.И. Исмаилов // Педиатрия и детская хирургия Таджикистана, №1.- Душанбе, 2010.- 280 с.*

АЛОҚАМАНДИИ ФАГОСИТОЗ БО НИШОНДОДҲОИ СИСТЕМАИ ИММУНИЙ ДАР БЕМОРОНИ СЕРРОЗИ ҶИГАРИ НВВ

Дар мақолаи мазкур ҳусусиятҳои муҳофизати организм мавриди таҳқиқ қарор гирифтааст. Нийетрофилҳо ҳуҷайраҳои муҳимтарини маркиби ҳуни одамон ба ҳисоб рафта, дар баини лейкоситҳо миқдоран зиёдтар мебошад. Дар ҳайвонҳои дараҷаи паст нийетрофилҳо ягона воситаи муҳофизати ин организмҳо ба ҳисоб мераванд. Бо мурури мураккабшавии организми зинда роҳи нави муҳофизати системаи иммунӣ ба амал омадааст, ки онро роҳи махсуси муҳофизати меноманд. Дар баробари системаи иммунӣ ташаккулёфта роҳи гайри муҳофизатӣ, ки тавассути фагоситҳо ва нийетрофилҳо амли мегардад, моҳияти физиологии

худро гүм накарда алоқаи зичро бо системаи иммунӣ барқаро мекунад. Бинобар ин нейтрофилҳо дар организми одам ҳам хати аввали муҳофизатиро аз бактерияҳои касалингез иҷро мекунанд. Ҳангоми сирояти вирусӣ бошад дар баробари кам шудани миқдории умуми лейкоситҳо пастшавии фаъолияти нейтрофилҳо мушиноҳида мегардад.

Аз натиҷаҳои бадастомадаи таҳқиқоти мо маълум гардида, ки дар беморони дучори гепатити вируси *HBV* қарib, ҳамаи нишондодҳои фаъолияти фагоситари нийетрофилҳо нисбати одамони солим ба таври боварибахш паст гардидааст. Омӯзиши иммунитети ҳуҷаиравӣ нишон дод, ки фаъолияти турсамари ин система аз миқдори нейтрофилҳо ва фаъолияти фагоситари онҳо вобастагии мустақим дорад. Ин вобастагӣ дар шакли карелатсияи мусбӣ тасдиқи худро ёфтааст. Бинобар ин дар беморони гепатити музмини *HBV* дараҷаи вазнинияшон гуногун пастшавии ҳам *T*-линфоситҳо ва ҳам *B*-линфоситҳо ба мушиноҳида расид.

Калидвоҷсаҳо: нейтрофилҳои, ҳуни, канори, беморони сиррози ҷигар, фагоситоз, ҳиссаҷаҳои латекс, лейкосит, *T*-линфоситҳо, *B*-линфоситҳо, фурӯбари.

ВЗАИМОСВЯЗЬ ФАГОЦИТОЗА С ИММУННОЙ СИСТЕМОЙ У БОЛЬНЫХ HBV ЦИРРОЗОМ ПЕЧЕНИ

В статье рассматриваются защитные свойства маски. Нейтрофилы считаются важнейшими клетками крови человека и самыми многочисленными среди лейкоцитов. У низкосортных животных нейтрофилы являются единственным средством защиты от этих организмов. развитие живого организма создало новый способ защиты иммунной системы, который называется особым способом защиты, наряду с устоявшейся иммунной системой, незащищенным способом, который осуществляется фагоцитами, нейтрофилами, и поддерживает тесный контакт с иммунной системой, не теряя своей физиологической сущности. Поэтому эти нейтрофилы в организме человека выполняют первую линию защиты от болезнестворных бактерий, а при вирусной инфекции наряду со снижением общего числа лейкоцитов наблюдается снижение активности нейтрофилов. Из результатов нашего исследования стало ясно, что у больных, подвергшихся воздействию *HBV*-гепатита, достоверно снижены практически все показатели фагоцитарной активности нейтрофилов по сравнению со здоровыми людьми

Изучение клеточного иммунитета показало, что эффективное функционирование этой системы находится в прямой зависимости от количества нейтрофилов и их фагоцитарной активности. Эта связь была подтверждена в виде положительной корреляции. В связи с разной степенью тяжести течения хронического гепатита *B* наблюдалось снижение как *T*-лимфоцитов, так и *B*-лимфоцитов.

Ключевые слова: нейтрофилы, кровь, периферия, больные циррозом печени, фагоцитоз, частицы латекса, лейкоциты, *T*-лимфоциты, *B*-лимфоциты, глотка.

RELATIONSHIP OF PHAGOCYTOSIS WITH THE IMMUNE SYSTEM IN PATIENTS WITH NVC WITH LIVER CIRRHOSIS

The article discusses the protective properties of the mask. Neutrophils are considered the most important human blood cells and the most numerous among leukocytes. In low-grade animals, neutrophils are the only defense against these organisms. the development of a living organism has created a new way to protect the immune system, which is called a special way of protection, along with the established immune system, in a non-defensive way, which is carried out by phagocytes, neutrophils, and maintains close contact with the immune system without losing its physiological essence. Therefore, these neutrophils in the human body perform the first line of defense against pathogenic bacteria, and during a viral infection, along with a decrease in the total number of leukocytes, a decrease in the activity of neutrophils is observed.

From the results of our study, it became clear that in patients exposed to HBV hepatitis, almost all indicators of neutrophil phagocytic activity were significantly reduced compared to healthy people. The study of cellular immunity has shown that the effective functioning of this system is directly dependent on the number of neutrophils and their phagocytic activity. This relationship was confirmed as a positive correlation. Due to the varying severity of the course of chronic hepatitis B, a decrease in both T-lymphocytes and B-lymphocytes was observed.

Keywords: neutrophils, blood, periphery, patients with liver cirrhosis, phagocytosis, latex particles, leukocytes, T-lymphocytes, B-lymphocytes, pharynx.

Дар бораи муаллифон

Абдурахмонов Фируз Талбакович-

Докторант (PhD)-и кафедраи анатомия ва физиологияи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ, Суроға 734003 иш. Душанбе хиёбони Рӯдакӣ 121. E-mail: firuz.2022@mail.ru Тел: (+992) 987788838.

Шамсудинов Шабон Наҷмудиновиҷ-номзади илмҳои биологӣ, дотсенти кафедраи анатомия ва физиологияи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ, Суроға 734003 иш. Душанбе хиёбони Рӯдакӣ 121. E-mail: Samsudinov@mail.ru Тел: (+992) 935085614.

Хафизов Давлатёр Шомӯддиновиҷ-омӯзгори қалони кафедраи анатомия ва физиологияи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ, Суроға 734003 иш. Душанбе хиёбони Рӯдакӣ 121. E-mail: Davlatyor_2015@mail.ru Тел: (+992) 918818298.

Об авторах:

Абдурахмонов Фируз Талбакович-докторант (PhD)-Таджикского государственного педагогического университета имени С. Айни, Адрес: 734003 г. Душанбе, ул. Рудаки, 121. E-mail: firuz.2022@mail.ru Тел: (+992) 987788838.

Шамсудинов Шабон Наджмудиновиҷ-кандидат биологических наук, доцент кафедры анатомии и физиологии Таджикского

государственного педагогического университета имени С. Айни, г. Душанбе, ул. Рудаки, 121. E-mail: Samsudinov@mail.ru Тел: (+992) 935085614.

Хафизов Давлатёр Шомӯддиновиҷ-Старший преподаватель кафедры анатомии и физиологии Таджикского государственного педагогического университета имени Садриддина Айни, доктор философии (PhD) г. Душанбе, ул. Рудаки, 121. E-mail: Davlatyor_2015@mail.ru Тел: (+992) 918818298.

About the author:

Abdurakhmonov Firuz Talbakovich-Doctoral student (PhD) Tajik state pedagogical University named after S. Aini, Dushanbe, st. Rudaki, 121. E-mail: firuz.2022@mail.ru Phone: (+992) 987788838.

Shamsudinov Shabon Najmudinovich-candidate of biological science, dotsent, department of biochemistry and genetics, Tajik state pedagogical University named after S. Aini, Dushanbe, st. Rudaki, 121. E-mail: Samsudinov@mail.ru Phone: (+992) 935085614.

Khafizov Davlatyor Shomuddinovich-Senior Lecturer of the Department of Anatomy and Physiology of the Tajik State Pedagogical University named after Sadriddin Aini, Doctor of Philosophy (PhD) - Doctor in the specialty 6D.060700-biology, Dushanbe, st. Rudaki 121. E-mail: Davlatyor_2015@mail.ru Phone: (+992) 918818298.

УДК:581.573.2 (575.3)

МУХОФИЗАТИИ ЭКСТРАКТИ ХУШКИ КАВАРИ ХОРДОР (CAPPARIS SPINOSA) ҲАНГОМИ ГЕПАТИТИ ШАДИД ТОКСИКИЙ

*Мадалиев А. С., Шамсудинов Ш. Н., Мирзорахимов А. К.
Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ*

Дар тибби амалии ҳозиразамон, ҳангоми захролудшавӣ бо моддаҳои гуногун, маводҳои доругие, ки хусусияти зиддиоксидантӣ доранд васе истифода бурда мешаванд. Ин моддаҳо пардаи липидии ҳучайраро аз оксидшавии перексии чарбӯи муҳофизат мекунанд. Дар тибби ниёгонамон барг ва меваи кавари хордор ҳангоми захролудшавӣ бо моддаҳои гуногун тавсия дода мешавад[1,с.98.6,с.34.7,с.112.14,с.840].

Мо дар як қатор тачрибаҳои худ, ки берун аз организм гузаронида шуданд, хусусияти зиддиоксидантии кавари хордорро муайян намуда будем.[3,с.155]. Барои боз, ҳам ҷуқурттар муаян намудани хусусияти муҳофизати экстрактҳои хушки кавари хордор, ки аз узвҳои гуногуни ин растани тайёр намуда будем, мо мақсад гузаштем, ки ҳангоми захролудкуни бо CCL4 зери санчиши худ қарор дихем.

Ба сифати модели тачрибавӣ мо CCL4 истифода бурдем. Чор хлориди карбон яке аз гипатотоксинҳои пурзӯр буда, аксарияти олимон онро ба сифати модели гепатити шадид истифода мебаранд (Арчаков А.И., 1978; Шукурулин Р.А; ва ҳаммуаллиф; 1984 trainges et at 1973)

Тачриба дар 50 каламуши сафеди чинсашон нарина, вазнашон 150-200г гузаронида шуд. Ҳайвонҳои тачрибавиро ба 7 ғурӯҳ тақсим намудем: 1. Гурӯҳи ҳайвонҳои солим. 2. Гурӯҳи ҳайвонҳои назоратӣ (контрольный) ки як рӯз пас 2 мл/кг вазн CCL4 дар давоми як моҳ ба зери пӯсташон мегузаронидем. 3. Гурӯҳи каламушҳое, ки ба ғайр аз CCL4 ҳар рӯз як маротибагӣ ба миқдори 80 мг/кг вазнашон экстрати хушки, барги кавари хордорро ки дар спирти этилий 40% тайёр карда шудааст ба дохили меъдаашон мегузаронидем. 4. Гурӯҳи ҳайвонҳои тачрибавие, ки ба ғайр аз CCL4 ҳар рӯз як маротибагӣ ба миқдори 80 мг/кг вазнашон экстрати хушки, барги кавари хордор ки дар спирти этилий 70% тайёр карда шудааст ба дохили меъдаашон мегузаронидем.

5. Гурӯҳи ҳайвонҳои тачрибавие, ки ба ғайр аз CCL4 ҳар рӯз як маротибагӣ ба миқдори 50 мг/кг вазнашон экстрати хушки, меваи кавари хордор ки дар спирти этилий 40% тайёр карда шудааст ба дохили меъдаашон мегузаронидем.

6. Гурӯҳи ҳайвонҳои тачрибавие, ки ба ғайр аз CCL4 ҳар рӯз як маротибагӣ ба миқдори 50 мг/кг вазнашон экстрати хушки, меваи кавари хордор ки дар спирти этилий 70% тайёр карда шудааст ба дохили меъдаашон мегузаронидем.

7. Гурӯҳи ҳайвонҳои тачрибавии охирин, ки ба ғайр аз CCL4 ҳар рӯз як маротибагӣ ба миқдори 70 мг/кг вазнашон карсил мегузаронидем, ин ғурӯҳ ҳамчун ғурӯҳи муқоисавӣ хизмат менамуд.

Ҷӣ хеле, ки аз натиҷаҳои дар ҷадвали 1 дарҷ гардида бар меояд, каламушҳои тачрибавӣ бо CCL4 захролуд гардонидашуда, ин равандро бениҳоят вазнин мегузаронанд. Дар ғурӯҳи ҳайвонҳои якум дар давоми як моҳ яgom талафот ба қайд гирифта нашуд. Дар ғурӯҳи ҳайвонҳои дуюм, ки ҳамчун ғурӯҳи назоратӣ хизмат менамуданд, баъди 30 рӯзи захролудшавӣ 40%-и ҳайвонҳо ба марг дучор шуданд.

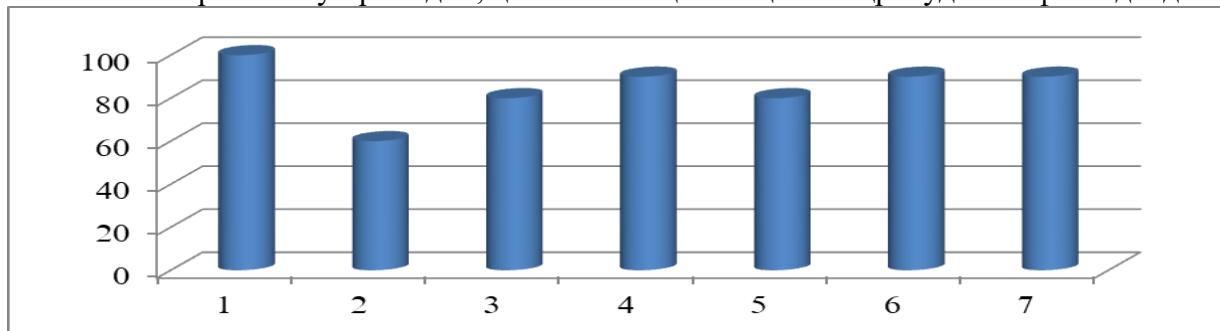
Дар ғурӯҳи ҳайвонҳои сеюм, ки ба ғайр аз CCL4 ба миқдори 80 мг/кг вазнашон экстрати хушки, барги кавари хордорро ки дар спирти этилий 40% тайёр карда шудааст қабул менамуданд, ҳамагӣ 20% ҳайвонҳо аз захролудшавӣ фавтиданд.

Дар ғурӯҳи ҳайвонҳои чорум, ки ба ғайр аз CCL4 ба миқдори 80 мг/кг вазнашон экстрати хушки, барги кавари хордорро ки дар спирти этилий 70% тайёр карда шудааст қабул менамуданд, ҳамагӣ 10% ҳайвонҳо аз захролудшавӣ фавтиданд.

Дар ғурӯҳи ҳайвонҳои панҷум, ки ба ғайр аз CCL4 ба миқдори 50 мг/кг вазнашон экстрати хушки, меваи кавари хордорро ки дар спирти этилий 40% тайёр карда шудааст қабул менамуданд, ҳамагӣ 20% ҳайвонҳо аз захролудшавӣ фавтиданд.

Дар гурӯҳи ҳайвонҳои шашум, ки ба ғайр аз CCL4 ба миқдори 50 мг/кг вазнашон экстрати хушки, меваи кавари хордоро ки дар спирти этилӣ 70% тайёр карда шудааст қабул менамуданд, ҳамагӣ 10% ҳайвонҳо аз захролудшавӣ фавтиданд.

Дар гурӯҳи ҳайвонҳои ҳафтум, ки ба ғайр аз CCL4 ҳар рӯз як маротибагӣ ба миқдори 70 мг/кг вазнашон карсил мегузаронидем, ҳамагӣ 10% ҳайвонҳо аз захролудшавӣ фавтиданд.

Расми 1. Фоизи зиндамонии калламушҳои сафед ҳангоми гепатити шадиди токсикий CCL4 ва табобат бо экстракти хушки аз мева ва барги кавари хордор тайёр кардашуда.

1. Гурӯҳи ҳайвонҳои солим.

2. Гурӯҳи ҳайвонҳои назоратӣ.

3. Гурӯҳи ҳайвонҳо, ки экстрати хушки, барги кавари, хордоро дар спирти этилӣ 40% тайёр карда шудааст, қабул кардаанд.

4. Гурӯҳи ҳайвонҳо, ки экстрати хушки, барги кавари, хордоро дар спирти этилӣ 70% тайёр карда шудааст, қабул кардаанд.

5. Гурӯҳи ҳайвонҳо, ки экстрати хушки, меваи кавари, хордоро дар спирти этилӣ 40% тайёр карда шудааст, қабул кардаанд.

6. Гурӯҳи ҳайвонҳо, ки экстрати хушки, меваи кавари, хордоро дар спирти этилӣ 70% тайёр карда шудааст, қабул кардаанд.

7. Гурӯҳи ҳайвонҳо, карсил қабул кардаанд.

Тағийрёбии вазни калламушҳои таҷрибӣ. Ҷадвали 1.

Гурӯҳи ҳайвонҳои таҷрибӣ ва миқдори дору бо мг/кг вазн	Вазни ибтидоии ҳайвонҳо	Вазни ҳайвонҳо бъди як моҳи таҷриба
1. Ҳайвонҳои солим	$\frac{200 \pm 8.6}{100}$	$\frac{230 \pm 9.5}{115}$
2. CCL4 2мл (кг як рӯз пас дар давоми як моҳ ҳайвонҳои намунавӣ)	$\frac{208 \pm 10}{100}$	$\frac{210 \pm 11}{101}$
3. CCL4 2мл/кг+80мг ҳайвонҳо, ки экстрати хушки, барги кавари, хордоро дар спирти этилӣ 40% тайёр карда шудааст, қабул кардаанд.	$\frac{207 \pm 7.86}{100}$	$\frac{218 \pm 8}{104}$
4. CCL4 2мл/кг +80мг ҳайвонҳо, ки экстрати хушки, барги кавари, хордоро дар спирти этилӣ 70% тайёр карда шудааст, қабул кардаанд.	$\frac{207 \pm 7.86}{100}$	$\frac{220 \pm 6.43}{106}$
5. CCL4 2мл/кг+50мг ҳайвонҳо, ки экстрати хушки, меваи кавари, хордоро дар спирти этилӣ 40% тайёр карда шудааст, қабул кардаанд	$\frac{185 \pm 9.29}{100}$	$\frac{200 \pm 7.14}{108}$
6. CCL4 2мл/кг+50мг ҳайвонҳо, ки экстрати хушки, меваи кавари, хордоро дар спирти этилӣ 70% тайёр карда шудааст, қабул кардаанд.	$\frac{186 \pm 15.00}{100}$	$\frac{210 \pm 15.00}{113}$
7. CCL4 2мл/кг+70мг карсил ҳар рӯз як маротиба	$\frac{203 \pm 8.6}{100}$	$\frac{210 \pm 8.6}{103}$

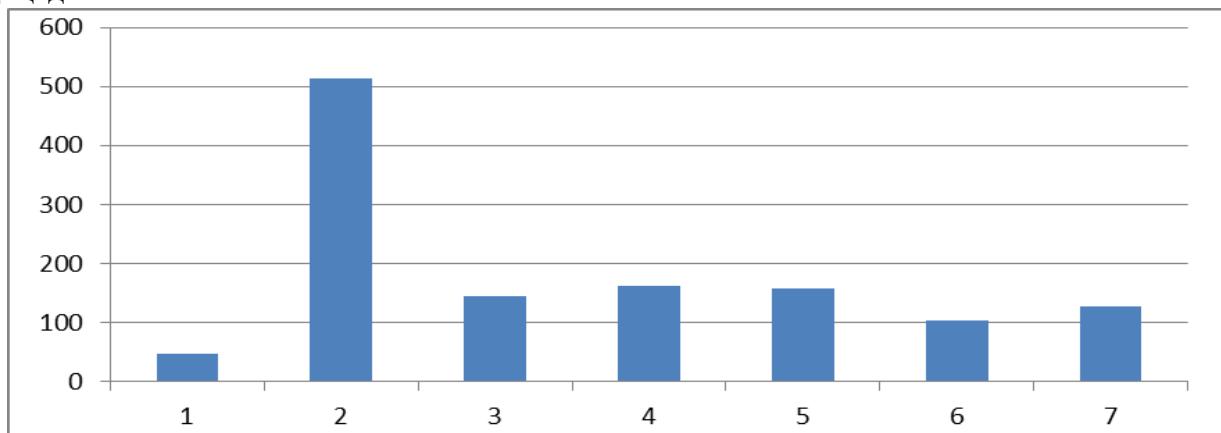
Ҳангоми захролудкунӣ бо CCL4 мо як қатор аломатҳои назаррасро дар рафтори ҳайвонҳо мушоҳида намудем. Ҳайвонҳо бе ҳолу бемадор гардида аз ҳӯрок даст мекашанд.

Дар ягон қисмати ҷои зисташон дароз қашида, пашми баданашон ҳолати ғайри таббииро мегиранд.

Дар ҷадвали 1 динамикаи таъғийрёбии вазни калламушҳои таҷрибавӣ пеш ва баъди заҳролудкунӣ бо CCL4 дарҷ гардидааст.

Аз натиҷаҳои ба даст омада маълум гардид, ки дар давоми як моҳи таҷриба ба ҳисоби миёна вазни калламушҳои солим 15% зиёд гардидааст. Вазни ҳайвонҳои назоратӣ, ки як рӯз пас CCL4 ба зери пӯсташон қабул менамуданд қариб, ки таъғийр наёфтааст. Таъғийроти каме боварибахшро мо танҳо дар гурӯҳи ҳайвонҳои шашум, ки дар баробари CCL4 бо микдори 50 мг/кг вазнашон экстрати хушки, меваи қавари хордорро ки дар спирти этилий 70% тайёр карда шудааст қабул менамуданд, мушоҳида намудем. Ба ҳисоби миёна дар ин гурӯҳи ҳайвонҳо зиёдшавии вазн баданашон 13%-ро ташкил медиҳад. (ҷадвали 1.)

Аминотрансферазаҳо ферментҳое мебошанд, ки қашонидани гурӯҳи аминиро байни молекулаҳо таъмин мекунанд. Ин равандро аввалин маротиба олимӣ рус Браунштейн ва Клисман қашф намуданд. Қашонидани гурӯҳи аминӣ нақши асосиро дар мубодилаи мобайни моддаҳо бозида синтез ва вайроншавии аминокислотаҳои алоҳидаро дар организм таъмин мекунад[2,с.23]. Се аминокислота, глутамин, аспаргин ва аланин ҳангоми қашонидани гурӯҳи аминӣ, ба кетокислотаҳо табдил ёфта, қисмати асосии ҳалқаи 3-карбонаро ташкил медиҳад.

Расми 2. Таъсири экстракти хушки қавари хордор ва карсил ба фаъолнокии аланинаминотрансфераза (АЛАТ) ҳангоми гепатити шадиди токсикӣ CCL4.

1. Гурӯҳи ҳайвонҳои солим.
2. Гурӯҳи ҳайвонҳои назоратӣ.
3. Гурӯҳи ҳайвонҳо, ки экстрати хушки, барги қавари, хордорро дар спирти этилий 40% тайёр карда шудааст, қабул кардаанд.
4. Гурӯҳи ҳайвонҳо, ки экстрати хушки, барги қавари, хордорро дар спирти этилий 70% тайёр карда шудааст, қабул кардаанд.
5. Гурӯҳи ҳайвонҳо, ки экстрати хушки, меваи қавари, хордорро дар спирти этилий 40% тайёр карда шудааст, қабул кардаанд.
6. Гурӯҳи ҳайвонҳо, ки экстрати хушки, меваи қавари, хордорро дар спирти этилий 70% тайёр карда шудааст, қабул кардаанд.
7. Гурӯҳи ҳайвонҳо, карсил қабул кардаанд.

Ҳангоми оксидшави ин аминокислотаҳо ба манбаи энергия табдил мейбад. Дар тиббӣ амалӣ, аз ҳама зиёд фаъолнокии ферменти аланинаминотрансфераза (АЛАТ) ва аспартатаминотрансфераза (АСАТ) –ро барои ташхиси илтиҳоби ҷигар истифода мебаранд. Ҳарду фермент дар бофтаҳои гуногуни ҳайвонҳои ширхӯр ва одам мавҷуд мебошанд вале фаъолнокии баландтари АЛАТ дар ҷигар АСАТ бошад дар мушакҳои дил ва скелети вомехӯрад.

Ин ду фермент дар митохондрия ва ситоплазмаи ҳучайраҳои ҷигар, мушакҳои дил, системаи асад, ҷойгир, мебошанд. Фаъолнокии ин ду фермент дар зардоби хуни одамони солим хело паст буда ба ҳисоби миёна 48 ± 5 В/л-ро ташкил медиҳад[2,с.23-24].

Хангоми зарар дидани ҳучайраҳои чигар ва мушакҳои дил фаъолнокии ин ферментҳо дар зардоби хун меафзояд. Ҷй хеле, ки аз натиҷаҳои дар ҷадвали 2 дарҷгардида бар меояд фаъолнокии ферменти АЛАТ дар зардоби хуни ҳайвонҳои назоратӣ баъди як моҳи заҳролудкунӣ бо CCL4 ба ҳисоби миёна $513\pm7,7$ В/л ташкил медиҳад, ки нисбати фаъолнокии ин фермент дар зардоби хуни ҳайвонҳои солим 10,7 маротиба баландтар мебошад. Ин қадар фаъолнокии баланд дар натиҷаи бо суръат вайроншавии ҳучайраҳои чигар ба амал меояд.

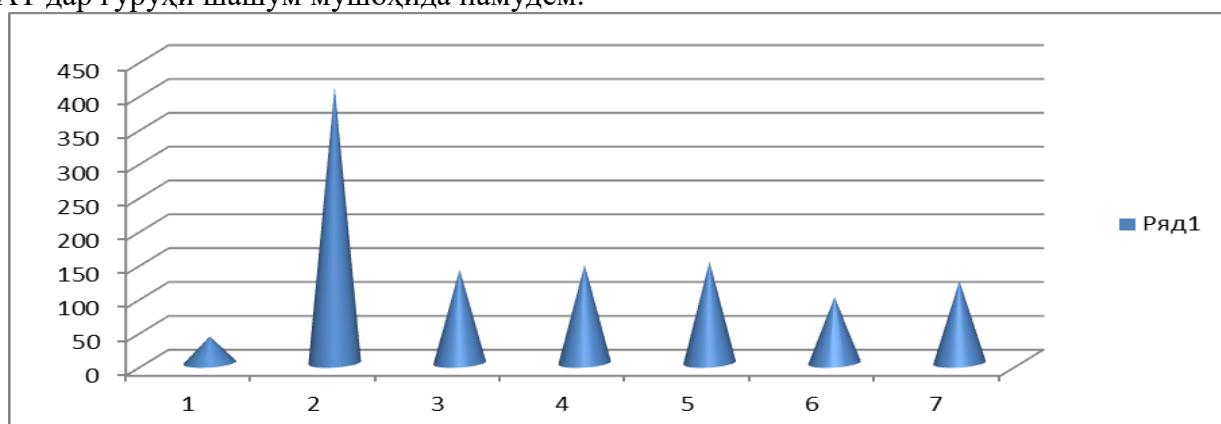
Дар гурӯҳи ҳайвонҳои, сеюм ва ҷорум, ки ба ғайр аз CCL4 ба миқдори 80 мг/кг вазнашон экстрати хушки, барги қавари хордорро ки дар спирти этилий 40%-ва 70% тайёр карда шудааст қабул менамуданд, ба таври боварибахш фаъолнокии ферменти АЛАТ паст шуда, нисбати ҳайвонҳои назоратӣ 3,5 маротиба пасттар гардидааст.

Аз ҳама таъсири боварибахш дар гурӯҳи ҳайвонҳои панҷум ва шашум, ки ба ғайр аз CCL4 ба миқдори 50 мг/кг вазнашон экстрати хушки, меваи қавари хордорро ки дар спирти этилий 40%-70% тайёр карда шудааст қабул менамуданд, мушоҳида гардид. Дар ин гурӯҳи ҳайвонҳои фаъолнокии ферменти АЛАТ аз 3,2 то 4,9 маротиба пасттар гардидааст.

Дар гурӯҳи ҳафтум, ки дар баробари заҳролуд кардан бо CCL4, ки карсилро бо миқдори 70 мг/кг қабул менамуданд фаъолнокии ферменти АЛАТ $128\pm11,0$ В/л ташкил намуд. Ин нишондод нисбати ҳайвонҳои назоратӣ 75% пасттар мебошад вале дар муқоиса нисбати ҳайвонҳои гурӯҳи шашум, ки ба ғайр аз CCL4 ба миқдори 50 мг/кг вазнашон экстрати хушки, меваи қавари хордорро ки дар спирти этилий 70% тайёр карда шудааст 24% пасттар мебошад.

Дар расми 3 фаъолнокии ферменти аспартатаминонтррансфераза (ACAT) ҳангоми гепатити шадиди токсикӣ CCL4 дарҷ гардидааст. Ҷй хеле, ки аз натиҷаҳои ба даст омада бармеояд, дар гурӯҳи ҳайвонҳои солим фаъолнокии ферменти ACAT ба ҳисоби миёна 39 ± 5 В/л-ро ташкил намуд.

Дар гурӯҳи ҳайвонҳои назоратӣ баъди як моҳи заҳролудкунӣ бо CCL4 фаъолнокии ферменти ACAT ба ҳисоби миёна $408\pm6,7$ В/л ташкил медиҳад, ки нисбати фаъолнокии ин фермент дар зардоби хуни ҳайвонҳои солим 10,4 маротиба баландтар мебошад, ки ин шаҳодат аз некрози пуршидати ҳучайраҳои чигар медиҳад. Дар гурӯҳи ҳайвонҳои сеюм, ки дар баробари заҳролудкунӣ бо CCL4 ба миқдори 80 мг/кг вазнашон экстрати хушки, барги қавари хордорро ки дар спирти этилий 40% тайёр карда шудааст қабул менамуданд, фаъолнокии ферменти ACAT ба ҳисоби миёна $138\pm8,5$ В/л-ро ташкил намуд, ки нисбати ҳайвонҳои назоратӣ 2,9 маротиба пасттар мебошад, ҳамин гуна натиҷаҳоро дар гурӯҳи ҷорум, ки экстрати хушки, барги қавари хордорро ки дар спирти этилий 70% тайёр карда шудааст қабул менамуданд, ба даст овардем. Дар гурӯҳи ҳайвонҳои панҷум ки ба ғайр аз CCL4 ба миқдори 50 мг/кг вазнашон экстрати хушки, меваи қавари хордорро ки дар спирти этилий 40% тайёр карда шудааст қабул менамуданд фаъолнокии ферменти ACAT ба $150\pm5,8$ В/л баробараст. Натиҷаи беҳтаринро нисбати пасткардани фаъолнокии ферменти ACAT дар гурӯҳи шашум мушоҳида намудем.

Расми 3. Таъсири экстракти хушки қавари хордор ва карсил ба фаъолнокии аспартатаминонтррансфераза (ACAT) ҳангоми гепатити шадиди токсикӣ CCL4.

1. Гурӯҳи ҳайвонҳои солим.

2. Гурӯҳи ҳайвонҳои назоратӣ.
3. Гурӯҳи ҳайвонҳое, ки экстрати хушки, барги кавари, хордорро дар спирти этилӣ 40% тайёр карда шудааст, қабул кардаанд.
4. Гурӯҳи ҳайвонҳое, ки экстрати хушки, барги кавари, хордорро дар спирти этилӣ 70% тайёр карда шудааст, қабул кардаанд.
5. Гурӯҳи ҳайвонҳое, ки экстрати хушки, меваи кавари, хордорро дар спирти этилӣ 40% тайёр карда шудааст, қабул кардаанд.
6. Гурӯҳи ҳайвонҳое, ки экстрати хушки, меваи кавари, хордорро дар спирти этилӣ 70% тайёр карда шудааст, қабул кардаанд.
7. Гурӯҳи ҳайвонҳое, карсил қабул кардаанд.

Дар зери таъсири экстрати хушки, меваи кавари хордор ки дар спирти этилӣ 70% тайёр карда шудааст қабул намуданд, фаъолнокии ферменти АСАТ ба $97\pm3,7$ В/л баробар буд, ки нисбати ҳайвонҳои назорати 4,2 маротиба пасттар мебошанд. Ҳамингуна натиҷаҳои боварибахшро мо дар гурӯҳи ҳафтум, ки карсилро бо миқдори 70мг/кг қабул менамуданд мушоҳид намудем, вале аз руи таъсири худ нисбати экстракти хушки меваи кавари хордор 24% пасттар мебошад.

Ҳангоми гузаронидани таҷрибаҳо мушоҳидаҳо нишон доданд, ки ҳам экстратҳои аз барг ва ҳам аз меваи кавари хордор тайёр карда шуда ҳангоми заҳролудкуни бо CCL4 хусусияти баланди муҳофизати зоҳир намуданд. Ин амалро мо бо пастшавии фаъолнокии ферменти АСАТ ва АЛАТ мушоҳида намудем. Ба ақидаи мо дигар муалифон хусусияти муҳофизатии экстракти барг ва меваи кавари хордор аз таркиби бойи химиявии он вобаста мебошад[11, с.310.12, с.365.13, с.685].

Ҷӣ хеле, ки ба ҳамагон маълум аст полифенолҳои таркиби растаниҳои шифобаҳаш хусусияти зидиоксидантӣ дошта ҳангоми таъсири пурӯзвати омилҳои заҳролудкунанда пардаи ҳуҷайрато муҳофизат мекунанд[1, с.98.3, с.23.8, с.4].

АДАБИЁТ

1. Асилбекова Д.Т., Турсунходжаева Ф.М. Липиды листьев *Capparis spinosa* L.- Химия раст. сырья - 2009, 2,-С. 97-99.
2. Андрушкевич В. В. Биохимические показатели крови, их референсные значения, причины изменения уровня в сыворотке крови г. Новосибирск. 2006-172с.
3. Базарнова Ю.Г. Исследование содержания некоторых биологически активных веществ, обладающих антиоксидантной активностью, в дикорастущих плодах и травах.\\\ Вопросы питания. 2007.-Т.76.- №1.- С.22-25.
4. Барабой В.А. Растительные фенолы и здоровье человека. -М., 1984.-С160.
5. Грек О.Г., Долгов А.Г. Перспективы фармакологического изучения растительных полифенольных соединений и проблемы освоения лекарственных ресурсов Сибири и Дальнего Востока.- Новосибирск, 1983.-С.183-185.
6. Демидов И.Н., Данилова Л.А., Чернова Л.А., Гладкая В.Ф. и др. Влияние добавок растительных экстрактов на окисление жиров // Пищевая промышленность.-1992.- № 9.- С.35.
7. Мехринигори Б., Гиясов Т.Д., Мирзораҳимов К.К., Антиоксидантный потенциал фенолов растений хлопчатника. Достижения современной биохимии в Таджикистане.-Душанбе 2020.-С.111-114
8. Соколов С.Я., Корсун В.Ф. Роль фитотерапии в общем лечебно-профилактическом процессе // Практ.Фито.тер.1997.№2.- С 3-5.
9. Ходжиматов М.Х., Бобоходжаева С.М., "Содержание и качественный состав биологически активных веществ в *Conium maculatum* L., Изв. АН Тадж. ССР, Отд. биолог. наук., Душанбе, 1976, №2, стр.43-46
10. Холматов К.Х., Юсупова М.С., "Микроскопическое исследование отдельных органов каперсов калючих", Ташкент, Вопросы фармакологии и фармакогнозии, 1974, Вып.2, стр. 101
11. Хайдаров Х.М., Исупов С.Д., Исмаилов М.А., "Математическое выражение равновесного метода определения экстрактивных веществ из корней *Capparis spinosa* L., Матер, респ. науч.-практич. конф. "Проблемы фармацевтов Таджикистана", -Душанбе, 1991, - 312с.
12. Ходжиматов М. Дикорастущие лекарственные растения Таджикистана. - Душанбе ТСЭ, 1989. 368 с.
13. Ҷаҳони Азонзод. Рустаниҳои шифой ва гизой. (Асосҳои фармако-нутрисиология).-Душанбе, «Адиб», 688.с
14. Яковлева Г.А. Лекарственное сырье растительного происхождения. \\Фармакогнозия. -2006.- 845 с.

ХУСУСИЯТИ МУХОФИЗАТИИ ЭКСТРАКТИ ХУШКИ КАВАРИ ХОРДОР (CAPPARIS SPINOSA)ХАНГОМИ ГЕПАТИТИ ШАДИДИ ТОКСИКЙ

Хамин тариқ аз натижаҳои ба дастомада маълум гардиш, ки ҳангоми заҳролудкунӣ бо CCL4 таъгйироти ҷиддӣ дар тамоми ниишондодҳои биохимиявӣ ва физиологӣ мушоҳида гардиш.

Дар гурӯҳи ҳайвонҳои назоратӣ 40 % ҳайвонҳо баъди заҳролудкунии шадид ғавтиданд. Дар гурӯҳи ҳайвонҳое, ки экстракти барг ва меваи кавари хордорро қабул намуданд ҳамагӣ аз 10 то 20%-и ҳайвонҳо ба марг дучор гардишанд.

Талафоти вазни ҳайвонҳои таҷрибавиро ба таври боварибахи дар гурӯҳи ҳайвонҳои назоратӣ мушоҳида намудем.

Дар зери таъсири CCL4 пуршиидат вайроншавии ҳӯҷайраҳои ҷигарро мушоҳида намудем, ин раванд ба таври боварибахи дар гурӯҳи ҳайвонҳои назоратӣ ба мушоҳида расид, ки нисбати ҳайвонҳои солим фаъолнокии АЛАТ 10,6 ва фаъолнокии АСАТ бошад 10,3 маротиба баланд мебошиад.

Ба таври боварибахи камшиавии ферментҳои АСАТ ва АЛАТ-ро дар гурӯҳи ҳайвонҳои шашум, ки экстракти меваи каварро ба миқдори 50мг/кг қабул менамуданд дар гурӯҳи ҳафтум, ки карсилро ба миқдори 70мг/кг қабул карданд мушоҳида намудем.

Аз рӯи таъсири худ экстракти меваи кавари хордор нисбати карсил каме пурӯваттар мебошиад.

Калидвоҷаҳо: Кавари хордор, антиоксидант, заҳролудшиавӣ, ҳӯҷайра, таҷриба, миқдор, қаламуши, гуруҳ, экстракт, спирти этил.

ЗАЩИТНОЕ СВОЙСТВО СУХОГО ЭКСТРАКТА КАПЕРСЫ КОЛЮЧЕЙ (CAPPARIS SPINOSA) ПРИ ОСТРОМ ТОКСИЧЕСКОМ ГЕПАТИТЕ

Таким образом, из полученных результатов было обнаружено, что при отравлении CCL4 во всех биохимических и физиологических показаниях наблюдались серьезные изменения.

В контрольной группе животных погибли 40% животных после острой отравления. В группе животных, принявших экстракт листьев и плодов клена, всего от 10% до 20% животных погибли.

Мы убедительно наблюдали за потерей веса опытных животных в группе животных. Под влиянием CCL4 наблюдалось тяжелое поражение клеток печени, этот процесс убедительно наблюдался в группе контрольных животных, у которых по сравнению со здоровыми активность АЛАТ выше в 10,6 раза, а активность АСАТ выше в 10,3 раза.

Убедительно уменьшилось количество ферментов АСАТ и АЛАТ в группе шестых животных, которые принимали экстракт каперсы колючей в количестве 50 мг/кг, и в седьмой группе, получавших 70 мг/кг карсила.

В конце, по своему действию плодов экстракта каперсы колючей намного сильнее, чем карсил.

Ключевые слова: каперсы колючей, антиоксидант, токсичность, клетка, эксперимент, количество, крыса, группа, экстракт, этиловый спирт.

PROTECTIVE PROPERTY OF CAPPARIS SPINOSA'S DRY EXTRACT IN ACUTE TOXIC HEPATITIS

Thus, from the results obtained, it was found that serious changes were observed in all biochemical and physiological indications when CCL4 was poisoned.

In the control group of animals, 40% of the animals died after acute poisoning. In the group of animals that took leaf extract and maple fruit, only 10% to 20% of the animals died.

We convincingly observed losing the weight of experimental animals in the animals' group. Under the influence of CCL4, severe damage to liver cells was observed, this process was

convincingly observed in a group of control animals, in which, compared with healthy ones, the activity of ALAT was 10.6 times higher, and the activity of ASAT was 10.3 times higher.

The number of ASAT and ALAT enzymes significantly decreased in the group of sixth animals that took capparis spinosa's extract in the amount of 50 mg/kg, and in the seventh group that received 70 mg/kg of carcil.

In the end, the effect of the fruits of the capparis spinosa's extract is much stronger than carcil.

Keywords: *capparis spinosa, antioxidant, toxicity, cell, experiment, quantity, rat, group, extract, ethyl alcohol.*

Дар бораи муаллиф

Мадалиев Алишер Сайдалиевич –
Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ ассисенти кафедраи анатомия ва физиология. Суроға: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 121 Тел: (+992) 907827298. E-mail: mexruboni@mail.ru.

Шамсудинов Шаъбон Наҷмудинович –
Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ н.и.б., дотсенти кафедраи анатомия ва физиология. Суроға: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 121. Тел: (+992) 935085614. E-mail: mexruboni@mail.ru.

Мирзорахимов Акобир Каримович –
Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ д.и.б., профессор, декани факултети биология. Суроға: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 121. Тел: (+992) 917440303. E-mail: mexruboni@mail.ru.

Сведения об авторах

Мадалиев Алишер Сайдалиевич –
Таджикский Государственный педагогический университет, именна Садриддин Айнӣ, ассистент кафедры анатомии и физиологии. Адрес: 734003, Республика Таджикистан, г. Душанбе, проспект Рудаки 121 Тел:

(+992)907827298. E-mail: mexruboni@mail.ru.

Шамсудинов Шаъбон Наҷмудинович –
Таджикский государственный педагогический университет имени Садриддина Айнӣ, кандидат биологических наук .Адрес: 734003, Республика Таджикистан, г. Душанбе, проспект Рудаки, 121, Тел: (+992) 935085614. E-mail: mexruboni@mail.ru.

Мирзорахимов Акобир Каримович –
Таджикский государственный педагогический университет имени Садриддина Айнӣ, д.и.б., профессор, декан биологического факультета Адрес: 734003, Республика Таджикистан, г. Душанбе, проспект Рудаки 121 Тел: (+992) 917440303. E-mail: mexruboni@mail.ru.

About the author

Madaliev Alisher Saidalievich – The assistant of department of anatomy and physiology Tajik state pedagogical University named after Sadriddin Ayni. Address: 734003. Republic of Tajikistan, Dushanbe Rudaki, 121. Phone: (+992) 907827298. E-mail: mexruboni@mail.ru.

Shamsuddinov Shabon Najmudinovich – The candidate of biology science. Tajik state pedagogical University named after Sadriddin Ayni Address: 734003. Republic of Tajikistan, Dushanbe Rudaki 121. Phone: (+992) 935085614. E-mail: mexruboni@mail.ru.

Mirzorakhimov Akobir Karimovich – The doctor of biologe scince. Professor. The Dean of Biology's faculty Tajik State Pedagogical University named after Sadriddin Aini. Address: 734003, Republic of Tajikistan, Dushanbe, Rudaki Ave., 121. Phone: (+992) 917440303. E-mail: mexruboni@mail.ru.

ТДУ 574 (575.3)

**ХУСУСИЯТИ РАВАНДИ БЕМОРИШАВИИ ИНСОН АЗ ТАЪСИРИ
ОМИЛҲОИ ЭКОЛОГӢ ВА РОҲҲОИ ПЕШГИРИИ ОНҲО**

Асозода Б.Ч.

Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ

Омилҳои экологӣ ин падидаҳо ва унсурҳои муҳити зист мебошанд, ки метавонанд ба ҷисмҳо, популътсияҳои онҳо, суръат ва самти равандҳои дар экосилсила руҳдода таъсир расонанд. Омилҳои экологӣ хосиятҳои муҳити зист мебошанд, ки шароити мубодилаи моддаҳои ҷисм ва биогеотсенозро (экосилсила) дар маҷмӯъ муайян мекунанд. Масалан, мавҷудияти оксиди карбон, дастрасии оксиген, намӣ ё хушкии хок ва ғайра.

Инсон аз ҷиҳати ҷисмонӣ ва маънавӣ бо табиат алоқаи зич дорад ва дар ҷараёни муюширати доимӣ аз манбаҳои дар муҳити зист вучуд дошта, истифода намуда ҳаёту зиндагонии худро ғани мегардонад. «Дар ҳолати мутобиқшавӣ бо муҳити беруна ва намудҳои мавҷудоте, ки бо муносибатҳои фаъолона ё ғайрифаъолона ба онҳо хос дар зинаи таҳавулот поёнтар аз инсон қарор доранд, инсон дар муҳити зисти худ нақши марказизро иҷро мекунад. Вай ҳарчи бештар онро тағиیر медиҳад ва ба худ тобеъ мекунонад»[3, с.10-11].

Нигоҳ доштани солимии (саломатӣ, тандурустӣ) аҳолӣ яке аз масъалаҳои мубрами ҷомеаи муосир мебошад. Бесабаб нест, ки Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ба тартиб додани барономаҳо ва қонунҳое, ки ба муҳофизат ва мустаҳкам намудани саломатӣ нигаронида шудаанд, дикқати ҷиддӣ медиҳад. Қонуни ҔТ «Дар бораи маърифати экологии аҳолӣ» (соли 2010) аз ҷумлаи чунин қонунҳое мебошад, ки принсипҳои ҳуқуқӣ, ташкилӣ, молиявӣ ва иқтисодии сиёсати давлатиро дар соҳаи маърифати экологии аҳолӣ ба танзим медарорад.

Қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи маърифати экологии аҳолӣ ба Конститутсияи (Сарқонуни) Ҷумҳурии Тоҷикистон асос ёфта, аз Қонуни мазкур, дигар санадҳои меъёрии ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва санадҳои ҳуқуқии байнамилалие, ки Тоҷикистон онҳоро эътироф намудааст, иборат мебошад. Дар Қонуни мазкур (боби 1, моддаи 1) оварда мешавад: «Фарҳангни экологӣ-қисми таркибии фарҳангни умумибашарӣ ва миллиест, ки маҷмӯи муносибатҳои иҷтимоӣ, арзишҳои аҳлоқӣ, меъёр ва усулҳои таъсирӣ мутақобилаи ҷамъиятро бо муҳити зист дар бар мегирад ва меросан барои ташаккулёбии дониш ва маърифати экологӣ дар шуур ва аҳлоқи ҷамъиятии одамон дар тӯли ҳаёт ва фаъолияти наслҳо, ки ба ҳаёти солим, болоравии маънавиёти ҷамъият, рушди устувори иҷтимоию иқтисодӣ, бехатарии экологии кишвар ва ҳар фарди алоҳида мусоидат менамояд».

Таъсирӣ мутақобила, бо ҳам вобастагӣ, ҳамоҳангии омилҳои муҳити зист ва омилҳое, ки солими инсонро ташкил медиҳанд гомеостаз, устувории силсилаҳои танзимкуни мутобиқшавӣ ва ҳифзи тандурустиро таъмин мекунанд. Вайрон шудани ҳар яке аз ин ҷузъҳо боиси номутавозунии силсилаи «инсон - муҳити зист» мегардад, ки дар натиҷа инсон метавонад ба бемориҳои гуногун дучор шавад.

Бемориҳои аз таъсирӣ омилҳои экологӣ ба амал омада бемориҳое мебошанд, ки дар байни аҳолии ҳудуди муайян инкишоф мёёбанд. Ин бемориҳо дар зери таъсирӣ ангезандоҳои зарарноки муҳити зист (моддаҳои кимиёвӣ ё омилҳои физикӣ) пайдо мегарданд ва бо аломатҳои маҳсусе зоҳир мешаванд, ки ба хусусияти омили таъсиркунанда хос мебошанд.

Дар муқоиса бо бемориҳои табий-мавқей, мо метавонем дар бораи падидаҳои нисбатан нав ва кам омӯхташуда - мавқеи патологияи (нуқсони) экологии инсон сухан кунем. Дар ин маврид мо метавонем нуқтаи марказизро (эпісентр) чудо кунем, ки дар он манбаҳои асосии ифлосшавии доимии муҳити зист ҷойгиранд. Ғайр аз ин, дар атрофи ин нуқтаи марказӣ якчанд минтақа мавҷуд аст, ки мумкин ду, се ва ё ҷорто бошад. Дар минтақаҳои пас аз нуқтаи марказӣ бошад, таъсирӣ зарарноки омилҳои истеҳсолии ғайримустақим ва камтаъсиркунанда вучуд доранд.

Бо дарназардошти пайдоиш ва паҳншавӣ дар минтақаи муайяни иҷтимою экологӣ, таснифоти зерини бемориҳои хусусияти экологӣ дошта ҷудо карда мешаванд [5, с.7-10].

1. Нишондиҳандай нуқсонҳои экологӣ -дараҷаи баланди вобастагии вазъи саломатиро аз ифлосшавии муҳити зист (бемориҳои қасбӣ, бемориҳои онкологӣ, фавти перинаталӣ (фавти ҷанин ва ё навзод аз 28 ҳафатаи ҳомиладорӣ то 7-ум рӯзи ҳаёт баъд аз таваллуд), нуқсонҳои модарзодӣ ва ирсӣ, бемориҳо ва аксуламалҳои аллергикӣ (таҳсосӣ), осебҳои токсикологӣ) инъикос менамояд;

2. Нуқсонҳои ба муҳити зист вобаста буда-дараҷаи миёнаи вобастагии вазъи саломатиро аз ифлосшавии муҳити зист дар бар мегирад (фавти қӯдакон дар давраи навзодӣ ва синни

бармаҳал, фавти умумии кӯдакон, норасои масъунияти дуввуминдарача, бемориҳои бронхити музмин ва пневмония дар кӯдакон, осеби музмини паренхимаи чигар ва роҳҳои талхабарор, тезу тунд шудани бемориҳои асосии силсилаи нафаскашӣ ва дилу рагҳои хунгард дар рӯзҳои хеле бад шудани вазъияти метеорологии шаҳрҳо);

3. Нуқсонҳои экологӣ – вобастагии мӯътадил ва на он қадар зиёдро аз вазъи муҳити зист муайян мекунад (авҷирии оризаҳо ва нуқсонҳои давраи ҳомиладорӣ, бронхитҳои музмин ва пневмония дар калонсолон, бемориҳо бо корношоямиҳои муваққатӣ, камхуниҳо дар кӯдакон, бемориҳои асосии силсилаи дилу рагҳои хунгард ва ғайра).

Чунон, ки мо медонем солими инсон ҳамчун муҳити эндогении экологӣ ва ҳолати экосилсилавии биосфера ҳамчун муҳити экологии экзогенӣ бо ҳам зич алоқаманданд. «Экология заманаи илмии идоракуни оқилюнаи табиатро фароҳам меорад, табиати муносибатҳои «чомеа – инсон – муҳити зист»-ро меомӯзад ва моделҳои оптималии соҳтани онҳоро таҳия намуда, донишҳоро дар бораи ҷанбаҳои вобастагии саломатӣ аз муҳити зистро ташаккул медиҳад» [10, с.5-6].

Инсон на танҳо ашҳоси иҷтимоӣ, балки пеш аз ҳама мавҷудоти биологӣ ба ҳисоб меравад ва бинобар ин тамоми шароитҳои табии арзи вучуд дошта ва омилҳои муҳити зист то ягон дараҷае ба саломатии ў таъсир мерасонанд. Одамон дар минтақаи ботлоқзорҳо шаҳрҳо месоҳтанд, дар кӯҳҳо туннелҳо (роҳҳои зеризаминӣ) мекофтанд, дараҳтони ҷангалҳоро мебуриданд, обанборҳоро хушк мекарданд, гази карбонро ба ҳаво раҳо мекарданд ва дар тӯли миллионҳо солҳо дар қубурҳои зеризаминӣ ангишт ва нафт кор карда нерӯгоҳҳои барқӣ ва атомӣ месоҳтанд. Ин ҳамкориҳои фаъолонаи инсон бо табиат на барои мутаносибан вучуд доштан дар биосфера, балки барои фароҳам овардани шароити хуби зиндагӣ ва фаъолият кардан барои худи ў нигаронида шудааст.

Беътини қардан ба шароити зиндагии дигар мавҷудоти рӯи Замин (ҳайвонот, наботов, микроорганизмҳо) муносибати байни инсон ва табиатро хеле душвор гардонд. Бо мурури замон, одамон дарк намуданд, ки барои таъмини шароити хуб ва нерӯмандии ҷисми ҳуд, онҳо тавозуни табиии биосфераро вайрон мекунанд. Аммо, азбаски механизмиҳои ҳаробиовар хеле пештар ба кор андӯҳта шуда буданд, барои барқарор қардан мувозинат солҳои зиёд лозим мешавад.

Саволе ба миён меояд: омили экологӣ чист ва онро чӣ гуна омӯҳт? Барои дарки пурраи он, ки дар робитаи зич бо табиат ба ҳаёт фавран баргаштан имконнопазир аст, омӯзиши масъалаҳои муносибати байни инсон, дигар ҷисмиҳои зинда ва шароити мавҷудияти одам олимон мағҳуми маҳсус — экология (аз кал. юнонӣ oikos-манзил, хона)-ро ба илм ворид намуданд. Тибқи истилоҳоте, ки дар ин соҳаи илм истифода мешавад, ҳама гуна ҳолати муҳити зист, ки дар ҳама марҳилаи ҳаёт ба ҷисми зинда таъсири мустақим ё ғайримустақим дорад ва ба он аксуламалҳои мутобиқшавӣ ба вучуд меорад, омилҳои экологӣ мебошанд, ки онҳоро шартан ба се ғуруҳи калон таксим қардан мумкин аст:

- биотикӣ-таъсири намудҳои мутақобилаи ҷисмиҳои зинда дар биотсенозҳо: фитогенӣ (ҷисмиҳои растаниӣ); зоогенӣ (ҳайвонот); микробиогенӣ (вирусҳо, бактерияҳо, риккетсияҳо); антропогенӣ (фаъолияти инсон);

- абиотикӣ-таъсири табиати бечон: иқлими (равшаниӣ, ҳарорат, намӣ, фишор); ҳоқӣ (таркиби механикӣ, иқтидори намӣ, зичӣ, гузарониши ҳаво); топографӣ (манзара, баландӣ аз сатҳи баҳр, нишебӣ); кимиёвӣ (таркиби гази ҳаво, таркиби намаки об, концентратсияи моддаҳо, туршӣ) ва ғайра;

- антропогенӣ-бо табиқи манфиатҳои иқтисодӣ, рекреатсионӣ (барқароқунӣ), фарҳангӣ ва дигар манфиатҳои инсон, ба муҳити табии ворид намудани тағйиротҳои физикиӣ, химиявӣ, биологӣ ва ғайра.

Мутахассисони соҳаи тиб бар он ақидаанд, ки механизмиҳои мутобиқшавии бадани инсон нисбат ба тағйирёбии муҳити зист сусттар ба амал меояд, ва аз ин рӯ аз таъсири омилҳои экологӣ бемориҳои гуногун пайдо мешаванд. Ин маҳсусан ба сокинони мегаполисҳои мусоир (шаҳрҳои калон) даҳл дорад.

Зиндагӣ қардан дар шаҳрҳои калон ҷанбаҳои мусбати зиёде дорад. Инҳо шароити мусоид барои фаъолияти хуби корӣ ва ҳаётгузаронии инсон, тарақиёти технологияҳои коммуникационӣ, инфрасоҳтори пешрафта ва имконияти худтаъминқуниро дар бар мегиранд. Аммо дар айни замон, мегашаҳрҳо ба саломатии инсон ҳатари бузург доранд, ки ба омилҳои номусоиди экологӣ алоқаманд мебошанд. Ба ғайр аз он, ки ҳавои шаҳрҳои калон тез-тез аз таъсири моддаҳои хориҷшавандай нақлиётҳо (бензин, гази карбон) мунтазам ифлос ва заҳролуд мешаванд, ҳамчунин дар корхонаҳои саноатӣ ҳар сари ҷонӣ вақт фалокат рӯҳ медиҳад, ки дар натиҷа ба атмосфера моддаҳои заарнок (оксиди нитроген, дуоксиди сулфур, карбогидридҳо ва ғайра) чудо шуда, метавонанд дар хок, об ва дарахту гулу

растаниҳо тақшин шаванд. Ифлосшавии мұхити дохилии ғисм тавассути озуқа, ҳаво ва обойсі кам шудан давомноки умри аксарі ақолай маңсусан дар миңтақаҳои аз чиҳати экологий номусоиди зист мегардад. Баданы инсон ба таъсири якчоян якчанд омилхой патогеній дучор мешавад. Ин омилхой боиси пайдо шудан ҳолати сүстии бадан, каммасъуният, гайморит (илтиҳоби қавфи қофы болой (гайморой)), бронхит (илтиҳоби нойжаҳо), заҳролудшавии бадан, бемориҳои онкологий ва ғайра мегарданад.

Дар солҳои охир маълум намуданд, ки мұхаррикхои дизелій назар ба мұхаррикхои бензиній хусусан аз чиҳати ихроци ҳаҷми ками гази карбон хеле муғидтар ва самараноктар истифода мешаванд, vale газҳои ихроққунандаи онҳо ба ғисм ҳавфнок мебошанд. Дар онҳо карбони аморфий (дуда-маҳсули сұзиши нопурраи карбогидридхо), бензапирен ва миқдори зиёди гази нитроген, мавҷуд аст, ки хосияти баланди кансерогеній дошта рушди бемориҳои онкологиро ағзун мегардонад.

Пешгирий бемориҳо аз омилхои манғай таъсирикунандаи экологий, ин на таңҳо муайян кардани ҳаҷми зарари онҳо ба саломатй, ҳамчунин зарурати таҳия намудани корхони камхатари техниқи дар заводу фабрикаҳо ва технологияҳои тайёр кардани обҳои нұшқой, истифодай моддаҳои безарар дар нақлиётҳои мусоғиркаш ва сабукрав, ҳар сари чанд вақт тоза намудани обанборхо, күчаҳо, ҳавои хонаҳое, ки ба роҳҳои нақлиётгузар наздик ҳастанд, тез-тез рубұчин кардани ҳавлиҳо, бо латтаи тар пок намудани даҳлезҳо ва ғайратар дар бар мегирад. Албата ин сармоягузориҳои бузурги молиявиро талаб мекунад, ки имконпазирий ва самаранокии онҳоро таңҳо вобаста дар асоси таҳлили ҳавфи омили муайянни таъсирикунанда хисоб намудан мүмкін аст.

Дар байни омилхои самараноке, ки дар шароити муайян таъсири манғии мұхити зистро ба саломатии құдакон ва калонсолон коғиши медиҳад, ин ташаккули тарзи ҳаёти солим аз ҷумла тарбияи ғисмий мебошад. Зеро маълум аст, ки фаъолияти ғисмий ба ташаккули нерӯи құдакон ва қобилияти мутобиқшавии инсон дар мұхити зист таъсири мусбат мерасонад. Ин гуна талабот, имконият ва самаранокии дарсхои тарбияи ғисмий құдакону калонсолонро дар шароити гуногуни иқлим васеъ намуда, дар оянда имконият медиҳад, ки захираҳои нави беҳтар намудани саломатй ва нишондиҳандаҳои демографии ақолии мамлакатамонро пайдо намуда, насли наврасро барои хизмат дар сағҳои мухофизони Ватан боз ҳам пурсамартар тайёр кунанд.

АДАБИЁТ

1. Арцыбашев Е.С. Лесные пожары и борьба с ними. / Е.С. Арцыбашев - М. Лесная пром-сть, 1974. 151 с.
2. Буштуева К.А. Основы оценки риска для здоровья населения при воздействии химических веществ, загрязняющих окружающую среду. / К.А. Буштуева - М., 2002. - 408 с.
3. Быстряков И.К., Меерсон Е.А., Карякина Т.Н. Социальная экология, изд. Волгоградской государственный университет, 1999 г.-256 с.
4. Вредные вещества в промышленности. Изд. 7-е. пер. и доп. В трех томах Т. III. Неорганические и элементоорганические соединения. / Под ред. Н.В. Лазарева и И.Д. Гадаскиной.Л., Химия, 1977. - 608 с.
5. Гичев Ю.П. Загрязнение окружающей среды и экологическая обусловленность патологии. Новосибирск, 2003 г. 138 с. (Сер. Экология. Вып. 68).
6. Забиров Р.Ф. Экология. / Р.Ф. Забиров Душанбе "Эр-граф", 2013 - 480 с.
7. Казначеев В. П. Учение Вернадского о биосфере и ноосфере./ В. П. Казначеев - Новосибирск: Наука, 1989. - 320 с.
8. Қонуни Җумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи маърифати экологии аҳолӣ», 2010 с.
9. Линченко С.Н. Экологическое состояние окружающей природной среды и здоровье человека./ С.Н. Линченко - Краснодар, 2007. - 64 с.
10. Методические рекомендации для студентов I курса педиатрического факультета по выполнению самостоятельной работы и изучению дисциплины «Основы формирования здоровья детей», Составлены: к.м.н., доц. А.Б.Барашковой, д.м.н., проф. Ю.А.Алексеевой, к.м.н., доц. Л.И.Пономаревой, асс. Е.В.Денисовой, Н.В.Макаевой, Тверь 2012 г. 153 с.
11. Мищенко А.И. Применение водорода для автомобильных двигателей./ А.И Мищенко. Киев: Наукова Думка, 1984 г. 143 с.
12. Онищенко Г.Г., Новиков С.М., Рахманин Ю.А., Авалиани С.Л. Философия современного природопользования в бассейне реки Амур. Материалы VII междунар. науч.-практ. конф. (Хабаровск, 30 апреля 2019 г.) / [отв. ред. П. Б. Рябухин]. – Хабаровск : Изд-во Тихоокеан. гос. ун-та, 2019. – Вып. 8. – 168 с.
13. Ревич Б.А., Авалиани С.Л., Тихонова Г.И. Экологическая эпидемиология: Учебник для высших учеб. зав./ Под. Ред. Б.А. Ревича.-М.: Издательский центр «Академия», 2004 г. 384с.
14. Шешуков М. А. Лесные пожары и борьба с ними./ М. А. Шешуков Хабаровск.: ДальНИИЛХ, 1992. 130 с.

ХУСУСИЯТИ РАВАНДИ БЕМОРИШАВИИ ИНСОН АЗ ТАЪСИРИ ОМИЛҲОИ ЭКОЛОГӢ ВА РОҲҲОИ ПЕШГИРИИ ОНҲО

Муаллиф таъсири мутақобилаи инсон ва табиатро мавриди омӯзии қарор дода, маълум менамояд, ки инсон дар тӯли ҳаётгузаронии худ аз сарчашмаҳои муҳити зист ҳаматарафа истифода менамояд ва дар навбати худ метавонад аз таъсири омилҳои зарarovari экологӣ бемор шавад. Минбаъд муаллиф қайд менамояд, ки бемориҳои аз таъсири омилҳои экологӣ ба амал омада бемориҷое мебошанд, ки дар байни аҳолии ҳудуди муайян ва дар зери таъсири ангезандаҳои зарарноки муҳити зист (моддаҳои кимиёйӣ ё омилҳои физикӣ) пайдо мегарданд ва бо аломатҳои маҳсусе зоҳир мешаванд, ки ба хусусияти омили таъсиркунанда хос мебошанд. Ҳамчунин қайд мекунад, ки пешгирии бемориҳои экологӣ ва онкологӣ дар истифодаи корҳои босамари техники, тоза намудани обанборҳо, хонаҳо, даҳлезҳо, ташаккули тарзи ҳаёти солим, машғул шудан ба варзии ва гайра мебошад.

Калидвоҷсаҳо: экология, омилҳои экологӣ, моддаҳои зарarovar, бемориҳои экологӣ, кансерогенҳо, бемориҳои онкологӣ, пешгирии бемориҷо, варзии.

ХАРАКТЕРИСТИКА ЗАБОЛЕВАЕМОСТИ ЧЕЛОВЕКА ПОД ВОЗДЕЙСТВИЕМ ЭКОЛОГИЧЕСКИХ ФАКТОРОВ И ИХ МЕРЫ ПРОФИЛАКТИКИ

Автор изучая взаимодействие человека и природы дает понять, что на протяжении всей своей жизни человек в полной мере использует источники окружающей среды и, в свою очередь, может заболеть от воздействия вредных факторов внешней среды. Далее автор отмечает, что болезни, вызванные факторами внешней среды - это болезни, возникающие у населения определенной местности под влиянием вредных раздражителей внешней среды (химических веществ или физических факторов) и проявляющиеся особыми симптомами, характерными для влияющих факторов. Также она отмечает, что профилактикой экологических и онкологических заболеваний является применение рационального технического труда, уборка водоемов, домов, коридоров, здоровый образ жизни, занятия спортом и т.д.

Ключевые слова: экология, экологические факторы, вредные вещества, экологические болезни, канцерогены, онкологические болезни, профилактика заболеваний, спорт.

CHARACTERISTICS OF THE INCIDENCE OF HUMANS UNDER THE INFLUENCE ENVIRONMENTAL FACTORS AND THEIR PREVENTION MEASURES

The author, studying the interaction of man and nature, makes it clear that throughout his life a person makes full use of environmental sources and, in turn, can get sick from exposure to harmful environmental factors. Further, the author notes that diseases caused by environmental factors are diseases that occur in the population of a certain area under the influence of harmful environmental stimuli (chemical substances or physical factors) and are manifested by special symptoms characteristic of influencing factors. She also notes that the prevention of environmental and oncological diseases is the use of rational technical labor, cleaning of reservoirs, houses, corridors, a healthy lifestyle, sports, etc.

Keywords: ecology, environmental factors, harmful substances, environmental diseases, carcinogens, oncological diseases, disease prevention, sports.

Дар бораи муаллиф:

Асозода Баргигул Ҷуракуловна-
номзади имлҳои педагогӣ, доценти
кафедраи анатомия ва физиологии
Донишгоҳи давлатии омӯзгории
Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ. Тел: (+992)
935021823.

Об авторе:

Асозода Баргигул Джуракуловна-
Кандидат педагогических наук, доцент

кафедры анатомии и физиологии
Таджикского государственного
педагогического университета имени
С.Айни. Тел: (+992) 935021823.

About the author:

Asozoda Bargigul Dzhurakulovna-
Candidate of Pedagogical Sciences, of the
Department of Anatomy and Physiology of the
Tajik State Pedagogical University named
after S. Aini. Tel: (+992) 935021823.

УДК 581.8 (575.3)

ДАВРАҲОИ ФЕНОЛОГИИ РАСТАНИИ АНОРИ МУҶАРРАРӢ (PUNICA GRANATUM L.) ДАР ШАРОИТИ ТОЧИКИСТОН

Бобозода И.А.

Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ,

Анор – *Punica granatum* L. ба چинси *Punica*, оилаи анориҳо мансуб аст. Анор бутта ё дарахтест, ки аз 2-3 то 4-5 м қад мекашад ва ғафсии танаи он то 6-8 см. мерасад. Решааш мустаҳкам буда, ба хок хеле чуқур (3-4 м) меравад. Шохчаҳои як-дусолааш хокистарранги сабзатоб, шохчаҳои калонсолаш-чигарии хокистарранг ва хордор мебошанд. Розанов [11, с. 223] қайд менамояд, ки дар шароити табиӣ анор, инчунин дар Эрон, Афғонистон ва Кавказ паҳн гаштааст.

Яке аз масъалаҳои асосии соҳаи кишоварзӣ ин истифода бурдани захираҳои растаниҳои табиат мебошад. Истифода бурдани захираҳо на фақат аҳамияти иқтисодӣ дорад, балки барои беҳтар намудани вазъи экологӣ нақши калонро мебозад [2, с. 63-65; 3, с. 40-42; 14-с. 43-45].

Дар қаторкӯҳи Дарвоз анорзорро аз солҳои пеш ба қайд гирифта шуда буд. Баъдтар В.И. Запрягаева [6, с. 10-11], И.Г. Чукавин [13, с. 61-67], Г.Т. Сидоренко ва Ю.А. Мечиславский [12, с. 267-271] дар бораи он маълумотҳо додаанд. Дар Тоҷикистон анор қад-қади соҳили дарёи Панҷ, дар наздикии деҳаи Калъаи Хумб, дар минтақаҳои шафати деҳаҳои Анҷироб, Хирманҷо, Шоҳон, Яҳчиҷун, Яҷисор, мавзеи Роғак, Хоставр, Нуҷанд, Джорф мерӯяд. Дар қаторкӯҳи Ҳисор ҳам анорзори табиӣ аз тарафи олимони соҳаи наботошиносӣ мушоҳида гардидааст. Вай навиштааст, ки дар дараи Ромит буттаҳои анор дар бисёр ҷойҳо нишебиҳо бо дарахтони нок якъо рӯида, дар зери вазни мева ҳам шуда буданд. Аммо муаллиф танҳо як буттаи анори худрӯйро каме поёնтар аз деҳаи Ромит диданд. Дар дараи Ширкент анор дар ҷойҳои хуб гармшуда дар атрофи деҳаи Қирғизон ба қайд гирифта шудааст. Джангуразов [4, с.268] қайд менамояд, ки анори худрӯйи ҳавзаҳои дарёҳои Тупаланг, Сангардак ва Оби Заранг наздикии марзи Тоҷикистон бо Узбекистонро низ ба чунин минтақаҳои сабзиши анорҳои ёбӯй доҳил намудан мумкин аст. Дастур дар бораи дарёфти анори ёбӯй дар кӯҳҳои Ҷалтов вучуд дорад, аммо ҷустуҷӯҳо ва пуршиҳои маҳсус инро тасдиқ накарданд [10, с.5-13].

Дар Тоҷикистон анорзорҳо дар қисмати поёни ҷангалҳои паҳнбарг маҳдуд буда, нишебии ҷанубро ишғол мекунанд. Буттаву алафҳои алоҳидаи анор дар баландии 600-1200 м во ҳӯрда ва ягон буттаи анорро болотар аз баландии 1350 м ба қайд гирифта нашудааст.

Дар шароити ҳозираи растаниҳои табиӣ сол то сол кам шуда истодааст. Бинобар ин, барои бой намудани растаниҳои фоиданок барои ҳочагии ҳалқ интродуксия (мутобиқ кардан) дар шароити нави экологӣ –географӣ аҳамияти калон дорад [3, с. 40-42].

Анор дар ҳар гуна заминҳо аз он ҷумла рег, лой ва лойи вазнин, аз ҳама хубтар дар заминҳои регзори намнок ва ё обёрикардашуда хуб нашъунамо карда меваи хуб медиҳад.

Дар айни замон оид ба ҳусусиятҳои мутобиқшавӣ, экологӣ-физиологӣ хеле кам тадқиқотҳои илмӣ гузаронида шудааст. Мушкилоти мутобиқатшавиро ҳаматарафа омӯхтан, истифода бурдани усуљҳои гуногун барои муайян намудани протсесҳои мутобиқшавӣ, муайян кардани қонуниятиҳои биоэкологии растаниҳое, ки бо таври объективӣ ҳақиқатро дар давоми тадқиқот нишон медиҳад, вазифаи асосӣ ба шумор меравад.

Оғози мавсими сабзиши анор ба шароити афзоиши он вобаста аст. Ҳамин тавр, дар канори соҳили дарёи Панҷ ва дар нишебиҳои ҷанубии хуб гармшуда, дар баландии 600-700 м. он моҳи март ба сабзиш оғоз мекунад. Дар ҳудуди болоии паҳншавии он дар Помири Олой, дар баландии 1200-1300 м, оғози давраи нашъунамо ба нимаи аввали апрел рост меояд, афзоиши моҳи июн ба поён мерасад. Ҳамзамон, дар заминҳои обии водии Ҳисор анор то охири тирамоҳ месабзад.

Барои гузаронидани таҳқиқотҳо минтақаҳои гуногуни экологӣ: парваришгоҳи набототии кӯҳии Варзоб, бοғи ботаникӣ шаҳри Душанбе, ва минтақаи ҳушки субтропикии ҳочагии ҷангули ноҳияи Панҷ интиҳоб карда шудааст. Минтақаҳои таҳқиқшуда аз ҳамдигар аз ҷиҳати шароити иқлими, маҳсусан аз ҷиҳати миқдори бориш ва ҳарорат хеле фарқ мекунанд.

Мушоҳидаҳои фенологӣ ченакҳои биометрӣ дар асоси дастурҳои В.В. Кузнетсов [9, с. 4-5] ва Г.Н. Зайцев [5, с. 269] гузаронида шудаанд.

Дар вақти гузаронидани тадқиқотҳои давраҳои фенологӣ афзоиши растаниҳое муйян карда шуд, ки фавраҳои фенологӣ, инчунин давомнокии онҳо яхела набуда, вобаста аз шароити сабзиш дигаргун мешаванд (Ҷадвали 1). Гуногунии давомнокии давраҳои фенологӣ дар бораи вобастагии растаниҳо ба муҳити сабзиш аз он ҷумла, аз ҳарорати минтақаи он гувоҳӣ медиҳад.

Маълумотҳои илмии солҳои охир нишон медиҳад, ки давраи нашъунамои анор дар минтақаҳои гуногуни Тоҷикистон гуногун аст. Давраи муғчабандии растаний анор дар шароити хочагии ҷангали ноҳияи Панҷ аз 15 то 25 март, дар шароити боғи ботаникӣ шаҳри Душанбе аз 20 то 30 март ва дар шароити парваришгоҳи набототи кӯҳии Кондара дар охири нимаи дуюми моҳи март, яъне аз 25-уми март то 05 апрел, ки ҳарорати гармӣ дар ҳамон маврид 10-120С бошад (Расми 1).

Давраи гулкунии растаний анори муқаррарӣ дар шароити хочагии ҷангали ноҳияи Панҷ аз 20 апрел то 10 июл, дар шароити боғи ботаникӣ шаҳри Душанбе аз 01 май то 15 июл ва дар шароити парваришгоҳи набототи кӯҳии Кондара дар нимаи аввали моҳи май яъне, аз 05 то 20 июл, ки ин давра ҳарорати гармӣ дар ҳамон маврид бояд 20-220С бошад (Расми 2).

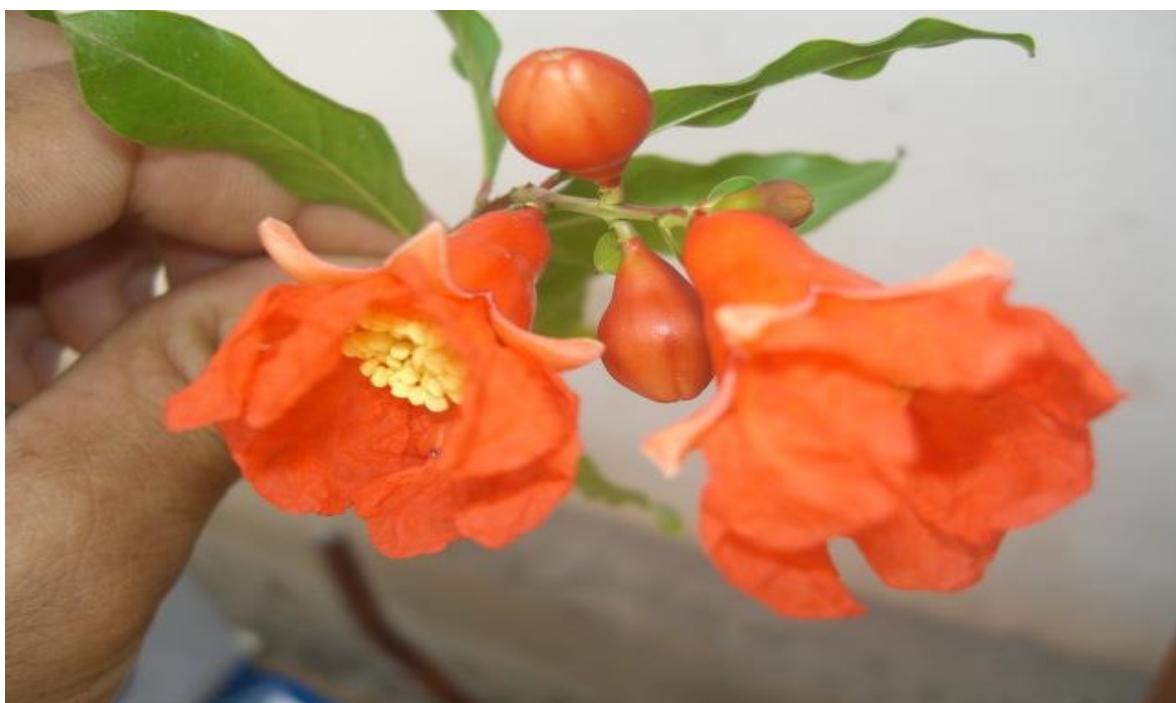
Аз рӯи маълумотҳои В.И. Запрягаева [7, с. 586-589] маълум гардидааст, ки давраи гулкунии растаний анори муқаррарӣ аз моҳҳои май то август мебошад, муддати шукуфтани ҳар гули он 2-3 рӯзро дар бар мегирад. Пештар гулҳои дарозмевабаргак, баъдтар пас аз 7-8 рӯз гулҳои кӯтоҳмевабаргаки анори муқаррарӣ кушода мешаванд. Дар охири моҳҳои май ё аввали июн гулҳои кӯтоҳмевабаргаки анори муқаррарӣ мерезанд, гулҳои дарозмевабаргак бошанд, мешукуфанд. Аз гулҳои дертаршукуфтаи анор меваҳо суст инкишоф меёбанд. Давраи гулкунии анор хеле самаранок буда, гулҳои аргувонии тираи (ба мисли муми занбӯри асал) он дар заминай ранги сабзи торикии баргҳои ҷиллодор барҷастагиашон фарқ мекунанд.

Гулҳо, ки дар паҳлӯи барги навдаҳои соли ҷорӣ ҷойгиранд, дучинса, аксар вақт яккаву 7-8 баргҳои аргувонӣ доранд. Косабаргаш рангай ҷиллодори ғафс, ки аз 8 гӯшаи ғафс иборат аст. Гулҳояш сурҳи дураҳшон аст. Гулбаргҳо, ба монанди гардбаргахо, дар гарданаки косабарг пайваст мешаванд. Танҳо як сутуни доғи луобдор дорад. Гулҳои калон, кӯзачашакл, тухмдон ва сутуни хуб инкишофёфта дорад. Гулҳои нисбатан хурдтар, зангӯлашакл, бо шумораи зиёди гардбаргахои инкишофёфта, вале тухмдонашон суст сабзиш карда мешаванд.

Дар солҳои тадқиқотшуда давраи пухтани мева дар растаний анори муқаррарӣ дар шароити хочагии ҷангали ноҳияи Панҷ аз 01 то 10 октябр, дар шароити боғи ботаникӣ шаҳри Душанбе аз 10 то 20 октябр ва дар шароити парваришгоҳи набототи кӯҳии Кондара аз 15 то 25 октябр ба қайд гирифта шудааст, ки дар ин давра дарозии навдаҳои яқсолаи ин растаний то 70-105 см мерасад (Расми 3). Давомнокии рӯзҳо дар давраи нашъунамои яқсолаи растаний анори муқаррарӣ ба ҳисоби миёна, 210-230 рӯз мебошад [1, с. 62-64].

Расми 1. Расми муғчаҳои анори муқаррарӣ

Расми 2. Гули анори муқаррарый

Расми 3. Рангҳои фенологии анори муқаррарӣ

Чадвали 1. - Мушохидай фенологияи анори мүккаррарӣ, вобаста ба давраҳои сабзиш

Минтақа-хой тақрибай	Варалкунни мұғча*	Күшодашавни мұғча	Күшодашавни барг	Кадкашини навда	Шонаңанды	Гулкүні	Пұхтани мева	Хачми барг,		Кади навда, см	Хазонрез
								дарозай	паҳнай		
Панч	15-25.03	25-30.03	01-15.04	05-10.04	15.04 -05. 07	20.04 -10. 07	01-10.10	.8 - 2	6-7	90-100	20.10 - 15.11
Душанбе	20-30.03	01-05.04	05-25.04	10-15.04	25.04 -10. 07	01.05 -15. 07	10-20.10	-2. 5	6.5 - 7	95-105	25.10 - 10.11
Варзоб	25.03-05.04	05-10.04	10-30.04	15-20.04	01.05 -15. 07	05.05 - 20.07	15-25.10	-2. 3	6-6,5	70-80	25.10 - 05.11

* - вакт

Дар вақти омұхтани давраҳои фенологӣ, сабзиши растанӣ муайян карда шудааст, ки вақти саршавии ин ё он давра, давомнокии яхела надошта, вобаста ба шароити экологии сабзиш тағиир меёбад. Инчунин давомнокии давраҳои гуногуни фенологӣ дар шароитҳои мухталифи экологӣ аз он гувоҳӣ медиҳад, ки сабзиши растаниҳо бо омилҳои мұхит аз он چумла, бо ҳарорат вобастагии калон дорад.

Растании анори муқаррарый вобаста ба шароитҳои таъсири тағиирёбии иқлим ва омилҳои антропогенӣ зери таҳдииди маҳвашви қарор дошта, дар “Китоби Сурхи Ҷумҳурии Тоҷикистон” ба қайд гирифта шудааст Китоби Сурхи Ҷумҳурии Тоҷикистон [8, с. 518].

Тадқиқотҳои илмии бисёрсола нишон медиҳанд, ки таърихи намуд, хосиятҳои мутобиқшавӣ дар ҷараёни сабзиш пайдо шуда, ҳарорати оптималӣ барои равандҳои гуногуни физиологӣ дар шароитҳои экологӣ, географии гуногун ҳархела мебошанд.

Муайян карда шудааст, ки ҳосилнокии анор, дар минтақаҳои ҷанубии Тоҷикистон нисбат ба минтақаҳои ноҳияҳои шимолӣ фарқ карда, ҳосилнокӣ зиёдтар аст. Албатта пеш аз ҳама ин бо равшанини рӯз ва меъёри гармии минтақаи ҷанубӣ вобаста мебошад.

АДАБИЁТ

1. Бобоев И.А. Биоэкологические и физиологические особенности *Rupicag ranatum* L. и *Diospyros lotus* L. в условиях Таджикистана. Дисс... к.б.н. /Бобоев И.А. - Душанбе, 2014, 124 с.
2. Гулов С.М. Интродукция и селекция субтропических культур в Таджикистане / С.М. Гулов, З. Шарипов // Монография, издательство Дониш. - Душанбе, 2003. 114 с.
3. Давлатов, С.Х. Сравнительное анатомо-морфологическое изучение листа некоторых интродуцированных вечнозеленых видов *Berberis* L [Текст] / С.Х. Давлатов, А.А. Ашуров// Тез. докл. междунар. конф. «Развитие горных регионов Центральной Азии в XXI веке» Хорог. - 2001. - С.40-42.
4. Джангуразов Ф.Х. Субтропические плодовые бассейна р. Туполанг (Западный Гиссар) / Ф.Х. Джангуразов –Изв.отдел. естеств. наук АН ТаджССР, вып. 21, 1957, 268 с.
5. Зайцев, Г.Н. Оптимум и норма в интродукции растений [Текст] / Г.Н.Зайцев. - М.: Наука, 1983. - 269 с.
6. Запрягаева, В.И. Субтропические плодовые Дарваза [Текст] / В.И.Запрягаева. - Сообщ: ТФАН СССР. - Вып. II. - 1947. - С.10-11.
7. Запрягаева, В.И. Дикорастущие плодовые Таджикистана [Текст] / В.И. Запрягаева. - М.-Л.: Наука, 1964. – 695 с.
8. Китоби сурхи Ҷумҳурии Тоҷикистон. Нашри дуюм. [Матн]. -Душанбе, 2015. – 535 с.
9. Кузнецов, В.В. К вопросу о биологии цветения граната [Текст] / В.В.Кузнецов // Докл. АН Уз ССР. - 1952. - № 5. - С.4-5.
10. Кульков, О.П. Культура граната в Узбекистане [Текст] / О.П. Кульков.-Ташкент, Изд-во «Фан» Узбекской ССР, 1983. - 190 с.
11. Розанов, Б.С. Культура граната в СССР [Текст] / Б.С. Розанов.-Сталинабад, 1961. – 223 с.

12. Сидоренко, Г.Т., Мечиславский Ю.А. Субтропическая древесно-кустарниковая растительность по Пянджу и Оби-Ниуо [Текст] / Г.Т. Сидоренко, Ю.А. Мечиславский // Докл. АН ТаджССР. Т. IV, вып. 6. – 1961. - С. 267-271.
13. Чукавин, И.Г. О древесно-кустарниковой растительности северо-восточной части хребта Хозретиша [Текст] / И.Г. Чукавин // Изв. одел. с.-х. и биол. наук АН ТаджССР. Вып. 1(14). - 1961. - С. 61-67.
14. Шарипов, З. Растаниҳои субтропикии Осиёи марказӣ. Монография / З. Шарипов, И.А. Бобоев. – Душанбе, 2016. - 177 с.

ДАВРАҲОИ ФЕНОЛОГИИ РАСТАНИИ АНОРИ МУҚАРРАРӢ (PUNICA GRANATUM L.) ДАР ШАРОИТИ ТО҆ЦИКИСТОН

Аз натиҷаи тадқиқотҳои илмӣ муайян гардидааст, ки давраҳои фенологии анири муқаррарӣ (*Punica granatum L.*), саршавии нашъунамо ва давомнокии онҳо якхела набуда, вобаста аз шароити сабзиши растани гуногун мебошанд. Гуногуни дарашрои фенологӣ дар шароитҳои ҳархела дар бораи он гувоҳӣ медиҳад, ки сабзиши растаниҳо бо омилҳои муҳит аз он ҷумла, бо ҳарорат вобастагии калон дорад.

Калимаҳои калидӣ: *Punica granatum L.*, биоэкология, фенология, давраҳои сабзиши.

ФЕНОЛОГИЧЕСКИЕ ФАЗЫ РАЗВИТИЯ РАСТЕНИЙ ГРАНАТА ОБЫКНОВЕННОГО (PUNICA GRANATUM L.) В УСЛОВИЯХ ТАДЖИКИСТАНА

По результатам научных исследований фенологические фазы развития граната обыкновенного (*Punica granatum L.*), начало их роста и их продолжительность не совпадают и зависят от разных условий роста развития растений. Разнообразие фенологических фаз в разных условиях указывает на то, что рост растений сильно зависит от факторов окружающей среды, в том числе от температуры.

Ключевые слова: *Punica granatum L.*, биоэкология, фенология, фазы развития

PHENOLOGICAL PHASES OF DEVELOPMENT OF POMEGRANATE (PUNICA GRANATUM L.) PLANTS IN THE CONDITIONS OF TAJIKISTAN

According to the results of scientific research, the phenological phases of the development of the common pomegranate (*Punica granatum L.*), the beginning of their growth and their duration do not coincide and depend on different conditions for the growth of plant development. The diversity of the phenological phase under different conditions indicates that plant growth is highly dependent on environmental factors, including temperature.

Keywords:– *Punica granatum L.*, bioecology, phenology, phases of development.

Дар бораи муаллиф:

Бобозода Илҳомҷон Абдушукур –
Донишгоҳи давлатии омӯзгории
Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ,
номзади илмҳои биологӣ, доценти
кафедраи ботаника. Сурога: 734003,
Ҷумҳурии Тоҷикистон, шаҳри Душанбе,
хиёбони Рӯдакӣ, 121. Тел: (+992)
555559205. E-mail: ilhomjon.77@mail.ru;

Об автора:

Бобозода Илҳомҷон Абдушукур –
Таджикский государственный
педагогический университет им. С. Айни,
кандидат биологических наук, доцент

кафедры ботаники. Адрес: 734003,
Таджикистан, Душанбе, проспект Рудаки,
121. тел: (+992) 555559205., E-mail:
ilhomjon.77@mail.ru

About the authors:

Bobozoda Ilhomjon Abdusshukur - Tajik State Pedagogical University named after Sadriddin Ayni, Candidate of biological, associate professor department of Botany, Address: 734003, Republic of Tajikistan, sh. Dushanbe, Rudaki Avenue 121. Phone: (+992) 555559205., E-mail: ilhomjon.77@mail.ru

ТДУ 577.1 (575.3)

**ТАЪСИРИ ПАЙВАСТАГИҲОИ КОМПЛЕКСИИ ОҲАНУ КОБАЛТ БА
ТАРКИБИ ПИГМЕНТҲОИ РАСТАНИИ ГАНДУМ**

Насруллоева М.Х., Ҳамробоева З.М.
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

Гандум ин зироати ғалладонагии қадима ба шумор рафта, қарib дар ҳамаи минтақаҳои кураи Замин аз қадимулайём кишт карда мешавад. Гандум ҳамчун ба сифати ғизози одамон ва ҳайвонот истифода бурда мешавад. Гандум ба авлоди (*Triticum*) тааллук дошта, дар айни замон зиёда аз 30 намуди худрӯй ва мазрӯи он маълум аст. Асосан дехқонон ду навъи гандумро кишт мекунанд. Ин навъи гандуми саҳтдона ва мулоимдона мебошад. Мувофиқи маълумотҳои ҳафриётӣ гандумро дар Осиё 7-6 ҳазор сол дар Юнону Боҳтар 6-5 ҳазор сол ва Миср 4 ҳазор сол то милод кишт мекарданд. Дар ибтидои солшумории милодӣ гандум дар тамоми Осиё ва Африқо кишт мешуд. Асрҳои 16-17 муҳочирони аврупой гандумро ба Амрикои Ҷанубӣ ва сипас ба Амрикои Шимолӣ, асрҳои 18-19 ба Канада ва Австралия бурданд. Ҳамин тавр гандум дар тамоми дунё паҳн гашт. Дар Тоҷикистон бошад қарib дар ҳамаи манотиқаш гандум кишт карда мешавад. Сайёҳи итолиёй Марко Поло навиштааст, ки гандум дар Тоҷикистон дар минтақаи Помир бисёртар кишт карда мешавад. Академик Н.И.Вавилов Тоҷикистонро дар Осиёи Миёна маркази навъҳои гуногуни пайдоиши гандум ба қалам додааст. Дар дунё гандумпарварӣ асосан дар Хитой, ИМА, Ҳиндустон, Русия, Фаронса, Канада, Украина, Туркия ва Қазоқистон ривоҷ дорад. Такрибан 60 дарсади истеҳсоли ҷаҳонии гандум бар дӯши ИМА аст. Ҳаридорони асосии гандум Русия, Ҷопон, Миср, Бразилия, Лахистон, Итолия, Кореяи Ҷанубӣ, Ироқ ва Марокаш мебошанд. Гандум дар шароити Тоҷикистон дар ҳарорати 3-4oC месабзад. Гандум аз рӯйи сафеданокӣ, микдори оҳар, хушҳазмшавӣ ва қобилияти зиёди ғизозӣ доштанаш аз дигар зироатҳои ғалладонагӣ бартарӣ дорад. Дар таркиби дони гандум ба микдори зиёд сафеда (ба ҳисоби миёна 25-30%), ангиштоб (60-64%), равған (1,5-2%), намакҳои минералий (1,7%) витамину ферментҳо ва дигар моддаҳо мавҷуданд. Аз гандум орду ярма, спирт, равған, ширеш, аз ордаш маҳсулоти макаронию қаннодӣ тайёр мекунанд. Мувофиқи маълумотҳои оморӣ таи солҳои охир истеҳсоли ғалладонагиҳо дар Тоҷикистон зиёд шуда истодааст. Дар баробари зиёд шудани истеҳсоли ин намуди зироат талабот низ зиёд аст. Аз сабаби он, ки кишвари мо мамлакати кӯҳсor аст, яъне 93%-и онро кӯҳсor ва танҳо 7%-ро ҳамворӣ ташкил мекунад, майдони заминҳои киштшавандҳо хело ҳам кам аст. Моро зарур меояд, ки барои васеъ кардани майдони заминҳои кишт ва ҳосили хуб ба даст овардан аз қитъаҳои ками замин аз моддаҳои фаъоли биологӣ, ки ҳамчун танзимкунандаҳои равандҳои ҳаётӣ растаниҳо мебошанд ба таври васеъ истифода барем. [7, с.3-4].

Яке аз моддаҳои химиявие, ки аз тарафи олимони соҳаи химияи ДМТ синтез карда шудааст, ин пайвастагии комплексии оҳану кобалт $\text{Fe(II)}:\text{Fe(III)}:\text{Co(II)}:\text{Ac}$ (1:1:1:2) мебошад, ки ҳамчун фаъолкунандаҳои рушду инкишоф дар соҳаи парвариши меваҳо, зироатҳо ва пахтапарварӣ пешниҳод шудааст

Пайвастагиҳои комплексӣ пайвастагиҳои координатсионии як синфи маҳсуси пайвастаҳои химиявиеро мегӯянд, ки дар натиҷаи бо ягон ион пайваст шудани молекулаҳои нейтралӣ ё ионҳои дигар ҳосил мешаванд. Ҳосият ва соҳти пайвастагиҳои комплексӣ дар асоси назарияи координатсионӣ, ки онро олими швейтсарӣ Алфред Вернер соли 1893 пешниҳод намудааст, шарҳи худро ёфтанд. Мувофиқи назарияи координатсионӣ дар молекулаи пайвастагиҳои комплексӣ яке аз ионҳо, одатан ионҳои заряди мусбатдошта, мавқеи марказӣ дорад ва онро иони комплексҳосилкунанда ё марказӣ меноманд. Дар атрофи ин ион якчанд ионҳои заряди муқобилдошта ё молекулаҳои электроннейтрал, ки онҳоро лигандҳо меноманд, ҷойгиранд. Пайвастагии комплексии оҳану кобалт $\text{Fe(II)}:\text{Fe(III)}:\text{Co(II)}:\text{Ac}$ (1:1:1:2) аз тарафи доктори илмҳои химияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон Раҳимова М.М бо ҳамкоронаш синтез карда шуда, ба кафедраи биохимияи ДМТ барои омӯзиши хусусиятҳои биологиашон пешкаш гардидаанд [9,с.4-8].

Объектҳои таҳқиқот. Ба ҳайси объекти таҷрибавӣ навъҳои гандуми мулоимдонаи *Triticum aestivum* L. Фарҳодӣ ва Ориён истифода шудаанд. Навъҳои номбурда аз Маркази инноватсионии биологӣ ва тибии Академияи илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон дастрас гардидаанд.

Усулҳои таҳқиқот: Оҳан дар фаъолияти элементҳои асосии занчираҳои электронӣ интиқолдиҳандай нафаскашӣ ва фотосинтез, дар барқароршавии нитрогени молекулавӣ ва нитрат то аммиак иштирок менамояд, зинаҳои аввали синтези молекулаи хлорофиллро

катализ мекунад. Оҳан дар таркиби сафедаҳо ҳам дар шакли гемӣ (ситохромҳо, пероксидаза, каталаза) ва ҳам дар шакли гайригемӣ (масалан, кластерҳои оҳанию сулфурии ферредоксин) вуҷуд дошта метавонад. Оҳан дар таркиби хок дар шакли оксидшуда (FeO_3^+) мавҷуд аст ва барои аз худ намудани растаниҳо бояд барқарор шавад (то FeO_2^+). Норасоии оҳан, ки бештари вақт ҳангоми аз ҳад зиёд намудани намнок шудани хокҳои карбонатӣ вомехӯрад, дар зардшавии баргҳо (хлороз) ва паст шудани шиддатнокии равандҳои оксиду барқароршавӣ зоҳир мегардад [1, с.77-79].

Дар растаниҳо кобалт танҳо дар шакли дувалентагӣ вомехӯрад ва дар тезонидани равандҳои ферментативӣ, мубодилаи сафедаву карбогидрат, синтези кислотаҳои нуклеинат ва равандҳои оксиду барқароршавӣ иштирок мекунад.

Дар таҷрибаи гузаронидаи худ барои ҳар як навъ дар ду зарфи вегетатсионӣ 30-данагӣ тухми растанини навъи гандуми Фарҳодӣ ва Ориён гирифт. Тухмиҳои зарфи якумро муддати 16 соат дар оби дистилятшуда нигоҳ доштем. Тухмиҳои зарфи дуюмро дар маҳлули пайвастагии комплексии оҳану кобалт $\text{Fe(II)}:(\text{II}):(\text{Co(II)})$ HL-0,05-%-а ба муддати 16 соат тар намудем. Баъдан ба ҳамаи онҳо 10 мл об илова намуда, онҳоро кишт намудем. Баъд аз якчанд рӯз миқдори пигментҳои растаниҳоро ҳисоб намуда муайян кардем.

Чудо кардани (экстраксия)-и пигментҳо. Пигментҳоро аз маводи тару тоза чудо намудем. Ҳангоми интиҳоби моддаҳои ҳалкунанда бояд ба назар гирифт: ҳалшавии пигментҳо ва имкониятҳои ҷудокунии онҳо бо ҳалкунандаи мазкур аз комплекси липопротеидии пластидаҳо. Аз маводи растаний пурра ҷудо кардани пигментҳо танҳо ҳангоми истифода бурдани ҳалкунандаҳои ғайриқутбонк мумкин мешавад. Миқдори хлорофиллҳои а ва b (хл а ва хл b) ва суммаи каротиноидҳоро баъд аз ҷудокунӣ аз барг бо этаноли 96% тибқи формулаҳо аз кори Lichtenhalter (1983) муайян намудем.

Натиҷаҳои таҳқиқот. Олимони солҳои пеш вобастагии байни миқдори хлорофилл ва шиддатнокии фотосинтезро ҳангоми миқдори зиёд будани нуриҳои минералий ва мавҷуд будани намнокӣ қайд намуданд. Умуман бояд қайд кард, ки концентратсияи баланд ва миқдори умумии хлорофилл яке аз омилҳои муҳими фаъолнокии биологии растаний ба шумор меравад.

Дар ин фасл мо миқдори пигментҳои растанини гандуми навъи Фарҳодӣ ва Ориёнро дар зери таъсири маҳлули пайвастагии комплексии оҳану кобалт $\text{Fe(II)}:\text{Fe(III)}:\text{Co(II)}:\text{Ac}$ (1:1:1:2) -0,05%-а дида баромадем. Натиҷаҳои таҳқиқот бо нишондиҳандаҳои гандуми навъи Фарҳодӣ ва Ориён дар ҷадвали зерин оварда шудааст.

Дар ҷадвали зерин мо аввал миқдори хлорофилли a-ро дида баромадем, ки ҳангоми муқоиса он дар наврустаҳои бо об (H_2O) парвариш ёфта дар навъи Фарҳодӣ ба 0,52мг /г ва навъи Ориён ба 0,43мг/г вазни тар баробар буд. Баъд он зери таъсири хушкӣ паст шуд, ки дар навъи Фарҳодӣ ба 0,37мг/г ва навъи Ориён 0,18мг/г вазни тари растаний баробар шуд. Зери таъсири пайвастагии комплексӣ бо таъсири хушкӣ дар навъи Фарҳодӣ ба 0,50мг/г ва навъи Ориён ба 0,0,42мг/г вазни тари растаний баланд гардид. Ҳамчунин тухмиҳое, ки зери таъсири пайвастагии комплексӣ бе таъсири хушкӣ қарор доштанд миқдори хлорофилли a дар навъи Фарҳодӣ ба 0,59мг\г ва дар навъи Ориён ба 0,49мг\г вазни тари растаний боло рафт. Аз ин бармеояд, ки пайвастагии комплексии оҳану кобалт ба растаний ҳангоми нашъунамо ёрӣ мерасонанд.

Фоизи миқдори хлорофилли a бошад аз наврустаҳои навъҳои гандуми Фарҳодӣ ва Ориён зери таъсири об буда ба 100% расид. Зери таъсири хушкӣ бошад дар дар навъҳои Фарҳодӣ ба 71% ва Ориён ба 42% расид. Аз таъсири пайвастагии комплексӣ бо хушкӣ дар навъи Фарҳодӣ ба 98% дар навъи Ориён ба 96% ва бе таъсири кардани хушкӣ зери таъсири пайвастагии комплексӣ дар навъи Фарҳодӣ ба 114% ва дар навъи Ориён бошад ба 113% расид, яъне миқдори пигментҳо баланд шуд.

Миқдори хлорофили b бошад ҳам ҳамин гуна натиҷаро дод. Аз ҷумла миқдори хлорофилли b аз наврустаҳои навъҳои гандуми Фарҳодӣ ва Ориён зери таъсири об буда 100%-ро ташкил дод. Зери таъсири хушкӣ буда, дар навъи Фарҳодӣ 86% ва навъи Ориён бошад ба 46%-ро ташкил дод. Аз растаниҳое, ки зери таъсири комплекс бо хушкӣ қарор доштанд миқдори хлорофилли b нисбат ба хушкӣ хеле баланд шуд, ки дар навъи Фарҳодӣ ба 104% ва дар навъи Ориён бошад ба 93% баробар шуд, ки ҳатто фоизи миқдори хлорофилли b аз таъсири моддаи комплексӣ дар навъи Фарҳодӣ нисбати об 4% баланд гардид. Аз таъсири моддаи комплексӣ бе таъсири хушкӣ дар навъи Фарҳодӣ ба 119% ва дар навъи Ориён ба 118% миқдори хлорофиллҳои b баробар шуд.

Агар аз ҷиҳати суммаи хлорофиллҳои a ва b ба ҷадвал нигарем миқдори хлорофиллҳо аз таъсири об дар навъҳои Фарҳодӣ ба 0,81мг/г ва навъи Ориён ба 0,69мг/г вазни тари растаний баробар шуд. Миқдори хлорофиллҳо аз таъсири хушкӣ паст шуд, яъне дар навъи

Фарходӣ 0,61мг/г ва Ориён ба 0,30мг/г баробар шуд. Инчунин суммаи хлорофилҳои зери таъсири пайвастагии комплексӣ бо хушкӣ ва бе таъсири хушкӣ буда, баланд шуд. Масалан дар навъи Фарходӣ ба 0,76мг/г ва дар навъи Ориён ба 0,69мг/г вазни тари растани зери таъсири пайвастагии комплексӣ бо хушкӣ ва зери таъсири пайвастагии комплексӣ бе таъсири хушкӣ дар навъи Фарходӣ ба 0,92мг/г ва дар навъи Ориён ба 0,80мг/г баробар шуд Агар мо навъҳои омӯхташудаамонро байни ҳам суммаи хлорофилҳои а-ро муқоиса кунем дар чойи аввал навъи Фарходӣ меистад.

Миқдори каротиноидҳо бошад хеле паст рафт. Яъне зери таъсири хушкӣ дар навъи Фарходӣ 75%, Ориён 36% ва зери таъсири об ҳардӯи навъҳо 100% баланд гардианд. Инчунин зери таъсири пайвастагии комплексӣ бо хушкӣ ва пайвастагии комплекси бе таъсири хушкӣ нисбат ба хушкӣ баланд шуд, ки дар навъи Фарходӣ ба 88% ва дар навъи Ориён ба 86% зери таъсири пайвастагии комплексӣ ва хушкӣ буда, ва зери таъсири пайвастагии комплексӣ бе таъсири хушкӣ дар навъи Фарходӣ ба 114% ва дар навъи Ориён ба 106% баробар шуд.

Суммаи пигментҳо ҳам бошад чунин натичаро нишон медиҳад. Масалан, фоизнокии

	№	Вариант таҷриба	Хлорофили а	Хлорофили b	Хлорофили a + b	Хлорофили а b	Каротиноидҳо	Хлорофил/ Каротиноидҳо	Суммаи пигментҳо	%
Фарходӣ		H2O	0,52	0,28	0,81	1,86	0,16	5,0	0,96	100
		хушкӣ	0,37	0,24	0,61	1,54	0,12	5,8	0,73	76
		Пк+ хушкӣ	0,50	0,26	0,76	1,90	0,14	5,4	0,90	94
Ориён		ПК	0,59	0,33	0,92	1,79	0,17	5,41	1,09	114
		H2O	0,43	0,26	0,69	1,65	0,14	4,9	0,83	100
		хушкӣ	0,18	0,12	0,30	1,50	0,05	6,0	0,35	42
		Пк+ хушкӣ	0,42	0,27	0,69	1,55	0,12	5,7	0,81	98
		ПК	0,49	0,31	0,80	1,58	0,16	5,00	0,96	116

суммаи он дар об дар навъи Фарходӣ ва Ориён ба 100%, дар хушкӣ дар навъи Фарходӣ ба 76% ва Ориён бошад ба 42% баробар шуд. Зери таъсири пайвастагии комплексӣ бо хушкӣ дар навъи Фарходӣ ба 98% ва дар навъи Ориён ба 94% ва зери таъсири пайвастагии комплексӣ бе таъсири хушкӣ дар навъи Фарходӣ ба 116% ва дар навъи Ориён ба 114% баланд гардида.

АДАБИЁТ

1. Берсукер И.Б., Аблов А.В., Химическая связь в комплексных соединениях, Кишинев, 1962; Гринберг А.А., Введение в химию комплексных соединений, 2 изд., Л.-М., 1951 г.
2. Горышина, Т.К. Водный дефицит в листьях травянистых дубравных растений разных сезонных групп/Т.К.Горышна, А.И.Самсонова// Ботанический журнал-1966,- Т.51-№5,- С.770.
3. Каримова.И., Эргашев.А., Абдуллоев.А. Влияние почвенной засухи на содержание углеводов. Известия АН РТ, Отдел биологии и мед. Наук. №2(163), 2008. 63 с.
4. Конев С.В., И. Д. Волотовский. Фотобиология. Издательство БГУ им В.И.Ленина. Минск, 1974. 186 с.
5. Либберт Э. Физиология растений. //М.: Мир, 1976 – 582 с.
6. Рубин А.Б.Биофизика. Москва “Высшая школа”, 1987. 223с.
7. Содиқзода М.С, Ҳамробоева З.М. Омӯзии таркиби пигментҳои фотосинтетикӣ дар навъҳои гуногуни гандум // Маводҳои конференсияи илмӣ-назариявии устодони ДМТ баҳшида ба Даҳсолаи байналмиалии амал “Об барои рушди устувор, солҳои 2018-2028”, Соли рушди сайёҳӣ ва ҳунарҳои мардумӣ, “140-солагии зодрӯзи Каҳрамони Тоҷикистон Садриддин Айнӣ” ва 70-солагии ДМТ-Душанбе, 2018. 166 с.
8. Содиқзода М.С., Якубова М.М., Ҳамробоева З.М. Таъсири пайвастагиҳои комплексии гуногун ба энергияи сабзии ва рушди гандуми мулодимона //Кишоварз, 2021. - № 3(92). 109 с.
9. Содиқзода .М.С.оид ба тасири пайвастагиҳои химиявии ҷудогона ба нишондиҳандаҳои физиологию биохимияви наврустаҳои гандум .Рисолаи магистрӣ. Душанбе - 2016, 59 саҳ.
10. Якубова М.М., Ҳамробоева З.М. Биохимия растений.-Душанбе: 2008. 266 с.

ТАЪСИРИ ПАЙВАСТАГИҲОИ КОМПЛЕКСИИ ОҲАНУ КОБАЛТ БА ТАРКИБИ ПИГМЕНТҲОИ РАСТАНИИ ГАНДУМ

Дар мақола натиҷаҳои омӯзиши миқдори пигментҳои фотосинтетикии барги гандум зери таъсири хушкӣ ва пайвастагии комплексии оҳану кобалт нишон дода шудааст. Аз натиҷаҳои таҳқиқот чунин бармеояд, ки пайвастагиҳои комплексӣ ба миқдори пигментҳои фотосинтетикии растаниҳо таъсири мусбии худро мерасондаанд.

Калидвоожаҳо: гандум, пигмент, фотосинтез, галладона, хлорофилл, пайвастагии комплексӣ, тухмӣ.

ВЛИЯНИЕ КОМПЛЕКСНЫХ СОЕДИНЕНИЙ ЖЕЛЕЗА И КОБАЛЬТА НА СОСТАВ ПИГМЕНТОВ РАСТЕНИЙ ПШЕНИЦЫ

В статье приведены результаты изучения содержания фотосинтетических пигментов под влиянием засухи и комплексного соединения железа и кобальта. По результатам исследования следует, что комплексное соединение оказывает положительное влияние на содержание фотосинтетических пигментов растений.

Ключевые слова: пшеница, пигмент, фотосинтез, злаки, хлорофилл, комплексное соединение, семя.

INFLUENCE OF COMPLEX COMPOUNDS OF IRON AND COBALT ON THE CONTENT OF PIGMENTS OF WHEAT PLANTS

The article presents the results of studying the content of photosynthetic pigments under the influence of drought and a complex compound of iron and cobalt. According to the results of the study, it follows that the complex compound has a positive effect on the content of photosynthetic pigments in plants.

Keywords: wheat, pigment, photosynthesis, cereals, chlorophyll, complex compound, seed.

Об авторах:

Хамрабаева Зухра Мамаджановна -
кандидат биологических наук, доцент
кафедры биохимии биологического
факультета Таджикского национального
университета. Тел. (+992) 934743366, E-
mail: zuhrah62@mail.ru.

Насруллоева Мухаррама – магистр
кафедры биохимии биологического
факультета Таджикского национального
университета. E-mail:
nasrulloevamuharrama@gmail.com. Тел.
(+992) 777011272

Дар бораи муаллифон

Хамробоева Зухра Мамадчоновна -
номзади илмҳои биологӣ, дотсенти
кафедраи биохимияи факултети
биологии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

Тел. (+992)934743366, E-mail:
zuhrah62@mail.ru.

Насруллоева Мухаррама –
магистранти кафедраи биохимияи
факултети биологии Донишгоҳи миллии
Тоҷикистон. Тел. (+992) 777011272,
nasrulloevamuharrama@gmail.com

About authors:

Hamrabaeva Zuhra Mamadjanova -
Candidate of Biological Sciences, Associate
Professor of the Department of Biochemistry,
Faculty of Biology, Tajik National University.
Tel. (+992) 934743366, E-mail:
zuhrah62@mail.ru.

Nasrulloeva Muharrama – MA of the
Department of Biochemistry, Faculty of
Biology, Tajik National University. Phone:
(+992) 777011272, E-mail:
nasrulloevamuharrama@gmail.com

УДК: 591.128:611.814.1

ББК: 54.10(2)

И-83

ВЛИЯНИЕ ТЕПЛОВОЙ НАГРУЗКИ НА ФИЗИОЛОГО БИОХИМИЧЕСКИЕ ПОКАЗАТЕЛИ У КРЫС В УСЛОВИЯХ СОЛЕВОЙ ДИЕТЫ**Иронова С.Ш.***Таджикский государственный педагогический университет им. С. Айни***Устоев М.Б.***Таджикский национальный университет*

Известно, что среди экологических факторов окружающей среды температура считается наиболее интенсивно влияющим на организм человека и животных фактором. Проблема высокой температуры на организм (тепловая камера, горячие цеха заводов и фабрик, работа в условиях жаркого климата) всегда была актуальной и имеет непосредственное теоретическое и практическое значение.

В исследованиях Батуев А. С. , Гафуров Б. Г. [1-780с,2-49с], показано, что в условиях длительной жажды происходит стойкое изменение функционального состояния организма. При этом меняется поведение, связное с избирательным отношения животного к пищевым факторам окружающей среды. В результате увеличиваются устойчивость организма к действию высокой температуры. Приспособление организма к отдельным факторам (температура) связано с изменением функционального состояния нервной системы[5-61с],

Цель данного исследования состояла в изучении изменении двигательных пищевых условных рефлексов при различно подкреплении у крыс в условия перегревания.

Работа выполнено на белых беспородных крысах-самцах массой 160-180 г. Крысы находились в тепловой камере, где поддерживался микроклимат с температурой +29-400С и влажностью 20-40%. Опыты проведены в 2-х сериях.

В первый серии опытов (10 крыс) исследовалось влияние перегревания на изменение ректальной температуры, частоты дыхательных движений потери массы тела, содержания ионов натрии, калия, общего белка в плазме, суточного диуреза в течение 25-20 дней опыта при солевой диете и частичной водной депривации.

Во второй серии прослеживались (25 крыс) эти же показатели у неадаптированных к гипертермии крыс. Для этой цели крысы подвергались адаптации в течение 10 дней в условиях 2-х часового перегревания в термокамере при +260С.

Следует заметить, что животные до перегревания получали обычный пищевой рацион и воду без ограничения, а потом через 2 часа после кормления помещались в термокамеру. Забор крови на биохимические показатели производился через 2 часа после извлечения их термокамеры.

Перегревание создавалось помещением животных в термокамеру ежедневно на 2 часа в течение 20 дней при температуре +29-400 и влажности 20-40%. Ректальная температура животных измерялась до и после 2-х часового перегревания с помощью электротермометра ТПЭМ-І.

Дыхательные движения записывались с помощью потенциометра на самописце. Датчиком дыхания служила ниппельная резинка, заполненная угольным порошком, которая укреплялась на грудной клетке крысы. Датчик присоединился к входу низкочастотного усилителя. Усиленный сигнал подавался на формирующее устройство, где происходило преобразование напряжения в импульсы. Импульсы подавалось на триггеры где производился их счёт. К выходам последних семи триггеров подключались поляризованные реле типа РП-5 контакты которых коммутировали цепь преобразователя код-аналог. Преобразователь имел выход который соединялся с входными зажимами канала самописца ЭПП-09.

При повторных тепловых нагрузках учитывались влаг потери и измерялись до и после пребывания животных в термокамере. Регистрация влаг потерь производилась с помощью гидростатических дифференциальных весов, позволяющих с большой точностью в любое

время эксперимента измерять колебания массы тела животного. Жажды изучалась при 2-х пищевых режимах:

- 1) вода предлагалась крысам перед перегреванием.
- 2) после выведения их из термокамеры.

Для определения ионов натрия калия использовался пламенный фотометр типа ФПЛ-2. Содержание общего белка определялось по методу Лоури.

Влажность пищевого зерна создавалась путем помещения его в воду. Установлено что сухое зерно содержало 6% а после смачивания 15% воды.

Для определения количества суточного потребления воды был использован самый простой способ учета. В клетке где находилась крыса закреплялась изогнутая градуированная питьевая трубка с носиком заполненным водой. Измерения количества выпитой воды проводилось через каждый 2 часа в течение дня.

Полученные результаты подвергались статистической обработке по методу Р. Б. Стрелкова [8-110с], В.Ю.Урбах [10-132].

Результаты исследования. Первая серия. Положительный условный рефлекс в форме побежки от стартовой площадки к левой кормушке (ЛК) при влажной пище (тон 1000 Гц) укреплялся после 180,5+ 0,74 сочетаний, значение латентного периода и время побежки составляло 0,5+ 0,2 и 7,2+ 0,12с при закреплении условного рефлекса. Дифференцированной торможения (тон 500 Гц) из левого динамика впервые проявилось неподкрепляемого раздражителя.

Правосторонний положительный условный рефлекс начал проявляться после 15,6+0,22 сочетаний сигнала с 7%-м соленым пищевым подкреплением, закрепился на 250,5+0,87 повторах. Латентный период и время побежки на сигнал 800Гц к правой «соленой» кормушке снижалась с 5,2+0,14с и 14,4+0,11 до 1,2+0,41с и 9,6+0,59с по мере закрепления условного рефлекса. Дифференцированной торможения (400 Гц) закрепилось на 70,4+0,5 применениях неподкрепляемого раздражителя. После стабилизации условных рефлексов производилось увеличения солёность пищевого подкрепления в правой кормушке до 10%. Животные съедали в опыте всю порцию пищи во всех 10 сочетаниях условного раздражителя. Увеличение процентного содержания хлорида натрия до 15% в пище приводило к увеличению латентного периода и времени побежки на 1,2+ 0,29 и 2,0 + 0,88 с. Эта величина принималась за верхний порог солености пищи для экспериментальных животных.

Влияние длительной солевой диеты на условно рефлекторная деятельность животных.

После 7 дней от начала солевой диеты меняли местоположение условных сигналов в течение пяти проб в каждом опыте. Установлено что сигнал влажного вызывал в 1-2-ом опыте (в 5-и случаях) побежку с прежним латентным периодом к правой, «соленой» кормушке и поеданием соленого зерна которое ранее отвергалось животным. На третий день опыта пробах на «влажный» сигнал (тон 1000Гц) крысы выполняли побежку к «соленой» кормушке в 2-х случаях. В то же время по сигналу «соленого» теперь располагающемуся над «влажной» кормушкой животный условно рефлекторных побежек не осуществляли. Однако, возвращение условных сигналов на прежние места сопровождалось полным восстановлением двигательно-пищевых условных рефлексов с получением пищи из левой «влажной» кормушки и отсутствием соответствующих побежек по сигналу «соленого» к правой кормушке.

Спустя 14 дней от начала солевой диеты и теплового воздействия меняли местоположение кормушек, при этом сохранив прежнее расположение условных сигналов. В результате чего произошла переделка сигнальной роли условных раздражителей что выразилось в стабилизации положительных и дифференцировочных условных рефлексов на сигналы (бывшие «соленые»), связанный с влажным пищевым подкреплением. Одновременно бывший условный сигнал «влажного» приобрел другое значение и на фоне высокой мотивации жажды сопровождался торможением условных побежек к правой «соленой» кормушке. Дифференцировочное торможение на 4-7 день переделки стало

растормаживаться: условные побежки по положительному сигналу (тон 800 Гц) осуществлялись в 15,8+0,22% случаев. В то же время прочность дифференцировочного рефлекса составляла 10,5+ 0,81%. Следует отметить, что наряду с исследованием изменения основных параметров ранее выработанных а также вновь образовавшихся условных рефлексов изучались некоторые косвенные показатели степени изменения водно-солевого обмена в сторону дегидратации: объем выпитой за сутки воды изменение концентрации ионов натрия, калия, хлора, общего белка плазмы крови и суточного диуреза на фоне солевой диеты. Солевая диета и частичная водная депривация создавались следующим образом: ежесуточно в пищу добавляли 7% хлорида натрия.

Анализ плазмы крови на содержание ионов натрия, калия, хлора и общего белка показал, что концентрация натрия и хлора в эти условиях опыта увеличилась в 2 раза, общего белка – 1,2 раза, а содержание калия, наоборот, уменьшилось в 1,2 раза на третий день солевой диеты и частичной водной депривации. На пятый день - содержание натрия, хлора и общего белка стало в 1,01., 1,06., 1,21 раза больше калия- в 1,4 раза меньше на седьмой день - эти показатели изменились незначительно. В последующие 15-20 дни отмечалось увеличение содержания ионов натрия, хлора, общего белка и снижение концентрации калия в плазме крои крыс.

На 2-15 день солевой диеты объем выпитой воды за сутки не превышал 22,4мл, к 20 дню стал падать до 18,6мл, если учесть, что в контрольных вариантах крысы выпивали не более 6,7мл. Суточный диурез в течение всего периода наблюдений составлял 4,7мл, в контроле - 8,2мл. Частота дыхания и ректальная температура не менялась.

Результаты опытов второй серии для неадаптированных и 1-й группы крыс (25шт) показали что концентрации ионов натрия на 2-10 день теплового воздействия нарастили с 144,2 до 152,2 ммоль/л а начиная с 10 дня до 20-находились на одном уровне и не превышала 147,0 ммоль/л, в те же сроки содержание калия снижалось с 7,5 до 5,5 ммоль/л, уровень ионов хлора в плазме повышался к 7 дню наблюдений со 108,7 до 116,6 ммоль/л, лишь к 20 наблюдалось восстановление этих показателей до исходного фона. Количество общего белка в плазме увеличивалось в первые 5 суток перегревание в 1,4 раза, а затем до конца наблюдений почти нем изменилось (7,22%). Суточный диурез нарастал до 14,7мл к 7 дню наблюдений (норма-7,8 мл) а затем снижался до 10,6 мл к концу срока наблюдений. Суточное максимальное потребление воды в условиях гипертермии наблюдалось на 7 сутки (22,6мл) а затем снизилось до 18,4 мл (в контроле – 6,7мл) на 25-20 сутки. Одновременно в 1,5 раза повышалась частота дыхательных движений в те же сроки наблюдений у неадаптированных животных.

В условиях высокой температуры отмечалась потеря массы тела в течение трех дней теплового воздействия до 4,1% на 5-й она составляла 4,6% 7-й -2,5%, 10-15-2% по сравнению с контролем.

У адаптированных животных (II группа - 25 крыс) все вышеуказанные показатели гораздо меньше подвергались сдвигу в условиях перегревания. Так, в течение 2-20 дней гипертермии концентрация ионов натрия, хлора и общего белка плазмы крови увеличивалась незначительно (1,02 раза) по сравнению с контролем. Содержание ионов калия в плазме наоборот снижалось (в 1,2-1,4 раза) в течение всего периода наблюдений. Объем потребляемой воды за сутки на 2-5 день снижался на 1,9-2,1мл, на 15-20 дни – на 1,8 мл по сравнению с исходным фоном.

Суточный диурез у адаптированных крыс к высокой температуре на 2-5 день увеличивался на 1,0-2,2мл, а в последующий дни был без изменений. Ректальная температура повышалась на 20С в течение 15 дней, до конца срока наблюдений - на 1,40С. Потери в живой массе тела составляли 2,2% во время всего опыта. Частота дыхательных движений на 2-5 день перегревания повышалась в 1,2-1,2 раза в минуту на 7-ой день и в последующие дни увеличения частоты было лишь в 0,12 раза по сравнению с контролем.

В связи с разбираемым вопросом интересно привести следующие данные: у крыс при 2-х часовом перегревании в тепловой камере и частичной водной депривации концентрация

ионов натрия хлор увеличивались на 1,062 – 1,068 и 1,092 ммоль/л на 2-5ый день на 7-на 1,056 ммоль/л. На 10-15 незначительно увеличивалось их содержание (в 0,2 раза), а в следующий дни оставалось неизмененным по сравнению с исходной величиной. Показано что изменение концентрации электролитов и общий белок плазмы крови коррелируются с изменениями потери живой массы тела от первоначальной, ректальной температуры, суточного диуреза, количества выпитой воды, частоты дыхательных движений и снижения порога солёность пищи при выработке условных рефлексов к высокой температуре[11-351с].

ПОКАЗАТЕЛИ КРОВИ И ОБЪЕМА ВЫПИТОЙ ВОДЫ ЗА СУТКИ У КРЫС ПРИ СОЛЕВОЙ НАГРУЗКА И ЧАСТИЧНОЙ ВОДНОЙ ДЕПРИВАЦИИ

ПОКАЗАТЕЛИ	Дни обследования						
	2	5	7	10	15	25	20
Калий	6,4 \pm 0,20 P<0,001	5,2 \pm 0,19 P<0,005	4,5 \pm 0,07 P<0,005	4,6 \pm 0,12 P<0,001	5,1 \pm 0,14 P<0,005	5,7 \pm 0,4 P<0,001	5,6 \pm 0,26 P<0,001
Натрий	146,6 \pm 0,71 P<0,001	148,4 \pm 0,68 P<0,001	149,8 \pm 0,56 P<0,005	149,1 \pm 0, 52 P<0,001	148,4 \pm 0, 52 P<0,005	147,0 \pm 0,1 9 P<0,001	147,4 \pm 0,88 P<0,005
Хлор	112,2 \pm 0,44 P<0,005	115,0 \pm 0,59 P<0,001	116,2 \pm 0,56 P<0,001	116,0 \pm 0, 84 P<0,001	112,7 \pm 0, 22 P<0,005	112,0 \pm 0,9 1 P>0,1	112,2 \pm 0, 28 P>0,1
Общий белок	7,4 \pm 0,05 P<0,001	7,8 \pm 0,12 P<0,005	8,6 \pm 0,46 P<0,001	8,2 \pm 0,00 5 P>0,1	7,8 \pm 0,26 P>0,1	7,2 \pm 0,61 P<0,005	7,4 \pm 0,17 P<0,005
Объем выпитой воды за сутки	10,5 \pm 0,21 P<0,001	16,7 \pm 0,81 P>0,1	22,1 \pm 1,04 P<0,005	22,4 \pm 0,2 2P<0,001	20,2 \pm 0,1 6P<0,005	18,5 \pm 0,12 P<0,001	18,4 \pm 0,8 6P<0,001

Примечание:1. Натрий в плазме крови 144,6 \pm 0,02 ммоль/л при нормальном рационе и температуре +18-200С

2. Калий 7,4 \pm 0,20 ммоль/л
2. Хлор 108. 4 \pm 0,05 ммоль/л
4. Общий белок 6. 4 \pm 0. 41 г%
5. Объем выпитой воды за сутки 6. 0 \pm 0. 16 мл

Включение гуморально-эндокринной регуляции обеспечивает в дальнейшем адаптацию животных к высокой температуре, благодаря повышению функциональной способности приспособительных механизмов термогуляции, среди которых доминирующим является снижение теплопродукции [7-443с]. Следовательно, первой реакцией на действие высокой температуры является включения терморегуляторных механизмов, осуществление которых связано с потерей воды при массы

тело, увеличение концентрации электролитов, белков крови с последующим восстановлением новых исходных величин исследуемых параметров гомеостаза.

Таким образом, результатами экспериментов, показано что на фоне гипертермии сдвиги в электролитном составе крови, мочи и белковом

содержании крови, а также показатели суточного объема выпиваемой воды, диуреза, частоты дыхания, ректальной температуры, общего жирового веса проявляют наиболее выраженные изменения в первую неделю воздействия гипертермии. Спустя этот срок вышеописанные показатели стабилизируются, хотя и на новом уровне. Неограниченная водная диета на фоне перегревания не выявляет указанных сдвигов.

Следовательно, процесс перестройки организма к условиям перегревания проходить две фазы: I-динамический адаптации и II-стабилизации физиологических сдвигов.

У крыс, содержащихся на солевой диете и частичной водной депривации обнаружены: увеличение питьевой возбудимости, изменение условно рефлекторного пищевого поведения, заключающихся в отвергании соленой пищи и предпочтении пресной.

При взаимозамене местоположения кормушек с пресным и соленым пищевым подкреплением на фоне длительной солевой диеты происходила переделка сигнальной роли условных раздражителей соответственно новому качеству пищевого подкрепления и доминирующей мотивации.

ЛИТЕРАТУРА

1. Батуев А. С. , Гафуров Б. Г. Гипоталамический доминантный очаг // Журн. высш. нерв. деят. , 1992. - т. 42, в. 4, 930с.
2. Гафуров Б.Г., Иронова, С.Ш. Условно-рефлекторные механизмы выбора пищи в условиях жажды Научные труды. II съезда физиологов СНГ. - Москва – Кишинев. – 2008. 49.
3. Гафуров Б. Г. , Якунин И. В. Эффекты прямого воздействия хлорида натрия на структуры гипоталамуса // Докл. АН СССР, 1990. - т. 210 №2, 780с.
4. Колб В. Г. , Камышников В. С Клиническая биохимия // Минск, Беларусь, 1976, 247с.
5. Гафуров, Б.Г. Условно – рефлекторный выбор разнокачественной пищи у беспородных белых крыс в условиях высокой температуры [Текст] / Б.Г. Гафуров, С.Ш. Иронова // Вопросы питания и регуляции гомеостаза. Сб. науч. статей конф. Вып. 8. -Душанбе, -2006. -С.80с.
6. Гафуров, Б.Г. Условно-рефлекторные механизмы выбора пищи в условиях жажды [Текст] / Б.Г. Гафуров, С.Ш. Иронова //Научные труды. II съезда физиологов СНГ Кишинэу. -Молдова (29-31.10.2008г.). Медицина-Здоровье. Москва – Кишинэу. -С.49.
7. Слоним, А.Д. Эволюция терморегуляции. [Текст] / А.Д. Слоним // – Л.: Наука. – 1986. – 85с.
8. Судаков, К.В. Доминанта и современная нейрофизиология. [Текст] / К.В. Судаков // В кн: Доминанта целенаправленного поведенческого акта. Сб. научн. тр. Под. ред. А.С. Батуева, Р.И. Кругликова. – Л.: Наука, - 1990. – С. 256с.
9. Стрелков Р. Б. Методы вычисления стандартной ошибки и доверительных интервалов средних арифметических величин с помощью таблицы // Сухуми, Алашара 1966, 49с.
10. Урбах В. Ю, Математическая статистика для биологов и медиков // М. ,1962, 222с.
11. Шмидт- Ниельсон К. Физиология животных. Приспособление и среда // М., Мир, 1982, т. 2, 797 с.
12. Иронова, С.Ш. Роль фронтальной области коры крыс в оценке и выборе разнокачественной пищи [Текст] / С.Ш. Иронова // Матер. 53-й годичной научно – прак. конф. Таджикского государственный медицинский университет (с международным участием) «Лекарства и здоровье», 3-октября - 2005 г. – Душанбе. -2005. -С.118.

ВЛИЯНИЕ ТЕПЛОВОЙ НАГРУЗКИ НА ФИЗИОЛОГО БИОХИМИЧЕСКИЕ ПОКАЗАТЕЛИ У КРЫС В УСЛОВИЯХ СОЛЬЕВОЙ ДИЕТЫ

Среди экологических факторов окружающей среды температура считается наиболее интенсивно влияющим на организм человека и животных фактором. Под влиянием температуры происходит значительное напряжение функциональной деятельности, изменяется электрическая активность органов, происходят сдвиги в регуляции метаболизма и водно-солевого обмена.

В результате экспериментов, показано что на фоне гипертермии сдвиги в электролитном составе крови, мочи и белковом содержании крови, а также показатели суточного объема выпиваемой воды, диуреза, частоты дыхания, ректальной температуры, общего жирового веса проявляют наиболее выраженные изменения в первую неделю воздействия гипертермии. Спустя этот срок вышеописанные показатели стабилизируются, хотя и на новом уровне. Неограниченная водная диета на фоне перегревания не выявляет указанных сдвигов.

У крыс, содержащихся на солевой диете и частичной водной депривации обнаружены: увеличение питьевой возбудимости, изменение условно рефлекторного пищевого поведения, заключающихся в отвергании соленой пищи и предпочтении пресной.

При взаимозамене местоположения кормушек с пресным и соленым пищевым подкреплением на фоне длительной солевой диеты происходила переделка сигнальной роли условных раздражителей соответственно новому качеству пищевого подкрепления и доминирующей мотивации.

Ключевые слова: вода, пресная, солёная, условные рефлексы, поведение, сигнал, дифференцировка, диета.

INFLUENCE OF HEAT LOAD ON PHYSIOLOGICAL AND BIOCHEMICAL PARAMETERS IN RATS UNDER SALT DIET

Among the environmental factors, temperature is considered the most intensive factor affecting the human and animal organism. Under the influence of high temperature, the work organs increases, significant bioelectric pressure of organs occurs , the electrical activity of metabolism and there are changes in the regulation of metabolism of substances and water and –salt

As a result of experiments, it was shown that against the background of hyperthermia, shifts in the electrolyte composition of blood, urine and protein content of the blood, as well as indicators of the daily volume of water drunk, diuresis, respiratory rate, rectal temperature, total fat weight show

the most pronounced changes in the first week of exposure to hyperthermia. After this period, the above indicators stabilize, although at a new level. An unlimited water diet on the background of overheating does not reveal these changes.

In rats kept on a salt diet and partial water deprivation, the following were found: an increase in drinking excitability, a change in conditioned reflex eating behavior, consisting in the rejection of salty food and preference for fresh food.

When the location of feeders with fresh and salty food reinforcement was interchanged against the background of a long-term salt diet, the signaling role of conditioned stimuli was altered in accordance with the new quality of food reinforcement and dominant motivation.

Keywords: water, fresh, salty, conditioned reflexes, behavior, signal, differentiation, diet.

ТАЪСИРИ ГАРМӢ БА НИШОНДОДҲОИ ФИЗИОЛОГЮ БИОХИМИЯВӢ ДАР КАЛАМУШХОЕ, КИ ҒИЗОИ НАМАКИН ИСТЕМОЛ МЕКАРДАНД

Дар байни омилҳои экологи ҳарорат таъсиркунандай асоси ба ҳисоб меравад, ки ба организми инсон ва ҳайвонот таъсири ҳарорати баланд кори узвҳо зиёд мегардаад, фишори назарраси биобарқии узвҳо ба амал меояд, фаъолияти электрикӣ узвҳо тағиیر меёбад ва дар танзими мубодилаи моддаҳо ва обу намак тағирот ба амал меояд.

Аз натиҷаи таҷрибаҳо маълум гардида, ки дар заминайи таъсири ҳарорати гарми тағирёбии маркиби электролитҳои хун, пешоб ва сафедаи хун, инчунин истемоли об ва шоша дар як шабонарӯз, басомади нафаскашӣ, ҳарорати рӯдаи рост, тағироти вазни умумии дар ҳафтаи аввали таҷриба бештарро ба назар мерасад. Пас аз ин давра, нишондодҳои дар боло зикриуда, гарчанде дар сатҳи навҳам бошад, устувор мегарданд. Истеъмоли номаҳӯди об дар заминайи сарбории гармӣ ба нишондодҳои пешинаи таъсири намерасонад.

Дар қаламушиҳое, ки дар реҷаи истемоли гизои намакин нигоҳ дошта мешаванд ва қисман аз об маҳруманд, ин индигаргуниҳо ба амал меод: ангезииши туршииддати маркази нӯшиокӣ, тағирот дар рефлексҳои шартии ҳӯрдан, ки он аз рад кардани гизои шӯр ва афзалият ба гизои тару тоза иборат аст.

Ҳангоми иваз намудани ҷои хурокдон бо мустаҳкам кунии хуроки бенамак ва шӯр дар заминайи парҳези тӯлони намакин ивазшавии нақши ангезандайи шартӣ мутаносибан сифати нави мустаҳкамкуни ва бартари дошта қабул намуд.

Калидвоҷаҳо: об, оби нӯшиокӣ, шӯр, рефлексҳои шартӣ, рафткор, сигнал, тафриқа, парҳез.

Дар бораи муаллифон

Иронова Сафина Шириншоевна - мудири кафедраи анатомия ва физиологиии факултети биологии Донишгоҳи давлатии лмӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ, Тел: (+992) 918688023, E-mail: safina.ironova.2017@mail.ru

Устоев Мирзо Бобоҷоновиҷ – доктори илмҳои биологӣ, профессор, Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Тел: (+992) 981013171 E-mail: ustoev1954@mail.ru

Об авторе:

Иронова Сафина Шириншоевна – заведующий кафедрой анатомии и физиологии биологического факультета. Таджикский государственный педагогический университет им. С. Аини. Адрес: 734003, Таджикистан, г. Душанбе, проспект Рӯдакӣ 121, Тел: (+992)

918688023, E-mail: safina.ironova.2017@mail.ru

Устоев Мирзо Бобоҷоновиҷ - доктор биологических наук, профессор, Таджикского национального университета. Тел: (+992) 981013171 E-mail: ustoev1954@mail.ru

About the authors:

Ironova Safina Head of the Department of Anatomy and Physiology, Faculty of Biology, Tajik State Pedagogical University named after S. Aini. Address: 734003, Tajikistan, Dushanbe, Rudaki avenue 121. E-mail: safina.ironova.2017@mail.ru

M.B. Ustoев - Doctor of Biological Sciences, Professor, Tajik National University. Phone: (+992) 981013171 E-mail: ustoev1954@mail.ru

УДК 581.(584.5)

**ХУСУСИЯТИ ЭКОЛОГӢ – БИОЛОГИИ ЮҒАНИ
ХӮРОКИ - PRANGOS PABULARIA LINDL.**

Мадаминов А. А., Муродова Н.С.

Институти ботаника, физиология ва генетикаи растаниҳои АМИТ

Мирзоев Б., Аламов Т. Н.

Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ

Азимова Н.,

Донишгоҳи давлатии Боҳтар ба номи Н.Хусрав.

Юған – дар минтақаҳои кӯҳии осиёи Маркази васеъ паҳн шудааст: Тиёншон (қаторкӯҳҳои Каракату, Алатауи Талас, Пскем, Угамск, Чаткал, Қурама, Муғултой, Фарғона), Помир-Олой (қаторкуҳҳои Олой, Туркистон, Зарафшон, Ҳисор, Кутитанг, Боботоғ, Дарвоз, Ҳазратишиҳ, Пётри 1, Каротегин, Зоолой, қаторкуҳҳои Бадаҳшони Ғарби, адиҳои чануби Тоҷикистон). Аз камари шибляк то камарбанди даштҳо вомехуранд; доминант ва субдоминант асосии калоналафҳои нимсаваннаҳо (Юғанзорҳо), дар бодомзорҳо, зарангзорҳо, тилоҳзорҳо, чормағзорҳо, настаранзорҳо, бурсзорҳо, даштҳои типчоқ, дар нишебиҳои санглох ва камхок ва сангрезаҳо дар баландии (800)1200-3500 м мебошад.

Дар Зарафшон дар водиҳои шоҳобҳои чали дарёи Яғноб ва дар хокҳои регдору санглохи ҳавзаи дарёи Искандар ҷамоаҳои васеъи юғанҳо мушоҳида шудаанд [1 С. 47-68]. Дар нишебиҳои чанубии қаторкуҳи қурама ҷамои юған вомехуранд [4, с 198]. Форматсияҳои юғани хуроки чорво дар митақаи Ҳисор ва Дарвоз бештар паҳн шудаанд [3, С. 5-27]. Дар нишебии чанубии қаторкӯҳи Ҳисор, дар нишебиҳои шағалзори хушк, дар баланди аз 1600 то 3200м, юғанзорҳои маъмулӣ (юғанзорҳои гуногуналаф – камол (разнотравно – луговые прангосники), юғанзорҳои камол (камолевые прангосники)), марғзор (юғанзорҳои гуногуналафу марғзор (разнотравно- луговые прангосники)), юғанзорҳои торонӣ (тарановые прангосники), юғанзорҳои дорои алафҳои гуногун ва ҳӯшадорҳо ва юғанзорҳои даштӣ вомехуранд.

Хусусиятҳои биоморфологӣ.

Растанини бисёрсолаи тирреша. Решаи асосӣ, ки дар тӯли тамоми ҳаёти растаний боқӣ мемонад, ба чукурии 150-250 см ва эҳтимол амиқтар аз он ворид мешавад; маъмулан дар чукурии 60-70 см шоҳ мезанад. Дар қисми болӣ, он ба решоҳои қӯтоҳи амудӣ (каудекс) табдил меёбад, ки бо боқимондаҳои баргҳои хушкшудаи тираи пашмақдор пӯшонида шудааст. Он чанд поя дорад. Пояҳои кунҷӣ, ҷуяқдор, баъзан дар гирехҳо ноҳамвор ва дар сеяки қисми болӣ сипаршакли сершоҳ мешаванд. Баргҳо нарм мебошанд ва барвақт хушк мешаванд; баргҳои наздирешагӣ дар навдаҳои дароз, аз боло новашакл ҷойгир мебошанд, дарозии сафҳаи барг (пластишка) 15-50 сантиметро ташкил медиҳад ва намуди эллиптикий, чанд маротиба монанди пар чудо-чудо, силиндрӣ, ришташакл, тез, рост, бебарг дорад; баргҳои поя хурдтар ва пояпеч мешаванд. Ҷатргулҳо дорои паҳнои 8-12 см мебошанд ва 10-20 сафҳои шуъоӣ доранд. Навдаҳои генеративӣ ба баландии 150-180 (200) см, навдаҳои рост ба қутри то 1,5 см мерасанд. Гулҳо ранги зард доранд. Гулкунӣ дар оҳири моҳи май дар минтақаҳои камарбанҷои кӯҳии поён ва аз оҳири моҳи июн дар минтақаҳои камарбанҷои боло оғоз меёбад. Меваҳо дар моҳҳои июл ва септември мепазанд. Дар марҳилаи пухтани меваҳо баргҳои наздирешагӣ ба зард шудан шуруъ мекунад.

Меваи юған – паҳнтуҳм (вислоплодник), аз ду меваи нимтуҳмиҳо (полиплодик) иборат аст- мерикарпияҳо дорои дарозии 12-20 мм, паҳнои 4-11 мм, дарозрӯя, силиндрӣ, сафед, баъзан тобиши ранги бунафш. Қабурғаҳо бо болҳои чиндор; рахчаҳои танг пур аз пистонакҳо ва теппачаҳо мебошанд.

Шароити экологӣ

Раванди суксессия дар сангрезаҳо аз воридшавӣ ва инкишофи намудҳои бештар мутобиқшуда оғоз мешавад, ки маъмулан «намудҳои авалин» номида мешавад, дар раванди

суксессияи дар субстрати авалияи (сангрезаҳои) ҳавзаи дарёи Искандар мушоҳида карда шудаанд [1, с.47-68.]. Чунин ба назар мерасад, ки омилҳои бисёр номусоид дар сангрезаҳо, ба монанди серҳаракатӣ, ҷойгиршавии амиқ замини камхок ва норасоии модаҳои биогенӣ (аз ҷумла, содда будани ин муҳити рӯиш), ба растаниҳои аввалин талаботи маҳсус пешниҳод мекунад.

Дар мустаҳкам кардани сангрезаҳои ҳаракаткунанда дар камари бурзорҳои термофилий бо қисмҳои нимсаваннаҳои калоналаф юғани ҳӯроки –(Prangos pavularia) ҷои маҳсусро ишғол мекунад. Он аз рӯи дараҷаи серҳаракатӣ мустаҳкамкунандаи хуби сангрезаҳои гуногун мебошанд.

Дар ин шароити номусоиди муҳит, юғани ҳӯроки- Prangos pavularia тавасути тухмиҳо бомувафқият зиёд мешавад. Дар он ғафшавӣ ва шоҳзании системаи решаш ҳамчунин дар ҳолати калонсолии вегетатсионӣ (5-12- сола) идома меёбад, растани каудеки пурӯзввати сершоҳ, баргҳо (50-60 см) ва пояҳои хуб инкишофттаро (150-200 см) ба вучуд меорад, ки метавонад сангрезаҳоро дар радиуси 30-50 см мустаҳкам кунад.

Нақши таъйинкунандаи арзиши юғани ҳӯроки - Prangos pavularia бо дарозумрии нисбӣ, қобилияти муқовимат ба маводи (субстрат) ҳаракаткунанда, ташаккули ҳаҷми зиёди фитомасса, ҷамъшавии замини камхок, ки моддаҳои органикии мурда, маҳлулҳои намакҳои минералиро нигоҳ медоранд, ташаккули хокҳо ва микрофитомуҳити (микрофитосреда) содда муайян карда мешавад.

Дар сангрезаҳои оҳаксанги саҳт ҳаракаткунанда аксари вақтҳо гӯруҳҳои кушод аз ҷанд намуди мунчи қӯқандӣ (вика какандская), нути ҳордор (нут колючий), юғани ҳӯроки (прангос кормовой), камоли қуҳистонӣ (ферула қуҳистанская), ҷарминак (*Trichodesma incanum*- триходесма седая) ва хома (эфедра хвощевая- загоса) вомехӯранд. Ҳар намуди мазкур, ҷандинҳолӣ дар қитъаҳои начандон калон рӯйида, массаи сангрезаро пурра мустаҳкам намуда, ба ҷамъшавии замини камхок дар байни пораҳои санглоҳ мусоидат мекунанд. Ҷамъшавии қабати тунуки замини камхок имкон медиҳад, ки чунин эфимерҳо монанди ҷорубаки форсии биёбонӣ (пустынномятлик персидский), бомусаки бомӣ (кастёр кровельный), лолаҳасак (*Popaver pavoninum*- мак павлинный), гиёҳи подмаренник (подмаренник цепкий) ва ғайра сабзанд. Дар сангрезаҳои нисбатан устувор олуболуи озардор (вишња бородавчатая), йирғайи ҷунгарӣ, талҳакбодоми буҳорӣ ва ғайра бо онҳо омехта карда мешавад.

Истифода ва аҳамияти иқтисодӣ

Ҷанбаҳои мусбат. Юғани ҳӯроки – Prangos pavularia растании асосии устуворкунандаи хокҳои шағалзору санглоҳ ва сангрезаҳо дар нишебиҳои қӯҳҳо мебошад. Ҳамчун намуди аввалин, он нахустин шуда, дар хокҳои шағалзору санглоҳ ва сангрезаҳо паҳн мешавад ва барои раванди суксессия ва сабзишу паҳншавии дигар растаниҳо шароит фароҳам меорад. Системаи решаш сершоҳи он, каудекси калони сершоҳ хокро дар нишебиҳои рости қӯҳҳо ба хубӣ мустаҳкам намуда, эрозияро пешгирий мекунанд. Он гуногунии биологиро беҳтар мекунад, устувории экологиии экосистемаҳоро дар шароити тағирёбии глобалии иқлими афзои медиҳад ва ҳамчунин гуногунии набототро нигоҳдошта, сатҳи ҳосилхезии хокро баланд мебардорад.

Арзиши иқтисодӣ. Юғани ҳӯроки Prangos pavularia ҳамчун – ҳасбода тавассути ҷорвои ҳурду калони шоҳдор истеъмол карда мешавад. Дар марҳилаи гулкунӣ дороӣ (ба ҳисоби фоиз аз вазни моддаҳои хушӯк) 9.4% об, 20.9% ғоз, 10.0% протеин, 9.8% сафеда, 2.9% ҷарбу, 6.7% хокистар, 50.1% моддаҳои бенитрогени экстрактивӣ, 541.6мг% витамини С ва 8,8мг% каротин мебошад. Дар решашо ва массаи рӯизамини он 13-20% қатрон (смола), дар меваҳо 17-19 % равғани ҷабу дорад ва дар ҳамаи узвҳои растани маҷмӯи калони фурокумаринҳо вучуд дорад. Таркиби равғани эфир дар меваҳо 0.14-2.24% ва дар баргҳо 0,17-0,95 % -ро ташкил медиҳад. Дар тибби мардумӣ, он ҳамчун восита барои табобати бемории хоришак (чесотка) истифода мешавад. Муайян карда шудааст, ки решашои ҷӯшонидашудаи юғани ҳӯроки канагои паразитиро мекушад ва дар табобати бемории хоришак натиҷаҳои хуб медиҳад. Он растании асалдор аст .

Хусусиятҳои манфӣ. Сатҳи баланди нобудшавӣ дар соли аввали ҳаёт. Дар марҳилаҳои барвакӯт, юғани хурокиро барои ҷаронидани ҷорво ноустувор аст.

Ҷадвали хусусиятҳои мусбат ва манғии юғани хуроки – *Prangos pabularia*

Устуворӣ таъсирҳои муҳити атроф	Самараҳашӣ дар устуворсозии ҳок	Таҷрибаҳои амалӣ дар зиёдкунӣ ва қиши сунъӣ	Дигар хусусиятҳои арзишманд	Хусусиятҳои манфӣ
1	2	3	4	5
Растани ба ҳушкӣ ва сардӣ тобовар аст. Он дар нишебиҳои шағалзору санѓлоҳи кӯхҳои ҳушк, сангрезаҳо ва ҳокҳои камҳосил тобовар мебошад. Растаниҳои аввалин.	Системаи васеъи решай сатҳӣ каудекси қалон, пояҳои баланд ва гафс, ки дар устуворсозии сангрезаҳо ва ҳокзор самараҳаш мебошад. Эрозияи ҳокро ба таври самараҳаш пешгирӣ мекунанд.	Зиёдшавӣ тавасути тухмиҳо бо методи қиши сатҳӣ дар нишебиҳо ва қиши сифрӣ дар чукурии 1-3 см дар марзиҳои үреб ва минтақаҳои каме нишебдор.	Растани баланд ва серҳосили ҳуроки ҷорво (баргҳо), шифобаҳаш (реша ва меваҳо) ва асалдор мебошад. Аз нигоҳи иқтисодӣ фоидаовар аст	Сатҳи баланди нобудшавӣ дар соли аввали ҳаёт; дар марҳилаҳои барвакӯт барои ҷаронидани ҷорво ноустувор аст.

Хусусиятҳои агрономӣ.

Хусусиятҳои биологӣ. Зиёдшавии юғани хуроки- *Prangos pabularia* танҳо тавасути тухмиҳо сурат мегирад. Нешзани тухмиҳо дар фасли баҳор, пас аз як давраи ороми зимистон рӯх медиҳад. Ҳангоми нешзани аввал решача ва пас аз он баргакҳои нешзани пайдо мешаванд (сабзиши рӯизамини). Майсаҳои юғани ҳуроки ду барги нешзани доранд. Маъмулан майса дар соли аввал танҳо як барги пармонанди (вокеи) дорои дарозии 8-12 см дорад. Юғани ҳуроки *Prangos pabularia* дар нишебиҳои санѓлоҳи сангреза системаи қавии решаро ташаккул медиҳад. Дарозии решаша ба 1.5- 2(3) м мерасад. Дар қисми болоӣ, дар чукуруии 20-60 см аз сатҳи ҳок, решашо шоҳ мезанад ва 3-5 решай қавии паҳлуиро ба вучӯд меорад. Каудекс функсияҳои барқарорсозии моддаҳои ғизоро иҷро мекунад. Каудекси юғани хуроки сершоҳ ва зич мебошад. Он ба ҷӯб табдил мейбад, дар зери замин ҷойгир мешавад ва дар ҳолати генеративии миёнасолӣ ба бештар аз 10-15 кг мерасад [10, с. 36]. Он дар фаслҳои баҳор ва тобистон инкишоф мейбад.

Юғани ҳуроки *Prangos pabularia* дар синни 5-7солагӣ ва сипас на бештар аз як сол ғул мекунад. Навдаҳои генеративӣ ба баландии 150-180(200) см, навдаҳои рост то қутри (диаметри) 1,5 см мерасанд. Юғани хуроки аз ҳамаи марҳилаҳои онтогенез мегузарад ва мемирад. Синни юғани хуроки бештар аз 200 солро ташкил медиҳад [10. с.36].

Юғанзорҳои хуроки *Prangos pabularia* дар Ҳисор ва Дарвоз дар баландиҳои аз 1200 то 3400м паҳн шудаанд ва ҳосилнокии умумии юғани ҳолис дар ҷамоаҳои гуногун аз 6 то 56 сентнер/га мебошад [6.С. 30-36.]. Дар нишебии ҷанубии қаторкуҳи Ҳисор, дар баландии 2350 м (мавзеи Сиёқӯҳ), ҳосили умумии вазни ҳушки юғанзорҳо аз 45,1 то 91,9 сентнер/га, ҳосилнокии юғани хурокии ҳолис аз 18,0 то 58,4 сентнер/га мебошад [11.с.35-38]. Тағирёби ҳосил бо гуногуни шароити ҳок ва иқлими саҳт алоқаманд аст.

Тибқи мушоҳидаҳои мо, ҳосили баланди растаниҳои юғанзор дар авалҳои моҳи июли соли 2016, дар давраи гулкунию мевадиҳии юған мушоҳида шудааст [5.с. 5-6]. Ҳосили умумии моддаи ҳушки ҷамоати юған дар давраи зардшавии барги поя ва ҳосилбандии он (муҳлати ҷамъоварии ҳошок) дар майдонҳои алафдаравӣ ҳосили солона 66,2 центнерро ташкил дод ва ҳангоми нурии фосфорӣ пошидан бо намуди аммофос (30 кг P2O5 га) ба 89,4 центнер баробар шуд(Ҷадвали 1).

Ҷадвали 1.

Соҳтор ва ҳосилнокии алафҳои ҷамоати юған – камол (вазни ҳушк). 2 июли соли 2016

Растениҳо	Китъаи алафдаравӣ				Чарогоҳҳо		Қитъаи хифзшаванда	
	назоратӣ		нурҳои фосфорӣ		икушод			
	г/м ²	%	г/м ²	%	г/м ²	%	г/м ²	%

<i>Prangos pabularia</i>	426.0	64.4	403.8	45.2	5.0	3.9	741.9	85.8
<i>Ferula kuhistanica</i>	0	0	6.9	0.8	7.0	5.5	0	0
<i>Eremostachys lehmanniana</i>	15.9	2.4	22.4	2.5	0	0	1.3	0.2
<i>Scabiosa songarica</i>	39.1	5.9	48.9	5.5	3.4	2.7	18.4	2.2
<i>Medicago sativa</i>	14.6	2.2	22.1	2.4	2.9	2.3	10.0	1.2
<i>Eremurus hissarica</i>	21.2	3.2	25.4	2.8	5.0	3.9	3.6	0.4
<i>Polygonum aviculare</i>	2.0	0.3	3.6	0.4	5.7	4.5	0.2	0
<i>Dactylis glomerata</i>	3.3	0.5	5.0	0.6	0	0	0.1	0
<i>Plantago lanceolata</i>	0	0	1.1	0.1	11.4	8.9	0.8	0.1
<i>Astragalus peduncularis</i>	56.3	8.5	209.5	23.4	6.2	4.8	60.9	7.0
<i>Carex turkestanica</i>	17.9	2.7	30.0	3.3	8.9	6.9	7.0	0.8
<i>Veronica biloba</i>	3.3	0.5	7.6	0.8	1.1	1.0	1.8	0.2
<i>Poa bucharica</i>	33.1	5.0	40.7	4.6	3.0	2.3	13.0	1.5
<i>Bromopsis inermis</i>	11.9	1.8	25.0	2.8	0	0	0	0
<i>Gallium spurium</i>	0.7	0.1	1.7	0.2	0	0	0.6	0.1
<i>Ranunculus alaiensis</i>	1.3	0.2	1.9	0.2	0	0	3.0	0.3
<i>Convolvulus arvensis</i>	1.3	0.2	1.8	0.2	0	0	0	0
<i>Allium barszczewskii</i>	0	0	8.2	0.9	0	0	0	0
<i>Elaeosticta hirtula</i>	6.6	1.0	11.7	1.4	7.2	5.6	2.1	0.2
<i>Origanum tyttanthum</i>	0	0	0	0	10.4	8.1	0	0
<i>Convolvulus zeireatus</i>	0	0	0	0	10.7	8.3	0	0
<i>Taraxacum longorostre</i>	3.3	0.5	5.6	0.7	28.6	22.3	0	0
<i>Erophila verna</i>	0	0	0.2	0	6.0	4.7	0	0
<i>Cousinia pulchella</i>	4.0	0.6	8.1	0.9	0.3	0.2	0	0
<i>Avena fatua</i>	0	0	2.9	0.3	0	0	0	0
<i>Cychorium intybus</i>	0	0	0	0	5.4	4.2	0	0
<i>Trifolium repens</i>	0	0	0	0	0	0	03	0
Общий урожай	662.0	100	894.1	100	128.2	100	65.0	100

Чуноне ки аз маълумотҳои боло дида мешавад, ҳангоми истифодабарии фосфорӣ ҳосили югани хурокӣ 35,1 фоиз ва астрагал- *Astragalus peduncularis* 3,7 баробар афзуд. Астрагали гулпоядор - растании пуарзиши хуроки чорво ба ҳисоб рафта, дар таркиб ва соҳти чарогоҳҳои югани хурокӣ *Prangos pabularia* зери он месабзад. Дар қитъаи муҳофизатшаванд (заповедник) ҳосили баланди алафзори юған (86,5 центнер) ба даст оварда шуд. Дар ин шароит ҳосили югани хурокӣ *Prangos pabularia*, ки дар таркиби набототи калоналафи саванамонанд хукмфармост, ба 74,2 центнер расид, ки ин 85,8 фоизи ҳосили умумиро ташкил медиҳад. Дар шароити ҳифзшавандга гардиши моддаҳои ғизои растани асосан маҳдуд мебошанд, дар алафзорҳо ҳар сол ҳангоми даравидани алаф микдори зиёди моддаҳои ғизои (NPK) аз байн меравад. Натиҷаҳои дар қитъаҳои нуриҳои фосфатӣ ба даст овардашуда ба ин шаҳодат медиҳанд (Чадвали 1).

Ҳосилнокии тухмии югани хурокӣ *Prangos pabularia*: ҳосили меваҳо (мерикарпияҳо) аз 1га тақрибан 500 кг аст. Вазни 1000 мерикарпий ба 56,4 г баробар аст.

Агротехникаи кишт. Ин растани баланд, ба хубӣ инкишофёфта ва дорон барқароршавии муқаррарӣ тавассути тухмӣ мебошад.

Интихоб ва омодасозии қитъа. Кишти тухмҳои югани хурокӣ *Prangos pabularia* дар сатҳи нишебиҳои шағалзору санѓлоҳ ва сангрезаҳо ба таври дастӣ гузаронида мешавад; дар марзҳо бо шинонидани дараҳтон ва бутаҳо: бодом, ақоқиёи сафед (родиния ложноакация), бурс, настрон ва ғайра; дар минтақаҳои каме нишебдор кишти меваҳои он мумкин аст бо методи коркарди шудгори сифрӣ гузаронида шавад.

Мӯҳлатҳои кишт. Югани хурокӣ *Prangos pabularia* тавасути тухмҳо зиёд мешавад, зиёдшавии вегетативӣ вучуд надорад. Ҳангоми парвариши югани хурокӣ *Prangos pabularia* ё кишти охири тирамоҳӣ ва ё стратификасияи тухмиҳо дар тули 1-2 моҳ ва кишти онҳо дар фасли баҳор тавсия дода мешавад. Дар солҳои аввали ҳаёт, растаниҳо суст инкишоф меёбанд, аз ин рӯ, нигоҳубини бодиққати киштҳо талаб карда мешавад.

Меъёри кишти тухмӣ. Меъёри кишти тухмии югани хурокӣ *Prangos pabularia* ба 1 га 12-15 кг мебошад.

Чуқурй ва техникаи кишт. Дар нишебиҳои санглох ва сангрезаҳо кишти сатҳии тухмиҳои юғани хӯроки *Prangos pabularia* ба таври дастӣ гузаронида мешавад. Дар минтақаҳои каме нишебдор мумкин аст техналогияи сарфакунандай энергия бо шудгори ҳадди ақал(сифрӣ) ва чуқурии кишти тухмиҳо 1-3см истифода мешавад.

Нигоҳубин. Дар сини ҷавонӣ, нармкунӣ, хишова кардани алафҳои бегона ва дар сурати имкони поруандозӣ анҷом дода мешавад.

Ҳашароти заرارрасон ва бемориҳо. Юғани хӯроки *Prangos pabularia* бо зангорҷ ва ганбӯсакҳои бинидароз (жуки - долгоносики) олуда мешавад ва зарпекак ба он саҳт таъсир мерасонад. Решаҳои растаний аксари вақтҳо бо шумгиёҳ (*Orobanche* - заразиха) олуда мешавад.

Муҳофизат. Дар давраи сабзиши растаниҳо (то марҳилаи мевадиҳӣ) ҷаронидани ҳайвоноти хонагӣ маън карда шавад. Мувофиқи мақсад аст, ки массаи баргҳои он барои тайёр кардани ҳасбеда бурида шуда, ҷаронидани ҷорво дар ҷароғоҳои қалоналафи нимсаванна (аз ҷумла юғани хӯроки *Prangos pabularia*) боиси афзоиши алафҳои бегона, ба монанди дар камолзорҳо -шибоғи дурахшанд, ҳоралаф, адрасмон, зарбат (молочай) ва ғайра мешавад.

АДАБИЁТ

1. Джусаев А., Саидов М. Основные экологические особенности растительности каменистых осыпей заказника «Искандеркуль» /Экологические особенности биоразнообразия флоры и растительности Таджикистана. Душанбе, 2011. С. 47-68.
2. Коровин Е.П. Пименов М.Г., Кинзыкаева Г.К. Характеристика видов семейства *Umbelliferae* / Флора Тадж. ССР, т. 7. Ленинград: Наука, 1984. С. 86-96.
3. Кузьмина Л.В. Некоторые биологические особенности *Prangos pabularia* Lindl./ Растительные сырье, вып.13. М.-Л., 1965. С. 5-27.
4. Курбонов А.Р. Зонтичные северного Таджикистана //Монография –Душанбе: 2019 198 с.
5. А.А. Мадаминов, Б.Б. Мирзоев. Биоразнообразие, мониторинг, продуктивность растений в различных условиях/ Растительные ресурсы крупнотравной полусаваны Центрального Таджикистана, их охрана и использование. Душанбе: Дониш, 2021.
6. Назаров М. О хозяйственном значении формации югана кормового в Гиссаро-Дарвазе// Изв. АН ТаджССР. Отд. биол. наук, №4 (81), 1980. С. 30-36.
7. Овчинников П.Н., Сидоренко Г.Т. Крупнотравные полусавановые пастбища летнего пользования / Пастбища и сенокосы Таджикистана. Душанбе, 1977. С. 124-138.
8. Пименов М.Г. Семейства *Umbelliferae*./Определитель растений Средней Азии, т. 7. Ташкент: Фан, 1983. С. 201-207.
9. Работников Т.А. и др., Семейства *Umbelliferae* – зонтичные. / Кормовые растения сенокосов и пастбищ, т .3, М.-Л., 1956. С. 73-81
10. Рахимов С. Особенности онтогенеза некоторых представителей флоры полусаван Западного Памиро-Алая. - Автореф. дисс...д.б.н.- Новосибирск, 2007. 36 с.
11. Li Yoming, A.A.Мадаминов, Li Kaihui. Продуктивность крупнотравных полусаванных пастбищ Таджикистана// Докл. АН РТ, т. 61, №9-10, 2018.

ХУСУСИЯТИ ЭКОЛОГӢ – БИОЛОГИИ ЮҒАНИ ХУРОКИ - PRANGOS PABULARIA LINDL.

Дар мақола оиди паҳнишавӣ, намуд ва авлоди юған *Prangos pabularia* Lindl ва хусусиятҳои морфологӣ, экологӣ ва усуљҳои сабzonидани он дар минтақаҳои гуногуни қисми ҷануби қаторкӯҳи Ҳиссор оварда шудааст. Инчунин дар солҳои гуногун тағйирёбии ҳосилнокии *Prangos pabularia* муайян карда шудааст.

Калидвоҷсаҳо: юған, морфология, экология, истифодабарӣ, қаторкӯҳи Ҳисор.

ЭКОЛОГО БИОЛОГИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ЮГАН КОРМОВОЙ PRANGOS PABULARIA LINDL.

В статье приводится распространение югана кормового – биоморфологические и экологические а также устойчивы используемые в различных зонах южного склона Гиссарского хребта. установлена продуктивность *Prangos pabularia* в разные годы .

Ключевые слова: прангос, морфология, экология, использование, Гиссарский хребет.

ECOLOGICAL AND BIOLOGICAL FEATURES OF PRANGOS PABULARIA LINDL.

In the article, the distribution of young feed - biomorphological and ecological and tagje sustainable ispolnye and different zones of the southern slopes of the Hissar ridge. The productivity of Prangos pabularia has been determined in different years.

Key words: *Yugan, morphology, ecology, Hissar mountain range.*

Дар борай муалифон

Мадаминов Абдулло Асроркулович- номзади илмҳои биологӣ, мудири озмоишгоҳи экология ва захираи растаниҳои Институти ботаника, физиология ва генетикаи растаниҳои Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон
Мирзоев Бадриддин Бобомуродович- омӯзгори қалони кафедраи анатомия ва физиологияи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ Тел: (+992) 985211314, E-mail: mbadriddin-85@mail.ru

Муродова Нигина Сайдовна- магистранти Институти ботаника, физиология ва генетикаи растаниҳои Академияи милли илмҳои Тоҷикистон
Азимова Нуринисо -омӯзгори кафедраи биологии Донишгоҳи давлатии Boxtar ба номи Носири Хусрав.

Аламов Толибҷон Негматович -омӯзгори кафедраи анатомия ва физиологии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ, Суроға 734003 ҶТ, ш. Душанбе хиёбони Рӯдакӣ 121.

Об авторах

Мадаминов Абдулло Асроркулович - кандидат биологических наук, заведущий лаборатории экологии и растительных ресурсов Института ботаники, физиологии и генетики растений Национальный академии наук Таджикистан.

Мирзоев Бадриддин Бобомуродович - старший преподаватель кафедры анатомии и физиологии Таджикского государственного педагогического университета имени С. Айни. Адрес: 734003 РТ, г. Душанбе проспект Рудаки 121, Тел: (+992) 985211314, E-mail: mbadriddin-85@mail.ru

Муродова Нигина Сайдовна - аспирант Института ботаники, физиологии и генетики растений Национальной академии наук Таджикистана

Азимова Нуринисо - преподаватель кафедры биологии Бахтарского государственного университета имени Насири Хусрава

Аламов Толибҷон Негматович - преподаватель кафедры анатомии и физиологии Таджикского государственного педагогического университета имени С. Айни

About the authors

Madaminov Abdullah Asrorkulovich-candidate of biological sciences, director of the laboratory of ecology and plant resources of the Institute of Botany, Physiology and Plant Genetics of AMIT

Mirzoev Badriddin Bobomurodovich-senior teacher of the Department of Anatomy and Physiology of the Tajik State Pedagogical University named after S. Ainy: Phone: (+992) 985211314, E-mail: mbadriddin-85@mail.ru

Muradova Nigina Saidovna- is a graduate student at the Institute of Botany, Physiology and Plant Genetics of the National Academy of Sciences of Tajikistan

Azimova Nuriniso - is a teacher at the Department of Biology at Nasiri Khusrov Bakhtar State University.

Alamov Tolibjon Negmatovich - teacher of the Department of Anatomy and Physiology of the Tajik State Pedagogical University named after S. Ainy

ТДУ 615 (574/575)

**ТАЪСИРИ ФАРМАКОЛОГИИ РАСТАНИИ АДАПТОГЕНИИ
ЗАРРИНРЕША БА ҲОЛАТИ ФУНКСИОНАЛИИ ВАРЗИШГАР**

Мирзоев О.З., Курбонов А.Р.

Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ

Айни замон дар назди фармакологияи тибби варзиш масъалаи дарёфти доруҳои фоиданок ва бехатар истодааст, ки ба баланд кардани натиҷаҳои варзиши мусоидат намуда, равандҳои барқароршавӣ пас аз машҳро суръат тезонида, оқибатҳои манфии онҳоро ҳоҷиш медиҳад ва сифати ҳаётӣ варзишгаронро беҳтар мекунанд. Яке аз самтҳои ояндадори эҷоди дорувори, ки дар таъминоти фармакологии варзишгарон истифода мешаванд, истифодаи маҷмӯии дорувориҳо аз заринреша ба ҳисоб меравад.

Родиола ҳамчун заринреша маъмул аст. Йи ном на танҳо бо бӯйи хос ва ранги пояи зеризаминӣ, балки ба нарҳи баланди он, ки алакай дар таърихи қадим баланд буд, ба вуҷуд омадааст. Дар тӯли асрҳо ба ин растани бо эҳтироми бузург муносабат карда, дар тибби ҳалқӣ он барои мустаҳкам кардани саломатӣ ва нигоҳ доштани дарозумрии фаъол истифода мешуд. Ҳусусиятҳои шифобаҳши заринрешаро дар Тибети қадим хеле қадр мекарданд. Ба берун аз қишивар баровардани растани манъ карда шуда буд. Императорони Чин барои ҷустуҷӯи заринреша экспедитсияҳои маҳсусро муҷаҳҳаз мекарданд. Онро қочоқчиён пинҳонӣ аз сарҳад ҳамчун ганҷ бузургтарин мебурданд. Роҳҳои истифодабарии ин гиёҳ сир иҳота карда буд, ки аз падар ба писар интиқол ёфта, баъзан ҳамроҳи соҳиби он ба гӯр мерафт. [13, с.122-123].

Дар ҳудуди Осиёи Миёна родиолаи хунук ва гуногундандона вомехӯранд. Дар тибби илмӣ асосан заринреша истифода мешавад, ки дар Шарқи Дур ва Олтой мерӯяд.

Заринреша (Родиола) (Rhodiola L.) – растани решай дорои моддаҳои фаъоли биологӣ, аз ҷумла флавоноидҳо ва гликозидҳои фенолӣ: салидрозидҳо ва розавинҳо мебошад. Ин моддаҳо ба организм имкон медиҳанд ба стрессорҳои номусоиди манфии физикӣ, кимиёвӣ ё биологӣ бо роҳи ҳосили муқовимати ғайрихос муқовимат кунанд.

Таркиби химиявии растании заринреша аз гликозидҳо, моддаҳои баббоғӣ, кислотаҳои органикӣ, равғанҳои эфирӣ, кумаринҳо, спиртҳои монотерпениӣ ва гликозидҳои онҳо, гликозидҳои сианогенӣ, гликозидҳо, фенилетаноидҳо, фенилпропаноидҳо ва гликозидҳои онҳо, флавоноидҳо, флавонлигантҳо, кислотаҳои галли ҳосила иборат аст [9, с. 481-493]. Инчунин, 1,2,3,6-тетра-О-галлоил-4-O - р-гидроксибензоил-рD-глюкопиранозид, - креозид I, (R,Z)-2-метилгепт-2-ен-1,6-диол муайян карда шудаанд [8, 1229-1233]. Гликозидҳои монотерпении радиолозидҳои АЕ [8, 1229-1233] муайян карда шудаанд. Пояҳои растаний госсипетин-7-O-L -рамнопиранозид, родиолафлавонозид, кислотаи галлӣ, кислотаи транс-гидроксисинамӣ, р-тиросолро дар таркиби ҳуд доранд [14]. Инчунин розарин, канифоль, розиридин, салидрозид, р-ситостерол, лотаустралин муайян карда шуданд. Решаҳо намакҳои Mg, Se, Fe-ро дар таркиби ҳуд доранд Моддаҳои асосии родиола радиолозид ва салидрозид мебошанд [4.с.19-22].

Дар таркиби ғизои варзиши заринреша ҳамчун воситаи барангезанда ва адаптоген истифода мешавад. Варзишгарон дорувориҳоро дар асоси заринреша барои ҳоҷиш додани ҳастагӣ, аз ҷумла бо ғуруснагии кислородии дар минтаҳаҳои баландкӯҳ боис гардида истеъмол мекунанд.

Дар миёни механизмҳои таъсиррасон ба бадани варзишгар назаррастарин ду намудаш зерин назар мебошанд.

1. Моддаҳои афшураи родиолаи гулобӣ (ҳусусан, салидрозид) ба синтези эритропоэтин, ки баровардани ҳӯҷайраҳои сурҳи (эритроситҳои) интиқолдиханди кислородро ба хун танзим мекунад, таъсири ангезандана мерасонанд. Гумон меравад, ки он яке аз механизмҳои асосии баланд бардоштани тобоварии аэробикӣ дар чунин намудҳои варзиш ба монанди дучархаронӣ мебошад.

2. Баъзе моддаҳои родиола (пеш аз ҳама, салидрозидҳо) метавонанд ба синтези АМФК (АМФК – англ. AMP activated protein kinase - киназаи ҳӯҷайрагие, ки тавозуни энергетикии ҳӯҷайраро назорат мекунад.), ки азҳудкунии глюкозаро аз ҷониби ҳӯҷайраҳои мушак зиёд мекунад, таъсир расонанд. Ҳамин тарик, тавассути беҳтар кардани ғизои ҳӯҷайраҳои мушакҳо, родиола коршоямии онҳоро баланд мебардорад [3, с. 68-59].

Қиёми заринреша воситаи маъруф бо ҳосиятҳои адаптогенӣ ба шумор меравад [1, с. 43-44]. Дорувориҳои заринреша ҳастагии ҷисмонӣ ва рӯҳиро пешгирӣ мекунанд [9]. Таҳқиқотҳои озмоиши нишон доданд, ки афшураҳои бо фермент коркардшудаи заринреша,

салидрозид зудхасташавиро ҳангоми сарбори чисмонӣ пешгири мекунанд [6, с. 38-42; 12, с. 84-90]. Гарчанде таҳқиқоте вучуд дорад, ки дар он истеъмоли қиёми заринреша дар муддати 30 рӯз ба қувваи мушакҳо дар марафончиён таъсир нарасонидааст [11, с. 204-210]. Онро дар тибби варзишӣ барои пешгирии зудхасташавӣ, баланд бардоштани тобоварии чисмонӣ васеъ истифода мебаранд [4, с. 790-802; 16, с. 57-63]. Озмоишҳои тасодуфӣ, клиникӣ ва назоратшаванда нишон доданд, ки як истеъмоли яккаратаи афшураи заринреша қобилияти кории зехниро беҳтар мекунад [12, с. 95-105]. Худи чунин натиҷаҳо бо истифодаи дарозмуддати қиёми заринреша ба даст оварда шудаанд [10, с. 3-16; 20, с. 85-89].

Таҳқиқотҳои гуногун дар ҷавонони солим нишон доданд, ки иловаи музмини *Rhodiola rosea* L. метавонад ҳастагии рӯҳиро коҳиш дихад, ки аз ин беҳтар шудани натиҷаҳои санчишҳо бо функсияҳои мураккаби дарк ва маърифатии майна, инчунин функсияи асабӣ - моторӣ шаҳодат медиҳад. Муаян карда шудааст, ки фаъолнокии мусоиди муҳофизаткунандай стресси заринреша метавонад бо меҳвари гипоталамус - гипофиз - ғадути гурда ва танзими миёнаравҳои калидии вокуниши стрессӣ, аз ҷумла, кортизол алоқаманд бошад. Дар тибби ҳалқии Манғолия қисми зери заминии заринрешаро барои тез сабзидани устухони шикастагӣ, дар беморони сил барои паст намудани таб (температура), бемориҳои пуст ва варами бадсифат васеъ истифода мебурданд, инчунин бади ҷароҳи нушобаи часпаки заринрешаро ба болои заҳм мегузоштанд.

Бисёре аз олимон ба ҳулосае омадаанд, ки табобати беморони гирифтори қасалиҳои гуногун ва музмин бо гиёҳҳои шифобаҳш беҳтар аст, зоро бисёр растаниҳо манбаи ҳуроки инсон мебошанд.

Аз руи тадқиқотҳои олимон Тахтаджян А.А., ва Минаградова В.М. заринреша ба оилаи барғрафсон (*crassulaceat*) таълук дорад. Ҳамагӣ ба ин оила 1500 намуди растаниҳо доҳил шуда ба 35 аввлод ҷудо мешаванд. Барои растаниҳои ин оила баргҳои гафси диладор навдаҳои сероб ба он хос таълук дорад. Дар ҳудуди Итифоқ шуравии пештара ҳамаги 10%-и намояндагони ин оила, ки ба ду авлод радиола 22-намуд (*Rhoidia*) ва седум 63-намуд (*sedum*) таълук дорад вомехурад. Намояндагони ин ду авлод бо ҳамдигар бениҳояд монанд мебошанд [15, 29-33].

Доруҳои заринреша дорои таъсири аналептиқӣ, антигипнозӣ ва барангезандагӣ мебошанд. Афшураҳои решай растани функсияҳои маърифатӣ дикқат, хотираро беҳтар мекунанд [5, с. 1934-1939]. Салидрозидҳо рушди ҳалалдоршавиҳои маърифатиро дар гипоперфузии музмини мағзи сар пешгири мекунанд [7, с. 7-13; 21, с. 402-411].

Дар илми тибб афшураи решай заринреша истифода шуда, дар таркиби ҳуд зиёда аз 140 ҷузъҳоро дорад, ки асоситарини онҳо розавин ва салидрозид ба шумор мераوانд. Афшураи заринреша ё дар шакли спирт, ё дар шакли хока барои маҳлул кардан дар об истифода мешавад.

Дар тиб пояи зеризамини ҷавонони заринрешаро барои неврозҳо истифода мебаранд. Доуориҳо дар асоси онҳо равандҳои ҳаяҷонбаҳш ва боздорандай системаи марказии асабро ба эътидол оварда, ҳолати беморонро беҳтар карда, онҳо ором карда, эҳсосоти ногувор дар минтақаи дил аз байн бурда, фишори хун ва хобро ба танзим оварда, иштиҳоро беҳтар мекунад. Афшураи поҳои зеризамини заринреша, ки дар саноати дорусозӣ истеҳсол мешавад, аз ҷиҳати самаранокӣ аз бисёр ангезандаго, масалан, аз лимонник, элеутерококк ва аралия бартарӣ дорад. Дар баробари ин, он кам заҳролудкунандагӣ буда, боиси одаткунӣ нагардида, барои бемориҳои меъда, фиброаденома, варача, қувваи боҳ кумак карда, мубодилаи моддаҳоро тезонида, функсияҳои ғадути сипаршакл, ғадудҳои гурда ва ҷигарро беҳтар мекунад [2, с. 209-240].

Заринреша мубодилаи азотиро мӯътадил гардонида, таркиби глюкозаи ҳунро зиёд карда, ба нигоҳдории дарозмуддати энергия мусоидат мекунад. Онро барои беморони гирифтори дистонияи вегетологӣ ва гиптония тавсия мекунанд. Инчунин, доруориҳоро аз заринреша ба одамони солим дар шакли чой ҳангоми ҳасташавии зуд ва паст шудани коршоями, барои барқарор кардани қувват пас аз сарбории чисмонӣ ва бемориҳои вазнин тавсия медиҳанд. Дар берун афшураи заринрешаро ҳамчун доруи хеле самараноки шифобаҳши заҳмҳо, ҳамчун ҳамира барои пиорея, буришҳо, қиёмҳо барои шустани бемориҳои сироятии гулӯ истифода мебаранд. Сарфи назар аз истифодаи васеъ дар тиб, тибби варзишӣ номгӯи маҳсулоти доруории заринреша хеле маҳдуд аст. Дар тибби илмии муосир решай заринреша дар шакли қиёми спиртӣ (1:10) дар спирти 40% (20-30 қатра 1-2 бор дар як рӯз) ҳамчун воситаи нерӯбахшанда, адаптогенӣ, ҳангоми гиптония истифода мешавад [2, с. 209-240; 4].

Ҳамин тарик, таъсири фармакологии заринреша (радиола) натанҳо ба ҳолати функционалии бадани варзишгар, балки ҳамчун иловаи хуби адаптогенӣ боқӣ монда, имкон

медиҳад, ки бо стрес ва тамрингирифтагии аз меъёр зиёд муқовимат карда, ҳавасмандӣ, коршоямӣ баланд бардошта шуда, зудхасташавӣ коҳиш дода шавад. Имконияҳои заринреша барои баланд бардоштани тобоварӣ ва беҳтар кардани ғизои мушакҳои варзишгарон бо глюкоза ва кислород, инчунин ихроҷи зудтари лактат низ бо таҳқиқотҳои сершумор исбот карда шудаанд. [12, с. 201-203;].

Дар замони мусир талаботи мардум бо гиёҳҳои шифобахш басо афзудааст, ки истеъмоли доруҳои синтетикӣ бисёр вқт беморонро ба нуқсонҳои номатлуб гирифтор мекунанд. Мувофиқи маълумотҳои замони ҳозира 2,5-5% сабаби бемориҳо аз таъсири манғии доруҳои химиявӣ мебошад.

Дар тибби ниёгони мо растаниҳо чун давои асосӣ бисёр бемориҳо шуҳрати беҳамто доранд. Аз китоби муқадаси “Авесто” сар карда қарӣ дар тамоми асарҳои табибони тоҷик, Эрону Ҳурросону Муворонаҳри асрҳои IX-XIX дар бораи ҳосиятҳои табобати гиёҳҳо ва рафти истифодаи онҳо дар тибби ҳалқи барои муолиҷаи беморон маълумоти басо муфиде ба мушоҳидати мерасад. [3, с. 20-250; 4].

Яке аз гиёҳҳои шифобахш, ки дар мамлакати мо месабзад ин заринреша башумор меравад. Ин гиёҳ дар баландии 1800-3000м аз сатҳи баҳр дар назди ҷашмазорҳо, лаби ҷуйҳо ва дарёҳо месабзад.

Аввалин маротиба нисбати ин гиёҳ олими Юнони қадим Диоскарид маълумот додааст. Дар соли 1977 олим Карл Линей ин гиёҳро – *Rosea* ном гузошт, чунки решай тараҷӯҷ ба бӯи гулӣ садбарг шабоҳат дошта вобаста ба шароити иқлими соҳташро тағир медиҳад.

Дар солҳои охир рӯз аз рӯз кам шудани ин гиёҳҳи шифобахш мушоҳидати шуда, ба китоби сурҳи Тоҷикистон ворид намуданд. Аммо мувофиқи маълумотҳои солҳои 2010-2015 нишон дод, ки ин гиёҳ танҳо дар баландиҳои қасногузар масалан дар қаторкӯҳи Дарвоз, Зарафшон, Ванҷ, Ишқошим, Варзоб ва дигар минтақаҳои флораи мамлакати мо боқи мондаст. [3, с. 125-129;].

Аз сабаби он ки аксарияти растаниҳои ин авлод дар муҳити намнок месабзанд, вобаста ба шароити сабзиш дар растаниҳои заринреша чунин тағиротҳо ба монанди бисёршоҳагӣ, баландии навда, шакли барг, миқдори гӯл ва пуркуватии системаи решоҳо ба амал омадааст. Заринреша гиёҳи бисёрсолаи духонагӣ мебошад. Ин гиёҳ решоҳои кутоҳи ғафс, миқдори зиёди навдаҳои сабз, ки дарозиашон 10-40 ва ҳатто ба 60см мерасанд дорад. Баргҳо бошанд пайиҳам дарозрӯя хобидаанд. Гӯлҳо якчинса, майдай зард дар қосагӯл часпида дар нутҳои навда ҷойгир шуда, тухмаш 0,5-1,5см аст. Меваҳояш бошад то 6-8мм дарози дошта, дар фасли тирамоҳ сурҳ мешавад. Решааш бошад ҳангоми муоина кардан он ранги тиллӣ дошта, баъди решашро аз замин кофтан рангӣ решаш мисли ранги лимон зард мешавад. Асосан решай ин гиёҳро баҳорон ҷамовари мекунанд[9, с. 58-59; 2].

Заринреша (*Rhoidia rosea*) яке аз гиёҳҳои шинохтатарин ба шумор меравад. Дар таркиби ин гиёҳ модаҳое мавҷуданд, ки бартарафкунандай мондашавӣ, ҳосияти ангезонидани системаи маказии асад (СМА), ҳосияти адаптогени, яъне мутобиқати организмро ба шароитҳои номувоғиқ, баланд бардоштани қобилияти кори истифода мебаранд. [9, с. 66-69;].

Дар табииати дикатчалбунандай нотакори Тоҷикистон зиёда аз 5000 -намуди растаниҳо месабзад, ки қисми зиёди онҳоро гиёҳҳои шифобахш ташкил медиҳанд. Дар қатори дигар олимони ҷаҳон олимони мо низ дар асарҳои худ дар бораи растаниҳои флораи Тоҷикистон, ки дар китоби олим М.Хочимадов “Дикорастующий лекарственый растений Таджикистана” соли 1988 ба чоп расидааст, маълумот ҷамъоварӣ намудаанд.

Соли 1975 дар собиқ итиҳоди Шуравӣ аввалин доруе, ки аз решай ин гиёҳ таёր карда шуда буд “Экстракт радиола жидкий” номгузори намуданд. Ин доруро дуҳтурон ҳамчун доруи ангезонанда ва мутобиқкунанда ба шахсоне, ки кори фикри, кори ҷисмонӣ, ва ба бемории асад гирифторанд тавсия менамуданд. Дар тибби ҳалқии бисёр мамлакатҳо баргӣ заринрешашро ба ҳурокҳо ҳамроҳ менамоянд, инчунин навдаҳои ҷавонашро барои таёргардани ҳуришиҳо, рангкунуни истифода мебурданд. [10, с. 101-105;].

АДАБИЁТ

1. Журавская А.Н., Большикова К.А., Кузьмина Н.В., Слепцова Л.В. Противовоспалительное действие лекарственных растений -рододендрона золотистого, родиолы розовой, тысячелистника обыкновенного - Аграрный вестник Урала - 2008, 53, 11, 43-44.
2. Кароматов И. Д., Юсупова Г. С. Растение адаптоген – родиола. «Электронный научный журнал «Биология и интегративная медицина» 2018. № 6 (23). С.209-240.
3. Темирбулатова, А.М. Разработка сиропа и технологическое исследование на базе корней и корней родиолы розовой / А.М. Темирбулатова, Э.Ф. Степанова // Успехи современного естествознания. 2006. № 3. С. 58-59.
4. Baker L.B., Nuccio R.P., Jeukendrup A.E. Acute effects of dietary constituents on motor skill and cognitive performance in athletes - Nutr. Rev. 2014, Dec., 72(12), 790-802. doi: 10.1111/nure.12157.
5. Cropley M., Banks A.P., Boyle J. The Effects of Rhodiola rosea L. Extract on Anxiety, Stress, Cognition and Other Mood Symptoms - Phytother. Res. 2015, Dec., 29(12), 1934-1939. doi: 10.1002/ptr.5486.
6. Kang D.Z., Hong H.D., Kim K.I., Choi S.Y. Anti-Fatigue Effects of Fermented Rhodiola rosea L. Extract in Mice - Prev. Nutr. Food Sci. 2015, Mar., 20(1), 38-42. doi: 10.3746/pnf.2015.20.1.38.
7. Kuraishi H.M. Central additive effect of Ginkgo biloba and Rhodiola rosea L. on psychomotor vigilance task and short-term working memory accuracy - J. Intercult. Ethnopharmacol. 2015, Dec 22, 5(1), 7-13. doi: 10.5455/jice.20151123043202.
8. Ma G., Li W., Dou D., Chang X., Bai H., Satou T., Li J., Sun D., Kang T., Nikaido T., Koike K. Rho-diolosides A-E, monoterpenic glycosides from Rhodiola rosea L. - Chem. Pharm. Bull. (Tokyo). 2006, Aug., 54(8), 1229-1233.
9. Panossian A., Wikman G., Sarris J. Rosenroot (*Rhodiola rosea* L.): traditional use, chemical composition, pharmacology and clinical efficacy - Phytomedicine. 2010, Jun., 17(7), 481-493.
10. Petkov V.D., Yonkov D., Mosharoff A., Kambourova T., Alova L., Petkov V.V., Todorov I. Effects of alcohol aqueous extract from *Rhodiola rosea* L. L. roots on learning and memory - Acta Physiol. Pharmacol. Bulg. 1986, 12(1), 3-16.
11. Shanely R.A., Nieman D.C., Zwetsloot K.A., Knab A.M., Imagita H., Luo B., Davis B., Zubeldia J.M. Evaluation of *Rhodiola rosea* L. supplementation on skeletal muscle damage and inflammation in runners following a competitive marathon - Brain. Behav. Immun. 2014, Jul., 39, 204-210. doi: 10.1016/j.bbi.2013.09.005.
12. Shevtsov V.A., Zholus B.I., Shervarly V.I., Vol'skij V.B., Korovin Y.P., Khristich M.P., Roslyakova N.A., Wikman G. A randomized trial of two different doses of a SHR-5 *Rhodiola rosea* L. extract versus placebo and control of capacity for mental work - Phytomedicine. 2003, Mar., 10(2-3), 95-105. Браунштейн А.Е. “К вопросу об энергетике биологических синтезов. – Биохимия”, 1955, №3 с.392-397.
13. Белкин Р.И. “Раневые гормоны, их образование и значение для регенерации”. – Усп. совр. биол., 1947, №24, с.61-88
14. Арушанян Э.Б. “Нейрохимический и нейрофизиологический механизмы психостимулирующего действия фенамина.-Фармакол. и токсикол.”, 1975, №1, с.112-120
15. Бреслер С.Е. “Введение в молекулярную биологию”. – М.-Л., 1963 с.519.

ТАЪСИРИ ФАРМАКОЛОГИИ РАСТАНИИ АДАПТОГЕНИИ ЗАРИНРЕША (РАДИОЛА) БА ҲОЛАТИ ФУНКСИОНАЛИИ ВАРЗИШГАР

Дар ин мақола таъсири фармакологии растаний адаптогении заринреша (радиола) ба ҳолати функционалии варзишгар баррасӣ шудааст. Қайд карда мумки аст, ки дар низоми гизои варзиши заринреша ҳамчун воситаи барангезандага ва адаптоген истифода мешавад. Дорувиҳоро дар асоси заринреша варзишгарон барои коҳии доддани хастагӣ, аз ҷумла бо гурунсагии кислородии дар минтаҳаҳои баландкӯҳ боисгардида истеъмол мекунанд. Ҳулоса карда шудааст, ки таъсири фармакологии заринреша (радиола) ба ҳолати функционалии бадани варзишгар ҳамчун иловайи хуби адаптогениӣ боқӣ монда, имкон медиҳад бо стресс ва тамрингирифтагии аз меъёර зиёд муқовимат карда, ҳавасманӣ, коршиоямӣ баланд бардошта шуда, зудхасташавӣ коҳии дода шавад.

Калидвожсаҳо: таъсири фармакологӣ, растаний адаптоген, заринреша (радиола), ҳолати функционалиӣ, варзишгар, доруворӣ, қиём, афиура.

ФАРМАКОЛОГИЧЕСКОЕ ДЕЙСТВИЕ АДАПТОГЕННОГО РАСТЕНИЯ РОДИОЛЫ НА ФУНКЦИОНАЛЬНОЕ СОСТОЯНИЕ СПОРТСМЕНА

В статье рассмотрено фармакологическое действие адаптогенного растения родиолы на функциональное состояние спортсменов. Отмечено, что родиола используется в качестве стимулятора и адаптогена в системе спортивного питания. Препараты на основе родиолы применяются спортсменами для снижения утомляемости, в том числе кислородного голодаания, возникающего в условиях высокогорья. Сделан вывод, что фармакологическое действие родиолы на функциональное состояние организма спортсмена сохраняется как хорошая адаптогенная добавка, позволяющая справляться со стрессом и чрезмерными тренировками, повышать мотивацию, работоспособность, снижать утомляемость.

Ключевые слова: фармакологическое действие, адаптогенное растение, родиола, функциональное состояние, спортсмен, лекарство, настойка, экстракт.

PHARMACOLOGICAL EFFECT OF THE ADAPTOGEN PLANT RHODIOLA (GOLDEN ROOT) ON THE FUNCTIONAL STATE OF AN ATHLETE

The article considers the pharmacological effect of the adaptogen plant Rhodiola on the functional state of athletes. It is noted that Rhodiola rosea is used as a stimulant and adaptogen in the system of sports nutrition. Preparations based on Rhodiola are used by athletes to reduce fatigue, including oxygen starvation that occurs in high altitude conditions. It is concluded that the pharmacological effect of Rhodiola on the functional state of the athlete's body is preserved as a good adaptogenic supplement that allows to cope with stress and excessive training, increase motivation, performance, and reduce fatigue.

Keywords: pharmacological effect, adaptogenic plant, Rhodiola, functional state, athlete, medicine, tincture, extract.

Дар бораи муаллифон:

Мирзоев Орзучон Зафарович –
унвончӯи факултети биологияи Донишгоҳи
давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи
Садриддин Айнӣ. 734003, Ҷумҳурии
Тоҷикистон, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ,
121. Тел: (+992) 918197363. E-mail:
orgzuchon.mirzoyev@mail.ru

Курбонов Абдуллоҷон Рузимадовиҷ –
н.и.б., дотсенти кафедраи ботаникаи
факултети биологияи Донишгоҳи
давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи
Садриддин Айнӣ. 734025, Ҷумҳурии
Тоҷикистон, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ,
121. Тел: (+992) 934612223. E-mail:
pangaz0203@bk.ru

Об авторах:

Мирзоев Орзуджон Зафарович -
Таджикский государственный
педагогический университет имени
Садриддин Айни, сосискатель. Адрес:
734003, Республика Таджикистан, г.

Душанбе, пр. Рудаки, 121. Тел.: (+992)
918197363. E-mail:
orzuchon.mirzoyev@mail.ru

Курбонов Абдуллоҷон Рузимадовиҷ-
к.б.н., доцент кафедры ботаники
Таджикского государственного
педагогического университета им С. Айни.
Таджикистан, 734003, г. Душанбе, пр.
Рудаки, 121. Тел: (+992) 934612223. E-
mail: pangaz0203@bk.ru

About the author:

Mirzoev Orzujon Zafarovch - Tajik State
Pedagogical University. Address: 734025,
Republic of Tajikistan, Rudaki Ave.,
Dushanbe, Phone: 918197363. E-mail:
orzuchon.mirzoyev@mail.ru

Kurbanov Abdullojon Ruzimadovich –
candidate of biological Sciences, Associate
Professor, head of department of “Botany”
Tajik State Pedagogical University them. S.
Ayni. E-mail: pangaz0203@bk.ru, Phone:
(+992) 934612223

ТДУ 576.3

АҚИДАХОИ МУОСИР ОИД БА ПАЙДОИШИ ФАРБЕХЙ**Каримова Ф. X.***Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ*

Тибқи таърифи Ташкилоти умумиҷаҳонии тандурустӣ, фарбехӣ ин “Ҷамъшавии барзиёди бофтаҳои ҷарбӯй” дар организм буда, ба саломатии инсон таъсири манғӣ мерасонад. Як қатор муҳақиқони хориҷӣ сабаби вазни барзиёд ва фарбехиро ба омилҳои зиёд ва тағйирёбии генҳои гуногун марбут доиста, бо ҳусусиятҳои муҳити равонию – иҷтимоӣ ва фарҳангӣ алоқаманд медонанд.[14, с. 252]

Мақсади асосии ин мақола таҳлили адабиётҳои мавҷуда оид ба сабабҳои пайдоши фарбехӣ ва оризаҳои он ба ҳисоб меравад.

Пештар чунин мешумориданд, ки мушкилоти фарбехӣ танҳо хоси қишварҳои дорои сатҳи баланди зиндагидошта мебошанд, vale айни замон дар қишварҳои дорои сатҳи пасти зиндагидошта шумораи кӯдакони вазни барзиёд ва фарбехӣ rӯ ба паҳншавӣ ниҳодааст. Дар айни замон зиёда аз 30 миллион кӯдакони вазни зиёдатӣ доранд, ки аз ин миқдор 10 млн дар қишварҳои пешрафта зиндагӣ мекунанд. Эпидемиология ва басомади паҳншавии аксарияти бемориҳои музмин аз он ҷумла фарбехӣ аз тағовути нажодиу этниқӣ, инчунин аз ҳусусиятҳои географӣ ва иҷтимоию иқтисодии шароити зист вобаста мебошад [15, с. 290-296]. Сабаби асосии вазни барзиёд ва фарбехӣ вайроншавии тавозуни энергетикӣ буда, он байни қалорияҳои истеъмолшуда ва сарфшуда ба ҳисоб меравад. Паҳншавии назараси ин беморӣ дар зери таъсири як қатор омилҳо, ки дар байни онҳо тағйирёбии речай ғизо аз ҳисоби истеъмоли маҳсулоти қалориянокиашон баланд, дорои ҷарбӣ зиёд ва қандҳо буда, миқдори ками витаминҳо, минералҳо ва дигар микроэлементҳо ба ҳисоб меравад. Боз як омили муҳими патогенӣ рӯшди фарбехӣ ва вазни зиёдатӣ инкишофи камҳаракатӣ дар ҳамаи соҳаҳои ҳаёти одамони муосир мебошад [5, с. 75, 8, с. 32].

Як қатор мутахасисон сабабҳои асосии фарбехиро дар паст шудани дараҷаи фаъолияти ҷисмонии аҳолӣ, торафт зиёд шудани шаклҳои нишасти корӣ, истироҳат, рӯзгузаронӣ, тарзи ҳаракат ва афзоиши шаҳрнишинӣ меҳисобанд. Афзоиши назарраси паҳншавии фарбехӣ дар 30 соли охир натиҷаи таъсири фарҳангӣ ва муҳити зист мебошад. Зиёдшавии тавозуни байни қалорияҳои истеъмолшуда ва сарфшударо муҳақиқон ба афзоиши истеъмоли ғизои қалориянокиаш баланд вайроншавии рафтори ғизоӣ, зиёдшавии ҳиссаи ғизо, тарзи ҳаёти нишаста ва фаъолияти пасти ҷисмонӣ алоқаманд медонанд [9, с. 27-28, 11, с. 27-31].

Фарбехӣ яке аз равандҳои маъмуратарини паҳншуда дар байни бемориҳои музмин, на танҳо дар байни қалонсолон, балки дар кӯдакон ва наврасон низ ба ҳисоб меравад. Ҳанӯз дар соли 1997 Ташкилоти умумиҷаҳонии тандурустӣ ин бемориро эпидемияи умумибашарӣ эълон кард ва яке аз мушкилотҳои ҷиддии тиб ҳисобид. Дар яке аз баромадҳои худ Кумитаи Ташкилоти умумиҷаҳонии тандурустӣ оид ба фарбехӣ қайд кард, ки “Вазни барзиёд ва фарбехӣ айни замон васеъ паҳн шуда, ба солимии аҳолӣ назар ба мушкилотҳои анъанавии тандурустӣ, аз ҷумла, гуруснагӣ ва қасалиҳои сирояткунанда бештар ба саломатии мардум таъсир мерасонанд”. Ҳамин тариқ, ба гуфтаи коршиносони ин созмони байнамиллалӣ, дар соли 2008 беш аз 1 миллиарду 400 миллион нафар қалонсолони синни 20-сола вазни барзиёд доранд. Аз ҷумла бештар аз 200 миллион нафар мардон ва тақрибан 300 миллион зан аз фарбехӣ азият мекашанд. Дар соли 2012 шумораи мутлақи гирифтори ин беморӣ тақрибан 1,7 миллиард нафарро ташкил медод, ки дар байни қишварҳои пешрафта ҷойи намоёнро Иёлоти Муттаҳидай Амрико ишғол мекунад, ки дар он 34% аҳолӣ вазни зиёдатӣ дошта, 27% дучори фарбехӣ мебошанд [16, с. 11-18].

Паҳншавии ин беморӣ дар байни одамони синну сол, ҷинс, сатҳи иҷтимоӣ ва ғурӯҳи этникиашон гуногун ҳар сол дар дунё меафзояд. Маҳсусан ин беморӣ дар байни қишварҳои пешрафтаи Аврупо, Ҷопон, Амрикои Шимолӣ ва Австралия ба қайд гирифта шуданд [8, с. 32; 14, с. 252].

Дар Аврупо, паҳншавии фарбехӣ 10-25% дар байни мардон ва 10-30 %-ро дар байни занон ташкил медиҳад. Дар давоми 10 соли охир дар аксарияти мамлакатҳои Аврупо паҳншавии фарбехӣ 10-40% зиёд гардидааст. Дар аксарияти мамлакатҳои Аврупо, зиёда аз 50% аҳолӣ вазни зиёдатӣ ё аз фарбехӣ азият мекашанд. Фоизи амрикоиҳо, ки дар солҳои охир вазни барзиёд ва фарбехиашон хеле зиёд гардида ва бо суръат дучанд шуда, дар соли 1960 то 2010 аз 13,4 % ба 30,9 % расидааст. Дар Канада дар байни солҳои 2007 ва 2009 фарбехӣ дар қалонсолон 24,1% ошкор шудааст. Дар ИМА дар ҳамин вақти номбаршуда ин нишондод дар байни аҳолӣ 34,4 %-ро ташкил медиҳад [16, с. 59-61].

Ба ақидаи як қатор олимони рус дар замони ҳозира зиёда аз 30 %-и ахолӣ қобили меҳнати Россия вазни барзиёд дошта, аз инҳо 25%-ашон дучори фарбехӣ мебошанд. Мувофиқи маълумоти Ташкилоти умумии байнахалқӣ аз соли 2008 дар Россия ахолии калонсолони (аз 20 сола боло) 58,9% вазни зиёдатӣ ва фарбехӣ 26,5% диде мешуд. Паҳншавии вазни зиёдатӣ дар байни мардон нисбат ба занон кам диде мешуд. Дар мардон (56,2%) ва дар занон бошад (62,8%)-ро ташкил медод. Ҳиссаи мардон ва заноне, ки аз бемории фарбехӣ азият мекашиданд, мутаносибан 18,6% ва 32,9 %-ро ташкил медоданд. Дар соли 2020 таҳқиқотҳо нишон медиҳанд, ки 31% мардон ва 26% занон аз бемории фарбехӣ азият мекашанд. Аз рӯйи пешӯии коршиносон дар соли 2030, 33% мардон ва 26% занон аз ин беморӣ ба фарбехӣ дучор ҳоҳанд шуд [15, с. 290].

Дар 60 % ахолии болиг, ки аз фарбехӣ азият мекашанд, ҷамъшавии зиёдатии вазни бадан аз синни кӯдакӣ шурӯъ гардида, дорои басомади зиёди оризаҳои бемориҳо нисбати он одамоне, ки дар синни болигиашон дучор мегарданд. Дар нимаи дуюми асри бистум босуръат зиёдшави фарбехӣ байни кӯдакону наврасон, мушкилоти навро барои солимии ҷомеа ба амал овардааст. Тибқи маълумоти Ташкилоти умумиҷаҳонии тандурустӣ, дар соли 2011 зиёда аз 40 млн кӯдакони то панҷсола вазни зиёдатӣ доштанд. Имрӯз дар қишварҳои пешрафта то 25% наврасон вазни зиёдатӣ ва 15% онҳо аз бемории фарбехӣ азият мекашанд. Дар байни кӯдакони 6-11 сола паҳншавии ин беморӣ ду маротиба аз 7 то 13% ва дар байни кӯдакону наврасони 12-19 сола қариб 3 маротиба (аз 5 то 14%) афзудааст [4, с. 16, 15, с. 291].

Дедов И.И ва ҳаммуалифонаш кори илмии худро дар соли 2006 оид ба “Паҳншавии фарбехӣ дар байни наврасон” дар Россия ба чоп расонданд. Тибқи маълумоти онҳо, наврасони синнашон 12-17-сола 11,8% вазни барзиёди баданашон ва 2,3% дучори фарбехӣ гашта буданд. Паҳншавии фарбехӣ дар популянтсияи наврасони 12-18-солаи Москав 11,8% вазни вазни барзиёд ва 4,8%-ро фарбехӣ ташкил намудааст [6, с. 29-34, 11, с. 27].

Аз рӯйи натиҷаҳои биоимпедантсиометрӣ таҳқиқи таркиби бадан дар соли 2010-2012 басомади беморишавӣ дар байни кӯдакон ва наврасон 5-17 сола 6,8% (дар одамони болиг 21,9 ва 29,7%) мутаносибан, ки ба натиҷаҳои таҳқиқоти соли 2005 (9% ва 6%) мувофиқ аст. Ин натиҷаҳо барои шаҳри Москав дар соли 2010 9,6-7,9% мувофиқ аст [7, с. 30].

Коршиносони Ташкилоти умумиҷаҳонии тандурустӣ бар ин ақидаанд, ки афзоиши фарбехӣ дар ҳурдсолӣ дар натиҷаи тағйироти иқтисодӣ ва иҷтимоии ҷомеа ба амал меояд. Фарбехӣ дар кӯдакон ба ғизои носолим ва сатҳи пасти фаъолияти ҷисмонӣ алоқаманд мебошад. Ин мушкилот на танҳо бо тағирии тарзи ҳаёти кӯдакон дар оила ва муассисаҳои таълимиӣ, балки ба шароити иҷтимоию иқтисодӣ ва сиёсати давлатӣ дар соҳаи маориф, нақлиёт, шаҳрсозӣ, муҳити зист, ҳоҷагии қишлоқ, истеҳсоли маводи ғизӣ вобаста аст. Азбаски ин вазъиятро мушкилоти иҷтимоӣ меҳисобанд, барои ҳалли он ба ақидаи аксарият муҳақиқон, дар сатҳи сиёсати ба ҳисоб гирифтани ҳусусияти иқтисодӣ маориф ва мамлакатро бояд ба назар гирифтан зарур аст. Дар замони ҳозира паҳншавии фарбехӣ аз сатҳи давлатдорӣ берун баромадааст, вале ҳанӯз моҳияти худро гум накардааст. Ҳоло ҳам барои давлат ва нигаҳдории тандурустӣ мубориза ба муқобили фарбехshawӣ яке аз моддаҳои муҳими ҳарочот ба ҳисоб меравад. Масалан, дар Аврупо ҳарочоти мустақими сарфи маблағ, ки бо фарбехӣ алоқаманд аст, такрибан 7% -и ҳамаи ҳарочоти соҳаи тандурустиро ташкил медиҳад, ки он бо баъзе бемориҳо аз он ҷумла саратон мувофиқ мебошад [5, с. 79-80; 8, с. 32; 15, с. 294].

Фарбехӣ ба сифати зиндагӣ ва ҳамаи соҳаҳои фаъолияти ҳаёти одамон таъсири манғӣ расонда, аксар вақт инкишофи бемориҳои вазнини ҳамроҳ, ки сабаби корношоямӣ ва маъюбӣ мегардад, оварда мерасонад. Аксарият одамон гирифтори вазни барзиёд ва фарбехианд, ин аз сабаби мавҷудияти мушкилоти асосӣ ва ихтиололи ҷиддӣ дар ҳолати саломатӣ, маҳдудиятҳои ҷисмонӣ ва мушкилоти равонӣ дучор мегарданд [5, с. 80; 8, с. 34; 13, с. 21-28].

Олимони Австралия дар соли 2013 ҳисоботи Вазорати тандурустии миллӣ ва Шӯрои таҳқиқоти тиббиро оид ба муайян намудани ҳатарҳо ба саломатии инсон, ки бо вазни зиёдатӣ ва фарбехӣ алоқаманданд, таҳлил карданд. Натиҷаҳои таҳқиқот имконият доданд, ки принципҳои вазни барзиёди одамони болиг ва кӯдаконро диде баромаданд. Вазни барзиёд ва фарбехӣ ҳатари ҷиддӣ барои инкишофи бемориҳои системаи дилу рагҳои хунгард, системаи эндокринӣ, вайроншавии фаъолияти ҷинсӣ, осеби такя ва ҳаракат, инчунин бемориҳои саратон ва тағийроти равонӣ мебошанд. Коршиносони Амрико иловатан таҳлили ҳатарро барои солимӣ тавассути рақамҳои дақиқ нишон доданд. Аз рӯйи баҳодиҳии онҳо фарбехӣ метавонад диабети қанди навъи 2-юм дар 57%-и ҳолатҳо, фишорбаландӣ ва бемориҳои ишемикии дил дар 17% остиопароз ва остиароз дар 14% бемории сангӣ талҳадон 30% саратони ғадуди ширии бачадон 11% ба ҳисоб меравад [5, с. 80; 12, с. 61-63].

Дарацаи I-уми фарбехӣ хатари инкишофи диабети қанди навъи 2-ро 3 маротиба, дарацаи II-юм 5 маротиба ва дарацаи III-юм 10 маротиба зиёд мекунад [5, с. 83-88].

Дар 90%-и ҳолатҳо, диабети қанди навъи 2-юм бо вазни барзиёд ва фарбехӣ ҳамроҳ мешавад. Дар айни замон хатари маҳсусро фарбехии типпи марказӣ, ки бофтаи ҷарбӯро дар қисмати шикам ҷамъшуда ба миён меорад. Омезиши шикамфарбехӣ бо вайроншавии мубодилаи карбогидратҳо, липидҳо, фишорбаландии шараёнӣ ва робитаи наздики патогенетикӣ дар байнин онҳо асос гардид, ки онро ҳамчун «синдроми метаболикӣ ё синдроми X» чудо намуданд. Бемориҳои музмини системаи дилу рагҳо, саратон, фарбехӣ ва диабети қанд ба bemoriҳои гайрисироятӣ тааллуқ дошта, сабаби фавти баланд мегарданд [8, с.32, 15, с. 291-94].

Дар байнин калонсолони Аврупо аз зиёдшавии вазн ва фарбехӣ қарib 80%-и ҳолатҳо сабабаш bemoriии қанди навъи 2-юм, дар 35% ҳолатҳо - bemoriии ишемикии дил ва дар 55% - фишорбаландии шараёнӣ дидо мешавад. Ин bemoriҳо дар навбати ҳуд ҳар сол боиси марги 1 миллион нафар дар Аврупо мегардад. Танҳо дар Британияи Кабир аз 13 як ҳисса аз вазни зиёдатӣ ба марг марбут аст. Талафоти иқтисодӣ ва ҳарочоти системаи тандурустӣ дар робита ба ин масъала хеле зиёд мебошад. Дар саросари ҷаҳон нисбати ба камвазнӣ зиёдшавии вазн ва фарбехӣ афзоиши нисбати фавт барзиёд аст. Қарib 65%-и фавти аҳолии ҷаҳонро зиёдшавии вазн ва фарбехӣ дар бар мегирад. Ҳар сол тақрибан 2,8 миллион калонсолон дар натиҷаи зиёдшавии вазн ва фарбехӣ мемиранд [14, с. 252].

Матерс С. ва Лонкар Д. ин тамоюлро таҳлил карда, афзоиши минбаъдаи фавти умумии bemoriҳои вобаста ба фарбехиро дар замони ҳозира 59-60% марбут медонанд ва то соли 2030 ба 69% пешгӯи кардаанд. Сабаби асосии ин падидай номатлуб, тамокукашӣ, истеъмоли машрутотҳои спиртӣ, тарзи ҳаёти нишаста ва ғизои номутаносиб маҳсусан дар байнин бачаҳо ва наврасон, ки дар ояндаи ҳиссаи одамони болиг дучори вазни барзиёд ва фарбехианд, зиёдтар мегарданд [5, с. 76, 8, с. 32].

Вақте ки Ҷумҳурии Тоҷикистон баъди пош хӯрдани Иттиҳоди Шӯравӣ ба ҷанги Шаҳрвандии солҳои 1991 то соли 1996 дучор гардид, дар натиҷаи ҷанги бародаркуш тамоми корхонаҳои саноатӣ талаю тороҷ гардида бошад ҳам, баъди бастани сулҳи оштии миллӣ фаъолияти вазъияи иҷтимоӣ ва иқтисодӣ мӯътадил гардида, шаҳрвадони Ҷумҳурӣ ба меҳнати осоишта машғул гаштанд. Новобаста аз он, ки Ҷумҳурӣ дар як ҳолати ногувор қарор дошт, маълумотҳои оморӣ нишон медиҳанд, ки bemoriҳои гайрисироятӣ дар байнин аҳолии қишвар тамоюл ва афзоиш доранд. Беморшавии авалияи фишорбаландии шараёнӣ ба 100 ҳазор аҳолӣ соли 2007- 285,3 ва соли 2017-586,1 ҳолатро ташкил намуд, ки таҳминан ду баробар зиёдшавии ин bemoriӣ ба мушоҳидат мерасад. Ин нишондод барои ишемияи дил дар соли 2010, 185,5 ва дар соли 2016 – 253,1 ҳолатро ташкил намуд [3, с. 38-46; 4, с. 30].

Аз маълумотҳои Ташкилоти умумиҷаҳонии тандурустӣ бармеояд, ки тайи даҳ соли охир тамоюли зиёдшавии фарбехӣ дар тамоми давлатҳо аз ҷумла дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ба назар мерасад. Тибқи маълумоти ин ташкилоти бонуфуз Ҷумҳурии Тоҷикистон дар рӯйхати умумиҷаҳонӣ паҳншавии фарбехӣ ҷойи 128-ро ишғол менамояд [3, с. 39-43].

Аз натиҷаҳои корҳои илмӣ-таҳқиқотӣ Вазорати тандурустӣ ва ҳифзи аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон маълум гардид, 17%-и аҳолӣ вазни зиёди бадан дошта, аз фарбехӣ азият мекашанд. Паҳншавии фарбехӣ дар байнӣ қӯдакони Ҷумҳурӣ ташвишовар аст. Вазни зиёди бадан ва фарбехӣ дар қӯдакон ба инкишофи bemoriҳои гайрисироятӣ, аз ҷумла фарбехӣ дар синни балоғат оварда мерасонад. Аз натиҷаҳои таҳқиқотҳои илмии Вазорати тандурустӣ ва ҳифзи иҷтимоии аҳолии Ҷумҳурии Тоҷикистон муқарар гардидааст, ки паҳншавии фарбехӣ

дар байни кӯдакони 16-17 сола 4,7 %-ро ташкил медиҳад. Ҳамзамон, мутобиқи таҳқиқоти Ташкилоти Умумиҷаҳонии тандурустӣ гузаронидашуда ин нишондиҳанда дар байни кӯдакони 6-7 сола 1,5 фоизро ташкил менамояд. Инчунин маълум гардид, ки 43%-и кӯдакон ғизои ғайриратсионалӣ истеъмол намуда, 84%-и онҳо ба фаъолияти ҷисмонӣ фаро гирифта нашудаанд [1, с. 47-48, 2, с. 38-39, 4, с.31].

Аз сабаби он, ки вазъияти фарбехӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ташвишовар аст, барномаи муқамалеро оид ба пешгирии фарбехӣ ва ташаккули ғизои солим дар Тоҷикистон дар солҳои 2019-2024 қабул намуд [4, с. 31].

АДАБИЁТ

1. Анварова Ш.С. “Эндокринология клиникӣ”, Душанбе, 2009. С-47-48.
2. Ачкасов Е.Е., Ландырь А.П. Влияние физической нагрузки на основные параметры сердечной гемодинамики и частоту сердечных сокращений. // Спортивная медицина: наука и практика. – 2012. – №2. – С.38-46.
3. Бақоев Ф.С. “Паҳншавӣ фарбехӣ дар кӯдакони 6- 12 сола дар мисоли марказҳои саломатии шаҳр ва деҳот”, Душанбе, 2021. С-30.
4. Балаболкин М.И., Клебанова Е.М., Креминская В.М. Дифференциальная диагностика и лечение эндокринных заболеваний (руководство). — М.: М медицина, 2002. — 752 с.
5. Allison D.B., Gadde K.M., Garvey W.T. et al. Controlled release phentermine/topiramate in severely obese adults: a randomized controlled trial (EQUIP) // Obesity (Silver Spring). — 2012. — Vol. 20. — P. 330-342.
6. Гриневич В.Б., Сас Е.И., Кравчук Ю.А., Ефимов О.И. Абдоминальное ожирение: клинико-социальные аспекты проблемы // Фарматека. — 2012. — № 16. — С. 29-34.
7. Гуревич К. Г., Платонов В. Н. Индивидуальная адаптация школьников к физической нагрузке. // Спортивная медицина: наука и практика. – 2011. – №4. – С.30-31.
8. Европейские клинические рекомендации 2008. «Лечение ожирения у взрослых». Донецк: Издатель Заславский А.Ю. 2011; С-32.
9. Коромыслов А.В., Маргазин В.А. Роль организованной двигательной активности в формировании показателей физического развития студенток за время обучения в вузе. // Спортивная медицина: наука и практика. – 2013. – №1. – С.36-39.
10. Ландырь А.П., Ачкасов Е.Е., Добропольский О.Б., Руненко С.Д. Энергетика мышечной деятельности. // Спортивная медицина: наука и практика. – 2012. – №3 – С.30-33.
11. Мельниченко Г.А., Бутрова С.А., Савельева Л.В., Чеботникова Т.В. Распространенность избыточного веса и ожирения в популяции московских подростков. // Ожирение и метаболизм.-2006.-№2. - С.27-31.
12. Мещеряков А.В., Левушкин С.П. Тип телосложения как возможный маркер заболеваний и особенностей организации двигательной активности студентов. // Спортивная медицина: наука и практика.-2015- №1. – С.61-67.
13. Рубаненко Е.П., Буторина А.В. Рациональное питание в период занятий фитнесом и спортом. //Спортивная медицина: наука и практика. – 2012. – №3 – С.27-28.
14. Obesity: Preventing and Managing the Global Epidemic. Report of a WHO Consultation. WHO Technical Report Series 894. Pp. 252.
15. Zhang Y, Wang S. Differences in development and the prevalence of obesity among children and adolescents in different socioeconomic status districts in Shandong, China. Ann Hum Biol. 2012; 39(4):290-296. doi:10.3109/03014460.2012.690888.
16. Соболева Н.П. Биоимпедансный скрининг населения России в центрах здравоохранения: распространенность избыточной массы тела и ожирения. // Российский медицинский журнал. – 2014; – №4: – С.11-18.

АҚИДАҲОИ МУОСИР ОИД БА ПАЙДОИШИ ФАРБЕҲӢ

Ҳамин тариқ, аз таҳлили адабиётҳои мавҷуда маълум гардиð, ки дар солҳои охир фарбехӣ дар тамоми новобаста аз тарақиёти кишварҳо рӯ ба паҳншавӣ овардааст. Агар дар Иёлоти Муттаҳиди Амрико зиёда аз 34 % аҳолиро фаро гирифта бошад, дар мамлакатҳои Аврупо фарбехӣ аз 50% ташкил дода, дар Ҷумҳурии Тоҷикистон зиёда аз 17% ро ташкил медиҳад. Ба ақидаи аксарияти олимон сабаби ба дучор шудани фарбехӣ омилҳои ғуногун ба ҳисоб меравад, ки дар навбати аввал истеъмоли ғизои калориянокиаш баланд ва

фаъолияти пасти чибонӣ қарор доранд. Олимони дигар бошанд фарбекиро ба норасои вақт, кам хоб намудан ва истироҳат намудан ва дар зери физиори сатмай равонӣ қарор доштан (стрес) асоснок мекунанд. Аксарияти табибон фарбекиро ҳамчун беморӣ меҳисобанд, зоро ҳамрадифи он физиорбаландии шараёнӣ, диабети навъи қанди 2 ва бемориҳои системаи дилу рагҳои хунгард мебошанд.

Калидвоҷсаҳо: фарбаҳӣ, вазни барзиёд, физиорбаландии шараёнӣ, диабети қанди навъи 2-юм, бофтаи ҷарбӯй, рагҳои хунгард, дил, ангиштобҳо, тавозуи энергетикӣ, сактаи миокард.

СОВРЕМЕННЫЕ ВЗГЛЯД О ПРОИСХОЖДЕНИИ ОЖИРЕНИЯ

Таким образом, из анализа имеющейся литературы стало ясно, что в последние годы ожирение распространилось по всей стране, независимо от развития страны. Если оно охватывает более 34% населения в Соединенных Штатах Америки, ожирение составляет более 50% в европейских странах и более 17% в Республике Таджикистан. По мнению большинства ученых, причиной ожирения считаются различные факторы, первыми из которых являются потребление высококалорийной пищи и низкая физическая активность. Другие ученые связывают ожирение с нехваткой времени, недостатком сна и отдыха, а также с психическим напряжением (стрессом). Большинство врачей считают ожирение болезнью, поскольку оно связано с повышенным артериальным давлением, сахарным диабетом 2 типа и заболеваниями сердечно-сосудистой системы.

Ключевые слова: ожирение, избыточная масса тела, артериальное давление, сахарный диабет 2 типа, жировая ткань, сосуды, сердце, уголь, энергетический баланс, инфаркт миокарда.

MODERN IDEAS ON THE ORIGIN OF OBESITY

Thus, from the analysis of the available literature, it became clear that in recent years obesity has spread throughout the country, regardless of the development of the country. If it covers more than 34% of the population in the United States of America, obesity is more than 50% in European countries and more than 17% in the Republic of Tajikistan. According to most scientists, various factors are considered the cause of obesity, the first of which are the consumption of high-calorie foods and low physical activity. Other scientists associate obesity with lack of time, lack of sleep and rest, as well as mental stress (stress). Most doctors consider obesity a disease because it is associated with high blood pressure, type 2 diabetes, and cardiovascular disease.

Key words: obesity, overweight, blood pressure, type 2 diabetes mellitus, adipose tissue, blood vessels, heart, coal, energy balance, myocardial infarction.

Дар бораи муаллиф:

Каримова Фариза Ҳукматуллоевна –
Докторант (PhD)-и кафедраи анатомия
ва физиологии факултети биологии
Донишгоҳи давлатии омӯзгории
Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ. Сурога:
734003 ш. Душанбе хиёбони Рӯдакӣ 121, Е-
mail: Fariza-97@mail.ru, Тел: (+992)
003884535

Об авторе:

Каримова Фариза Ҳукматуллоевна
Докторант (PhD) кафедры анатомии и
физиологии факультета биологии

Таджикского государственного
педагогического университета имени С.
Айни. Адрес: 734003 г. Душанбе проспект
Рудаки 121 Fariza-97@mail.ru, tel:
003884535

About the author:

Karimova Fariza Hukmatulloevna - Doctor
of PhD and Department of Anatomy and
Physiology, Faculty of Biology, Tajik State
Pedagogical University named after S. Ayni.
Address: 734003 city Dushanbe even Rudaki
121, E-mail: Fariza-97@mail.ru, Phone::
(+992) 003884535

УДК 633.88:616.15

ТАЪСИРИ ЭКСТРАКТИ ХУШКИ КАМОЛИ ТОЧИКОН БА СИСТЕМАИ ЛАХТАШАВИИ ХУН

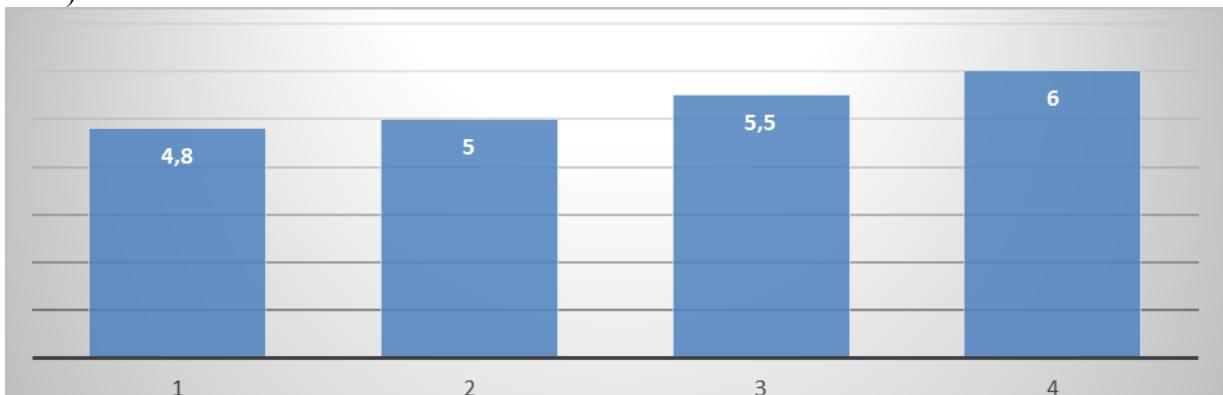
Хоҷаев Ҷ. Ф.*Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ*

Дар замони ҳозира яке аз проблемаҳои муҳимтарини тиббӣ амалӣ ҳосилшавии тромб ба ҳисоб меравад ин ҷараён ҳусан дар одамони синну солашон аз 45-сола боло ва беморони диабети қанд фишорбаландии шараёни ба гурӯҳи ҳатар дохил шуда сабаби марғи бармаҳали онҳо мегардад [2, с.44.]. Бо ин мақсад барои пешгирии ҳосилшавии тромб маводҳои гуногуни доругӯй, ки табииати синтетики ва набототи доранд истифода менамоянд. [10, с.55-58]. Яке аз растаниҳо, ки захираи муайян барои саноати дорубарори дорад камоли тоҷикон ба ҳисоб меравад. [8, с.152]. Дар тибби ҳозираи аксарияти мамлакатҳои шарқ ин растаниро барои табобати бемориҳои дил ва рагҳои хунгард васеъ истифода менамоянд. [1,с.548.3,с.28.6, с.306-321]. Дар тибби амалии тоҷикон бошад ҳануз аз камоли тоҷикон ягон маводи доругӯй истехсол карда намешавад. Бинобар ин мо мақсад гузоштем, ки аз шираи камоли тоҷикон экстракти хушк тайёр намуда таъсири онро зери санчиши худ қарор дижем.

Мақсади асосии ин таҳқиқот омузиши таъсири экстракти хушкӣ камоли тоҷикон ба системаи лаҳташавии хун ба ҳисоб меравад.

Барои омузиш таъсири экстракти хушкӣ камоли тоҷиконро ба системаи лаҳташавии хун мо таҷрибаҳоро дар 24-харгуши вазнашон 3,5–4кг гузаронидем. Бо ин мақсад мо ҳайвонҳои таҷрибавиро ба 4-гурӯҳ ҷудо намудем, ки дар гурӯҳи 1-ум гурӯҳи ҳайвонҳои назоратӣ, гурӯҳи 2-юм гурӯҳи ҳаргушҳои таҷрибавӣ, ки экстракти хушкӣ камоли тоҷиконро бо миқдори 20мг/кг вазн қабул намуданд гурӯҳи 3-юм гурӯҳи ҳаргушҳои таҷрибавӣ, ки экстракти хушкӣ камоли тоҷиконро бо миқдори 50мг/кг вазн қабул намуданд, гурӯҳи 4-ум ҳаргушҳои таҷрибавӣ, ки экстракти хушкӣ камоли тоҷиконро бо миқдори 100мг/кг вазн қабул намуданд.

Яке аз муҳимтарин нишондоди системаи лаҳташавии хун вақти умумии лаҳта бастани хун ба ҳисоб меравад. Бо ин мақсад усули Ли-Уайтро истифода мебаранд чихеле, ки аз натиҷаҳои дар Расми 1 дарҷ гардида маълум гардид вақти умумии лаҳташавии хун дар гурӯҳи ҳайвонҳои назоратӣ $4,8 \pm 0,3$ дақиқаро ташкил намуд. Дар гурӯҳи ҳаргушҳои таҷрибавӣ, ки экстракти хушкӣ камоли тоҷиконро бо миқдори 20мг/кг вазн қабул намуданд ба ҳисоби миёна вақти умумии лаҳташавии хун $5,0 \pm 0,31$ дақиқаро ташкил намуд, дар гурӯҳи 3-юми ҳайвонҳои таҷрибавӣ бошад вақти умумии лаҳташавии хун ба $5,5 \pm 0,32$ дақиқаро ташкил намуд, ки нисбати ҳайвонҳои назоратӣ 14,5% дарозтар гардидааст. Таъсири бозҳам пуркуватаро мо нисбати вақти умумии лаҳташавии хун дар гурӯҳи ҳайвонҳои 4-ум, ки гурӯҳи экстракти хушкӣ камоли тоҷиконро бо миқдори 100мг/кг вазн қабул намуданд мушоҳида намудем. Дар ин гурӯҳи ҳайвонҳо вақти умумии лаҳташавии хун ба ҳисоби миёна $6,0 \pm 0,33$ дақиқаро ташкил намуд, ки нисбати ҳайвонҳои назоратӣ 25% давомноктар мебошад. (Расми 1)

Расми 1. Таъсири экстракти хушкӣ камоли тоҷикон ба вақти умумии лаҳташавии хун.

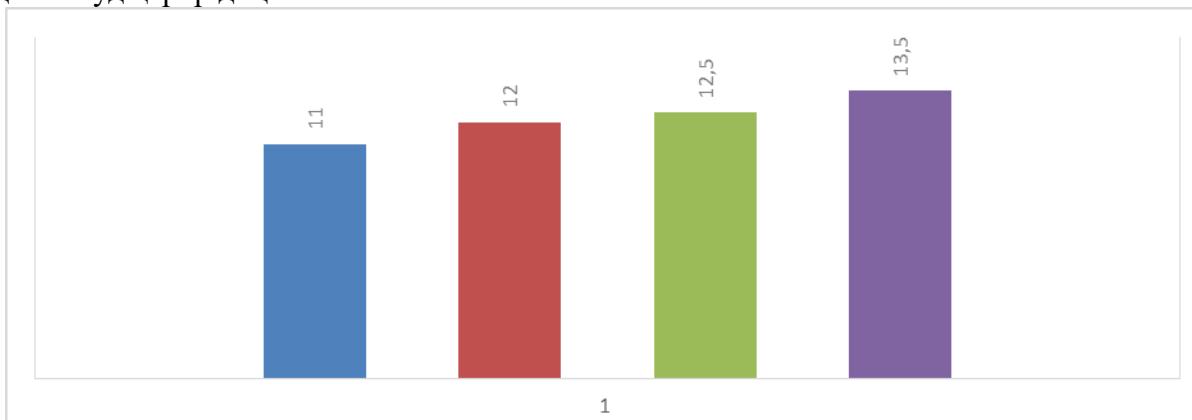
Ҳаргушҳои назоратӣ,

Экстракти хушкӣ камоли тоҷикон 20мг/кг.

Экстракти хушкӣ камоли тоҷикон 50мг/кг.

Экстракти хушки камоли точикон 100мг/кг.

Дар тибби амалй барои баҳо додан ба зинаи якуми системаи лахташавии хун дар бештари ҳолатҳо вақти протромбиниро истифода мебаранд. Бинобар ин мо низ итмол гирифтем, ки таъсири экстракти хушки камоли точиконро ба вақти протромбини зери санчиши худ қарор дижем.

Расми 2. Таъсири экстракти хушки камоли точикон ба вақти протромбини дар таркиби хуни ҳаргушҳои таҷрибай.

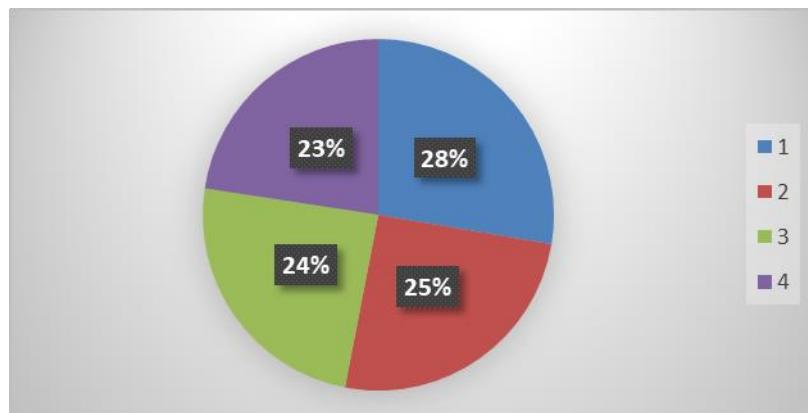
Ҳаргушҳои назоратӣ,

Экстракти хушки камоли точикон 20мг/кг

Экстракти хушки камоли точикон 50мг/кг

Экстракти хушки камоли точикон 100мг/кг

Аз натиҷаҳои дар Расми 2 дарҷ гардида маълум гардид, ки вақти протромбини дар таркиби хуни ҳаргушҳои назоратӣ ба ҳисоби миёна $11 \pm 1,0$ сонияро ташкил намуд. Дар гурӯҳи ҳаргушҳои таҷрибай, ки экстракти хушки камоли точиконро бо миқдори 20мг/кг вазн қабул намуданд ба ҳисоби миёна вақти протомбинии хун $12,0 \pm 1,0$ сонияро ташкил намуд, дар гурӯҳи 3-юми ҳайвонҳои таҷрибай бошад вақти протомбинии хун ба $12,5 \pm 1$ сонияро ташкил намуд, ки нисбати ҳайвонҳои назоратӣ 13,6% дарозтар гардидааст. Дар гурӯҳи ҳайвонҳои 4-ум, ки экстракти хушки камоли точиконро бо миқдори 100мг/кг вазн қабул намуданд вақти протромбини ба ҳисоби миёна $13,5 \pm 1,2$ сонияро ташкил намуд, ки нисбати ҳайвонҳои назоратӣ 22,7% давомноктар мебошад. Протромбин яке аз омилҳои плазмавии дар системаи лахташави иштироккунанда буда дар таркиби хун дар шакли ноғаъол мавҷуд мебошад. Барои фаъолшудани ин омил мавҷудияти ферменти протромбиназа ё ин ки тромбопластин зарур мебошад. Ферменти протромбиназа дар организми одам ва ҳайвон бо ду роҳ ҳосил мегардад. Роҳи якумро роҳи беруна меноманд, ки дар он нақши асосиро омили VII плазмави ичро мекунанд роҳи дуюм роҳи дохили буда дар ҳосилшавии он омилҳои XII, XI ва V иштирок мекунанд. Тромбопластини бо роҳи якум ҳосилшударо бофтави ва тромбопластини бо роҳи дуюм ҳосилшударо хуни меноманд. Дар зери таъсири томбопластини ҳосилшуда протромбини ноғаъол ба тромбини фаъол табдил меёбад.

Расми 3. Таъсири экстракти хушки камоли точикон ба индекси протромбини дар таркиби хуни харгушҳои тачрибавӣ.

Харгушҳои назоратӣ

Экстракти хушки камоли точикон 20мг/кг

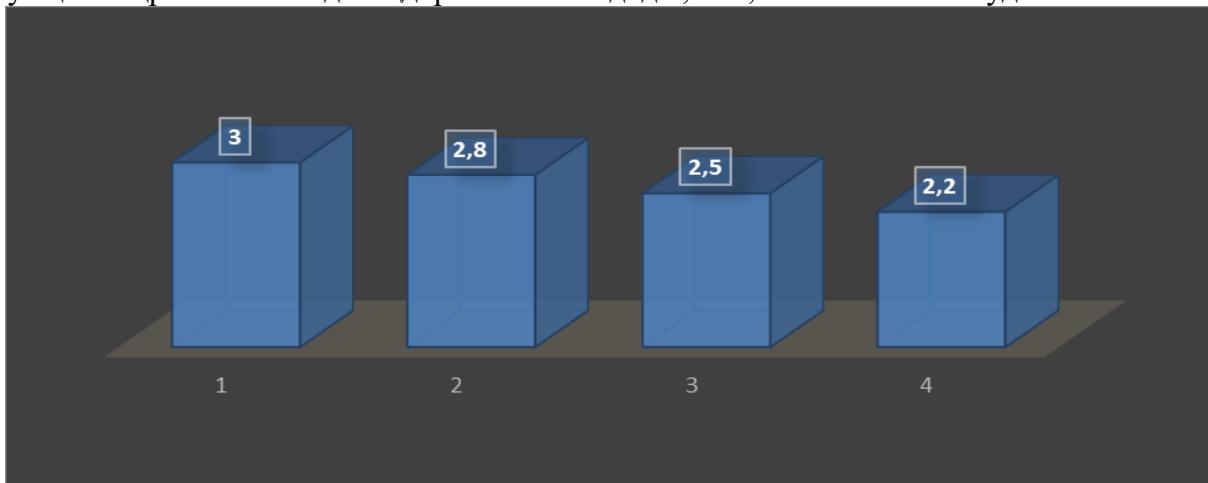
Экстракти хушки камоли точикон 50мг/кг

Экстракти хушки камоли точикон 100мг/кг

Ҷӣ гунае, ки дар расми 3 вақти протромбини дарҷ гардидааст. Дар гурӯҳи ҳайвонҳои назоратӣ вақти протромбини ба $109\pm5\%$ баробар аст. Дар гурӯҳи ҳайвонҳои 2-юм, ки экстракти хушки камоли точиконро бо миқдори 20мг/кг қабул намуданд вақти протромбини $100\pm4\%-ро$ ташкил намуд дар гурӯҳи ҳайвонҳои 3-юм бошад ин нишондод ба ҳисоби миёна $96\pm4\%-ро$ ташкил медиҳад дар гурӯҳи ҳайвонҳои 4-ум бошад индекси протромбини ба $89\pm3,8\%$ баробар аст, ки нисбати ҳайвонҳои назорати 22,4% пастар гардидааст. Аз натиҷаҳои ба даст гардида маълум гардид, ки экстракти хушки камоли точикон нисбати вақти протромбини таъсири маҳдудкунанда мерасонад, ки дар натиҷа ин нишондод ба таври боварибаҳш тулонитар гардидааст.

Фибриноген яке аз сафедаҳои муҳимтарини таркиби плазмаи хун буда дар бофтаҳои ҷигар ҳосил мегардад ин сафеда ба гурӯҳи сафедаҳои зинаи илтиҳоби дохил шуда асоси системаи лаҳташавии хунро ташкил медиҳад.

Ҷӣ гунае, ки дар расми 4 миқдори сафедаи фибриноген дарҷ гардидааст дар таркиби плазмаи ҳайвонҳои назоратӣ ба ҳисоби миёна миқдори фибриноген $3,0\pm0,3\text{г/л}$ ташкил намуд. Дар гурӯҳи ҳайвонҳои 2-юм, ки экстракти хушки камоли точиконро бо миқдори 20мг/кг қабул намуданд миқдори фибриноген ба ҳисоби миёна $2,8\pm0,2\text{г/л}$ дар гурӯҳи 3-юми харгушҳои тачрибавӣ бошад миқдори ин нишондод $2,5\pm0,2\text{ г/л}$ ташкил намуд.

Расми 4. Таъсири экстракти хушки камоли точикон ба миқдори сафедаи фибриноген дар таркиби хуни харгушҳои тачрибавӣ

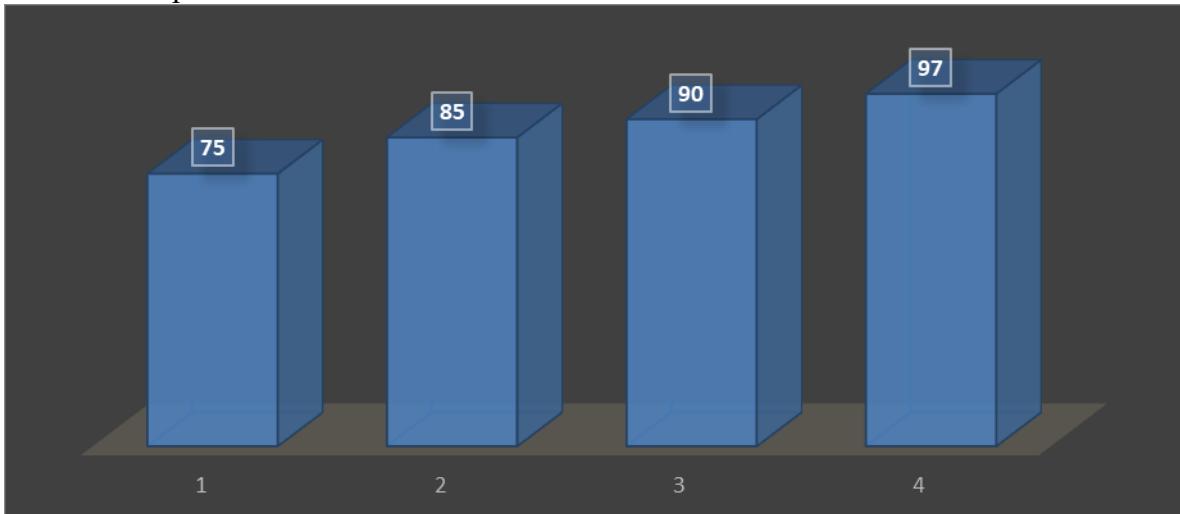
1. Харгушҳои назоратӣ,
2. Экстракти хушки камоли точикон 20мг/кг,
3. Экстракти хушки камоли точикон 50мг/кг,
4. Экстракти хушки камоли точикон 100мг/кг

Дар гурӯҳи ҳайвонҳои 4-ум, ки экстракти хушки камоли точиконро ки бо миқдори 100мг/кг қабул менамуданд миқдори фибриноген ба ҳисоби миёна $2,2\pm0,2\text{г/л}$ ташкил намуд, ки нисбати ҳайвонҳои назорати 27% пастар гардидааст.

Калсий яке аз макроэлементҳои муҳимтарини таркиби организми одам ва ҳайвон ба ҳисоб меравад нақши калсий дар ҷараёни системаи лаҳташавии хун бениҳоят муҳим мебошад зеро ин элементи химиявӣ дар ҳар се зинаи лаҳташавии хун нақши калидиро иҷро мекунанд ҳангоми ба таркиби хун илова намудани маводҳои зидди лаҳташави ба монанди ситрати натри, оксалати натрӣ ва ғайра калсий таркиби плазмаи хунро ба ҳуд пайваст карда хун дигар лаҳта намегардад.

Дар расми 5 вақти барқароршавии миқдори калсий дар таркиби плазмаи ҳайвонҳои тачрибавӣ дарҷ гардидааст. Ҷиҳезе, ки аз натиҷаҳои ба даст омада бармеояд дар таркиби плазмаи ҳайвонҳои назорати вақти барқароршавии ионҳои калсий ба ҳисоби миёна 75 ± 4

сонияро ташкил намуд. Дар гурӯҳи ҳайвонҳои таҷрибавӣ, ки экстракти хушки камоли тоҷиконро бо миқдори 20мг/кг қабул намуданд. Вақти барқароршавии ионҳои қалсий 85 ± 5 сонияро дар гурӯҳи ҳайвонҳои 3-юм бошад ин нишондод 90 ± 5 сония дар гурӯҳи ҳайвонҳои 4-ум ки экстракти хушки камоли тоҷиконро, ки ба миқдори 100мг/кг қабул намуданд вақти бақароршавии ионҳои қалсий 97 ± 5 сонияро ташкил намуд, ки нисбати ҳайвонҳои назорати 29% давомноктар мебошад.

Расми 5. Таъсири экстракти хушки камоли тоҷикон ба вақти барқарор шавии миқдори қалсий (рекалсификатсия) дар таркиби хуни ҳаргушҳои таҷрибавӣ.

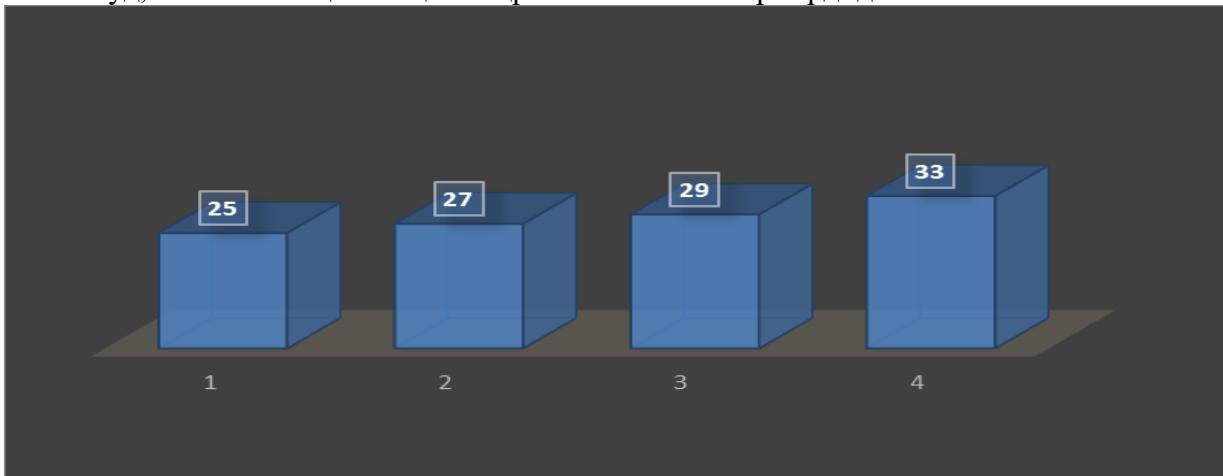
Ҳаргушҳои назоратӣ

Экстракти хушки камоли тоҷикон 20мг/кг

Экстракти хушки камоли тоҷикон 50мг/кг

Экстракти хушки камоли тоҷикон 100мг/кг

Дар тиббӣ амалӣ барои баҳо додан ба зинаи дуюми системаи лаҳташавии хун ҳисачаҳои фаъолгардонидай вақти тромбиниро истифода мебаранд дар Расми 6 ҳисачаҳои фаъолгардонидай вақти тромбини дарҷ гардидааст ҷиҳеле, ки аз натиҷаҳои ба дастомада бармеояд ҳисачаҳои фаъолгардонидай вақти тромбини ба ҳисоби миёна дар таркиби плазмаи ҳайвонҳои назоратӣ $25\pm2,5$ сонияро ташкил медиҳад. Дар гурӯҳи ҳаргушҳои таҷрибавӣ, ки миқдори экстракти хушки камоли тоҷиконро бо миқдори 20мг/кг қабул намуданд ҳисачаҳои фаъолгардонидай вақти тромбини $27,0\pm2,6$ сонияро ташкил намуд дар гурӯҳи ҳайвонҳои 3-юм, ки экстракти хушки камоли тоҷиконро қабул намуданд ҳисачаҳои фаъолгардонидай вақти тромбини $29\pm2,7$ сонияро ташкил дод. Дар таркиби плазмаи гурӯҳи 4-уми ҳаргушҳои таҷрибавӣ ҳисачаҳои фаъолгардонидай вақти тромбини ба ҳисоби миёна $33\pm2,8$ сонияро ташкил намуд, ки нисбати ҳайвонҳои таҷрибавӣ 32% пастар гардидааст.

Расми 6. Таъсири экстракти хушки камоли тоҷикон ҳисачаҳои фаъолгардонидай вақти тромбини дар таркиби хуни ҳаргушҳои таҷрибавӣ

Харгушҳои назоратӣ

2. Экстракти хушки камоли тоҷикон 20мг/кг
3. Экстракти хушки камоли тоҷикон 50мг/кг
4. Экстракти хушки камоли тоҷикон 100мг/кг

Тромбин яке аз омилҳои муҳимтарини плазмавӣ буда нақши калидиро дар лахташавии хун иҷро мекунад. Тромбин табииати сафедави дошта аз руи таъсири худ ба ғормонҳо монанд мебошад. Тромбин аз протромбин ҳосил мегардад ва дар зинаи сеюми лахташави иштирок менамояд дар зери таъсири тромбин фибриногени дар шакли маҳлул вучуд дошта ба фибрини ҳал нашаванда табдил меёбад. [4, с.512-513. 5, с.585.7, с.160]. Аз натиҷаҳои таҳқиқоти гузаронидай мо маълум мегардад, ки экстракти хушки камоли тоҷикон ҳисачаҳои фаъолгардонидай вакти тромбини дар таркиби хуни ҳаргушҳои таҷрибавӣ таъсири назаррас расонида нисбати ҳайвонҳои назоратӣ тулонитар мебошад. Ба ақидаи мо таъсири экстракти хушки камоли тоҷикон ба ҷараёни системаи лахташавии хун аз таркиби бойи химиявии он вобастаги мебошад зеро як қатор моддаҳои фаъоли биологӣ ба монанди қумаринҳо, ғлавоноидҳо ва ғайраро бо мақсади пешгири кардан аз тромб ҳосилшави дар тибби амали истифода менамоянд.

АДАБИЁТ

1. Абу-Али ибн Сина (Авиценна). Канон врачебной науки /Абу-Али ибн Сина (Авиценна).-Ташкент:Изд-во АН УзССР, 1954.-Т.1.-548с.
2. Журавлев В.В. Заготовка донорских тромбоцитов с учетом их агрегационной активности / В.В. Журавлев, Е.П. Сведенцов, Е.П. Ивашина // Пробл. гематол. и переливания крови. 2003. - № 1. - С.44.
3. Абу-Али ибн Сина (Авиценна). Канон врачебной науки /Абу-Али ибн Сина (Авиценна).-Ташкент:Изд-во АН УзССР, 1956.-Т.2.-28с.
4. Вандышев В.В., Склар Ю.Е., Веселовская Н.В., Пименов М.Г. Қумарини корней Ferula tadshikorum/B.B. Вандышев, Ю.Е. Склар, Н.В.Веселовская, М.Г. Пименов//Химия природн.соедин.-1975.-№4.-С.512-513
5. Дадабаева О. Дикорастущие лекарственные растения флоры Таджикистана. Ҳуджанд, 1996. –585 с.
6. Пименов М.Г., Раҳимов С. Китоби Сурхи Ҷумҳурии Тоҷикистон. Авлоди камол.-Душанбе, 2005.-С.306-321.
7. Раҳмонов Х.С., Олейникова Е.М. Ҳалимов А.Х Популяционная биология и ресурсный потенциал. (*Ferula tadshikorum* M. Rimen) в Южном Таджикистане-Душанбе – 2018-160 с.
8. С.Раҳимов Ҳусусиятҳои биологӣ, морфологӣ ва фитосенологии камоли тоҷикон (*Ferula tadshikorum* M. Rimen).-Душанбе: Дониш, 2018.-152 с.
9. Ҳабриев Р.У. «Руководство по экспериментальному (доклиническому) изучению новых фармакологических веществ».-2005.- 50 с.
10. Абдулкадыров К.М. Приоритеты и опасности гемокомпонентной терапии / К.М. Абдулкадыров // Медицинские технологии 1995. - № 5. - С. 55-58.

ТАЪСИРИ ЭКСТРАКТИ ХУШКИ КАМОЛИ ТО҆ИКОН БА СИСТЕМАИ ЛАХТАШАВИИ ХУН

Ҳамин тариқ аз таҷрибаи гузаронидашуда маълум гардид, ки экстракти хушки камоли тоҷикон бо вояи 20, 50 ва 10мг/кг ба системаи лахташавии хун таъсири боздоранда расонида ҳамаи нишондодҳои таркиби плазмаи хунро нисбати ҳайвонҳои назорати дарозтар намудааст. Аз ин натиҷаҳо бар меояд, ки экстракти хушки камоли тоҷикон ҳусусан ҳангоми баланд будани нишондодҳои системаи лахташавии хун ва вучуд доштани ҳатари ҳосилшавии тромб таъсири мусбӣ мерасонад. Ва мо метавонем дар оянда ин маводи доругиро барои пешгирии сактаи миокард ва сактаи майна бади каме чӯкурттар омухтан пешниҳод намоем.

Калидвоҗсаҳо: экстракти хушк, камоли тоҷикон, лаҳташавии ҳун, вақти протомбини, миқдори фибриноген, вақти барқароршавӣ, ионҳои калсий, индекси протромбини.

ВЛИЯНИЕ СУХОГО ЭКСТРАКТА ФЕРУЛА ТАДЖИКОВ НА СВЕРТЫВАЮЩУЮ СИСТЕМУ КРОВИ

Так же из проведенного опыта было установлено, что сухой экстракт ферула таджиков в дозе 20, 50 и 10мг/кг оказывал угнетающее действие на свертывающую систему крови, а все показатели состава плазмы крови были более продолжительными по сравнению с контрольными животными. Из полученных результатов можно сделать вывод, что сухой экстракт фелула таджиков оказывает положительное действие, особенно при высоких показателях системы свертывания крови и риске тромбообразования. А в дальнейшем мы можем предложить изучить этот препарат для профилактики инфаркта миокарда и инсульта.

Ключевые слова: сухой экстракт, ферула таджиков, свертываемость крови, протромбиновое время, количество фибриногена, время восстановления, ионы кальция, протромбиновый индекс.

INFLUENCE OF DRY EXTRACT OF TAJIK FERUL ON THE BLOOD COAGULATION SYSTEM

Also, from the experiment, it was found that the dry extract of Tajik ferul at a dose of 20, 50 and 10 mg / kg had a depressing effect on the blood coagulation system, and all indicators of the composition of the blood plasma were longer compared to control animals. From the results obtained, it can be concluded that the dry extract of Tajik felula has a positive effect, especially with high levels of the blood coagulation system and the risk of thrombosis. And in the future, we can offer to study this drug for the prevention of myocardial infarction and stroke.

Keywords: dry extract, Tajik ferula, blood clotting, prothrombin time, fibrinogen amount, recovery time, calcium ions, prothrombin index.

Дар бораи муаллиф:

Хоҷаев Ҷамшиёд Файзуллоевиҷ,
докторант PhD-и кафедраи анатомия ва
физиология Донишгоҳи давлатии
омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин
Айнӣ, Суроға: 734003, Ҷумҳурии
Тоҷикистон, шаҳри Душанбе, хиёбони
Рӯдакӣ 121, Тел: (+992) 985746145. E-mail:
Jamik_199233@mail.ru

Об авторе:

Ходжаев Джамшиёд Файзуллоевиҷ.
Доктор по специальность PhD кафедры
анатомии и физиология, Таджикского
государственного педагогического

университета им. Садриддина Айни,
Адрес: 734003, Республика Таджикистан,
город Душанбе, проспект Рудаки 121, Тел:
(+992) 985746145. E-mail:
Jamik_199233@mail.ru

About the author:

Khojaev Jamshed Fayzulloevich. Doctor
PhD of the Department of Anatomy and
Physiology, Tajik State Pedagogical
University named after Sadriddin Aini,
Address: 734003, Republic of Tajikistan,
Dushanbe City, 121 Rudaki Avenue, Phone:
985746145. E-mail: Jamik_199233@mail.ru

УДК 616.37.001+616-022.6

**МЕХАНИЗМИ ПАЙДОИШИ АССИТ ВА МАСЛИҲАТҲОИ
АМАЛИЙ ОИДИ ПЕШГИРИИ ОН**

Ҳафизов Д.Ш., Шамсудинов Ш.Н., Абдураҳмонов Ф.Т.

Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ

Ассит-яке аз аломатҳои хос ва оризаи хатарноки серрози чигар ба ҳисоб меравад. Бинобарин прогнози беморон нисбати беморони серрози чигар бе ассит баъдтар мебошад. Ҳанӯз дар аввали солҳои 50-уми асри XX олимон оид ба марги беморони серрози чигар дар давоми шаш моҳ баъди ҳамроҳ гардидани ассит хабар доданд. Ин муҳлат ҳукми қонун дорад, агар ассит табиати рефрактерӣ дошта бошад. Бо ассит аксарияти оризаҳои вазнини серрози чигар пеш аз ҳама хуншорӣ аз варидҳои васеъгардидаи сурхрӯда, ки ба он фишори баланди дохили шикам мусоидат мекунад, алоқаманд мебошад.

Дар зери таъсири ассит фаъолияти пайвастагии қисми кардиалии меъда бо сурхрӯда вайрон гардида, сабаби ба сурхрӯда партофтани маҳсули туршӣ мегардад, ки ин омили иловагӣ барои фаро расидани хуншорӣ мегардад [1, с.77-81]. Ҳақиқатан мо бо таври мутлак тарафдори он ақида неstem, ки гӯё хунравӣ аз сурхрӯда дар беморони серрози чигар бе ассит ҳеч гоҳ ба амал намеояд. Пурра имконият дорад, ки ин гуна ақидаи муаллифон аз он сабаб ба амал омадааст, ки ин ориза дар беморони серрози чигар дар бисёри ҳолатҳо якҷоя ба амал меояд, дар зери таъсири ассит хунравӣ ва баъзан ассит баъди талафоти хуни зиёд дар натиҷаи дар зардоби хун кам гардидани микдори сафедаҳо ва паст гардидани фишори осмотикии хун ба амал меояд.

Мои асситикӣ вариди дарун ковокии поёниро ба диафрагма зер намуда, сарбории иловагиро ба системаи гардиши хуни дил ва гурда ба амал меорад, ки ҳамаи он ба пайдоиши синдромӣ гепатореналий мусоидат мекунад [2, с.62-64]. Ассит бо перетонити ногаҳонии бактерияви мусоидат намуда, гардиши лимфаро ҳалалдор месозад. Ҳангоми истифодаи усули лимфографӣ маълум гардид, ки дар ин гуна беморон бо таври боварибахш рагҳои лимфатикии қафаси сина васеъ гардидаанд. Дар натиҷа хатари вайрон гардидани фаъолияти полоиши бактериявии системаи лимфотикӣ ба амал меояд. Вобаста ба мавҷудияти алоқа байни ковокии қафаси сина ва ковокии шикам дар беморони серрози чигар бо мои асситикӣ метавонанд, ки дар ковокии ҷафи плевра моеъ пайдо гардад ва ба инкишофи ателектазаҳо ва илтиҳоби шуш механизми гуногун дорад [3, с.11-16].

Инкишофи осеби шуш ҳангоми серрози чигар инчунин ҳангоми илтиҳоби фаъоли чигар аз як тараф метавонанд, ки онҳо аз рӯи фаъолият ва соҳтори чигар ва шуш бо инкишофи ателектази ҳалқашакл аз дигар тараф вайрон гардидани ҳаракати хун дар системаи рагҳои хунгарди гардиши хурди хун, ки табиати гуногун дорад аз он ҷумла дар натиҷаи инкишофи сутунҳои шараёну-варидӣ дар шуш, ки дар натиҷаи вайрон гардидани мубодилаи як қатор моддаҳои фаъоли биологӣ (серотонин), ки ба кушодашавии анастамози рагҳои порта-пулмоналий мусоидат мекунад. Дар якҷоягӣ бо он шакли маҳсусро чудо мекунанд, ки бо осеби иммунӣ дар зинаи интерстисияи шуш алвеолити фиброзӣ мушоҳида мегардад.

Асситро мумкин аст, ҳамчун вайроншавии таҳҷои байни амилҳо, ки ба хориҷшавии моеъ аз рагҳо мусоидат намуда ва бо ҳамин восита ҳаҷми моеъро дар рагҳо нигоҳ медоранд. Ҳанӯз Etarling (1896) нишон дода буд, ки берун баромадани моеъ бо байни мӯйрагҳо ва ҷафи бофтавиро баробарии фишори гидростатикӣ ва осмотикӣ дар ҳар ду монеа муайян мекунад [4, с.72-81].

Хангоми меъёр фишори баланди гидростатикӣ дар қисмати нӯгии шараёни мӯйрагҳо ба гузоштани моёй, ки аз сафедаҳо озоданд ба ҷафи пеш аз мӯйрагҳо ёрӣ мерасонанд. Дар охири мӯйрагҳои варидӣ, ки фишори гидростатикӣ пастар аз фишори осмотикӣ ва бофтаҳои беруни рагҳо аст, ки дар он ҷо реабсорбсия ба амал меояд. Аз ин бар меояд, ки беморе, ки дар зинаи асситикии серроз бо фишорбаландии порталӣ қарор дорад ҳама вақт дар дохили рагҳояшон фишори баланди гидростатикӣ (фишорбаландии порталӣ) ва паст будани фишори осмотикии рагҳо (паст будани микдори албумин), ки ҳақиқатан ба талаф ёфтани моёъҳо дар холигии байни рагҳо ва дар ин ҳолат дар ковокии шикам ба амал меояд [5, с.357-358]. Гарчанде таълимоти Старпинг муҳимтарин омилҳои ба амал омадани сабаби асситро ба ҳисоб мегирад вале мавҷудияти фишорбаландии порталӣ ва паст будани концентратсияи албуминҳо ҳанӯз нопурраанд, ки ҳамеша ассит ҳосил гардад. Дар беморони серрози чигар дар аксарияти ҳолатҳо паст будани микдори албуминҳо вомехӯрад вале на ҳама вақт онро ассит ҳамроҳӣ мекунад. Гайр аз он дар ин гуна беморон паралелизм байни бузургии фишори чигару-синусоидҳо ва ассит вучуд надорад. Бинобарин механизми ҳосилшавии ассит нисбатан муракабтар буда, онро танҳо дар заминай фишорбаландии порталӣ ва паст будани фишори осмотикии плазма асоснок намудан ғайри имкон мебошад. Мавҷудияти лимфостаз дар беморони серрози чигар, хусусан дар зинаи асситкии беморӣ аз як тараф кам гардидаи он баъди гузоштани найча дар резишгоҳи лимфотикии қафаси сина аз дигар тараф шоҳиди нақши муҳими вайроншавии гардиши лимфа дар ин ҷараён мебошад. Аз рӯи босуръат кам гардидаи ихроҷи натрий бо пешоб ва баланд гардидаи тарашӯҳи алдостерон дар беморони дар зинаи асситикии серрози чигар қарор доранд нақши муҳими алдостероҳизми дуюмин дар инкишофи ассит қайд мекунад. Нақши муайянро дар инкишофи ассит ҳормони зидди пешоб иҷро мекунад, ки микдори ин ҳормон дар хуни варидии баъзе беморони серрози чигар бо ассит баланд мебошад. Нақши вазопресин дар он ҳолатҳои серроз новобаста аз кам будани микдори натрий об дар организм нигоҳ дошта мешавад ниҳоят муҳим мебошад. Дар охир бояд қайд намуд, ки вайрон гардидаи гузарониши қабати эндотелия ва маҳдуд будани ҷаббиши моёъҳо дар болои пардаи шикам низ нақши муайянро дар амал омадани моei асситикий мебозанд [6, с.261-281].

Принципи асосии пешгирий ва табобати консервативии ассит маҳдуд намудани намаки ошӣ мебошад. Агар микдори муайяни намак барои нигоҳдоштани фишори осмотикии самаранок дар моei байни хӯҷайравӣ мавҷуд набошад об дар гурдаҳо нигоҳ дошта намешавад. Қабули хӯрок бо микдори кама намак дар муқоиса бо он микдоре, ки бо пешоб ҳориҷ мешавад, ба таносуби манфии натрий расонида, сабаби талафоти наздикии як литр об мегардад. Баробарии мусбии (140мг, в/т) натрий қарib як литр обро дар организм нигоҳ медорад.

Бемории серрози чигар дар онҳое, ки моei асситикий ҷаъм мегардад ва онҳое, ки бе танзим намаки ошро истифода мебаранд одатан бо пешоб камтар аз 10мг (0,2г) натрий дар як шабонарӯз ҳориҷ мекунанд. Истеъмоли онҳо то 0,75 г натрий хлорид асситро нигоҳ медорад, дар ҳар 1,4г он то 200г моёъро нигоҳ медорад. Агар моei асситикии ҷабида шавад микдори натрий дар ғизои шабонарӯзӣ набояд аз 0,5 г зиёд бошад ва беҳтар мешуд, ки микдори натрий камтар аз 10мг дар рӯз бошад. Ин қадар тез маҳдуд намудани натрийро муаллиф дар давоми 4 рӯз маслиҳат дода, дар ин давра қабули маводҳои доругии пешбронро манъ намудааст.

Беморон ҳар рӯз вазни бадани худро баркашида электролитҳои асосиро дар зардоби хун ва агар имконият бошад, дар пешоби шабонарӯзӣ таҳлил намоянд. Муҳлати чор рӯза пурра

баробар аст, ки каме организми беморони серрози чигарро бо калий таъмин кунем, чун ки ин намак намерасад ва на ҳама вақт дар нишондодҳои зардоби хун қайд мегардад (микдори калий метавонад ба меъёр мувофиқ бошад). Барқарор намудани захираи калийро бо роҳи ба бемор гузаронидани 2г хлориди калий дар як шабонарӯз ба даст меояд, ки ба монанди дигар намакҳои калий хусусияти миёнаи пешбронӣ дорад. Дар он ҳолатҳое, ки вайроншавии фаъолияти гурда мушоҳида мегардад, бо эҳтиётона хлориди калийро гузаронидан зарур мебошад, сабаб он аст, ки ихроҷи маводҳои доругии калийдор суст мегардад [7, с.9-13]. Баъзе беморон, хусусан беморони серрози чигар, ки табиати алкаголӣ доранд он қадар ҳиссийётнокиаш ба ин рече баланд аст, ки табобати самаранокро бе илова намудани маводҳои доругии пешброн мегузоранд. Ҳангоми табобати ассит дар баробари маҳдуд намудани намакҳо микдори моен менӯшидагиро кам мекунанд. Вале муҳим аст, ки тез маҳдуд намудани моен метавонад, ки сабаби бо суръат нигоҳдории пешоб гардида микдори нитроген дар хун баланд гардида охир ба марг мерасонад. Зиёдтар маҳдуд намудани моенҳо дар он вақт дуруст аст, ки агар дар организм нигоҳдории об ҷой дошта бошад. Дар ин ҳолат микдори моен, ки бемор дар як шабонарӯз менӯшад аз як литр бояд зиёд набошад. Ҳангоми мавҷуд набудани гипонатриемия, қабули микдори зиёди об ё нигоҳ доштани он, маҳдуд намудани қабули моен на он қадар дуруст мебошад [8, с.1-7].

Барои қатъиян риоя намудани речеи намак зарур аст, ки noni бенамак, равғани бенамак ё маргаринро истеъмол намудан зарур мебошад. Муҳим аст дарк кунем, шарбат, сабзавот, маводҳои хушбӯй кунандае, ки ба бемор маслиҳат медиҳем дар таркибашон намак надошта бошанд. Қатъиян маън аст, истеъмоли моҳии намакин, панир, марожний, ҳасиб ва маҳсулоти дудхурда, забон ва истеъмоли тухумро низ маҳдуд намуд. Микдори шабонарӯзии шир набояд аз 0,5 л зиёд бошад.

Аксарияти маҳсулотҳое, ки аз сафедаҳо бой ба монанди гӯшт, тухм, маҳсулоти ширӣ дар таркибашон микдори зиёди натрий доранд ва бинобарин ҳангоми тартиб додани речеи хӯрок ба беморони серрози чигар бо ассит онро ба назар гирем. Ҳангоми бой будани ғизо аз ин маҳсулотҳо микдори натрие, ки ба организм дохил мегардад, агар якҷоя вояи зиёди маводҳои доругии пешбронро қабул намоянд натиҷаи дилҳоҳ ба даст намеояд.

Яке аз олимони забардасти соҳаи гастроэнтерологияи асри XX-и Британияи Кабир Шерлок ба ин гурӯҳи беморон маслиҳат медиҳад, дар таркиби хӯрокашон 70г сафеда дар як шабонарӯз ҳангоми ккалория он 2000-2200 ккалория буда дар таркиби он микдори натрий аз 380-450 (18-20 meg) бошад. Аз рӯи ин меъёр ва талабот речеи ғизо ин тавр тартиб дода мешавад.

Наҳорӣ: шӯълаи гандуми бо равғани маска ва қанд, меваҳои ҷӯшонида шуда 60г, noni бе намак, равғани бе шир, мармелод, асал як тухм ё 60г моҳӣ ва як пиёла шир.

Хӯроки нисфириӯзӣ: шӯрбои бе намак, 60г гӯшти гов ё 90г моҳӣ, картошка, сабзавоти сабз ё хуриш, 60г noni бе намак, равғани маска.

Хӯроки бегоҳирӯзӣ: 60г гӯшти гов (ё мурғ), картошка, сабзавот ё хуриш, меваи тару тоза ё ҷӯшонидашуда, сметана, қаҳва ё ҷой. Шаб 250 г шир [9, с.311-318].

Агар баъди чор рӯз дар бемороне, ки дар гизои бенамак қарор доранд ва ҳар рӯз то 2,0г хлориди калий қабул мекунанд, микдори моен то як литр камшавии вазн камтар аз 1кг табиб бояд оид ба нақшай табобат бо маводҳои доругии пешброн фикр кунад. Ҳангоми табобат бо маводҳои пешброн барои бартараф намудани ассит бояд дар хотир нигоҳ дошт, ки ин доруҳо интиҳобан ба найчаҳои нефрон осеб мерасонанд. Ҳангоми норасоии кори гурда маводҳои доругии пешброн бо таъсири самаранокии фармакологии худ бемори серррози чигарро аз ассит пурра озод намекунанд. Дар раванди табобат бо маводҳои пешброн ихроҷи пешоби зиёд на он қадар фоидаовар мебошад. Бо суръат паст гардидани вазн (то 2,5 кг дар як

шабонарұз) сабаби оризаҳои вазнин мегардад. Гап сари он меравад, ки баъзан заҳрнокии маводҳои доругй ба самараноки онҳо мутаносиб мебошанд. Бинобарин ҳангоми зиёд чудо шудани пешоб ва пайдо гардидани аломатҳои пеш аз кома, кам гардидани миқдори калий, зиёдшавии миқдори пайвастагиҳои нитрогендор ё инки муҳит ба тарафи ишқорӣ майл намудан муваққатан қат намудани қабули маводҳои доругй мебошад. Танаффус ҳангоми табобат бо маводҳои доругии пешброн агар мояи максимоли бошад ҳам бениҳоят муҳим мебошад.

Аз маводҳои доругии пешброн бехтар мешуд, ки табобатро аз спиролактан (верашпирон, алдактон) шурӯ намуд чун, ки он таъсири интихоби ба қисмати дисталии нефрон таъсири расонида ихроҷи натрий зиёд гардида, чудошавии калий ва мочевина кам мегардад. Маводи доруги ҳамон қадар бартари дорад. Ҳангоми гипокалиемия, ки дигар маводҳои пешброн ба амал меоранд самараи хуб нишон медиҳад. Ин маводи доругиро метавонем бо триаметерин иваз намуд, сабаб он аст, ки дору фаъолияти баланди пешброни дошта хусусияти нигоҳ доштани ионҳои калийро дорад [6, с.92-96].

Вояи оптимальи аввалии шабонарұзии алдактон барои беморони серрози чигар бо ассит 0,1г мебошад. Якбора бояд вояи хлориди калийро то 1г дар як шабонарұз кам намудан зарур мебошад. Спиронолактонро, ки бе дигар маводҳои пешброн истифода барем дар вояи муқараргардида тахминан дар 20% беморони серрози чигар таъсири самаранок мерасонад.

АДАБИЁТ

1. Демина, Е. Н. Субклеточные изменения лимфоцитов при использовании комплексной терапии после хирургических вмешательств на перегородке носа у пациентов с дизосмиями / Е. Н. Демина, И. В. Кастьро, В. И. Попадюк // Медицинский совет. - 2015. - № 15. 314 с.
2. Корнев Б.М., Лопаткина Т.Н., Апросина З.Г., Бочман.Н.Л., Неспецифическое легочные синдромы при болезни Шегрена и хроническом активном гепатите.-Тер.архив,1979. 213 с.
3. Мансуров.Х.Х. Портальная гипертензия. Душанбе, 1963. 280 с.
4. Мансуров.Х.Х. Состояние портального кровообращения в норме и понятие о тяжести портальной гипертензии при циррозе печени.-В.кн: Проблемы гастроэнтер.,вып.2. Душанбе.1972. 156 с.
5. Мясников А.Л., Болезни печени М.,1949. 300 с.
6. Николаева.О.С., Ичаджик Ф.С., Дик.Э.А., Реинфузия асцити-ческой жидкости как метод лечения больных декомпенсированным циррозом печени.-В кн.: Второй Всес. Съезд гастроэнтерологов. Москва-Ленинград, 1978, 2, 400 с.
7. Тареев.Е.М., Апросина З.Г., Семенкова.Е.Н., Ревматологические аспекты хронического активного гепатита. - Тер.архив,1979. 7, 150 с.
8. Bloomstrand R., Dahlback O., Radner S/ Observation on the thoracic duct lymph in patients with cirrhosis of the liver. – Acta Hepatoaplen (Stuttgart), 1960, 7, 120 p.
9. Conn H.O., lindenmuth W.W. Prophylactic portacaval anastomosis in cirrhotic patients with esophageal varices and ascites. - Amer. J.Surg., 1969, 117, 700 p.

МЕХАНИЗМИ ПАЙДОИШИ АССИТ ВА МАСЛИҲАТҲОИ АМАЛӢ ОИДИ ПЕШГИРИИ ОН

Таҳлили манбаъҳои мавҷуда дар бораи ҷамъшавии моеъ дар холигоҳи шикам, ки ҳамчун ассит маълум ғашт, ки ин яке аз бемориҳои шадиди серрози чигар ҳисобида мешавад, ки беморонро марговар мекунад. Дар бораи механизми пайдоиши ассит нуқтаи назари гуногун вуҷуд дорад. Дар ин ҷо васеъшавии рагҳои хунгард ва баланд шудани фишори портали нақши асосӣ мебозад. Ҳангоми табобати ассити бояд тарзи ҳӯрокхӯрии беморон риоя карда шавад, истеъмоли намак кам карда шавад. Ҳангоми норасонии кори гурда маводҳои доругии пешброн бо таъсири самаранокии фармакологии худ бемори серрози чигарро аз ассит пурра озод намекунанд.

Калидвоҗсаҳо: ассит, серрози чигар, маводҳои пешброн, намакҳо, фишорбаландии порталӣ, сафедаҳо, албумин, беморон, натрий, ҳормон.

МЕХАНИЗМ ПОЯВЛЕНИЯ АСЦИТА И ПРАКТИЧЕСКИХ СОВЕТОВ О ЕГО ПРЕДОТВРАЩЕНИИ

По анализу существующих источников стало известно о накоплении жидкости в полости живота, которое известно как асцит. Это считается одним из тяжёлых болезней цирроза печени, который приводит больных к летальному исходу. О механизме появления асцита существуют различные точки зрения. Здесь главную роль играют расширение вен пищевода и повышения давления портала. При лечении жидкого ассита следует соблюдать режим питания, уменьшить употребления соли. Рекомендуется применять моче выделяемые препараты.

Ключевые слова: асцит, цирроз печени, маче выделяемые средства, соли, портальная гипертония, белки, альбумин, больные, натрий, гармонь.

MECHANISM OF OCCURRENCE ASCITES AND THE PRACTICAL ADVICE ABOUT ITS PREVENTION

Under the analysis of existing sources it became known about liquid accumulation in a cavity of a stomach which is known as ascites. It is considered one of serious illnesses of a cirrhosis which leads patients to a lethal outcome. About the occurrence mechanism ascites there are various points of view. Here the leading role is played by expansion of veins of a gullet and increase of pressure of a portal. At treatment liquid ascites is necessary to observe a diet, to reduce the salt uses. It is recommended to apply urination preparations.

Keywords: ascites, a cirrhosis, urination means, salts, a portal hypertension, fibers, albumen, patients, sodium, a hormone.

Дар бораи муаллифон

Хафизов Давлатёр Шомуддинович-
омӯзгори калони кафедраи анатомия ва
физиологии Донишгоҳи давлатии
омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ,
Суроға 734003 ш. Душанбе хиёбони
Рӯдакӣ 121. Е-mail:
Davlatyor_2015@mail.ru Тел: (+992)
918818298.

Шамсудинов Шабон Наҷмудинovich-
номзади илмҳои биологӣ, дотсенти
кафедраи анатомия ва физиологии
Донишгоҳи давлатии омӯзгории
Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ, Суроға
734003 ш. Душанбе хиёбони Рӯдакӣ 121.
Е-mail: Samsudinov@mail.ru Тел: (+992)
935085614.

Абдураҳмонов Фируз Талбакович-
докторант (PhD)-и кафедраи анатомия ва
физиологии Донишгоҳи давлатии
омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ,
Суроға 734003 ш. Душанбе хиёбони
Рӯдакӣ 121. Е-mail: firuz.2022@mail.ru Тел:
(+992) 987788838.

Об авторах

Хафизов Давлатёр Шомуддинович,
Старший преподаватель кафедры
анатомии и физиологии Таджикского
государственного педагогического
университета имени Садриддина Айни,
доктор философии (PhD) г. Душанбе, ул.
Рудаки, 121. Е-mail:
Davlatyor_2015@mail.ru Тел: (+992)
918818298.

**Шамсудинов
Наджмудинович**

**Шабон
кандидат**

биологических наук, доцент кафедры
анатомии и физиологии Таджикского
государственного педагогического
университета имени С. Айни, г. Душанбе,
ул. Рудаки, 121. Е-mail:
Samsudinov@mail.ru Тел: (+992)
935085614.

Абдураҳмонов Фируз Талбакович,
докторант (PhD)-Таджикского
государственного педагогического
университета имени С. Айни, Адрес:
734003 г. Душанбе, ул. Рудаки, 121. Е-mail:
firuz.2022@mail.ru, Тел: (+992) 987788838.

About the author

Khafizov Davlatyor Shomuddinovich
Senior Lecturer of the Department of
Anatomy and Physiology of the Tajik State
Pedagogical University named after Sadriddin
Aini, Doctor of Philosophy (PhD) - Doctor in
the specialty 6D.060700-biology, Dushanbe,
st. Rudaki 121. Е-mail:
Davlatyor_2015@mail.ru Phone: (+992)
918818298.

Shamsudinov Shabon Najmudinovich,
candidate of biological science, dotsent,
department of biochemistry and genetics,
Tajik state pedagogical University named
after S. Aini, Dushanbe, st. Rudaki, 121. Е-mail:
Samsudinov@mail.ru Phone: (+992)
935085614.

Abdurakhmonov Firuz Talbakovich,
Doctoral student (PhD) Tajik state
pedagogical University named after S. Aini,
Dushanbe, st. Rudaki, 121. Е-mail:
firuz.2022@mail.ru Phone: (+992)
987788838.

УДК 582.34 (572.3)

СИСТЕМАТИЧЕСКИЙ ХАРАКТЕРИСТИКА МХООБРАЗНЫХ ПАМИРА**Бобораджабов Б.**

Таджикский государственный педагогический университет им. С. Айни

Памир – орфографически замкнутая аридная высокогорная страна, расположенная (36016'-39029'с.ш. и 7004'-75044' в.д.) в значительном отдалении от океанов и крупных водоемов и лежащая в области сближения крупнейших горных поднятий Азии – Куэньлуна, Каракорума, Гиндукуша, Памиро – Алая и Тянь-Шаня. Западной и юго-западной границей служит естественный рубеж – река Пяндж, оз. Зоркуль и река Памир; на севере граница проходит по Заалайскому и Язгулемскому хребтам [45, 146, 18]; Восточную границу Памира принято проводить по Сарыкольскому хребту, с гребнем которого совпадает таджикско – китайская государственная граница. Между тем, к востоку от Сарыкольского хребта, между ним и гребнем Кашкарского хребта, расположена горная страна, которую в природном отношении отделить от Памира довольно трудно [18]. С начала прошлого века после работы Таджикско - Памирской экспедиции (1932-1936 гг.) указанный регион принято разделять по геоморфологическому принципу на два основных района: Западный Памир – с высокогорным, сильно расчлененным эрозионным рельефом и Восточный Памир – с высокогорным аккумулятивно-ледниковым рельефом.

Низкие температуры наблюдаются в январе, когда среднемесячные значения колеблются от -7,90 до -17,90С, высокие температуры – в июле – августе: от +12,40 до +22,8 0С, а на оз. Булункуль температура достигает -49 0С, безморозный период отсутствует. Годовая сумма осадков составляет от 92 до 260 мм.

Сухость климата и наличие значительных площадей, занятых осыпями, скалами и каменистыми обнажениями, придают растительному покрову района ксерофильный облик. Территориально преобладают пустыни, которые к северу замещаются степными и трагакантовыми группировками.

Памир относится к числу наиболее богатых в флористическом отношении регионов Таджикистана. По данным О.Е. Агаханянца (1966) на Памире произрастает более 1535 видов растений. С.С. Иконников (1963, 1979) для Западного Памира (Бадахшана) приводит 1567 видов, для Восточного Памира 636 видов сосудистых растений. В растительном покрове Памира преобладает травяная растительность – пустынные, степные, горно-луговые и трагакантовые группировки и полусаванны, а древесная и кустарниковая растительность отмечается локально на мелкоземистых горных склонах, а также в поймах рек.

Первые сведения о моховидных Памира встречаются в работах ботаников конца XIX века, среди них данные А. Федченко (1859), В.Ф. Бротеруса (1888, 1889) и Г. Филиберта (1890, 1899, 1900), которые приводят для Памира 40 видов мхов и дают описания новых видов для науки (*Vryum pamirense*, *B. leptoglyphodon* и др.). Из работ этого периода большее значение имеет издание экsicата мхов Туркестана (*Musci turkestanica*) (Brotherus, 1898), в котором помещены мхи, собранные В.Ф. Бротерусом в Средней Азии. В двух выпусках экsicата включены материалы более чем по 100 видам мхов. В. Ф. Бротерус в 1898 г. принял участие в ботанической экспедиции по исследованию Средней Азии, где собрал большую коллекцию мхов (около 300 листов). По материалам экспедиции В.Ф. Бротерус и Г. Филиберт описали более 30 новых для науки видов мхов (*Tortula grandiretis*, *T. thianschanica*, и др.).

В работах Федченко Б. А., Федченко О. А. (1903, 1905), Бротеруса В. Ф. (1906, 1931), Вислоуха С. М., Еленкина А. А. (1908), Лазаренко А. С. (1938) Музафарова А. М. (1958, 1965), Абрамовой А. Л., Абрамова И. И. (1970), Маматкулова У. К. (1966, 1974, 1989) Маматкулова У.К., Бобораджабова Б. (1973, 1974) Зерова Д.К., Маматкулова У.К., Бобораджабова Б. (1972) и др. приводится список 78 видов мхов из 14 семейств. Все эти

сведения о моховидных из различных пунктов исследуемого района явились основной точкой для наших углубленных обобщающих бриологических исследований Памира.

Мохообразные Памира представлена 209 видами и 12 разновидностями, относящимися к 89 родам и 38 семействам. Обнаруженные виды являются представителями двух отделов над-отдела Bryobionta: Marchantiophyta и Bryophyta. Отдел Marchantiophyta включает два класса: Marchantiopsida и Jungermanniopsida. Класс Marchantiopsida содержит 7 видов, относящихся к 6 родам, 4 семействам. Класс Jungermanniopsida содержит 5 видов, 5 родов и 5 семейств, а семейства класса Jungermanniopsida включают по одному виду.

Отдел Bryophyta включает 195 видов, относящихся к 77 родам, 27 семействам. В отдел входят представители 4 классов: Polytrichopsida представлен 3 видами, 1 родом, Tetraphiopsida – 1 видом, 1 родом, Sphagnopsida – 2 видами рода *Sphagnum* семейства Sphagnaceae, Bryopsida – 189 видами, 74 родами и 27 семействами.

Во флоре настоящих мхов Памира по видовому составу преобладают семейства Pottiaceae – 57, Amblystegiaceae – 26, Bryaceae – 36 видов, Grimmiaceae – 12, Brachytheciaceae – 8, десять ведущих семейств объединяют 163 вида, что составляет 78,0% бриофлоры Памира. Остальные 27 семейств: 10- представлены менее 4 видами в каждом, 17 - по одному виду. Большое видовое богатство семейств Bryaceae, Pottiaceae, Grimmiaceae, Amblystegiaceae свидетельствует об аридности Памира, а также о широком распространении мхов по всему вертикальному профилю скал и каменистых обнажений. Следует отметить, что такая высокая степень участия видов семейств Bryaceae и Pottiaceae показывает картину, типичную для аридных горных моховых флор. На Памире отмечены 7 крупных родов мохообразных: *Bryum* (22 вида), *Tortula* (18), *Syntrichia* (8), *Grimmia* (8), *Brachythecium* (7), *Mnium* (6). Остальные роды включают не более 5 видов. Более половины родов мхов (50 из 89) представлены одним видом, что характерно для бриофлоры всей Голарктики. Двенадцать видов лиственных мхов, кроме основной формы, представлены разновидностями. Большое число родов содержится в семействах: Pottiaceae – 19, Amblystegiaceae – 14, Bryaceae – 7 (таблица 1). В результате наших исследований список мохообразных Памира увеличился на 78 видов: 12 видов маршанциевых, 66 лиственных мхов. Впервые для Таджикистана приведено 17 новых видов мхов; из них 13 - новые для бриофлоры Средней Азии.

Таблица 1. - Таксономический состав биоразнообразия бриофлоры Памира

Семейство	Число		Род и число видов в нем
	видов	родов	
1	2	3	4
Marchantiaceae	2	2	<i>Preissia</i> (1), <i>Marchantia</i> (1)
Cleveaceae	1	1	<i>Athalamia</i> (1)
Ricciaceae	1	1	<i>Riccia</i> (1)
Grimaldiaceae	3	2	<i>Reboulia</i> (1), <i>Mannia</i> (2)
Pelliaceae	1	1	<i>Pellia</i> (1)
Aneuraceae	1	1	<i>Aneura</i> (1)
Ptilidiaceae	1	1	<i>Ptilidium</i> (1)
Lophoziaaceae	1	1	<i>Leiocolea</i> (1)
Scapaniaceae	1	1	<i>Scapania</i> (1)
Sphagnaceae	2	1	<i>Sphagnum</i> (2)
Polytrichaceae	3	1	<i>Polytrichum</i> (3)
Tetraphidaceae	1	1	<i>Tetraphis</i> (1)
Timmiaceae	1	1	<i>Timmia</i> (1)
Encalyptaceae	5	1	<i>Encalypta</i> (5)
Funariaceae	4	2	<i>Entosthodon</i> (1), <i>Funaria</i> (3)
Grimmiaceae	12	4	<i>Coscinodon</i> (1), <i>Schistidium</i> (2), <i>Grimmia</i> (8), <i>Indusiella</i> (1)
Fissidentaceae	4	1	<i>Fissidens</i> (4)
Ditrichaceae	3	2	<i>Ceratodon</i> (1), <i>Distichium</i> (2)

Dicranaceae	5	3	Anisothecium (1), Oncophorus (2), Dicranum (2)
Pottiaceae	57	19	Hennediella (1), Stegonia (2), Pterygoneurum (1), Aloina (1), Crossidium (2), Syntrichia (8), Tortula (19) Weissia (3), Gymnostomum (1), Hymenostylium (1), Eucladium (1), Anoectangium (1), Molendoa (1), Hydrogonium (2), Tortella (1), Bryoerythrophyllum (3), Didymodon (6), Barbula (2), Semibarbula (1),
Splachnaceae	3	2	Tayloria (2), Splachnum (1)
Meesiaceae	1	1	Amblyodon (1)
Orthotrichaceae	2	1	Orthotrichum (2)
Bartramiaceae	4	1	Philonotis (4)
Bryaceae	33	6	Leptobryum (1), Pohlia (5), Mniobryum(2), Plagiobryum (1), Anomobryum (2), Bryum (22),
Mielichhoferiaceae	3	1	Mielichhoferia (3),
Mniaceae	6	2	Mnium (4), Plagiomnium (2)
Cinclidotaceae	1	1	Cinclidotus (1)
Aulacomniaceae	1	1	Aulacomnium (1)
Climaciaceae	1	1	Climacium (1)
Theliaceae	2	1	Myurella (2)
Amblystegiaceae	26	14	Cratoneuron (2), Palustiella (2); Campylium (1), Hygroamblystegium (3), Conardia (1), Amblystegium (2), Serpuleskea (2), Warnstorffia (2), Drepanocladus (3), Sanionia (1), Hygrohypnum (3), Scorpidium (2), Calliergon (1), Pseudocallier gon (1)
Leskeaceae	1	1	Pseudoleskeella (1)
Thuidiaceae	1	1	Helodium (1)
Brachytheciaceae	8	2	Brachythecium (7), Rhynchostegium (1)
Hypnaceae	3	2	Ptillidium (1), Hypnum (2)
Hylocomiaceae	1	1	Pleurozium (1),
Plagiotheciaceae	3	3	Platydictia (1), Orthothecium (1), Isopterygiopsis (1)
Всего:	209	89	

ЛИТЕРАТУРА

1. Агаханянц О. Е. Основные проблемы физической географии Памира / О. Е. Агаханянц. – Душанбе. – Дониш. – 1966. – Ч. 2. – 224 с.
2. Голубкова Н. С. Географический анализ лихенофлоры верхневолжского флористического района / Н. С. Голубкова // Новости сист. низш. раст. – Л. – Наука. – 1965. – С. 179–193.
3. Вислоух С. М. Обзор ботанико-географической литературы по флоре России за 1906 г. / С. М. Вислоух, А. А. Еленкин // СПБ. – 1908. – 240 с.
4. Окснер А. Н. Анализ и история происхождения лихенофлоры советской Арктики / А. Н. Окснер // Рукопись докт. дис. – Киев. – Киров. – 1940–1942. С. 160–73
5. Иконников С. С. Определитель растений Памира / С. С. Иконников // Тр. т. XX. – Душанбе. – 1963. – С. 14–20.
6. Иконников С. С. Определитель высших растений Бадахшана / С. С. Иконников // Л. – Наука. – 1979. – 400 с.
7. Федченко О. А. Флора Памира / Б. А. Федченко // Тр. СПБ, бот. сада. – 1903. – Т. XXI, вып. 3. – С. 233–471.
8. Федченко О. А. Дополнение к флоре Памира / Б. А. Федченко // Тр. СПБ Бот. сада, I-е дополнение. – 1905. – Т. 24, вып II. – С. 97–126.
9. Бромтерус В. Ф. Мхи Азиатской России (Bryales) / В. Ф. Бромтерус // Тр. Бот. сада АН СССР. – Л. – 1931. – Т. 12, вып. 2, Ч. 3. – С. 141–180.
10. Лазаренко А. С. Матеріали до бріофлори середньої Азії / А. С. Лазаренко // Журн. Ін-ту бот. АН УРСР. – 1938. – № 26–27. – С. 191–216.
11. Музагаров А. М. Флора водорослей водоемов Средней Азии. – Ташкент. – 1965. – 568 с.
12. Музагаров А. М. Флора водорослей горных водоемов Средней Азии / А. М. Музагаров // Ташкент. – Изд-во АН УзССР. – 1958. – 378 с.

13. Абрамова А. Л., Абрамов И. И. Сфагновые мхи в горах Средней Азии // Новости сист. низш. раст / А. Л. Абрамова, И. И. Абрамов // Л.: Наука. – 1970. – С. 333–342.
14. Маматкулов У. К. Материалы к бриофлоре Восточного Памира. Изв. АН Тадж ССР, Отд. биол. Наук. – 1966. – №4 (25). – С. 36–46.
15. Маматкулов У. К. Лиственые мхи Дарвазского хребта: Автореф. канд. дисс. – 03.00.05 / У. К. Маматкулов // Душанбе. – 1967. – 26 с.
16. Маматкулов У. К. Мхи Восточного Памира / У. К. Маматкулов // Проблема ботаники. – Л. – Наука. – 1974 а. – Т. 12. – С. 84–88.
17. Brotherus V. F. Musci. Leutenant Olufsens Second Pamir / Brotherus V. F. // Expedition. – Saertryk of Bot. Tadskrift. – Т. 27, 2. – Kobenhavn. – 1906. – Р. 203–208.

ТАВСИФИ ТАСНИФОТИ УШНАШАКЛОНИ ПОМИР

Ба таркиби бриофлораи Помир 209 намуди ушнашаклон: 12 намуди маршансигиҳо, 2 сфагновӣ , 195 ушнаҳои ҳақиқӣ, 12 шакли гуногун, ки намояндагони 89 авлод ва 38 оила, 18 тартиб, 6 синф, 2 шуъба— *Marchantiophyta* ва *Bryophyta* мебошанд. Бори нахуст барои бриофлораи Помир 78 намуд, барои Тоҷикистон – 17 намуд оварда мешаванд, ки аз онҳо 13 намуд барои бриофлораи Осиёи Миёна нав мебошанд.

Оилаҳои пешбар аз рӯи шумораи намудҳо *Pottiaceae* – 57, *Bryaceae* – 36, *Amblystegiaceae* -26, *Grimmiaceae* – 12, *Brachytheciaceae* – 8, *Mniaceae* – 6, *Dicranaceae*, *Encalyptaceae* 5 намудӣ, *Fissidentaceae* *Funariaceae* 4 намудӣ. Даҳ оилаи пешбар 163 номуудро муттаҳид менамояд, ки 78,0% бриофлораи Помирро ташкил менамояд.

СИСТЕМАТИЧЕСКИЙ ХАРАКТЕРИСТИКА МХООБРАЗНЫХ ПАМИРА

В составе мохообразных Памира 209 видов: 12 маршанцевых, 2 сфагновых и 195 настоящих мхов и 12 разновидностей, которые являются представителями 89 родов, 38 семейств, 18 порядков, 6 классов, 2 отделов- *Marchantiophyta* и *Bryophyta*. Впервые для мохообразных Памира приводятся 78 видов, для Таджикистан- 17 видов, из которых 13 являются новыми для бриофлоры Средней Азии.

Ведущими семействами по числу видов являются *Pottiaceae*-57, *Bryaceae*-36, *Amblystegiaceae* – 26, *Grimmiaceae* – 12, *Brachytheciaceae* – 8, *Mniaceae*-6, *Dicranaceae*, *Encalyptaceae* по 5 видов, *Fissidentaceae* и *Funariaceae* по 4 вида. Десять ведущих семейств содержат 163 вида, что составляет 78,0% мохообразных.

Ключевые слова: систематика, характеристика, мохообразные, Памир.

SYSTEMATIC CHARACTERISTICS OF MOSCOW-LIKE PAMIRS

The bryophytes of the Pamirs include 209 species: 12 marchantia, 2 sphagnum and 195 true mosses and 12 varieties, which are representatives of 89 genera, 38 families, 18 orders, 6 classes, 2 divisions - *Marchantiophyta* and *Bryophyta*. For the first time, 78 species are listed for the mosses of the Pamirs, and 17 species for Tajikistan, of which 13 are new to the bryoflora of Central Asia.

The leading families in terms of the number of species are *Pottiaceae*-57, *Bryaceae*-36, *Amblystegiaceae* - 26, *Grimmiaceae* - 12, *Brachytheciaceae* - 8, *Mniaceae*-6, *Dicranaceae*, *Encalyptaceae* 5 species each, *Fissidentaceae* and *Funariaceae* 4 species each. The top ten families contain 163 species, representing 78.0% of bryophytes.

Keywords: systematic, characteristics, bryophytes, Pamir.

Дар бораи муаллиф

Боборачабов Бобоҳон – доктори илмҳои биология, профессори кафераи ботаникаи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С.Айнӣ. тел: (+992) 919398604

Об автора

Бобораджабов Бобоҳон – доктор биологических наук, профессор кафедры

ботаники Таджикского государственного педагогического университета им. С.Айнӣ. тел: (+992) 919398604.

About the author

Boborazhabov Bobokhon - Doctor of Biological Sciences, Professor of the Botany Department of the TSPU named after. S. Aini. Phone: (+992) 919398604.

УДК: 39 (575.3)

**МАТЕРИАЛЫ К ЭКОЛОГИИ, РАСПРОСТРАНЕНИЕ И
ОХРАНЫ ЛИНЕЙЧАТОЙ ЯЩУРКИ (EREMIAS LINEOLATA – NIK.)
БЕШКЕНТСКОЙ ДОЛИНЫ**

Абдиеев У.Р.

Таджикский государственный педагогический университет им. С. Айни

Terra typica: - Иран, Восточный Хорасан.

Описание: (n = 20) - L♀♀ = 10; L♂♂ = 10; Собраны в окр. деревнях Айвадж, Лубёкор, Лолазор, Чуянчи, Бешкентской долины.

L♂♂ = 13, 4 – 15, 6 см (M± m = 15 ± 1,6); L♀♀ = 14 - 15, 4 см (M± m = 14 ± 1,4); LCd♂♂- 9 – 11 см (M± m = 10, 28 ± 0, 72); LCd ♀♀ - 8, 6 – 10 см (M± m = 8, 95 ± 1, 05);

Подглазничный щиток касается края рта. Пятый нижнечелюстной обычно прилегает к нижнегубным. Надглазничные щитки отделены от лобного и лоботеменных сплошным рядом зернышек. Лобный щиток несет в своей передней части явственно выраженный продольный желобок. Длина нижнего края межчелюстного щитка заметно меньше длины площадки с зернышками, лежащей впереди надглазничного.

Вокруг середины туловища 48 - 64 чешуйки. Верхнехвостовые чешуи несут на себе хорошо развитые ребрышки, вокруг 9-10-го кольца их 9-18. Основной фон верхней стороны тела песочно-серого цвета. Вдоль спины на равном расстоянии друг от друга проходят 4 или 6 (в редких случаях в задней половине спины имеется и седьмая) бурых или темно-бурых полосок, средняя из которых, идущая по хребту, полностью или частично раздвоена. При наличии четырех полос обычно имеется и короткая пятая, выраженная в шейной области, а иногда и в задней части туловища и на хвосте. Бывает, что некоторые из спинных полос зигзагообразны и соединяются друг с другом тонкими поперечными линиями. По одной темной, но более широкой, начинающейся от глаза полосе проходит по бокам туловища и передней половине хвоста. Голова сверху обычно в мелких темных пятнышках. Конечности в светлых пятнах по бурому фону. Нижняя сторона белая, у молодых — с желтым налетом [2, 83с; 4, 54 с]. Сколько-нибудь выраженные различия в рисунке молодых и взрослых особей отсутствуют (рис.1).

Рисунок.1. Внешний вид линейчатой ящурки - Eremias Lineolata (Nikolsky, 1896).

Распространение. Линейчатая ящурка в пределах Таджикистана была добыта в долине р. Кафирниган (в песках Курджалакум и окр. Айваджа, у источника Чилучор- Чашма,

Бешкенской долине. По Вахшской долине - у пос. Кумсангир, озера Шоркуль и в заповеднике «Тигровая балка», в песках Кашкаум, в окр. пос. Джиликуль, у оз. Яккадин, и в Акгазинском массиве [2, 83 – 84с].

По нашим наблюдением с 2020 – 2022 этот вид был отмечен в окр. Окчар района Дусти (Вахшской долине), Олтинсой, Чилучор – чашмы района Н.Хусрава, Лолазор, Чуюнчи, Лубякор, Айвадж Шахртусского района.

Весной 23.03.2021 в окрестностях Чилучор - чашмы, 20.03 .2022 посёлка Окчар и навзамин (Вахшская долина), 29.04.2022 на территории Бешкентской долины деревни Олтинсой, 15.05.2022 также в деревнях Айваджа, 16.05.2022 мы обнаружили этот вид на территории Чуюнчи.

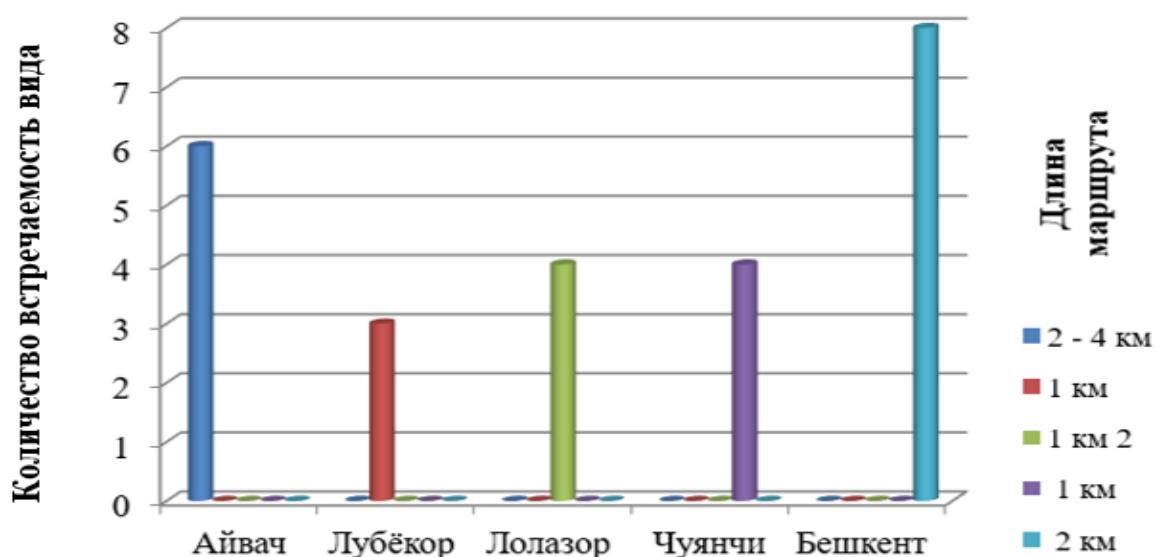
Стации и количественные данные. Ящурки учитывались визуально во время пеших маршрутов с шириной учетной полосы 5 - 7 м. Так, в мае 1955 г. в песках Карадум с 8 до 16 час. на расстоянии 8 - 12 км отмечено от 9 до 13 экз. В июне - июле 1956 г. там же с 9 до 17 час. на учетной полосе в 10 - 16 км - от 15 до 25 экз. В июле 1968 г. там же с 7 до 18 час.

(12 - 20 км) - от 7 до 10 особей [1, 206 с; 2, 84 с.].

На исследуемых территориях по численности ящериц нами были получены следующие данные: с 23. 03.2021 из окр. Айваджа 6 особ/4 км, 24.03.2021 деревня Лубёкор с 10^{30} до 14^{30} 3 особ /2 км, 11 апреля 2021 окр. Лолазор с 10^{00} – 15^{00} 4 особ /1 км и в д.Чуюнчи с 12^{30} - 15^{00} дня 12.04.2021 встречались 4 особ/1км этого вида. В 25 сентября 2021 года в Бешкентской долине во время пеших экскурсий с шириной 10м с 9^{00} до 15^{30} 8 особ/2 км ящериц из них были 3 молодых и 5 половозрелых особи. (рис. 3).

Количественные данные линейчатой ящурки на территории Шахртусского района Юго –Западного Таджикистана за 2021 года

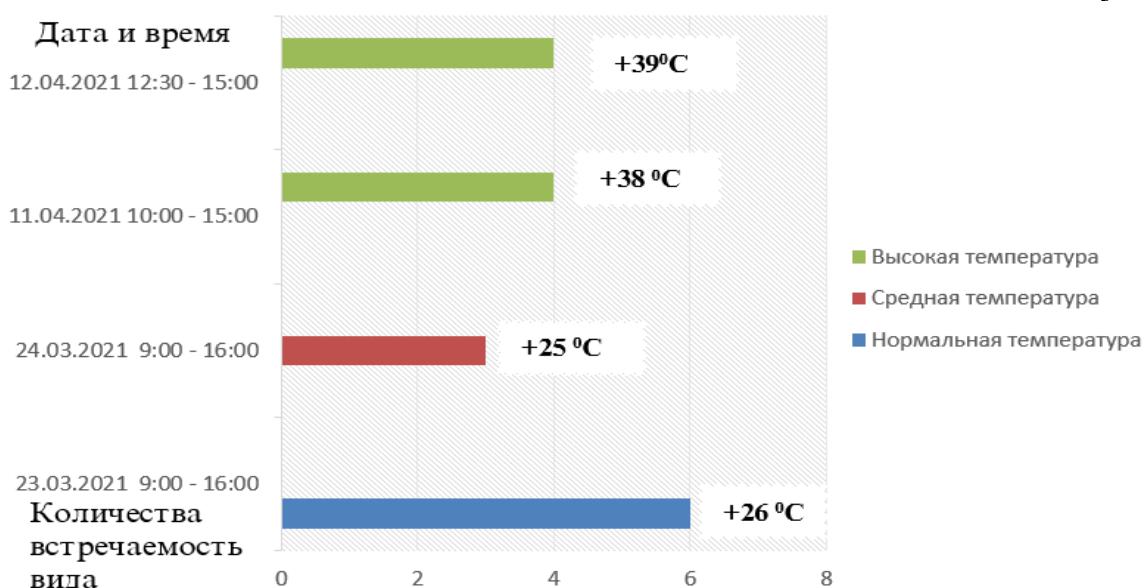
Рисунок 3

Отношение к температуре. Весной ящерицы были активны при температуре +24 - 26°. В окр. Айвадж, 06.1991 г. в утренние часы, ящерицы выходили с 8^{30} при температуре воздуха +26 - 28°; почв +28 -30° и оставались на поверхности до 13^{30} - 14^{00} до температуре воздуха +36 - 39°. Они были активны и вечером с 18^{30} до 20^{30} [4, 54 с.].

По нашим данным линейчатые ящурки весной 2021 года встречаются в деревнях Лолазор, Чуюнчи, Лубекор и Аивач были активны при температуре воздуха + 25^0C – 39^0C с утра 9^{00} - 16^{00} вечера (рис.3).

Отношение к температуре и количеству встречаемых по времени линейчатой ящурки в Шахртусском районе

Рисунок 3.

Суточный цикл активности. По данным [5, ст.102; 1, с.209; 2, с. 84; 4, с. 54] этот вид на территории исследуемых районов был активен весной с 9³⁰ до 13⁰⁰ час дня и второй половины дня с 16⁰⁰ до 19³⁰, летом с утром 8⁰⁰ до 12⁰⁰ час дня вечером с 18⁰⁰ до 20³⁰ эти данные также подтвердились нашими исследованиями.

Сезонный цикл активности. После зимовки появляется 18 -20 марта, 1957 и 1958 гг. ящурку наблюдали у зимовочных норок. В апреле активен в течение всего дня. В мае, июне и в июле встречаются с 6 до 13 час. В жаркие часы дня единичные ящерицы сидят на ветках различных кустарников. Ящурки активны до ноября. Основная масса популяции на зимовку уходит в первой половине ноября.[5, с.102].

По нашим наблюдениям ящурки после зимовки появляются в окр.Айваджа, Бешкентской долине, и окр.Чилучор - чашма линейчатая с 15 – 20 марта 2020 – 2022 года. Как обычно в апреле они были активны в течении всего дня. В летнем периоде они были активны с 8⁰⁰ до 13 час и с 18⁰⁰ - 20⁰⁰ часов.

Линька. Линяющие особи добытые в мае и июле, второй раз во второй половине августа до сентября (17.09.2022 окрестностях Чилучор- Чашма, Бешкентской долины) встретили.

Питание. В желудочно-кишечном тракте ящурки мы обнаружили остатки мелких и крупных жуков, щелкунов, а также муравьев, растительноядных клопов, бабочек, гусениц, богомолов, саранчовых и уховерток.

По данным [5, с.102; 2, с.84] основную пищу составляют насекомые, пауки, муравьи, мухи, саранчовые, цикады и др.

По нашим наблюдением - 2020 г на территории Бешкентской долины линейчатые ящурки в основном питаются саранчой 25%, муравьями 35%, клопами 30%, чернотелками 10% (рис.4).

Рисунок 5. Состав пищи линейчатой ящурки

Размножение. Данные по размножению ящурки в Таджикистане отсутствовали. Спаривание происходит в апреле. У половозрелых самцов размеры семенников 7 апреля 1956 г. достигали 5,1 x 2 мм; 14 апреля 1956 г. - 5,1x2 мм; 14 апреля 1957 г. - 4,1 x 2 мм; 17 апреля 1957 г.- 6,1 x 2,1 мм. [2, с. 84].

По нашим наблюдениям, размножение линейчатой ящурки на Бешкентской долины начинается с конца марта и проводится до второй половины апреля (2020 - 2022).

Убежище. По нашим наблюдениям, этот вид ящурки обитает в слабо закрепленных песках среди различных кустарников с эфемерной растительностью и в песчаных грядах, на глинисто-щебнистой части пустыни, на глинисто-песчаных почвах и пухлых солончаках-заросших верблюжьей колючкой, степной мимозы а также редкими кустиками полыни.

Практическое значение и охрана. По данным многих последователей [5, с.102; 2, с.84; 4, с.54]. Линейчатые ящурка, несомненно, полезны. В их пищевой рационе входят более 80% вредных насекомых. В Таджикистане ящурки обитают в окрестности оазисов, уничтожая вредных насекомых они приносят большую пользу сельскому хозяйству, также они являются основным компонентом биоценоза пустын региона.

Линейчатые ящурки, безусловно полезны. Крупные по размерам они прожорливы и поедают много гусеницы также вредных для сельского хозяйства и пастбищ насекомых. За последние годы в Бешкентской и Вахшской песчаных пустынях линейчатые ящурки интенсивно используются под орошающее земледелие, по этой причине ареал и численность сетчатой ящурки быстро сокращается и с освоением песков может исчезнуть. Для сохранения этого вида и других псаммофильных видов необходимо на песках окр.деревни Айвджа создать специальный песчаный заказник или заповедник.

Враги. В мае 1955 г. в желудках поперечнополосатого полоза и сетчатой ящурки, добывших нами в песках Карадум, были обнаружены линейчатые ящурки[5,с.102]. По нашим наблюдениям врагами линейчатой ящурки являются степная агама и ушастая еж.

ЛИТЕРАТУРА

1. Н.Н. Щербак Ящурки Палеарктики. Издательство «Наукова Думка» / Н.Н. Щербак - Киев, 1974. - 291с.
2. С.А.Сайд – Алиев. Земноводные и пресмыкающиеся Таджикистана. Издательство / С.А.Сайд «Дониш» Душанбе 1979, - 145 с.
3. Сатторов Т. Герпетофауна Бешкентской долины. Тез. докл. Респ. науч. Теор. Конфр. Молод. Уч и спец Тадж.ССР секция биол. и мед. / Т. Сатторов - Душанбе 1987, - С 41 – 43.
4. Сатторов Т. Пресмыкающиеся Юго-востока Азия, автореферат док. диссер. / Т. Сатторов - Ташкент - 1994 г, 54с.
5. Чернов С.А. Фауна Таджикской ССР. Пресмыкающиеся Тр. ИЗИП АН Тадж. ССР Том. 48, / С.А.Чернов - Сталинабад 1959, - 205 с.

**МАТЕРИАЛЫ К ЭКОЛОГИИ, РАСПРОСТРАНЕНИЕ И ОХРАНЫ
ЛИНЬЧАТОЙ ЯЩУРКИ (EREMIAS LINEOLATA – NIK.)
БЕШКЕНТСКОЙ ДОЛИНЫ**

В статье приводятся новые сведения по описанию, распространению, стации и количественные данные, отношение к температуре, суточный и сезонный цикл активности, линьки и питание, размножение, убежище и враги, практические значение и охрана, линьчатой ящурки в различных районах Бешкентской долины.

Ключевые слова: линьчатая ящурка, температура, деревня, пески, стации, цикл активности, линька, убежища, яйцо, семенники, пустынь, и т.д.

**MATERIALS FOR THE ECOLOGY, DISTRIBUTION AND PROTECTION OF THE
LINED FMD (EREMIAS LINEOLATA – NIK.) IN THE BESHKENT VALLEY**

The article provides new information on the description, distribution, stations and quantitative data, relation to temperature, daily and seasonal cycle of activity, molting and feeding, reproduction, shelter and enemies, practical significance and protection of the foot-and-mouth disease in various regions of the Beshkent valley.

Key words: foot-and-mouth disease, temperature, village, sands, stations, cycle, activity, molting, shelters, eggs, testicles, deserts, etc.

**МАЪЛУМОТҲО ДОИР БА ЭКОЛОГИЯ, ПАҲНШАВӢ ВА ҲИФЗИ
КАЛТАКАЛОСИ РАХТАН (EREMIAS LINEOLATA – NIK.) ВОДИИ БЕШКЕНТ**

Дар мақола маълумоти нав оид ба тавсиф, паҳншавӣ, ҷойи зист ва шумораи фардҳо, муносабат бо ҳарорат, фаъолияти шабонарӯзӣ ва фаъолияти мавсимӣ, пӯстпартой ва физогирӣ, афзоиш, паноҳгоҳ ва душманон, аҳамияти ҳочагӣ ва ҳифзи калтакалоси раҳтан дар ноҳияҳои гуногуни водии Бешкент ҷамъ оварда шудааст.

Калидвожаҳо : калтакалоси раҳтан, ҳарорат, деха, регзорҳо, ҷойи зист, давра, фаъолият, пӯстпартой, паноҳгоҳ, тухм, биёбонҳо ва ғ.

Сведение об авторе:

Абдиев Умеджон Рахимилоевич -
ассистент кафедры зоологии Таджикского
государственного педагогического
университета имени Садриддина Айни
Адрес: 734003 (Республика Таджикистан,
г.Душанбе. проспект Рудаки 121, Е-mail:
umed.abdiev@mail.ru

Дар бораи муаллиф:

Абдиев Умедҷон Рахимилоевич -
ассистенти кафедраи зоологии
Донишгоҳи давлатии омӯзгории

Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ
Суроғ: 734003 (Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш.Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 121). E-mail:
umed.abdiev@mail.ru.

About the author

Abdiev Umedjon Rakhimiloyevich -
assistant of the Department of zoology, Tajik
State Pedagogical University named after
Sadreddin Aini(Tajikistan Republic,
Dushanbe). E-mail: umed.abdiev@mail.ru.

УДК 581. 132. 633. 11

БИОЛОГИЧЕСКАЯ ПРОДУКТИВНОСТЬ И КАЧЕСТВО СЕМЯН НЕКОТОРЫХ ВИДОВ САФЛОРА, ПРОРАСТАЮЩИХ В ТАДЖИКИСТАНЕ

*Балхова Л.М.**Таджикский государственный педагогический университет имени С. Айни*

Известно, что Таджикистан является уникальной природной лабораторией и принадлежит к числу наиболее богатых во флористическом отношении территорий Центральной Азии, где сосредоточено и прорастает более 4513 видов только высших споровых и семенных растений [1]. Среди них прорастают три вида сафлора: сафлор шерстистый - *Carthamus lanatus* L., сафлор острошипный – *C. oxyacanthus* Bieb. и сафлор красильный – *C. tinctorius* L. Они имеют важное практическое значение как красильное растение, кроме того масло из семян сафлора пригодно в пищу, его используют в парфюмерии, медицине и т.д. [2]. Установлено, что семена сафлора содержат от 27% до 37% масла [3], помимо минералов (Zn, Cu, Mn и Fe), витаминов (тиамин и β-каротин) и токоферолов (α, β и γ) [4], дают высококачественное масло без вкуса и цвета. Поскольку масло по составу аналогично маслу подсолнечника (*Helianthus annuus* L.), оно также может найти широкое применение в потреблении человеком и в промышленных целях [5,6]. В народной медицине настой цветков сафлора используют как мочегонное, желчегонное и спазмолитическое средство. В косметологии масло сафлора красильного оказывает смягчающее, укрепляющее и питательное действие на кожу, нормализует клеточные функции, улучшает кровообращение, обладает противовоспалительным действием, высокой влагоудерживающей и влагорегулирующей способностью [7]. Анализ литературы показал, что в настоящее время недостаточно исследована биологическая продуктивность различных видов сафлора, прорастающих в Таджикистане. В связи с этим целью нашей работы явилось исследование биологической продуктивности видов сафлора, произрастающих в Таджикистане.

Материалы и методы исследований. Объектами исследования служили дикие виды и культурные сорта сафлора (сорта Джамбули и Махали). Полевые опыты проводились на экспериментальном участке Института ботаники, физиологии и генетики растений Национальной академии наук Таджикистана (г.Душанбе), расположенном в восточной части Гиссарской долины на высоте 834 м. над ур. моря. Посевы были проведены в весенние сроки. Равномерные всходы были получены через 10-12 дней. Дикорастущие виды сафлора *Lanatus* L, сафлор *Oxyacanthus* Bieb, были собраны из района их места произрастания.

Продуктивность растений определили по Кумакову В.А.[8]. Определение биохимического состава семян сафлора (содержание белка, крахмала, клетчатки и золы) проводили с помощью универсального многофункционального ИК анализатора с диодной матрицей DA 7200 фирмы Perten Instruments (Швеция) в лаборатории сортоиспытания «Государственная комиссия по сортоиспытанию новых сортов сельскохозяйственных культур и защите сортов» при Министерстве сельского хозяйства Республики Таджикистан.

Результаты и их обсуждение. Нами были проведены исследования по выявление урожайности культурных сортов сафлора красильного выращенных в условиях без полива и дикорастущих видов в условиях их местопроизрастания, на территории Южного Таджикистана. Результаты анализов приведены в таблице 1. Анализ данных показал, что у исследованных объектов существенные различия наблюдаются по следующим признакам: высота растений, количество ветвления, количество корзинок с растения, число семян в одной корзинке, число семян с растения, масса корзинок, масса семян с растения и масса 1000 семян. Самая высокая высота у исследованных растений наблюдалась у сорта Джамбули -129,6 см, а самая низкая - у сафлора вида шерстистого - 45,4 см. У сорта сафлора красильного (Махали) высота растений составляла 114,2 см, а у сафлора вида острошипного - 66,8 см. Сравнение высоты разных видов сафлора с дикими видами, прорастающими в Таджикистане, показывает, что изученные виды: сафлор шерстистый в 2,8 раза, сафлор

острошипный в 1,9 раза и сорта Махали в 1,1 раза были меньше, чем сорт сафлора Джамбули. Наименьшее количество ветвления было у сафлора шерстистого – 4 шт. Самое большое количество ветвления обнаружено у сорта Джамбули - 15 шт., а у сафлора острошипного и у сорта Махали количество ветвления было одинаковым. Изученные растения отличаются по количеству корзинок с растения. Так, у сафлора острошипного оно составило 37,2 шт, сорта Джамбули - 27 шт., у сорта Махали 13 шт сафлора шерстистого всего 5 шт. Отмечается высокий показатель числа семян в одной корзинке у сафлора сорта Джамбули - 67,25 шт (сорта Махали - 50,25 шт., вид сафлора острошипного - 50,25 шт. и вид сафлора шерстистого - 6,2 шт. При этом у диких видов число семян в одной корзинке меньше, чем у сафлора шерстистого - 10,8 раза, у сафлора острошипного - 5,8 раза и сорта Махали - 1,3 раза, чем у сорта Джамбули. Исследованные растения также отличались по числу семян с растения. Максимальное количество этого показателя обнаружено у сорта Джамбули – 662 шт. а минимальное - у вида сафлора шерстистого - 47,4 шт. У Сафлора острошипного - 335 шт., у Сафлора красильного - 455 шт. Максимальная масса корзинок отмечалась у сорта Джамбули, которая была больше в 6,8 раза, чем у вида сафлора острошипного , в 2,5 раза у сафлора вида шерстистого и 1,5 раза сорта Махали .

Максимальное значение массы семян с растения наблюдалось у сорта Джамбули - 24,4 г, у исследованных видов, оно было выше в 9,7 раза, чем у вида сафлора острошипного, 3,7 раза у сафлора шерстистого и 2 раза сорта Махали. Высокий показатель массы 1000 семян отмечается у сафлора сорта Джамбули в условиях полива– 37,3 и низкий показатель был у сафлора острошипного - 9,5 г. Среди изученных диких видов сафлора высокое значение массы 1000 семян было у вида сафлора красильного – 30,2 г. и она была выше на 3,2 раза, чем у вида сафлора острошипного, и 1,1 раза у сафлора шерстистого. Следует отметить, что у сорта Джамбули показатели: высота растения, количество ветвления, количество корзинок с растения, число семян в одной корзинке, число семян с растения, масса корзинок, масса семян с растения и масса 1000 семян были выше, чем у изученных диких видов сафлора. Среди диких видов сафлора выделялся сафлор острошипного, у которого эти показатели были несколько выше, чем у других изученных видов.

Таким образом, вид сафлор красильный – *C.tinctorius L.* имел заметное преимущество над другими исследованными видами сафлора. Это особенно заметно по показателям: высота растения, количество ветвления, количество корзинок с растения, число семян в одной корзинке, число семян с растения, масса корзинок, масса семян с растения и масса 1000 семян.

Таблица 1
Структурный анализ некоторых разновидностей сафлора

Наименования растения	Высота растения, см	Кол-во ветвлени я, шт.	Кол-во корзин к с растения, шт.	Число семян в одной корзинке, шт.	Число семян с растения, шт.	Масса корзин ок, г	Масса семян с растени й, г	Масса 1000 семян, г
Сафлор шерстистый - <i>Lanatus L.</i>	45,4±2,08	4±0,3	5 ±0,8	6,2±1,06	47,4±15,7	1,2 ±0,09	6,6	26,9
Сафлор острошипный - <i>Oxyacanthus Bieb.</i>	66,8±4,2	9 ±1,9	3 7,2±7,2	11,6±1,09	335±35	0,44 ± 0,02	2,52	9,5
Сафлор красильный – <i>tinctorius</i> (сорт Махали)	114,2±1,39	8,4±0,4	1 3,2±1,2	50,25±9,1	455±26	2,05±0. 08	11,9	30,2
Сафлор красильный – (сорт Джамбули)	129,6±4,9	15,0±2,07	2 7,0±1,14	67,25±9,4	662±34	3,02±0, 4	24,4	37,3

Анализ таблицы 2 показывает, что по масличности при поливе исследуемые образцы сафлора сильно не различались. Однако у изученных диких видов сафлора, кроме сафлора шерстистого содержание его было меньше чем, у сорта Джамбули. По масличности выделялся сафлор красильный, у которого этот показатель составлял 47 %, у двух других видов сафлора шерстистого и сафлора острошипного этот показатель был меньше. У сафлора вида шерстистого и сафлора вида острошипного влажность была больше, чем у виды сафлора красильного (сорта Джамбули и Махали). Содержание клетчатки и золы также у сафлора шерстистого и сафлора острошипного было больше, чем у виды сафлора красильного (сорта Джамбули и Махали). Содержание прочих соединений у исследованных образцов незначительно отличалось, у сорта Джамбули этот показатель составлял 22,4%, у вида сафлора шерстистого их содержание было меньше на 3,1 %, у сафлора Махали вида красильного - 2,4%, а у сафлора вида острошипного около 1%.

Таким образом, анализ биохимических компонентов показал, что у вида сафлора острошипного и сорта Махали содержание протеина было меньше, чем у сорта Джамбули. По масличности вид сафлор красильный превосходил над дикими видом сафлора шерстистого, сафлора острошипного. У видов сафлора шерстистого, сафлора острошипного содержание клетчатки было больше , чем у сафлора красильного. По содержанию прочих соединений все исследованные виды сафлора уступали сорту Джамбули.

Биохимический состав семян некоторых разновидностей сафлора Таблица 2

Виды сафлора	Протеин	Масличность	Влажность	Клетчатка	Зола	Прочие соединения
С. шерстистий - <i>lanatus</i> L.	24,2	41,6	6 ,0	4,1	2,0	19,3
С. острошипный <i>oxyacanthus</i> Bieb.	23,2	41,5 2	5,1	4,2	1,9	21,5
С. красильный <i>C.tinctorius</i> L. сорт Махали	23,5	47	4,1	3,36	1,73	20,09
С. красильный <i>C.tinctorius</i> L. сорт Джанбули	24,5	46,1	4,1	3,5	1,7	22,4

ЛИТЕРАТУРА

1. Флора Таджикской ССР // Изд-во АН СССР, М.-Л., 1963. Т.
2. Жамбакин К.Ж., Шамекова М.Х., Волков Д.В., Затыбеков А.К. Перспективы выращивания сафлора в Казахстане. Биотехнология. Теория и практика .Биотехнология. Теория и практика. 2014, №1, С. 4-11
3. Siddiqui, M.H. and Oad, F.C. (2006) Nitrogen Requirement of Safflower (*Carthamus tinctorius* L.) for Growth and Yield Traits. Asian Journal of Plant Sciences, 5, 563-565.
4. Velasco, L., Pérez-Vich, B. and Fernández-Martínez, J.M. (2005) Identification and Genetic Characterization of a Safflower Mutant with a Modified Tocopherol Profile. Plant Breeding, 124, 459-463.
5. Cerioni, G.A., Asnal, W.E., Fernández, E.M., Cholaki, L. and Giayetto, O. (1999) Behaviour of Safflower (*Carthamus tinctorius*, L.) Cultivars in Rio Cuarto Area, Córdoba (Argentina). Investigación Agraria, 14, 203-215.
6. Kaffka, S.R. and Kearney, T.E. (1998) Safflower Production in California. UCANR Publications, California, 5-7.
7. Государственный реестр лекарственных средств. Официальное издание по состоянию на 1 апреля 2009 года: в2-х т. – Т.1. – М.: Изд-во «Медицинский совет», 2009. – 1398 с. Кумаков В.А. Физиологическое обоснование моделей сортов пшеницы.-М.: Колос, 1985. -270 с.

БИОЛОГИЧЕСКАЯ ПРОДУКТИВНОСТЬ И КАЧЕСТВО СЕМЯН НЕКОТОРЫХ ВИДОВ САФЛORA, ПРОРАСТАЮЩИХ В ТАДЖИКИСТАНЕ

В данной статье приводятся результаты исследования биологической продуктивности дикорастущих и сортов культурных видов сафлора в условиях Таджикистана. Показано, что культурный вид сафлора - *C. tinctorius L.* имел заметное преимущество по показателям: высота растения, количество ветвления, количество корзинок с растения, число семян в одной корзинке, число семян с растения, масса корзинок, масса семян с растения и масса 1000 семян. По масличности вид сафлор красильный – *C. tinctorius L.* (сорт Джамбули). превосходит диких видов сафлора шерстистого и сафлора острошипного. У диких видов сафлора содержание клечатки было больше, чем у сортов культурного вида. По содержанию прочих соединений все исследованные виды сафлора уступали сортам культурного вида.

Ключевые слова: сафлор, дикий вид, культурный вид, продуктивность, масса корзинок, масса семян, масличность, клечатка.

BIOLOGICAL PRODUCTIVITY AND QUALITY OF SEEDS OF SOME TYPES OF SAFLOR GROWING IN TAJIKISTAN

In this article presents the results of study of the biological productivity of safflower grown under conditions without irrigation. It is shown that the safflower species had a noticeable advantage in terms of: plant height, number of branching, number of heads per plant, number of seeds in one basket, number of seeds per plant, weight of heads, weight of seeds per plant and weight of 1000 seeds. In terms of oil content, safflower species *Tinctorius* .Sp. superior to woolly safflower, sharp-thorn safflower and Dzhambuli variety. In species of woolly safflower, sharp-thorn safflower, the content of fiber was higher than in dyeing safflower and Dzhambuli variety. In terms of the content of other compounds, all the studied safflower species were inferior to the 3 Dzhambuli variety.

Keywords: safflower, productivity, mass of baskets, mass of seeds, oil content, fiber.

ҲОСИЛНОКИИ БИОЛОГӢ ВА СИФАТИ ТУХМИИ НАМУДҲОИ МАҲСАР ДАР ТОҶИКИСТОН

Дар мақолаи мазкур натиҷаҳои тадқиқоти ҳосилнокии биологии намудҳои маҳсари худрӯй ва навъҳои киштшаванд дар шароити бе объёри рӯёнда, оварда шудааст. Нишон дода шудааст, ки навъҳои маҳсар киштшаванд *C.tinctorius L.* аз рӯи баландии растани, шумораи шохаҳо, микдори сабадҳо дар як растани, микдори тухмии дар як сабад, микдори тухмӣ дар як растани, массаси сабадҳо, вазни тухмии як растани ва вазни 1000 дона тухм бартарии назаррас доштанд . Аз ҷиҳати таркиби равғаннокӣ навъи маҳсар *C tinctorius L.* (Ҷамбули) аз намуди маҳсари маҳинпашм ва намуди маҳсари тезхор бартарӣ дорад. Дар намудҳои маҳсари худрӯй микдори нах нисбати навъҳои киштшаванд зиёд буд. Аз ҷиҳати таркиби дигар пайвастагиҳо ҳамаи навъҳои тадқиқшуда аз навъи Ҷамбули пасттар буданд.

Калидвожаҳо: сафлор, ҳосилнокӣ, вазни сабадча, вазни тухмӣ, равған, нах.

Дар бораи муаллиф

Балхова Латофат Мирзоевна – омӯзгори калони кафедраи ботаникаи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ 734003, ш. Душанбе, x.Рудакӣ 121. Тел: (+992) 93 5850301

Сведения об авторе

Балхова Латофат Мирзоевна - старший преподаватель кафедры ботаники Государственного педагогического

университета Таджикистана имени Садриддина Айни 734003, ш. Душанбе, улица Рудаки 121. Тел. (+992) 93 5850301

About the authors

Balkhova Latofat Mirzoevna - senior teacher of the Department of Botany of the State Pedagogical University of Tajikistan named after Sadriddin Aini 734003, sh. Dushanbe, Rudaki street 121. Tel. (+992) 93 5850301

УДК 638.131 (735.2)

ХУСУСИЯТХОИ БИОЭКОЛОГИИ НАХУТАКИ ОЧИНГМЕВА
(*astragalus rutilobus bunge.*) ДАР МИНТАҚАИ КҮЛӨБ

Хисайнов Д.Э.

Донишгоҳи давлатии Күлөб ба номи А. Рұдакӣ

Тавсифи биоморфобиологӣ ва рушд. Нахутаки очингмева растани яксола, эфемер, 15-50 (80) см баландӣ дошта дар натиҷаи пайдошавии 3-4 барги асоси хушк мешаванд. Давраи шукуфоиаш дар охири моҳи апрел оғоз меёбад, дар даҳаи аввали моҳи май гул мекунад. Гулҳо дар гирехи 3-юм пайдо мешаванд. Мева дар нимаи моҳи май ташаккул меёбад ва то пухтан 20-25 рӯз мегузарад.

Дар як растани аз 48 то 320 дона тухм мавҷуд аст. Тухмӣ хеле майда, тақрибан 0,5 мм дарозӣ, сабзи тира, қарип доирашакл (гирд, лўнда, мудаввар), ҳамвор мебошад. Ҳосилнокии тухмӣ ба ҳисоби миёна 1270 донаро ташкил медиҳад.

Дар охири давраи мевадиҳӣ, баландии растаниҳо ба 45-80 см мерасад, ки дорои 5 навдаҳои паҳлӯии дараҷаи якум, дарозии 11-40 см мебошад. [12, с.56]

Системаи реша, меҳварӣ (тир), 45-50 см дарозӣ дорад. Навдаҳои паҳлӯии тартиби якум ва дуюм, то 20 см дарозӣ дошта, бо мӯйҳои сершумори реша ва лўндаи диаметраш 0,2-1 см ташкил медиҳанд. [11, с.152]

Ин растани дар миёнакӯҳҳо ва баландкӯҳҳо марказӣ ва ҷанубии ноҳияҳои Ховалинг, Балҷувон, н. Ш Шоҳин. Муъминобод (бахусус деҳаи Санѓара), соҳилҳои дарёи Ёхсу, дар баландиҳои 600-1200 м аз сатҳи баҳр афзоиш мекунад ва ҳӯрокӣ хубӣ ҳамаи намуди ҳайвонҳо маҳсуб меёбанд. Ин растани дар шароитҳои гуногуни экологиии водии дарёи Яхсу рӯида, намояндагони он ҳосиятҳои зиёди мутобиқшавӣ доранд. Ба онҳо пардаҳои ҳамидаи баргӣ, ки дар онҳо на танҳо баргҳо, балки косача, инчунин гулбаргҳо ҳамидаанд, мансуб мебошанд. Барои кам кардани гармӣ ва буҳоршавии барзиёд дар водиҳои хушк ва гарми минтақаи Күлөб дар онҳо мӯйчаҳои маҳсус пайдо шудаанд. [8, с.142]

Намояндагони ин растани алалхусус нахутаки очингмева дар соҳтори алафзори ҳӯроки чорвои минтақа нақши муҳим дорад. Дар шароити табиӣ ба онҳо решай пурқуввате пайдо шудааст, ки аз тоҷи решагии дар чуқурии 8–10 см аз сатҳи хок ҷойгирифта аз онҳо дар шакли бандча анбӯҳи пояҳо дур мешавад. Барои онҳо пояи сершоҳи кунҷдори болораванда хос мебошад. Раванди афзоиши онҳо дар шароити табиӣ то андозае камоншакл ба амал меояд. Пояҳои онҳо шоҳадор буда, шоҳаҳои паҳлӯй хеле суст инкишоф ёфтаанд ва қисми болоии поя дар аксари ҳолатҳо гулборҳо иваз мешаванд. Барои намояндагонашон баргҳои тоқ –чуфт –мураккаб хос буда, баргчаҳояш байзашакл, 7 чуфт ва аз он зиёдтарро ташкил медиҳанд[6]. Гулҳояш ранги зард ё сабзи зард буда, дар ҳӯшаҳои ковок ҷамъ омадаанд. меваҳояшон нимдавра, варамкарда, дар ҳарду нӯг бо биничаи қӯтоҳ, танаи қӯтоҳ, бо дарозии 10–11 мм мебошанд. Дар шароити табии онҳо дар моҳи март-апрел гул карда, дар моҳи май-июн мева медиҳанд. [5, с.25]

Дар водии дарёи Яхсу, вобаста ба сол ва шароити ғизо 1 растани аз ду то даҳ дона (ба ҳисоби миёна 2,04) тухмӣ медиҳад. Тухмиҳояшон байзашакли гурдамонанд буда дарозиашон тақрибан 3 мм, шаклан ҳамвор, ва рангашон сурхрангу қаҳваранг мешавад. Дар шароити табии минтақаи рехтани меваҳои пухта аз 25% зиёдро ташкил намедиҳад. [7, с.154]

Ҷадвали 1.1.1.

Миқдори нахутаки очингмева дар ҷамоаи растаниҳо (деҳаи Санѓараи н. Муминобод)

Қитъаи таҷрибай – ҷамоаҳои астрагали очингмева	Сол	Муҳлати санчиш	Миқдори растаний, дар/ 1м ²
Эфемерҳо+астрагали очингмева (<i>Astragalus rutilobus</i> +эфемерҳо)	2015	02. 05.	64
	2015	17. 05.	51
	2015	3. 06.	1
	2016	5. 05.	-
	2016	1. 06.	-
	2017	21.05.	-
	2018	27.05	-
Юнучқаи хурд+астрагали	2015	02. 05.	2

очингмева (<i>Astragaius rutilobus+</i> <i>Medicago minima</i>)	2015	17. 05.	-
	2015	3. 06.	1
	2016	5. 05.	-
	2016	1. 06.	18
	2017	21.05.	18
	2018	27.05	11
Себарга қаратогъ +астрагали очингмева (<i>Astragaius rutilobus+ Trifolium karatavicum</i>)	2015	02. 05.	19
	2015	17. 05.	18
	2015	3. 06.	18
	2016	5. 05.	20
	2016	1. 06.	110
	2017	21.05.	20
	2018	27.05	107

Бо маңсади омӯзиши хусусиятҳои биологӣ растани дар навбати аввал мо 3 қитъай таҳқиқотӣ – чамоаҳои астрагали очингмева (*Astragaius rutilobus*) интихоб намудем: 1 - чамоаи растаниҳои эфемерӣ+астрагали очингмева (*Astragaius rutilobus+эфемерҳо*), 2 - чамоаи юнучқаи хурд+астрагали очингмева (*Astragaius rutilobus+Medicago minima*) ва себаргаи қаратогъ+астрагали очингмева (*Astragaius rutilobus+Trifolium karatavicum*) интихоб намудем (чадвали 1.2.2).

Чадвали 1.2.2.

Афзоиши нахутаки очингмева дар шароитҳои табӣ

Қитъай таҷрибай – чамоаҳои астрагали очингмева	Мухлати мушоҳида	Қади растани (ҳисоби миёна, см)	Давраи рушд	Фаровонии растани, бал
Эфемерҳо+астрагали очингмева (<i>Astragaius rutilobus+эфемерҳо</i>)	09.03.2018	7,2	Оғози поябарорӣ	3
	17.03	8,6	Поябарорӣ	4
	24.03	8,8	Оғози шоҳаронӣ	4
	29.03	10,2	Шоҳаронӣ	4
	06.04	15,6	Шоҳаронӣ	4
	13.04	23,2	Саршавии гул	4
	26.04	41,2	Гулкунӣ	4
	08.05	59,6	Гулкунӣ	4
	16.05	63	Аввали тухумбандӣ	4
	25.05	76,4	Тухумбандӣ	2
	01.06	78	Пухтарасӣ	2
Юнучқаи хирд+ астрагали очингмева (<i>Astragaius rutilobus+ Medicago minima</i>)	09.03. 2018	4,2	Оғози поябарорӣ	1
	17.03	5,4	Поябарорӣ	2
	24.03	17,4	Оғози шоҳаронӣ	1
	29.03	20	Шоҳаронӣ	1
	06.04	25,2	Оғози гулкунӣ	1
	13.04	31,8	Гулкунӣ	1
	26.04	37,8	Тухумбандӣ	2
	08.05	56,8	Пухтарасӣ	2
Себарга қаратогъ + астрагали очингмева (<i>Astragaius rutilobus+ Trifolium karatavicum</i>)	09.03. 2018	5,2	Аввали поябарорӣ	2
	17.03	5	Поябарорӣ	2
	24.03	6,8	Оғози шоҳаронӣ	2
	29.03	9	Шоҳаронӣ	2
	06.04	15,2	Шоҳаронӣ	2
	13.04	21,2	Саршавии гул	2
	26.04	40	Гулкунӣ	2
	08.05	45	Гулкунӣ	
	16.05	66,2	Оғози тухумбандӣ	1

	25.05	70,6	Тухмбандӣ	
	01.06	98,6	Пухтарасӣ	1

Тавре ки аз натиҷаҳои маълумоти бадастомада дида мешавад, шароити нисбатан мусоидтар барои инкишофи онҳо ҷойхое мебошанд, ки дар он ҷо нахутаки очингмева бартарӣ дорад. Дар чунин шароит дар растаниҳо раванди афзоиш нисбат ба ҷомеаҳои дигар хеле фаъолтар ҷараён мегирад[1].

Дар натиҷаи таҳқиқот муқаррар карда шуд, ки муҳимтарин шароити экологӣ барои афзоиши нахутаки очингмева дар ҳудуди водии дарёи Яҳсу: пуршиддатии равшанӣ, ҳарорат ва дараҷаи намӣ мебошанд. Чунин нишондиҳандаҳои экологӣ, ба монанди таркиби механикӣ ҳок ва боигарии маъддани он яке аз шартҳои асосии рӯши муввафқонаи нахутаки очингмева мебошанд. [4, с.59]

Ҳосилнокӣ ва соҳтори алафзор. Микдор ва ҳосилнокии растаниро дар ҷамоаи растаниҳо муайян намудем, ки он чунин нишондодро доро мебошад (Ҷадвали 1.1.3 а,б,в).

Ҷадвали 1.1.3 (а).

Микдор ва ҳосилнокии растаниҳо дар таркиби ҷамоаи юнучқаи хурд+астрагали очингмева, 5.05.2016

Номи растаниҳо	Микдори растаниӣ дона/ 1м ²	Ҳосили растаниӣ (вазни хушк)	
		г/ м ²	%
Medicago minima	63	41	10,3
Astragalius rutilobus	24	5	1,3
Vicia sativa	9	5	1,3
Trifolium karatavicum	348	36	9
(Medicago orbicularis	4	2	0,5
Lathyrus aphaca L.			
(Onobrychis pulchella			
Avena trichophylla	4	3	0,7
Avena fatua	186	37	9,3
Dactylis glomerata	42	60	15,1
Aedilops tryncialis	6	1	0,2
Aedilops triuncialis	15	2	0,5
Дигар растаниҳо		206	51,8
Ҷамъ		399	100

Ҷадвали 1.1.3 (б).

Микдор ва ҳосилнокии растаниҳо дар таркиби ҷамоаи эфемерҳо+астрагали очингмева, 5.05.2016

Номи растаниӣ	Микдори растаниӣ дона/ м ²	Вазни хуш,	
		г/ м ²	%,
Medicago minima	377	106	16,6
Astragalus rutilobus	-	-	-
Vicia sativa	16	10	1,6
Trifolium Karatavicum	5	1	0,2
Medicago orbicularis	85	29	4,5
Lathyrus aphaca	157	59	9,2
Aedilops triuncialis	8	2	0,3
Avena trichophylla	22	15	2,3
Avena fatua	47	23	3,6
Roemeria refracta	9	23	3,6
Dactylis glomerata	31	55	8,6
Elytrigia trichophora	54		
Poa bulbosa	102	6	0,9
Poa pratensis	170	79	12,3
Hordeum spontaneum	11	11	1,7
Ranunculus laenus	10	8	1,3
Convolvulus arvensis	8	2	0,3
Дигар растаниҳо		211	33,0
Ҷамъ		641	100

Ҷадвали 1.1.3 (в).

Миқдор ва ҳосилнокии растаниҳо дар таркиби чамоаи
себаргай қаротоғӣ +астрагали очингмева, 5.05.2016

Номи растани	Чамъ	Вазни хушк	
		дона/ м ²	г/ м ²
Medicago minima	35	6	1,2
Astragalus rutilobus	120	32	6,5
Vicia sativa	20	18	3,6
Trifolium Karatavicum	96	12	2,4
(Medicago orbicularis	20	17	3,4
Lathyrus aphaca	39	15	3
(Onobrychis pylchella	-	-	
Avena trichophylla	102	65	13,2
Avena fatua	102	48	9,7
Dactylis glomerata	51	64	13
Aedilops tryncialis	-	-	
Aedilops triuncialis	14	2	0,4
Dianthus tetralepus	18	3	0,7
Hordeum spontaneum	6	7	1,4
Дигар растаниҳо		205	41,5
Чамъ		494	100

Тавре ки маълумотҳои таҳқиқотамон нишон медиҳад, пояҳои намудҳои тадқиқ шуда болораванда буда, дар шароити нокифоя будани рӯшной дарозии пояҳо ва миқдори буғумҳо ба таври назаррас зиёд мешаванд. [3, с.198]

Рушди узвҳои морфологӣ ба дараҷаи зиёд аз сатҳи рӯшноие, ки ба онҳо таъсир мерасонад, вобастаги дорад. Тавре ки маълум гардида, дар шароити хуби рӯшной баргҳои поёни форматсияи миёна то сатҳи буғуми 4–5 –уми поя мемиранд. [9, с.187] Дар равшанини нокифоя баргҳои поёни то сатҳи 6–7–ум, аҳёнан –то гиреҳи 8–ум мемиранд. Равшанини нокифоя ба баландшавии намӣ мусоидат карда, зичии пӯшиши растани ҳавогирии онро душвор месозад.

Думбаргҳо низ аз ҷумлаи узвҳои дорои тағйирёбандагии бештар буда, нишонаи муҳими мутобиқшавӣ дар танзими рӯшной мебошанд. [10, с.152]

Дараҷаи мутобиқшавии онҳо ба равшаний ва речай об бо шакл, андоза ва миқдори баргчаҳо дар пардаи баргӣ, инчунин бо ранг ва соҳтори онҳо муайян карда мешавад. Баргчаҳояшон асосан шакли байзамонанд доранд, аммо дар қисмҳои поёни баргчаҳоро бо шакли мудаввар воҳӯрдан мумкин аст.

Тавре ки маълум шуд, ба рушд ва нишондиҳандаҳои морфологии растаниҳо омилҳои экологӣ таъсири қалон мерасонанд. Таҳқиқоти гузаронидашудаи мо оид ба фардҳои астрагалҳое, ки дар маҳалҳои соярав мерӯянд, фарқияти назаррасро дар нишондиҳандаҳои андозаи барг нишон доданд.

Нишондиҳандаҳои андозаи барг вобаста ба шароити рӯшнои макони афзоиши нахутаки очингмева дар шароити гуногуни водии Яҳсу, дар баландиҳои 850-1250 м муайян карда шуд.

Дар шароите, ки растаниҳо дар таносуби мұттадили гармӣ ва намнок месабзанд, баргчаҳои онҳо ранги сабз пайдо мекунанд, ва ҳангоми афзоиши онҳо дар шароити гарм ва хушк баргҳо ранги тираи сабзро пайдо мекунанд. Дар баъзе намудҳои нахутаки очингмева баргчаҳо нарм буда, ҳангоми давраҳои давомдори ҳароратҳои баланд ва хушкӣ онҳо саҳт ва тираи сабз мешаванд. Ба онҳо ҳам баргҳои соя, ҳам баргҳои рӯшной хос мебошанд.

Дар астрагали очингмева ки дар ҳудуди водии Яҳсу мерӯянд, гул ва меваҳо дар навдаҳои тавлидие қарор доранд, ки дар бағалҳои баргҳо ҷойгир шуда, новобаста ба мавқеи ҷойгиршавии поя онҳо ба боло ва як қадар ба паҳлӯ нигаронида шудаанд. Аз ин ҷиҳат, гулҳо ва меваҳои онҳо ҳамеша зери таъсири нурҳои офтоб ва ҷараёни ҳаво қарор доранд.

Вобаста аз шароити рӯшной дар маҳал дар онҳо хусусият ва сатҳи афзоиши дарозии пояҳои аввали гулҳо тағийир меёбанд. Дар шароити маконҳои хуб равшаншуда гулбарг дар онҳо дар сатҳи буғуми 10–ум афзоиш ёфта, дар шароити соя бошад, гулбори аввал дар онҳо дар буғуми 2–3 -юм болотар аз поя афзоиш меёбад. Барои намояндагони онҳо дар шароити минтақа навъи шапалакии гулҳо, ки ба гардолудшавӣ аз ҷониби занбӯрҳо ва говзанбӯрҳо мутобиқ шудааст, хос мебошад. [3, с.156]

Миқдори тухмҳо дар як меваи нахутаки очингмева бо тағйирёбандагии бузург, ки то 61% мерасад, тавсиф меёбанд.

Ҳангоми арзёбии ҳосилнокии тухмӣ ва сифати тухмиҳои намояндаи нахутаки очингмева ки дар шароити гуногуни экологии водии дарёи Яхсу мерӯянд, маълум шуд, ки бо ҳосилнокии бештари тухмӣ ҳангоми рӯидани онҳо дар поёноби минтақа, ки дар қисми ҷанубии минтақа ҷойгир аст, фарқ мекунанд. [1, с.146]

Таҳлили маълумотҳои бадастомада нишон медиҳанд, ки нахутаки очингмева дар минатқаи болои баландӣ ва шимолии афзоиши худ ҳосилнокии пасти тухмиро ташкил медиҳанд, ки он бо ақидаи мо аз ташаккулёбии миқдори ками навдаҳои тавлидӣ, бо миқдори ками меваҳо, инчунин миқдори ками тухмӣ дар як мева алоқаманд мебошад. Дар мавриди поёноби водӣ, ки дар қисми ҷанубии минтақа воқеъ гардидааст, ҳосилнокии баланди тухмӣ дида мешавад, ки бо миқдори зиёди навдаҳои тавлидӣ ва миқдори меваҳо дар як навда фарқ карда мешавад. [2, с.42]

Аз натиҷаҳои таҳқиқот бар меояд, ки ҳусусияти пахншавӣ ва соҳтори маҳсулоти астрагали очингмева дар ҳудуди водии дарёи Яхсу, аз ҳусусиятҳои шароити хок ва шароити макони афзоиши намудҳои мазкур вобаста аст.

Натиҷаҳои таҳқиқоти гузаронидашударо мавриди таҳлил қарор дода, ба чунин хулоса омадан мумкин аст, ки барои намояндагони астрагали очингмева ки дар ҳудуди водии дарёи Яхсу мерӯянд, ба қатори омилҳои муҳимтарини экологӣ: равшани хуб, намнокӣ мувътадил ё норасонии ноҷиз, хокҳои регӣ, регҳоҳо ва гилҳоҳо доҳил мешаванд, ки дорои гузаронандагии баланди гармӣ, ҳаво ва об мебошанд.

АДАБИЁТ

1. Акрамов Ю. А. Органическое вещество почв вертикальных поясов Таджикистана, его роль в почвообразовании и земледелии. /Ю.А.Акрамов - Душанбе: Дониш, 1987. -182 с.
2. Базилинская, М.В. Использование биологического, азота в земледелии. /М.В.Базилинская /– М.: ВИНТИ, -1985. - 55 с.
3. Вавилов, П.П. Бобовые культуры и проблемы растительного белка. /П.П.Вавилов, Г.С. Посыпанов/ – М.: Россельхозиздат.- 2007. - 256 с.
4. Васильченко И.Т. Определитель эспарцетов Таджикистана по плодам //Растительность Таджикистана и ее освоение. М.,Л.: Изд-во АН СССР, 1940 б. – Т. 8. – С. 609-614.
5. Камелин Р.В. Флорогенетический анализ естественной флоры горной Средней Азии. – Л.: Наука, 1973. - С.1-354.
6. Кормовые бобы / В.П. Орлов [и др.] // Зернобобовые культуры в интенсивном земледелии. М.: Агропроиздат, 1986. -С. 126-127.
7. Мадаминов А., Улеманн К., Ваҳобов У. Муайянкунандаи набототи ҷароғоҳу алафзори Тоҷикистон ва усули баҳодиҳии ҳосилнокии онҳо./Брошиюра. Душанбе, 2015. - 154 с.
8. Мадаминов А.А., Ҳусайнов Д., Азимова Н., Мирзоев С. Разнообразие бобовых растений, их использование в реконструкции пастбищ Таджикистана. / Мат-лы конф. “Адаптация живых организмов к условиям среды”. Душанбе, 2019, -С.142-144.
9. Новоселов Ю.К. Опыт возделывания кормовых бобов на зерно и силос в нечерноземной зоне // Кормовые бобы. М.: Издательство сельскохозяйственной литературы, 1962. -С. 187-199.
10. Расурова М.Р. Однолетние бобовые, растущие дико в Таджикистане // Тр.АН Тад ССР. – 1958. – Т.97. -- С.3-91.
11. Флора Таджикской ССР.Л: Наука, 1978. – Т.У. – С. 1-678.
12. Флора Таджикской ССР.Л: Наука, 1981. – Т.У. -С. 1-727.

ҲУСУСИЯТҲОИ БИОЭКОЛОГИИ НАХУТАКИ ОЧИНГМЕВА (*astragalus rutilobus bunge*) ДАР МИНТАҚАИ ҚЎЛОБ

Дар мақола маълумот дар бораи астрагали очингмева гирд оварда шудааст. Қайд карда мешавад, ки минтақаи Қўлоб захираи бойи мушоҳида шуда, шароити географӣ ва муҳити иқлими минтақа барои рушду нумӯи ин намуди растани хело мусоид мебошад. Инчунин тазакур дода мешавад, ки табииати минтақаи Қўлоб аз рӯи шароитҳои иқлимиаш ниҳоят

гуногун буда, вобаста аз мавқеи чойгишавии маҳал (кӯҳу пуштаҳо, баландию ҳамвориҳо, нишебиҳо, экспозитсияи маҳал, самти бод ва файра) барояш шароитҳои гуногуни иқлимӣ хос мебошад. Чунин шароит барои тараққиёти самараноки соҳаи чорводорӣ имконият медиҳад, ки тавассути ин намуди растаниҳо соҳаи чорводориро самарабахш ба роҳ монда шаванд.

Дар асоси таҳлили мушкилоти соҳаи чорводорӣ, роҳҳои афзалиятноки парвариши ин растани дар минтақа ба роҳ монда шудааст.

Калидвожа: мева, минтақа, чамоа, чорводорӣ, миқдор, равшани, баргҳо, пояҳо, раванди афзоиш, шароит, таҳқиқот, миқдор ҳосилнокӣ, омил ҳудуд.

БИОЭКОЛОГИЧЕСКАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА АСТРАГАЛ МОРЩИНИСТОБОБОВЫЙ (*Astragalus rutilobus bunge*) В КУЛОБСКОМ РЕГИОНЕ

В статье содержится информация об астрагал морщенистобобовый. Отмечается, что Кулябский район является богатым наблюдательным ресурсом, а географические и климатические условия региона весьма благоприятны для развития и появления этого вида растений. Также подчеркивается, что природа Кулябского района чрезвычайно разнообразна по своим климатическим условиям, и в зависимости от расположения места (горы и хребты, возвышенности и равнины, склоны, экспозиция места, направление ветра и т.), там разные климатические условия. Такие условия для эффективного развития животноводства дают возможность эффективно вести животноводство за счет этих видов растений.

На основе анализа проблем в области животноводства установлены приоритетные направления выращивания этого растения в регионе.

Ключевые слова: плод, район, сообщество, селекция, количество, свет, листья, стебли, процесс роста, условия, исследования, урожайность, количество, фактор площади.

BIOECOLOGICAL CHARACTERISTICS OF THE ASTRAGALUS RUTILOBUS BUNGE IN KULOB AREA

The article contains information about *Astragalus rutilobus bunge*. It is noted that the Kulyab region is a rich observational resource, and the geographical and climatic conditions of the region are very favorable for the development and appearance of this plant species. It is also emphasized that the nature of the Kulyab region is extremely diverse in its climatic conditions, and depending on the location of the place (mountains and ridges, hills and plains, slopes, exposition of the place, wind direction, etc.), there are different climatic conditions. Such conditions for the effective development of animal husbandry make it possible to effectively conduct animal husbandry at the expense of these plant species.

Based on the analysis of problems in the field of animal husbandry, priority directions for growing this plant in the region have been established.

Keywords: fruit, region, community, selection, quantity, light, leaves, stems, growth process, conditions, research, yield, quantity, area factor.

Дар бораи муаллиф

Хисайнов Далер Эмомович - омӯзгори калони кафедраи биология ва методикаи таълими он-и Дошишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ. **Суроға:** ҶТ.735360, ш. Кӯлоб, кучай С. Сафаров 16. Тел: (+992) 987898916

Сведения об авторе:

Хисайнов Далер Эмомович - старший преподаватель кафедры биологии и методики ее преподавания Кулябского

государственного университета имени Абуабдулло Рудаки, Адрес: Республика Таджикистан 735360, ул. С. Сафарова 16, г. Куляб, Тел.: (+992) 987898916

About the author:

Khisainov Daler Emomovich - Senior Lecturer of the Department of Biology and Methods of its Teaching, Kulyab State University named after Abuabdullo Rudaki, Address: Republic of Tajikistan 735360, 16 S. Safarov street, Kulyab, Tel.: (+992) 987898916

ДАВРАҲОИ ПАРВОЗ ВА ҲАРАКАТИ МАВСИМИИ ХОМУШАКҲО ДАР ВОДИИ ҲИСОР

Мирзорачабзода Н.

Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи С. Айнӣ

Рангорангии ландшафти иқлим ва шароити минтақаи қаторкӯҳҳои Ҳисор на танҳо сабаби тафовути байни ҳайат ва соҳти хосияти фаунаи хомушакҳои хунмак шуда метавонад, балки дар фенологияи парвоз ва ҳаракати мавсими онҳо низ фарқ мекунанд[1, с.71-72]. Дар ҳар як ландшафт аз дашту биёбони беоб сард карда, то субалпӣ ва қуллаҳои балантарини кӯҳҳо бо хосиятҳои фаунидошта давраи маҳсус бо қувва ва зичии ба худ хос фаъолият мекунанд. Ҳайати онҳо одатан аз 2-3 намуд пашачаҳо ва намуди сершуморе, ки дар маҳалли фауна шароити муайяннеро ба вучуд меоранд. Дар баробари ин онҳо намудҳои камшумор ва намудҳои нодир аз рӯи меъёр паҳн шудаанд.

Ҳаракати мавсими парвози хомушакҳо дар мӯҳлатҳои гуногуни парвоз мушоҳида карда мешавад. Як намуд барвақттар пайдо мешаванд, дигар намудҳо дертар пайдо мешаванд, якдигарро дар муҳлати муайян пайдарпай иваз мекунанд. Давраи умумии парвоз ва дараҷаи шумораи ин ва ё он намуд, дар ҳар як минтақаи муайян бо омили экологии маҳал муайян карда мешавад[2]. Баъдтар фенологияи парвоз ва ҳаракати динамикии миқдори хомушакҳоро дар нуқтаҳои мушоҳидакунӣ дида мебароем. Дар давоми солҳои 2019-2020 тадқиқотҳоро дар баландиҳои гуногуни аз сатҳи баҳ дар шароити водии Ҳисор, бо шароити экологӣ фарқ дошта, гузаронидем. Соли 2020 аввалин хомушакҳо 25-уми июн ҷамъоварӣ шуда буданд, яъне баъди як моҳ, баъди саршавии мушоҳидаҳо, миқдори онҳо он қадар зиёд набуд, ҳамагӣ 96-фард буданд, ки баъд пастшавии миқдори хомушакҳо рух дод. Дар панҷрӯзai охири моҳи июл онҳо ягон-ягон монда буданд, вале дар панҷрӯзai сеюм бошад, миқдори онҳо дар ҳисоб ба 170 фард расид. Дар панҷрӯзai шашум бошад, миқдори хомушакҳо нихоят зиёд ба 388 фард расиданд, ки пас аз он миқдорашон боз паст шуд. Дар панҷрӯзai аввали моҳи август 149 фард дошта шуд, вале дар даҳрӯзai дуюм ва то охири моҳи август онҳо ягон-ягон вомехӯрданд.

Ҳамин тавр парвози мавсими хомӯшакҳо дар нуқтаҳои тадқиқотӣ наздикии ду моҳ давом кард ва ду қарат баландшавии миқдори хомушакҳо мушоҳида шуд. Якуминаш – на он қадар қалон буд, ки дар даҳрӯзai сеюм ва дуюми моҳи июн миқдори онҳо то ба 388 фард расида дар панҷрӯзai панҷум ва шашум дар ҳисоб зиёд шуданд. Бо сабаби паст омадани обуҳавои моҳи август хомӯшакҳо дар ҷараёни тамоми моҳ қарib, ки намудор набуданд. Намудҳои умумии хомушакҳо: *C. sejfadinei*, *C. montanus*, *C. fancipennis*, *C. turanicus*, *C. odiatus*. Нисбатан сершумор: *C. pallidicornis*, *C. subfascipennis*, *C. pamiricus*. Ҳамаи дигар намудҳо камшумор ва ё нодир буданд. Аз ҳама бештар парвози пеш аз мӯҳлати хомушакҳои намуди *C. pulicaris* мушоҳида шудааст, ки ин парвоз дар тамоми мавсими камшумор буд. Намуди сершумор - *C. montanus* мебошад. Ҳусусияти ҳаракати мавсими миқдори хомушакҳоро 5 намуди онҳо муайян мекард: *C. sejfadinei*, *C. montanus*, *C. fancipennis*, *C. turanicus*, *C. odiatus*: парвози онҳо, шумораи зиёд ва хотимаи парвоз ҳамаи ин дар як вақти муайян мегузарад. Барои гузаронидани ҳисботи мавсими доми соддай соҳташуда (светоловушка) истифода карда шуд. Шумораи хомушакҳои ҷамъоварӣ шуда, хеле сершумор буд, ки ин барои муфассал тадқиқ ва мушоҳида намудани ҳаркат ва хислати давраи мавсими хомушакҳо буд. Аввалин хомушакҳо 11-июн пайдо шуда, шумораи онҳо бо суръат дар панҷрӯзai ҷоруми моҳи июн монанди зиёдшавии аввали мавсими зиёд мешавад[3]. Дар ин

марҳила наринаҳо пайдо мешаванд. Баъди чанде шумораи хомушакҳо, ҳам модинаҳо ва ҳам наринаҳо кам мешавад. Миёни моҳи июл шумораи онҳо ногаҳон зиёд мешавад ва дар аввали даҳрӯзai сеюми моҳи июл бениҳоят шуморааш боло меравад.

Дуюм маротиба миқдори зиёдшавии хомушакҳо ба ҳисоб 955 шумораи модинаҳо рух дод. Охири моҳи июл шумораи хомушакҳо ниҳоят паст, дар ҳисоб 141 модина мемонад ва то панҷрӯзai дуюми моҳи август ҳамин хел дар дараҷаи паст қарор мегирад, аммо дар панҷрӯзai сеюм баланшавии на он қадар зиёд ва кӯтоҳмуддати шумораи хомушакҳо мушоҳида карда шуд. 20-уми август охирин хомушакҳо дастигир карда шуданд. Ҳамин тавр дар нуқтаҳо таҳқиқот аз 11 июн то 20-уми август давом кард, яъне 2 моҳу 10 рӯз. Дар давоми ин давра се карат давомнокии парвоз ва зиёдшавии хомушакҳо мушоҳида шуда буд:

- 1-умаш дар панҷрӯзai чоруми моҳи июн;
- 2-юмаш дар нимаи дуюми моҳи июл;
- 3-юмаш дар даҳрӯзai сеюми моҳи август мебошад.

Аз ҳама зиёдтарин ва давомноктарин давра, давраи дуюм ба шумор меравад! Ҳамагӣ 20 намуд хомушакҳо вохурдаанд: *C. sejfadinei*, *C. mirzaevi*, *C. obsoletus*, *C. montanus*, *C. pulicaris*, *C. longipennis*, *C. subgrisescens*, *C. gejgelensis*, *C. shaklawensis*, *C. fascipennis*, *C. pallidicornis*, *C. subfuscipennis*, *C. burylovi*, *C. turanicus*, *C. minitissimus*, *C. pamiricus*, *C. odiatus*, *C. salinarius*, *C. circumscriptus*, *C. subfuscipennis* aff. Намудҳои заминавӣ инҳо буданд: *C. sejfadinei* ва *C. fascipennis*. Ин намудҳо тавсифи ҳаракати мавсимии ҳомушакҳоро муайян кардаанд. Фардҳои аввалин *C. sejfadinei* 14-июн пайдо шуданд, шумораи ин намуд ба зуди зиёд шуд, дар панҷрӯзai чорум ва баъди ин шумораашон боз кам шуд, дар натиҷа шумораи аввала боз бо авҷ пайдо мешавад. Дар панҷрӯзai чорум ва панҷум миқдори баландтарини авчи ҳомушакҳо мебошад. Пас аз пастшавии на он қадар қалон дар панҷрӯзai дуюми моҳи август ҷараёни авчи ҳомушакҳо аз нав дар панҷрӯзai сеюм зиёд мешавад[4]. Дар натиҷа авчи сеюми ҳомушакҳо пайдо мешавад. Ҳусусан намуди *C. sejfadinei* авчи сеюми ҳомушакҳоро дар моҳи август муайян намуд, чунки дигар намудҳо дар ин давра камшумор буданд. Агар миқдори ҳаракати мавсимии модинаҳо ва наринаҳои намуди *C. sejfadinei* –ро муқоиса намоем, аз рӯи модинаҳо авчи сеюми шумораи онҳоро муайян карда ва дидан мумкин аст. Шумораи наринаҳо дар моҳи июн оҳиста –оҳиста зиёд мешаванд ва дар моҳи август авчи баландро соҳиб аст, дар лаҳзасе, ки авчи модинаҳо баракс паст мешавад. Дар панҷрӯзai сеюми моҳи август он зиёд мешавад, вакте, ки наринаҳо нест мешаванд. Авчи пештараи наринаҳо ва болоравии ояндаи модинаҳо бешубҳа дар бораи парвозҳои нав, ҷуфтшавӣ ва насл зиёдкуни ҳомушакҳои намуди *C. sejfadinei* шоҳидӣ медиҳад. Миқдори тағиӣрёбии мавсимии намуди заминавӣ дуюм *C. fascipennis* ба намуди *C. sejfadinei* монандӣ дорад. Дар ин ҷо ду баландравии миқдори ҳомушакҳо- якум на он қадар қалон дар моҳи июн ва дуюм дар авчи баланд моҳи июл мушоҳида шудааст. Бо вучуди ин дар фарқият аз намуди *C. sejfadinei* болоравии сеюм дар моҳи август намуди *C. fascipennis* умуман вучуд надошт. Дар моҳи август намуди *C. fascipennis* ягон –ягон вомехӯранд. Таҳлили парвози мавсимии моҳи августии модинаю наринаи намуди *C. fascipennis* дар соли 2017 нишон медиҳад, ки дар ин ду намуд ҷуфтшавӣ, насл зиёдкуни ҳомушакҳои камшумор, парвози барвақтӣ дар моҳи июн ва парвози дерӣ дар моҳи июл ба мушоҳида мерасад. Мувофиқат карданӣ ду авчи мавсимии аввала намуди заминавӣ дуюми *C. fascipennis* ва *C. sejfadinei* миқдори баланди ду авчи якум қайд шудааст[4]. Дар натиҷа шумораи ками намуди *C. fascipennis* дар авчи сеюми моҳи август миқдори ҳомушакҳо дар авчи на он қадар баланд буд. Ба мавсими дигар намудҳои

сершумор ба монанди: *C. montanus*, *C. turanicus* ва *C. odiatus* таъсири муайян мерасонад. Ду авчи аввала, низ натицаашон ба натицаи намудҳои дар боло гуфта шуда монанд мебошанд. Айни замон ин намудҳо ба авчи болоравии сеюми шумораи хомушакҳо таъсир нарасонидааст, чунки миқдори онҳо тамоми моҳи август на он қадар баланд буд. Ҳақиқатан мавҷуд будани наринаҳо дар тӯли моҳи август аз он шаҳодат медиҳад, ки наслгузории камшумор ин вобаста ба парвози моҳи август мебошад. Ҳамаи ин аз он шаҳодат медиҳад, ки миқдори авчи сеюм аз ду авчи пештара бо миқдори баланд фарқ меқунанд, гайр аз намуди *C. seifadinei* дигар намуде, ки тавонист се маротиби наслгузорӣ намояд, *C. fascipennis* ин аз шумораи зиёди парвози наринаҳо шаҳодат медиҳад. Дар натиҷа панҷрӯзai дуюми моҳи август шумораи наринаҳо ба як ҳисоб он қадар зиёд набуданд яъне -107 фард ва муҳимаш он аст, ки миқдори наринаҳо аз миқдори модинаҳо -35 фард, зиёд буданд. 13-уми июн хомушакҳои аввалин пайдо шуданд, ки миқдори онҳо на он қадар бисёр буд. Дар панҷрӯzai чорум миқдори на он қадар баланд ва дар панҷrӯzai панҷум бошад пастшавии миқдори хомушакҳо мушоҳида карда шуд. Охири моҳи июн миқдори хомушакҳо якбора зиёд ва то панҷrӯzai панҷуми моҳи июл бетағийр монд ва танҳо баъди ин миқдори хомушакҳо кам шуд. Дар панҷrӯzai якуми моҳи август баландшавии қӯтоҳмуддати хомӯшакҳо мушоҳида шуд, баъди 15 август бошад, миқдори хомӯшакҳо кам шуд ва 20-август парвози онҳо қатъ гардид. Боду ҳавои хунуки баҳор ва саршавии тобистон сабаби ҳаракати мавсимии хомушакҳо шуд. Ҳамин тавр парвози хомушакҳо аз 13-уми июн то 20 –уми август, яъне 2 моҳу 7 рӯз идома ёфт. Дар ин давра 3-то авчи баландравии хомушакҳо чой дошт, вале авчи якум дар панҷrӯzai чоруми моҳи июн бисёр кам буд ва аз ҳисоби бисёр намудҳои дигар, вале намудҳои заминавии: - *C. seifadinei* ва *C. fascipennis* ҳоло парвоз накардаанд. Авчи 2-юм хеле баланд ва давомнок буд, аз ин ҳисоб миқдори ниҳоят зиёди хомушакҳо ҳамчун намудҳои заминавӣ муайян шудаанд: - *C. seifadinei* ва *C. fascipennis*, ҳамин тавр аз ҳисоби дигар намудҳо ҳам: - *C. turanicus* ва *C. odiatus*, вазни хоси онҳое, ки ба намудҳои заминавии авҷ гирифта алоқамандӣ доштанд. Авчи 3-юми шумораи хомушакҳо аз ҳисоби якчанд намудғайр аз намуди заминавии *C. seifadinei* ба дараҷае сершумор буданд, намудҳои - *C. odiatus* ва *C. turanicus*. Дар ҳаракати мавсимии наринаҳо 2-маротиба наслгузорӣ меқунанд. Фақат барои баъзе намудҳо мавҷуд будани бениҳоят шумораи ками наслгузории баҳорӣ, дар ин маврид онҳо мумкин 3-маротиба наслгузорӣ кунанд[5].

Миқдори хомушакҳо нисбати солҳои пешин хеле баланд буд, барои доштани онҳо доми соддаи сохташуда (светоловушка)-ро, ки дар боло оварда шудааст, истифода бурданд. Дар аввали мушоҳида шумораи хомушакҳо бисёр набуд, вале баъди чанде шумораашон зиёд шуд ва авчи онҳо дар панҷrӯzai якуми моҳи август ба 3769 фард расид, то охири панҷrӯzai сеюм шумораи хомушакҳо бетағийр монд. Дар панҷrӯzai чорум шумораи хомушакҳо кам шуда, ба 226 фард расид. Баъд онҳо то охири моҳи август ягон- ягон вомехурданд. Давомнокии парвоз маълум нест, чунки мушоҳидаҳои баҳорӣ вучуд надоштанд, чунки парвоз нисбати соли пешин дертар сар шуда буд. Авчи асосии шумораи хомушакҳо на дар моҳи июл, балки дар нимаи аввали моҳи август мушоҳида карда шуд. Ин ҳолат бо давомнокии боду ҳавои хунуки моҳи ва июн, ки доимо борони сел ва шамоли хунук мевазад, алоқаманд аст. Аз ин рӯ авчи 3-юми болоравии шумораи хомушакҳо вучуд надошт.

Муқоисаи ивазшавии мавсимии шумораи хомушакҳо дар нуқтаи бақайдгири мөҳият ва хусусияти фенологии онҳоро ва миқдори ҳаракати мавсимии онҳоро дар бар мегирад. Дар панҷrӯzai дуюм ва сеюми моҳи июн парвози аввалин ва дар панҷrӯzai панҷум ва шашум парвози охирини онҳо ба қайд гирифта шудааст, яъне парвози онҳо 2-2,5 моҳ давом кардааст.

Дар ин ҳолат 2 ва ё 3 авчи болоравии шумораи онҳо мушоҳида карда шудааст: баҳорӣ, тобистон ва тирамоҳӣ. Дар ин сурат авчи 1-ум ва 3-юм на он қадар баланд ва кӯтоҳмуддат буд, vale авчи 2-юм аз ҳама зиёдтар ва давомнокиаш ҳам дуру дароз буд. Намудҳои заминавӣ инҳо буданд: *C. seifadinei* ва *C. fascipennis*. Соли 2017 намуди *C. montanus* бартарӣ дошт. Ин намудҳо тавсифи мавсими нодурустро муайян карданд. Таъсири муайянро намудҳои *C. turanicus* ва *C. odiatus* нишон додаанд. Аз мӯқоисаи ҳаракати мавсими миқдори хомушакҳо дар солҳо алоҳида дар дида мешавад, ки дар соли 2017 ва 2018 шумораи авчи тирамоҳии хомушакҳо вучуд надошт. Сабаби пайдо нашудани хомушакҳо хунукии боду ҳавои соли 2017-2018 дар тамоми ҷараёни моҳи август, на танҳо ба парвози хомушакҳо монеъ шуд, балки барои инкишофи кирмакҳои аз тухмбарамадаи моҳи июл ҳам таъсир расонид, ҳарчанд, ки шумораи хомушакҳои модина дар табиат сершумор буданд, барои боз як бори дигар наслгузорӣ имконият нашуд.

Соли 2022 авчи сеюми хомушакҳо, ҳаракат кардан, наслгузории тирамоҳӣ бо сабаби ҷойгардон шудани авчи тобистонаи хомушакҳо, дар муқоиса бо солҳои гузашта, аз нимаи дуюми моҳи июл ва нимаи аввали моҳи август наслгузории нав барои инкишофи муваффақ нашуданд, чунки охирои моҳи август боду ҳаво якбора сард шуд.

Муқоисаи авчи баҳории хомушакҳо солҳои 2019 ва 2020 ҳусусияти шавқовареро зоҳир мекунад. Соли 2019 ба ҷойи авчи на он қадар қалони маътальшуда, бо сабаби паст будани авчи миқдори модинаҳо дар моҳи августи соли 2019 миқдори авчи онҳо хеле баланд буд, vale соли 2021 бошад баръакс – баъди нисбатан баланд шудани миқдори хомушакҳо дар моҳи августи соли 2021, маълум шуд, ки авчи баҳорӣ бисёр паст буд ва дар ин давра ҳозир набудани хомушакҳо ва 2 намуди хомушакҳои асосӣ: *C. seifadinei* ва *C. fascipennis* нишон дода шудааст. Фаҳмидани ин ҳодисотро аз афташ дар ҳосиятҳои биологии ин 2 намуд пеш аз ҳама дар ҳусусияти зимистонгузаронӣ дидо мешавад. Азбаски мушоҳидаҳо дар ҷойҳои наслгузорӣ дар давраи зимистонгузаронӣ вучуд надорад, факат дар ҳамон лаҳза маълумотҳои бавосита ба асос гирифта мешавад. Ҳамин тавр моҳи августи соли 2019 кирмакҳои аз тухм баромада, модинаҳо аз намудҳом асосӣ дар моҳи июл дар шакли умумӣ тухмҳои гузашта шуда, инкишофи худро ба охир расонида натавонистанд ва насли тирамоҳиашонро дода натавонистанд, қисми зиёде аз ин кирмакҳо барои зимистонгузаронӣ рафтанд. Дар моҳи июн онҳо инкишофи худро бо авчи баланди баҳорӣ ва ё аниқтараш авчи марҳилаи барвақтии миқдори онҳоро муайян кардааст. Моҳи августи ҳамин сол миқдори авчи тирамоҳии онҳо хеле баланд аст, яъне қисми зиёди кирмакҳои аз тухм пайдо шуданд ва ин тухмҳо аз тарафи модинаҳо дар давраи парвози асосӣ ва ё аниқтараш вақти парвози дерин гузашта шуданд. Миқдори авчи онҳо дар ду ҷараёни давраи инкишофи авчи тирамоҳиро ва инкишофи ҳашаротҳои ноболиғро ташкил карданд. Ин модинаҳои тирамоҳӣ, ки тухм гузаштаанд, аз ин тухмҳо кирмакҳо пайдо нашуданд, танҳо тухмҳо ба зимистонгузаронӣ гузашта шуданд. Моҳи июн ба онҳо барои инкишофи ҳашаротҳои ноболиғ имконият нашуд, танҳо қисми қами кирмакҳо аз тухмҳои охирои моҳи июл гузаштаи модинаҳо пайдо шуданд, бинобар ин инкишофи худро охирои моҳи август ба охир нарасониданд ва ҳамин тавр кирмакҳо ба давраи зимистонгузаронӣ мераванд. Ҳамин тавр таҳмин кардан мумкин аст, ки аз рӯи ҳаракати мавсими ҳашаротҳои ноболиғ онҳо метавонанд дар шароити нуқтаи 3-юми тадқиқотӣ, ҳамчун кирмакҳо ва тухмҳои гузашта шуда зимистонгузаронӣ кунанд. Маҳз ҳамин мавҷудият ва миқдори дараҷаи баҳорӣ ва пеш аз муҳлатии хомушакҳо муайян карда мешавад. Мавҷудияти тирамоҳии авчи сеюми хомушакҳо сабаби шароити хуби моҳи августи соли 2019 ва давраи баҳории соли 2019 мусоид мекунад. Тахлили ҳаракати

мавсими хомушакҳо дар давраи тадқиқот на танҳо барои модинаҳо, балки барои наринаҳо ҳам бисёр муҳим буда нишон дод, ки ҳамаи намудҳои дар нуқтаи чоруми тадқиқотӣ, нимдаврагӣ, ва чун қоида ду давраи наслгузорӣ доранд: тобистона ва тирамоҳӣ, ки ба ду авҷ мувофиқ аст – ба моҳи июл ва ба моҳи август. Он чизе, ки ба авчи баҳорӣ даҳл дорад, натиҷаи парвози кашол дода шудаи хомушакҳо оқибати зимистонгузаронии онҳо дар давраҳои гуногуни парвоз: дар ҳолати кирмак будан ва марҳилаи дар тухм будан.

Ҳаракати шумораи мавсими хомушакҳо дар нуқтаи тадқиқотии соли 2019-2020 бо ҳам монанд аст, vale бо ин ҳама фарқияти на он қадар калоне дар муддати авчи шумораи хомушакҳо дида мешавад. Ҳамин тавр авчи на он қадар калон дар панҷрӯзai сеюми моҳи июн ва авчи дуюм баръакс баъдтар дар охири панҷрӯzai панҷуми моҳи июл, сеюмаш дар охири панҷрӯzai якум ва аввали панҷрӯzai дуюми моҳи август ба қайд гирифта шудааст.

Давомнокии парвози хомушакҳои нуқтаҳои тадқиқотӣ бо ҳам монанд дар охири даҳрӯzai сеюми моҳи август парвози хомушакҳо қатъ карда шуд. Тавсифи умумии ивазшавии миқдори хомушакҳо чи тавре, ки дар нуқтаҳои тадқиқотӣ монанд яъне авчи 3-юми хомушакҳо: парвози пеш аз муҳлатии на он қадар калон дар моҳи июн, миқдори на он қадар калони давомнокии авчи 3-юм дар моҳи июл ва авчи сеюм дар моҳи август мебошад. Дар баробари ин фарқиятҳо низ дида мешаванд. Ҳамин тавр дар нуқтви 3-юм авчи парвози пеш аз мӯҳлати хомушакҳо бисёр камшумор дар мукоиса бо авчи дуюм vale авчи охирин дар моҳи август ва баръакс аз авчи дуюм болотар аст. Баъзе фарқиятҳо дар тақсимоти мавсими хамидӯзиши заминавӣ мавҷуданд. Ҳамин тавр намуди *C. seifadinei* дар нуқтаи дигари таҳқиқот ба миқдори ниҳоят зиёд буда, дар панҷрӯzai якуми моҳи июл ва дар тамоми моҳи миқдори сершумор доштанд. Бинобар, ин авчи дуюми намуди *C. fascipennis* дар нуқтаи 2-юм ба миқдори баландтарин расида, то охири панҷрӯzai 4-ум ва 5-уми моҳи июл ҳамин тавр қарор дошт. Моҳи август шумораи онҳо нисбатан зиёд мешавад, назар ба давраи нуқтаи 3-юм. Ин он маъноро мефаҳмонад, ки дар нуқтаи 2-юм боду ҳаво нисбатан гармтар аст, чунки аз нуқтаи 3-юм каме пасттар ҷойгир шудааст. Дар нуқтаи якуми тадқиқотӣ мушоҳида соли 2020 гузаронида шуд, ки миқдори хомушакҳо хеле кам буданд. Тавсифи фенология ва мавсими ивазшавии миқдори хомушакҳо дар қаторкӯҳҳои Ҳисор як чизи шавқоварро қайд кардан лозим аст[3]. Давраи парвози хомушакҳо дар ин ҷо ба қадри имкон кӯтоҳ аст, ҳамагӣ 2,5 моҳ vale метавонад на камтар аз ду маротиба наслгузориро икишоф диханд, яъне инкишофи наслгузории тобистона дар мӯҳлати хеле кӯтоҳ мегузарад. Он қадар кӯтоҳ, ки давраи парвози хомушакҳо дар шароити шимол, ҷангалҳои тундра ва дар ҷангалҳои шимолӣ мегузаранд. Дар он ҷойҳо танҳо як маротиба наслгузории хомушакҳо мегузарад.

Ҳаракати мавсими миқдори хомушакҳоро таҳлил намуда, фенология ва ҳаракати мавсими хомушакҳои наринаро дида баромадан лозим аст. Одатан дар бораи фенология ва ҳаракати мавсими хомушакҳо танҳо хомушакҳои модина дида баромада шудааст. Дар баробари ин фаъолияти хомушакҳои нарина қариб, ки омӯхта нашудаанд. Дар баробари ин барои муайян намудани миқдори аниқи наслгузории хомушакҳои намудҳои алоҳида фенологияи наринаҳоро донистан зарур аст[6]. Файр аз ин дар бораи масъалаҳои муҳими биологиии хомушакҳо ба монанди оиласозӣ ва найча пайвандии онҳо бисёр ҷизҳоро фаҳмидан лозим аст. Тадқиқотҳо ва ҷамъоварии 3-солаи гузаронидашуда, ҷамъоварии хомушакҳо дар равшани дар нуқтаҳои тадқиқотӣ имконият доданд, ки тағијроти мавсими миқдор ва ҷойи зисти хомушакҳои наринаро ба таври муфассал мушоҳида намоем. Аз ҳама

бештар мушохидашо дар нүктаи 4-уми тадқиқотй гузаронида шуданд, чунки миқдори хомушакҳо дар ин нүкта хеле зиёд буд.

Соли 2019 хомушакҳои наринаҳои намуди заминавии *C. fascipennis* наринаҳо дар баробари модинаҳо 11 июн пайдо шуданд ва миқдори онҳо дар панҷрӯзai чоруми моҳи июн ба дараҷаи ниҳоят баланд расид. Ин дараҷаи на он қадар баланд буд. Шумораи наринаҳо дар ҷамъоварӣ аз шумораи модинаҳо кам набуданд. Аз пнҷрӯzai 4-уми моҳи июн ва то панҷрӯzai 3-юми моҳи июл наринаҳо дигар пайдо нашуданд. Дар панҷрӯzai сеюми моҳи июл онҳо аз нав пайдо шуданд ва даҳрӯzai 3-юми моҳи июл шумораи онҳо ба дараҷаи баланд расид, яъне авчи дуюми миқдори наринаҳо мушохидашуд, ки ба вақти аввали пастшавии шумораи модинаҳо рост омад. Парвози наринаҳо дар аввали моҳи август қатъ шуд. Моҳи август танҳо модинаҳо як –як вомехурданد.

Соли 2020 наринаҳои намуди *C. fascipennis* дар ҷамъоварӣ нисбати модинаҳо каме дертар вохурданд, вале баъд дар охири даҳрӯzai якуми моҳи июл миқдори онҳо боз баланд шуд, ки аввали даҳрӯzai 3-юм давом кард ва бо авчи шумораи модинаҳо баробар омад.

Шумораи бисёр пасти наринаҳо нисбат ба модинаҳо барои ҷамъоварии онҳо дар равшаний ба қадри имкон фаҳмидан мумкин аст, манбаи равшаний барои онҳо нисбат ба модинаҳо диққатчалбқунанд аст. Ин онро муайян мекунад, ки дар дигар ҳунмакҳои дубола ҳусусан ҳармагасҳо ва баръакс, наринаҳо ба равшаний 2-3 маротиба зиёдтар парвоз мекунанд, нисбати модинаҳо, чи тавре ки дар тадқиқот Бошко соли 1950 ва Баротов, ки дар тадқиқотҳои худ қайд кардаанд.

Аз даҳрӯzai сеюми моҳи июл то мобайни моҳи август миқдори наринаҳо ба қадри назаррас кам шуд, чуноне, ки аз модинаҳо кам шуда буд, баъдтар шумораи онҳо аз сари нав баланд шуд ва авчи дуюм ҳосил шуд, вале на он қадар баланд, чун дар моҳи июл. Бар замми ин авчи дуюми шумораи наринаҳо бо авчи пурраи миқдори модинаҳо мувофиқ омад. Дар ин давра наринаҳо назар ба модинаҳо зиёдтар буданд.

Соли 2019, чи тавре пеш қайд карда шуда буд, мушохидашои мавсимий нопурра гузаронида шуданд. Қайд кардан мумкин, ки миқдори наринаҳо, ба қадри кофӣ баланд буд, дар ҳисоб 1105 фард ва авчи миқдори наринаҳо ба авчи миқдори модинаҳо баробар аст. Вале дар миёни моҳи август миқдори авчи на он қадар қалони наринаҳо, дар ин вақт миқдори авчи модинаҳо тадриҷан паст шуд. Таҳлили ҳаракати мавсими миқдори наринаҳои намуди *C. fascipennis* дар нүктаи 4-уми тадқиқотй тули се мавсум нишон медиҳад, ки парвози онҳо дар муҳлати парвози модинаҳо гузаронида мешавад. Давраи миқдори зиёди наринаҳо бо модинаҳо мувофиқат мекунанд. Давомнокии парвози охирин қадре давомнок буд. Дар намудҳои заминавии дигар: *C. seifadinei*, як қадар манзараи дигаргун мушохидашуд. Соли 2019 саршавии парвози аввал авчи на он қадар қалон дошт, охири даҳрӯzai дуюми июн парвози наринаҳо бо парвози ҳамин намуд модинаҳо рост омад. Дар мобайни даҳрӯzai июн наринаҳо нест шуданд, баъдтар аз сари нав пайдо шуданд, миқдори онҳо оҳиста-оҳиста зиёд шудан гирифт ва шумораи ниҳоят қалонро ба даст оварда, фақат дар охири даҳрӯzai моҳи август, вақте ки миқдори хомушакҳои модина паст шуд. Аммо ба зудӣ баъди ин авчи сеюми шумораи модинаҳо, дар охири панҷрӯzai сеюми моҳи август чой дошт, миқдори наринаҳо дар ин давра якбора паст шуд ва парвози онҳо нисбат ба модинаҳо ҷанде барвақттар ба охир расид. Соли 2019 наринаҳои намуди *C. seifadinei* дар як вақт бо модинаҳо сар мешавад, вале шумораи онҳо хеле мунаzzам зиёд мешуд. Авчи якумро онҳо ба монанди модинаҳо дар панҷрӯzai 2-юми моҳи июл, вале баъд миқдори онҳо паст шудан гирифт, дар он вақте ки шумораи модинаҳо афзудан гирифт. Охири моҳи июл шумораи наринаҳо ва модинаҳо бо

шиддат паст шуд, vale дар панчрӯзи 2-юми моҳи август боз авчи онҳо боло рафт. Дар наринаҳо бошад авчи болоравӣ пасттар буд ва парвози онҳо чанд рӯз пештар ба охир расид. Соли 2019 дар давраи нопурра мушоҳида карда қайд кардан мумкин буд, ки тағијроти мавсими миқдори наринаҳои намуди *C. seifadinei* ба тағијрёбии мавсими модинаҳо наздик буд, vale шумораи наринаҳо нисбати модинаҳо, хусусан дар давраи авчи 2-юми даҳрӯзи якуми моҳи август хеле кам буд. Соли 2019 нисбати соли 2019-2020 авчи шумораи наринаҳо чандон аниқ ва тез ишорашуда ба монанди модинаҳо буд. Ҳаракати шумораи мавсими наринаҳо на намуди заминавӣ, балки хеле намуди сершумори *C. montanus*, ки нишон дода шудааст. Дар наринаҳои ин намуд, ҳам давраи парвоз чи хеле, ки дар модинаҳо аз соли 2019 ва 2020 давомнок буд, vale соли 2019 ба намудҳои *C. fascipennis* ва *C. seifadinei* монанд буд. Болоравӣ ва пастшавии миқдори наринаҳо дар соли 2019 ва 2020 хеле мунаzzам мегузаштанд. Соли 2020 тағијроти шумораи наринаҳо намуди *C. seifadinei* тунду тез буд ба монанди модинаҳои ҳамин намуд. Наринаҳо назар ба модинаҳо камтар буданд. Таҳлили тағијрёбии миқдори мавсими наринаҳо 3-намуди сершумори *C. fascipennis*, *C. montanus* ва *C. seifadinei*, ки ба гурӯҳҳои гуноун тааллук доранд, дар давоми се мавсим имконият шуд, ки хусусияти бағоят ачиби биологии наринаҳоро ошкор намоем.

Пештар наринаҳо доимо аввал парвоз мекарданд ва муддати зиндагии онҳо нисбат ба модинаҳо хеле кӯтоҳ аст. Як чиз нофаҳмо монд, ки модинаҳо бо қадомроҳ бордор мешаванд, вакте ки дер парвоз мекунанд.

Мушоҳидаҳо нишон доданд, ки давомнокии парвози наринаҳо бисёр бузург ва амалӣ буда бо парвози модинаҳо рост меояд.

АДАБИЁТ

1. Баратов. Ш.Б. О слепнях (*Tabanidae*) Гиссарской долины и Гиссарского хребта. (Таджикистан). Изв. АН Тадж ССР. Отд. Biol. наук. 1966, № (22) С.71-82.
2. Кадамов Д.С. Кровососущие комары (*Culicidae*) Гиссарской долины. (Таджикистан). / Д.С. Кадамов // Автореф. канд. дисс. М., 2010. - 24 с.
3. З.Хабиров. Кровососущие мокрецы рода *Culicoides* (Diptera, (ceratopogonidae) Гиссарского хребта. Материалы науч. конф., посвящ. 60- летию ИЗиП АН РТ. Душанбе – 2001. С. 47- 50.
4. Жоголев Д.Т. О кровососущих мокрецах (Diptera, Ceratopogonidae) Южного Таджикистана. Докл. на Девятом ежегодном чтении памяти Н.А. Холодковского. Л. «Наука». 1966. С.78-84
5. З. Хабиров. О кровососущих мокрецах рода *Culicoides* (Diptera, Ceratopogonidae) Южного Таджикистана Материалы науч. конф., посвящ. 90- летию академика Академии наук Республики Таджикистан Мухамедкула Нарзикулова. Душанбе – 2004. С. 142-146
6. Глухова В.М. Сезонные циклы кровососущих мокрецов рода *Culicoides Ceratopogonidae* в Карелии и Мурманской области // Кровососущие членистоногие Европейского Севера. Петрозаводск.1980. - С. 117-129.
7. Бурылова А.М. Фауна и экология кровососущих мокрецов (Diptera, Heleidae) Пермской области / А.М.Бурылова // Автореф. канд. дисс. Пермь. 1966. 20.с.
8. Мирзаева А.Г. Кровососущие мокрецы (Diptera, Ceratopogonidae) Сибирии и Дальнего Востока.Новосибирск. / А.Г. Мирзаева // Наука. Сиб.отд. ние.232с.

ДАВРАҲОИ ПАРВОЗ ВА ҲАРАКАТИ МАВСИМИИ ХОМУШАКҲО ДАР ВОДИИ ҲИСОР

Дар мақола мазкур хусусиятҳои ҳаракати мавсими парвози хомушакҳо дар солҳои 2017-2022 мӯҳлатҳои гуногуни парвоз дар шароити водии Ҳисор таҳқиқшуда маълумотҳо оварда шудааст.

Ҳамин тавр, дар водӣ ва табиати қисмати ҷанубии Ҳисор, ки бо тамоми қисмати ҷанубии Тоҷикистон мепайвандад, аз ҷиҳати давраи парвоз, муқоиса аз дигар манотиқӣ ноҳияҳои води рабти бештар дорад.

Калидвожаҳо: хомушак, нарина, фард, водии Ҳисор, шумора, парвоз, мавсим, модина, қаторкӯҳ, Тоҷикистон.

ПЕРИОДЫ ЛЕТА И СЕЗОННЫЕ ДВИЖЕНИЯ КОМАРОВ В ГИСАРСКОЙ ДОЛИНЕ

В данной статье представлена характеристика периодов лёта и сезонного движения комаров в 2017-2022 гг. с учётом разных периодов лёта в условиях Гисарской долины.

Таким образом, в долине и природе южная часть Гисара, которая соединяется со всей южной частью Таджикистана, имеет больше общего с другими районами долины по периоду лёта.

Ключевые слова: камар, самец, особь, Гисарская долина, количество, полёт, сезон, самка, горная цепь, Таджикистан.

PERIODS OF FLIGHT AND SEASONAL MOVEMENT OF THE MOSQUITOES IN THE GISAR VALLEY

This article presents the characteristics of the periods of flight and the seasonal movement of mosquitoes in 2017-2022, taking into account different periods of flight in the conditions of the Gisar Valley.

Thus, in the valley and nature, the southern part of Gisar, which connects with the entire southern part of Tajikistan, has more in common with other regions of the valley in terms of the flight period.

Keywords: mosquito, male, individual, Gisar valley, number, flight, season, female, mountain range, Tajikistan.

Дар бораи муаллиф

Мирзорачабзода Назира – асистенти кафедраи биохимия ва генетикаи Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ. Суроға 734003 Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе хиёбони Рӯдакӣ 121. Тел: (+992) 917494545

Об авторе

Мирзораджабзода Назира – ассистент кафедры биохимии и генетики Таджикского государственного педагогического университета имени

Садриддина Айни, Адрес: 734003 Республика Таджикистан, г. Душанбе проспект Рудаки 121. Тел: (+992) 917494545

About the author

Mirzorajabzoda Nazira - assistant at the Chair of Biochemistry and Genetics of the Tajik State Pedagogical University named after Sadriddin Ayni, Address 734003 Republic of Tajikistan, Dushanbe city even Rudaki 121. Phone: (+992) 917494545

ТАРТИБИ ҚАБУЛ ВА НАШРИ МАҚОЛА

Мачаллаи «Паёми донишгоҳи омӯзгорӣ» тибқи Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи матбуот ва дигар воситаҳои ахбори омма» интишор мешавад.

Дар мачалла натиҷаи корҳои илмӣ-тадқиқотии профессорону омӯзгорони Донишгоҳ ва олимони ватанини хориҷӣ нашр карда мешавад.

Ҳайати таҳририя, ки ба он мутахассисони соҳаҳои муҳталифи илм шомил мегарданд, бо фармони ректори Донишгоҳ тасдиқ карда мешавад.

Мачалла мақолаҳои илмиро тибқи қарори кафедра ва шӯрои олимони факултет қабул менамояд. Мақолаҳое, ки ба суроғай мачаллаи «Паёми донишгоҳи омӯзгорӣ» ирсол мешаванд, бояд ба талаботи зерин ҷавобгӯ бошанд:

1. Дар мақолаҳои илмӣ ҳалли масъалаҳо аниқ ва равшан ифода гардад.
2. Ҳаҷми мақола якҷоя бо расм, ҷадвал, диаграмма, графика ва матни аннотатсия аз 10 саҳифаи чопӣ зиёд набошад.
3. Дар ҳар як мақолаи илмӣ тибқи тартиб зикри мағҳумҳои калидӣ ва аннотатсия бо ду забон: русӣ ва англисӣ риоя шавад.
4. Мақолаҳо тибқи барномаи Winword дар дискета ё флешкарт бо шрифти Times New Roman Tj, ҳуруфи 14 қабул карда мешавад. Фосилаи байни сатрҳо 1, ҳошия аз тарафи чап 3 см, аз тарафи рост 1, 5 см, аз боло 2 см, ва аз поён 2 см - ро бояд ташкил намояд, матни мақола аз тарафи рост рақамгузорӣ карда шавад.
5. Дар саҳифаи аввали мақола ному насаб, номи падар ва ва номи ҷойи кори муаллиф дарҷ гардад.
6. Дар мақолаҳои илмӣ истифодай адабиёт ва тарзи гузоштани иқтибос тибқи қоидаҳои нашрия, дар асоси талаботи амалкунанди ГОСТ риоя шавад.
7. Дар охири мақола маълумот оид ба ҷойи кор, вазифаю унвони илмӣ, суроға ва имзои муаллиф ҷой дода шавад. Ба муаллифоне, ки масъули асосии ҳифзи сирри давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошанд, нишон додани маълумотҳои мушахҳас зарур намебошад.
8. Ҳайати таҳририя ҳуқуқ дорад, ки мақолаи илмиро ихтидор ва ислоҳ намояд.
9. Дастхати мақолаҳо баргардонида намешавад.

ПОРЯДОК ПРИЁМА И ИЗДАНИЯ СТАТЬИ

«Вестник педагогического университета» издается в соответствии Законом Республики Таджикистан «О печати и других средствах массовой информации».

В журнале публикуются основные научные результаты докторских диссертаций на соискание учёной степени кандидата и доктора наук отечественных и зарубежных исследователей.

Редакционная коллегия утверждена по приказу ректора университета.

Статьи принимаются с протоколом кафедр, научного совета факультетов и с отзывами научных руководителей.

Статьи, которые отправляются в адрес университета, должны соответствовать следующим требованиям:

1. Основное содержание издания должно представлять собой оригинальные научные статьи.
2. Представленные статьи совместно с рисунками, диаграммами, графиками, аннотациями должны быть не менее десяти страниц.
3. Каждая научная статья в обязательном порядке принимается с ключевыми словами и с аннотациями на русском и английском языках.
4. Статьи принимаются в формате Microsoft Word, шрифтом Times New Roman (Times New Roman Tj), размер шрифта 14. Все поля обязательны для заполнения независимо от формы (бумажной или электронной) научного издания. Интервал между строками 1 см., с левой стороны 3 см., с правой стороны 1, 5 см, сверху 2 см, снизу 2 см., текст статьи нумеруется с правой стороны.
5. На первой странице статьи указывается фамилия имя отчество и место работы автора.
6. У всех публикуемых научных статей должен иметься при себе библиографический список, оформленный в соответствии с правилами издания, на основании требований, предусмотренных действующими ГОСТами.
7. В публикуемых материалах указывается информация об авторах, их месте работы и необходимые контактные данные. Авторы, имеющие допуск к государственной тайне Республики Таджикистан имеют право не указывать место работы и контактные данные.
8. Редакционная коллегия имеет право сократить и исправить научную статью.
9. Представленные научные статьи автору не возвращаются.

**ВЕСТНИК ПЕДАГОГИЧЕСКОГО УНИВЕРСИТЕТА
(Естественных наук)**

2023. № 1 (17)

**Издательский центр
Таджикского педагогического университета им. С.Айни
по изданию научного журнала
«Вестник педагогического университета»:
734003, Республика Таджикистан, г. Душанбе, пр. Рудаки 121
Сайт журнала: <http://esn.tgpu.tj>
E-mail: vestnik.tgpu@gmail.com
Тел.: (+992 37) 224-20-12, (+992 37) 224-13-83.
Формат 70x108/16. Бумага офсетная. Печать офсетная.
Тираж 100 экз. Уч. изд. л. 53 п.л.26,5
Подписано в печать 01.03.2023 г. Заказ №130
Отпечатано в типографии ТГПУ им. С.Айни
734025, г.Душанбе, ул.Рудаки 121.**